

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ژیاننامہ کی پیغہ مبدیہ

خستہ پرووی پروداوہ کان و
شیکردنہ وہی به سہ رہاتہ کات

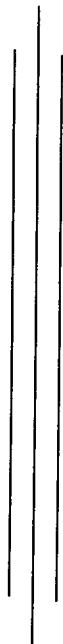
نوسینی
علی محمد محمد الصلاوی

وہ رگیراف
احسان برہات الدین

نارین

دارالمعرفۃ
به یروت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نارین

تریاننامه‌ی پیغه مبر

خستنه پرووی پروداوه کان و
شیکردنه وهی به سه رهاته کانت

۱

بۆدابه زاندنى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پدای دانیود كتایهای مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی , عربی , فارسی)

ناوی کتیب: —————
 نویسنده: —————
 وه رگتپان: —————
 نه خشه سازی ناوه وه: —————
 توبه ی چاپ: —————
 ژماره ی سپاردن: —————

ژياننامه ی پتفه مبر ^{رحمہ اللہ} خستنه پووی پوداره کان و
 شیکردنه وه ی به سه ر هاته کان
 دکتور علی محمد محمد الصلابی
 إحسان برهان الدین
 شفق حمد امین
 به که م - ۲۰۰۹
 (۱۲۹۴) ی سالی (۲۰۰۹) ی پین دراوه .

کتیبخانہ ی نارین

معاونین - جوارپانی شیخ محمودی حیدر

بازاری زانست بو کتیب و چاپه مهنی

E-mail: nareen_1@yahoo.com
 تله فون: 66.2511982 (00964)

ثریائنامہ کی پیغہ مبدیہ

صلى الله
عليه
وسلم

خستندہ پرووی پرووداوه کان و
شیگردنه وهی به سه رهاته کانت

نوسینی

علی محمد محمد الصلابی

وه رگیرافی

إحسان برهات الدین

به رگیه که م

نارین

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
والصلاة والسلام على رسول الله

اما بعد، إن ترجمة الكتب العربية الى لغات أخرى ساهم ويساهم في
نشر الفكر و التاريخ الإسلامي و يعزز التواصل بين الشعوب و إن اختلفت
السننها.

و إنه من دواعي سروري أن تكون كتيبي قد طبعت في عدة لغات و منها
الكردية- بإذن مني - حيث تم الإعتناء و التدقيق بالترجمة و الطباعة الراقية
من خلال : مكتبة نارين - في أربيل - العراق، فصدرت الكتب بحلة
تسأهل منا الشكر و التقدير.
وفقكم الله و سدد خطاكم، و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

د.علي محمد الصلابي

الدوحة 1 / 6 / 2009

پيشه‌کي وهرگير

الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على خاتم الانبياء والمرسلين سيدنا محمد وعلى آله واصحابه واتباعه واحبابه الى يوم الدين.

کارکردن له‌بوري ژياننامه‌ی پيغه‌مېر ﷺ، له‌هيچ بواړيکي تر ناچيټ، له‌پړوي نوسين و خويندنه‌وه و هرگيران و تيرپامان، چونکه باسه‌کاني دل و دېروون و هسته‌کان به‌جاري، پاده‌کيشي، چي پرگره له‌وه‌ی واپيټ، له‌کاتيکدا نه‌وکه‌سې باسي ده‌کريټ موچه‌ممه‌دي کوږي عه‌بدوللايه، هه‌زاران درودو سلاوي خوا له‌سهر بيټ، که هه‌رگيز ميژوي مړوايه‌تي، له‌سهره‌تاي بوونه‌وه‌رو، تاكو کړتايي ژياني سهرزه‌مين که‌سې وه‌هاي تيا دووباره نه‌بووه‌ته‌وه و نابيټه‌وه.

نيمه‌ی مسولمانان سهربه‌رزو خوښه‌ختين، به‌وه‌ی له‌نوممه‌تي نه‌وين، چه‌نديش سهربه‌رزين تاكو په‌يوه‌ست بين به‌نئينه‌که‌يه‌وه، چه‌نديش له‌واتايه لابه‌دين، نه‌وه‌نده له‌ناو تاريکي نه‌فاميدا قوول ده‌بينه‌وه و پړ ده‌چين، نيمه له‌م سهرده‌مه‌دا - له‌وانه‌يه - له‌همو سهرده‌ميک زياتر پړويستيمان هه‌بيټ به‌خويندنه‌وه‌يه‌کي چرې بړ ژياننامه‌ی پيغه‌مېر ﷺ، چونکه پړويه‌پړوي به‌ره‌نگاريه‌کي سه‌خت بووينه‌ته‌وه له‌شيوه‌ی تاقيرکړنه‌وه‌دا، نينجا هؤکاره‌کاني له‌پړي ده‌رچوون و له‌خسته بردن زؤدن و زؤتر ده‌بن له‌گه‌ل تيپه‌پړووني پړوه‌کاندا، نيمه‌ش مه‌زنترين سهرمايه‌مان بريتي نيبه له‌مال و سامانه‌کانمان، يان ژن و مناله‌کانمان، يان هه‌ر شتيکي تر ناوي ده‌نيټيټ له‌م گه‌ردونه فراوان و جيهانه ئالوزه‌دا، به‌لکو ئايينمان سهرمايه و پړگاي پړگار بوونمانه، نه‌و نئينه‌يش پړويه‌پړوي سه‌ختترين هيرش بووه‌ته‌وه له‌لايه‌ن عه‌وله‌مه‌وه، که دوژمنيکه نه‌ک ناوي هه‌يه و هه‌زار ده‌مامک، هه‌ر بويه نيمه له‌همو سهرده‌ميکي تر زياتر پړويستيمان به‌وه هه‌يه ژياننامه‌و فهرمووده‌کاني پيغه‌مېر ﷺ بکه‌ينه مه‌شخه‌ليک پړگاي خوځماني پړ بدوزينه‌وه، چونکه بريقي شارستانيه‌ت - که زياتر نيبه له‌تراويلکه‌يه‌ک - چاوو دلّه‌کانماني پاکي‌شاوه‌و، خه‌لکي خستوه‌ته‌وه‌ونيکي قورسه‌وه‌و، سهرقالي کردوون له‌پاستيه گه‌وره‌که‌ي پاش مردن، نه‌م خه‌ونه‌يش -

مه‌خابن - ئه‌وه‌نده‌ قورسه‌، ئه‌گه‌ر یارمه‌تی خوای گه‌وره‌ نه‌بی‌ت، مه‌گه‌ر مه‌رگ
بیرۆینی‌ته‌وه‌، مه‌رگیش ڕاچه‌ له‌ کینه‌ریکی ترسناک و بێ سووده‌ بۆ که‌سی‌ک چاوه‌ڕوانی
بی‌ت به‌ بێ کرده‌وه‌ی چاکه‌، له‌وه‌ش چاکتر په‌یره‌وکردنه‌ له‌ ڕێبازی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و
هاوه‌لانی.

ئیمه‌ له‌ ئه‌وه‌په‌ری پێویستی داین بۆ شاره‌زا بوون له‌ دیدی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ مڕۆڤ و
جیهان، بۆ ئه‌وه‌ی خۆمان بناسینه‌وه‌، ڕاستی ژيانیش به‌ ته‌واوی شاره‌زابین،
ئه‌مه‌یش له‌ کتێبه‌کانی ژياننامە ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمووده‌ ڕاسته‌کان
ده‌ستده‌که‌ون.

منیش زۆر خۆم به‌ به‌خته‌وه‌ر ده‌زانم، که‌ ئه‌م نووسینه‌ی مامۆستا (علي محمد
الصلابي)م وه‌رگێڕاوه‌ ته‌ سه‌ر زمانی کوردی، چونکه‌ به‌ شیوازیکی ووردو جوان باسی
له‌ ڕووداوه‌کانی ژيانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ کردوه‌، هه‌روه‌ها په‌ندو ئامۆژگاری گرنگی ئێ
هه‌ لێنچاوه‌، بایه‌خی نووسینه‌که‌شی له‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرت، که‌ ئا‌راسته‌ی کردوه‌
به‌ شیوه‌یه‌کی ڕاسته‌وخۆ به‌ مسو‌لمانانی ئه‌م سه‌رده‌مه‌و، هاوکات په‌چاوی ئه‌و
نه‌خۆشین و گه‌رفته‌ گه‌وره‌یه‌ی کردوه‌، که‌ وه‌کو کۆسپێکی نا له‌ بار ڕێگای مسو‌لمان
ده‌گرن، هه‌روه‌ها له‌م سه‌رده‌مه‌دا ده‌رباره‌ی ژياننامە ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نوسراون
له‌ هه‌موو پوانگه‌یه‌که‌وه‌، بۆیه‌ ئه‌وه‌که‌سه‌ی ئه‌م کتێبه‌ بخوینی‌ته‌وه‌، وه‌کو ئه‌وه‌یه‌
چه‌ندین کتێبی ده‌رباره‌ی ژيانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ خویندبی‌ته‌وه‌.

له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌ خویننه‌ری ئه‌م کتێبه‌ ئیمه‌ش بێ به‌ش نه‌کات له‌ نزاو
پارانه‌وه‌ی چاکی له‌ لای خوای په‌روه‌ردگار.

وسبحانک اللهم وبحمدک اشهد الا اله الا انت استغفرک واتوب الیک.

وه‌رگێڕ

إحسان برهان الدين

هه‌لار ١٤ / ٤ / ٢٠٠٩

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشه‌کی

إن الحمد لله نحمده، ونستعينه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل، ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا إله الا الله وحده لا شريك له، وأن محمداً عبده ورسوله.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (آل عمران ۱۰۲)
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدَّوْا وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (النساء ۱۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿۷۰﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۷۱﴾﴾ (النساء: الآية/ ۱)

يارب لك الحمد حتى ترضى، ولك الحمد بعد الرضا.

لیکۆلینه وهی پێبازی پیغه مبه رایه تی کاریکی گرنکه بۆ هه موو موسلمانیک،
 چه ندين ئامانجیش به دی ده هیئت، له وانه:

به پیره وکردنی پێبازی پیغه مبه رﷺ له پێگهی ئاشنابون به که سایه تی و کردارو
 گوفتار وده رخستنه کانی، هه روه ها خو شه ویستی پیغه مبه ری خواﷺ ده به خشی به
 موسلمان و په ره ی پیده داو، ئاشنای ده کات به ژیاننامه ی هاوه له به ریزه کان،
 که جیهادیان کردوه له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ ئه ولیکۆلینه وه بانگه شه یان ده کات بۆ
 خو شو یستنیان و پێکردن له سه ر پێبازه که یان و شوینکه وتنیان، هه روه ها
 ژیاننامه ی پیغه مبه رایه تی هه موو ورده کاری ژیا نی پیغه مبه رﷺ پوونده کاته وه له
 سه ره تای له دایک بوونه وه تا کۆچی دوا یی، به تێپه ر بوون به سه ر قۆناغی مندالی و
 لاوی وبانگه واز وجیهادو ئارامگرتن و سه رکه وتن به سه ر دوژمنانی، به ئاشکراش
 ده رده که ویت، که پیغه مبه رﷺ میردو باوک و سه رکرده و جه نگاوه رو فه رمان په واو

سیاسه‌تمه‌دارو بانگخواز و دادوهر و دنیا به‌که‌م زان بووه^۱، بویه هه‌موو موسلمانیک نیازو پی‌ریستی خوی تیا ده‌بینیت‌وه، بانگ‌واز له ژیاننامی پیغمبردا ﷺ فی‌ری شیوازه‌کانی بانگ‌واز و قوناغه یه‌ک به دوی یه‌که‌کانیدا ده‌بیئت، هه‌روه‌ها ناشنا ده‌بیئت به هۆکاری شیواو بۆ هه‌ر قوناغیک، سودیان لیوه‌رده‌گریت، سه‌باره‌ت به په‌یوه‌ندی کردن به‌خه‌ک و بانگ‌کردنیان بۆ ئیسلام، هاوکات هه‌ست ده‌کات به‌کوششی مه‌زنی پیغمبری خوا ﷺ له پیناو به‌رزکردنه‌وی ئایینی خوا، هه‌روه‌ها په‌یبردن به پێگا‌چاره‌ی پاست له‌کاتی پېش‌هاتنی هه‌ر گرفتاری و په‌ژاره‌یه‌ک، په‌روه‌رشیاریش (المربی) له ژیاننامی پیغمبردا ﷺ وانه‌ی پیغمبرایه‌تی وهرده‌گریت له په‌روه‌رده‌کردندا و کاریگه‌ری له‌سه‌ر خه‌لکی به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و له‌سه‌ر نه‌و هاوه‌لانه‌ی له‌سه‌رده‌ستی پی‌روزی پیغمبر ﷺ په‌روه‌رده‌بوون و نه‌وه‌یه‌کی بێ وینه‌ی قورئانی لیدروستکردن، به‌په‌روه‌ده‌ی نه‌و پیغمبره‌مه‌زنه‌ چاکترین نه‌وه‌کانی سه‌ر زه‌ویان لیده‌رچوو هه‌رمانیان ده‌کرد به‌چاکه‌و خراپه‌یان قه‌ده‌غه‌ ده‌کرد و باوه‌ریان به‌خوا قایم بووه، پیغمبری خوا ﷺ به‌و که‌سانه ده‌وله‌تی دروست کرد و داد په‌روه‌ری بل‌اوکرده‌وه له سه‌رتاسه‌ری زه‌میندا.

به‌هه‌مان شیوه سه‌رکرده‌ی جه‌نگاوه‌ر له ژیاننامی پیغمبر ﷺ دا سیسته‌مکی پته‌و پېيازێکی وردکاری به‌ر چاوی ده‌که‌ویت، سه‌باره‌ت به هه‌نره‌کانی سه‌رکرده‌یه‌تی سوپاو گه‌ل و نه‌وه، نمونه‌ی پونی به‌رچاو ده‌که‌ویت له پلان دانان و کارامه‌یی له جیبه‌جیکردنیان و په‌رو‌ش‌بوون له‌سه‌ر به‌رجه‌سته‌کردنی دادپه‌روه‌ری و پاگرتنی بنه‌ماکانی پاویژکرن له نیوان سه‌رباز و سه‌رکرده‌کان، هاوالاتی و هه‌رمانه‌ه‌واکان. سیاسه‌تمه‌داریش فی‌ری نه‌وه ده‌بیئت، پیغمبری خوا ﷺ چۆن مامه‌له‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ سه‌ر سه‌خت‌ترین ناحه‌زه چه‌په‌له‌کانی وه‌کو عه‌بدولای کوپی ئوبه‌ی کوپی سه‌لول، که سه‌رکرده‌ی مونا‌فقه‌کان بوو، نه‌و به‌په‌روه‌ت ئیسلامی پېشان ده‌داو له ناخیشه‌وه بێ باوه‌رو کینه له دل بوو به‌رامه‌به‌ر پیغمبر ﷺ و پیلانی ده‌گی‌راو په‌روپاگه‌نده‌ی بل‌اوده‌کرده‌وه دژ به پیغمبری

خوا ﷺ بۆ ناشیرن کردن و لاوازکردنه وەى و بلاوه پیکردنى خەلک له ده‌ورو به‌رى، ئینجا چۆن پێغەمبەر ﷺ دانى به‌خۆیدا گرت و ئارامى گرت به‌رامبەر ئیبنو ئوبەى تاكو پاستیتى بۆ هه‌موان ده‌ركه‌وت و لى دوركه‌وتنه‌وه، ته‌نانه‌ت نزیکترین كه‌سه‌كانى خۆشى رقیان لى هه‌لگرت و له‌ ده‌ورى پێغەمبەر ﷺ كۆبونه‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ زانیانی‌ش كه‌لك له‌ ژياننامەى پێغەمبەر ﷺ وه‌رده‌گرن بۆ تیگه‌یشتنى قورئانى پیرۆز، چونكه‌ پافه‌ كردنه‌ بۆ قسه‌كانى خواى گه‌وره‌، زۆرگیشى تیا‌دايه‌ له‌ هۆى دابه‌زینی ئایه‌ته‌كان و لێك دان‌ه‌ویان، بۆیه‌ یارمه‌تیده‌ریكى چاكه‌ بۆتیگه‌یان‌دی‌ان له‌ وئایه‌تانه‌وه‌ لێنجانی فه‌رمانه‌ شه‌رعییه‌كان و ژیان له‌گه‌ڵ پروداوه‌كانیدا، هه‌ل‌ده‌ستن به‌ده‌ره‌یتانی ئه‌و حوكمه‌ شه‌رعیانه‌وه‌ به‌مانای سیاسه‌تى شه‌رعى و زانیارى پاستیشیان ده‌ستده‌كه‌ویت، هه‌روه‌ها به‌هۆى ژياننامەى پێغەمبەر ﷺ فێرى زانستى (ناسخ منسوخ) و زانسته‌كانى تر ده‌بین، به‌م شیوه‌یه‌ش ده‌توانن حاالى بن له‌ ئیسلامى پاسته‌قینه‌وه‌ ئامانجه‌ به‌رزه‌كانى، به‌هه‌مان شیوه‌ خواپه‌رستان و دنیا به‌كه‌مگرتوان فێرى ماناكانى خواناسى و پاستى و ئامانجه‌كانى ده‌بن، بازرگانیش ئامانجه‌كانى بازرگانى و سیسته‌م و پێبازه‌كانى لیوه‌رده‌گرن، گرفتارانیش به‌رزترین پله‌ى خۆپاگرى و ئارام ده‌بن و توانایان به‌هێز ده‌بێت له‌سه‌ر به‌رده‌وامى وابه‌سته‌ بوونى پێگای بانگه‌وا‌زى ئیسلامى و متمانه‌شیان به‌ خواى خۆیان به‌هێز ده‌بێت، چونكه‌ د‌ل‌نیا ده‌بن، كه‌ دوا پۆز بۆ كه‌سانى له‌ خواترسه‌^۱

ئوممه‌تیش به‌جاری فێرى په‌وشتى جوان و ئاكارى په‌سه‌ندو بیروباوه‌پى پاست و خواپه‌رستى دروست و د‌ل‌پاكى و جیهاد و خۆبه‌ختكردن له‌ پێناوى خوا ده‌بن له‌ ژياننامەى پێغەمبەر ﷺ، بۆیه‌ عه‌لى كورپى حه‌سه‌ن ﷺ ده‌یفه‌رموو: ئیمه‌ ئاشنایان ك‌ردین به‌غه‌زاكانى پێغەمبەر ﷺ هه‌روه‌كو چۆن فێرى سوپه‌تیکیان ده‌ك‌ردین له‌ قورئان.

واقیدیش ده لیت: گویم له محمدی کړې عبداللې بوو ده یووت: گویم له زوهری مامم بوو ده یفه رموو: غه زاکانی پیغمبر ﷺ زانستی د دنیاو پړوی دوايي تیدایه.^۱

نيسماعيلی کړې موحه ممدی کړې سه عدی کړې نه بی وه قاص ده یفه رموو: باوکم فیږی غه زاکانی پیغمبر ﷺ بؤ ده کړدین و بؤی ده ژماردین، ده یووت: له راستیدا نه مه شانازی باو باپیرانتانه لیتی بیتاگا مه بن.^۲

له راستیدا لیکنه وهی ژیاننامی پیغمبرایه تی سه بارهت به په روه رده کړدنی نوممهت و دامه زارندنی ده ولت یارمه تی زاناو سه رکرده و فه رمانپه واکان ده دات بؤ دوزینه وهی پښکای سه ربه رزی نیسلام و موسلمانان، له پښکای ناسینی هوکاره کانی هه لسانه وه و دواکه و تن، هه روه ها ناشنا ده بن به شیوازی په روه رده کړدنی پیغمبر ﷺ بؤ تاکه که سه کان و دروست کړدنی کومه لی موسلمانان و زیندو کړدنه وهی کومه لگا و به رپا کړدنی ده ولت، هه روه ها موسلمان بزوتنه وهی پیغمبره که ی ده بینی له بانگه وزداو نه و قوناغه ش، که پیاندا تی په پیوه و توی پوبه پوو بونه وهی شیوازی به رهنکاری بته رستانیان بؤ ناینی نیسلام وه پلاندانانی وردی پیغمبر ﷺ له کوچ کړدن به ره و حه به شه و هه ولدانی بؤ قایل کړدنی خه لکی تاییف به بانگه وازی نیسلامی و هه روه ها خسته پړوی بؤ هوژه کان له کاتی کوږونه وه کانیان له مه که و پله به پله بانگه واز کړدنی نه نصاره کان و دواتر کوچی پیروی بؤ شاری مه دینه.

نه و که سه ی، که وردبیته وه له پړوداوی هیجرهت و ورده کاری پلاندان و جیبه جیکړدنی سرنج بدات له سه رته تیه وه تاکو کو تایی، بؤی ده رده که ویت، که پلاندانی پیغمبر ﷺ هیږی له وه حییه وه وه رگرتووه، نه وه شی بؤ ده رده که ویت، که پلاندان به شیکه له سوننه ت، به شیکه شه له داوا کاری خوی گه وره له موسلمانان بؤ نه وهی په چاوی بکن.

۱- البداية والنهاية ابن کثیر (۲/۲۵۶، ۲/۲۵۷) ط/ دارالمعرفة، (۲/۲۴۲) ط/ (۱۹۷۸) مکتبه المعارف لبنان، مکتبه

النصر الرياض.

۲- پروانه: البداية والنهاية (۲/۲۴۲).

موسلمانان له به‌رنامه‌و پټبازی پیغمبر ﷺ فیری هه‌موو هونه‌ره‌کانی به پویردنی ململانی و لیها تووی ده‌بن، که مامه‌له‌کردن له هه‌موو قوناغه‌کاندا و هه‌روه‌ها له گوێزانه‌وه‌ی له ئاستیکی ترو، هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ فی‌رده‌کات، که پیغمبر ﷺ چۆن پوو به‌پووی هیزی دووژمنه‌کانی بوویه‌وه له جوله‌که‌و مونا‌فیک و بی‌باوه‌پو گا‌وره‌کان و چۆنیش سه‌رکه‌وته سه‌ر هه‌مو‌ی‌اندا به‌ پشتیوانی خ‌وای گه‌وره و به‌ ه‌وی وابه‌سته‌بوونی به‌ مه‌رجه‌کانی سه‌رکه‌وتن و ه‌وکاره‌کانی، که خ‌وای گه‌وره با‌سی‌کردون له‌ قورئانی پ‌ی‌ر‌و‌زا.

سه‌ر که‌وتنی نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام و گ‌ی‌را‌نه‌وه‌ی سه‌روه‌یه‌کانی وشه‌ری خ‌وای گه‌وره، هه‌موو ئه‌وانه به‌ سراون به‌ شوینکه‌وتنی پټبازی پیغمبر ﷺ خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِن تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَاسُ أَلْبَسْتُ﴾ (النور: ۵۴) ئه‌م ئایه‌ته پ‌ی‌ر‌و‌زه ئه‌وه‌ی پ‌و‌ن‌ک‌ر‌د‌و‌ته‌وه، که پ‌ی‌گ‌ای به‌ ه‌یز بوون له شوینکه‌وه‌تنی پیغمبر ﷺ، چونکه ئایه‌ته‌کانی پاش ئه‌م ئایه‌ته هه‌ر با‌سی به‌ ه‌یزبوون ده‌کات و مه‌رجه‌کانی پ‌و‌و‌ن ده‌کاته‌وه، خ‌وای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُم مِّن بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَن كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (النور: ۵۵-۵۶)

پیغمبر ﷺ ها‌وه‌له‌کانی هه‌لسان به‌ ج‌ی‌به‌ج‌ی‌کردنی مه‌رجه‌کانی به‌ ه‌یزبوون، ب‌و‌یه‌ توانیان ئیمان به‌ر جه‌سته بکه‌ن له‌ خ‌و‌یا‌ندا به‌ هه‌موو مانا‌و‌بنه‌ما‌کانی یه‌وه، هه‌روه‌ها کاری چا‌که‌یان به‌ هه‌موو شی‌وا‌زه‌کانی ئه‌نجا‌م‌دا‌و سو‌ور بوون له‌ سه‌ر هه‌لسان به‌ هه‌موو ج‌و‌ره‌کانی خ‌ی‌رو چا‌که‌و خوا په‌رستی له‌ هه‌موو شی‌وا‌زو ج‌و‌رو شا‌رو‌ه‌یه‌کانی‌یه‌وه، ه‌و‌کاره‌کانی به‌ ه‌یزبوونیان هه‌مو‌ی به‌ ده‌سته‌ینا له‌ پ‌و‌ی

مادی و مه‌عنه‌وییه‌وه له سهر هردوو ئاستی تاک و کۆمه‌ل، تا ئه‌وکاته‌ی ده‌وله‌تیان دامه‌زاند له مه‌دینه، ئا لیڤه ئاینی بۆ نیو‌گه‌لانی سهرزه‌ویدا ب‌لاوکرده‌وه.

دواکه‌وتنی موس‌لمانانی ئه‌م سهرده‌مه له سهرکردایه‌تی جیهانی بۆ گه‌لانی سهرزه‌وی، ده‌رئه‌نجامی‌کی سروشتی یه بۆ که‌سانیک، که په‌یامه‌که‌ی خۆیانیان پشت گۆی خستوه‌وه، کار به‌یاساخواییه‌کان ناکه‌ن و واده‌زان به‌هیزبوون به‌ئاوات و خۆزگه‌ دیته‌ دی.

ئه‌وه‌ی، که له پۆژگاری ئه‌م‌پۆدا تووشی موس‌لمانان بووه له لاوازی بی‌پرواوه‌پ و بی‌سه‌روبه‌ری فکری و د‌له‌پاوکی ده‌روونی و په‌رت‌ه‌وازه‌یی و ناشیرینی په‌وشت، هه‌مووی ده‌گه‌رپته‌وه بۆ ئه‌م که‌لینه‌گه‌وره‌ی دروستبووه له نیوان موس‌لمانان و قورئان و سوننه‌تی پيغمبر ﷺ و سهرده‌می خه‌لیفه‌کانی راشیدی و ئه‌و لاپه‌ره‌ پ‌رشن‌گدارانه‌ی می‌ژووی ئیسلامی.

بی‌گومان ئیوه‌ش وه‌کو من تیبینی ده‌که‌ن، که‌سانیکی زۆر په‌یدا بوون به‌ناوی ئیسلام‌وه قسه‌ ده‌که‌ن، له کاتی‌کدا خۆیان زۆر دوون له‌قورئان و سوننه‌ت و ژياننامه‌ی خه‌لیفه‌ راشیده‌کان، هه‌ندێ زاراوه‌ی نوێ و واتای لاوازیان خستوه‌ته‌ نیو‌گوفتاری خۆیان، ئه‌وه‌ش له ئاکامی ئه‌و شکانه‌ ده‌روونی‌یه، که تووشی بوونه به‌رامبه‌ر شارستانی پۆژئاوا، به‌لکو وایان به‌سهر هاتوه‌ یاری به‌ ووشه‌کان ده‌که‌ن و ملیان باده‌ده‌ن، به‌ چه‌ندین کاتژمێر قسه‌ ده‌که‌ن و چه‌ندان وتار و کتیب ده‌نووسن ده‌رباره‌ی فه‌لسه‌فه‌ی ژیان و بوونه‌وه‌رو مرۆڤ و پ‌یپازه‌کانی گۆراندن، به‌لام ئیمه له قسه‌ی ئه‌و جوړه‌ که‌سانه‌دا، یان له‌نوسینه‌کان هه‌ست ناکه‌ین به‌ قوولی تیگه‌یشتن له‌ چۆنی‌تی به‌ هیزبوون و سوننه‌ته‌کانی خوای گه‌وره له‌ گۆپینی گه‌لان و دروستکردنی ده‌وله‌ت له‌پ‌یگه‌ی ئاپاسته‌کانی قورئانی پ‌یروو به‌رنامه‌ی پيغمبه‌ری خوا ﷺ بانگه‌وازی پيغمبه‌ران بۆ نه‌ته‌وه‌کانیان به‌دوا داچوونی می‌ژووی پ‌رله‌ سه‌روه‌ریمان، تا‌کو بتوانن بۆ نمونه‌ فاکته‌ره‌کانی هه‌لسانه‌وه‌مان بۆ باس بکه‌ن له‌ لای نوره‌دین محمود، یان سه‌لاحه‌ددینی ئه‌ییوبی، یان یوسفی کوپی تاشفینی، یان

مه حموودۍ غزنه وې، يان موحه ممدۍ فاتح، له وکه سانه ۍ پښگای پيغمبر ﷺ يان هه لېژاردوه له پهره رده کړدنې نومته و ده ولته، به لکو نه و که سانه به لکه ده هيننه وه له قسه ۍ هندیك سياسه تمه دارو بيرياري و پوښنبري پوښتاواو پوښه لات، که دور ترين که سانتيکن له سروشت و بهرنامه ۍ خواي پهره دگار، نه لېته من يه کيک نيم له وکه سانه ۍ، که دژ به هه موو وهرگر تنيکن له نه زموونۍ گه لان، چونکه دانايي ويستی نيمانداره و نه ويش مافداره پيۍ له هه ر کوييک ده ستي که وت، به لام من دژ به و که سانه م، که خويان له پيښاي خواي گه وره گيل ده که ن و بيره وهرۍ ميژوي پر له په ندو وانه پشت گوۍ ده خن، له گه ل نه وه شدا ده يانه ويټ پيښه وايه تي موسلمانان بکه ن له سهر هه واو ښاره زوي خويان و بيرو بوچوونه دووره کانيان له پوښناي قورناني پيرزو پيټويني پيغمبرايه تي.

به پاستي نيبولقه ييم جواني ووتوه، که ده فهرمويت:

والله ما خوفي من الذنوب فإنها لعلی طريق العفو والغفران.
لكنما أخشى إنسلاخ القلب عن تحكيم هذا الوحي والقرآن
و رضا براء الرجال وخرصها لا كان ذاك بمنة الرحمن.

واته: سويند به خوا ترسم نيبه له گوناها ن، چونکه دور نيبه بهر ليخوشبووني خوا بکه ون، به لام له وه ده ترسم دل هه لکه پيټه وه و قورنان نه کاته فهرمانپه وای خوی، يان به پراو بوچوون و دروی مروقه کان پازي بيټ.

نيمه نژد پيويستمان هه يه به ناسيني بهرنامه ۍ پيغمبرايه تي له پهره رده کړدنې نومته و بهرپاکړدنې ده ولته و ناشنابوون به سوننه ته کاني خواي گه وره له گه ل و نه ته وه و ده ولته دتا، چوټي تي مامه له کړدنې پيغمبر ﷺ له گه ل نه وانه دا، کاتيک که ده ستي کرده ښاکرکړدنې بانگه وازي نيسلام له نيو خه لکيدا، به لکو له پيټويني پيغمبر ﷺ پښگای پاستي بانگه واز بدوزينه وه و به هيزبوون بو نايينه که مان ده سته بهر بکه ين له سهر بنه مايه کي پته وو پاست، پشت

ئەستوور بین له هه‌موو شتیکدا به‌قورئان وسوننه‌تی پیغمبر ﷺ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب: ۲۱) تیگه‌یشتنی پیغمبر ﷺ له‌په‌روه‌ده‌کردن و دامه‌زارندنی ده‌وله‌ت، گشتگیرو بئ که‌م و کورتی و هاوسه‌نگ و، هه‌روه‌ها ملکه‌چ بوو بۆ یاسا‌کانی خوای گه‌وره له‌کۆمه‌لگا‌کان و بوژاندنه‌وی که‌لان و بنیاتنانی ده‌وله‌ت، پیغمبر ﷺ مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌ئو یاسایانه ده‌کرد به‌ئو په‌پی دانایی و ژیری‌ه‌وه، وه‌کو یاسای په‌پله‌و، پالپێوه‌نان و، تاقیکردنه‌وه، وه‌رگرتنی هۆکاره‌کان و گزینی ده‌روونه‌کان.

پیغمبر ﷺ خوار ﷺ هه‌لسا به‌چاندنی رێبازی خوایی به‌هه‌موو واتاو به‌هاو بیروباوه‌رپه‌و بیر لیکردنه‌وی دروست ده‌رباره‌ی په‌روه‌ردگارو مرۆڤ و بونه‌وهر وژیان و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و قه‌زاو قه‌ده‌ر، ئه‌و شیوازه له‌په‌روه‌ده‌کردندا کاریگه‌ریی زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر هاوه‌لان، ئه‌وان سووربوون له‌سه‌ر په‌یوه‌ست بوون به‌ ئا‌پاسته‌کانی یه‌وه، ته‌نانه‌ت ئه‌و که‌سه‌ی، که‌ بۆ ماوه‌یه‌ک دوور ده‌که‌وته‌وه و ده‌گه‌راپه‌وه، یه‌کسه‌ر پرسپاری ده‌کرد له‌هاو‌پێکانی ئایا چیان دیبێ له‌حاله‌ته‌کانی پیغمبر ﷺ و فی‌رکردنی و ئامۆژگارییه‌کانی، هه‌روه‌ها پرسپاری ده‌کرد ده‌رباره‌ی دابه‌زینی قورئان له‌و ماوه‌ی، که‌ له‌وێ نه‌بووه، ئه‌وان په‌یره‌وییان ده‌کرد له‌ پیغمبر ﷺ له‌هه‌موو گه‌وره‌و بچوکی‌کدا، ئه‌م په‌رۆشییه و به‌دوادا‌چونه‌یان شتیک نه‌بوو تاییه‌ت به‌خۆیان به‌ته‌نها، به‌لکو ده‌شیانگه‌یانده‌ مناله‌کانیان و ده‌ورو به‌ریان.

ئه‌م کتێبه به‌دوادا‌چوونی پروداوه‌کانی ژياننامه‌ی پیغمبر ﷺ له‌خۆ گرتووه، زانیاری تێدا‌یه ده‌رباره‌ی بارودۆخی جیهان پێش په‌وانه‌کردنی پیغمبر ﷺ و، ژیا‌ره جیا جیا‌کان و بارو دۆخی سیاسی و ئابوری و کۆمه‌لایه‌تی و ئا‌کاری له‌سه‌رده‌می پیغمبر ﷺ تیدا، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی ئه‌و پروداوه‌ گرنگانه‌ی پێش له‌ دایک بوونی پیغمبر ﷺ پویاند‌اوه و به‌هه‌مان شیوه ده‌رباره‌ی دابه‌زینی وه‌حی و قوناغه‌کانی بانگه‌واز و دامه‌زراندنی بیروپاو په‌وشت و خواپه‌رستن له‌سه‌رده‌می مه‌که‌و، ئه‌و شیوازه‌ی بته‌رسته‌کان دژایه‌تی بانگه‌وازی ئیسلامیان پێده‌کرد،

جگه له وانهش زانیاری تیدایه دهریاره ی کۆچکردن بۆ چه به شه و دهرده سهری تاییف و به خشنده یی ئیسراو میعراج و گه پانه وه به نێو هۆزه کانداو که ژاوه کانی چاکه و پێشهنگه کانی پۆشنایی له خه لگی یه سرب و کۆچی پیغمبر ﷺ، هاوکات ئهم کتیبه خوینەر ئاگادار دهکاته وه له پوداوه کان و په ندو وانه ی پر سودیان تیا دهرده هینئ، بۆ ئه وه ی موسلمانان له جیهانی هاوچه رخدا به هره مند بن له سووده کانی.

تویژهر له م کتیبه یدا باسی ژیا نی پیغمبر ﷺ کردووه، ههر له سهره تای گه یشتنی به مه دینه تا وه کو له دنیا دهرچوونی، هه روه ها هه لسا وه به پونکردنه وه ی فیهقی پیغمبر ﷺ له گیرسانه وه ی کۆله که کانی گۆمه لگا و په روه رده کردنی هۆکاره کانی بۆ بنیاتنانی ده ولت و به رهنگاری کردنی دوزمه کانی له نا وه وه وله دهر وه ویش، تویژهر پاده وه ستیّت له سهر فیهقی پیغمبر ﷺ له به پو بردنی کۆمه لگا و پێکه وتن نامه کانی له گه ل ئه هلی کیتابدا، که تۆمارکرا وه له به لگه نامه که دا، هه روه ها باس له بزوتنه وه ی جیهادی و چاره سه رکردنه کانی پیغمبر ﷺ بۆ کێشه ئابووریه کان و به رزبونه وه به موسلمان به ره و واتا کانی ئهم ئایینه، که خوای گه وره ناردوویه تی بۆ قوتار کردنی مرۆفایه تی له تاریکی نه فامیی و بته رستی و لادانیان له شه ریعه تی خوای بالاده ست.

تویژهر هه ولئ دا وه کێشه ی هه لپاچینی ژیا نانه ی پیغمبر ﷺ، له بیرو هۆشی زۆرێک له پۆله کانی ئهم نه ته وه یه چاره سه ر بکات، له م سالانه ی دووایشدا هه ندێک لیکۆلینه وه ی ناوازه نووسرا سه باره ت به ژیا ننامه ی پیغمبر ﷺ خوای گه وره ویش وه رگرتنی به و نوسینه نه به خشی له لای موسلمانان، وه ک: (الرحیق المختوم) ی موباره ک فوری و (فقه السیره) ی غه زالی (فقه السیره) ی (البوطی) و (السیره النبویه) ی ئه بو حه سه نی نه ده وی، ئهم نوسینه نه له راستیدا کورت و پوخته کرا و بوون و گشتگیر نه بوو بۆ هه موو پوداوه کانی ئه و سه رده مه، هه ندێک له زانکۆکانیش ئه و کتیبانه یان خسته نێو پرۆگرامی وانه کانیانه وه، زۆرێک له قوتابیه کانی شیان وایانزانی هه رکه سیك ئه و کتیبانه وه ریکریت و له به ری بکات هه موو سیره ی پیغمبر ﷺ رایه تی

زانوہ، ئەمەش بە بۆچونی من ھەلە یەکی ترسناکە ئەنجام دەدریت بەرامبەر
ژیاننامە پیروزی پیغمبەر ﷺ، ھەمان ئەم ھەلە یە گەشتەھەندیک لە پیش نویژی
مزگەوتەکان و سەرکردەکانی بزوتنەوہ ئیسلامی یەکان، بئی گومان لە لای
شوینکەوتوانیش پەنگدانەوہی ھەبوو، بوو بە مایە تیگە یشتنیک ناتەواو، شیخ
موحەممەد غەزالی و ریاکردنەوہی پاگە یاندبوو دەربارە مەترسی یەکانی ئەم
جۆرە بۆچوونە لە کتیبی (فقه السيرة) داو دەیووت: لەوانە یە وایزانی ئەگەر میژووی
پیغمبەر ﷺ بخوینتەوہ لە لە دایک بوونەوہ تاوہکو لە دنیا دەرچوونی ئەوا
ھەموو شتیکی تیگە یشتوی، ئەمەش ھەلە یەکی گەورە یە.

تۆ ناتوانیت لە ژیاننامە پیغمبەر ﷺ بگەیت، تاوہکو بە تەواوی لیکۆلینەوہ
نەکی لە قورئان و سونەتی پیروزی، تا زۆریش لەو سەرچاوانە تیگەیت، ئەوہندە
پەیوەندیت پتەو دەبیت لە گەڵ پیغمبەری ئیسلام،

بۆیە لەم کتیبەدا خوینەر دەبینیت، کە نوسەر ھەلساوە بە پۆشنایی خستە
سەر غەزای بەدرو ئوحد و ئەحزاب و (بنی النضیر) و صولحی حودەیبیہ و غەزای
تەبوک، ئینجا ھەلساوە بە دەرخستنی پەندو وانەکانیان، ھەرۆک یاسای خوای
گەرە لە سەرکەوتن و تیکشکاندا، قورئانی پیروزی بە چ شتوہ یە کە ھەلساوە بە
چارەسەرکردنی نەخۆشییە دەررو نییەکان لە کاتی پروادوہکاندا.

لە پاستیدا ژیاننامە پیغمبەر ﷺ بە ھەموو نەوہ یە کە شتانیک دەبەخە شیت،
کە سوودی لێوہرگرن لە کاروانی ژياندا، چونکە گونجاوہ بۆ ھەموو کات و ساتیک،
ھەمیشە چاکەرۆ چارەسەرکەریشە.

من سالانیکم لە گەڵ توژینەوہی قورئان و ژیاننامە پیغمبەر ﷺ لە تەمەن
بەسەر بردوہ، لە پاستیدا ئەوانە چاکترین پۆزانی ژیانم بوون، لە کاتی توژینەوہدا
نامۆیی و کۆچکردنی خۆم لە یاد دەکرد، کار لیکردنم بوو لە گەڵ ئەو گەوہەر
کەنجیانە، کە لە دووتوویی ئەو کتیب و سەرچاوانە بە دەستم کەوت، ئیتەر منیش
کۆششم کرد بۆ کۆکردنەوہ و پێخستن و ئامادەکردنیا بۆ نەتەوہ مەزنەکەم، ئینجا
من دەرکەم بەوہ کرد، کە جیاوازییەکی بەرچاوە یە لە باسی پەندو وانە

وه‌رگراوه‌کان له نښان نوسه‌رانی ئه‌م بابته له کۆن و نویدا، جاری واهیه (الذهبي) باسی شتيك ده‌کات، که ئيبنو هيشام باسی نه‌کردوه، يان (ابن کثير) باسی پوداويکی کردوه، کۆکه‌ره‌وانی سونه‌ته‌کانی پيغمبر ﷺ باسیان نه‌کردوه، ئه‌مه سه‌باره‌ت به‌ ديريته‌کان، له هاوچه‌رخانیش له‌وانه‌یه زانیاریه‌ک له لای سیبای بخوینيته‌وه له لای غه‌زالی نه‌بیته، يان (البوطي) شتيکی باس کردبیته، که (الغضبان) باسی نه‌کردبیته، به‌م شيوه‌یه‌ش هه‌ندێ شتم به‌رچاو که‌وت له کتیبه‌کانی ته‌فسیر و پافه‌کانی فه‌رموده وه‌کو (الفتح الباري) و (شرح صحيح مسلم) ی نه‌وه‌وی و کتیبی زانایان، که نووسه‌رانی ژيانامه‌ی پيغمبر ﷺ باسیان نه‌کردوه نه له کۆن و نه له‌م سه‌رده‌مه‌دا، خوای گه‌وره به‌ به‌خشنده‌یی خۆی بواری بۆ په‌خساندم ئه‌و په‌ندو و سوودانه کۆبکه‌مه‌وه و پيکیان به‌خه‌م له زنجیره‌یه‌کی دره‌خشاوه‌دا، که سوود لێوه‌رگرتنیان ئاسان بیته و، یارمه‌تی ده‌ریش بیته بۆ به‌ده‌ست هینانی به‌رو بومه‌کانی به‌ ئاسانی.

ئه‌م کتیبه‌ بریتی یه له به‌ره‌مه‌یکی زانستی و چه‌ندان هزری کرده‌یی، له سه‌دان سه‌رچاوه کۆکراوته‌وه، زۆر که‌سیش ئه‌م هه‌وله‌یان ده‌وله‌مه‌ند کرد به‌ وتوێژو کۆپ، هه‌ندیکیان سوودیان گه‌يانده له‌ پيگه‌ی ئاماژه‌کردن به‌هه‌ندێ کتیب و سه‌رچاوه‌ی ناوازه و کاریشیان کرد بۆ ده‌ست خستنیان، هه‌ندیکی تریشیان پيتماییان وابوو جه‌خت بکړیته سه‌ر ئه‌و یاساو سونه‌تانه‌ی پيغمبر ﷺ مامه‌له‌ی پي‌کردوه له بزوتنه‌وه پي‌روژه‌که‌یدا، وه‌کو یاسای هه‌ل له فه‌تح کردنی خه‌بهر و مه‌که‌دا، چه‌ند که‌سیکی تریش ئاماژه‌یان کرد به‌ گرنگی به‌ستنه‌وه‌ی پوداوه می‌ژوویه‌کان به‌ لایه‌نی په‌وه‌شتی یه‌وه، يان ئه‌و پوداوه‌ی، که به‌ فه‌رموده‌یه‌ک ده‌ربیرینی لێده‌کړیته، يان به‌کرداریکی پيغمبرانه، ئینجا ئه‌و به‌سه‌ره‌تانه‌ی قورئان باسیان لێوه ده‌کات، کاتیک به‌ شيوه‌یه‌کی زانستی و پيک و پيک به‌خړیته پوو زانستیکی پ‌رو عاتیفه‌یه‌کی گه‌رم و گوپ ده‌به‌خشیته نه‌وه‌کانی موسلمانان، چونکه بریتی یه له خۆراکی گیان و پۆشه‌نبیری می‌شک و ژيانی دل و پاک و بیگه‌ردی بۆ هه‌ر که‌سیک، که وه‌ریبکړیته.

بئ گومان ژيانامی پیغمبر ﷺ، که لیک ده‌وله‌م‌نده له هه‌موو نه‌و لایه‌نانه‌ی بانگه‌وازی ئیسلامی پئویستی پئی هیه، چونکه پیغمبره‌ی خوا ﷺ له دنیا دهرنه‌چوه تاكو سامانیکی گه‌وره‌ی به‌جینه‌ه‌یشت بۆ هه‌ر که‌سیک، که به‌و‌یت په‌یره‌ویی بکات له پیغمبره‌ی ﷺ له بانگه‌وازو په‌روه‌ده‌کردن و پۆشن‌بیری و فیکردن و جیهاد و هه‌موو کاروباره‌کانی ژیان، له‌لایه‌کی تریشه‌وه پۆچوون له ژياننامی پیغمبره‌ی ﷺ یارمه‌تی خوینەر ده‌دات بۆ ئاشنا بوون به‌ نه‌و په‌و‌شته مه‌زنه‌ی پیغمبره‌ی ﷺ ی جیاکرده‌وه‌ته‌وه له مرفه‌کان به‌گشتی، هه‌روه‌ها ئاشناش ده‌بی‌ت به‌ خه‌سله‌ته‌ جوانه‌کانی، که له سه‌ریان ده‌ژیا له نێو خه‌لکی دا، نه‌وجا له ژيانامه‌که‌یدا پاستگزی حه‌سسانی کوپی سابیتی بۆ دهرده‌که‌و‌یت، که ده‌فه‌رمو‌یت:

وأحسن منك قط لم تر عيني وأجمل منك لم تلد النساء
خلقت مبرء من كل عيب كأنك خلقت كما تشاء

ئه‌مه‌و من له کتیبه‌که‌مدا شتیکم کردوه ئه‌وانه‌ی پیش من نه‌یان‌توانیوه بیکه‌ن، چونکه گرنگی پیغمبره‌ی ﷺ سنوردار نیه‌و، پوونکردنه‌وه‌ی لایه‌نه‌کانی ژياننامه‌ پیرۆزه‌که‌ی پئویستی هیه به‌ که‌سیکی هه‌ستیار‌ترو زانستیکی ورد‌ترو پیروباوه‌پێکی پته‌وتر، هه‌روه‌ها من بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ش ناکه‌م، که ئه‌م کاره‌م بئ که‌م و کوپیه، ئه‌و قسه‌ له پاستیدا ته‌نها لایه‌قی پیغمبره‌رانه، هه‌ر که‌سیکیش وابزانیت له زانستدا که‌یشتوته چله‌پۆبه ئه‌وه خۆی نه‌ناسیوه، خۆی گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الإسراء: ۸۵)

زانست ده‌ریایه‌کی بێقه‌راغه، شاعیریش پاستی کردوه، که ووتویه‌تی:

وقل لمن يدعى في العلم معرفة حفظت شيئاً وغابت عنك أشياء.

واته: به‌و که‌سه بلێ: که واده‌زانی زانایه‌و شارازیه، شتیکت له‌به‌ر کردو چه‌ندین شتت لی‌ره‌تبووه.

سه عالیبی ده لیت: که سیك كتيبیک بنوسی و یه ک شهو له لای بمینیتته وه، ئیتز
حه ز ده کات بوی زیاد بکات، یان ئی ک ی ک م بکاته وه، ئه مه له یه ک شهودا، ئه ی
چون نه گهر چه ند سالتیک له لای بمینیتته وه؟

عیمادی نه صبه هانی ده لیت: من بۆم دهرکه وتوو هیه ک سیك نییه کتیبیک
بنوسی تا کو پوژیک دوا ی نه وه نه لیت: نه گهر نه وه م بگورابا باشتربوو، نه گهر نه مه م
زیاد کردابا چاکتر بوو، نه مه پیشخرايه پیکتر ده بوو، نه وه دوا خرايه جوانتر ده بوو،
نه مه ش په ندیکی زۆر گه وره یه و به لگه شه له سه ر زالبوونی که م و کورتی به سه ر
هه موو مروقه کاندای.

له کۆتایشدا ده پاریمه وه له خوای په روه ردگار، ئه م کاره ته نها له به ر خاتری
خوی کردبیتم و به سوودیش بیت بۆ موسلمانان، داواکارم پاداشتم بداته وه له سه ر
هه موو پیتیک، که نویسمه و بیخاته ته رازووی چاکه کانه وه، پاداشتی براکانیشم
بداته وه، که یارمه تیان داوم به هه موو توانایه کیانه وه له پیناو ته واوبوونی ئه م
کتیبه، شاعیر ده لیت:

أسیر خلف رکاب القوم ذا عرج مؤملاً جبر ما لاقیت من عوج
فان لحقت بهم من بعد ما سبقوا فکم لرب السما فی الناس من فرج
وان ظللت بقفر الأرض منقطعاً فما علی عرج فی ذاک من حرج

واته: له دوا ی کاراوانه وه پیده که م به ئومیدی پاستکردنه وه ی لاریانه کانم، نه گهر
فریایان که وتم نه وه ده روویه که و خوا لیم ده کاته وه، نه گهریش پینگام ون کردو
دابرام نه وه له به ر نه وه یه من شه لم و شه لیش ته نگ ی له سه ر هه لگیراوه.

سبحانک اللهم، وبحمدک أشهد أن لا إله إلا أنت، أستغفرک وأتوب إليك.

تکاکاری په زامه ندی خواو لیخوشبوونی

علي محمد محمد الصلابي

۲۰۰۰/ ۱۶

۱۴۲۱/ رجب/ ۱۸

به شی یه کهم

گرنترین روداو میژووییه کانی پیش ناردنی پیغه مبه ر ﷺ و
دابه زینی وه حیی خوا.

باسی یه کهم: ژیارو ئاینه کانی پیش هاتنی پیغه مبه ر ﷺ:

یه کهم: ئیمپراتۆریه تی رۆمانی.

پۆژه لات به ئیمپراتۆریه تی بیزهنته ده ناسرا، فه رمانپه وایی هه بوو به سه ر ده وله ته کانی یۆنان و به لقان ئاسیا و سوریا و فه له ستین و حه وزی ده ریای ناوه پاست هه مووی و، میصرو هه موو ئه فریقیای باکور، پایته ختی ئه و ئیمپراتۆریه ته قوسه نتینیه بوو، ده ولتیکی سته مکار بوو، هه لده ستا به ئه نجامدانی زه بره زه نگ و سته م له گه ل ئه و گه لانه ی، که فه رمانپه وایی ده کردن و باجه کانی له سه ریان زیاد ده کرد، بۆیه بشیویی و شۆپش به رپاکردن هه میشه هه ر هه بوو، ئه وان ژیانیان به گشتی پرپوو له جۆره ها یاری و پابواردن و خوشگوزه رانی.

سه باره ت به میصریش، پووبه پرووی چه وساندنه وه ی ئاینی و سته می سیاسی ده بوونه وه، بیزهنته کان مامه له ی مه پکی شیرداریان له گه ل ده کرد، که به باشی ده یاندۆشی و به خراپی خۆراکیان ده دایه.

سوریا ش به هه مان شیوه چه وساندنه وه و کۆیله ی تیا دا زۆر بوو، له سه رکردایه تی گه لدا ته نها پشت به هیژو دامرکاندن ده به ستره، ئه وانه ش، که حوکمیان ده کرد خه لکی بیگانه بوون و به زه بیان به خه لکدا نه ده هاته وه، ته نانه ت زۆر جار سوریه کان مناله کانی خۆیان ده فروشت له پێناو گێرانه وه ی قه رزه کانیان.^١

کۆمەلگای پۆمانی پڕ بوو لە جیاوازی و بشیوی، لە کتییی (الحضارة ماضيها و حاضرها) بەم شیوەیە باسکراوە:

(جیاوازییەکی یەكجار زۆر هەبوو لە ژيانى كۆمەلایەتى بێزەنتەكان، پەوت و بیروباوەڕى ئاینى چەسپابوو لە بیرو هۆشیاندا، قەشەییشت بەشیوەیەکی فراوان بەر بلابوییەوه، تا گەیشتبوووە ئێوهی، كە هەركەسیك هەڵدەستاو خۆی هەڵدەقورتان لە باسەكانى ئاین و مشتومپی بێزەنتى و خۆی پێ سەرقال دەکرد، هەروەها ژيانى پۆژانە بە مۆركى پێرەوى(باطنى)، مۆر كرابوو بەلام لە لایەكى تریشەوه دەبینین ئەوان بە پەرۆش بوون بۆ ئەنجامدانى جۆرهكانى پابواردن و كەیف و خوشى، هەندى گۆرەپان هەبوو جیگای هەشتا هەزار كەسى تیا دەبوویەوه بۆ سەیرکردنى زۆرانباژى ی پیاوان و جاروبار لە نێوان پیاوان و دپندەكان، جەماوەریانیشت لە سەر دوو پەنگ دابەش دەکرد: پەنگى شین و پەنگى سەوز، ئەوان جوانییان خوشدەویست و عیشقیانیشت هەبوو بۆ توندو تیژی دپندەیی، یارییەكانیشیان زۆر جار توندو خویناوى بوو، سزاكانیشیان بە هەمان شیوە موچرەكى بە لەشدا دەهینا، ژيانى سەرگەورەو سەركردهكانیان بریتى بوو لە خراپەكارى و خوش گۆزەرانى و پیلانگیژان و خوشدویى ناگونجاوو خەسلەتى ناشیرین و نابەجى.

دووهم: ئیمپراتۆریەتى فارسى

ئیمپراتۆریەتى فارسى بە ئیمپراتۆریەتى کیسپرایى دەناسرا، زۆریش زەبەلاحتر بوو لە ئیمپراتۆریەتى پۆمانى پۆژەهلات، ئاینى شیواو لاری زۆر تیا دا بوو، وەكو زەرادهشتى و مانى، كە لە سەرەتای سەدهى سییەمى زاینى دامەزرا لە سەر دەستى مانى، دواتر موزدەگى سەرى هەڵدا لە سەرەتاكانى سەدهى پینجەمى زاینى، كە بانگەشەى دەکرد بۆ بەرپەلایی لە هەموو شتێكدا، ئەویش بوو بە مایەبى بلابوونەوهى شوپشى جوتیارەكان زۆر بوونى دزو چەتەى تەلارەكان، ئیتەر هەڵدەستان بە دیل گرتنى ئافرەتان و دەستگرتنە سەر خانوبەرەو مولكەكاندا،

ته‌نانه‌ت زه‌وی وزارو و کیلگه‌و مال‌ه‌کان، وه‌کو چۆن پیشتر که‌سی تیا‌دا نیشته‌ جی نه‌بووی.

پادشاکانیان له‌ پێگه‌ی میراته‌وه‌ حوکمیان ده‌کرد و خۆیان له‌ سه‌رووی ئاده‌میزاده‌وه‌ ده‌ژمارد، چونکه‌ خۆیان به‌نه‌وه‌ی خودا‌کان ده‌زانی، داهاتی ولات هه‌مووی بریتی بوو له‌ مولکی ئه‌وان، ده‌ستکارییان ده‌کرد به‌ لوت به‌رزیه‌کی بێ ئه‌ندازه‌وه‌، هه‌روه‌کو ئازهلش ده‌ژیان، ته‌نانه‌ت ژۆرێک له‌ جوتیاره‌کان ده‌ستیان له‌کاره‌کانیان هه‌لگرت و پویان کرده‌ کلێساو په‌رستگا‌کان له‌ ترسی ئه‌و باجانه‌ی ده‌سه‌پێنرا به‌سه‌ریاندا، هه‌روه‌ها له‌ ترسی خزمه‌تی سه‌ربازی، چونکه‌ ئه‌وان سوته‌مه‌نییه‌که‌ی بێبه‌هابوون بۆ ئه‌و شه‌په‌ و پیرانکه‌رانه‌ی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا هه‌لده‌گیرساو سالانیکی خایاند له‌ نیوان فارس و پۆمه‌کاندا، هه‌چ په‌یوه‌ندییه‌کی ئه‌و که‌لانه‌ی تیا‌دا نه‌بوو، ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت، که‌ جێبه‌جێکردنی ئاره‌زووی پادشاکانی تیا‌دا‌بوو.

سێ یه‌م: هه‌یندستان

میژوونوسان له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌کده‌نگن، که‌ ناله‌بارترین کاته‌کانی له‌ پووی ئاینی و په‌وشتی و کۆمه‌لایه‌تی و سیاسیی، ئه‌و سه‌رده‌مه‌ بوو که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی شه‌شهمی زاینیه‌وه‌ ده‌ست پێده‌کات، بێئا‌پرویی له‌هه‌موو شوێنێکدا بلا‌وبوویه‌وه‌، ته‌نانه‌ت له‌ په‌رستگا‌کانیشدا، چونکه‌ ئاین جۆریکی له‌ بته‌پرستن پێیان به‌خشیبوو، ئافره‌تیش هه‌چ به‌هاو پێزیکی نه‌بوو، سوتاندنی ئه‌و ئافره‌ته‌ی پیا‌وه‌که‌ی ده‌مرد با‌وبوو، هه‌یندستان له‌هه‌موو ولاته‌کانی جیهان جیا‌ده‌بوویه‌وه‌ به‌جیا‌وازییه‌کی یه‌کجار ژۆر له‌نیوان چینه‌کانی خه‌لکدا، ئه‌وه‌ش سه‌رچا‌وه‌ی ده‌گرت له‌ یاسایه‌کی سیاسیی ئاین، یاسا‌دانه‌ره‌ هه‌ندییه‌کان دایاننا‌بوو، که‌ سیفه‌تیکی ئایینیان هه‌بوو، ئیتر ئه‌وه‌ بووه‌ یاسایه‌کی گشتی له‌ کۆمه‌لگا‌و ده‌ستورێک بۆ ژانیان، ئه‌و ولاته‌ له‌ حالته‌ی بشیوی و شه‌ردابوو، چونکه‌ میرنشینه‌کانیش له‌ نیوان خۆیاندا له‌ جه‌نگیکی ناله‌باردا‌بوون ئه‌و ولاته‌ دووره‌ په‌ریز بوو له‌ پوودا‌وه‌کانی جیهان، هه‌روه‌ها شی‌وازی

به توندگرتن و زیاده پره وی له داب و نه ریت و چینایه تی و ده مارگیری بۆ پره گه ز و نه ژاد به ئاشکرا زالبوو بوو به سهریاندا.

میژوونووسیکی هیندۆکی — که ئیستا مامۆستایه له یه کێک له زانکۆکانی هیند — باسی ئه و سهرده مه ی پیش گه یشتنی ئیسلام ده کات بۆ ئه و ولاته و ده لیت: خه لکی هیندستان له جیهان دابرابوون، نوشتابوونه سه رخۆیان و هیچ شاره زاییه کیان نه بوو ده رباره ی بارودۆخی جیهان، ئه م بێئاگابوونه یان هه لۆیستیانی لاواز کردبوو، بۆیه بێ جۆله یی سه ری هه لدا له ناویاندا نیشانه کانی پووخان و ئالۆزبوونیان تیا دا ده رکه وت، وێژه له وسه رده مه دا بێ گیان بوو، به هه مان شیوه هونه ری بیناسازی و هونه رجوانه کانی تر.^۱

کۆمه لگای هیندی کۆمه لگایه کی وه ستاوو نه بزێو بوو، جیاوازییه کی ناشیرین هه بوو له نیوان چینه کاندا، به لکو له نیوان خیزانه کانیشدا جیاوازییه کی ناشیرین هه بوو، پێگه نه ده درا بپۆه ژن شوپکات، سه باره ت به خواردن و خواردنه وهش له دژی خۆیاندا زۆر توندبوون، به لām ده رکراوه کان ناچاربوون له ده ره وه ی شاره کانیان بژین.^۲

دانیشتوانی هیندستان دابه شه ده کرانه چوار به شه وه:

۱- چینی قه شه و پیاوانی ئایینی (به راهمه)

۲- پیاوانی جه نگ و سه رپازان (شه ترا)

۳- جوتیاران و بازرگانان (ویش)

۴- خزمه تکاران، که (شوده ر) یان پیده و ترا، ئه وانه نزم ترین چین بوون، چونکه دروستکه ری گه ردوون — له باوه پی نه فامانه یاندا — له قاچی خزی دروستیانی کردووه، ئه وانهش هیچ مافیکیان نییه، جگه له خزمه تکاری سی چینه که ی تر نه بێت.

۱- پوهانه: (السيرة النبوية) ی نه ده وی ل ۳۸.

۲- هه مان سه رچاوه، ل ۳۹.

نهم یاسایه پله و پایه کی باشی به خشی به به پراهیمه کان، که که سی تر به شدار نه بوو له گه لیاندا، به ره می پی او یکی لی خوشبو بوو نه گهر سی جیهانه که شی به گوناوه کانی له ناو بر دایه، هیچ باجیکشی له سهر نه ده سه پیئرا، سزای کوشتنیشی به سهر دا نه ده درا له هیچ حاله تیکدا، به لام چینی شۆدهر بۆیان نه بوو بینه خاوه نی هیچ مالیک، یان پاشه که وت بکه ن، یان له گه ل به ههر میبه که دانیشن، یان دهستی پیوه بدهن، یا فیری کتیبه پیروژه کان بن.^۱

چوارهم: بارودوخی ئایینی جیهان پیش ناردنی پیغمبر ﷺ؛

مروفایه تی له پیش هاتنی ئایینی پیروزی ئیسلامدا، له یه کیک له نزمترین قوناغه کانی میژودا ده ژیان، سه باره ت به کارو باری ئایینی و ئابوری و سیاسی و کۆمه لایه تی ده یاننا لاند به دهست ئازاوه یه کی گشتی یه وه له هه موو لایه نه کانی ژیاندا، پێبازی نه فامیش زالبوو به سهر هه موو بیروباوه په کاند، به لکو نه فامی و ئاره زوو به ده په وه شتی و سته م و زۆر، دیارترین پوخساری ئه و پێپه وه نه فامانه بوو، که زالبوو به سهر دنیا.^۲

ئایینه ئاسمانی یه کانیش کاریگه ری ئه و تو یان نه بوو له سهر ژیان به هۆی ئه و گۆرین و لارییه ی تووشیان بوو، به و شیوه یه ش به های خۆی له ده ستدا بوو، وه کو ئاینیکی ئاسمانی، خه لکیش سه رقالبوون به مملانیی بیروباوه پی تیوری، که به هۆی کاریگه ری بیروکه ی مروفه کان و تیروانییه کانیا ن بۆ ئه و ئایینه نه دروست بوو، تا له سهر نه نجامدا بوو به مایه ی دروستبوونی چه ندین شه پی سه خت له نێوانیاندا، که سانیکیش له وانه مابوون له سهر ئایینه که یان بی لادان و گۆپانکاریکردن زۆر که م بوون و خۆیشیان دوورگرتبوو له خه لکی، چووبوونه نێو خه لوه تگاوه به ئومیدی قوتار بوونیان له ئه و بارودوخی، چونکه ئه وانه بی ئومید بووبوون له چاکسازی.

۱- بپوانه: (القانون المدني الإجتماعي) که پێی ده وتریت منوشاسنزه شه کهانی ۱- ۲- ۸- ۹- ۱۰ له کتیبی (السيرة النبوية) ی نه دی ل ۲۸.

۲- بپوانه: (الغریاء الأولون) سلمان العودة ل ۵۷.

خراپی گه یشتبوه هه موو چین و توپژو په گه زه کان، هه موو بواریکیشی گرتبویه وه بئ جیاوازی، له بواری ناینیدا خه لکیان هه لگه پابوونه وه له ناین، یان لئی ده رچوو بوون، یان هه ر له بنچینه وه نه چوبونه هیچ ناینیکه وه، یان که وتبوونه نیو شیواندنی ناینه ناسمانیه کان و گوپینیان.

سه باره ت به لایه نی شه ریه تیش خه لکی شه ریه تی خویان فریدابویه پشتی خویان، له لای خوشیانه وه هه ندیک یاسایان دروستکردبوو، دوور له ره زامه ندی خواو نه گونجان له گه ل بیرو هوش و فیتره تدا.

نه م خراپه کارییه پابه رایه تی ده کرا له لایه ن سهرکرده ی گه ل و نه ته وه کانه وه، له لایه ن سهرکرده و قه شه و بازرگان و پادشاکانه وه، جیهان هه مووی له تاریکیه کی په ش و شه ویکی تاریکدا ده ژیا، هه روه ها له لادانیکي ناشکرا له په یړوه و پروگرامی خوی گه وره.

یه هودییه ت: بوو بوویه کومه لیک پئ و په سم و داب و نه ریتی بئ گیان، کاریگه ری بیروباوه پی نه ته وه کانی تریشی له سهربوو، که بهرکه وتن هه بوو له نیوانیندا، یان نه وانه ی که له ژیر ده سه لاتیاندا بوون، بویه هه لسا به وه رگرتنی زوریک له نه و پئ و په سمه بته رستیه نه فامانه، میژوونوسانی جوله که ش دانیان به و پاستیه داناوه.^۱

له (دائرة المعارف اليهودية) دا هاتوه:

خه شم و توپه یی پیغه مبه ران له بته رستی به لگه یه له سهر نه وه ی، که په رستنی بت و نه و خودایانه ته شه نه ی کردبوو بئ ده روونی نیسپرائیلیه کان، بنه بریش نه کرا له ده رویناندا تا کو پوژگاری گه پانه وه یان له دورخستنه وه که یان له بابل، نه وان باوه پریان هه بوو به هه ندی بیروباوه پی نه فسانه یی و هاوتا بئ خوا بریاردان، ته لمودیش شایه تی نه وه ده دات، که ناره زوی جوله که کان به زوری له گه ل بته رستیدا بوو.^۲

۱- پړوانه: (السيرة النبوية) ی نه ده وی (۲۰ ل)

۲- هه مان سهرچاوه: (ل ۲۰).

کومه لگای جوله که پیش ناردنی پیغمبر ﷺ گه یشتبووه ناستیکي به کجار نزم له بواړی بیرو هوشی ناینی، نه گهر پروانیته ته لمودی بابل، که جوله که کان زیاده پړوی تیدا ده که نه له پیروز سیرکردنیدا، که ده ستاو دهستی پیډه کړا له نیو جوله که کانداه له سده دوی شه شمی مه سیحی، هندی نمونه ی سهریو سهریو تیادا ده بینیت له سوکی نه قل و قسه ی پوچل و بی شهرمی به رانبر خوی گه وړه و گالتو که پ به پاستیه کان ویاری کردن به ناین وهوش.^۱

سه باره ت به مه سیحیه تیش: توووشی تاقیکردنه وه بوو له پڼگه ی تیکدانی توند پړوه کان و گوراندنی نه فامه کانه وه، هه وړه پړه شه کانی نه فامی پوښنایی به کتاپه رستی و دلسوزی بو خوی گه وړه ی شار دبوویه وه^۲ شهریش هه لکیرسا له نیوان گاوه کانی شام و عراق و گاوه رکانی میصردا، سه باره ت به پاستی مه سیح و سروشته که ی، مال و قوتاخانه و کلیساکان بوونه سهر باز که لیک بو ململانی.

بتپه رستیش له چندين پوالت خوی پیشان ددها، له کتیبی (تاریخ المسيحية في ضوء العلم المعاصر) هاتوه:

پاسته بتپه رستی نه ما، به لام له هه مان کاتدا به ته وای له ناو نه چو، به لکو پوچوونی کرد له ناو دهر ونه کانداه موو شتیکیش هر به رده وام بوو، به لام به ناوی مه سیحیه ته وه له ژیر پړده ی نه وه وه بو نمونه نه وانه ی، که وازیان له خداکان و پاله وانه کانیاں هینا، هه لسان به ناوانی شه هیدیک له شه هیده کانیاں و هه مان سیفه تی خداکانیاں پيدا، ئینجا په یکه ریان بو دروست کرد، به م شیوازه ش شیرک و بتپه رستی گويزرایه وه بو نه و شه هیده ناوخویانه، نه م سده دیه تیڼه په پی تاکو په رستنی شه هیدان و پیاوچاکان بلاوه ی نه کرد، ئینجا بیروباوه پیک دروست بوو، نه وده ش نه وده یه، که نه ولیاکان خه سله تی خداکانیاں هیه، ئیتر بوونه هوکار له نیوان خواو مرقه کانداه، له هه مان کاتدا خه سله ته کانی خویان تیادایه به پی ی بیروباوه پی نه ریه کان، بوونه سمبولی پیروزی سده د کانی ناوه پاست، له پړوی پاک و بیگه رديه وه، ناوی جه رنه بتپه رستیته کانیش گوردران به چهند ناویکی نوئ،

۱- پروانه: (السيرة النبوية) نه دده ی (ل ۲۱).

۲- هه مان سهرچاوه: (ل ۲۱).

تەنانت لە ساڵی (۴۰۰)ی زایینی جەژنی خۆری کۆن کرا بە جەژنی لە دایک بوونی مەسیح.^۱

لە کتێبی (دائرة المعارف الكاثولوكية الجديدة) دا هاتوو:

پەلهاویشتنی ئەو بیروباوەرپەڕی، کە دەلیت: خوای تاک و تەنھا پێکھاتوو لەسێ کەس لە هزری مەسیحیدا، هەر لە کۆتایی سەدەى چوارەمى کۆتاییەوه بەردەوامیش بوو وەکو بیروباوەرپێکی باوەرپێکراو لە هەموو جیهانی مەسیحی، پەردەش لە سەر ئەم بیروباوەرپەڕە نەهێنی پەرسەنی سێ خوا لا نەبرا تاكو ناوەراستی سەدەى نۆزدەهەمى زایینی.^۲

جەنگ هەلگیرسا لە نێوان خودی نەصرانیەکانداو یەکتەڕیشیان بە بێباوەر دەزانی و سەرقالی یەکتەر بوون لە نێوخۆیانداو دژایەتى خراپەو چاکسازیان لە بیرکرد.^۳

مەجوسەکانیش هەر لە دێر زەمانەوه بە پەرسەنی پەرگە سەروشتی یەکان دەناسران، کە لە هەموویان مەزنتەر ئاگرپوو، پەرسەنگاگانى ئاگر لە هەموو لایەکی ولاتدا بالۆهێ کردبوو، خەلکەکەش خەریکی پەرسەنی ئاگرپوون و هەمیشە پەرسەنگاو پێ و شوینی تایبەتییان بۆ دروست دەکرد لە نێو ئەو پەرسەنگایانەشدا داب و نەریتی وردیان هەبوو، بەلام لە دەرەوه ئازاد بوون چى بکەن، هیچ جیاوازیەکیش نەبوو لە نێوان ئەوان و هەرکەسیکی بێ ئاین.

مێژوونوسیکی دەنیمارکی باسی چینی سەرۆکە ئایینیەکان و ئەرکەکانیان دەکات لە لای ئاگر پەرسەنگاگان لە کتێبی (إيران في عهد الساسانيين) و دەلیت:

ئەرکی ئەو فەرمانبەرمانە ئەوه بوو چوار جار لە پۆژیکدا خۆر بپەرسەن، جگە لەوهش پێویست بوو مانگ و ئاگر ئاویش بپەرسەن، هەندێ پارانەوهى تایبەتیشیان لێ داوا دەکرا لەکاتی خەوتن و هەلساندن، یان لە کاتی خوشۆردن و

۱- هەمان سەرچاوه: (۲۲)

۲- دائرة المعارف الكاثولوكية الجديدة، مقال التثليث (۱۴/ ۲۹۵)

۳- برونه: فتح العرب لمصر وەرگێڕانی محمد أبو حديد (ل ۳۷، ۳۸، ۴۸).

پشتوین له پشت کردن و نان خوارن و پژمین و تهراشکردن و نینۆکردن و چوونه سر ناو چرا هه لکردن ، فه رمانیشیان پیکرابوو، که پینگه نه دهن ئاگر خاموش ببیت و، ئاگرو ئاویش له یه که نه دهن و، نه هیلن ئاسن ژهنگ بگریت، چونکه هه موو کانزاکان پیروژن به لایانه وه.^۱

خه لکی ئیران له نویژه کانیاندا پوویان ده کرده ئاگر، جاریکیش (یه زده جهرد) که دواترین پادشای ساسانییه کان بوو سویندی به خۆر خواردو ووتی: سویند به خۆر، که ئه و خوای گه وره یه، ئاگر په رسته کان باوه پریان به سه نه ویه ت بوو له هه موو سه رده میکدا، ئه وه ش بووه دروشمیک بۆیان و باوه پریان به دوو خوا بوو، یه کیکیان پۆشناییه، یان خوای چاکه، ئه وی تریشیان تاریکییه، یان خوای خراپه.^۲

سه باره ت به بوزیه تیش: له هندستان و ئاسیایی بچوک بته په رستیه کی په تی بوو، بۆ کوئ بچونایه بته کانیاان له گه لّ خۆ ده بردو، په یکه ریان دروست ده کرد بۆ (بوذا) له هه موو شوینیکدا.^۳

سه باره ت به به ره مهیه ت: ئایینی په سه نی هندیه کان، تاییه ته مندی له زۆری په رستراو و خودا کانیاان بووه له سه ده ی شه شه می زاینیشدا گه یشته چله پۆپه، بئ گومان ئایینی هیندۆکی و بوزی وه کو یه ک بته په رستن، جیهانی ئاوه دان له ده ریایی ئه تله سی یه وه بۆ زه ریایی ئارام نگرۆ بوون له بته په رستیدا، وه کو چۆن گاورو جووله که و بوزی و به ره مه می له کتیرکیدا بوون بۆ مه زن راگرتنی بته په رستی و به پیروژ زانینی، هه مووشیان وه کو ئه سپی پیشبرکئ له یه ک گۆپه پاندا غاریان ده دا.

پیغمه بری خواش ﷺ ئاماژه ی کردوه به گشتی بۆ ئه م گه نده لیه له هه موو په گه ز و هه موو بواره کان به بئ جیاوازی، جاریکیان له وتاریکدا فه رمووی: ((ألا إن ربی أمرنی أن أعلمکم ما جهلتم مما علمنی یومی هذا، کل ما نحلته عبداً حلال، وإنی خلقت عبادی حنفاء کلهم، وإنهم أتتهم الشیاطین فاجتالهم عن دینهم، وحرمت علیهم

۱- ایران فی عهد الساسانیین (ل ۱۵۵) له کتیبی (السیره النبویه) نه ده وی (ل ۲۷).

۲- هه مان سه رچاوه (ل ۲۷)

۳- به وانه: (السیره النبویه) نه ده وی (ل ۲۷).

ما حلت لهم، و أمرتهم أن يشركوا بي ما لم أنزل به سلطاناً، وأن الله نظر إلى أهل الأرض فمقتهم: عربهم، و عجمهم، إلا بقايا من أهل الكتاب)).^۱

واته: خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکردووم ئه‌وه‌ی، که نایزانن فیترانی بکه‌م له‌و شتانه‌ی له‌م پۆژه‌دا فیترکراوم، هه‌رچ شتی‌کم داوه‌ته به‌نده‌یه‌کم هه‌لا‌له، ئینجا من به‌نده‌کانم به‌ پاکی دروست کردوون، به‌لام شه‌یتان هات و له‌ ئایینه‌که‌یانی دوورخستنه‌وه، ئه‌وه‌ی من بۆم هه‌لا‌لکردبوون قه‌ده‌غه‌یانکرد له‌سه‌ریان و ئه‌وه‌ش که‌من هه‌رامم کردبوو له‌سه‌ریان هه‌لا‌لیانکرد بۆیان، فه‌رمانیشی پیکردن، که‌هاوتا بۆ من به‌پیار بده‌ن به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌لگه‌یه‌کم له‌سه‌ری دابه‌زاندبێت، خوای گه‌وره‌ش ته‌ماشایه‌کی سه‌رتاپای خه‌لکی سه‌رزه‌وی کردو پرسی له‌ هه‌موویان هه‌لگرت به‌عه‌ره‌ب و عه‌جه‌مه‌وه، ته‌نها هه‌ندی پاشماوه‌ی ئه‌هلی کتاب نه‌بێت.

ئهم فه‌رموده‌یه ئاماژه ده‌کات بۆ لادانی مرقفایه‌تی له‌ چه‌ند بواریکی جیا‌جیا، وه‌کو هاوتا بۆ خوا به‌پیاردان و فریدانی شه‌ریعه‌ته‌که‌ی و گه‌نده‌ل بوونی چاک‌سازه‌کان له‌وانه‌ی سه‌ر به‌ ئاینیکی ئاسمانی بوون و شلییان ده‌نواند به‌رامبه‌ر گومرایی خه‌لکه‌که‌.^۲

۱- مسلم، کتاب الجنة، باب الصفات التي يعرف بها في الدنيا اهل الجنة واهل النار (۴/۲۱۹۷)، رقم (۲۸۶۵)

۲- به‌رواته: الغریاء الأولون (ل ۵۹).

باسی دووهم: بنچینه و شارستانی عه رب.

یه کهم: بنچینه ی عه رب: میژوونوسان بنچینه ی عه رب بیان کردو ته سی به شه وه به پیی نه وه چانه ی، که لیوه ی هاتوون.^۱

۱- عه ربی له نیوچوو (العرب البانده):

بریتی یه له هوزه کانی عادو، سه موودو، ته سه م و، جه دیس و، نومیم و، جرهم و، حه زه مه وت و نه وانه ی، که پیانده گیشتن، نه م هوزانه هیچ شوینه واریکیان نه ماوه و له پتش نیسلام له ناوچوون، هه ندیک پادشایانش هه بوو، که مولکه کانیا ن تاکو شام و میصری ده گرت ه وه.^۲

۲- عه ربی عارییه (العرب العاریه):

نه وانه ش بریتین له و عه ربانه ی، که له پشتی یه عربی کوری یه شجوبی کوری قه حتانه وه هاتوون، به عه ربی قه حتانی دهناسرین^۳، هه روه ها به عه ربی باشوریش دهناسرین^۴، له وانه پادشاکانی یه مه ن و شانشین میعین و سه به و و جیمیه ر^۵.

عه ربی عه دنانی (العرب العدنانه):

په چه له کیان ده گه پټه وه بو نیسماعیلی کوری نیبراهیم عليه السلام، هه ر نه مانه شن به په چه له ک ده گه پټه وه بو نیسماعیلی کوری نیبراهیم سه لامی خوایان لیبت هه ر نه مانه شن به عه ربی موسته عه ربه دهناسرین، اته: نه وانه ی، که خوینیک نا عه ربی هاتو ته گیانیا نه وه وواتر یه کگرتن پرویداوه له نیوان عه رب و نه و خوینه، زمانی عه ربیش بوو به زمانی نو ی نه م ناوټه یه.

۱- بروانه: السيرة النبوية، منير الغضبان (ل ۴۵)

۲- بروانه: السيرة النبوية، ابن شيبه (۴۶/۱)

۳- فقه السيرة النبوية، الغضبان (ل ۴۵).

۴- مدخل لفهم السيرة (ل ۹۸)

۵- السيرة النبوية، ابن شيبه (۴۷/۱)

ئه‌وانه عه‌ره‌بی باکوربوون، که پئی و شوینی په‌سه‌نیان مه‌ککه‌بوو، وه‌کو ئیسماعیل عليه السلام، کوپه‌کانی و هه‌روه‌ها جه‌راهیمه‌کان، که ئیسماعیل له‌وانه‌وه‌ فیری عه‌ره‌بی بووخزمایه‌تی له‌گه‌لدا کردن، نه‌وه‌کانیشی له‌ نئوان ئه‌واندا هه‌روه‌کو ئه‌وان په‌روه‌ده‌بوون، یه‌کئی له‌گرنترین نه‌وه‌کانی ئیسماعیلش عه‌دنانه، که باپیره‌گه‌وره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ، هه‌ر له‌ عه‌دنانشه‌وه‌ هۆزو تیره‌کانی عه‌ره‌ب په‌یدا بوون، له‌ پاش عه‌دنان مه‌عه‌دی کوپی هات و ئینجا نیزارو ئینجا موزه‌ر و په‌بیعه‌.

سه‌باره‌ت به‌ په‌بیعه‌ی کوپی نیزار، نه‌وه‌کانی به‌ره‌و لای پۆژه‌ه‌لات پۆیشتن، ئیتر عه‌بدولقه‌یسیش له‌ به‌حرین جیگیر بوون و، حه‌نیفه‌ له‌ یه‌مامه‌وه‌، به‌نو به‌کری کوپی وائیل له‌ نئوان به‌ حرین و یه‌مامه‌و، ته‌غلیبیش له‌ پوواری فورات په‌پینه‌وه‌و له‌ خاکی جه‌زیره‌ نیشته‌جئ بوون له‌ نئوان دیجله‌و فوراتدا، ته‌میش له‌ بیابانی به‌صره‌ نیشته‌جئ بوون.^۱

سه‌باره‌ت به‌لقی موزه‌ر: سه‌لیم له‌ نزیکي مه‌دینه‌ جیگیر بوون و سه‌قیفیش له‌ تایف، ئه‌وانی تر له‌ هه‌وازین له‌ پۆژه‌ه‌لاتی مه‌ککه‌ جیگیربوون، ئه‌سه‌دیش له‌ پۆژه‌ه‌لاتی ته‌یمانی پۆژه‌ه‌لاتی کووفه‌ نیشته‌جئ بوون، به‌لام زوبیان و عه‌بس له‌ حۆران گیرسانه‌وه‌.^۲

ئه‌وه‌ی، که یه‌ک ده‌نگی له‌ سه‌ره‌ ئه‌وه‌یه‌، که عه‌ره‌ب دابه‌ش ده‌بن بۆ عه‌دنانی و قه‌حتانی، به‌ بۆچوونی زۆربه‌ی زانایانی په‌چه‌له‌ک ناس و زانایانی تریش، به‌لام هه‌ندیکی تر له‌ زانایان پێیان وایه‌، که عه‌ره‌بی عه‌دنانی و قه‌حتانی ده‌گه‌پێنه‌وه‌ سه‌ر ئیسماعیل عليه السلام.^۳

ئیمامی بوخاری له‌ سه‌حیحه‌که‌یدا سه‌رباسیکی داناوه‌ به‌ ناوی (باب نسبة الیمن إلی إسماعیل عليه السلام) فه‌رموده‌یه‌کیشی گێراوه‌ته‌وه‌ له‌ ئومموسه‌له‌مه‌وه‌، که فه‌رمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ره‌ ﷺ ده‌رچوو بۆ لای که‌سانیک له‌ هۆزی ئه‌سه‌لم تیربازیان

۱- مدخل لفهم السيرة (ل ۹۸، ۹۹)

۲- بروهانه: الطريق إلى المدائن، عادل کمال (ل ۴۰)

۳- بروهانه: السيرة النبوية، ابن شهبة (۱/ ۴۸)

ده‌كرد له‌ بازپاردا، ئيتىر فه‌رمووى: ((إرموا بني إسماعيل، فإن أباكم كان رامياً، وأنا مع بني فلان – لأحد الفريقين – فامسكوا بأيديهم، فقال: ما لهم؟ قالوا وكيف نرمي وأنت مع بني فلان؟ فقال: إرموا، وأنا معكم كلكم))^١

واته: تير به‌اوێشن ئەى نه‌وه‌ى ئىسماعيل، چونكه‌ باوكتان تير هاوێژ بوو، منيش له‌ گه‌ل فلانه‌ به‌شتان ده‌بم، ئەوانيش ده‌ستيان هه‌لگرت پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووى: چىيانه‌؟ ئەوانيش ووتيان چۆن تير به‌اوێشين و تۆش له‌ گه‌ل فلانه‌ كه‌سيت، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووى: تير به‌اوێژن له‌ گه‌ل هه‌مووتانم.

بوخارى ده‌فه‌رمووت: ئەسله‌مى كوپى ئەفساى كوپى حارىسه‌ى كوپى عه‌مرى كوپى عامىرى خوزاعه‌، واته‌: خوزاعه‌ به‌شىك بوو له‌ هۆزه‌كانى سه‌به‌ئ، كه‌ په‌رته‌وازه‌ بوون، پاش لافارى عه‌رىم.^٢

پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ هۆزى موزه‌ر له‌ داىك بووه‌، بوخارى پىوايه‌تى كردووه‌ له‌ كوله‌بى كوپى وائىل، كه‌ وتويه‌تى: به‌خىوكراوى لاى پێغه‌مبه‌ر ﷺ زه‌ينه‌بى كچى ئەبو سه‌له‌مه‌ وتويه‌تى: پىم وت: ئايه‌ پێغه‌مبه‌رى خوا ﷺ له‌ موزه‌ر نىيه‌ له‌ كىيه‌؟ به‌ئى له‌ موزه‌رى كوپى كىنانه‌يه‌.^٣

قورپه‌يش خۆى له‌ كىنانه‌وه‌ ها‌تووه‌، كه‌ برىتين له‌ كوپانى فیه‌رى كوپى مالىكى كوپى نه‌زى كوپى كىنانه‌، ئىنجا قورپه‌يش دابه‌ش بوون بۆ چه‌ند هۆزىكى جيا جيا، به‌ ناوبانگه‌رىنيان: جومه‌ح، سه‌هم، مه‌خزوم، تمىم، زوه‌ره‌، هه‌روه‌ها تيره‌كانى قوصه‌ى كوپى كىلاب، عه‌بدو مه‌نافى كوپى قوصه‌ى، ئەسه‌دى كوپى عبدالعوززای كوپى عه‌بدوشه‌مس، نه‌وفه‌ل، موته‌لىب، هاشم، بنه‌ماله‌ى هاشمىش ئەو بنه‌ماله‌يه‌، كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ موحه‌مه‌دى كوپى عه‌بدوللاى كوپى عه‌بدولموته‌لىبى كوپى كوپى هاشىمى تيا له‌ داىك بوو.^٤

١- البخارى كتاب المناقب (٧، ٢٥)

٢- بېروانه: السيرة النبوية، ابن شهبه (١/ ٤٨)

٣- البخارى كتاب المناقب (٢٤٩١).

٤- أنظر فقه السيرة، الفضبان (ل ٤٧)

پيغمبه‌ری خواڤ ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَاصْطَفَىٰ قَرِيشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَىٰ مِنْ قَرِيشِ بَنِي هَاشِمٍ، وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ))^۱

واته: خوا‌ی گه‌وره کینانه‌ی له نه‌وه‌ی ئیسماعیل هه‌لبژاردوه‌و قورپه‌یشی له نه‌وه‌ی کینانه هه‌لبژاردوه‌و، ئینجا به‌نی هاشمی له قورپه‌یش هه‌لبژاردوه‌و، منیشی له به‌نی هاشم هه‌لبژاردوه‌و.

دووهم: ژیاره‌کانی دوورگه‌ی عه‌ره‌ب

هر له‌سه‌رده‌مانی دیرینه‌وه چه‌ند ژیاریکی په‌سه‌ن و شارستانییه‌کی به‌ناوبانگ دروست بوونه، له‌وانه:

۱- شارستانی‌تی سه‌به‌نه له یه‌مه‌ن:

قورنانی پیروز ناماژه‌ی کردوه‌و بۆی، له یه‌مه‌ن سوودیان له ئاوه‌کانی باران ده‌بینی، هه‌روه‌ها له‌ئه‌و لا فاوانه‌ی له‌ناو خۆلدا ونده‌بوون و لیژ ده‌بوونه‌وه به‌ره‌و ده‌ریاکان، ئه‌وانیش به‌نداو و عه‌مباره ئاویان دروست ده‌کرد به‌شیوازیکی ئه‌ندازیاری پیشکه‌وتو، به‌ناوبانگترینی ئه‌و به‌نداوانه‌ش به‌نداوی مه‌ئریبه، که سوودیان له ئاوه‌که‌ی وه‌رده‌گرت بۆ کشتوکالی جۆراو جۆرو باخچه‌ی پڕ له دارو دره‌ختی جوان و به‌روبومی به‌تام، خوا‌ی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّتَانِ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُٓ بَلَدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبُّ غَفُورٌ ۝۱۵ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثَلٍ وَشِقَءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ۝۱۶ ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَىٰ إِلَّا

الْكَفُورُ﴾ (سبا ۱۵- ۱۷) هه‌روه‌ها قورنانی پیروز ناماژه به‌وه ده‌کات، که هه‌ندی ناوایی یه‌ک به‌دوای یه‌کدا له سه‌رده‌می کوندا له نیوان یه‌مه‌ن تا‌کو ولاتی حیجاز

وولاتی شام، کاروانی بازرگان و گه‌شتیاره‌کانیش له یه‌مه‌نه‌وه دهرده‌چوون بۆشام و له رینگادا هه‌میشه سێبه‌رو ئاوو خواردنیاں لێنه‌بړا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَىٰ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرَىٰ ظَلْهَرَةً وَقَدَرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَأَيَّامًا آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَصْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَزَّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ﴾ (سبا: ۱۸-۱۹).

۲- شارستانی‌تی عاد له نه‌حقاف:

ئه‌وان له باکووری دوور گه‌دا بوون، هه‌ر ئه‌وانیش بوون، که خوای گه‌وره هودی علیه السلام بۆ په‌وانه کردن، ئه‌وان خاوه‌نی خانوو مالی قه‌شه‌نگ و کارگه‌ی زۆر و باخچه‌و کشتوکال و کانی زۆر بوون،^۱ خوای گه‌وره له ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموویت:

﴿كَذَّبَ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٢﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٣﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢٤﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٥﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٦﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيعٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿١٢٧﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿١٢٨﴾ وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿١٢٩﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣٠﴾ وَأَتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنَ ﴿١٣٢﴾ وَجَنَّتِ وَعْيُونِ ﴿١٣٣﴾﴾ (الشعراء ۱۲۳-۱۳۴)

۳- شارستانی‌تی سه‌موود له حیجاز:

قورئانی پیرۆز ئاماژه به بوونی شارستانی‌هت له ولاتی حیجازدا ده‌کات، باسی توانایی ئه‌وان ده‌کات له تاشینی خانوو له چیاکان، هه‌روه‌ها باسی کردووه له ئه‌و کانی و باخ و کێلگانه‌ی تیایدا بوونه، خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموویت: ﴿كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٤١﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٤٢﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٤٣﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا (۱۴۴) وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرْتُ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۴۵)
 أَتَذْكُرُونَ فِي مَا هَلُمْنَا ءَامِينَ (۱۴۶) فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ (۱۴۷) وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ
 (۱۴۸) وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِهِينَ (۱۴۹) فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿ (الشعراء: ۱۴۱-
 ۱۵۰) مه روه ها خوی په روه ردگار ده فهرموویت: ﴿وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ
 بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ
 بُيُوتًا فَأَذْكُرُوا ءَالَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (الأعراف: ۷۴) مه موو
 نه وشتانه له سهرده میکی زووه وه له ناچوون، خانوو ته لاره کانیاں ویران بووه، کانی
 ناوه کانیاں وشك بوویه وه و درخت و باخه کانیاں مه مووی له گه ل زه ویدا ته تخت
 بوون.

باسى سى يه م: بارودوخى ئاينى و كۆمه لايه تى و په وشتى له لاي عه رهب.

يه كه م: بارى ئاينى

نه ته وهى عه رهب ده ياننا لاند به ده ست دوا كه وتنكى كوشنده و بته رستى به كى چه په لى بى وينه و لادانىكى په وشتى و كۆمه لايه تى و ئازاوه به كى سياسى و ياساى زور سه خت و ناله بار، ئاليره وه په وپا به يان كه م وبى به ها بوو، له قه راغى ميژووه وه ده ژيان، له چا كترين حاله ته كانياندا پاشكوى ده وله تى فارسى يان پۆمانى بوون، دلّه كانيان پر له مه زنپاگرتنى باو وياپيرانيانبوو، هه ميشه شوينى ئه وانيش ده كه وتن، با هه رچه نده نوقمى گومرايى و لادانيش بوونايه، هه مان هۆكاريش پيگاي خوشكرد بۆ بته رستى، بۆيه هه ر هۆزيك بتي خوى هه بوو، هۆزى هوزه يلى كورپى مودريكه سواعيان هه بووه، كه لبش وه ددو و مه زحه ج يه غوس و خه يوان يه عوق حيمه ر نه سر، به لام هۆزه كانى خوزاعه و قورپه يش ئيساف و ئائيله يان ده په رست، مه ناتيش له پۆخى ده ريا بوو، عه رهب تيكرا ده يانپه رست و به تاييه تى هه ردوو هۆزى ئه وس و خه زه ج، بتي لاتيش له لاي هۆزى سه قيف بوو، هاوكات عوه ززايش له سه ر (ذات عرق) دانرابوو، كه به مه زنترين بته كانى قوره يش ده هاته ئه ژمار.^۱

بيجگه له م بته سه ره كيانه ش ژماره به كى بى ئه ندازه هه بوو له بتي بچكۆله، كه به ئاسانى ده گويژرانه وه له كاتى گه شته كان و دانانيان له نيو ماله كانياندا. پيشه وا بوخارى له سه حيه كهيدا ده گيترته وه له ئه بى په جائى عوتاريدي، ووتويه تى: ئيمه به ردمان ده په رست، جا ئه گه ر به رديكى چا كترمان ده ست كه وتبا كۆنه كه مان فرپى ده دا و تازه كه مان هه لده گرت، خو ئه گه ر به رديشمان ده ست نه كه وتبا، مشتى خۆلمان كۆده كرده وه و مه پيگمان ده رده هيئاو ده مان دوشي سه ري داو ئينجا ده سوپاينه وه به ده وريدا.^۲

۱- بروهان: الغرياء الأولون: (ل ۶۰)

۲- البخارى كتاب المغازى - وفد بني حنيفه (۱۱۹/۵)، رقم: (۴۲۷۷)

ئەم بټپەرستیە ناماقولە بوو بە پەرژینیک لە نیوان عەرەب و ناسینی خوای گەورە و باوەر پێپێنانی و باوەر بوون بە پۆژی دواپی، ئەگەر چی ئەوان بانگەشی ئەوەیان دەکرد کە ئەم بټانە هۆکارگە لیکن لە نیوان ئەوان و خودا، ئەو خودا درۆینانەیان بە تەواوی زالبوو بوو بە سەر دڵەکانیان و هەموو کاروبارو لایەنەکانی ژیانیندا.

مەزنی خوای گەورەش لە دەروونیاندا پتر لاواز دەبوو، خوای بالا دەست دەفـــهرمویت: ﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتِ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ (الأنعام: ۳۶).

سەبارەت بەو پاشماوێش، کە مابوو لە ئایینی ئیبراھیم (علیه السلام)، ئەویش گۆران و تیکدانی بە سەردا هاتبوو، حەجیش بوو بوو بە وەرژیک بۆ شانازی کردن و خۆهەڵتان و ئەو دواپی بیرو باوەرە پاکەکانیش هەر لایان دابوو لە پاستەقینەیی خۆیان و ئەفسانە و درۆی زۆریان پێوە لکابوو.

کەسانیک مابوون لە حەنیفیەکان پازی نەبوون بە بټپەرستی و ئەو پێ و پەسمانەیی لە دەوریان دەکرا، وەک ئاژەڵ سەرپرین و شتی تر، یەکنێ لەو کەسانە زەیدی کوپی عەمری کوپی نوفەیل بوو، ئەو بۆ ئەنصاب سەرپرینی ئەنجام نەدەدا، گوشتی مردارەو بوو و خۆینی نەدەخوارد، دەشی ووت:

أرباً واحداً أم ألف ربّ	أدين إذا تقسّمت الأمور؟
عزلت اللات والعزى جميعاً	كذلك يفعل الجلد الصّبور
فلا العزى أدين ولا ابتئيتها	ولا صنمي بني عمرو أزور
ولا غنماً أدين وكان رباً	لنا في الدهر إذ حلّمني يسير

تاكو ئەگاتە ئەوێ دەلیت:

ولكن أعبد الرحمن ربي ليغفر ذنبي الرب الغفور^۲

واتە: ئایە یەك خوا، یان هەزار خوام هەبێت؟ من وەک کەسیکی خۆ پاکردوورم

۱- لە کتیی (الأصنام) ی ابن الکلبی بە (حیلا) هاتوو: السيرة النبوية لابن هشام (ق/ ۱/ ۲۲۶)

۲- بېوانە: السيرة النبوية، ابن کثیر (۱/ ۱۶۲).

گرتوو له لات و عوززا و بته‌کانی تریش هه‌موویان، خۆیشم کاتیك ئه‌قلم نه‌بوو بیتیكم ده‌په‌رست ناوی غه‌نه‌م بوو.

یه‌کێك له‌وانه‌ش، كه‌ باوه‌ریان هه‌بوو به‌ شه‌ریعه‌تی ئیبراهیم و ئیسماعیل علیه‌السلام قوصه‌ی کوپی ساعیده‌بوو، ئه‌و وتارییژ و داناو هۆشمه‌ند بوو، وریاو پیاو چاك بوو، بانگه‌وازیشی ده‌کرد بۆ یه‌ك خوا په‌رستی و دووركه‌وتنه‌وه له‌ بته‌رستی، هه‌روه‌ها باوه‌پی هه‌بوو به‌ زیندوو‌بوونه‌وی پاش مردن، مژده‌شی ده‌دایه‌ خه‌لكی به‌ هاتنی محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، ئه‌بو‌نوعیم له‌ (دلائل النبوة) له‌ ئیبنو‌عه‌باس ده‌گێڕێته‌وه صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم، كه‌ وتویه‌تی: جاریك قوصه‌ی کوپی ساعیدی ئیادی وتاری ده‌خوینده‌وه له‌ بازاری (عكاظ) دا‌وتی: هه‌قێك سه‌ره‌له‌ده‌دا له‌و ئاراسته‌وه‌و ده‌ستی بۆ لای مه‌ككه‌ درێژکرد، وتیان كام هه‌ق؟ وتی: پیاویك له‌ نه‌وه‌ی لوئه‌ی کوپی غالیب بانگتان ده‌كات بۆ وته‌یه‌کی دڵسۆزی و ژیانی هه‌میشه‌یی و خۆشیه‌کی نه‌پراوه‌، هه‌ركاتیك بانگی كردن بچن به‌ ده‌نگیه‌وه‌، ئه‌گه‌ر بمزانیا ده‌ژیم تاكو ئه‌و كاته‌ من یه‌كه‌م كه‌س ده‌بووم له‌ پیشوازیدا، ئه‌م پیاوه‌ ژیا تا پیغه‌مبه‌ری صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم بێنی، به‌لام پیش نه‌وه‌ی بییت به‌ پیغه‌مبه‌ر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم وه‌فاتی کرد.^۱

ئه‌مه‌ش یه‌كێكه‌ له‌ هۆنراوه‌کانی:

فی‌الذاهبین‌الأولیٰ	ن‌من‌القرون‌لنا‌بصائر
لما‌رأیت‌موارداً	للموت‌لیس‌لها‌مصادر
ورأیت‌قومي‌نحوها	یمضي‌الأكابر‌والاصاغر
لا‌یرجع‌الماضي‌إلیّ	و‌لا‌من‌الباقین‌غابر
أیقنت‌أنی‌لا‌محالة	حیث‌صار‌القوم‌صائر ^۲

هه‌ندێك له‌ عه‌ره‌به‌كان بوون به‌نه‌صرانی و هه‌ندیکیشیان بوون به‌ جووله‌كه‌، به‌لام زۆبه‌یان بته‌رست بوون.

۱- السيرة النبوية في ضوء القرآن والسنة (۸۰/۱).

۲- السيرة النبوية، لأبي شهبه (۸۱/ ۱) دلائل النبوة للبيهقي تحقيق د عبدالمعطي قلعجي (۱۰۲/۲، ۱۰۳).

دووهم: بارى سياسى

دانىشتوانى دورگه‌ى عه‌ره‌ب ده‌بوون به دوو به‌شه‌وه: بيايان نشين و شار نشين، سيستمى باويش له نيوانياندا سيستمى هۆزايه‌تى بوو، ته‌ئانه‌ت له و شانشينه پيشكه‌وتوانه‌يش، كه له دورگه‌كه‌دا دروست بوون، وه‌كو شانشينى به‌مه‌ن له باشوور و شانشين حيره له باكورى پۆژه‌لات، شانشينى غه‌ساسينه له باكورى پۆژئاوا، كۆمه‌ل نه‌ده‌توايه‌وه له‌گه‌لیدا، به‌لكو هۆزه‌كان هه‌روه‌كو به‌كه‌يه‌كى به‌كگرتوو هه‌ر مانه‌وه.

هۆزى عه‌ره‌بىش كۆمه‌لێكه له خه‌لكى، به‌كه‌ى خوێن(نه‌ژاد) و به‌كه‌ى كۆمه‌ك ده‌يانبه‌سێت به‌ به‌كه‌وه، له سايه‌ى ئەم په‌يونديه‌دا ياسايه‌كى نه‌ريتى دروست بوو، كه ئه‌ركى پێكخستنى په‌يوهندى نيوان تاك و كۆمه‌لێ له ئه‌ستوگرت، له‌سه‌ر بنه‌ماى هاوكارى له ماف و ئه‌ركه‌كاندا، ئەم ياسا نه‌ريتى به هۆز په‌يوه‌ست بوو پێيه‌وه له‌بوارى سياسى و كۆمه‌لايه‌تيدا.^١

ئهو خه‌صله‌تانه‌ش سه‌ركرده ده‌پاڵێوێ بۆ سه‌ركردايه‌تى هۆز برتين له: پله‌و پايه‌ى له ناو كۆمه‌لگادا، سيفه‌ته‌كانى و، تايبه‌تمه‌نديه‌كانى وه‌كو ئازايه‌تى و جواميێرى و به‌خشنده‌ى و، سه‌رۆكى هۆز مافى ئه‌ده‌بى هه‌يه، وه‌كو پێژلێنانى و به‌قسه‌كردنى و پازى بوون به‌ فه‌رمانى، هه‌ندێ مافى داراييشى هه‌يه، وه‌كو (المرباع)، كه چواره‌يه‌كى ده‌ستكه‌وته‌كانه (الصفايا) ئه‌ويش بریتى بوو له ده‌ست كه‌وته‌كانى مالى دوژمن پيش به‌كگرتن له مه‌يدانى شه‌رداو، (الفضول)، كه دابه‌شى قبول نه‌ده‌كردو له زياته ده‌مايه‌وه، شاعير پێكيش ئەم مافانه‌ى هۆنيوه‌ته‌وه له هۆنراويه‌كداو ده‌لێت:

لک المربع فينا والصفايا وحكمك والنشيطه والفضول^٢

به‌لام له به‌رامبه‌ر ئەم مافانه‌دا ئه‌رك و لێپرسراوييتى هه‌بوو، له كاتى ئاشتى دا به‌خشنده‌و چاو تيهره، له كاتى جه‌نگيشدا پيش پيزه‌كان ده‌كه‌ويێت، پێككه‌وتن

١- السيرة النبوية، لأبي شهبه (٢٠/١).

٢- أنظر: مكة والمدينة في الجاهلية وعصر الرسول (١٣).

نامه و گریه‌ستی ناشتی نه‌نجامده‌دا.

سیستمی هؤزایه‌تی نازادی تیا به‌دیده‌کریّت، چونکه مروّفی عه‌رب له‌که‌ش و هه‌وايه‌کی نازادا په‌روه‌رده‌بوو، بۆیه نازادی یه‌کێک بوو له‌ دیارترین سیفه‌ته‌کانی عه‌رب، نه‌وان شه‌یدای نازادی بوون و پقیان له‌ سته‌م و سه‌رشۆپی بوو، هه‌موو که‌سی‌کیش له‌ ناو هؤزدا به‌رگریده‌کات له‌ هؤزه‌که‌ی و شانازی ده‌کات به‌ سه‌روه‌ریه‌کانیه‌وه‌و، به‌رگریده‌کات له‌ هه‌رکه‌سیک له‌ نه‌ندامانی هؤز، چی سته‌م لی کراوبیّت، یان سته‌م کار، یه‌کێک له‌ بنه‌ماکانیشیان نه‌وه‌یه، که ده‌لێن: (أَنْصُرْ أَخَاكَ ظَالِمًا أَوْ مَظْلُومًا) واته: پشگیری براکه‌ت بکه له‌ براکه‌ت سته‌م‌کاربیّت، یان سته‌م‌لیکراو.

دوروشمیانیش له‌م هؤنراوه‌یه‌دا خۆی ده‌بینیه‌وه:

لا یسألون أخاهم حين یندبهم فی النائبات علی ما قال برهانا

واته: کاتی براکه‌یان هانایان بۆ ده‌هێنێ له‌ کاتی ناره‌حتیدا، ئیتر پرسیا‌ری لی ناکه‌ن مه‌سه‌له‌که‌ چی‌ه‌و چۆنه‌.

تاک له‌ هؤزدا شوینکه‌وتووی کۆمه‌له‌، نه‌وه‌نده‌ش شانازیان ده‌کرد به‌کۆمه‌له‌وه‌ تا نه‌و پاده‌ی، که‌که‌سایه‌تیان تی‌دا ده‌توايه‌وه‌، دوره‌یدی کو‌پی صیممه‌ ده‌لێت:

وهل أنا من غزیه ان غوت غویت وأن ترشد غزیه أرشد^۱

واته: ئایا من که‌سیک نیم له‌ هؤزی غه‌زییه، نه‌گه‌ر گوم‌را بن گوم‌را ده‌بم، پێگایی پاست بگرن له‌ گه‌لیان ده‌بم.

هه‌موو هؤزیک له‌ هؤزه‌ عه‌ربه‌کان که‌سایه‌تی سیاسی خۆیان بوو، به‌هه‌مان نه‌و که‌سایه‌تیشه‌وه‌ پێکه‌وتن نامه‌ و هاوپه‌یمانی‌تی ده‌به‌ست له‌گه‌ل هؤزه‌کانی تر، به‌هه‌مان شیوه‌ شه‌پیشیان پاده‌گه‌یان‌د، یه‌کێک له‌ به‌ناوبانگترین نه‌و هاوپه‌یمانی‌تیانه‌ی کرا له‌ نیوان هؤزه‌ عه‌ربه‌کان هاوپه‌یمانی (الفضول) بوو، که‌ به‌ (حلف المطیبین) ناسرا.^۲

۱- بروه‌نه: السیره النبویه، لأبی شه‌بهة (۶۱/۱)

۲- بروه‌نه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول محمد ﷺ، د. محمد قلعجي (ص - ۱۲)

جه‌نگ هه‌میشه به‌رده‌وام بوو له نێوان هۆزه‌کاندا، جه‌نگی (الفجار)^١ بریتی یه له به‌ناوبانگترین جه‌نگه‌کانیان، جگه له شه‌په‌گه‌وره‌کانیش، هه‌ندئ هه‌یرش و په‌لاماری ناوبه‌ناو هه‌ر مه‌بوو له نێوان هۆزه‌کاندا، هۆکاره‌کانی که‌سیتی بوو هه‌ندئ جار یان له پێناو بژێویدا ده‌بوو، چونکه هه‌ندئ له هۆزانه پۆزییان به‌سه‌ر شمشیره‌کانیانوه‌ بوو، هه‌ر بۆیه هۆزێک متمانه‌ی نه‌بوو، که هۆزه‌که‌ی تر هه‌یرشی نه‌هه‌ینێته سه‌ر له هه‌رکاتیکدا له شه‌ویان له پۆژ، مال و مولکیان به‌تالانی نه‌بات و وێزانی نه‌کات.^٢

سێ یه‌م: باری ئابووری

دورگه‌ی عه‌ره‌ب به‌ زۆری بیابانی به‌ر بلّوه، ئه‌ویش بووه به‌ هۆی نه‌بوونی کشتوکال له‌ دورگه‌یه، ته‌نها له قه‌راغه‌کانیدا نه‌بیّت، به‌ تایبه‌ت له یه‌مه‌ن و شام و هه‌ندئ مێرگه‌کانی دورگه‌ی عه‌ره‌ب، له بیاباندا زیاتر خه‌ریکی حوشترو مه‌پو مالّات به‌ خه‌یوکردن بوون، هۆزه‌کانیش جیگۆپکێیان ده‌کرد به‌ مه‌به‌ستی گه‌پان به‌دوای له‌وه‌پدا، سه‌قامگیریش نه‌ده‌بوون له جیگایه‌کدا، مه‌گه‌ر له‌ شه‌وینه‌ی، که خه‌یه‌تیان هه‌لده‌دا.

ئینجا دورترین که‌سانێک بوون له پیشه‌سازی و به‌کارێکی گونجاویان نه‌ده‌زانی بۆخۆیان، به‌لکو ئه‌وکاره‌یان ده‌سه‌پارده‌ عه‌جه‌مه‌کان و ئه‌وانه‌ی که ده‌هاتن بۆ کارکردن له لایان، ته‌نانه‌ت کاتێک نیازیان کرد، که‌عه‌ دروست بکه‌ن، په‌نایان برده‌به‌ر په‌یاوێکی قیبتی قوتاری بوو بوو له‌و که‌شتی یه‌ی که‌نقوم بوو له‌لای جوده‌، دواتر له مه‌که‌که جیگیر بوو.^٣

ئه‌گه‌ر چی دورگه‌ی عه‌ره‌ب بێ به‌ش بوو له نعیمه‌تی کشتوکال و پیشه‌سازی، به‌لام جیگا ئیستراتیژییه‌که‌ی له نێوان ئه‌فریقا و پۆژه‌لاتی ئاسیا، بواری بۆ په‌رەخساندبوو، که ببیّت به‌ ناوه‌ندیکی پێشکه‌وتوو له‌ بازرگانی نێوده‌وله‌تیدا له‌و سه‌رده‌مه.

١- هه‌مان سه‌رچاوه (٢٢- ٢٥)

٢- سه‌رچاوه‌ی پێشوو (ل ٢٥)

٣- بروه‌نه: فقه السیره النبویه، منیر الغضبان (ل ٦٠)

نه‌وانه‌ش، که هه‌لده‌ستان به کاروباری بازرگانی له دانیش‌توانی دورگه خه‌لکی
 شاره‌کان بوون، به تایبه‌تی شاری مه‌ککه، چونکه ناوه‌ندیکی بازرگانی نایاب بوو،
 نینجا له به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وان خه‌لکی هه‌رم بوون پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رزیان هه‌بوو له
 لای هه‌موو عه‌ره‌ب، بۆیه هیچ زیانێک نه‌به خۆیان ونه‌له بازرگانیه‌کانیان
 نه‌ده‌که‌وت، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا
 وَيَنْخَظِفُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ أَفْئَالًا بَاطِلٍ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ (العنکبوت: ۶۷)
 هۆزی قورده‌یش دوو گه‌شتی گه‌وره‌یان هه‌بوو: یه‌کیکیان له زستاندا بۆ یه‌مه‌ن،
 نه‌ویتی‌شان له هاویندا بۆ شام، به‌ئاسووده‌یی نه‌و دوو کۆچه‌یان نه‌نجام ده‌دا، له
 کاتی‌کدا خه‌لکی له ده‌ورو به‌ریاندا له‌ته‌نگ و چه‌له‌مه‌و نا‌په‌حه‌تیدا بوون، نه‌مه‌جگه
 له گه‌شته‌کانی تر، که نه‌نجامیان ده‌دا له‌دریژای سالدای، خوای گه‌وره‌ش
 ده‌فه‌رموویت: ﴿لَا يَلْفُ قَرِيشَ ۝١ إِذْ لَفِيهِمْ رِحْلَةَ الِشَّاءِ وَالصَّيْفِ ۝٢﴾
 ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۝٣ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَآمَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۝٤﴾
 (قورده‌یش: ۱ - ۴).

باری کاروانه‌کان بریتی بوون له گولاو و دارعوو و که‌تیره‌و بنیشت و به‌هارات و
 خورماو بۆنی خۆش و که‌له‌بی فیل و دره‌ختی نه‌به‌نوس و موورو و پۆشاک‌ی یه‌مه‌نی و
 ئاوریشمی چنراو و چه‌ک و چه‌ندین کالای تر که له‌نیو دورگه‌ی عه‌ره‌ب هه‌یه، یان
 له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌هینران و ده‌پران بۆ شام و شوینی تر، له‌و لاشه‌وه‌ ده‌گه‌پانه‌وه‌ به
 باری گه‌نم و دانه‌ویل‌ه‌و میوژو زه‌یتون و جل و به‌رگی شامی و شتی تر.

یه‌مه‌نی یه‌کانیش ناوایانگیان هه‌بوو له‌بازرگانیدا، چالاکیان له‌وشکانی و ده‌ریادا
 هه‌بوو، گه‌شتیان ده‌کرد بۆ پۆخه‌کانی نه‌فریقیا و بۆ هیندستان و نه‌نده‌نوسیاو
 سوومه‌ترو چه‌ندین شوینی تر له‌ولاتی ئاسیاو دورگه‌کانی زه‌ریای هیندی، یان
 ده‌ریای عه‌ره‌بی وه‌کو پێی ده‌گوتریت، نه‌وان پاش موسلمان بوونیان چاکه‌یه‌کی
 گه‌وره‌یان کرد به‌بلاوکردنه‌وه‌ی له‌و شوینانه‌.

مامه‌له‌کردن به‌سوو باو بوو له‌دورگه‌ی عه‌ره‌ب، له‌وانه‌شه‌ نه‌م

ده‌رده‌کوشنده‌ی له‌جوله‌که‌کانه‌وه^۱ گه‌یشت‌بیت‌ه‌عه‌ربه‌کان، سه‌ره‌گه‌وره‌کان و که‌سانی تریش مامه‌له‌یان پی‌وه‌ی ده‌کرد، پی‌ژه‌ی سه‌ه‌که‌ش جاری واپوو ده‌گه‌یشته سه‌د له‌سه‌د.^۲

ئینجا عه‌ره‌ب چهند بازارپیک‌ی به‌ناو بانگیان هه‌بوو وه‌کو: (عکاظو، (مجنة)و، (ذوالمجان) هه‌ندی له‌نوسه‌ره‌کانیش ده‌گپ‌نه‌وه له‌هه‌واله‌کانی مه‌ککه، که‌عه‌ره‌ب ده‌مانه‌وه له‌(عکاظ) له‌مانگی (ذی‌العقدة)، دواتر که‌ده‌چوون بۆ (مجنة) پاش تیپه‌پوونی بیست پۆژ له‌و مانگه‌ ئینجا مانگی (ذی‌الحجة) یان ده‌بینی، ده‌چوون بۆ (ذی‌المجان) و هه‌شت پۆژ له‌وئ ده‌مانه‌وه، دوا‌ی ئه‌وه ده‌چوون بۆ عه‌ره‌فه، ئیتر له‌وئ و له‌مینا ده‌ستیان له‌کپین و فروشتن هه‌لده‌گرت، تا‌کو ئیسلام هات و ئه‌وه‌ی بۆ‌حه‌لال‌کردن، خوا‌ی گه‌وره‌ش ده‌فه‌رموویت: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَاِذَا اَفْضُتُمْ مِنْ عَرَفَتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوْهُ كَمَا هَدٰنَكُمْ وَاِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ (البقرة: ۱۹۸) ئه‌م بازارپانه له‌سه‌رده‌می ئیسلامیش تا‌کو ماوه‌یه‌ک هه‌ر مانه‌وه‌و دوا‌یی له‌ناو‌چوون، ئه‌و بازارپانه ته‌نها بۆ بازرگانی نه‌بوون، به‌لكو بازارپ گه‌لیك بوون بۆ وێژه‌و هۆنراوه‌و وتار بیژیش، گه‌وره شاعیرانی تیادا كۆ ده‌بوویه‌وه، له‌گه‌ل وتاریژه‌ به‌توانا‌كانداو، كێپركێیان ده‌کرد له‌باس‌کردنی په‌چه‌له‌که‌کان و شانازییه‌کانیان، بۆیه‌بووه سامانیکی گه‌وره‌بۆزمان و وێژه‌و، بیجگه‌له‌وه‌ی، که‌سامانیکی بازرگانی بوو.^۳

۱- بروهانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۶۰/۱)
 ۲- بروهانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (۱۹/۱)
 ۳- بروهانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۱۰۲/۱)

چوارم: باری کومه لایه تی

داب و نه ریت زال بوو به سهر ژيانی عره بدا، هه ندیک یاساو داب و نه ریتیان هه بوو سه بارهت به نه ژادو په چه له ک و په یوه ندی نیوان هوزه کان و که سه کان، ده کریت پوخته ی باری کومه لایه تی به م شیوه ی لای خواره وه کورت بکریتته وه:

۱- شانازی کردنی بی نه ندازه به په چه له ک و نه ژاد:

نه وان سوور بوون له سهر پاریزگاری کردن له په چه له کیان، هه ر بویه خزمایه تیان نه ده کرد له گال په گه زه کانی تر، به لام نیسلام کاتیک هات نه وه ی له ناو برد، پوونیشی کرده وه بویان، که پیوه ری چاکی له ته قواو کرداری چاکدایه.

۲- شانازی کردن به وشه، به تاییهت هونراوه:

نور ناره زوویان هه بوو له ووشه ی پاراوو شیوازی پیگه یشتوو، هونراوه کانیان تومارگه یه ک بوو بۆ شانازی و نه ژادو په چه له ک و زانست و سوزه کانیان، بویه سهیر نییه، که ووتاریژی به تواناو شاعیری بلیمه تیان تیادا هه لکه وتوو، جاری وابوو کۆپله شیعریک پله وپایه ی هوزه کی به رزکردۆته و، کۆپله یه کی تریش داییه زاندوو، بویه نه وان به هیچ دلخۆش نه ده بوون نه وه ندی به هه لکه وتنی شاعیریک دلخۆش ده بوون له ناویاندا.

۳- نافرته له کومه لگای عره بدا:

نافرته به لای زۆریک له هوزه کانه وه وه کو کالایه کی بی که لک ته مه شا ده کرا، مالی نافرته به میراتی وهرده گیرا، کوپی گه وړه ی پیاوه که شی له ژنیکی تر بوی هه بوو ماره ی بکات پاش مردنی باوکی، یان هه ر پیگه ی نه دایه شوو بکات، تا کو ناینی نیسلام نه وه ی قه ده غه کرد، کوپیش مافی نه وه ی بوو خیزانی باوکی ماره بکات، تا کو خوای گه وړه نه م نایه ته ی دابه زان: ﴿وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ

ءَابَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَمَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ﴿النساء: ٢٢﴾

عهرې به لایانه وه قه دغه بوو ماره گردنی که سی بنچینه یی وه کو دایک، یان لقه کان وه کچ، یانه لقه کانی باوک وه کو خوشک، چینی به که میښ له لقه کانی باپیر، وه کو خوشکانی باوک و دایک.^۱

ئینجا له میراتی هندی که سیان بی به ش ده کرد وه کو کچ و خیزان و منداډ، میراتیان نه ده دا به که سی که نه بیټ توانای تالانی ه بیټ، یان توانای شه پی ه بیټ به سر نه سپه وه، بی به شکردنی ژن و منال له میراتی نه ریتی کی کار پیکرو بوو له لایان، تا نه و کاته ی نهوسی کوپی سابیت کچی دواپی کرد له سرده می پیغمبر ﷺ و دوو کچی به جی هیشت له دوی خوی، هندی ناشیرین بوون، له گال کوپکی منداډا، له و کاته ه ردوو ناموزاکی نهوس هاتن و ه موو میراته که یان بو خویان برد، خیزانه که ی پی وتن: دوو که که ماره بکن، نه و انیش پازی نه بوون، چونکه ناشیرین بوون، ئیتر نافرته که هاته لای پیغمبر ﷺ ووتی: نه ی پیغمبر ی خوا نهوس له دنیا دهرچوو و کوپکی منال و دوو کچی به جی هیشتوو، عهره ته و سوهیدی ناموزای میرده که م هاتن و ه موو میراتی به که یان بو خویان برد و پازیش نه بوون که کان ماره بکن پیغمبر ﷺ ه رموی: ده ستکاری میراته که مه کن^۲، ئیتر نه م نایه ته دابه زی: ﴿لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرٌ نَّصِيبًا مَّفْرُوضًا﴾ (النساء: ۷).

عهرې تانه یانده دا له که سی که کچی ه بوايه، چونکه کچ ناتوانیت به شداری شه پو تالانی بکات و پاره دهریټنی، وه کو کوپان، نه گهریش له کاتی جه نگدا دهستی دوزمن بکه ویت دهست به دهستی پیده کریټ و ده بیته نامرازی که بو

۱- بېوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل ۲۲- ۲۴)

۲- تفسير القرطبي (۵/ ۴۵).

پاڅواردن، به لڼګو جاري وا ېووه زډري لڼګرواوه ېو ټه وې هه لڼسيت به ګاري داوڼي پيسې وه ګو پيشه، ېو ټه وې سه رګه وره ګې سوود له ټه و پارانه وه رېګريت، ګه ده ريده ګات له رڼګې داوڼي پيسې يه وه، عه رب ټه ګاره يان به لاوه په وا ېو، ټه ګاره ش ده ېووه مايه ي څه م و څه فته و سه ر شوږي ېو باوکه ګه کاتيک کچيکي له دايک ېبوايه، قورټاني پير و زيش باسي حاله تي ټه و باوکه ي ېو کر دوڼ، ګه کچيکي ده ېيت و ده فه رمويټ: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ٥٨﴾
يُنَوِّرِي مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل: ٥٨-٥٩)

زډر جاران زينده به چاليشيان ده ګرد، به ېي ټه وې هيچ تاوانيکي ټه نجام دايټ، ټه و نه ېيت، ګه کچه، ېو ېه قورټان سه رزه نشتي ټه واني کر دووه له سه ر ټه و ګاره ناشيرنه يان و فه رمويه تي: ﴿وَإِذَا الْمَوْءُودَةُ سُئِلَتْ ٥٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التكوير: ٩٨). هه ندي له عه ره به ګان ګوړه کانيشيان ده ګوشت له مه ترسي هه ژاريدا، تاګو نيسلام هات و ټه وې قه ده غه ګرد، ځواي ګه وره ده فه رمويټ: ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِمَّنْ إِمْلَأْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ﴾ (الأنعام: ١٥١)

هه روه ها ځواي ګه وره ده فه رمويټ: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشِيَ إِمْلَأْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطْئًا كَبِيرًا﴾ (الإسراء: ٣١).

به لام هه نديک له هوزه ګان کچه کانيان زينده به چال ده ګرد، به لڼګو هه نديکيان ټه و ګاره شيان به تاوانيکي ګه وره ده زاني، وه ګو زه يدي ګوړي نوه يل.

هه‌ندی له هۆزه‌کانیش پێزی ئافره‌تیاں ده‌گرت و پرس و پیاو پێده‌کردن له‌کاتی به‌شووداندا، ئافره‌تی عه‌ره‌بی ئازادیش ته‌نها بۆمێرده‌که‌ی نه‌بێت هیچ که‌سیک بۆی نه‌بوو پێوه‌ی پابوێت، هه‌روه‌ها به‌وه‌ش ده‌ناسرا، که ئازایه‌و به‌دوای جه‌نگاوه‌ره‌کاندا ده‌پواو هانیان ده‌دا، به‌لکو له‌کاتی پێوستیدا به‌شداری جه‌نگیشیاں ده‌کرد، ئینجا ئافره‌تی بیابان نشین هاوکاری مێرده‌که‌ی ده‌کرد له‌به‌خیوکردنی ئاژه‌ل و پستنی خوری و چینی پۆشاک و عه‌باو له‌ئو په‌پی خو‌پارستن و داوین پاکیدا بوو.

٤- هاوسه‌رگیری:

له‌نیۆ عه‌ره‌به‌کاندا چه‌ندین هاوسه‌رگیری باو بوو، که‌سیشیاں په‌خه‌یاں له‌که‌سیان نه‌ده‌گرت، نه‌گه‌ر هه‌لسابا به‌ئه‌نجامدانی جوړیک له‌هاوسه‌رگیریانه، عایشه رضی اللہ عنہا بۆمان ده‌گێڕێته‌وه‌و ده‌فه‌رموێت: هاوسه‌رگیری له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا به‌چوار شیواز ئه‌نجام ده‌دا، یه‌کیکیان وه‌کو هاوسه‌رگیری ئه‌مۆی خه‌لکی بوو: که‌سیک ده‌هاته‌ ده‌یخواست بۆلای که‌سیکی تر، ئه‌ویش خوشکه‌که‌ی یان که‌چه‌که‌ی لی‌ماره‌ ده‌کرد و پیاوه‌که‌شی ماره‌یی ده‌داو ده‌یخواست، شیوه‌یه‌کی تر هه‌بوو پیاوه‌که‌ به‌ژنه‌که‌ی خۆی ده‌ووت کاتیك پاك ده‌بوو یه‌وه له‌سوپاوی مانگانه، بۆ بۆ لای فلانه‌ پیاو با له‌گه‌ت جوت بێت، دوای ئه‌وه پیاوه‌که‌ی لی‌دوور ده‌که‌وته‌وه و له‌گه‌تی نه‌ده‌خه‌وت تاكو ده‌رده‌که‌وت، که‌باردار بوو له‌پیاوه‌که‌ی تر، دوای ئه‌وه پیاوه‌که‌ی خۆی نه‌گه‌ر بیوستبا دچووه‌لای، ئه‌م کاره‌شیاں بۆ ئه‌وه ئه‌نجام ده‌دا کوپه‌که‌ په‌سه‌ن ده‌ربچێت، ئه‌م جوړه‌ هاوسه‌رگیریه‌ پێی ده‌وترا (نکاح الاستبضاع) شیوه‌یه‌کی تریش هه‌بوو: کۆمه‌لێك له‌ده‌که‌س که‌متر کۆده‌بوونه‌وه‌و هه‌موویان ده‌چوونه‌لای ئافره‌تیک، جا که‌منالی ده‌بوو، چه‌ند شه‌ویکی به‌سه‌ردا تیپه‌ر ده‌بوو، ده‌ینارد به‌دوایاندا که‌سیان بۆی نه‌بوو نه‌یه‌ت، پێیانی ده‌وت: چاک ده‌زانن چیتان ئه‌نجامداوه‌و ئیستاش من منداڵم بووه، ئیتر ئاره‌زووی له‌هه‌ر کامیکیان بووایه‌ پێی

ده‌ووت: منالّه‌که منالّی تۆیه، ئه‌ویش نكۆلی نه‌ده‌کرد، جۆریکی تریش هه‌بوو له
هاوسه‌رگیری، که‌سانیکێ زۆر له‌ سه‌ر ئافره‌تێک کۆده‌بوونه‌وه‌و ئه‌ویش ده‌ستی به
پێگای که‌س نه‌ده‌هینا، ئه‌و جۆره ئافره‌تانه پیشه‌یان داوێن پیسی بوو، له‌ ده‌رگای
ماله‌که‌شیان ئالایه‌کیان هه‌لده‌دا، هه‌ر که‌سی بیویستبا ده‌چووه ژورێ بۆ لایان، جا
ئه‌گه‌ر له‌ یه‌کیکیان سکی پرپوویه و منالّه‌که‌ی ببوایه، هه‌موویان کۆده‌کرانه‌وه‌ لای
ئو ئافره‌ته‌و(قافه) بانگ ده‌کرا، واته‌: ئه‌و که‌سه‌ی شاره‌زایه له‌ یه‌که‌چوونی کوپو
باوک، ئیتر ئه‌و منالّه‌ ده‌کرا به‌کوپێ یه‌کیکیان و ئه‌و که‌سه‌ ده‌بووه‌ باوکی و
ناپارزیش نه‌ده‌بوو، جا که‌ خوای گه‌وره پیغه‌مبه‌ری ﷺ نارد به‌ په‌یامی پاستی ئه‌و
جۆره‌ هاوسه‌رگیرانه‌ی لایه‌د، ته‌نها ئه‌وه‌ی ئه‌مڕۆ نه‌بیّت، که‌ خه‌لکی ئه‌نجامی
ده‌دن.

هه‌ندێ له‌ زانایان شیوازه‌گی تریشیان باس کردووه، وه‌کو (نکاح الخدن)، که
خوای گه‌وره باسی کردووه: ﴿وَلَا تُخِذْنَ أَخْدَانٍ﴾ (النساء: ۲۵) ده‌یان ووت:
ئه‌وه‌ی شاراوه‌ بیّت زبانی نییه، ئه‌وه‌ش ئاشکرا بیّت جیگای لۆمه‌یه، نزیک‌تریسه له
زینا کردن، تا هاوسه‌رگیری، هه‌روه‌ها (نکاح المتعة)، که‌ بریتی بوو له‌ هاوسه‌رگیری
به‌سراو به‌کاتی دیاریکراو، ئینجا (نکاح البدل)، پیاویک به‌ پیاویکی تری ده‌ووت: واز
له‌ ژنه‌که‌ی خۆت به‌یتنه‌ بۆ من، منیش ژنه‌که‌ی خۆم پێده‌ده‌م و سه‌ریشته
ده‌ده‌مه‌وه.^۱

جۆریکی تری هاوسه‌رگیری به‌تال هه‌بوو ناوی (نکاح الشغار)، واته‌: که‌سیک
که‌چه‌که‌ی خۆی له‌وی تر ماره‌ ده‌کرد به‌ مه‌رجێک ئه‌ویش که‌چه‌که‌ی خۆی له‌ ئه‌م ماره‌
بکات، به‌بێ ماره‌یی.^۲

ئینجا کۆکردنه‌وه‌ی دوو خوشکیان به‌په‌وا ده‌زانی له‌ لای می‌ردێک، یان پیاو هه‌ر
چه‌ند ئاره‌زووی هه‌بیّت ژن به‌یّنیت، ئه‌وانه‌ش که‌ زیاتر له‌ چوار خه‌یزانانیان هه‌بووه

۱- فتح الباری (۱۵۰/۹) ذکره ابن حجر عن أبي هريرة

۲- بروهان: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۹/۱)

له ژماردن نايه^۱، نه و کاته ش ئیسلام هات که سې وایان هه بوو ده هاوسه ریان زیاتری هه بوو، یان که متر، به لام دواتر نه وه کورت کرایه وه سر چوار له حالې توانینی خه رجیدان و یه کسانې کرن له نیوا نیاندا، نه گه ر نا ته نها خیزانیک پاکریت، له سهرده می نه فامیدا په یوه ست نه دبوون به دادگری له نیوان هاوسه ره کانیان، خرابیش مامه له یان له گه ل ده کردن و مافه کانیان ده خواردن، تا نه و کاته ی ئیسلام هات و مافه کانی بؤ گه پاندنه وه و پاسپارده ی کرد چاکه یان له گه ل بکریت، هه ندیک مافیشی بؤ دهسته به رک کردن، که خه ونیان پیوه ی نه ده بینې.^۲

۵- جیابوونه وه؛

له و سهرده مانه ته لاقیان نه نجام ددها، به بئ سنووریکی دیاریکراو، بؤ نمونه پیاویک هاوسه ره که ی خوی ته لاق ددهاو ده یگپرایه وه، ته لاقی ددها و ده یگپرایه وه و به بهر ده وامی نه م شیوازه ئیشی پیده کرا، تا هاتنی ئیسلام^۳ کانتیک خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿الْأَطْلُقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكُ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيعُ بِإِحْسَنٍ﴾ (البقرة: ۲۲۹).

ئیسلام ژماره ی ته لاق دانی دیاری کرد، هه لیشی دایه میرد بؤ نه وه ی فریای خوی بکه ویت، دوو جار ده توانیت هاو سهره که ی بگپریته وه، به لام پاش ته لاقی سییه م په یونددیه که به جاریک: ده بریت و، بوی نییه بیگپریته وه تا کو شوو به پیاویکی تر نه کات، خوی گه وره ده ف رمویت: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۳۰).

۱- بېوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل ۲۴- ۲۵)

۲- بېوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۸۸/۱)

۳- بېوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول ﷺ (ل ۲۵)

(ظها) یش هر حیسابی ته لاقی بؤ ده کړا، واته: که سټک به خیزانه ی بلیت: تۆ بؤ من وه کو پشستی دایکم بیت، نه مه ش ده بووه قه دهغه کردنیکی هه تا هه تای، تا نه و کاته ی نیسلام هات ناوی نه و کاره ی نا به کاریکی ناشیرین ووته یه کی درؤ، پټکاچاره شی بؤ میرد ده ستنیشان کرد، له پټگی که ففاره تدان، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَإِطْعَامُ سِتِّينَ مِسْكِينًا ذَلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (المجادلة: ۳-۴).

۶- جهنگ و په لمارو به سهردادان:

جهنگیان له نیوان بهرپا ده بوو له بهر بچوکتین هؤکار، باکیان نه بوو له گیرسانی شه پو کوژدانی خه لک له پیناو بهرگریکن له به ها کومه لایه تیه کان، که خوویان پیوه گرتبوو، با چه ندیش بیبایه خ بوونایه، میژوو باسی هندیکی زور له و شه پانه مان بؤ ده کات، وه کو به لگه یه ک له سهر سوربوونی عه رب له سهر نه و جهنگانه، بؤ نمونه یه کی که له و جهنگانه جهنگی به سوس بوو له نیوان هردوو هؤزی به کرو ته غلیب، به بؤنه ی ووشتریکی جهرمی، که دراوسی ی سوسی کچی مونقیزی پوری جه سساسی کوپی موپره، بوو ئینجا کوله یب سه رؤکی هؤزی ته غلیب بوو جیگایه کی بؤ ووشتره کانی ته رخان کردبوو تیایدا بله وړپن، ئیتر پوژیک نه و ووشتره ی تیادا بینى وتیریکی تیاویشته، جهرمی ئارامی لیبراو به سوسیش به هه مان شیوه، کاتیک جه سسا نه مه ی بینى له هه لیک ده گه را بؤ کوشتنى کوله یب و نه و هه له ی بؤ په خساو کوشتى، به م شیوه یه ش شه پیک له نیوان هردوو هؤزکه دا بهرپابوو بؤماوه ی چل سال.^۲

۱- بېوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۹۱/۱)

۲- الكامل في التاريخ لابن الأثير (۳۱۲/۱).

به هه مان شیوه جهنگی داحیس و غه برا، هوکاره که شی پټشپرکټ یه ک بوو له نیوان داحیس و غه برا، که دوو نه سپی قه یسی کوپی زوهر و حوزه یفه ی کوپی به دربوون، حوزه یفه ثاماره ی کرد بۆ پیاوړیک له دۆلټیک پاره سستیت، نه گهر بینو داحیس پټش که وت رټگای لټبگریټ، نه و پیاوړش له ناوچاوی نه سپه که ی دا تاکو خستیه ناو ثاوه که وه به م شیوه غه برا بر دیه وه، دواى نه وه ئیتر کوشتن و توله سهندنه وه دهستی پټکرد و شهر ه لگیرسا له نیوان هردوو هوژی عه بس و زوبیان.^۱ هه روه ها نه و شهرانه ی بهر پا ده بوون له نیوان هوژه کانی نه وس و خه زره ج له سهرده می جاهیلیه تدا، که نه وان ناموزاش بوون، هه میشه شهر به رده وام بوو له نیوانیاندا، دواترین شهره کانیش ناوی بوعاس بوو، سهرکرده کانی جوله که ش به لټنیان بۆ نوی کردنه وه، که پشتگیریان لټیکه ن، به م شیوه ش نه و شهرانه هه میشه به ناژاوه گټپی جوله که کان گهرم ده بوو، نه وه ش به نامانجی نه وه ی نه وان لواز بکه ن و سهرگه وره یی به رده وام هه ر بۆ نه وان بیت، هه ر هوژیکش له و دوو هوژه په نایان ده برده بهر هوژه هاوپه یمانه کانیان، له پاش شهره پو کوشتاریکی زور سهر که وتن بۆ هوژی نه وس بوو.^۲

ئینجا هندی له و هوژانه خه ریکی هټرش و په لاماردان دبوون، به مه به سستی تالانی و ناژاد به کوپله کردن و فروشتنیان، به لام ئیسلام هات و نه و دیارده ی له ناوبرد، تاکو وایلیهات پیاو وژن له نیوان صه نعاو حه زره موتدا به پیاده ده پویشتن، ترسی هیچیان نه بوو، مه گهر ترسی خواو، گورگ له سهر مه پره کانیان.^۳

۷- زانست و خویندنه وه نووسین:

عه رب خاوه نی نووسین و زانست نه بوون وه کو جوله که و گاواره کان، به لگو نه قام و نه خوینده واربوون به زوری، هه میشه لاسایی باو باپیرانیان ده کردو پټروویان لیده کردن، نه گهر له سهر هه له ش بووایه ن، نه ته وه ی عه رب نه نووسین و

۱- هه مان سهرچاوه (۲۴۲/۱)

۲- التاریخ الإسلامی، د. عبدالعزیز الحمیدی (۵۵/۱)

۳- بېوانه: السیره النبویه، لأبی شهبة (۹۱/۱)

نه ژماردنیان نه ده زانی، نه وهش خه سلّه تیکی زالبوو به سهریاند، که سانیکی که م له نه وان نووسینو خوینده نه وهیان ده زانی، به لام سهره پای نه وهش نه وان بانگی ژیری و هوشمندی و هست جوانی و ناماده باشی و هرگرتنی زانستیان هه بوو، بویه کاتیکی ئیسلام هات نه وان بوونه زاناو دانا، قوتاریان بوو له نه خوینده واری، زانست و زانیاری بوو به دیارترین تاییه تمه ندیییه کانیا، نه وان هه ندیکیان لیته لکه وتبوو له زانستی شوین پی هه لگرتندا، هه ندیکیشیان پزیشک بوون وه کو حاریسی کوپی که عب، پزیشکیان له سهر بنه‌مای تاقیرکردنه وه‌کانی ژیان وژینگه دامه‌زاندبوو.^۱

پینجه‌م: باری ره‌وشتی

له راستیدا عه‌ره‌ب له پووی ره‌وشته وه خراپ بوون، شه‌یدای مه‌ی و قوما‌ر بوون، زۆرکاتیش خه‌ریکی په‌لاماردان و پیگه به‌کاروان گرتن و ده‌مارگیری و سته‌م و خوین پشتن و تۆله سهندنه‌وه و مالی خه‌لک زه‌وت کردن و مالی هه‌تیو خواردن و مامه‌له کردن به سوو و دزی و داوین پیسی بوون، پیویسته نه‌وهش بزانریت، که زینا له‌گه‌ل که‌نیزه‌ک و ئافره‌ته داوین پیسه‌کان، که ئالایان هه‌بوو، به ده‌گه‌من نه‌وکاره له‌گه‌ل ئافره‌تی ئازاددا نه‌نجام ده‌درا، به‌لگه‌یه‌کی پوونیش له‌سهر نه‌وه، کاتیکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌یعه‌تی له ژنان و هرگرت له پاش فه‌ت‌حی مه‌که‌که له سهر نه‌وه‌ی، که هاوبه‌ش بۆ خوا بریار نه‌ده‌ن و، دزی و داوین پیسی نه‌که‌ن، هیندی کچی عوتبه‌ی خیزانی نه‌بو سوفیان ووتی: ئایا ئافره‌تی ئازاد چۆن زینا ده‌کات؟^۲

نه‌مه‌ش مانای نه‌وه نیه، که هه‌موویان به‌وشیوه بوونه، نه‌خیر زۆریک له نه‌وان دوور بوون له داوین پیسی و مه‌ی خواردنه‌وه و خوین پشتن و سته‌م و مالی هه‌تیو خواردن و مامه‌له کردن به سوو^۳، هه‌ندی خه‌سله‌تی چاکیشیان هه‌بوو، که ناماده‌ی کردن بۆ هه‌لگرتنی ئالای ئیسلام، له‌وان:

۱- ژیری و ژنگی:

دله‌کانیان پاک و پاراو بوو، فه‌لسه‌فه‌و نه‌فسانه و قسه‌ی پرپوچ داگیری نه‌کرد

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۹۲/۱).

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۹۴/۱).

۳- بېروانه: السيرة النبوية، لابي شهبة (۹۳/۱)

بوو، وه‌کو که‌لانی هیندو پۆمان و یۆنان وفارس، وه‌کو چۆن نه‌و دلانه‌ ئاماده‌ بکرین بۆ هه‌لگرتنی مه‌زنترین په‌یام له‌ بوونه‌وه‌ردا، که‌ بانگه‌وازی پیرۆزی ئیسلام بوو، بۆیه‌ نه‌وان له‌ و سه‌رده‌مه‌ چالاکترین گه‌ل بوون له‌ به‌رکردندا، ئیسلامیش ئاپراستی به‌هره‌ی ژیری و له‌ به‌رکردنی تیاندا کرد، به‌ره‌و پاراستنی ئایین، بۆیه‌ نه‌وان توانا هزری و به‌هره‌ شاراوه‌کانیان کول نه‌بوو بوو له‌ فه‌لسه‌فه‌و نه‌فسانه‌و مشتومپی بیزه‌نتی بۆ سوود.^۱

به‌ر فراوانی زمانه‌که‌یان به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر به‌ هیزی له‌ به‌رکردن و بیریان، جا نه‌گه‌ر هه‌نگوین هه‌شتا ناوی هه‌بیت و پۆی دوو سه‌د ناو و شیر پینج سه‌د ناو و شتر هه‌زار ناو هه‌روه‌ها شمشیر... بێگومان له‌ به‌رکردنی نه‌م ناوانه‌ پێویستی هه‌یه‌ به‌ بیرکی به‌هێزوتی.^۲

ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده‌ ژیریون هه‌ر به‌ ئاماژه‌تیده‌گه‌یشتن سه‌ره‌پای قسه‌کردن، نمونه‌ش له‌م باره‌وه‌ ژۆرن.^۳

۲- خه‌لکیکی به‌خشنده‌ و ده‌ست بلاوویون:

نه‌م په‌و شته‌ په‌گ و پیشه‌ی هه‌بوو له‌ نیو عه‌ره‌به‌کان، که‌سی وایان هه‌بوو ته‌نها نه‌سه‌په‌که‌ی ژێر خۆی هه‌بوو، یان وو شتره‌که‌ی که‌ میوانی ده‌هات به‌ په‌له‌ هه‌لده‌ستا به‌ سه‌ر برینی بۆ میوانه‌که‌ی، به‌لکو هه‌ندیکیان نه‌کو ته‌نها مرۆفه‌کان، به‌لکو خۆراکی ده‌دایه‌ دپنده‌و په‌له‌وه‌ره‌کانیش، به‌خشنده‌یی حاتیمی تائیش بۆته‌ په‌ندو وه‌کو نمونه‌باس ده‌کریت.^۴

۳- خه‌لکیکی نه‌به‌ردو خاوه‌ن پیاوه‌تی و فریاکه‌وتن بوون:

وه‌سفی نه‌وکه‌سه‌یان ده‌کرد، که‌ به‌کوشتن گیان له‌ ده‌ست ده‌دا، زه‌می نه‌و که‌سه‌شیان ده‌کرد، که‌ له‌ سه‌ر جیگایی خۆی ده‌مریت، یه‌کیکیان کاتیک هه‌والی

۱- بېروانه: السيرة النبوية، الندوي (ل ۱۲)

۲- بلوغ الأدب (۳۹/۱- ۴۰)

۳- بېروانه: مدخل لفقه السيرة (ل ۷۹- ۸۰)

۴- بېروانه: السيرة النبوية، لابي شهبه (۹۵/۱)

کوژرانی براهی پیگه یشت ووتی: نه گهر نه و کوژراوه، پیش نه و باوک و براو مامی کوژراوه، سویند به خوا نیمه له سهر جیگا نامرین، به لکو به نووکی یم له ژیر سیبه ری شمشیر دهمرین:

وما مات منا سید حتف أنفه ولاطلّ منا حیث کان قتیل
تسیل علی حد الطبّاة نفوسنا ولیست علی غیر الطبّاة تسیل

عهرب هیچ شتیکیان له سهر سهره ری پیش نه ده خست، یان له سهر پاراستنی ناموس و پاریزگار یکن له نافرته، له پیناو نه وه شدا هموو شتیکیان به لاوه ناسان بوو، عه نتره ده لیت:

بکرت تخوفنی الخوف کأنی أصبحت عن غرض الحتوف بمعزل
فأجبتها أن المنيّة منهل لابد أن أسقى بكأس المنهل
فأقنى حياءک لا أبالک واعلمي أني أمرؤ سأموت أن لم أقتل.^۱

هروه ها عه نتره وتوویه تی:

لا تسقني ماء الحياة بذلة بل فاسقني بالعز كأس الحنظل.
ماء الحياة کجـنهم وجهنم بالعز أطيب منزل.^۲

عهرب هر به سروشتیان خاوه ن غیره و پیاو ته بوون، جا پینان نا خوش بوو به هیژ زیان بگه ینیت به لاوان، یان بې دسه لات، یان نافرته، یان پیر، هرکه سیکیش په نای بې بهینایه ن فریای ده که وتن، به ریسوایی و سووکی ده یان پروانیه که سیک، که دالده ی نه و که سه نه دات، که په نای بې هیناوه.

۱- دیوان عنتره، د. فاروق الطباغ (ل ۲۵۲).

۲- هه مان سهرچاوه.

۴- شه‌یدای نازادی بوون، ستم و سهر شوږپیان قبول نه‌ده‌کرد:

مروّفی عه‌ره‌ب به‌ فیتړه‌تی حه‌زی له‌ نازادی ده‌کرد، له‌ پټناوی ده‌ژیاو له‌ پښه‌شیدا ده‌مرد، چونکه‌ هر به‌ نازادی په‌روه‌ده‌ بوو بڼ‌ نه‌وه‌ی که‌س توانه‌یه‌کی هه‌ بیت به‌ سه‌ریدا، بویه‌ به‌ سهر شوږی پازی نه‌ده‌بوو، ناماده‌ش بوو ژیانی دابنیت له‌ پښگایی پاراستنی شه‌ره‌ف و ټاپروو،^۱ بۆ نمونه:

شا عه‌مری کوپی هیند له‌ گه‌ل هاوده‌مه‌کانی دانیشت و پرسپاری لیکردن: نایا نیوه‌ له‌ نیو عه‌ره‌ب شاره‌زای که‌سیکن دایکی له‌ خوئی نه‌گریت خزمه‌تی دایکم بکات؟ ووتیان: به‌لئ دایکی عه‌مری کوپی که‌لسوومی شاعیر.

ئینجا عه‌مر ناردی به‌دوای عه‌مری کوپی که‌لسووم و دایکیدا به‌مه‌به‌ستی سه‌ردانی کردن، له‌گه‌ل دایکیشی پښکه‌وت، که‌ له‌ پاش نانخواردن به‌ دایکی عه‌مری شاعیر بلیت: نه‌و قابله‌مه‌ی لای خوتم بده‌ ده‌ست، جا کاتیک هاتن نه‌وه‌ی پټووت، نه‌ویش ووتی: نه‌و که‌سه‌ی کاریکی هه‌یه‌ با خوئی هه‌لسیت بیکات، به‌لام نه‌و جاریکی تر هه‌مان داوای دووباره‌کرده‌وه‌و سوږیو له‌ سه‌ری، به‌لام له‌یلای دایکی عه‌مر نه‌مجاره‌ هاواریکرد ووتی: نای له‌م سهر شوږپیه‌هاوار له‌ هوژی ته‌غلیب... عه‌مری کوپی گوئی به‌ دایکیه‌وه‌ بوو زور توپه‌ بوو، شمشیریکی مه‌لیکی بینی هه‌لواسرابوو، په‌لاماریداو له‌ گه‌ردنی مه‌لیکی دا، ئینجا هاواری کرد له‌ هوژه‌که‌ی خوئی، هاتن هه‌موو نه‌وه‌ی له‌ هه‌یوانه‌که‌دا بوو تالانیان کرد، ئینجا هوئراوه‌یه‌کی هه‌لبه‌ست ووتی:

بأي مشيئة عمرو بن هند	نكون لقيلكم فيها قطينا
بأي مشيئة عمرو بن هند	تطيع بنا الوشاة و تذررنا
تهددنا و توعدنا رويدا	متى كنا لامك مقتونيا
إذا ما الملك سام الناس خسفاً	أبيناً أن نقرّ الذل فينا. ^۲

۱- بېوانه: السيرة النبوية، لابي شهبة (۹۵/۱)

۲- بېوانه: شرح المعلقات للحسين الزوزني (ل ۱۹۶، ۲۰۴).

۵- به ئەمه کبوون بۆ په یمان و خوشه ویستیان بۆ راشکاوی و راستگویی:

ئەوان خۆیان له درۆ به دور دهگرت و به عهیبه یان دهزانی، خه لکیکی به ئەمه کیش بوون، بۆیه تهنه شایه تمانیان به زمان بهس بوو بۆ هاتنه نیو ئیسلامه وه، به لگهش له سه رخۆ به دورگرتنیان له درۆکردن، به سهرهاتی ئەبو سوفیان له گه ل هیره قل کاتیك پرسیاری لیده کرد ده باره ی پیغه مبه ری خوا ﷺ، له کاتیكدا هیشتا شه پ له نیوانیاندا به رده وام بوو، ووتی: ئەگه ره شه رمی ئەوه نه بیئت، که درۆیه کم لی ببیسریت درۆم ده کرد له وه لامه کاندا.^۱

سه باره ت به نوعمانی کوپی مونزیر به کیسپای وت ده باره ی ئەمه کی عه ره ب: که سیك له ئەوان نیگایه ک ده کات، یان هیمایه ک ده کات ئەوه به لئینیکی لاوازه گرێه که نایکاته وه مه گه ره به ده رچوونی گیانی نه بیئت له جهسته ی، که سیکیش له ئەوان داریک له زهوی به رز بکاته وه ده بیته بارمه به ده سته وه، ئیتر نه بارمه که ی داده خریت و نه گه ردنیشی نازاد ده کريت، یان که سیکیان هه والی ئەوه ی پیده گات، که پیاویك هانای بۆ هیناوه، له وانه شه دور بیئت له مال و حالێ خۆی و تووش بیئت، ئیتر پازی نه بیئت تائه و هۆزه ی لییان داوه له ناویان نه بات، یان هۆزه که ی خۆی له ناو نه بات له و پیناوه دا، جاری واش هه یه تاوانباریک، که ناشیناسن هاواریان بۆ ده هینتی به مال و گیانیان به رگری لیده که ن.^۲

ئەمه ک (وه فا) په وشتیکی په گداره له نیو عه ره بدا، کاتیك ئیسلام هات به شیوه یه کی دروست ئاراسته ی کرد، توند بوو له گه ل ئەو که سه ی دالده ی تاوانبار ده دا، ئیتر با خاوه نی هه ر پله و پایه یه ک بیئت، پیغه مبه ری خوا ﷺ ده ره رموویت: ((لعن الله من أوی محدثاً))^۳ له عه ته ی خوا له و که سه بیئت، که دالده ی تاوانباریک که تنکه ره ده دات، یه کئ له و به سه رهاته شه ن ئاماژه ده کات بۆ ئەمه کیان.^۴

حاریسی کوپی عه بباده سه رکردایه تی هۆزه کانی به کری ده کرد بۆ جهنگی هۆزی ته غلیب و سه رکرده کیان که ناوی موه لهیل بوو، بکوژی کوپی حارسیش بوو، له و

۱- البخاري بدء الوحي (رقم ۷)

۲- بلوغ الارب (۱/ ۱۴۹، ۱۵۰)

۳- رواه مسلم كتاب الأضاحي (۱۹۷۸)

۴- بروهانه: مدخل لفهم السيرة (۹۰)

جه‌نگه دا حاریس موه‌له‌لی به‌دیل گرت بئی ئه‌وه‌ی بزانیت کئی یه، پئی وت: موه‌له‌لی کوپی په‌بیعه‌م پئی نیشان بده و به‌رت ده‌ده‌م، وتی به‌لئیم پیده‌دیت ئه‌گه‌ر پیت نیشانده‌م ئازادم بکه‌یت؟ وتی: به‌لئ، وتی: ده‌ی من موه‌له‌لیم، ئه‌ویش قژی توئی بپی و ئازادی کرد، ئه‌مه‌ش ئه‌مه‌کیکی زۆر که‌م وینه‌یه، پیاوه‌تیه‌کیشه‌ شایسته‌ی باسکردنه.^۱

هه‌روه‌ها نوعمانی کوپی مونزیر له‌ کیسرا ده‌ترسا، چونکه‌ پازی نه‌بوو کچکه‌ی خۆی لیما ره‌ بکات، چه‌ك وخی‌زانه‌کانی سپارد به‌هانیی کوپی مه‌سعودی شه‌بیانی و خۆی چوو بۆ لای کیسراو ئه‌ویش نوعمانی کوشت و ئینجا ناردی بۆ لای (هانی) داوای سپارده‌کانی نوعمانی لی‌کرد، ئه‌ویش پازی نه‌بوو، جا کیسرا سوپایه‌کی به‌پخست، بۆیه‌ هانی هۆزه‌که‌ی کۆکرده‌وه‌و ووتاری‌کیدا بۆیان ووتی: ئه‌ی کۆمه‌لانی هۆزی به‌کر، تیاچووه‌یه‌کی خاوه‌ن پاساو چاک‌تره‌ له‌ قوتاربویه‌کی هه‌لاتوو، خۆپاراستن که‌س له‌ قه‌ده‌ر ناپاری‌زیت، ئارام‌گرتن هۆکاری‌که‌ بۆ سه‌رکه‌وتن، مه‌رگ چه‌شتن نه‌ك سه‌ر شوپی، پویه‌پووی مردن بچیت له‌وه‌ چاک‌تره‌پشتی لی‌هه‌لکه‌یت، لی‌دان له‌ گه‌ردن چاک‌تره‌ له‌ لی‌دانی پشت و له‌دواوه‌، ئه‌ی هۆزی به‌کر، بجه‌نگن، که‌س نیه‌ بتوانیت له‌مردن هه‌لئیت.^۲

ئه‌و هۆزه‌ توانیان فارسه‌کان به‌هه‌ل‌ه‌ن له‌ جه‌نگی (ذی قار) به‌ بۆنه‌ی ئه‌م پیاوه‌، که‌ ژیا‌نی سه‌ر شوپی پئی قبول نه‌بوو، هه‌چ باکیشی نه‌بوو له‌مردن له‌ پیناو به‌سه‌ر بردنی په‌یمان‌ه‌کانی.

۶- ئارام‌گرتن له‌سه‌ر ناره‌حه‌تی و خۆپا‌گری و پار‌زییوون به‌که‌م:

که‌ له‌سه‌ر خواردن هه‌ل‌ده‌ستان ده‌یانووت: زۆرخۆری ژیری نا‌هه‌لئ، پیاوی زۆرخۆریشیان به‌لاوه‌ عه‌ییدار بوو، شاعیره‌که‌یان ده‌لئیت:

إذا مدت الأيدي إلى الزاد لم اكن بأعجلهم إذا اجشع القوم أعجل.^۳

۱- هه‌مان سه‌رچاوه‌ (۹۱).

۲- تأریخ الطبری، یوم ذی قار (۲۰۷/۲).

۳- بلوغ الأرب (۲۷۷/۱).

واته: که ده ست دريژ ده کرا بؤ نان خوار دن پيشيان نه ده که وټم، که زورخوړيشيان کردبا په له م ده کرد له ده ست هه لگرتن.

توانايه کی سه رسوړه پنه ريشيان هه بوو به رامبه ر ناپه حه تی و خوړاگر بوون له پړوی ته نگ و چه له مه، له وانه ش نه وه له سروشتی ولاته که يانه وه سه رچاوه ی گرتبیت، که ناوچه يه کی بيابانی وشک و که م ناوو پړوه که، جا نه که رماو نه سه رماو نه سه ختی پړگاوبان و دووری ماوه و، برسیتی و تینویتی، کار تینه کردن، نه کاته ش هاتنه ثانی نیسلامه وه بوون به نمونه ی خوړاگرتن و نارامی، چونکه به که م پازی ده بوون، که سی وایان هه بوو چه ندین پڅ پړگای ده بری به تویشووی چه ند دانه خورمایه ک و چه ند دلۆپه ناوړک جه رگی خو ی پی ته پ ده کرد.^۱

۷- هیزی لاشه و گوره یی د مروون و دلخو ش بوون له کاتی به هیزی داو پاراستنی دراوسی:

نه وان به توکمه یی لاشه و مه زنی دل و د مروون ده ناسران، خو نه که ر پاله وانیتی د مروونی و لاشه یی له که سی کدا کو بیتته وه شتی سه یری لی دهرده که ویت، له پاستیدا نه وه بوو، که پوویدا پاش موسلمان بوونیان، هه روه ها نه وان شه پریان ده کرد له گه ل ناحه زانیاندا، به لام کاتیک ده سه لاتیان ده بوو به سه ریاندا، لییان خوش ده بوون، نیجا نه ده چوونه سه ر که سی بریندار له شه ردا، مافی هاوسی تیشیان ده زانی، به تایبته چاودیری کردنی نافرته تان و، پاریزگاریکردن له نابوو، شاعیره که یان ده لیت:

واغض طرفی آن بدت لی جارتی حتی یواری جارتی ماواها

واته: پوو وهرده گپړم، که که دراوسی که م دهریچیت، تا نه و کاته ی ده که پښته وه ناو مالله که ی خو ی و دیار نامینیت، نه که ر که سی ک هانای بؤ به پنیان دالده یان ده دا، له وانه شه گیان و کوړ ومالیشیان به قوربان بکرایه.

ثانی نیسلام هات نه م واتا مه زانه ی له د مروونی عه ره به کانداه شه پیداو ناراسته ی کرد به ره و هق و چاکه، بویه هه روه کو فریشته ی پاراو دهرپه رین و سه ر

زهویان فہتہ کرد و پریانکرد له باوہ، پاش ئه وہی، کہ پربوو له بیبابه وہ پی،
پیشیان کرد له دادگہری و چاکہ دوی ئه وہی، کہ پربو له ستم و خرابہ.^۱

ئمانہ هندیك بوون له ئاكاره‌کانی ئه و کۆمه‌لگایه‌ی مرقی عہرہ بی تیا
پہرہ رده بوو، بیگومان ئه وہ چاکترین کۆمه‌لگا بوو، بۆیہ هه‌لبژێردرا وەکو
ژینگه‌یہکی ناوازه و ناوہندیکی ئاست بہرز۔ بہ ہراورد له گەل فارس و پۆم و ہیندو
یونان۔ بۆ ئه وہی پیغمبرہی خوی ﷺ تیا پہرہ رده بیئت، نہ کو له هیچ
کۆمه‌لگایہکی وەکو فارہ سہکان، کہ خاوەنی زانست و زانیاری زۆر بوون، یان
ہنودہکان، کہ خاوەن فہلسفہ بوون، یان له پۆمانییہکان، سہرہ پای
ہونہرہکانیان نہ له یونانی خاوەن بلیمہتی ہونراوہ و فہلسفہ ش، بہ لکو له
کۆمه‌لگای عہرہ ہه‌لبژێردرا، چونکہ ئه و گەلانہ و پرای ئه و شتانہی کہ ہیان بوو
له زانست و ہونہر، بہ لām نہ گہیشته ئاستی فیترہت پاکی عہرہ و ئازادی ویزدان و
بہرزی گیانی ئه وان.^۲

۱۔ سہراوہی پیشوو (۹۷/۱)

۲۔ بھوانہ: نظرات فی السیرۃ لحسن البنا (ل ۴۱)

باسی چوارهم: گړنگترین پړوداوه کانی پیش له دایک بوونی پيغمبر ﷺ.

خوا ویستی به زه بیه کی به مړوځایه تیدا بیتوه و خه لاتیکیان بکات، ئیتر کاتی سهر فراز بوون هات به ناردنی پيغمبر ﷺ، پیش نه وې دهست بکهین به باسی له دایک بوونی پيغمبر ﷺ مېرمنان و پړوه رده ی سهره رمان و چاود پړی خوی گه وره، بۆ نه و پیش دابه زینی وهی به سهریدا، پیش نه وې بچینه نیو نه و باسه خوشانه ی پيغمبر ﷺ خوشه ویستمان ﷺ ده مانه ویت باسی هندی به لگه ی مرن و به سهراتی گه وره بکهین، که پیش له دایک بوونی پيغمبر ﷺ پړوانداوه، له راستیدا پیش له دایک بوون هندی پړوداوه که وتنه و نه مانه زیان ده کرد بۆ نزیکی به ره به یان.

یه کیک له یاسا کانی خوی گه وره بریتی یه له کرانه وه له دوی ته نگه ژوه پړشنا یی دوی تاریکی و خوشی دوی ناخوشی.^۱

یه که م: به سهراتی عه بدولموت ته لیبی با پړی پيغمبر ﷺ سهرات به هه لگه ندنی بیري زه مزه م.

ماموستا ئیبراهیم علی له کتیبی (صحیح السیره النبویه) پړوایه تیکی راست ده گپړته وه سهرات به هه لگه ندنی بیري زه مزه م، له فهرموده یه کی علی ﷺ، که ده فهرمویت: عه بدولموت ته لیب وتی: من له حیردا خوم لیکه وتبوو، کاتیک که سیك هات و پړی ووت ته یبه^۲ هه لگه نه، ووت: ته یبه چیه؟ ئیتر به ئاگا هاتمه وه، ده لیت: پړی دوی نه وه له هه مان جیگادا خه ووت، هه مان که س هات و وتی: به پړه^۳ هه لگه نه، ووت: به پړه چیه؟ ده لیت: دیسان به ئاگا هاتمه وه، ده لیت: پړی دوی نه وه گه پامه وه بۆ هه مان جیگا و خه ووت، که سه که هاتمه وه وتی: مه زنونه^۴ هه لگه نه

۱- بېوانه: هذا الحبيب، الجزائري (ل ۱۵).

۲- (طیبه) له (طیب) ه وه هاتوه شاری مه دینه ش هه پړه ئا و نراوه.

۳- (بره) له (بر) وه وه رگپړاوه، واته: چا که و پاراوی.

۴- (المضنونه) واته: گران به ها، که کهس له دلی نایهت بیدات به کهس.

وتم: مه زنونه چیه؟ ده لیت دیسان به ناگا بوومه وه ده لیت پوڅی دواتر گه پامه وه جیگا که م و خه وتم و نه مجاره که سه که وتی: زه مزه م هه لکه نه وتی: وتم: زه مزه م چیه؟ وتی: هر گیز ناوی نه وشک ده کات و نه کوتایی پیدیت، حاجیانی ژماره زږد ناوی لیده خو نه وه، ده شک و یته نیوان پیسایي و گوشته وه، له لای دهنوکی قهله پشی پان سپی، له لای شاری میرووله، ئیبنو ئیسحاق ده لیت: کاتیک باسه که ی بو ناشکراکراو جیگا که ی پیشاندر دلتیاش بوو که نه وه پاسته، به پاچیکه وه له گه ل حاریسی کوږی، که تاقانه بوو ده ستیان کرد به هه لکه ندن، کاتیک لیواری بیره که وه ده رکه وت عه بدولموتته لیب وتی: (الله اکبر) نه وسا هوزی قورپه یش بویان ده رکه وت، عه بدولموتته لیب به مرامی خوی گه یش، نه وانه ش هاتنه لای و وتیان: نه ی عه بدولموتته لیب نه وه بیره که ی ئیسماعیلی باپیرمانه ئیمه ش مافمانی تیدایه، جا هاو به شمان بکه له گه ل خوت، وتی: کاری واکه م، نه مه شتی که تهنه من تاییه ت کراوم پیوه ی له نیوان هه مووتاندا، وتیان باشه ئیمه سکالات لیده که ی، نه ویش وتی: کیتان بئ چاکه بچینه لای؟ وتیان ده چینه لای قه شه ی به نی سه عدی کوږی هوزه یم، وتی: باشه نه و قه شه یه له به رزایه کانی شام بوو، عه بدولموتته لیب و هه ندیک له خزمانی له گه ل چه ند که سی که له هوزه که یدا به ږیکه وتن به بیاباندا، له ږی که عه بدولموتته لیب و خزمانی ناویان لیږا، نه و ونده تینویان بوو تا که یشتنه حاله تی خنکان، داوای ناویان کرد، به لام پازی نه بوون، وتیان ئیمه له بیاباندا ین ده ترسین ئیمه ش وه کو ئیوه مان به سه ریږت، عه بدولموتته لیب وتی: وا به باش ده زانم هر که سی که چالیک بو خوی هه لکه نیږت، تا هیژتان تیا ماوه، ئینجا هه رکه سی که تان مرد نه وه کانی تر ده خه ینه ناو چاله که ی و دواپی دای ده پوڅن، تا ده گاته دواکه س، تا که که سی که یش بفه وتی له وه چاکتره لاشه ی کاروانیک به جارئ له نیو بچیت، ووتیان به پاستی فرمانی کی چاکت پیمان کرد.

نیتر هه رکه سی که له وان چالیکیان بوخویان هه لکه ند و دانیشن چاوه پږی مردنیان ده کرد له تینوان، ئینجا عه بدولموتته لیب به هاوږیکانی وت: سویند به خوا نه م خودانه دهسته وه مان به دهستی مردنه وه بیده سه لاتیه، هه لسن به ږیکه وین، به لکو له لایه که وه ناومان ده ست بکه ویت، که عه بدولموتته لیب وشتره که ی هه لسا له ژیر قاچه کانیه وه کانیه کی ناو هه لقولا و هه موویان ده ستیان کرد به (الله اکبر) و له نه و

ئاوه‌یان خوارده‌وه و لیثیان پپرکرد، ئینجا بانگی هۆزه‌کانی قورده‌یشی کرد — که ئه‌وان ناگاداری هه‌موو ئه‌م پرووداوانه بوون — ئه‌وانیش هه‌موو ئاویان خواردو وتیان: خوای گوره حوکمی بۆ تو سه‌پانده سه‌رماندا، سویند به‌خوا تازه ناچینه لای که‌س سکالات لیبه‌که‌ین ده‌رباره‌ی زه‌مزه‌م ئه‌و که‌سه‌ی له‌م بیابانه ئه‌م ئاوه‌ی بۆ هه‌لقولانی، هه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه زه‌مزه‌می پیدای بۆیه به‌سه‌ربه‌ری بگه‌رپۆه بۆ لای ئاوی خۆت و گه‌رانه‌وه بۆ مه‌که‌ه.

ئیبینو ئیسحاق ده‌لێت: ئه‌م هه‌واله‌م پێگه‌یشتوو له‌عه‌لی کوپی ئه‌بو تالیب ده‌رباره‌ی زه‌مزه‌م^۱، فه‌رموده‌ی زۆریش هاتوو ده‌رباره‌ی فه‌زلی ئاوی زه‌مزه‌م، له‌وانه ئه‌و فه‌رموده‌ی، که له‌سه‌حیحی موسلمدا هاتوو له‌به‌سه‌ره‌اتی موسلمان بوونی ئه‌بو زه‌پ، پیغمبر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((إنها مباركة، إنها طعام طعم)) واته: ئه‌وه ئاوێکی پیرۆزه و بخۆریشی تیر ده‌بێت، وه‌کو چۆن خۆراکی خواردبێت.^۲

هه‌روه‌ها داره‌قوتنی و حاکیم ڕیوایه‌تیان کردوو له‌ئیبینو عه‌بیاسه‌وه پیغمبر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((ماء زمزم لما شرب له ان شربته لتستشفى شفاك الله وان شربته ليشبعك اشبعك الله، وأن شربته لقطع ظمك قطعه الله، وهي هزمة جبريل، وسقيا الله إسماعيل)) شیخ موحه‌مه‌د ئه‌بو شه‌هبه رحمته‌الله ده‌فه‌رموێت: هه‌رچۆنێکیش بێت (حافظ) ی دیمیا، که زانیه‌کی هه‌ربه‌رزه له‌دوانه‌کان له‌فه‌رموده‌ی (ماء زمزم لما شرب له) ی به‌سه‌حیح زانیوه‌و (حافظ) ی عێراقیش پازی بووه له‌سه‌ر ئه‌و به‌پاست دانانه.^۳

واتای فه‌رموده‌که: ئاوی زه‌مزه‌م بۆ هه‌ر مه‌به‌ستی که له‌پێناویدا بخۆرێته‌وه، ئه‌گه‌ر بیخۆرێته‌وه بۆ چاکبوونه‌وه چاک ده‌بێته‌وه، هه‌روه‌ها بۆ تیربوون تیر ده‌بێت،

۱- السيرة النبوية: ابن هشام (۱/ ۱۴۲- ۱۴۵) السير والمغازي لابن إسحاق (۲۴- ۲۵) تحقيق سهل زكار، البيهقي في الدلائل (۱/ ۹۲- ۹۵)، وصرح ابن إسحاق بالتحديث فسنده صحيح، وله شاهد من مرسل الزهري، فالحديث صحيح من طريق البيهقي وابن هشام.

۲- مسلم فضائل الصحابة، باب من فضائل أبي ذر، ورحمة (۲۳- ۲۴۷۳).

۳- بيوانه: السيرة النبوية الصحيحة (۱/ ۱۵۸).

۴- مقدمة ابن الصلاح وشرحها للحافظ العراقي (ل ۱۲).

یان بۆ لای بردنی تینویتی لاده‌چیت، هه‌روه‌ها زه‌مزهم جیگای لیدانی جبریل له زه‌ویداو خواردنه‌وه‌ی خوایه بۆ ئیسماعیل.

دووهم: به‌سهرهاتی (أصحاب الفیل):

ئهم به‌سهراته له قورئان و فه‌رمووده‌دا باسکراوه، به‌شیکراوه‌یش له کتیبه‌کانی میژوو لیکده‌ره‌وانی قورئاندا هاتوه:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۚ (١) أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدُهُمْ فِي تَضَلِيلٍ (٢) وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ (٣) تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ (٤) فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْكُولِ﴾ (الفیل)

سه‌بارهت به‌ ئاماژه‌کانی پیغمه‌ری خوا ﷺ بۆ پروداوه‌که:

کاتیك پیغمه‌ری خوا ﷺ له حوده‌ییبه ده‌رچوو تاكو گه‌یشه جیگایه‌ك، وشتره‌كه‌ی به‌ چۆكدا هات و خه‌لكه وتیان: حل‌حل، واته: پێكه پێكه، به‌لام وشتره‌كه هه‌ر خۆی به‌زه‌ویدا و پێی نه‌کرد، وتیان: وشتری قه‌صوا په‌کی كه‌وت: پیغمه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: ((ما خلأت القصواء، وما ذاك لها بخلق، ولكن حبسها حابس الفیل)) واته: نه‌خیر قه‌صوا په‌کی نه‌كه‌وت و نه‌ئه‌وه‌ش په‌هوشتی ئه‌وه، به‌لكو ئه‌وه‌ی فیله‌کانی به‌ند کرد ئه‌میشه به‌ندکرد.

له کتیبی (السيرة النبوية) ی ئیبنو ئه‌بی حاتم داهاتوه:

سه‌بارهت به‌ به‌سهرهاتی فیل پادشایه‌ك بوو له یه‌مه‌ن، له بنچینه دا حه‌به‌شی بوو، ئه‌بره‌هه‌ی پیده‌وترا، کلیسایه‌کی دروست کردو ناوی لیتنا قولله‌یس، بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد وابکات خه‌لکی ئیتر بۆ ئه‌و شوینه‌ هه‌ج بکه‌ن له جیاتی مائی خوا، بریاریشه‌ی دا به‌پێکه‌وێت بۆ پوخانی که‌به، له‌و کاته یه‌کێک له پادشاکانی حیمیه‌ر له‌وانه‌ی پێشتر له ژێر ده‌سه‌لاتیدا بوون هاته‌ جه‌نگ له‌گه‌لیدا، به‌لام ئه‌بره‌هه‌ توانی

بىبەزىنىت، كاتىك ھىنايانە پېش دەستى پىي وت: ئەي پادشا مەمكۇزە مانەۋەم بۇ تۆ چاكتەرە، ئىتر ئەبرەھە نەيكوشت و كۆتى كرد، ئىنجا درىژەى دا بە بەپىگردنەكەى بەرەۋ كەبە، كاتىك لە ولاتى خەسەم نىزىك بوۋىەۋە، نوفەيلى كوپى حەبىبى خەسەمى و ئەۋ ھۆزانەى لەگەلىدا بوون شەپيان لەگەل ئەبرەھە كرد، بەلام ئەبرەھە توانى بيانىشكىننى و نوفەيلىشى دىل كرد، نوفەيل وتى: ئەي پادشا مەمكۇزە، من شارەزاي خاكى عەرەبم و ھۆزەكەشم بەقسەم دەكەن، بۆيە نەيكوشت و لەگەلىدا ھات بۇ ئەۋەى بېيت بە چاوساغيان، كاتىك گەيشتە تائىف، مەسعودى كوپى موعەتتىب ھات ووتى: ئەي پاشا ئىمە كۆيلەى تۆين و ناكۆكى نىە لە نىوانماندا، نە لارىشمان ھەيە لەۋەى بتى لات بپوخىننى، بەلام تۆ مەبەستت ئەۋ مالاىە، كە لەمەككەيە، ئىمە چاوساغيكت لەگەل پەۋانە دەكەين، ئىتر ھەلسان بە ناردنى ئەبو پوغال لەگەل سوپاكەيدا، كە گەيشتە ناۋچەى موغەممەس^۱ ئەبو پوغال مردو گۆرەكەى بەردبارانكرا، ئىنجا ئەبرەھە كەسىكى لەموغەممەس نارد ۋەكو سەركردەى سوارەكانى و خەلكانى حەرەمى كۆكردەۋە دوو سەد وشتىرى عەبدولموتتەلىب لە عەيرولئەراك ھىنا، ئىنجا ئەبرەھە حوناتەى حىمىيەرى نارد بۇ لاي خەلكى مەككە و چاۋى بە عەبدولموتتەلىبى كەوت وپاسپاردەكەى پىي وت، عەبدولموتتەلىب وتى: ئىمەش شەپى لەگەل ناكەين، ئەۋ پادشايش، كە دىل بوو لاي ئەبرەھە بە ناۋى(دو نفر) عەبدولموتتەلىبى دەناسى، بەلام وتى: من كابرايەكى دىلم ھىچم پىناكرىت بۆت، بەلام ئونەيسى لىخوپى فىلەكەت لەگەل دەنئىرم بۆلاى ئەبرەھە باست بكات، ئونەيس وتى: ئەۋە سەرگەۋرەى قوپەيشە و خاۋەنى مەككەيە، ناندرى خەلگە لە دەشتايى و دپندەكانە لە چياكان دووسەد وشتىرى گىراۋە لاي پاشامان، جا ئەگەر بىكرىت بىاندەيتەۋە وداۋى مۆلت دەكات بىبىنىت، عەبدولموتتەلىب پىاۋىكى بالابەرزى كەتەى پوخسار جوان بوو، كە ئەبرەھە پىزى لىگرت و لە سەرجىگاگەى خۆى دابەزى لەگەلى دانىشت عەبدولموتتەلىب پىي وت: مالىكى زۆرم لاتان گىراۋە وداۋا دەكەم بىگىرنەۋە بۆم، ئەبرەھە وتى: كە چاۋم پىت كەوت سەرسام بووم پىت، بەلام لە بەر چاۋم كەوتى، وتى: لە بەر چى؟ وتى: من

هاتوم بڼ پوخاندنی مالیک، که ټاینی خوت و باپیرانته، باسی نه و هم له ګال ناکه یت، باسی دوو سه د و شترم له ګال ده که یت، وتی: من خاوه نی و شتره کانم و نه و مال ه ش خاوه نی خوی هیه پاریزګاری لیبکات، وتی: هرګیز ناتوانی ده ست بهینیته پټګام، وتی: باشه نه و هتو و نه و ه که عبه، وتی: و شتره کانی بڼ بګیرنه و، عه بدو لموت ته لیب که پاپه و ه و قوړه یشی ټاګا دار کرده و ه له به سه رها ته که، داواشی لیګردن بلا و ه بکن به چیا کاند، نه پر ه ه ش ته و او ټاماده بوو بڼ نه نجامدانی پوخانی مالی خوا، به لام فیله کان ده هاتن به چوکدا و توانای پټګردنیان نه ده ما، هر چه نده به پاچ لیان دا هر نه جولا یه و ه، که به ره و یه من ده که رایه و ه گورج ده که و ته پټی، پویان ده کرده حه رم له شوین خوی پاده و ه ستا، فیله که به ره و شاخیک پویش ت و خوی ګه و ره بالدار ی زوری له ده رایه و ه نارد به شی و ه ی پش و له، هه مو بالداریک سی به ردی پیبوو، دوو به رد له پټکانی و یه کیګ له ده نوکی، که به قه د نوک و نیسک ده بوون، نه و به ردانه له هه رکه سیکی بدایه ده یکوشت، سوپا که ش هه موویان به ریان نه که و ت، خوی ګه و ره ده هه رمویت: ﴿الَّذِي تَرَكَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ﴾ ① **أَلَمْ يَجْعَلْ كَيْدُهُمْ فِي تَضَلِيلٍ** ② **وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ** ③ **تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّن سِجِيلٍ** ④ **فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْعُوبِ** ⑤ ﴿الفیل﴾ خوی ګه و ره به لایه کیشی نارد بڼ لاشی نه بره ه، ټیتر به ټیکشکاو ی ګه پانه و ه هه ر لیان ده که و ت، نه بره ه ه ش په نجه کانی به دوی یه کدا ده و ه رین، کاتیک ګه یشته و ه یه من، و ه کو به چکه چوله که ی به سه ر هاتبوو، پاش ما و ه یه ک مرد.^۱

ټیبنو ټیسه ق ښه ده ګیرته و ه، و ه کو ټیبنو هی شام لی و ه ی ده ګیرته و ه عه بدو لموت ته لیب کردی به قولی ده رګای که عبه دا، که سانیکیش له قوړه یش له ګه لیدا له خوا ده پاپانه و ه داوای سه رکه و تنیان ده کرده سه ر نه پر ه ه و سه ر یازه کانی دا، عه بدو لموت ته لیب ده بیوت:

لاهم ان العبد يمنع رحله فامنع حلالک

۱- السيرة النبوية لأبي حاتم البستي (ل/ ٢٤ - ٢٩) بروانه: السيرة النبوية لابن كثير (١/ ٣٠ - ٣٧).

لا یغلبن صلیبهم و محالهم غدراً محالک
 إن كنت تارکهم وقب — لتنا فامر ما بدا لک

ئینجا ده‌ستی به‌ردا له قوفله‌که‌ی و له‌گه‌ل خزمه‌کانیدا ده‌رچوون بۆ چیاکان،
 له‌ویشه‌وه سه‌یریان ده‌کرد، نه‌بره‌هه چی ده‌کات له‌که‌عبه، ئینجا باسی له
 ناوچوونی نه‌بره‌هه و سوپاکه‌ی کرد.^۱

چه‌ند په‌ندو سوودیك له پروداوی فیل:

۱- ده‌رکه‌وتنی مه‌زینی که‌عبه، یه‌که‌مین مائی خوا، که بته‌رستانی عه‌ره‌ب
 مه‌زن رایانده‌گرت، به‌پیرۆزیان ده‌زانی و هیچیان پی‌شی نه‌ده‌خست، نه‌م پله‌و
 پایه‌ش ده‌گه‌رپته‌وه بۆ پاشماوه‌ی ئاینی ئیبراهیم و إسماعیل عليه‌السلام.

۲- چاوتی‌پینی گه‌وره‌کان و کینه‌یان دژ به‌مه‌که‌ و عه‌ره‌به‌کان، که نه‌و ماله‌یان
 مه‌زن پاده‌گرت، بۆیه نه‌بره‌هه ویستی نه‌وان دوورخاته‌وه له‌و کاره‌و کلێسای
 قولله‌یسی دروست کرد، نه‌و سه‌ره‌پای به‌کاره‌ینانی شیوازی شیرین کردن و
 ترساندن، به‌لام عه‌ره‌به‌کان هر ملیان نه‌دا، به‌لکو کارگه‌یشته نه‌وه‌ی، که یه‌کێک له
 بیابانشینه‌کان پیسی بکاته ناو نه‌و کلێسایه، پازی ﷺ ده‌رباره‌ی ئایه‌تی: ﴿أَلَمْ
 يَجْعَلْ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ﴾ فه‌رموویه‌تی: ﴿کید﴾ ویستی زیان گه‌یاندنه به‌که‌سانی تر،
 به‌ شیوه‌یه‌کی شاراهه، نه‌گه‌ر بو‌تریت: بۆچی ناوی به‌﴿کید﴾ برده‌وه له‌کانتیکدا
 نه‌وه کارێکی ناشکرا بوو، نه‌گه‌ر نه‌و به‌پاشکاوێ ده‌یویست که‌عبه بره‌خینی لێین:
 به‌لێ، نه‌و خراپه‌ی له‌ دلا ساردبویه‌وه و چاوی بریبه‌ویه عه‌ره‌ب له‌ دلی خۆیدا،
 هه‌روه‌ها ده‌یویست بێه‌شیان بکات له‌ پله‌وپایه‌ی که هه‌یان بوو به‌ بۆنه‌ی
 که‌عبه‌وه، بۆخۆی و ولاته‌که‌ی راییکشییت.^۲

۳- خۆبه‌خت کردن له‌ پێناو شته‌ پیرۆزه‌کاندا: یه‌کێک له‌ پادشاکانی حیمیه‌ر
 هه‌لسا له‌ دژ نه‌بره‌هه و به‌دیلی گیرا، ئینجا نوه‌ییلی کوپی حه‌بیبی خه‌سه‌می و
 نه‌وانه‌ی له‌گه‌لی کۆبوونه‌وه له‌ هۆزه‌کانی یه‌مه‌ن، شه‌ریان کرد له‌گه‌ل نه‌بره‌هه،

۱- السيرة النبوية، ابن هشام مع شرح أبي نر الخشنی (۸۴/ ۹۱).

۲- به‌وانه: تفسیر الرازی (۲۴- ۹۴).

به‌لام شکستیان هی‌نا به‌رام‌به‌ر سوپای گه‌وره‌ی نه‌بره‌هه، خوینی خویشیان پشت له پیناو پیروزه‌کانیاندا.

به‌رگریکردن له شتی پیروژ و قوریانی دان له پیناویدا کاریکی فتریه له ناخی مرؤفا په‌گی داکوتاوه.

۴- ناپاکان پیسوا ده‌بن: نه‌و به‌کریگرتانه‌ی هاوکارییان ده‌کرد له گه‌ل نه‌بره‌هه، بوونه چاوساغ و سیخوپ بۆی، پینگه‌یان پی پیشان ده‌دا بۆ مالی خوا بۆ نه‌وه‌ی بی‌پوختی، له دنیاو پوژی دوایدا نه‌فرینیان لی‌کراوه، خوی گه‌وره‌و خه‌ل‌کیش له‌عنه‌تیا لیده‌که‌ن، گوپی نه‌بو پوغالیش بوو به‌هی‌مای ناپاکی و نه‌لقه له‌گوئی کردن، نه‌و که‌سه بوو به‌که‌سیکی قیژه‌ون له‌دلی خه‌ل‌کید، هه‌ر که‌سی‌کیش به‌لای گوپه‌که‌یدا تیده‌په‌پی به‌ردبارانی ده‌کرد.

۵- پاستی جه‌نگی نیوان خواو دوژمنانی: عه‌بدولموت‌ه‌لیب وتی: نه‌وه‌ توو نه‌وه مالی خوا، نیمه‌ توانای به‌رگریمان نیه، پوونکردنه‌وه‌یه‌کی ورد بۆ پاستی نه‌و جه‌نگی له‌ نیوان خواو دوژمنه‌کانی به‌رپایه، هه‌رچه‌ند بی‌ت هی‌زی دوژمن، بۆ‌ماوه‌ی چرکه‌یه‌ک ناتواتن خویان پاگرن به‌رام‌به‌ر تواناو خه‌شمی خوا، خوی گه‌وره‌ خوی خاوه‌نی ژیا‌نه‌و هه‌ر خویشی وه‌ریده‌گیرپه‌ته‌وه، هه‌رکاتیک بیه‌ویت.^۱

قاسمی رحمته‌الله‌ه ده‌لیت: قاشانی رحمته‌الله‌ه ووتویه‌تی: به‌سهراته‌ی (أصحاب الفیل) به‌ناوبانگه، پووداوه‌که‌ش نزیک بووه له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌م‌به‌ر صلی‌الله‌ه‌علیه‌و‌آله‌ه‌وس‌لم‌ه، یه‌کی‌کیشه له‌نیشانه‌کانی توانای خوی گه‌وره، شوینه‌واری‌کیشه بۆ توپه‌بوونی خوا له‌نه‌وانه‌ی که‌مله‌وپی ده‌که‌ن و هه‌له‌ده‌کوته‌نه‌سه‌ر قه‌دغه‌کراوه‌کانی.

۶- مه‌زن‌پاگرتنی خه‌ل‌کی بۆ مالی خوا و دانیش‌توانی هه‌ره‌م: مه‌زن‌پاگرتنی هه‌ره‌ب زیادی کرد بۆ مالی خوی گه‌وره، که‌پاراستنی که‌عبه‌ی خسته‌سه‌ر نه‌ستوی خوی،^۲ ئینجا هه‌ره‌ب قوپه‌یشیان به‌هه‌مان شیوه به‌مه‌زن‌ده‌زانی و ده‌یانوت: نه‌وانه نه‌هلی خان، خوی گه‌وره له‌جیاتی نه‌وان شه‌پیکردو دوژمنیانی

۱- بپوانه: السيرة النبوية ابن فارس (۱۱۲)

۲- بپوانه: محاسن التأويل للقاسمي (۲۶۲/۱۷)

سهرکوت کرده وه، نه وهش به لگه یه که بوو له به لگه کانی خوا، پیشه کیه کیش بوو بۆ هاتنی پیغمبره ریک له مه ککه، که عبه له بته کان پاک ده کاته وه، پله و پایه به رزه یه که ی خوی بۆ ده گیتته وه.^۱

۷- به سهرهاتی فیل به لگه یه که له به لگه کانی پیغمبره رایه تی: هه ندی له زانایان به لایانه وه وایه، که نه م به سهراته له به لگه کانی پیغمبره راتی یه، له وانه: ماوه ردی ﷺ، که ده لیت: به لگه کانی پیغمبره رایه تی تیا دا ئاشکرا سهره تایه کانی شایه تی ده دن بۆ دره نه نجامه کانی، ئیتیر پاست ودرۆی تیا تیکه ل ناییت، چه ندیش به هیزیت و بلاو بیتته وه نه وه ند ده بیت مژده وئاگادارکردنه وه کانی، کاتیک له دایک بوونی پیغمبره ری نازادار نزیک بوویه وه، به لگه کانی وه کو گولاو به هه موو لایه کدا بلاو بوویه وه، له هه مووشیان دیارتره شکو دارتر به سهرهاتی (أصحاب الفیل) ه تا کو ده لیت: نیشانه ی پیغمبره ریش له وه به سهراته وه یه، که له وه سهرده مه پیغمبره ری خوا له سکی دایکید بوو له مه ککه، چونکه له دایک بوونی پیروزی له پاش په نجا پۆژ بوو له وه پوداوه له پاش مردنی باوکی له پۆژی دووشه مه (۱۲) ربیع الأول، بۆیه نیشانه یه که بوو له دوو پوه وه:

یه که م: نه گهر نه وان سهرکه وتبان، ئافره تیان به کۆیله ده برد، بۆیه خوی گهره له ناوی بردن، وه کو پاریزگاریه که بۆ پیغمبره ره که ی، که هیشتا له سکی داییکدا بوو.

دووه م: قوپه ریش خوا په رستیکیان نه بوو به بۆنه یه وه خوا قوتاریان بکات، نه هلی کتابیش نه بوون، چونکه نه وان یان بته رست بوون، یان زندق و بیباوه پبون، به لام له بهر نه وه ی ویستی خوا له سهره لدانی ئیسلام دامه زاندنی پیغمبره رایه تی و مه زن پاگرتنی که عبه بوو، کاتیکیش له ناو عهره بدا بلاو بوویه وه خوی گهره چی به سهر سوپایی فیلدا هیناوه، حهره م نه وه ندیه تر شکو دارتر بوو له ده کاند و خه لکی گوپرایه للیان زیادی کرد بۆ هۆزی قوپه ریش و تیان: نه وانه خه لکی خوان و دوژمنه کانی له کۆلکردونه ته وه، قوپه ریشیش هه لده ستا به دروستکردنی خواردن بۆ حاجیانی مالی خوا و ئاو پیدانیان له پۆژانی مینا، بۆیه

ئەوان بوونە پیشەواو سەرکرده، (أصحاب الفيل) ییش بووه په‌ندیکی هه‌میشه باسکراو.^۱

إبن تیمیة رحمته الله ده‌فه‌رمویت: ئەو پروداوه له سالی له دایکبوونی پیغمبر رحمته الله بوو، دراوسێکانی مالی خوا بته‌رست بوون ئاینی نه‌صرانیه‌کان له ئەوان چاکتر بوون، بۆیه ده‌رکه‌وت، که ئەو نیشانه‌ی بۆ دراوسێکانی مالی خوا نه‌بوو، به‌لکو له‌به‌ر خودی ئەو ماله‌ بوو، یان له‌به‌ر پیغمبر رحمته الله، که له‌و ساله‌دا له پال مالی خوا له دایک بوو، یان له‌به‌ر هه‌ردوو هۆکاره‌که هه‌رچۆنیکیش بێت به‌لگه‌یه‌که له به‌لگه‌کانی پیغمبرایه‌تی.^۲

إبن کثیر رحمته الله ده‌رباره‌ی به‌سهراته‌ی فیل ده‌لێت: ئەو پروداوه وه‌کو پیشه‌کی یه‌ک بوو بۆ پیغمبرایه‌تی پیغمبر رحمته الله، چونکه له ئەو ساله‌دا له دایک بووه، له سهر په‌سه‌ندترین بۆچونه‌کان، وه‌کو چۆن خوای گه‌وره پێی وتن: ئەو هۆزی قوپه‌یش خوای گه‌وره ئێوه‌ی سه‌رنه‌خسته سهر حه‌به‌شه‌کان له‌به‌ر ئێوه‌ی ئێوه‌ی باشت‌رن له ئەوان، به‌لکو له به‌ر پاراستنی ماله‌که‌ی، له پله‌و پایه‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه به‌ناردنی پیغمبرایه‌تی نه‌خوێنده‌وار موحه‌مه‌د رحمته الله، که دوا پیغمبر رحمته الله.^۳

۸- پارێزگاری خوای گه‌وره له ماله‌که‌ی خۆی: خوای گه‌وره بواری نه‌دایه ئەه‌لی کیتاب (ئەبره‌هه‌و سوپاکه‌ی)، که ماله‌که‌ی بپه‌خێنن، یان ئەو خاکه پیرۆزه داگیر بکه‌ن، له کاتی‌که‌دا که بته‌رستی گه‌لوی کردبوو، بۆ ئێوه‌ی ئەو ماله‌ هه‌میشه پارێزراو بێت له پیلانی پیلان گێره‌کان و به‌ ئازادی بمی‌نێت تا‌کو بیروباوه‌پی تازە‌ی لێده‌پوێت، بۆ ئێوه‌ی هه‌یچ سه‌تمکارێکی‌شی تیا‌دا بالاده‌ست نه‌بێت به‌سه‌ر ئاین و به‌نده‌کانی خوای گه‌وره، ئەمه‌ش به‌پێوه‌بردنی‌ک بوو بۆ مالی خواو ئاینه‌که‌ی، پیش ئێوه‌ی که‌س بزانی‌ت، پیغمبرایه‌تی ئەم ئوممه‌ته له‌م ساله‌ له‌دایک بووه.^۴

۱- بیروانه: السيرة النبوية للندوي (۹۲).

۲- بیروانه: اعلام النبوة للماوردي (۸۵- ۱۸۹).

۳- بیروانه: تفسير ابن کثیر (۵۴۸/۴- ۵۴۹).

۴- بیروانه: السيرة النبوية ابن فارس (۱۱۲).

نیمه‌ش نه‌مړې له‌م سهرده‌مه‌دا دلخوش ده‌بین به‌نهم نامازیه، کاتیک که‌ ناگادار ده‌بین له‌و ته‌ماعه‌ چه‌په‌لانه‌ی نه‌مړې له‌ لایه‌ن خاچه‌رستان و جووله‌کانی جیهانه‌وه له‌ ده‌وری نه‌و شوینه‌ پیروزانه‌دا ه‌یه وکاریش ده‌که‌ن بۆ نه‌و ویست و نیازه‌ خراپه‌یان، خوای‌گه‌وره‌ش له‌هه‌موو سهرده‌می‌کدا مائی‌ خوی ده‌پاریزیټ و شاری پیغه‌مبه‌ره‌که‌شی به‌هه‌مان شیوه‌ پاریزی‌گاری ده‌کات.^۱

۹- نه‌م پووداوه‌ بوو به‌ میژوویه‌ک بۆ عه‌ره‌ب: له‌ به‌رگه‌وره‌یی نه‌و پووداوه‌ی پوویدا له‌و ساله‌دا عه‌ره‌ب نه‌وه‌ی کرد به‌ میژوو، ده‌یان ووت: فلانه‌ پووداو له‌ سالی‌ فیل پوویدا، یان فلانه‌ که‌س له‌ سالی‌ فیل دا له‌ دایک‌بوو، یان نه‌وه‌ی له‌ پاش نه‌و ساله‌دا پووی دا به‌ نه‌وه‌نده‌ سال، سالی‌ پوداوی فیل له‌ (۵۷۰)ی زاینی بوو.^۲

۱- فی خلال القرآن (۶/ ۲۹۸۰)

۲- بېوانه: السيرة النبوية للندوي (۸۲)

باسی پینجه‌م: له له دایکبوونه‌وه تاکو(حلف الفضول)

یه‌که‌م: ره‌چه‌له‌کی پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

پیغه‌مبه‌ری خواهر ﷺ خاوه‌نی به‌رزترین ره‌چه‌له‌ک و جوانترین پوخسار و ئاکاره، ده‌رباره‌ی گرنگی ره‌چه‌له‌کی هه‌ندێ فه‌رمووده‌ی سه‌حیح هاتوو، له‌وانه: ئه‌و فه‌رمووده‌ی، که موسلیم پیاویه‌تی کردوو له پیغه‌مبه‌ری خواهر ﷺ، که ده‌فه‌رموئیت: ((إن الله اصطفى كنانة من ولد اسماعيل، واصطفى قريشاً من كنانة، واصطفى من قريش بني هاشم، واصطفاني من بني هاشم))^۱ پێشه‌وا بوخاری باسی ره‌چه‌لکی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات و ده‌فه‌رموئیت: موچه‌مه‌دی کوپی عه‌بدوللای، کوپی عه‌بدولموته‌لیب، کوپی هیشام، کوپی عه‌بدومه‌ناف، کوپی قوصه‌ی، کوپی کیلاب، کوپی موپره، کوپی که‌عب، کوپی لونه‌ی، کوپی غالب، کوپی فیه‌ر، کوپی مالیک، کوپی نه‌زر، کوپی کینانه، کوپی حوزه‌یفه، کوپی مودریکه، کوپی ئیلیاس، کوپی موزه‌ر، کوپی نیاز، کوپی مه‌عه‌د، کوپی عه‌دنان.^۲

هه‌روه‌ها به‌غه‌وی له‌لێکدانه‌وه‌ی کتێبی (السنة) له باسی عه‌دنان ده‌لێت: ئه‌وه‌ی، که باسکراوه پاش عه‌دنان جێگیر نه‌بووه.^۳

ئێبنولقه‌ییم ده‌فه‌رموئیت: دواى ئه‌وه‌ی، که باسی ره‌چه‌له‌کی عه‌دنان ده‌کات: تائێره ته‌واوه به‌دلنیاى، ره‌چه‌له‌کناسان پێکهاتوونه له سه‌ری و هیچ ناکۆکیه‌کیشی له سه‌رنیه، به‌لام له دواى عه‌دنان ناکۆکی له سه‌ره، له سه‌ر ئه‌وه‌ش پێکهاتوون، که عه‌دنان له نه‌وه‌ی ئیسماعیله ﷺ.^۴

له عه‌روه‌ی کوپی زویه‌یریشه‌وه هاتوو، که فه‌رموویه‌تی: عه‌دنان نه‌وه‌ی ئیسماعیلی کوپی ئیبراهیمه به‌کۆی پا، به‌لام جیاوازی له نێوان عه‌دنان و ئیسماعیل دروست بووه.^۵

۱- رواه مسلم، باب فضل نسب النبي ﷺ (۱۷۸۲/۴) ژماره ۲۲۷۶.

۲- البخاري، كتاب مناقب الأنصار، باب مبعث النبي.

۳- شرح السنة (۱۹۲/۱۲)

۴- ابن سعد (۸۵/۱).

۵- السيرة النبوية للذهبي (ل ۹۶)

((به زې په چهلک هه رده م پله وپايه ې خوی هه بووه و - هه يه تی - له دلّه کاند، چونکه خاوه نی په چهلک ې بهر ز نکولې لیټاکړیت، که له پيشه وه بیت، ئیتر پیغه مبرایه تی بیت یان پادشایی، به لام نکولې ده کړیت له سر که سی په چهلک نه ناسراو، زور که س پییان ناخوښه بچنه ژیر نالایه وه، بویه له بهر نه وې موحه ممد ﷺ بؤ پیغه مبرایه تی ناماده کړا، خوی گه وره په چهلک ې مه زنی بؤ ناماده کړد، بؤ نه وې یارمه تی نه وهدات خه لکې له ده ور کؤکاته وه))^۱

سه رچاوه ې پیغه مبر ﷺ سه رچاوه يه کی پاکوبه بهايه، چونکه له نه وې ئیسماعیل و ئیبراهیمه، وه لامدانه وه يه کیشه بؤ نزای ئیبراهیم و مژده ې عیسی ﷺ، هه روه کو خوی فهرموويه تی: من نزای پارانه وې - ئیبراهیمی باوکم و مژده ې عیسا م.^۲

سه رچاوه ې پاک و په چهلک ې بهر ز خاوه نه که ې بهر ز ده کاته وه و دووړی ده خاته وه له هه موو کاریکې نزم، پیغه مبران و بانگخوازان مه به ستیان بووه، که پاراوی په چهلکیان ده ربخه ن و به ودهش له لای خه لکې بناسرین، بؤ نه وې بناسرین و ستایش بکړین^۳، به م شیوهش بؤمان ده رکوت له پښگي په چهلک ې پیروزی پیغه مبر ﷺ، که خوی گه وره عه ربه ې جیا کړدو ته وه له هه موو خه لکانی تر، فه زلې قورده شیشی داوه ته سه ره موو هوژه کانی تردا، خوښه ویستی پیغه مبریش نه وه نه سه پیښ، که نه و نه ته وه يه شمان خوښبویت، که تیا ياندا په روه رده بووه، نه وه ک له پووی تاکه په گه زه وه، به لکو له پیټاو پاستی په تی، چونکه عه رهب و قورده شیش شه ره فمده بون به هه لکه وتی پیغه مبر ﷺ له ناوياندا، نه م پاستیهش ناکوک نیه له گه ل لادانی نه و عه ربه بانه، یان نه و قورده شیهانه له پښگای پاستی خوی په روه رده گار و ناستی خو یانیان داگرت بؤ خواره وې نه و ناسته پښداره ې خوی گه وره ده ستیشانی کړدووه بؤ به نده کانی.

۱- بېوانه: دراسة تحليلية لشخصية الرسول محمد ﷺ (ل ۹۶)

۲- بېوانه: الحاكم (۲/۶۰۰)، و صححه الحاكم و الذهبي.

۳- بېوانه: السيرة النبوية إبن فارس (ل ۱۰۲).

دووم: هاوسەر گیری عەبدوللا کۆری عەبدولموتتە لیب و ئامینە ی کچی وەھب و خەو بینینی ئامینە ی دایکی پیغمبەر ﷺ:

عەبدوللا کۆری عەبدولموتتە لیب یە کێک بوو لە خۆشەویستەری براکانی لە لای باوکی، جا کاتێک قوتاری بوو لە سەر بپین، باوکی سەد حوشتی بۆی سەر بپری وەکو قوربانی، پاشان هاوسەریکی بۆ مینا لە شکۆدارترین خێزانەکانی مەککە، کە ئەویش ئامینە ی کچی وەھبی کۆری عەبدومەنافی کۆری زوهرە ی کۆری کیلاب بوو.

پاش ماوہیەکی کەم عەبدوللا وەفاتی کرد و مێشتا پیغمبەر ﷺ لە سکی دایکیدا بوو، ھەر لە مەدینە ش نێژرا لە لای بەنی عەدی کۆری نە ججار لە مەدینە، چونکە ئەو چوو بوو بۆ بازەرگانی لە شام، ئیتر لە گەڕانە وەدا لە لای مەدینە، گیانی لە دەستداو، ئەم زاتە پیروزی لە پاش خۆی بە جێھێشت، وەکو چۆن قەدەری خوای گەورە بە دانایی و بە زەیی و پەرورەدەکردن و ئامادەکردنی خۆی دەیکاتە ھۆکاریک بۆ دەرکردنی مرقایەتی لە تاریکییەوہ بۆ رونایی.

هاوسەرگیری عەبدوللا و ئامینە سەرەتای مەسەلە ی پیغمبەر ﷺ ئەبوو، بە پیغمبەر ﷺ و ترا چۆن بوو مەسەلە ی پیغمبەراییەتیە کەت،^۱ فەرمووی: ((دعوة ابي إبراهيم، وبشرى عيسى، و رأت أمي أنه يخرج منها نور أضاءت منه قصور الشام))^۲ واتە: نزای ئیبراھیمی باوکم و مژدەدانی عیساو، دایکیشم خەونیکی بینێ، کە پۆشنایەکی ئی دیتەدەرەوہ تەلارەکانی شامی پێی روناک دەبێتەوہ، مەبەست لە نزای ئیبراھیم ئەوہیە، کە لەم ئایەتە دا ھاتووہ: ﴿رَبَّنَا وَأَبْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ۱۲۹)

۱- بېروانە: وقفات تربوية مع السيرة أحمد فريد (ل ۴۶)

۲- ھەمان سەرچاوە (ل ۴۶)

۳- رواه أحمد (۵/ ۲۶۲ ورقمە ۲۲۲۶)، وقال محققوا طبعة مؤسسة الرسالة: صحيح لغيره، الحاكم (۲/ ۶۰۰) وقال الحاكم: صحيح الإسناد، ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي، مجمع الزوائد (۸/ ۲۲۲)، وقال إسناده أحمد حسن، وله شواهد تقويه.

مژده‌دانی عیسا ش له م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی بۆ کراوه ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِیْ اِسْرَءِیْلَ اِنِّیْ رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَیْکُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَیْنَ یَدَیْ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُوْلِیْ اِیْنِ مِنْ بَعْدِیْ اَمْسَهُ اَخَذُ﴾ (الصف: ۶).

هه‌روه‌ها فه‌رمووده‌ی پیغمبر ﷺ، که باسی خه‌ونه‌که‌ی دایکی ده‌کات، ئیینو په‌جه‌بی حه‌مه‌لی ده‌فه‌رمووت: ده‌رچوونی ئه‌و پۆشناییه له کاتی له دایکبوونیدا ئاماژه‌یه بۆ ئه‌و پۆشناییه‌ی هیئای بۆ سه‌ر زه‌وی پێنموینی خه‌لکی کرد و تاریکی بته‌رستی پێ لا‌برد، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووت: ﴿يَاْأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُوْلُنَا یُبَیِّنُ لَکُمْ کَثِیْرًا مِّمَّا کُنْتُمْ تُخْفُوْنَ مِنَ الْكِتَابِ وَیَعْفُوْا عَنْ کَثِیْرٍ قَدْ جَاءَکُمْ مِنَ اللّٰهِ نُورٌ وَکِتَابٌ مُّیْسِرٌ ﴿۱۵﴾ یَهْدِیْ بِهٖ اللّٰهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانُکُمْ سُبُلَ السَّلَامِ وَیُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَیْ النُّوْرِ بِاِذْنِهٖ وَیَهْدِیْهِمْ اِلَی صِرَاطٍ مُّسْتَقِیْمٍ﴾ (المائدة: ۱۵-۱۶). (ابن کثیر) ده‌فه‌رمووت: تاییه‌ت کردنی شام به‌ ده‌رکه‌وتنی ئه‌و پۆشناییه، ئاماژه‌یه‌که بۆ جێگیر بوونی ئاینه‌که‌ی و به‌رقه‌راربوونی ئاینه‌که‌ی له ولاتی شام، بۆیه شام له کۆتایی دنیا دا ده‌بیته‌ قه‌لای ئیسلام و مو‌سلمانان، هه‌ر له وێش له دیمه‌شق عیسا‌ی کو‌پی مه‌ریه‌م داده‌به‌زیت، له منا‌ره سپییه‌که‌ی لای پۆژه‌لات، بۆیه له‌هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و مو‌سلیم دا هاتووه: ((لا تزال طائفة من أمتي ظاهرين على الحق، لا يضرهم من خذلهم، ولا من خالفهم حتى يأتي أمر الله وهم كذلك)) له سه‌حیحی بوخاریدا هاتووه (وهم بالشام).^۱

واته: ده‌سته‌یه‌ک هه‌یه له ئومه‌تی من هه‌ر له‌سه‌ر هه‌ق ده‌می‌ننه‌وه، هه‌ر که‌سی‌ک جیاوازیان له‌گه‌ڵ بکات، یان پشتیان به‌ربدات زیانیان پێ ناگه‌یه‌نی‌ت تاکو فه‌رمانی خوا دیت و ئه‌وان هه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و حا‌له‌ن له بوخاریدا هاتووه، که ئه‌و که‌سانه له شامن.

سَيِّ يَهْم: له دايك بوونی خوشه‌ويستمان موحه‌مه‌ده ﷺ:

پيغمبر ﷺ له پۆژي دوو شه‌مه له دايكبووه به يه‌كده‌نگي هه‌موو ئه‌وانه‌ی ژياننامه‌يان نووسيوه، زۆر به‌شيان له سهر ئه‌وه‌ن، له ١٢ي ربيع الأول دابوو. ١
هه‌روه‌ها يه‌كده‌نگي هه‌يه له سهر ئه‌وه‌ی له‌سالي به‌سهراته‌ی فيل ٢ دا له دايك بووه، له مالي ئه‌بو تاليبي مامي له (شعب بني هاشم) ٣.
ئه‌حمده‌ شه‌وقي به‌ بۆنه‌ی له دايك بوونی پيغمبر ﷺ ده‌لايت:

ولد الهدى فالكائنات ضياء	وفم الزمان تبسم وثناء
والروح والملائك حوله	للدين والدینا به بشراء
والعرش يزهو والحضيرة تزدهي	والمنتهى والسدره العصماء
بك بشرالله السماء فزینت	و تضوعت مسكاً بك الغبراء

ذعرت عروش الظالمين فزلزت	وعلت على تيجانهم أصداء
والنار خاوية الجوانب حولهم	خدمت ذوائبها وغاز الماء
والآي تنرى والخوارق جمّة	جبريل رواج بها غداء ٤

هه‌روه‌ها شاعیری لیبی مامۆستا موحه‌مه‌ده به‌شیر موغه‌یربی له یادی دايكبوونی پيغمبر ﷺ ئه‌م هۆنراوه‌ی نووسيووه له سالي ١٩٤٧ له پۆژنامه‌ی (الوطن)، كه له به‌ نغازی ده‌رده‌چيێت:

بلغ الزمان من الحياة عتيّاً	لكن يوماً لا يزال فتياً
يمشي على الأحقاب مشي فاتح	في موكب جعل السنين مطياً

١- بپوانه: صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي (ل ٤٧).

٢- بپوانه: السيرة النبوية، ابن كثير (١/ ٢٠٣).

٣- بپوانه: وقفات تربوية مع السيرة النبوية (ل ١٤٧).

٤- بپوانه: ديوان أحمد شوقي (١/ ٢٤، ٢٥).

تخذت له الأعوام في أيامها	عرشاً فأصبح تاجها الابدياً
ومضت به الأجيال خطوات من	بلغ الرشاد وكان قبل صبياً
أعظم بيوم جاء يحمل لرحمة	للعالمين وعزة ورقياً
ولدت به للكائنات حقيقة	أضحى بها سر الحياة جلياً
وأنا في الأولى الطريق إلى الوري	ليسير للآخرى الأنام تقياً
كادت به الدنيا تقول لشمسها	عنى فقد رجع الضياء إلّياً

هروه ما له (نادي طرابلس الغرب) له قاهره له سالى ۱۹۴۹ نه مهى خواره وې
خويندوته وه:

مالي ومابي من شمول	أشدو على رغم العذول
إنى أطلع في السماء	كأنها سفر جليل
وأرى النجوم تمثلت	لي كالملائك في مثول
والبدر خلت شعاعه	وحى الرسالة في نزول
وإذا بصوت من ضمير	الكون مبتهجاً يقول
في مثل هذي الليلة	الغراء قد ولد الرسول
واشع نور محمد	فوق الروابي والسهول
ملاً الزمان وكان قبل	يهيم في ليل طويل

چواره م: شيردوره كانى پيغمبر ﷺ:

دايه نى پيغمبر ﷺ نومو نه يمه ن به ره كه ي حه به شى بو، كه نيزه كى باوكيبو،
يه كه مين كه سيش كه شيرى پيدا سوه يبه بوو كه كه نيزه كى نه بو له ه بهى مامى
بو.

له فرموده‌ی زهینه‌بی کچی نه بو سه‌له‌مه‌وه هاتروه، که نوممو حه‌بیبه ﷺ وتویه‌تی: نه‌ی پیغمه‌بری خوا خوشکه که م ماره بکه، نه‌ویش فرموی: نایا پیٚت خوشه؟ وتم به‌لئ من واز له تو ناهینم، چاکترین که سیش حه‌ز بکه م به‌شدارم بیٚت خوشکه، پیغمه‌بر ﷺ فرموی: نه‌وه بؤ من په‌وا نییه، وتم: نه‌ی ئیمه ده‌بیسین، که ده‌ته‌وی کچی نه‌بو سه‌له‌مه ماره بکه‌یت، فرموی: کچی نه‌بو سه‌له‌مه؟ وتم: به‌لئ، فرموی: نه‌گه‌ر په‌روه‌رده‌ی باوه‌شی خۆم نه‌بویه په‌وانه نه‌ده‌بوو بۆم، نه‌وه برزای شیریمه، چونکه سه‌ویه شیری من و نه‌بو سه‌له‌مه‌ی داوه، ئیتیر ئیوه‌ش که‌کان و خوشکه کانتان پیشنیار مه‌که‌ن بۆم.^۱

نوممو نه‌یمه‌نیش، که دایکی نوسامه‌ی کوپی زهید بووه، که‌نیزه‌کی عه‌بدوللای کوپی عه‌بدولموت‌ه‌لیب یش بووه، ئافره‌تیکی حه‌به‌شی بوو، جا کاتیک پیغمه‌بر ﷺ گه‌وره‌بوو ئیتیر ئازادی کرد، ئینجا ماره‌ی بری له زهیدی کوپی حاریسه، به‌ پینج مانگ له پاش له دنیا ده‌رچونی پیغمه‌بر ﷺ نه‌ویش وه‌فاتی کرد.^۲

حه‌لیمه‌ی سه‌عديه، شیرده‌ری پیغمه‌بر ﷺ بوو له هۆزی به‌نی سه‌عد، نه‌م حه‌لیمه‌یه به‌ سه‌ره‌اتیکی سه‌یرمان بؤ ده‌گیریت‌ه‌وه ده‌ریاره‌ی به‌ره‌که‌تی پیغمه‌بر ﷺ، که به‌ چای خۆی بینی له مال و منالیدا.

عه‌بدوللای کوپی جه‌غه‌ر ﷺ فرموی: کاتیک پیغمه‌بر ﷺ له دایک بوو، حه‌لیمه‌و چه‌ند ئافره‌تیک له هۆزی سه‌عدی کوپی به‌کره‌وه هاتن بؤ مه‌ککه، به‌دوای مندا‌لدا ده‌گه‌ران، که شیریان بده‌ن، حه‌لیمه‌ ده‌لئیت: منیش له‌سه‌ره‌تای نه‌و ئافره‌تانه‌وه به‌ سواری گویدریژ هاتم له گه‌ل حاریسی کوپی عه‌بدولعوزای می‌ردم، قاچه‌کانی گویدریژ که‌مان خویناوی بوو بوو، له کاروانه‌که وشتره پیریکشیمان له‌گه‌لدا بوو، سویند به‌خوا دلۆپه‌یه شیریه نه‌ده‌دا، نه‌وساله‌ش سالتیکی وشک و گرانی بوو، خه‌لکی دووچاری برسیتی بوون و ته‌واو ماندوو بوون، منالیکی خویشم

۱- البخاری، کتاب النکاح، باب: ((و أمهاتکم التي أرضعنکم)) رقم (۵۱۰۱).

۲- مسلم کتاب الجهاد، باب رد المهاجرین إلى الأنصار، رقم (۱۷۷۱).

له فرموده‌ی زهینه‌بی کچی نه‌بو سه‌له‌مه‌وه هاتووه، که ئوممو حه‌ببیه ﷺ وتوویه‌تی: نه‌ی پيغه‌مېری خوا خوشکه‌که‌م ماره‌ بکه، نه‌ویش فرمووی: ئایا پیت خۆشه؟ وتم به‌لئی من واز له تو ناهینم، چاکترین که‌سیش حه‌ز بکه‌م به‌شدارم بیت خوشکه، پيغه‌مېر ﷺ فرمووی: نه‌وه بۆ من په‌وا نییه، وتم: نه‌ی ئیمه ده‌بیسین، که ده‌ته‌وئی کچی نه‌بو سه‌له‌مه‌ ماره‌ بکه‌یت، فرمووی: کچی نه‌بو سه‌له‌مه؟ وتم: به‌لئی، فرمووی: نه‌گه‌ر په‌روه‌رده‌ی باوه‌شی خۆم نه‌بوايه په‌وانه نه‌ده‌بوو بۆم، نه‌وه برزای شیریمه، چونکه سه‌ویه شیري من و نه‌بو سه‌له‌مه‌ی داوه، ئیت ئیوه‌ش که‌ه‌کان و خوشکه‌کانتان پيشنیار مه‌که‌ن بۆم.^۱

ئوممو نه‌یمه‌نیش، که دایکی ئوسامه‌ی کوپی زهید بووه، که‌نیزه‌کی عه‌بدوللای کوپی عه‌بدولموت ته‌لیب یش بووه، ئافره‌تییکی حه‌به‌شی بوو، جا کاتیک پيغه‌مېر ﷺ گه‌وره‌بوو ئیت ئازادی کرد، ئینجا ماره‌ی بری له زهیدی کوپی حاریسه، به‌ پینچ مانگ له پاش له دنیا ده‌رچونی پيغه‌مېر ﷺ نه‌ویش وه‌فاتی کرد.^۲

حه‌لیمه‌ی سه‌عديه، شیرده‌ری پيغه‌مېر ﷺ بوو له هۆزی به‌نی سه‌عد، نه‌م حه‌لیمه‌یه به‌ سه‌ره‌اتییکی سه‌یرمان بۆ ده‌گیرته‌وه ده‌ریاره‌ی به‌ره‌که‌تی پيغه‌مېر ﷺ، که به‌ چاوی خۆی بینی له مال و منالیدا.

عه‌بدوللای کوپی جه‌غه‌ر ﷺ فرمووی: کاتیک پيغه‌مېر ﷺ له دایک بوو، حه‌لیمه‌و چه‌ند ئافره‌تیک له هۆزی سه‌عدی کوپی به‌کره‌وه هاتن بۆ مه‌که‌ه، به‌دوای مندا‌لدا ده‌گه‌ران، که شیریان به‌دن، حه‌لیمه‌ ده‌لئیت: منیش له‌سه‌ره‌تای نه‌و ئافره‌تانه‌وه به‌ سواری گویدریژ هاتم له گه‌ل حاریسی کوپی عه‌بدولعوزای می‌ردم، قاچه‌کانی گویدریژ که‌مان خۆیناوی بوو بوو، له کاروانه‌که وشتره پیریکشیمان له‌گه‌لدا بوو، سویند به‌خوا دلۆپه‌یه شیري نه‌ده‌دا، نه‌وساله‌ش سالتیکی وشک و گرانی بوو، خه‌لکی دووچاری برسیتی بوون و ته‌واو ماندوو بوون، منالئیکی خۆیشم

۱- البخاري، كتاب النکاح، باب: ((و أمهاتکم التي أرضعنکم)) رقم (۵۱۰۱).

۲- مسلم كتاب الجهاد، باب رد المهاجرين إلى الأنصار، رقم (۱۷۷۱).

پی‌بوو شه‌وانه نه ده‌خوت، منیش هیچم به ده‌سته‌وه نه‌بوو بی‌خلافینم، به‌لام
 ئومیده‌واری باران بوین، چونکه هه‌ندی مه‌پمان هه‌بوو.

کاتی‌ک گه‌یشتینه مه‌ککه پی‌غه‌مبه‌ری خوا^ﷺ پیشنیار کرایه سهر هه‌موو نه‌و
 ئافره‌تانه، به‌لام که‌سیان وه‌ریان نه‌گرت، وتمان: منالیکى بئ باوکه، دایه‌نیش له
 لایه‌ن باوکی مناله‌که‌وه به‌خشیش وه‌رده‌گریت، وتمان: ئه‌بیت دایکی، یان مامه‌ی،
 یان باپیری چیمان بۆ بکه‌ن، هاوپی‌کانم هه‌ر یه‌که‌و منالیکیان به‌ده‌ست که‌وت،
 به‌لام من له‌و زیاترم ده‌ست نه‌که‌وت، بۆیه وه‌رمگرت و له‌گه‌ل خۆم هی‌نام، سویند
 به‌خوا له‌ به‌ر ئه‌وه‌ش هی‌نام که‌سم ده‌ست نه‌که‌وت، به‌هاوپی‌که‌م وت: به‌خوا ئه‌بیت
 ئه‌م هه‌تیوه‌ی عه‌بدولموتته‌لیب به‌ینم، به‌لکو خوای گه‌وره سوودمان پئ بگه‌ینیت
 به‌هوی ئه‌و مناله‌و، ناشکه‌رپمه‌وه له‌نیو هاوپی‌کانمدا به‌بئ منال، ئه‌ویش وتی:
 پی‌کات.

وتی: هی‌نام بۆلای بارو تفاقه‌کان، سویند به‌خوا هه‌ر ئه‌و پۆژه مه‌مکم پڕ له
 شیربوو، تا‌کو تیرم کرد، له‌گه‌ل براکه‌شی، ئینجا می‌رده‌که‌م هه‌لسا بۆلای و‌شتر
 پیره‌که‌مان بینى گوانى له‌ شیر پڕبووه، ئه‌ویش دۆشى و لی‌مان خوارده‌وه، وتی:
 ئه‌ی حه‌لیمه، وا دیاره به‌خوا منالیکى موباره‌کمان ده‌ست که‌وت، خوای گه‌وره
 شتیکی پیمان داوه، چاوه‌پوانی نه‌بووین، وتی: ئیت‌ر شه‌ویکی خۆشمان به‌سهر برد
 به‌تیری، پیش ئه‌وه‌ش به‌بۆنه‌ی مناله‌که‌مانه‌وه شه‌و نه‌ده‌خه‌وتین.

پۆژی دواى ئه‌وه له‌گه‌ل هاوپی‌کانم گه‌پاینه‌وه، سواری گویدرپۆژه‌که‌ بووم و
 مناله‌که‌شم پی‌بوو، سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی حه‌لیمه‌ی به‌ده‌سته، پیشی
 هه‌موویانی دایه‌وه، ته‌نانه‌ت ئافره‌ته‌کان ده‌یانوت: چاوه‌پوانمان بکه‌ن، ئایا ئه‌مه
 هه‌ر ئه‌و گویدرپۆژه‌یه، که‌ له‌ سه‌ری هاتیت؟ وتم: به‌ئێ، وتیان: چی به‌سهر هاتوه؟
 وتم منالئ پیرۆزم له‌ سهر هه‌لگرتوه.

ده‌لێت: خوای گه‌وره هه‌موو پۆژیک تووشی چاکه‌یه‌کی ده‌کردین، تا گه‌پاینه‌وه
 هه‌واری خۆمان و وشکه‌ سالی بوو، شوانه‌کانمان مه‌رپه‌کانیان ده‌بردو ده‌یانگێ‌پرایه‌وه
 هه‌ر به‌ برسیتی، به‌لام مه‌رپه‌کانی من به‌تیری ده‌گه‌رپانه‌وه، گوانیان پڕبوون له‌ شیر،

ئیمهش شیرمان ده دوشی و ده مان خوارده وه، خه لکی ده یانوت: نه وه چی به سه ر مه په کانی حاریسی کوپی عه بدولعوزا دا هاتوه؟ بو چی نه وان به تیتری ده گه پینه وه و نه وانه ی ئیمهش به برسیتی، به لاتان لیکه ویت بیان بهن بو نه و جیگای مه په کانی نه وان تیایدا ده له وه پین، به لام سه ره پای نه وهش مه په کانمان هه ر به تیتری ده گه پانه وه.

کاتیك دوو سالی پرکرده وه، گه پانمانه وه بو مه ککه، من و باوکی وتمان: به خوا منالی وا پی به خیرمان نه بینیه، ئینجا ئیمه ده ترسین توشی نه خوشیه ک بیت له نه خوشیه کانی مه ککه، بویه پیگه مان بده بیبهینه وه تاکو چاک ده بیته وه له نه خوشیه که ت، هه ر لینه گه پاین تا پاریمان کرد، ئیتر پیی گه پاینه وه، سی چوار مانگیکی پیچوو، پوژیکیان له پشت ماله که مانه وه یاری ده کرد له گه ل براکه ی له نزیک هه ندی له کار و به رخه کان، نه وه نده مان زانی براکه ی به شپزه یی هات و وتی: دوو پیاوی پوژاک سپی هاتن و برا قوریشیه که میان بردو ناو سکیان هه لدری، ئیتر من و باوکی به هه لداوان ده رچووین، بینیمان په نگی گوپاوه، کاتیك ئیمه ی بینی ده ستی کرد به گریان، وتی: ئیمهش باوه شمان پیا کرد، وتی: دوو پیاو هاتن و پریانکشاند، ئینجا سکیان دریم و شتیکیان خسته ناوی، دواپی ده ریان کرد وه کو خوی، باوکی وتی: سویند به خوا و نه زانم کوپه که م تووش بوو، بیگه پینه وه بو لای که س و کاری، پیش نه وه ی شتیکی خرابی به سه ر بیت، وتی: ئیمهش هه لمانگرت و گیرامانه وه بو لای دایکی، که بینیمانی به لایه وه سه یر بوو، وتی: نه وه چون گه پانه وه له کاتیكد ا ئیوه سوربوون له سه ر گلدانه وه ی، وتیان: هیچ نیه، به لام کاتی شیردانی ته واو بوو، ئیمهش پیمان خوش بوو بیگه پینینه وه، وتی: نه خیر ئیوه شتیکتان شار دووه ته وه، وازینه هینا تا ناگادارمان کرده وه، ئینجا وتی: نه خیر هه رگیز خوای گه وره خراپه تووشی کوپه که م ناکات، نه م کوپه ی من پله و پایه ی کی ده بیت، نایا ناگادارتان نه که مه وه له مه سه له که ی، به ناسانترین شیوه من به و کوپه وه بارداربووم، کاتیکیش هیشتا له سکدا بوو، خه ونم بینی، که پوژشنایه که م لیوه ده رچوو، ته لاره کانی بوصرای پی روناک بوویه وه، کاتیکیش، که

له دایکبوو سویند به خوا وه‌کو منالانی تر له دایک نه‌بوو هر دوو دهستی خسته سهر زه‌وی، سهریشی بۆ ئاسمان به‌رزکرده‌وه، جا ئیوه‌لیتی گه‌پژین، ئینجا لیتی وه‌ر گرتنه‌وه‌و ئیمه‌ش گه‌پاینه‌وه.^۱

وانه‌وپه‌نده‌کان:

ا- پیروزی پیغمبر ﷺ له‌سهر خاتوو حه‌لیمه: ئه‌و پیروزییه له‌هه‌موو شتی‌کدا ده‌رکه‌وت، له‌ زۆر بوونی شیر له‌ مه‌که‌کانی، که‌پیشتر به‌شی مناله‌که‌ی خۆی نه‌ده‌کرد، هر له‌بێ ده‌نگ بوونی مناله‌که‌ی که‌ پیشتر نه‌یده‌ه‌یشت به‌خه‌ون و جاپسی کردبوون، به‌لام به‌ به‌ره‌که‌تی پیغمبر ﷺ تیر و بێ ده‌نگ بوو، هر وه‌ها پیروزییه‌که‌ی ده‌رکه‌وت له‌وه‌ی، که‌ ئه‌و مه‌رو مالاتانه‌ی هه‌یان بوو هه‌مووی شیر زایه‌ ناو گوانه‌کانیان.

ب- ئه‌م پیروزیانه‌ دیارترین دیارده‌کانی به‌خشنده‌یی خوای گه‌وره‌بوو له‌گه‌ڵ پیغمبره‌که‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا، نه‌کو ته‌نها بۆ حه‌لیمه‌که‌ شیرده‌ری بوو، ئه‌ویش هه‌یج سه‌یر نه‌بوو، چونکه‌حیکمه‌تیکی تێدا‌بوو ئه‌م خه‌زانه‌ به‌م شتیه‌یه‌ ئه‌و مناله‌یان خۆش بویت و چاکه‌ی له‌گه‌ڵ بکه‌ن، له‌ په‌روه‌رده‌کردن و به‌خێوکردنیدا، به‌پاستی ئه‌وان له‌ مناله‌کانی خۆیان زیاتر به‌ به‌زه‌یی بوون بۆی.^۲

ج- هه‌لبژاردنی خوا بۆ به‌نده‌کانی پیروزترو چاکتره: خوای گه‌وره‌ ئه‌و مناله‌ی هه‌لبژارد بۆ حه‌لیمه، له‌ ناخیشیدا پازی نه‌بوو به‌ بردنی، به‌لام که‌سی تری ده‌ست نه‌که‌وت، به‌لام هه‌موو خه‌یروو چاکه‌یه‌ک له‌وه‌دا بوو، که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌لبژارد، هر له‌ سه‌ره‌تایشه‌وه‌ نیشانه‌کانی ئه‌و چاکیه‌ی دیاریدا، ئه‌مه‌ش وانیه‌که‌ بۆ هه‌موو موسلمانێک بۆ ئه‌وه‌ی دلی به‌هه‌لبژاردنی خوا پازی بێت، په‌شیمانیش نه‌بێت له‌و شته‌ی که‌ تێپه‌په‌وه‌و خوا به‌به‌شی ئه‌وی نه‌کردوه‌.

۱- مسند أبي يعلى (۱۲/ ۹۲ ورقه: ۷۱۶۲) والطبراني في الكبير (۲۴/ ۲۱۲، و رقمه: ۵۴۵) وذكره الهيثمي في الجمع (۸/ ۲۲۱)، وقال: رواه أبو يعلى، والطبراني بنحوه ورجاله ثقات، ورواه الذهبي (ص ۲۱) في السيرة النبوية له، وقال: هذا حديث جيد الإسناد، وانظر السيرة النبوية بشرح الحسني (۱/ ۲۱۴) من طريق ابن إسحاق وقد صرح ابن إسحاق بالسماح في رواية السيرة.

۲- فقه السيرة النبوية للبوطي (ل ۴۴)

د - کاریگری بیابان له ساغبوونی لاشه و پاراوی دل و ژیری می‌شک:
 شیخ موحه‌مه‌دی غه‌زالی ده‌فه‌رمویت: په‌روه‌رده‌کردنی منال له بیابان بۆ
 نه‌وه‌ی گروگال بکه‌ن له سروشتدا و پابوین له و که‌ش و ه‌واو تیشکی سروشته
 خو‌شه، هۆکاریکی‌شه بۆ پاک بوونه‌وه‌ی فیتره‌ت و گه‌شه‌کردنی ه‌ست و
 نه‌ندامه‌کان و به‌ربه‌ست لادان له به‌ر ده‌م بیرو عاتیفه.
 به‌دب‌ختی یه‌ مناله‌کانمان له شوقه‌یه‌کی ته‌نگدا بژین، له چه‌ند مال‌یک‌ی یه‌ک به
 یه‌که‌وه‌ لکاو، وه‌کو مؤمی داخراو، بیبه‌شیش بن له ه‌ناسه‌ ه‌لمژینی قول و بای
 دل پفین.

بیگومان نه‌م گرژی و بی‌تاقه‌تیه، که له‌گه‌ل شارستانی نوێ دا هات، یه‌ک له
 هۆکاره‌کانی دوورییه له سروشت و پوچوون له زور له خو‌کردنه، ئیمه‌ش تیده‌گه‌ین
 بۆ خه‌لکی مه‌که‌که مناله‌کانیان بۆ بیابانه‌کان ناردووه بۆی نه‌وه‌ی ببیته‌ گۆره‌پانی‌ک
 بۆ مناله‌کانیان، زۆریکی‌ش له زانیانی په‌روه‌رده‌ ئومیده‌وارن، که سروشت ببیته
 یه‌که‌مین په‌یمانگا بۆ مندا، بۆ نه‌وه‌ی زانیارییه‌کانی بگونجین له‌گه‌ل پاستیه‌کانی
 بوونه‌وه‌ردا، واشده‌رکه‌وت نه‌وه‌ خه‌ونیکی گرانه‌ بیته‌ دی.^۱

پیغمه‌بری خوا ﷺ له بیابانی به‌نی سه‌عد فی‌ری زمانی عه‌ره‌بی پاراوبوو،
 دواتریش بوو به‌ زمانپاراوترین که‌س، کاتیک نه‌بو به‌کر ﷺ پی‌ی فه‌رموو: نه‌ی
 پیغمه‌بری خوا که‌سم نه‌بینووه له‌ تو زمانپاراوتر بیت، پیغمه‌بر ﷺ فه‌رموو: چی
 پیکام لیده‌گریت وایم، که من له قوره‌یشم، شیریشم له به‌نی سه‌عد خواردووه.^۲

۲- سووده‌کانی پووداوه‌کانی له‌ تکردنی سنگی پیغمه‌بر ﷺ:

پووداوه‌کانی له‌ تکردنی سنگی پیغمه‌بر ﷺ له‌ سه‌رده‌می مندالی له‌ ه‌واری
 به‌نی سه‌عد، یه‌ک‌یک له‌ نیشانه‌کانی پیغمه‌برایه‌تی ده‌ژمیردیت.^۳

۱- فقه‌ السیره‌ عمدا‌لغزالی (ل ۶۰، ۶۱)

۲- الروض‌ الأنف‌ للسویلی (۸۸/۱)

۳- بپروانه: فقه‌ السیره‌ للبو‌طی (ل ۴۷)

له م باره یه وه نیمامی موسلیم له صه حیه که یدا له نه سی کوپی مالیک ده گپړته وه، که جبریل هاته لای پیغمبر ﷺ له کاتی یاریکړنی له گهال مناله کان، گرتی و دایبه زه ویدا، دلی له تکر دو ده ریکرده ده ری، ئینجا پارچه گوشتیکی لی ده ریئاو، وتی: نه مه به شی شهیتان بوو، ئینجا له له گه نیکدا دلی شورد به ناوی زه مزه م و کوی کرده وه و خستیه جیگا که ی خوی، مناله کان شپړزه بوون و چون بۆ لای حه لیمه ی دایه نی، وتیان: موحه ممه د کوژرا، دوا ی نه وه گه رایه وه لایان و په نگی گؤرا بوو، نه نه س ده فهرمویت: من شوینه واری دورینه وه که ی سنگیم ده بینی.^۱

بیگومان لابر دنی به شی شهیتان له دلی پیغمبر ﷺ سه ره تاه کی پیشووه خته بوو بۆ پیغمبر رایه تی، ناماده کردنیش بۆ پاریزگاریکړنی له هر خراپه یه ک و، په رستنی جگه له خوا، بۆ نه وه ی دلی جگه له یه کتاپه رستی په تی هیچی تری تیا نه بیئت.

پوداوه کانی سه ره تای لاویتی شی ئاماژه ده کات بۆ به دیه پنانی نه و پاستیانه، چونکه هیچ گونا هیکی نه نجام نه داوه و هر گیز کرپنوشی بۆ به ته کان نه بردووه^۲، سه ره پای ته شه نه کردنی نه و بته رستیه له نیو قوپه یشدا.^۳

دکتور (بوطی) باسی حکمه ت ده کات له و پداوه ده لیت: وا درده که ویت حکمه ت له و پوداوه راگه یاندنی فهرمانی پیغمبر ﷺ و ناماده کردنیتی بۆ هه له نه کردن و پیشوازیکردنی وه حیی خوا، به هوکارگه لیتی هه سته پیکراو هر

۱- مسلم کتاب ایمان (۱/ ۴۵۰ رقم ۲۶۱-۱۶۲)

۲- پژمه لاتناس نیکلسون بانگه شه ی نه وه ده کات، که فهرموودی له تکر دنی سنگی پیغمبر ﷺ نه فسانه ی دروستبوونی به بۆنی نه م نایه ته وه بوو: ﴿أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ﴾ ئینجا ده لیت: نه گه ر نه و پوداوه هیچ بنه مایه کی هه بوا یه پتویستی ده کرد مه زنده ی نه وه به کی، که نه وه ئاماژه یه بۆ جوړک له په رکم، نه م په لکوتانه نیکلسونی تیکه وتووه، به هه مان شیوه به سه ر بته رستانی قوپه یشیدا هاتووه، کاتیک پیغمبر ﷺ لایان به شیتی تۆمه تبار ده کرد، خوی گورده ش نه وه ی بهر په رچ داوه ته وه فهرموویه تی: ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾

۳- بروانه: السيرة النبوية الصحيحة للمعري (۱/ ۱۰۴).

له سهرده می منالییه وه، بۆ ئه وهی ئه وه بیټه په یامه کی، که واته ئه وه پاککردنه ویکی واتایی یه، به لام به م شیوازه کرده ییبه نه نجامدرا، دهرکردنی ئه و پارچه گوشته پاککردنه وه یه ک بوو بۆ پیغمبره وی خوا له ئه و حالته منالانه، که له و سر دهمه دا له گه ل مندالدا ده بیټ، وه کو گالته و گه پ وشتی پړوپوچ، بۆ ئه وهی له جیگایی نه وانه خسلته تی کوشش و پاستی و ته قه لای تیا دروست بیټ، هه روه ها ئامازه به کیش بوو بۆ پاراستن و چاودیری خوی گوره بۆ پیغمبره کی و سه لماندنی ئه وه ش که شه یتان هیچ ده سه لاتیکي نیه له سهری.^۲

پینجه م: مردنی دایکی و له نه ستوگرتنی له لایه ن باپرو مامی.

پیغمبر ﷺ له ته مهنی شه ش سالی دا دایکی وه فاتی کرد، له ناوچه ی (الأبواء) له نیوان مه ککه و مه دینه، له پڼگه ی گه پانه وه یان له لای مالی خالوانی له به نی عه دی کوپی نه ججار^۳، هر له ویش نیزرا، له پاش کوچی دواپی دایکی عه بدولموتته لیب باپیری هه لسا به له نه ستوگرتنی، فه زلیشی ده دایه سر کوپه کانیدا، باپیره ی پیاوکی سامدار بوو، کاتیک له سر جیگا که ی داده نیشت، ئیتر هیچ که س له مناله کانی دانه ده نیشتن، مامه کانی پیغمبر ﷺ که سیان زاتیان نه ده کرد له سر جیگای باوکیان دانیشن، به لام پیغمبر ﷺ داده نیشت، مامه کانی هه ولیان ده دا دوریخه نه وه له جیگا که، عه بدولموتته لیب پازی ده بوو له وی دانیشی، ده شیووت: نه م کوپه م پله و پایه یه کی مه زنی ده بیټ.^۴

باپیری زوری خو شده ویست، که ده شی نارد بۆ کاریک نه نجامی ده دا، جاریک ناردی بۆ دوزینه وهی هه ندی ووشر و دواکه وت،^۵ ئیتر عه بدولموتته لیب ده سستی کرد

۱- بړوانه: فقه السيرة للبطوني (ل ۴۷)

۲- السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۰۶، ۱۰۷)

۳- ابن هشام في السيرة (۱/ ۶۸)، وقد صرح ابن إسحاق بالتحديث.

۴- بړوانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۱۰)

۵- صحيح السيرة النبوية للعلي (۵۶)، وقال: أخرجه الحاكم (۲/ ۶۰۲، ۶۰۴)، وصححه ووافقه الذهبي، وقال:

الهيثمي في المجموع (۸/ ۲۲۴): رواه أبو يعلى والطبراني وإسناده حسن.

به سورانه‌وه به ده‌وری که‌عبه‌و ده‌یووت:

رب رد راکبی محمدا رده لی واصنع عندي یدا

واته: ئه‌ی خواجه موحه‌مه‌دم بۆ بگێڕه‌وه، بۆم بگێڕه‌وه چاکه‌م له‌ گه‌ڵ بکه‌.
جا کاتی‌ک گه‌رایه‌وه و وشتره‌کانی هه‌یناوه پێی وت: پۆله‌که‌م وه‌کو ئافره‌ت به‌ شیویه‌ک غه‌مگین بووم تا ماوم هه‌ر له‌گه‌ڵم ده‌بی‌ت.^۱
پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌مه‌نی هه‌شت ساڵ^۲ بوو کاتی‌ک باپیری کۆچی دوا‌یی کرد، پاسپارده‌شی کرد بۆ ئه‌بو تالیبی کۆپی، که‌ هه‌ل‌سیت به‌ ئه‌رکی له‌ ئه‌ستوگرته‌نی، ئه‌ویش چاودێری ده‌کردو سۆزێکی زۆری هه‌بوو بۆی.^۳
ویستی خواجه‌ی گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ بوو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌ هه‌تیووی په‌روه‌رده‌بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی ته‌نها چاودێری خواجه‌ی گه‌وره‌ی له‌ سه‌ر بی‌ت، دوور له‌و باله‌ی که‌ نازی پێ‌بدات، یان ئه‌و پاره‌ی که‌ بیخاته به‌ خته‌ورییه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی دلی به‌ لای پاره‌و پله‌و پایه‌دا نه‌خوڕی، بۆ ئه‌مه‌ش کاریگه‌ری ده‌وروپه‌ری له‌ سه‌ر نه‌بی‌ت سه‌باره‌ت به‌ سه‌رکرده‌یی و ده‌م سه‌پیتی، لای خه‌لکیش په‌یروزی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌گه‌ڵ پله‌وپایه‌ی دونیا تیکه‌ڵ نه‌بی‌ت، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی وا نه‌زانن یه‌که‌م له‌ خۆی دروست ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی بگات به‌ دووهم^۴! ئه‌و کاره‌ساتانه‌ش، که‌ به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا هاتن هه‌ر له‌ سه‌رده‌می منالیه‌وه، وه‌کو مردنی دایکی و باپیری، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که‌ بی‌ به‌ش بوو له‌ سۆزی باوکی، په‌رداخ‌ی تالیشی یه‌ک به‌ دوا‌ی یه‌کدا ده‌چه‌شت، ئه‌وه‌وه‌موو کاره‌ساتانه‌ دڵ و هه‌ستی ناسک کردبوو، چونکه‌ خه‌مه‌کان دڵ ده‌توینیته‌وه‌و پاکیشی ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ پیسی توندی و له‌ خۆبایی بوون.

۱- صحیح السیره النبویه للع‌لی (۵۶)، وقال: أخرجه الحاكم (۲/ ۶۰۲، ۶۰۴)، وصححه ووافقه الذهبي، وقال: الهيثمي في المجمع (۸/ ۲۲۴): رواه أبو يعلى والطبراني وإسناده حسن.
۲- السیره النبویه لابن فارس (ل ۱۰۱).
۳- بېروانه: مدخل لفهم السیره د. الیحي (ل ۱۱۹)
۴- بېروانه: فقه السیره للبوطي (ل ۴۶).

شه‌شهم: کارکردنی پیغمبر ﷺ له شوانی

ئه‌بو تالیب ده‌ست کورت بوو، بۆیه وه‌کو یارمه‌تییه‌ک پیغمبر ﷺ هه‌لده‌سا به‌ کاری شوانی، هه‌ر خۆیشی باسی خۆی و برا پیغمبره‌کانی کردووه، که ئه‌وانیش شوانییان کردووه، به‌لام خۆی مه‌پی ده‌له‌وه‌پان بۆ خه‌لکی مه‌ککه، که هیشتا لا‌بوو، کریشی وه‌رده‌گرت به‌رامبه‌ر کاره‌که‌ی، له‌ فه‌رموده‌یه‌کی سه‌حیح داهاتووه‌که پیغمبر ﷺ فه‌رمویه‌تی: ((ما بعث الله نبياً إلا رعى الغنم)) واته: خوای گه‌وره‌هه‌ج پیغمبره‌ریکی په‌وانه نه‌ کردووه شوانی نه‌ کردبیّت، هاوه‌له‌کانی فه‌رموویان تۆیش، فه‌رمووی: ((نعم كنت أرهاها على قراريط لأهل مكة)) واته: به‌لێ من شوانیم ده‌کرد به‌رامبه‌ر چه‌ند دره‌مه‌مێک بۆ خه‌لکی مه‌ککه.

له‌وه‌پاندنی مه‌پو مالات سوکنایه‌کی بۆ پیغمبر ﷺ ده‌سته‌به‌ر ده‌کرد، که ده‌روونه‌ بیگه‌رده‌که‌ی پتویستی پێبوو، هه‌روه‌ها بوواری بۆ ده‌په‌خساند، که رابویریت به‌ جوانی بیابان و نوارین بۆ دیارده‌کانی مه‌زنی له‌ دروستکراوه‌کانی خوای مه‌زن، هه‌روه‌ها پێگای بۆ هه‌موار ده‌کرد له‌ کپی شه‌وو، سیبه‌ره‌کانی مانگ و شنه‌ی ده‌مه‌و به‌یان، که هه‌لده‌ستیت به‌ ئه‌نجامدانی چه‌ندین جوړ له‌ په‌روه‌رده‌ی ده‌روونی، وه‌کو ئارام گرتن و له‌ سه‌ر خۆیی و به‌زه‌یی و چاودێرکردنی لاواز تا‌کو به‌هه‌یز ده‌بیّت و، به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی پێگا‌کانی چاکه‌و خۆپاراستن له‌ خۆتیا‌بردن و جیگا‌کانی مه‌ترسی و جوړه‌کانی به‌پێوه‌بردنی ئه‌و ئاژه‌له‌ لاوازه.^۲

چاودێری کردنی پیغمبر ﷺ بۆ ئه‌و مه‌پانه، ئه‌و فه‌رموودانه‌مان به‌ یاد ده‌هێنێته‌وه، که ئا‌راسته‌ی موس‌لمانان ده‌کات چاکه‌ بکه‌ن له‌ گه‌ل ئاژه‌ل^۳، بۆیه شوانیکردن بۆ پیغمبر ﷺ ر‌اهینانیکی چاک بوو له‌ سه‌ر به‌پێوه‌بردنی ئوممه‌تیک.

۱- البخاري، كتاب الإجارة باب رعي الغنم على قراريط (رقم ۲۲۶۲) القراريط: مه‌به‌ستی به‌شیکه‌ له‌ دیناریک،

یان چه‌ن دره‌مه‌مێک.

۲- بپوانه: محمد رسول الله، الصادق عرجون (۱/ ۱۷۷)

۳- بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمري (۱/ ۱۰۶).

هه‌روه‌ها شوانی چهند خه‌سه‌له‌تیکی په‌روه‌ده‌یی بو‌خواه‌نه‌که‌ی هه‌موارده‌کات

۱- ئارام‌گرتن له‌سه‌ر شوانی هه‌ر له‌هه‌لاتنی خۆر تا‌کو ئاوابوونی، به‌بۆنه‌ی خاوی مه‌ر له‌له‌وه‌رینیدا، بۆیه‌شوانه‌که‌پێویسته‌خۆی بپارزینیت‌وه‌به‌ئارم و خۆراگرتن، به‌هه‌مان شیوه‌په‌روه‌ده‌کردنی مرقیش.^۱

له‌پاستیدا شوان له‌ته‌لاریکدا ناژیت، یان له‌نازو نیعه‌مه‌تی‌کدا، به‌ل‌کو له‌کەش و هه‌وایه‌کی گه‌رم و سه‌خت، به‌تایبه‌تی له‌دوورگی‌ی عه‌ره‌ب، پێویستی به‌ئای زۆر هه‌یه‌بو‌ئوه‌ی تینویتی خۆی پێ‌بشکین، ئینجا له‌خواردنی زبرو ژبانی وشک زیاتر نابینیت، بۆیه‌پێویسته‌له‌سه‌ری خۆی رابه‌ینن له‌گه‌ڵ ئه‌و بارو دۆخه‌سه‌خته‌داو ئارامیش بگرت له‌سه‌ری.^۲

۲- بێ‌فیزی: سروشتی کاری شوان خزمه‌تکردنی مه‌رپه‌کانیه‌تی، له‌سه‌ر په‌رشتی زاوژێیان و پاسه‌وانیکردنیان و خه‌وتن به‌ته‌نیشتیانه‌وه‌، جاری واش هه‌یه‌پرشی میزه‌که‌یان ده‌یگریت‌وه‌، یان پشقله‌که‌یان، ئه‌وه‌ش قه‌ل‌سی ناکات، له‌گه‌ڵ تیپه‌رپوونی کات، له‌و کاره‌دا، ده‌روونی به‌ته‌واوی دوورده‌که‌وێته‌وه‌له‌خۆ به‌زلزانی و فیز، ئینجا په‌وه‌شتی بێ‌فیزی تیا ده‌چه‌سپن.^۳

له‌سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه‌، که‌پیغمبر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((لا یدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من کبر)) واته‌: که‌سێک ئه‌وه‌نده‌ی گه‌ردیله‌خۆلێک فیزی هه‌بی‌ت ناچیت به‌هه‌شته‌وه‌، پیاویک وتی: باشه‌که‌سی وا هه‌یه‌حه‌زده‌کات جله‌که‌ی جوان بی‌ت، نه‌عه‌که‌ی جوان بی‌ت، فه‌رمووی: ((إن الله جميل يحب الجمال، الکبر بطر الحق وغمط الناس))^۴ واته‌: خاوی گه‌وره‌جوانه‌جوانیشی خوش ده‌وێت، فیز ئه‌وه‌یه‌له‌هه‌ق لاده‌یت و چاکه‌ی که‌س له‌به‌ر چاوت نه‌بی‌ت.

۱- بپوانه‌: مدخل لفهم السيرة د. الیحیی (ل ۱۲۴)

۲- بپوانه‌: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۱۴، ۱۱۵)

۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌ (ل ۱۱۴)

۴- مسلم (رقم ۱۴۷- ۲۹۱)

۳- نازایی: سروشتی کاری شوان پیکدادانه له‌گه‌ل دپنده‌ی په‌لامارده‌ردا، بۆیه پئویسته نازاییه‌کی زۆری تیا‌دا بی‌ت، تا‌کو بتوانی‌ت ئه‌و دپدانه له ناو بی‌ات، که ده‌یانه‌و‌یت مه‌په‌کانی بخۆن.^۱

۴- به‌زه‌یی و سۆز: شوان به پپی کاره‌که‌ی هه‌ل‌ده‌ستیت به یارمه‌تی مه‌په‌کان، که نه‌خۆش ده‌که‌وتن، یان جی‌گایه‌کیان ده‌شکیت، حاله‌تی نه‌خۆشی و نازاریش وا له‌و شوانه ده‌کات به‌زه‌یی بجو‌لیت بۆ ئه‌و ئازده‌له‌و، چاره‌سه‌ری بکات و له نازاره‌کانی که‌م بکاته‌وه، ئه‌و که‌سه‌ش، که به‌زه‌ی به نازده‌ل بی‌ته‌وه، به‌زه‌ی به مرو‌فدا زیاتر دی‌ته‌و، به تایبه‌ت نه‌گه‌ر پيغه‌مبه‌ریک بی‌ت خوای گه‌وره په‌وانه‌ی کرد بی‌ت بۆ فی‌رکردنی مرو‌ف و پي‌گه‌پیشاندانی و قوتارکردنی له ئا‌گرو به‌خته‌وه‌رکردنی له دونیاو دوا‌پۆژ.^۲

۵- ده‌ستکه‌وتن له ئاره‌قی نی‌وچا‌وان: خوای گه‌وره ده‌یتوانی پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ به دو‌ور بگ‌ری‌ت له شوانی، به‌لام ئه‌وه په‌روه‌ده‌بوونی‌ک بوو بۆ خۆی و نه‌ته‌وه‌که‌ی، که له ده‌ستکه‌وتی خۆیان و ئاره‌قی نی‌و چا‌وانیان بژین، شوانیش جو‌ری‌که له جو‌ره‌کانی ده‌ستکه‌وت.

پیش‌ه‌وا بوخاری له می‌قداده‌وه ده‌گ‌ری‌ته‌وه، که پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ فه‌رمو‌ویه‌تی: ((ما أكل أحد طعاماً خيراً من أنه يأكل من عمل يده، وأن نبي الله داود كان يأكل من عمل يده))^۳ واته: که‌س خواردن‌یک‌ی نه‌خواردو‌وه، چاک‌تر له‌وه‌ی به‌ده‌ستی خۆی ده‌ری‌ده‌ه‌ین‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا داودیش له دا‌هاتی ده‌ستی خۆی ده‌ی‌خوارد.

بی‌گومان پشت به‌ستن به دا‌هاتی هه‌ل‌ل نازادی‌یه‌کی ته‌واو ده‌به‌خشیت به مرو‌ف، هه‌روه‌ها توانایشی ده‌بی‌ت، که قسه‌ی راست و په‌وا له جی‌گای خۆی بکات.^۴ چه‌ندین که‌سیش سه‌ری خۆیان شو‌پ ده‌که‌ن بۆ زۆرداران و بی‌ده‌نگ ده‌بن له ئاستی نا‌په‌وا‌ییان، له ترسی کارو په‌له‌وپایه‌یان لای ئه‌وان.^۵

۱- بی‌روانه: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۱۴)

۲- بی‌روانه: مدخل لفهم السيرة. (ل ۱۲۴)

۳- البخاری: کتاب البیوع (رقم ۲۰۷۲).

۴- بی‌روانه: مدخل لفهم السيرة. (ل ۱۲۸)

۵- بی‌روانه: فقه السيرة للغضبان.

له راستیدا هه‌لسانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کاری شوانی به‌مه‌به‌ستی به‌ده‌سته‌تێنانی پۆزی و بژیوی، ئاماژه ده‌کات بۆ هه‌ندی هیمای گرنه‌گ له‌که‌سایه‌تی پیرۆزی ئه‌و، له‌ وانه‌ چه‌شتنی به‌رزو هه‌ستی ورد، که‌ خوای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پێ‌پازانده‌وه‌.

خۆ نه‌بو تالیبی مامی نۆر به‌باشی بایه‌خی پێده‌دا، هه‌روه‌کو باوکیش سۆزی بۆی هه‌بو و خۆشی ده‌ویست، به‌لام هه‌رکه‌ هه‌ستی کرد توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ کاسبی بکات ده‌ستی دایه‌ کارکردن، خۆی ماندوو ده‌کرد بۆ یارمه‌تی دانی مامه‌ی بۆ دابین کردنی ئازووقه‌ و خه‌رجی، ئه‌مه‌ش بێگومان ئاماژه ده‌کات بۆ جوامه‌یری له‌ که‌سایه‌تی و، چاکه‌ له‌ مامه‌ له‌و، هه‌ول‌دان و نه‌وه‌ستان^۱، ئاماژه‌یه‌کی تریش په‌یوه‌ندی هه‌یه‌ به‌ په‌رووخته‌نی جۆری ئه‌و ژیانه‌ی خوای گه‌وره‌ به‌ باشی ده‌زانیت یۆ پیاو چاکان له‌ دونه‌یادا، ئاسان بوو له‌ لای خوای گه‌وره‌ هه‌موو هۆکاره‌کانی خۆشگوزه‌رانی بپه‌خسینێ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌ شیوه‌یه‌ک ئیتر پێویستی به‌کارکردن هه‌ر نه‌بیت، نه‌ خوازه‌ لا شوانی بکات.

به‌لام دانایی خوای گه‌وره‌ ویستی ئه‌وه‌ بزانه‌ی، که‌ باشته‌رین مال ئه‌وه‌یه‌، ئاده‌میزاد به‌ده‌ستی خۆی ده‌ریبه‌ینێ، به‌رامبه‌ر ئه‌و خه‌مه‌ته‌ی پێشکه‌شی ده‌کات بۆ کۆمه‌ل و هاو‌په‌گه‌زه‌کانی.^۲

حه‌وته‌م: پاراستنی خوای گه‌وره‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پێش ئه‌وه‌ی بیکات به‌ پیغه‌مبه‌ر.

خوای گه‌وره‌ پارێزگاری کرد له‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، که‌ بکه‌وێته‌ نێو هاوتا بۆ خوا بریاردانی نه‌فامی و بته‌پرستی، پێشه‌وا ئه‌حمده‌ له‌ موسنه‌ده‌که‌ی ده‌گێڕێته‌وه‌ له‌ هیشامی کوپی عوده‌ له‌ باوکی یه‌وه‌ ده‌گێڕێته‌وه‌ و تووێته‌ی: دراوسیه‌کی خه‌دیجه‌ بۆی گێڕامه‌وه‌، که‌ گوێی لیبوه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ خه‌دیجه‌ی فه‌رموو: ((أَيُّ خَدِيجَةَ وَاللَّهِ لَا أُعْبِدُ اللَّاتَ وَاللَّاتَ لَا أُعْبِدُ الْعِزَّى))^۳ واته‌: ئه‌ی خه‌دیجه‌ سویند به‌ خوا لات

۱- بروه‌نه: فقه‌ السیره‌ للبو‌طی (ل ۵۰)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌.

۳- المسند، ورقمه‌ (۷/ ۱۷۹)، وقال: محققوا طبعه‌ الرساله‌: إسناده‌ صحیح، وانظر: وقفات تربویه، أحمد

فرید (ل/ ۵۱)

ناپه‌رستم، سویند به خوا عوززا ناپه‌رستم، ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وسه‌ر برپاوانه‌ی نه‌ده‌خوارد که‌بته‌رستان له‌سهر بته‌کانیان سه‌ریان ده‌بپی، هه‌روه‌ها عه‌مری کوپی نوفه‌یلش له‌م مه‌سه‌له‌ها وه‌لو‌یست بوو له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی گه‌وره‌ش له‌سه‌ردمی لاویدا پاراستی ته‌نانه‌ت له‌و‌حه‌زو ئاره‌زوانه‌ی که‌هه‌ر گه‌نجیک به‌سروشته‌ی له‌ی لیده‌کات، به‌لام ناگونجیت له‌گه‌ل مه‌زنی وشکۆداری نه‌وانه‌ی پینوینی خه‌لکی ده‌که‌ن.^۱

عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب ده‌گه‌رپه‌ته‌وه ﷺ گویم لیبوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((ما هممت بقبیح مما كان اهل الجاهلية يهمون به، الامرتين من الدهر كلتاها يعصمني الله منهما، قلت ليلة لفتى كان معي من قريش بأعلى مكة في اغنام لأهله يرعاها أبصر لي غنمي حتى أسمر هذه الليلة بمكة، كما يسهر الفتیان، قال: نعم، فخرجت، فجنّت أدنى دار من دور مكة، سمعت غناء، وضرب دفوف، ومزامير، فقلت: ما هذا؟ قالوا: فلان تزوج فلانة، لرجل من قريش تزوج امرأة من قريش، فلهوت بذلك الغناء وبذلك الصوت حتى غلبتني عيني، فما أيقظني إلا حر الشمس، فرجعت، فقال: ما فعلت؟ فأخبرته ثم قلت له ليلة أخرى مثل ذلك، ففعل، فخرجت فسمعت مثل ذلك، فقليل مثل ما قيل لي، فلهوت بما سمعت حتى غلبتني عيني، فما أيقظني إلا مس الشمس، ثم رجعت إلى صاحبي فقال: ما فعلت؟ فقلت: ما فعلت شيئاً قال رسول الله ﷺ: فوالله ما هممت بعدها بسوء مما يعمل أهل الجاهلية حتى أكرمني الله بنبوته))^۲ واته: توخنی نه‌و خراپانه نه‌ده‌که‌وتمه‌وه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا دووجار نه‌بیّت، جاریک به‌هاوپی شوانه‌که‌م وت: چاوت به‌پانه‌که‌مه‌وه بیّت تاکو نه‌مشه‌و له‌گه‌ل گه‌نجه‌کانی ناو مه‌ککه به‌سه‌رده‌به‌م، ئیتر له‌ناو مه‌ککه‌وه هه‌ندئ گویم گرت و‌خه‌و دایگه‌رتمه‌وه و‌سبه‌ینئ به‌گه‌رمی خو‌ر ناگام بوویه‌وه ... شه‌ویکی تریش به‌هه‌مان شیوه‌هاته‌م خواره‌وه بو ناو مه‌ککه و‌هه‌مان به‌زم و‌شایی تیا بوو، به‌لام دووباره‌هه‌م لیکه‌وت و‌خو‌ری سبه‌ینان هه‌لیساندم ... ده‌فه‌رمویت:

دوای نه‌وه من هه‌رگیز توخنی هیچ خراپه‌یه‌ک نه‌که‌وتمه‌وه تاکو نه‌و کاته‌ی

۱- بپاوانه: محمد رسول الله لمحمد الصادق عرجون (۱/ ۱۹۲)

۲- بپاوانه: صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي (ل ۵۷)

خوای گه‌وره پیغمبه‌رایه‌تی پی‌به‌خشیم.

ئه‌م فره‌موده‌یه دوو‌پاستیمان بۆ پرونده‌کاته‌وه، هه‌ردووکیان یه‌کجار گرنگن:
پیغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌موو تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی ئاده‌میزادی هه‌بوو، وه‌کو
هه‌لایک هه‌ستی به‌ئه‌وحه‌زو ئاره‌زووانه‌ ده‌کرد، که ویستی خوا وایه هه‌موان
هه‌ستی پی‌که‌ن، بۆیه هه‌ستی ده‌کرد به‌واتای شه‌و به‌خۆشی به‌سه‌ر بردن و
کاله‌ته‌و که‌پ و دل‌یشی داوای لیده‌کرد، ئه‌ویش وه‌کو ئه‌وانی تر پابویریت.

۲- خوای گه‌وره پیغمبه‌ره‌که‌ی پاراستوو هه‌موو دیارده‌کانی له‌پێگه‌ی
لادان، هه‌روه‌ها له‌هه‌موو شتی‌کیش، که له‌که‌ل پی‌ویستیه‌کانی بانگه‌واز ناگونجیت،
که خوای گه‌وره پیغمبه‌ره‌که‌ی بۆ ئاماده‌ ده‌کات.^۱

هه‌شته‌م: چاوپێکه‌وتنی به‌حیرای قه‌شه‌ به‌ پیغمبه‌ر ﷺ له‌ تافی لاویدا.

ئه‌بو تالیب ده‌رچوو به‌ره‌و شام، پیغمبه‌ری خواش ﷺ له‌که‌ل هه‌ندی له‌ پێش
سپیانێ قورپه‌یش بوو، کاتی‌ک گه‌یشتنه‌ لای به‌حیرا، دابه‌زین باره‌کانیان کرده‌وه،
ئیت‌ر قه‌شه‌که ده‌رچوو بۆ لایان، پێشتر به‌ویدا پێیان بکردایه‌ ده‌رنه‌ده‌چوو بۆ لایان و
ئاو‌ری لێنه‌ئه‌دانه‌وه.

ده‌لێت: له‌ کاتی‌کدا باره‌کانیان ده‌کرده‌وه به‌حیرا له‌ نێوانیاندا په‌تده‌بوو، تا‌کو
گه‌یشته‌ پیغمبه‌ر ﷺ و ده‌ستی گرت، وتی: ئه‌مه سه‌رگه‌روه‌ری هه‌موو دونیایه،
ئه‌مه پیغمبه‌ری خوایه، خوای گه‌وره وه‌کو په‌حمه‌تیک ده‌ینیرێ بۆ هه‌مووان، پێش
سپیانێ قورپه‌یش پێیان وت: تۆ چو‌زانی؟ وتی: ئێوه کاتی‌ک نزیک بونه‌وه هیه‌چ
دره‌خت و به‌ردیک نه‌ما کړنوش نه‌بات، ئه‌وانه‌ش بۆ پیغمبه‌ر نه‌بی‌ت بۆ که‌س ناچنه
کړنوشک، ئینجا منیش ئه‌و ده‌ناسم به‌ مۆری پیغمبه‌رایه‌تی له‌ سه‌ر شانی ده‌لێتی
سێوه.

ئینجا گه‌رایه‌وه خواردنێکی بۆیان دروست کرد، کاتی‌ک ئاماده‌ی کردو هێنایه
لایان، له‌و کاته پیغمبه‌ر ﷺ سه‌رقالی بایه‌خدان بوو به‌ وشته‌ره‌کان، وتی: بنێرن به‌

دوايدا، ئیتر پیغمبر ﷺ هات و په له هه ورک سبېری بۆ ده کرد، کاتیک نزیکبویوه له خه لکه که، بینى ئه وان پيشی که وتن به پویشتن بۆ سبېری داره که، به لام کاتیک دانیشتن سبېری داره که لار بویوه به لايدا، وتی: برهوان چۆن سبېری داره که لار بوو یوه به لايدا.

ده لیت: هیشتا به حیرا پاره ستابوو، سویندی ده دان، که موحه ممه د ﷺ نه به نه لای پومه کان، چونکه پومه کان نه گهر بیناسن ده یکوژن، پړوی وهرگپړا بینى حوت کهس له و پومیا نه به ره و لای هاتن و نه ویش پيشوانی لی کردن، وتی: چۆن هاتن؟ وتیان: زانیومانه نه و پیغمبره له مانگه دا سره ه لده دا، ئیتر پیگه نه ماوه چند که سیکی بۆ ره وانه نه کرابیت، ئیمهش له هه والی ناگادار بوینه ته وه، نیردراوین بۆ ئه م پیگه یه، وتی: ئایا کهس له دواتانه وه هیه، له ئیو باشتی بیت؟ وتیان: به لکو ئیمه چاکه که مان ه لېژارد بۆ ئه م پیگایه ی تۆ، وتی: ئایا نه گهر خوی گه وره بیه ویت کاریک نه نجام بدات، کهس ده توانیت پیگای لیبریگیت؟ وتیان نه خیر، وتی سویندتان ده دم به خوا کامتان خاوه نی ئه و کوپه یه؟ وتیان نه بو تالیب، ئیتر هر سویندی ده داو قسه ی له گه ل ده کرد تا کو نه بو تالیب گه پانديه وه.

له به سهرهاتی به حیرا ئه م سودانه وهرده گرین:

- ۱- پاستگوانی خواناسان له ئه هلی کتاب ده زانن، که موحه ممه د ﷺ په وانه کراوه بۆ مروفايه تی، نه و ه یان زانیوه به و به لگانه ی له کتبه کانیا ندا بووه.
- ۲- جیگیری بونی نه وه ی، که داروبه رد کرنوشیان بر دووه بۆ پیغمبر ﷺ، هه وریش سبېری کردووه، سبېری دره ختیش به لايدا کشاوه ته وه.
- ۳- پیغمبر ﷺ خوا ﷺ سوودی له گه شت و گوزاره که ی کردو له گه ل مامی به تایبه تی و له گه ل پيش سپیانی قوپیشدا، چونکه چاوی که وتووه به تاقیکردنه وه و زانیاری که سانی ترو سوودی له بۆ چونه کانیا ن وهرگرتووه، چونکه نه وان شاره زایی و زانستیک بوون پیغمبر ﷺ نه بیینی بوو له ته مه نی خویدا.

۴۔ مہ ترسی بہ حیرا لہ گاورہ کانی پۆم، داواشی کردووه لہ ئہ بو تالیب و ئہ وانی تر، کہ نہیبن بۆ ئہ وئ، ئہ گەر پۆمہ کان بیناسنہوہ دہیکوژن، دیارہ پۆمہ کان دہیانزانی بہ ہاتنی پیغمبر ﷺ، کہ دہسہ لاتی داگیرکاریانہ یان لہ ناو دہبات لہ ناوچہ کہ دا، بۆیہ ئہوہ ئہو دوزمنہ یان بووہ، کہ بہ رژہوہ ندییہ کانی دہولہ تی پۆمان ناہیلت و دہیکیریتہوہ بۆ خاوەنہ کانیان، ئہمہش جیگای مہ ترسی ئہ وان بوو.

نۆیہم: جہنگی فیجار.

ئہم جہنگہ مہ لگیرسا لہ نیوان قورہیش و ھاوپہیمانان لہ کینانہو، ھۆزی ھەوازین، ھۆکاریشی ئہوہ بوو، کہ عوروی پەحالی کوپی عوتبہی ھەوازین پەناي ئہو و شترانہی نوعمانی کوپی مونزیری دابوو بۆ بازاری عوکاز، کہ بارکرا بوو لہ گولاو ئاورپیشم و کالای بازرگانی، ئیتہ بہ پازی کوپی قہیسی کوپی کینانہ وتی: ئایا داللدی دہدہیتہ سەر ھۆزی کینانہ؟ وتی: بہ لئ لہ سەر ھەموو خەلکیش، ئیتہ عوروی پئی دەرچووہ، بہ پازیش بہ دوایدا دەرچووہ، ئیتہ کۆچیان کرد بئ ئہوہی ھەوازین ھەستیان پیبکەن، دواي ئہوہ ئاگاداری بوونہوہو بہ دوايان کہ وتن و فریایان کہ وتن پیش ئہوہی بگہنہ حەرہم، لہ وئ بہ شەر کہ وتن تاکو شہو، ئینجا چوونہ نیو حەرہمہوہ، ئیتہ ھەوازین وازیان لییان ھینا، بہ لām لہ پاش ئہم شەرہ چەندین جار یەکیان گرتہوہ لہ شہری تردا، قورہیشیش لہم شەرپانہ دا پشتیوانی ھۆزی کینانہ یان کرد، پیغمبر ﷺ خواش ئامادہی ھەندئ لہو جہنگانہ بوو، چونکہ مامہ کانی لہ گەل خۆیان دہیانبرد.

بہ ناو فیجاریش ناو برا بہ ھۆی ئہوہی شەرپیان بہرہوا بینی لہ نیو حەرہمی مہککە دا کہ پیروژ بوو بہ لای ھەموو عەرہ بہوہ.

لہو سەردمہ پیغمبر ﷺ تہ مەنی چواردہ سال بوو، یان پانزہ سال، دہ شلین: بیست سالان بووہ، بہ لām پەسەند ئہوہیہ، کہ چواردہ سالان بووہ، تیری تیایدا کۆکردہوہو دہیدایہ دہستی مامہ کانی، ئہوہش بہ لگہیہ لہ سەر ئہوہی ھیشتا منال بووہ.

پيغمبر ﷺ ده فېرمویت: ((كنت أنبل على أعمامي)) واته: تیری دوزمنه کان کړده کړده وه، که تیان ده هاویشتن.^۱

به م شپوهیه ش پيغمبر ﷺ بویری و نازای و چاونه ترسی په یدا کردو، خویشی پاهینا له گه ل شه پکردن هر له سهره تای گنجیه وه، نه م شپه دواتر کوتایی پیتهات، که زور له شپه پکانی تری عه رب ده چوو، تا خوی گوره دل کانیا نی یه کخست و قوتاری کردن له نه و گومپایانه به هاتنی نیسلام.^۲

دهیه م: (حلف الفضول)

هاو په یمانیتي (حلف الفضول) له پاش گه پانه وهی قوپه یش بوو، له شپه پی فیجار، هوکشی نه وه بوو، پیاویک له بهنی زهید له یه من، هاته مه که به هندی شتومه ک، که فروشتی به عاصی کوپی وائیل، به لام نه و پاره که ی پینه دا و کابرای یه م نیش داوای مافی خوئی ده کرد له سهرانی قوره یش، نه وانیش یارمه تیان نه دا به هوئی پله و پایه ی عاصوه له نیوانیاند، نه ویش چوه لای که عبه و هاواری کرد له نالی فیهر و خاوه ن غیره تان به ده نگیکی به رز ووتی:

بطن مكة نائي الدار والنفر	یا آل فهر لمظلوم بضاعته
يا للرجال وبين الحجر والحجر ^۳	ومحرم أشعث لم يقض عمرته
ولا حرام لثوب الفاجر الفدر	ان الحرام لمن تمت كرامته

نیتر زوبه یری کوری عه بدو لموتته لیب هه لساو ووتی: نابیت واز له م کابرایه بهینن، بویه به نو هاشیم کوبونه وه له گه ل زوهره و نه عیمی کوپی موپړه له مالی عه بدو لالی کوپی جودعان، نه ویش خواردنیکي بو دروست کردن، هه موویان

۱- السيرة النبوية لابن هشام (۱/ ۱۲۷- ۲۲۴) السيرة الحلبية (۱/ ۱۲۹- ۱۲۹).

۲- بېوانه: وقفات تربوية، أحمد فريد (ل/ ۲۵)

۳- الروض الأنف للسبهي (۱۵۵، ۱۵۶)

هاوپه یمانیتی یان کرد له (شهر الحرام) دا، له (ذوالعقدة) بوو، له نیو خویاندا سویندیان خوارد به خوا، که یه ک دهست بن له گه ل سته م لیکراودا دژ به سته مکار، تا مافه که ی بۆ ده گپنه وه، هه تا هه تایه هه ر واش بن.

ئینجا پیکه وه چوون بۆ لای عاصی کوپی وائیل و مالی کابرایان لیوه رگرتیه وه و بۆیان گه پانده وه.

قورهش ئه مه ی ناونا به هاوپه یمانیتی (الفضول) چونکه وتیان ئه مه کاریکی فه زل و چاکه یه، له م باره شه وه زویه یری کوپی عه بدولموتته لیب ده لیت:

أَنْ الْفُضُولُ تَعَاقَدُوا وَتَحَالَفُوا أَلَا يَقِيمُ بِبَطْنِ مَكَّةَ ظَالِمٌ
أَمْرٌ عَلَيْهِ تَعَاقَدُوا وَتَوَاتَقُوا فَالْجَارُ وَالْمَعْنَرُ فَيُهْمُ سَالِمٌ.

پیغمبر ﷺ ئاماده ی ئه و هاوپه یمانیتی یه بوو، که ته لاری سته میان پی پوخاند، مناره ی هه قیانیش پی به رزکرده وه، له پاستیدا ئه وه یه کیک بوو له شانازییه کانی عه ره ب و دان نانیان به مانی مروف،^۱ پیغمبر ﷺ ده فه رمویت: ((شهدت حلف المطيبين مع عمومتي وأنا غلام، فما أحب أن لي حمر النعم، وأني أنكته))^۲ واته: ئاماده ی هاوپه یمانیتی موته ییین بووم، که هیشتا مندال بووم، حزم نه ده کرد بيم به خاوه نی په شه و لاخی زۆر به رانبه ر ئه وه ی ئه و په یمانه م به سه ر نه بردبا هه روه ها پیغمبر ﷺ فه رموویه تی: ((لقد شهدت في دار عبدالله بن جدعان حلفاً ما أحب أن لي به حمر النعم، ولو دعيت به في الإسلام لأجبت))^۳.

۱- بپروانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۱/ ۲۱۴)

۲- بپروانه: صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي (ل ۵۹) وذكر تصحيح الهيثمي له في المجمع، و تصحيح الساعاتي له في الفتتح الرباني.

۳- السيرة النبوية لإبن هشام (۱/ ۱۲۴) فقه السيرة للفضبان. ل (۱۰۲).

په‌ندو وانه‌کان:

۱- دادگه‌ری به‌هایه‌کی په‌هایه نه‌ک پېژه‌یی، پيغمبه‌ری خواش ﷺ شانازی خوی دهرده‌برېت به به‌شداری کردن له به هیزکردنی بڼه‌مای دادگه‌ری، پيش پيغمبه‌رایه‌تیه‌کی به بیست سال، چونکه به‌ها چاکه‌کان شایسته‌ی پیاوه‌لدانن با له سهرده‌می نه‌فامیشدا پوویان داییت.^۱

۲- هاوپه‌یمانیتي (حلف الفضول) میړ گڼک بوو له بیابانی نه‌فامیدا، ناماژه‌یه‌کی ناشکرایشی تیایه، که بلاووبونه‌وی گنده‌لی و خراپه له کومه‌لگه‌یه‌کدا نه‌وه ناگه‌یه‌نیت، که نه‌و کومه‌لگایه چاکه‌ی تیادا نه‌ماوه، مه‌ککه کومه‌لگایه‌کی جاهیلی بوو بته‌پرستی تیادا بالا ده‌ست بوو، هه‌روه‌ها سته‌م و په‌وشتی ناشیرین، وه‌کو داوین پیسی و سوو، له گه‌ل هه‌موو نه‌وانه‌شدا که سانیک هه‌بوون خاوه‌ن جوامیری و پیاوه‌تی، که پقیان له سته‌م بوو، پی پازی نه‌ده‌بوون، نه‌مه‌ش وانه‌یه‌کی مه‌زنه بۆ بانگخوازه‌کان له کومه‌لگا‌کانیان، که کار به نیس‌لام ناکه‌ن، یان داژایه‌تیشی ده‌که‌ن.^۲

۳- سته‌م قه‌ده‌غه‌یه به هه‌ر شیواژیک بیت وه له‌سهر هه‌ر که‌سیک بیت^۳، نیس‌لام دژایه‌تی سته‌م ده‌کات، له‌گه‌ل سته‌م لی‌کراویشدا ده‌وه‌ستې، به‌بې هیچ بایه‌خدانیک به په‌نگ و نایین ونیشت‌مان و په‌گه‌ن.^۴

۴- بوار کردنه‌وه بۆ هاوپه‌یمانیتي و پیکه‌وتن له سهرکرداری چاکه، وه‌کو چۆن خوای گه‌وره له قورئان ده‌فه‌رموی: ﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ اَنْ تَعْتَدُوْا وَتَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِلِّ وَالنَّقْوٰى وَلَا تَعَاوَنُوْا عَلٰى الْاِثْمِ وَالْعُدُوْنِۙ وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِۙ﴾ (المائدة: ۲) له‌ئهم حاله‌ته‌دا بوار دراوه

۱- به‌وانه: السيرة النبوية صحيحة للعمرى (۱/ ۱۱۲).

۲- به‌وانه: فقه السيرة النبوية للغضبان. (ل ۱۱)

۳- هه‌مان سهرچاوه.

۴- به‌وانه: السيرة النبوية لابن ابن فارس (ل ۱۲۱)

هاوپه يمانيتي بکړيت، چونکه دوياتکردنه و په بڼ کار يکي شهرعي، به مهرچيک نه وه کار يک نه بيت له مزگوتی زيرار بچيت، به شيوه يه ک، که ببيتته جور يک له پيککه وتن و حيزبايه تي ناراسته کړاو دژ هندی موسلمان تر به ستم و زياده پړه وي، سه باره ت به پيککه وتن موسلمان له گه ل نه وانه ي موسلمان نين به مه به ستي لابردي ستم، يان پوو به پوويونه وي ستمکار، نه وه پړه وايه، به لام له گه ل پړه چاوکردني به رژه وندی نيسلام و موسلمانان، له نه مړيوداها تودا، نه م فرموده يه ش به لگه يه^۱ له سر نه وه، که پيغمبر ﷺ ده فرمويث: ((ما أحب أن لي به حمر النعم))^۲ ((لو دعيت في الإسلام لأجبت))^۳.

مادام ده بيتته مايه ي بهر په رچدانه وي ستمکارو ستم مه کي، پيغمبري خواش ﷺ ناماده ي خوي دهر يپي بڼ به شداري کردن له ناو ها هاوپه يمانيه تيه کدا، پاش هاتني نيسلاميش^۴.

۵- پيويسته موسلمان له کومه لگاي خويدا که سيکي گورج و ليها تو بيت، نه وه ژماره يه ک بيت له ژماره کان، له په راويزي پوډاوه کانه وه و له دهوروبه ري خويدا، پيغمبري خوا مايه ي پوانيني هه موو لايه ک بوو، نمونه شيان پيډه هيڼايه وه، که ناو نرا به ده ستيپاک، دلته کان به ره و لاي ده چوون به گشتي، به بڼه ي نه و کاره جوانه ي، که خوي گه وره پتي به خشيبوو، هر له سر نه و کارانه ش به رده وام بوو، تا کو دلته کان هه موويان پيويه به سترانه وه، نه وه ش ويته يه کي راسته قينه مان بڼ دروست ده کات دهر ياره ي به هاي په وشت له کومه لگادا و، هه روه ها دهر ياره ي پيزي مروفي خاوه ن په وشت، نه گه ر چي له کومه لگايه کي لاده ريشدا بيت^۵.

۱- بړوانه: الأساس في السنة و فقهها - السيرة النبوية - (۱/ ۱۷۱، ۱۷۲)

۲- السيرة النبوية لابن هشام (۱/ ۱۲۴)

۳- هه مان سهرچاوه.

۴- بړوانه: الأساس في السنة (۱/ ۱۷۲).

۵- بړوانه: فقه السيرة النبوية للفضبان. (ل ۱۱۰ - ۱۱۱)

**باسی شه‌شهم: باززگانی کردنی وهاوسه‌ریتی له‌گه‌ل خه‌دیجه و،
گرنگترین پروداوه‌کان تاکاتی پیغه‌مبه‌رایه‌تی.**

یه‌که‌م: باززگانی کردنی له‌گه‌ل خه‌دیجه و ئینجا هاوسه‌رگیران.

خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلید بئو‌ه‌ژن بوو،^۱ خاوه‌ن پله‌و پایه‌و سامان بوو، پیاوانی ده‌گرت به‌ کرێ بۆ ئه‌وه‌ی به‌ پاره‌که‌ی باززگانی بۆ بکه‌ن، کاتی‌ک هه‌وائی پیغه‌مبه‌ری ﷺ بێگه‌یشته‌ چه‌ند راستگو و ده‌ست پاک و پره‌وشت جوانه، داوای لێکرد ده‌ریچیت بۆ شام و باززگانی بۆ بکات، کرێ‌ی باشت‌ریشی بۆ ته‌رخان ده‌کات له‌ که‌سانی تر، ئه‌ویش پازی بوو، ئینجا له‌گه‌ل مه‌یسه‌ره‌ی خو‌لامی خه‌دیجه ده‌رچوون بۆ شام، موحه‌مه‌د ﷺ کالاکانی خو‌ی فروشت، که‌ له‌ مه‌که‌وه هه‌ینابووی، ئه‌و شتومه‌کانه‌ش که‌ ده‌یویست له‌وێ کپی و گه‌پایه‌وه بۆ مه‌که‌، ئیتر خه‌دیجه ئه‌وه‌نده قازانجی کرد تا پاره‌که‌ی دووبه‌رامبه‌ر بوویه‌وه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌م گه‌شته‌یدا ده‌ستکه‌وتی مه‌زنی ده‌ست که‌وت، جگه‌ له‌ قازانجی ئه‌و به‌شه‌ی که‌ به‌ری‌که‌وت له‌ باززگانیه‌که‌، له‌وانه‌ تێپه‌رپوونی به‌ناو مه‌دینه‌دا، که‌ دواتر بووه مه‌لبه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌ی، به‌ ئه‌و ولاتانه‌یش که‌ دواتر فته‌ح کرا و ئایینی ئیسلامی تیا‌دا بلأوبوویه‌وه، هه‌روه‌ها گه‌شته‌که‌ی هۆکاری‌ک بوو بۆ هاوسه‌ریتی له‌گه‌ل خه‌دیجه‌دا، داوای ئه‌وه‌ی که‌ مه‌یسه‌ره‌ باسی لێبوورده‌یی و راستگوویی و پره‌وشت جوانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆکرد،^۲ ئینجا خه‌دیجه قازانجیکی چاکی کرد له‌ و باززگانیه‌دا، که‌ له‌ جاره‌کانی تر دا نه‌یکردبوو، داوای ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌سله‌تانه‌ی به‌ دیکرد له‌ پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، خه‌دیجه چووه‌ لای نه‌فیه‌سی کچی مونه‌بیه‌ی هاوپی و باسی بۆ کرد، که‌ له‌ دایدا هه‌ستی پێده‌کات به‌رامبه‌ر محمد ﷺ، نه‌فیه‌ش چووه‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ باسی ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل کرده‌وه که‌ خه‌دیجه ماره‌بکات،^۳ ئه‌ویش پازی بوو و مه‌سه‌له‌که‌ی لای مامه‌کانی باسکرد،

۱- خه‌زانی عه‌تیقی کوپی عاثیزبوو، له‌پاش مردنی شووی کرد به‌ نه‌بوو هاله‌و ئه‌ویش هه‌رکۆچی داوای کرد.

۲- به‌روانه: رساله‌ الانبیاء، عمر أحمد عمر (۲/۲۷)

۳- به‌روانه: وقفات تربویه (ل ۲۵۶)

نه و انیش لای خوځانه وه پازی بوون، ئینجا حه مزه ی مامی له گه لای چوو بۆ خوازیننی خه دیجه، ئیتر پيغمبر ﷺ به ماره ییه ک، که بریتی بوو له بیست و وشت خه دیجه ی ماره کرد، که یه که مین ئافره تیک بوو بوو به هاوسه ری پيغمبر ﷺ، ژنی تریشی نه هیناوه سه ری تا نه و کاته ی کۆچی دوا ی کرد.^۱

دوو کوپو چوار کچیشی بوو له لای پيغمبره ری خوا ﷺ، کوپه کانیشی ناویان (القاسم) که پيغمبر ﷺ به نه و ناسرا، له گه ل (عبدالله)، که به (الطاهر) (الطیب) ده ناسرا (القاسم) کۆچی دوا ی کرد کاتی ک گه یشته ته مه نیک ده یتوانی سواری ولاغ بیئت، (عبدالله) ش هه ر له منالی کۆچی دوا یی کرد، پيش پيغمبره رایه تی، سه باره ت به کچه کانیشی بریتی بوون له: زه ی نه ب و، روقیه و، ئوممو کولسوم و، فاتیمه، هه مووشیان موسلمان بوون و کۆچیان کرد بۆ مه دینه و شو یانیش کرد،^۲ نه مه و ته مه نی پيغمبر ﷺ بیست و پینج سا ل بوو کاتی ک خه دیجه ی ماره کرد، به لام خه دیجه ته مه نی چل سا ل بوو.^۲

په ندو وانه کان:

۱- ده ست پاک ی و پاستگۆی سیفه تی بازرگانی سه رکه وتوه، هه ر نه م دوو سیفه ته ش بوو، که وای کرد خه دیجه هه لسیئت به سپاردنی بازرگانی یه که ی به پيغمبر ﷺ و سه فه رکردنی بۆ شام.

بازرگانی سه رچاوه یه که له سه رچاوه کانی پۆزی، که خوا ی گه وره هه مواری کرد بۆ پيغمبره که ی ﷺ پيش نه وه ی بیئت به پيغمبره، ئینجا پاهینانی باشیشی کرد له سه ر هونه ره کانی، پيغمبره ری خوا ﷺ پوونیکردو ته وه، که بازرگانی پاستگۆ و ده ست پاک له ئایینی ئیسلام له گه ل پاستگۆیان و شه هیدان و پيغمبره ران حه شر ده کریت، نه م کاره ش گرنگه بۆ موسلمانان، نه نجامده ریشی ناکه ویتته ژیر پکیف و ده سه لاتی که سانی دیکه وه، چونکه بی نیازه لیان، به لکو نه وان پتویستیان پییه تی.

۱- بپوانه: السیره النبویه لابن ابن فارس (ل ۱۲۴)

۲- بپوانه: رساله الإسلام (۲- ۲۸)

۳- بپوانه: السیره النبویه لابن ابن فارس (ل ۱۲۲)

۲- هاوسه ریتی پېغه مبه ر ﷺ له گه ل خه دیجه، به قه ده ری خوای گه وره بوو، چونکه خوای گه وره هاوسه ریکی شایسته ی بۆ پېغه مبه ره که ی هه لېژارد، بۆ ئه وه ی پشتگیری لیبکات و باری سووک بکات و هاوکاری بکات له سه ره لگرتنی ئه رکه کانی په یام و بژیت له گه ل خه م نازاره کانی.^۱

شیخ موحه ممه دی غه زالی ده فه رمویت: خه دیجه نمونه یه کی زۆر چاکه بۆ ئه و ئافره ته ی ته واو که ری ژیا نی میزدیکی مه زنه، خاوه ن په یامه کان خاوه ن دلانیکی یه کجار هه ستیارن، تووشی چه رمه سه ری زۆریش ده بن له ئه و ده وره به ری ده یانه ویت بیگزین، ناخۆشی زۆریش دیته پێگه یان له پیناو بلاوکردنه وه ی ئه و خیرو پۆشناییه ی که پێیانه، له راستیدا ئه وان پێویستیان هه یه به که سانیک که خۆشی بخه نه ده ورونیانه وه، خه دیجه ش خاوه نی ئه و خه سلّه تانه بوو، بۆیه له ژیا نی پېغه مبه ر ﷺ کاریگه ری زۆری هه بوو.^۲

۳- بینیمان، که پېغه مبه ر ﷺ تالی منالی چه شت، پېشتیش تالی باوک و دایک مردنی چه شتبوو، ویستی خوای گه وره ش له سه ره ئه وه بوو، که کوپی نه میتی، بۆ ئه وه ی نه بنه هۆکاریک بۆ شه یدابوونی خه لکی پێیانه وه، یان ئه وه ی بانگه شه ی پېغه مبه رایه تی بکه ن، جا کوپی پێبه خشی بۆ ته واکردنی فیره تی وه کو ئاده میزاد، وه کو تیرکردنیکیش بۆ پێویستیه کانی ده روونی مرۆف، ئینجا هه ره له منالیه وه بردنییه وه، هه روه ها بۆ ئه وه ی پېغه مبه ر ﷺ هۆکاریک بیت بۆ ئارامگرتن بۆ ئه وانه ی تر، که خوای گه وره منالی پێنه به خشیون، یان منالیان ده بیت، به لام ده مرن، هه روه ها شیوه یه کیشه له شیوه کانی به لاو ناخۆشی، پېغه مبه رانییش له هه موو که سیک به لایان سه ختره، وه کو چۆن خوای گه وره ویستبیتی ناسکی هه ست به شیک بیت له ژیا نی، چونکه ئه و پیاوانه ی گه لان به رپوه ده بن هه ز له جه ورو سته م ناکه ن، ئه گه ر دله کان له سه ره توندو تیزى مۆر کراییت، یان هه میشه له خۆشگوزه رانییه کدا بووبیتن هه یج ناخۆشیه ک لیلی نه کردبیت، به لام ئه وانه ی نازارو

۱- به وانه: السیره لأبی شه به (۱/ ۱۲۲- ۱۲۳)

۲- فقه السیره عمدا لغازالی (ل ۷۵)

ناره حتیان چه شتووه، خیرترین که سانیکن بۆ دلنه وایی غه مباران و ساریژکردنی برینی برینداران.^۱

۴- له به سهرهاتی پیغمبر ﷺ و خاتوو خه دیجه ئه وه دهرده که ویت بۆ موسلمانان، که پیغمبر ﷺ بایهخی نه ده دا به هۆکاره کانی پابواردنی لاشه ی و ته واکه ره کانی، ئه گهر و ابویه وه کو لاوانی تر، دیاره ته ماعی کچیکی ده کرد له خۆی منالتر، یان که سیک، که هیچ نه بیت له خۆی گه وره تر نه بیت، به لام پیغمبر ﷺ له پینا و پله و پایه و پیزی له ناو خزمه کانی ماره ی کرد، چونکه خه دیجه له سه رده می نه فامیدا به داوینپانکی پاراو ده ناسرا.

۵- هاوسه ریتی پیغمبر ﷺ و خاتوو خه دیجه، به لگه یه کی بئ چه ندوچونه له سه ر ناپاستی زمان و پینووسی ئه وانه ی دلیان پرله کینه یه به رامبه ر ئیسلام، له پۆژه لاتناس و کۆیله عه لمانی یه کان، که گومانیان ده برد که لیتنیک بدۆزنه وه له مه سه له ی ژیا نی پیغمبر ﷺ، چونکه ئه وان پیغمبریان وا ده رخستبوو، که پیاویکی وابه سته یه به چه زو ئاره زووه کانی وه، به لام ئیمه ده بینین، که پیغمبر ﷺ له خوا ﷺ تا کو ته مه نی گه یشته ته مه نی بیست و پینچ سال ژنی نه هی نابوو، بئ ئه وه ی ئه وه موو دیارده نه فامانه ی ده وروبهری کاریگه رییان هه بیت له سه ری، ئینجا کاتیکیش ژنی هیئا ئافره تیکی نزیکه ی دوو به رامبه ری ته مه نی خۆی هیئا، له گه لیشی ژیا بئ ئه وه ی ئاوپرداته وه له هه موو ئه و شتانه ی ده وروبهری، پرگاشی زۆربوو تا کو گه یشته ته مه نی گه نجی و کامل بوون و چوه ناو پیریشه وه، ئه م هاوسه ریتی یه به رده وام بوو تا کو خه دیجه کۆچی دوا ی کرد له ته مه نی شه ست و پینچ سالیدا، که له و کاته ته مه نی پیغمبر ﷺ گه یشتبووه په نجا سال، بئ ئه وه ی له و ماوه بیر بکاته وه له وه ی ژنیکی تر به یینی، مروفیش ئاره زووی و چه زی پیاوه تی زیاتر له نیوان بیست تا په نجا سالیدا ده بزویت. به لام پیغمبر ﷺ له و ماوه درێژه بیرى نه کرده وه ژنیکی تر به یینیته پال خه دیجه وه کو خیزان، یان

که نیزه‌ک، نه‌گەر بشیویستایه به ئاسانی ده‌ستی ده‌که‌وت، سه‌بارت به هاوسه‌ریتی پیغمبریش ﷺ له گه‌ل خاتوو خه‌دیجه و دایکانی تری موسلمانان، هه‌ریه‌کیك له‌وانه به‌سهرات و حکمه‌ت و هۆکاری خۆی بووه، هۆکاریکیشه بۆ بته‌وبوونی باوه‌پی موسلمانان به مه‌زنی پیغمبره‌که‌ی ﷺ^۱.

دووه‌م به‌شداریکردنی پیغمبر ﷺ له‌ دروستکردنی که‌عبه.

کاتیك پیغمبر ﷺ ته‌مه‌نی گه‌یشته سی وپینج سالی، قورپه‌یش کۆبونه‌وه به مه‌به‌ستی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی که‌عبه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که توشی سوتان و لافاوێکی به‌هیزبوو، تا‌کو ئه‌و کاته هه‌ر به‌و شیوه‌یه بوو، که ئیبراهیم دروستی کردبوو، به‌رد له‌سه‌ر به‌ردبوو بۆ ئه‌وه‌ی قورپی له‌ نۆواندا هه‌بیت، له‌ بالای پیاویك به‌رتزیبوو، بۆیه ویستیان بیروخینن و ئینجا به‌رزیکه‌نه‌وه‌و سابیته‌ی بۆ دروست بکه‌ن، به‌لام ده‌ترسان بیروخینن و، زاتیان نه‌کرد، وه‌لیدی کورپی موغیره‌ وتی: من ده‌ست ئه‌که‌م به‌ پوخاندنی، پاچیکی هه‌لگرت و ده‌ستی به‌ لێدانی کردوو ده‌یوت: خواجه له‌ پێگا لمان نه‌داوه، چاکه نه‌بیت هیچمان ناویت.

له‌ لای هه‌ردوو سوچه‌که‌وه ده‌ستکرا به‌ پوخان، ئینجا ئه‌وشه‌و چاوه‌پوانیان کرد، وتیان: ته‌ماشای ده‌که‌ین، نه‌گەر ئه‌مشه‌و شتیکی به‌سهرات، وه‌کو خۆی ده‌یگه‌رتینه‌وه، نه‌گه‌ریش هیچی به‌سه‌ر نه‌یه‌ت مانای وایه‌ خوا پازی بووه له‌ هه‌موو کرداره‌که‌مان، ئیتیر وه‌لید ده‌ستی کرده‌ پوخاندن، خه‌لکیش به‌ داویدا، تا گه‌یشتنه هه‌ندی به‌رد وه‌کو کۆپاره‌ ووشر یه‌کیان گرتوو.

ئه‌وان کاره‌که‌یان دابه‌ش کردبوو، هه‌ر گۆشه‌یه‌ک سپێردرا بوو به‌ هۆزیک، سه‌ران و ریش سپیانی قورپه‌یش به‌شداریان کرد له‌ هه‌لگرتنی به‌رددا، پیغمبره‌ری ﷺ و عه‌باسی مامیشی به‌شدارییان کرد له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی که‌عبه‌دا، هه‌ردووکیان خه‌ریکی به‌رد گواستنه‌وه‌ بوون، عه‌باس به‌ پیغمبره‌ری ﷺ وت: پۆشاکه‌که‌ت بخه‌ره‌ سه‌ر گه‌ردنت با له‌ به‌رده‌کان بته‌پاریزیت، ئه‌ویش وایکرد و که‌وته سه‌ر زه‌وی و چاوه‌کانی

پوو له ئاسمان بوون، که ئاگای بوویه وه وتی: پۆشاکه که م پۆشاکه که م ئینجا خۆی داپۆشی.^۱

کاتیڤ گه‌یشتنه به‌رده په‌شه‌که ناکۆکی دروست بوو له نێوانیاندا، هه‌موو هۆزێک ده‌یان ویست خۆیان بیخه‌نه جیگا‌که‌ی خۆی، خه‌ریکش بوو شه‌ر دروست بی‌ت له نێوانیاندا، نه‌وه نه‌بی‌ت، که نه‌بو ئومه‌یه‌ی کوپی موغیره وتی: نه‌ی کۆمه‌لی قورپه‌ش له نێوان خۆتاندا پێککه‌ون، که یه‌که‌مین که‌س له ده‌رگای مزگه‌وته‌که‌وه هاته ژورێ دادوه‌ری له نێوانتان بکات، کاتیڤ له‌سه‌ر نه‌وه پێکھاتن، یه‌که‌م که‌س له ده‌رگا‌که‌وه هاته ژورده‌وه موحه‌مه‌د بوو ﷺ، کاتیڤ که‌ بینیان وتیان: نه‌مه نه‌مینه، ئیمه‌ پێی پازین، کاتیڤ ئاگاداریان کرده‌وه، فه‌رمووی: پۆشاکێکم بۆ به‌ی‌نن، نه‌وانیش هێنایان، ئینجا فه‌رمووی: با هه‌ر هۆزێک گۆشه‌یه‌ک له‌م پۆشاکه بگریت، ئینجا هه‌ مووتان به‌رزبیکه‌نه‌وه، نه‌وانیش به‌رزیان کرده‌وه، تا‌کو گه‌یشته جیگا‌که‌ی خۆی و به‌ده‌ستی خۆی به‌رده‌که‌ی خسته جیگای خۆی، دوا‌ی نه‌وه به‌رزێ که‌عبه گه‌یشته هه‌ژده‌ بال، ده‌رگا‌که‌شی له زه‌وی نه‌وه‌نده به‌رزکرایه‌وه، که پێویستی ده‌کرد به‌ په‌یژه‌ بۆی سه‌رکه‌وی، بۆ نه‌وه‌ی هه‌موو که‌سی‌ک نه‌توانی‌ت سه‌رکه‌وی‌ت و بجێته ژورده‌وه، هه‌روه‌ها بۆ به‌ر به‌ستکردنی چوونه ژورده‌وه‌ی ئاو بۆ ناوه‌وه‌ی که‌عبه، ساپیته‌که‌شیان له‌سه‌ر شه‌ش کۆله‌گه دروستکرد، به‌لام نه‌و پاره‌پاکه‌ی قورپه‌ش ته‌رخانیان کردبوو به‌شی نه‌کرد، که ته‌واوی‌ت له‌سه‌ر بنچینه‌ی ئیسماعیل، بۆیه حیجریان لێ ده‌رکرد و دیواریکی نزمان به‌ ده‌وریدا دروست کرد، وه‌کو ئاماژه‌یه‌ک، که نه‌مه پاشکۆی ماله‌که‌یه، چونکه نه‌وان مه‌رجیان له سه‌ر خۆیان کردبوو، که خه‌رجی پاک نه‌بی‌ت به‌کار نه‌یه‌ت له دروستکردنه‌وه‌که، نه‌ک له ده‌ست که‌وتی ئافره‌تی داوین پیس و فروشتنی سوو، یان هه‌رکاریکی ناپه‌وا‌ی تر.^۲

۱- رواه البخاري، كتاب الحج (رقم ۱۵۸۲).

۲- بېروانه: وقفات تربويه (ل ۵۷) بېروانه: رسالة الأنبياء، عمر احمد عمر (۲/ ۲۹، ۳۰)

په نندو وانه کان:

مالی خوا به درېژایی میژوو چوار جار دروست کړاوه:

یه که م: جا نه ووه بوو که ئیبراهیم عليه السلام هه لسا به دروستکردنی، به یارمه تی ئیسماعیلی کوپی عليه السلام.

دووه م جار: قورپه یش پېش پیغمبره رایه تی پیغمبر ﷺ دروستیان کرد، خودی پیغمبره ریش به شدار بوو له تازه کردنه وې.

سئ یه م جار: له وکاته بوو، که مالی خوا سووتا به کاریگری تیاویشتنی مه نجه نیق له سهرده می یه زیدی کوپی موعاویه له کاتی گه ماروکهدا، که حوصه ینی سکونی خستبویه سهر عبدالله کوپی زوبه یر بۆ نه وې خوی بدات به ده سه ته ووه، بۆیه عبدالله کوپی زوبه یر جاریکي تر دروستی کرده ووه.

چواره م جار: له سهرده می عبدالملیکی کوپی مه روان بوو له پاش کوژانی عه بدوللای کوپی زوبه یر، بیناکه ی وه کو سهرده می پیغمبر ﷺ دروستیکرده ووه،^۱ چونکه عه بدوللای کوپی زوبه یر دروستی کردبویه ووه نه ویش نه و شش باله شی زیاد کردبوو که لیی دهرکرابوو، ده بالیشی خستبویه سهر به رزایه که ی، دوو دهرگاشی بۆ دروست کردبوو، یه کیکیان بۆ چونه ژورده ووه نه ویتريشيان بۆ دهرچوون، نه ووشی که بویری نه وې پیدا هه لسن به وکاره، نه و فهرمووده ی عائیشه بوو له پیغمبر ﷺ، که فهرمویه تی: ((یا عائشه، لولا أن قومك حديث عهد بالجاهلية لأمرت بالبيت، فهدم فأدخلت فيه ما أخرج منه، والزقت بالارض، وجعلت له بابين، باباً شرقياً، و باباً غربياً فبلغت به أساس إبراهيم))^۲ واته: نه ی عائیشه له ترسی نه ووه نه بیت که سوکاره که ت تازه له سهرده می نه قامی دهرچونه، فهرمانم ده کرد، که مالی خوا جاریکي تر برپو خینریت، ئینجا نه وې لیی دهرکرابوو، ده مخسته ووه سهری و ده ملکاند به زه ویه ووه، دوو دهرگاشم بۆ ده کرد، دهرگایه کی له پوژه لاتوه یه کیکیش له پوژناواوه ده شمکه یانده هه مان بنجینه ی ئیبراهیم.

۱- فقه السيرة النبوية البوطي (ل ۵۷- ۵۸) و صحيح مسلم (۴۰۲- ۱۲۲).

۲- البخاري، كتاب الحج (رقم ۱۵۸۶)

۲- ده‌سپاکی پیغمبر ﷺ نه‌و په‌وشته‌ بوو، که قوره‌یشی پاراست له کاره‌ساتی شه‌ر له‌ناو حه‌ره‌مدا، چونکه هم‌موانی پازیکرد، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی نه‌و که‌سه نه‌مین بوو، که سته‌م ناکات، لایه‌نگیری ناکات، خراپه‌ ناکات، ده‌ستپاک بوو له‌ سهر مالی خواو گیانی خه‌لکی.^۱

۳- پروداوی نۆژه‌نکردنه‌وه‌ی که‌عه‌، که‌سایه‌تی و پله‌و پایه‌ی پیغمبر ﷺ ده‌رخت^۲، له‌م پروداوه‌دا دوو پایه‌داری بنه‌پرکردنی ناکۆکی و پاگرتنی شه‌پی چاوه‌پوانکراو له‌ نیوان تیره‌کانی قوره‌یش، هه‌روه‌ها پایه‌داری کی‌برکی‌یه‌ک، که‌ له‌ نیوان تیره‌کاندا دروست بوو، به‌لام خوا به‌خشی به‌ پیغمبره‌که‌ی، نه‌ویش نه‌وه‌بوو، که‌ به‌ ده‌ستی پیروزی خۆی به‌رده‌که‌ی خسته‌ جیگایی خۆی.^۳

۴- موسلمان له‌ تازه‌کردنه‌وه‌ی مالی خوا پارێزگاری ته‌واوی خوا ده‌بینی بۆ پیغمبره‌که‌ی، هه‌روها تی‌بینی نه‌وه‌ ده‌کات، که‌ چۆن خوای گه‌وره‌ توانای چاره‌سهرکردنی کێشه‌کانی به‌خشیوه‌ به‌ پیغمبر ﷺ، به‌ ئاسانه‌ترین پێگا، نه‌وه‌ش راستیه‌که‌ له‌ هه‌موو ژياندا تی‌بینی ده‌کریت، یه‌کی‌کیشه‌ له‌ مه‌شخه‌لانی په‌یامه‌که‌ی، که‌ بریتی یه‌ له‌ گه‌یاندنی راستیه‌کان و چاره‌سهرکردنی کێشه‌کان به‌ ئاسانه‌ترین شیواز.^۴

سێ یه‌م: ئاماده‌کردنی خه‌لکی بۆ پیشوازیکردنی پیغمبره‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ.

۱- مژده‌دانی پیغمبره‌ران به‌هاتنی پیغمبر ﷺ:

ویستی خوای گه‌وره‌ هاته‌ سهر نه‌وه‌ی، که‌ ئاماده‌ بکری‌ن بۆ پیشوازیکردن له‌ پیغمبره‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ، به‌ چهند مه‌سه‌له‌یه‌ک، له‌وانه‌:

ئیه‌راهم عليه‌السلام له‌ خواپاراپه‌وه‌، که‌ پیغمبره‌رێک له‌ خودی عه‌ره‌به‌کانه‌وه‌ بنی‌ریت

۱- به‌وانه‌: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۲۵)

۲- به‌وانه‌: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۱/ ۱۱۶).

۳- به‌وانه‌: السيرة النبوية لابن فارس (ل ۱۲۵- ۱۲۶)

۴- به‌وانه‌: الأساس في السنة وفقها السيرة النبوية (۱/ ۱۷۵)

بویان، خوی په روه دگاریش پارانوه که ی وه رگرت و موحه ممدی ﷺ په وانه کرد،
خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ۱۲۹)

له قورثانی پیروژشدا، که خوی گه وره مژده ی دابه زاندوه به ناردنی
پټه مېرګه ﷺ، له کتبه ناسمانیه کسان، که دایبه زاندوته سر پټه مېرګه راندا، خوی
بالاده ست ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ
مَكْنُونًا عِنْدَهُمْ فِي الْوَرْدَةِ وَالْأَنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ﴾ (الأعراف: ۱۵۷)

عیسا علیه السلام به هه مان شیوه ی مژده ی داوه به هاتنی، خوی گه وره ده فهرمویت:
﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَبْنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ النُّورِ وَمُبَشِّرًا
رَسُولِي يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ﴾ (الصف: ۶)

خوی گه وره هه موو پټه مېرګه رانیسی به هاتنی ناگادار کردووه ته وه، فرمانیشی
پیکردوه نه ته وه کانیان ناگادار بکه نه وه، که پیویسته باوه پی پټه مېرګه، نه گه ر
فریای هاتنی که وتن، ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ (آل
عمران: ۸۱).

شیواندنیش له نوسخه کانی ته ورات و ټینجیلدا پویدا، نه و نامازانه ی لی لابراره،
که به راشکاو ی باسی پټه مېرګه ﷺ ده کات، ته نها ته وراتی سامیره و ټینجیلی به رنابا
نه بیټ، که له پیش نیسلا میشتدا بونیان هه بووه، کلیساش قه ده غه ی کردبوو

ده ستاو ده سستی پېېکړد، له کړتايی سده دی پېنجه می زاینی، نه و ده ست نوسانه ش، که دوزرانه ته وه له ناوچه ی دهریای مردو له م دوايیه دا پشتگیری له وه ده که ن له نینجیلی به پنا با هندی پسته هاتوو به پاشکاو ی ناوی پیغمبر ﷺ ده هیښی، وه کو نه وه ی له نوصحاحی چل ویه کدا هاتوو، ده قی پسته که ش نه مه یه: (۲۹) فاحتجب الله وطردهما الملاك ميخائيل من الفردوس ۳۰ فلما التفت آدم رأى مكتوباً فوق الباب لا إله إلا الله محمد رسول الله^۱ واته: خوا خو ی لی شاردنه وه میخائیلی فریشته دهریانیکرد له به به شت، کاتیک که ئاده م ئاوپری دایه وه بینى له سهر دهرگا که ی نوسراوه (لا إله إلا الله محمد رسول الله)

ئیبنو تهیمییه ده لیت: نه و هه والانه ی باس له ئاگادار بوونی نه هلی کتاب ده که ن له سیفته ی پیغمبر ﷺ له کتیبه کاند ا گه یشتونته (تواتر) هه روه ها ووتویه تی: زاینی نه وه ی، که پیغمبر رانی پیش موحه ممه د ﷺ موزده یان داوه به هاتنی له چهند ریگه یه که وه ده زانین:

یه که م: نه وه ی، که نیمړو له کتیبه کان ماوه ته وه، که له به رده ستاندا یه.

دووه م: باسکردنی نه وانه ی، که نه و کتیبانه یان خویندو وه ته وه، له وانه ی که موسلمان بوونه، یان نه وانه ی که هیشتا گاورن، وه کو نه وه ی له نه نصاره کانه وه هاتوو به ریگه ی (تواتر)، که دراوسیکیان یان له نه هلی کتاب باسی هاتنی پیغمبر ریان ﷺ ده کرد، که خوی گه وره په وانه ی ده کات، نه وان خو شیان هه ر چاوه پوان بوون، نه وه ش یه کیك بوو له هوکاره کانی موسلمان بوونی نه نصاره کان و به یعه تدان به پیغمبر ﷺ.^۲

فه رموده یه کمان پیگه یشتوو له سه له مه ی کوپى سه لامه ی کوپى وه قه ش ﷺ، که یه کیك بوو له به شدار بوانی به در ده فه رمویت: دراوسییه کمان هه بوو له جوله که کانی عه بدولنه شه ل، ده لیت: پوژیکیان له ماله که ی خو ی دهرچوو، پیش نه وه ی موحه ممه د ﷺ ببیته پیغمبر ﷺ به ماوه یه کی که م، ئینجا هاته ناو کوپى

۱- بړوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۱۱۸-۱)

۲- بړوانه: الجواب الصحيح لابن تیمیة (۱/ ۲۴۰)

عه‌بدولئه‌شه‌هل، سه‌له‌مه‌ ده‌لئيت: من له‌و پۆژه‌دا له‌هه‌موويان مندا‌لتربوون، پۆشاكيكم له‌سه‌ر شان بوو، پاكشا‌بووم له‌ناو‌هوشي ماله‌كه‌ماندا، ئيت‌ر ئه‌وانيش باسي زيندوو‌بوونه‌وه‌و قيامه‌ت و حيساب و ترازوو به‌هه‌شت و دۆزه‌خي ده‌كرد، ئه‌و قسانه‌ی بۆ كه‌سانيك ده‌كرد، كه‌ بته‌رست بوون، باوه‌پشيان نه‌بوو به‌ زيندوو‌بوونه‌وی پاش مردن، پتيان وت: به‌لات ليكه‌وي‌ت ئه‌ی فلانه‌كه‌س، پي‌ت وايه، كه‌ خه‌لكي زيندوو ده‌كړينه‌وه‌و ده‌برينه‌ جياگايه‌ك له‌ پاش مردنيان، يان به‌هه‌شته، يان دۆزه‌خ، پادا‌شتيش ده‌درينه‌وه‌ به‌كرده‌وه‌كانيان، وتی: به‌لئ، سويند به‌و كه‌سه‌ی سويندی پي‌ ده‌خوريت، ئاواتيش ده‌خوازيت له‌جياتی ئه‌و دۆزه‌خي له‌دوا پۆژدا ته‌نوريكي هه‌ره‌ گه‌وره‌ی، كه‌ دونيا بۆ گه‌رم بکرايه‌ و بخرايه‌ ته‌ ناوييه‌وه‌و ده‌مه‌كه‌ی له‌ سه‌ر بگيرايه، به‌لام سبه‌يني قوتاري بوايه‌ له‌دۆزه‌خ، وتیان: به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ چي يه‌؟ وتی: پيغه‌مبه‌ري‌ك له‌واوه‌ دي‌ت.

وتیان: جا كه‌ی ئه‌وه‌ ده‌بينين؟ وتی: ئه‌ويش ته‌مه‌شای منی كرد — منيش له‌ هه‌موويان مندا‌لتربووك — ووتی: له‌وانه‌يه‌ ئه‌م مناله، ئه‌گه‌ر بژي‌ت فريای بکه‌وي‌ت. سه‌له‌مه‌ ده‌لئيت: سويند به‌خوا زۆري نه‌برد، تاكو خواي گه‌وره‌ پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ی خۆی نارد، كه‌ ئه‌و كا‌براش هي‌شا هه‌ر زيندوو بووه، ئيمه‌ باوه‌پمان پي‌هيننا، به‌لام ئه‌و باوه‌پي پي‌نه‌هيننا، وتان: ئه‌ی قورپه‌سه‌ر، تۆ نه‌بووی ده‌رياره‌ی ئه‌و قسه‌ت بۆ ده‌كردين؟ وتی: به‌لئ.

ئيبنو ته‌يمييه رحمه‌الله: باس ده‌كات و ده‌لئيت: من بۆ خۆم چه‌ند نوسخه‌يه‌كي ته‌وراتم بينيوه‌ به‌پاشكاوي ناوي موحه‌مه‌د رحمه‌الله تيادا‌يه‌و ئاماژه‌ی بۆ ده‌كات وه‌كو پيغه‌مبه‌ر رحمه‌الله نوسخه‌ی ترم بينی له‌زه‌بوور ئه‌وه‌م تيا نه‌بينی، له‌و حا‌له‌تي‌شه‌ له‌ وان‌ه‌يه‌ سيفه‌تی پيغه‌مبه‌ر رحمه‌الله له‌ هه‌نديكيانا هه‌بي‌ت و له‌واني تر نه‌بي‌ت.^۱

عه‌بدوللای كورپی عه‌بباس رحمه‌الله باسي سيفه‌تی پيغه‌مبه‌ر رحمه‌الله كردوه‌ له‌ ته‌ورات ووتويه‌تی: سويند به‌خوا له‌ ته‌ورات وه‌سف كراوه‌ به‌ هه‌ندئ له‌وه‌سفانه‌ی له‌

۱- صحيح السيرة النبوية، إبراهيم العلي (ل ۲۱)

۲- بهوانه: الجواب الصحيح لابن تيمية (۱/ ۲۴۰)

قورئاندا هاتوه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (الأحزاب: ۴۵)
تو پاريزه ری بؤ نه خوینده واره کان، تو بهنده و نیروای منی، ناوتم ناوه به پشت
نه ستور به خوی خوت، نه گرزی نه توندی نه دهنګ به زرده که یتوه له
بازار په کاند، خراپه به خراپه وه لام ناداته وه، به لکو دهوری و خوش ده بیت، خوی
ګورهش تا بیبته وه بؤ لای خوی تا نه ته وهی لاره ی پی پاست نه کاته وه،
به وهی بلین: (لا اله الا الله) چاوانیکی نابینا، ګوئیانیکی که پ، دلانیکی داخروای پی
ده کاته وه.^۱

له فرموده یه کی که عبی نه حباریشدا هاتوه، که وتویه تی:
من له ته وراتدا ده بینم نووسراوه: (محمد رسول الله) نه توپه یه و نه تونده، نه
دهنګیش به زرده کاته وه له بازار په کاند، خراپه ش به خراپ وه لام ناداته وه، به لکو
دهوریت و خوشده بیت، نه ته وه که ی سوپاس ګوزارن، سوپاسی خوا ده که ن له
هموو جیګایه کدا، (الله اکبر) ده که ن له سره موو به رزاییه ک، جل و بهرګیان تا کو
نیوهی قاچپانه، ده ستنویژ به نه دنامه کانیا ن ده ګرن، ریزه کانی نویژ و شه پیا ن
وه کو یه که.

بانګګه ریا ن بانګ ده کات له که شتی ئاسماندا، له ناو جه رګه ی شه ودا دهنګیان
دی، وه کو دهنګی می شه نگ، له مه که له دایک ده بیت و بهر وه تابه کچ ده کات و
مولکی له شامه.^۲

۲- مژده ی زانایانی نه هلی کیتاب به هاتنی پیغه مېر څسته:

له سه لماني فارسی له به سرهاتی به ناوبانګی موسلمان بوونی ده ګیریتته وه له
قه شه ی عه موریه کاتیک هاتوته سهره مرګ به سه لماني وتوه: سهرده می
پیغه مېر څسته نریک بووته وه، دهنیردریت به ئاینی ئیبراهیم له خاکی عه رب
سهره لده دا، کچپیش ده کات بؤ خاکیک له نیوان هردوو چه پرده دارخورمایان
له نیواندایه، هندی نیشانه ی تیادایه شاره ی نییه، له دیاری ده خوات، به لام

۱- البخاري كتاب البيوع (رقم: ۲۱۲۵)، هذا لفظ كتاب البيوع، وأخرجه أيضاً في كتاب التفسير برقم: (۴۸۲۸)

۲- صحيح السيرة النبوية (ل: ۳)

صده‌قه‌ش ناخوات، له نيوان ه‌ردووشانی موری پيغه‌مبه‌رايه‌تی ه‌يه، نه‌گه‌ر پيټ کړا خوتی پي بگه‌ينيت له‌و ولاته دوا مه‌که‌وه.^۱

دوايی سه‌لمان باسی هاتنی خوی بۆکردووه بۆ مه‌دينه چۆن کړا به‌ کويله، ښجا چاوی که‌وت به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتي هيجره‌تدا، خواردنه‌که‌شی داوه به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ کاتي هيجره‌تدا، خواردنه‌که‌شی داوه به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ گوايه صده‌قه‌يه نه‌يخواردووه، دوايی نه‌وه خواردنیکي پيداوه وه‌کو ديارى خواردووييه‌تی، نه‌جا ته‌مه‌شای موری پيغه‌مبه‌رايه‌تی کردووه له‌ نيوان شانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ، دوايی راگه‌ياندنې موسلمان بوونی.^۲

ه‌روه‌ها قه‌شه‌و پياوانی جوله‌که‌ شايه‌تی نزیک بونه‌وه‌ی په‌وانه‌کردنی نه‌و پيغه‌مبه‌ره‌يان داوه بۆ نمونه به‌سره‌اتي نه‌بو ته‌يهان، که‌ له‌ ولاتی شامه‌وه ده‌رچوو، له‌ لای به‌نو قوره‌يزه له‌ مه‌دينه جیگیر بو، پيش پيغه‌مبه‌رايه‌تی پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ دوو سال کۆچی دوايی کردووه، نه‌و پياوه له‌کاتي سه‌ره‌مه‌رگا به‌ به‌نی قوره‌يزه‌ی وتووه: نه‌ی کومه‌لانی جوله‌که، وا ده‌زانن بۆچی له‌ خاکی مه‌ی و خوراکي خوښ ده‌رچووم بۆ خاکی به‌دبه‌ختی و برسيتی (حيجان)؟ وتیان: خوت نه‌زانيت، وتی: من هاتم بۆ نه‌و شاره‌ چاوه‌پروانی سه‌ره‌لانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌که‌م، که‌ کاتي هاتنی نزیک‌بوته‌وه، نومیده‌واريش بووم، که‌ په‌وانه بکرايو من شوینی بکه‌وتبام.

نه‌م باسه‌ش بالوہی کرد له‌ ناو جوله‌که‌کان و خه‌لکی دیکه‌ش، خودی جوله‌که‌کانيش به‌ خه‌لکی مه‌دينه‌يان ده‌ووت: سه‌رده‌می هاتنی پيغه‌مبه‌ر ﷺ نزیک بووه‌ته‌وه، نه‌وو نيوه‌ش ده‌کوژي وه‌کو کوشتنی عاد و ښهره‌م،^۳ نه‌م باسه‌ بوو به‌ هوکاریک بۆ موسلمان بوونی زوریک له‌ پياوانی نه‌نصار، ده‌شيان وت: نه‌وه‌ی، که‌ وای ليک‌ردين موسلمان بين، پاش به‌زه‌یي خواو پښيشاندانی نه‌و قسانه‌ بوو، که‌ ده‌مان بيست له‌ زاری پياوانی جووله‌که، ده‌ليټ: نيټمه نه‌هلی هاوبه‌ش بۆ خوا پرياردان، بته‌پرستی، نه‌وانيش ه‌ندې شتيان لايو، که‌ لای نيټمه نه‌بوو، هيشتا

۱- بروانه: السيرة النبوية لابن كثير (۱/ ۳۰۰).

۲- بروانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمرى (۱- ۱۲۲).

۳- بروانه: دراسة تحليلية، د. محمد قلعجي.

شه‌پوش‌پیمان هر له نیوان مابوو، هر کاتیکیش قسه‌یان بکردایه ئه‌وان ده‌یان وت:
کاتی هاتنی پیغمبریک هاتوو له گه‌ل ئه‌و پیکه‌وه ده‌تانکوژین.
پادشای پومیش هیره‌قل کاتی نامه‌که‌ی پیغمبر ﷺ وه‌رگرت، وتی: من
ده‌مزانى له‌ناو ئیوه ده‌رده‌چیت، به‌لام نه‌مده‌زانى هر له‌خۆتانه.

۲- حاله‌تی خه‌لکی به‌گشتی له‌وه‌سهرده‌مه‌دا:

مامۆستا ئه‌بو حه‌سه‌نى نه‌ده‌وى حاله‌تی عه‌ره‌ب و خه‌لکی به‌گشتی پوخته
ده‌کاته‌وه‌و ده‌لێت: بارودۆخه‌کان ئه‌وه‌نده خراپ بوون له‌ ناوه‌پاستی سه‌ده‌ی
شه‌شه‌می زاینیدا، که‌له‌ توانای چاکسازو مامۆستایان گه‌وره‌تر بوون، مه‌سه‌له‌که
ئه‌وه‌نه‌بوو بیروباوه‌ریک چاکبکریت، یان عاده‌تیک لا‌بریت، یان خواپه‌رسته‌یک
ئه‌نجام بدریت، یان چاکسازى له‌ کۆمه‌لگایه‌کدا بکریت، ئه‌گه‌ر هر ئه‌وه‌نده بوایه
له‌وانه‌یه مامۆستاو چاکخوازن، که‌ هه‌میشه هر بونیان هه‌بووه، هه‌لسان پیی،
به‌لام مه‌سه‌له‌که‌ بریتی بوو له‌ لا‌بردن پاش ماوه‌ی نه‌فامی و بته‌رستی و
وێرانکاری، که‌له‌که‌ی کردبوو به‌دریژای چه‌ندین سه‌ده‌و نه‌وه، پێنمایى
پیغمبرانیش شارابوویه‌وه له‌ ژێر ئه‌و هه‌موو که‌له‌که‌یه‌دا، ئینجا دروست کردنی
ته‌لاریکی به‌رزى به‌رفراوان، جیگای هه‌موو نه‌ته‌وه‌کانی تیدا بیته‌وه، ئه‌و مه‌سه‌له‌ی
دروستکردنی مروڤیکی تازه‌بوو، جیاکار له‌ مروڤه‌که‌ی تر له‌ هه‌موو شتیکدا، وه‌کو
چۆن تازه له‌ دایک بویت، یان تازه زیندو بووبیته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت:
﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الأنعام: ۱۲۲).

مه‌سه‌له‌ی بنه‌ب‌کردنی میکروبی گه‌نده‌لی و له‌ په‌گه‌وه‌و ده‌رکردنی بته‌رستی به
یه‌کجاری و جیگیرکردنی بیروباوه‌ری یه‌کته‌په‌رستی له‌ ناخی ده‌رونی مروڤایه‌تیدا
به‌چاکترین شیوه، ئینجا ئاراسته‌کردنی هه‌زه‌کانی به‌ره‌و لای په‌زانه‌ندی خواو و
خزمه‌تی مروڤ و پشتگیری کردنی راستی، به‌ کورتی به‌ربه‌ستبوون له‌ پیش ئه‌و
مروڤایه‌تییه‌ی، که‌ ده‌یویست خو‌ی بهاویته‌ نیو دۆزه‌خه‌وه، چاکترین باسکردنیش
له‌م راستیه‌ قسه‌ی خوای گه‌وره‌یه، که‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا

وَلَا تَفَرُّوْا وَاذْكُرُوا اللّٰهَ عَلَيْكُمْ اِذْ كُنْتُمْ اَعْدَاءَ ۖ فَاَلْفَ بَيْنَ قُلُوْبِكُمْ فَاصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِۦٓ
 اِخْوَانًا وَّكُنْتُمْ عَلٰى شَفَا حُفْرٍ مِّنَ النَّارِ ۚ فَاَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذٰلِكَ يُبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ ءَايٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُوْنَ ﴿١٠٢﴾ (آل عمران: ۱۰۲)

۴- سهره تاو دهست نيشانه كانى پيغه مبهرايه تى:

يه كيک له وانه نه وه بوو، به رده کان سه لاميان له پيغه مبهري خوا ﷺ ده کرد،
 پيش په وانه کردنى له لايه ن خواى گه وره وه، له فهدمووده ي جابيري کوپى
 سه موره دا هاتووه ﷺ، پيغه مبهري ﷺ فهدموويه تى: ((اني لأعرف بمكة حجراً كانه يسلم
 علي قبل أن أبعث، أني لا أعرفه الان))^۱ واته: من له مه کهه شاره زاي به رديکم
 سلاوى لى ده کردم پيش نه وى بيم به پيغه مبهري، ئيستاش ده يناسمه وه.

يه كيکى تريش له و پيشه کى و نيشانانه خه ونى راست بوو، يه که مين جاريش
 سروشى خوابه وه ده ستي پيکرد، هيچ خه ونى که نه ده بينى تاكو وه کوگزنگى
 به ربه يان به دينه هاتايه،^۲ ئينجا ته نهايى به لاي پيغه مبهري ﷺ خوشه ويست
 بوويه وه، بويه به ته نيا خه ريکى خوا په رستى بوو له نه شکه وتى حيرا، که
 ده که ويته چياکه وه له لاي باوکورى مه کهه وه، چه ندين شه و له وى ده مايه وه،
 جارى وابوو ده شه، جارى بوو زياتر، تا ده گه يشته يه که مانگ، ئينجا ده گه پايه وه
 مالى خويان له مه کهه و که ميک ده مايه وه و ديسان خواردنى له گه ل خوى ده برود
 ده گه پايه وه خه لوه تگه که ي خوى له نيو نه شکه وته که، به م شيويه هر به رده وام
 بوو تاكو خواى گه وره وه حى بو نارد له يه کى له و خه لوه تانه يدا.^۳

۱- مسلم في صحيحه، كتاب فضائل النبي، وتسلم الحجر عليه قبل النبوة (رقم: ۲۲۷۷)

۲- البخاري، كتاب بدء الوحي (رقم: ۳۰)

۳- فقه السيرة النبوية البوطي (ل: ۶۰)

به‌شی دووهم

دابه‌زینی وه‌حیی خواو بانگه‌وازی نه‌ینی

باسی یه‌که‌م: دابه‌زینی وه‌حیی خواو له‌سهرگه‌وره‌ی هه‌موان موچه‌مه‌دروڤه‌ی.

پیغه‌مبه‌ری خواو ﷺ ته‌مەنی گەیشته چل سال، که به ته‌نیا ده‌مایه‌وه له نه‌شکه‌وتی حیرا بیری ده‌کرده‌وه له گه‌ردوون و خوا‌ی په‌روه‌ردگار، په‌رسته‌نەکانی له نه‌شکه‌وت چه‌ندین شه‌وی ده‌خایاند، که تو‌یشووی ته‌واو ده‌بوو ده‌گه‌پایه‌وه بۆ ماله‌که‌ی و تو‌یشووی چه‌ند شه‌ویکی تری له‌گه‌ل خۆی ده‌هینا،^۱ به‌لام له پۆژی دووشه‌مه‌ی مانگی په‌مه‌زان دا، له نا‌کاو جیبریل بۆ یه‌که‌مین جار له نێو نه‌شکه‌وت هاته لای پیغه‌مبه‌ری خواو ﷺ.^۲

پیشه‌وا بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا، که گرنترین کتێبه‌کانی فه‌رموده‌یه‌به په‌هایی له عانیسه‌ ﷺ ده‌گێرته‌وه، که فه‌رموویه‌تی یه‌که‌م جار وه‌حیی خوا بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ خو‌و بینینی پاست ده‌ستی پیکرد، خه‌ونیکی نه‌ده‌بینی تاوه‌کو به‌ره‌به‌یان به‌دی نه‌هاتایه، دوا‌ی ئه‌وی خه‌لوه‌تی به‌لاوه‌ دلگیر بوو، له نه‌شکه‌وتی حیرا ده‌مایه‌وه به‌ چه‌ندین شه‌و، خوا‌ی تیدا ده‌په‌رست، پیش ئه‌وه‌ی بگه‌رپته‌وه بۆ لای مال و مناله‌که‌ی و تو‌یشوویت بباته‌وه، دیسان ده‌گه‌پایه‌وه لای خدیجه و خواردنی ده‌بردو ده‌گه‌پایه‌وه نه‌شکه‌وته‌که، ئیتر فریشته‌که هاته لای، وتی: بخوینه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموی: ((ما أنا بقاری)) واته: خو‌ینده‌وار نیم فه‌رمووی ((فأخذني فغطني حتى بلغ مني الجهد، ثم أرسلني، فقال: ...^۳)) واته گرتمی و

۱- صحیح السیره للعلی (ل ۶۷)

۲- به‌وانه: السیره النبویه الصحیحه للعمری (۱/ ۱۲۵)

۳- به‌وانه: ده‌قی فه‌رموده‌که له بوخاری کتاب بده‌الو‌هی (رقم: ۲)

گوشیمی تا کو ته‌واو ناره‌حه‌ت بووم وئینجا به‌ریدام و وتی بخوئنه، و تم من خوئنده‌وار نیم، ئینجا به‌ریدام، وتی: بخوئنه، و تم: خوئنده‌وار نیم، بۆ جاری سییه‌م به‌هامان شیوه وایکرد و به‌ریدام و وتی: ﴿أَقْرَأْ بِأَسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ① خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ②﴾ (العلق: ۱-۳)

پیغه‌مبه‌ری خواﷺ که پایه‌وه مال و دلی له و قسانه ده‌له‌رزی، هاته‌لای خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلید، فه‌رموی: دامپوشن، دامپوشن، ئه‌ویش دایپوشی تا کو هاته‌وه سه‌رخوی، ئیتیر پوداوه‌که‌ی بۆ خه‌دیجه‌ باسکرد و وتی: من له خۆم ده‌ترسام شتیکم به‌سه‌ر بیّت، خه‌دیجه‌ فه‌رموی: نه‌خێر، به‌خوا خوای گه‌وره‌ه‌رگیز شه‌رمه‌زارت ناکات، تۆ په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌جیده‌هینیت و مالیش خه‌رج ده‌که‌یته‌سه‌ر لاواز نه‌داره‌داو، نانی میوان ده‌ده‌یت و، کۆمه‌کی خه‌لکی ده‌که‌یت له پودانی کاره‌ساتدا، ئینجا خه‌دیجه‌ له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پۆیشت تا کو چوونه‌لای وه‌ره‌قه‌ی کوپی نه‌وفه‌لی کوپی ئوسه‌یدی کوپی عه‌بدولعوزا، که ئامۆزای خه‌دیجه‌ بوو، ئه‌و له‌سه‌رده‌می جاهیلیه‌دا بوو به‌گاور، ده‌شیزانی به‌زمانی عیبری بنوسیّت، ئیتیر له‌ ئینجیله‌وه تا کو توانای بوایه‌ به‌ عیبری لێی ده‌نوسییه‌وه، که‌سیکی به‌سال‌اچووی نابیناش بوو، خه‌دیجه‌ پیتی ووت: ئه‌ی ئامۆزا، گوێ له‌ برازا که‌ت بگره‌، وه‌ره‌قه‌ پیتی ووت: ئه‌ی برازا که‌م چی ده‌بینیت؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پوداوه‌که‌ی بۆ گێڕایه‌وه، وه‌ره‌قه‌ وتی: خۆزگه‌ زیندوو بوایه‌م، که‌ که‌س و خزمه‌کانت ده‌رت ده‌که‌ن له‌ مه‌که‌که‌، پیغه‌مبه‌ری خواﷺ فه‌رموی: بۆ ئه‌وان ده‌ریشم ده‌که‌ن؟ وتی: به‌لێ، هه‌ر که‌سیک وه‌کو ئه‌م قسانه‌ی تۆی کرد بیّت دژایه‌تی ده‌کریت، ئه‌گه‌ر فریای ئه‌و کاره‌ت بکه‌وم به‌باشی پشتگیریت لێ ده‌که‌م، به‌لام ماوه‌یه‌کی پێنه‌چوو وه‌ره‌قه‌ وه‌فاتی کرد، وه‌حیش لاواز بویه‌وه.

یه‌که‌م: خه‌ونی راست.

له‌فه‌رموده‌که‌ی عائیشه‌ؓ هاتوه‌، که‌ سه‌رتای وه‌حیی به‌ خه‌ونی راست ده‌ستی پێکرد، مه‌به‌ستیش ئه‌وه‌یه‌ پیغه‌مبه‌ری خواﷺ هه‌رخه‌ونیکی ده‌بینی دلی

پئی ده‌گه‌شایه‌وه، گیانی‌شی پئی ئاسوده ده‌بوو،^۱ پیده‌چیتیش حکمت له ده‌سپیکردنی وه‌حیی به‌خه‌ون ئه‌وه‌بیّت، ئه‌گه‌ر فریشته‌که له‌ناکا و بهات‌بایه پیغمبر ﷺ توشی ترس و په‌شیوی ده‌بوو، نه‌یده‌توانی هیچی لی‌وه‌رگریّت، بۆیه ویستی خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو سه‌ر‌ه‌تا به‌و شی‌وه بیّت، بۆ ئه‌وه‌ی بی‌یته پرا‌ه‌اتن و پرا‌هینانیک بۆی،^۲ خه‌ونی راستیش به‌شیکه له‌چل وشه‌ش به‌شی پیغمبر‌رایه‌تی، وه‌کو له‌فه‌رموده‌یه‌کدا هات‌وه،^۳ زانایانیش فه‌رمو‌یانه: ما‌وه‌ی خه‌ونی راست شه‌ش مانگ بوو، به‌یه‌قی باسی ئه‌مه‌ی کرد‌وه، قورئانی پیر‌وزیش هیچی له‌خه‌وندا دانه‌به‌زیوه، به‌لکو هه‌مووی له‌ئاگابوندا دابه‌زیوه.

خه‌ونی راست مژده‌یه له‌دونیادا، له‌پیغمبر‌ه‌وه ﷺ هات‌وه، که فه‌رمو‌یه‌تی: ((أیها الناس، أنه لم یبق من مبشرات النبوة إلا الرؤيا الصالحة يراها المسلم أو ترى له)).^۴

پیغمبر ﷺ پێش دابه‌زینی جبریل علیه‌السلام وه‌حیی له‌ئه‌شکه‌وتی حیرا، خه‌ونی خۆشی ده‌بینی، که به‌ئاگا ده‌بویه‌وه دلی ده‌گه‌شایه‌وه، ده‌رونی‌شی ده‌کرایه‌وه به‌هه‌موو شتیکی جوان له‌ژیاندا.^۵

پروایه‌ته‌کانی ئه‌م فه‌رموده‌یه کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که سه‌ره‌تای وه‌حی بۆ پیغمبر ﷺ به‌خه‌ونی راست ده‌ستی پیکرد، که دوا‌یی وه‌کو خۆی ده‌هاته‌دی، هه‌روه‌کو چۆن له‌خه‌ونه‌که‌دا ده‌یبینی هیچی‌شی لی له‌بیر نه‌ده‌چوو، وه‌کو نه‌خش له‌سه‌ر دل و ده‌رونی ده‌مایه‌وه، خاتو عایشه‌ش رضی‌الله‌عنہا، که یه‌کی‌که له‌زمانپاراوه‌کانی عه‌ره‌ب خه‌ونه‌کانی پیغمبر ﷺ به‌د‌ره‌چونی گزنگی به‌ره‌به‌یان ناوبرد‌وه کاتیک تاریکی پاده‌مالی، ئه‌وه‌ش شو‌به‌هاندنیک زۆر به‌هێزه، گه‌وره زمانپاراوانی عه‌ره‌ب ناتوانن له‌وه‌چاکتر ده‌رب‌پ‌ینی لی‌بکه‌ن.^۶

۱- ب‌روانه: طریق النبوة والرسالة، د. حسین مؤنيس (ل: ۲۱)

۲- ب‌روانه: مقامات الرسول ﷺ، عبدالقادر شیخ إبراهيم (ل: ۵۷)

۳- ب‌روانه: الرؤيا ضوابطها وتفسيرها، هشام الحمص (ل: ۷)

۴- ابن‌ماجه، تعبير الرؤيا (رقم: ۲۸۹۹) حسن الإسناد، وصححه الألباني في صحيح سنن ابن‌ماجه (۲۱۶۱-۲۹۶۸)

۵- ب‌روانه: طریق النبوة والرسالة (ل: ۲۲)

۶- ب‌روانه: محمدرسول الله، لمحمدالصادق عرجون.

دووهم: خه‌له‌وه‌تی به‌لاوه د‌لگیربوو، به‌ته‌نه‌اش له‌ئه‌شکه‌وتی حیرا خه‌ریکی خوا په‌رستن بوو.

پیش پيغمبرایه‌تیه‌که‌ی خه‌له‌وه‌تی به‌لاوه د‌لگیربوو، بۆ‌ئه‌وه‌ی دل و هوش و گیانی یه‌کلا بیته‌وه بۆ‌ئه‌وه‌ی به‌سهریدا ده‌دریټ له‌ باره‌ی پيغمبرایه‌ته‌وه، بۆیه‌ئه‌شکه‌وتی حیرای کرد به‌ په‌رستگایه‌ک بۆ‌ئه‌وه‌ی دایبرټ له‌ سهرقالیه‌کانی ژیان و تیکه‌لبونی خه‌لکی، وه‌کو کۆکردنه‌وه‌یه‌کیش بۆ‌توانا هزری وه‌سته گیانی و ده‌رونی و زانینه‌کانی، ده‌ست به‌تال بوون بۆ‌نزاو پارانه‌وه له‌گه‌ل دروستکه‌ری بونه‌وه‌رو په‌روه‌ردگاری دنیا^۱ نه‌ئه‌شکه‌وته‌ش، که پيغمبر ﷺ هاموشوی ده‌کرد، خوی له‌ خۆیدا مایه‌ی تیپرامان و تیفکران بوو، به‌ولادا سه‌یر ده‌که‌یت هه‌تا چاو بریکات هه‌رچیا ده‌بینی و به‌دوای یه‌کدا ده‌لیټ کړنوشیان بردووه بۆ‌خوای گه‌وره، یان ئاسمانیکی بۆ‌گه‌ردی به‌ر فراوان، یان نه‌و که‌سه‌ی که‌تیا‌یدا‌یټ، پی‌ده‌چټ بتوانټت مه‌که‌که به‌دی بکات.^۲

ئه‌م خه‌له‌وه‌تگایه‌ جۆرټک بوو له‌ ئاماده‌کردنی تایبته‌ت و، پالاوټنی ده‌روون له‌و په‌یون‌دییه‌ مادیانه، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی، که په‌روه‌رده‌بونټکی خوایی بوو به‌هه‌موو شټوه‌یه‌ک، په‌رسته‌که‌شی درودو سلأوی خوی لیټ بریتی بوو له‌ تیپرامان له‌ ده‌سه‌لاتی خوی گه‌وره له‌ ئاسمانه‌کان و، ته‌مه‌شاکردنی به‌لگه‌کانی گه‌ردوون، که ئاماره‌ ده‌که‌ن بۆ‌مه‌زنی تواناو‌گه‌وره‌یی دروستکردنی ده‌سه‌لاتی و دانایی و داهټنانی خوی گه‌وره.^۳

بۆیه‌ هه‌ندیك له‌وانه‌ی به‌ئه‌هلی (سلوک) ده‌ناسرټن، واته‌: پيگه‌ی خوا گرتن و خواپه‌رستن، له‌ قوناغټک له‌ قوناغه‌کانی نه‌و به‌ره‌و خوا چونه‌دا، کارده‌که‌ن به‌ بیرۆکه‌ی خه‌له‌وه‌ت، بۆ‌پۆشناکردنه‌وه‌ی دل و لابردنی تاریکی و ده‌ره‌یتانی له‌ بیناگایی و هه‌زو ئاره‌زو‌ه‌کان، یه‌کټک له‌ سونه‌ته‌کانی پيغمبر ﷺ سونه‌تی

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۱/ ۲۵۴)

۲- به‌روانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۱/ ۲۵۶)

۳- به‌روانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون (۱/ ۴۶۹)

نبيتيكافه له پهمه زان^۱، كه گرنكي هه يه بڼ ه موو موسلماننيك چي فهرانپړه وا بيت، يان زانا و سهر كرده و بازركان، به مه به ستي پاگردنه وې دل و د ه روون له و پيسي و خه لته كانه ي، كه پيڼو وې ده لكين، هه روه ها بڼ نه و ه ش به سهراتي خو مان پاست بكه ينه و ه له پو شنايي قورئان و سوننه تداو، ليپرسينه و ه له گه ل خو مان بكه ين پيش نه وې ليپرسينه و ه مان له گه ل بكرت^۲.

نه وانه ش، كه خه ريكي فيقي بانگه وازن ده توان ماو ه يه ك بڼ خويان ته رخان بكه ن بڼ پيدا چونه وې گشتي و گه پانه و ه، تيپامان له پاستي بانگه واز كرن تا چ پاده يه ك به ه يزه، يان لاوازه، هه روه ها دوزينه وې خاله كاني شكست و زانيني پوداوه گان هه مووي به چاك و خراب.

شيخ (محمد عبدالله الدران) ده رباري و ته ي خاتو عايشه رضی اللہ عنہا ((فيتحنث فيه الليالي ذوات العدد)) وتويه تي: نه مه ئاما زه يه بڼ نه وې، كه ژماره ي نه و شه وانه نه گه يشتونه ته نه م سهر ي كم، يان نه و سهر ي زور، تاكو نه مړوش نه و پيڼموني هه ر به رده وامه، كه پيڼه مبه ر ﷺ هه ر له پيش پيڼه مبه ر بووني په چاوي كرده له ناوه پاست گرتن له هه موو كاروباري كدا وه كو دروشميك بڼ ميلله تي ئيسلام، هيمايه كيشه بڼ پيڼموني پيڼه مبه ر ﷺ، دواي نه وې، كه خوا وه كو په حمه ت ناردي بڼ سهرجه م مرقايه تي^۳.

سپيڅه: تا نه و كاته ي راستي و دنيايي بو ه ات له نه شكه وتي حيرا ئيتر فريشته كه هات و پيي ووت بخوينه.

نه و نايه تانه ي له نه شكه وت دابه زيينه سهر پيڼه مبه ر ﷺ، يه كه مين نايه ته كاني قورئان بوون، كه وريايي نه وې تياراوه مړو ف له پارچه خوينيكي پيس دروست بووه، له به خشنده يي خواي گه وره شه، كه مړو ف ي فيري نه و شتانه كرده، كه نايزانييت، ئينجا پايه دارو سهر به زي كرده و به زانست، هه روه ها زانست نه و

۱- بېوانه: الأساس في السنة و فقها - السيرة النبوية سعيد حوى (۱/۱۹۵)

۲- بېوانه: فقه السيرة للغضبان.

۳- المختار من كنوز السنة (ل ۱۹) ط ۲ / ۱۹۷۸ دار الأنصار القاهرة.

تاييه تمه ندييه بوو، كه خواى گه وړه دايه مړوؤ و فه زلې دابه سهر فريشه ته كان به وويه وه، زانست جاري وا هيه له زهيندايه، يان له زمان، جاري واش هيه له نوسيندا هيه به په نجه^۱، به م نايه تانه سهره تايي پيغه مبرايه تي موحه ممد ﷺ ده ستي پيكرد، له راستيد نه وه پړوداويكي هره گه وړه بوو، شهيد سعييد قوتب ﷺ، له ته فسيره كهيدا به جواني باسيكردوه، به لكو چه ندين لايه نيشي هر ده مينيت ه وه له سه رووي تواناو زانيني نيمه وه، به راستي پړوداويكي گه وړه بوو، له نامازه كانى و شوينه واري له ژيانى مړوايه تي به گشتي، نه و ساته ش، كه نه و پړوداوه ي له خوگرت مه زنترين ساته له ميژووي سهرزه وي همووي.

به لام راستي نه و پړوداوه چي يه، كه پرويدا؟

راستيه كه ي نه وه يه، كه خواى مهن و بالاده ست — به به خشنده يي خوي — ويستي به زه ي به مړوايه تيدا بيت ه وه، كه له گوشه يه كي بوونه وهردا كه وتبون، له همو نه و مړوايه تيه شدا تاكه كه سيكي لييان ه لېژارد بو نه وه ي بيت ه جيگاي پوښنايي ودانايي و وشه كانى خواى گه وړه.^۲

سهره تاي وه حيسى ستايش بوو بو پېنوس و زانست و پله وپايه ي له دروستكردني گه لان و نه ته وه كاندا، هه ندې ناماز ه ي پوونيشي تيا دايه، كه زانست يه كيكه له تاييه تمه نديترين تاييه تيه كانى ناده ميزاد.^۳

له م پړوداوه مه زنه شدا گه وړه يي و پله وپايه ي زانست ناشكرا ده بيت، يه كه مين وشه له پيغه مبرايه تي ده گاته پيغه مبر ﷺ فه رمانيكه به خوئندنه وه: ﴿أَقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ﴾ (العلق: ۱)

به رده وام نايني ئيسلام هاني زانستي داوه وه رمانى پيكردوه، پله ي هه لكراني به رزده كاته وه، له كه ساني تريش جيايان ده كاته وه، خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَافْسَحُوا يَفْسَحَ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا

۱- بېوانه: تفسير ابن كثير (۴/ ۵۲۸).

۲- في ظلال القرآن (۶/ ۲۹۲۶، ۲۹۲۷)

۳- بېوانه: السيرة النبوية، لأبي شهبه (۱/ ۲۶۰)

قِيلَ اَنْشُرُوا فَاَنْشُرُوا يَرْفَعُ اللَّهُ الَّذِيْنَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِيْنَ اٰوْتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿المجادلة: ۱۱﴾ هه روه ها خواى په روه ردگار فه مويه تى: ﴿ اَمَّنْ هُوَ فَنُتِىْ ءَانَاۤءَ الْبَلِّ سَاجِدًا وَّفَآيِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَرَبِّجُوا رَحْمَةً رَبِّهِۦ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْمَلُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْمَلُوْنَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ﴾ (الزمر: ۹).

سهرچاوه دى زانستى به سود له لايه ن خواوېه، چونكه هه رخوى به پېنوس فيرى كردووه، مروفېشى فيركردووه له هيچ نه زانين، هه ركاتيكيش مروفايه تى له و پېبازه لايداييت زانسته كه شى جيا بوو بېته وه له پښكاي خواى گه وړه، نه و زانسته دى ده بېته به لايه ك و هو كاريك بو له ناوېر دى.^۱

چوارهم: نه و نا په حه تيه دى تووشى پيغه مبه ر ﷺ بوو، هه روه ها وه سفى ديارده دى وه حىي.

پيغه مبه ر ﷺ تووشى ماندووبون ونا په حه تى بوو كاتييك جبريل عليه السلام ده يگوشى و فشارى بو ده هينا، ماوېه كيش هه ر له و حاله دا مايه وه، وه كو خواى گه وړه ده فه رمويت: ﴿ اِنَّا سَلَفْنَا عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلاً ﴾ (المزمل: ۵) داناييه كى گه وړه ش له وه دا هه بوو، وه كو پونكردنه وې گرنگى نه م نايه به توندى گرتنى و بايه خ پيدانى، ناگادار كړنه وېه كيش بوو بو ئومه ت، كه نه م نايه دى پي شادبووه، به ئاسانى نه گه يشتووه پيى.^۲

ديارده دى وه حىي ديارده يه كى له ئاسابه ره بو هه مو ياساكانى سروشت، چونكه پيغه مبه ر ﷺ قسه دى خواى گه وړه دى وه رگرت — كه قورئان بوو — له پښكاي جبريل عليه السلام، نا ليتره شه وه ده و ترېت هيچ په يوه نديك نيه له نيوان (وحى) خواى گه وه له نيوان (الهام)، كه قسه دى دل و د هروونه، يان تي پرامان و هه ستر كړن، كه سهرچاوه كى ناخى مروفه، به لكو وه حىي (وحى) شتيك بوو د هرياره دى خودى

۱- پړوانه: الوحي و تبليغ الرسالة. د. يحيى اليحيى (ل ۲۴)

۲- هه مان سهرچاوه (ل ۳۱-۳۰)

پيغمبر ﷺ خویه وه ده هات ئه رکه که شی ته نها بریتیبوو له که سی وه حیی بۆ هاتووو
 ناگادارکردنه وهی، به لام پروونکردنه وه و پافه کردنی، نه وه له پږگه ی پيغمبر ﷺ
 خویه وه ده بیت، وه کو درده که ویت له فرموده کانی.^۱

راسته قینه یی وه حی ئه و بنه مایه یه، که هه موو راستیه کانی ثابینی له سهر بنیات
 ده کړیت، به بیروباوه پو شریعت و پوهشت، هر بویه پوژه لاتناسه کان و
 مولحیده کان له پیش نه وان، گرنگیان دا به ئه م مه سه له و

له هه ولئ نه وه دابوون، که په خنه بگرن و نکوئی بکه ن له راستی وه حی به
 لایتردا بیبه ن و دووری بخه نه وه له واتای خوی، که له فرموده کانی پيغمبر ﷺ
 وه سف کراوه، میژوونوسه کان بویان گپړاوینه ته وه، هه ندیکیان ده لئین:
 موحه ممه د ﷺ قورئان و بنه ماکانی ئیسلام له به حیرا فیږبووه، هه ندیکیشان ده لئین:
 موحه ممه د ﷺ که سیکی تورپه و نه خوځ بووه به په رکه م.^۲

به لام راستی نه وه یه، که پيغمبر ﷺ له وکاته ی له ئه شکه وتی حیرابووه له
 نا کاو به چاوی خوی جبریلی بینی پییده وت: بخوینه، بۆ نه وه ی بزانیئت، که وه حی
 کاریکی ناو خویی نیه ده روون دروستی بکات، به لکو نه وه وه رگرتنه بۆ راستیه ک له
 دهره وه ی خویه وه، هیهچ په یوه نډیه کی نییه به ده روونه وه، هه روه ها گوشینی
 فریشته که بۆ موحه ممه د ﷺ سی جار و له هه موو جاریکیش پییده وت: بخوینه،
 نه و دووپا تکردنه وه جه خته له سهر نه و وه رگرتنه دهره کیه، پتکردنه وه یه کیشه به
 توندی بۆ هه رکه سیك و ابزانیئت نه و مه سه له یه خه یال و قسه ی ده روونه .

پيغمبر ﷺ خوشی ترس و بیمکی نږدبوو له وه ی که بینی و بیستی، به
 په له ش که رایه وه بۆ مال و دلئ ده له رزی، نه و هه ش واده که ینیئت، که پيغمبر ﷺ به
 په روښ نه بوو بۆ نه و په یامه ی ده دريخته سه ریدا بۆ پاگه یاندنی.^۳

۱- بروانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۱/ ۱۲۹)

۲- فقد السيرة النبوية البوطي.

۳- هه مان سهر چاوه (ل ۶۴)

خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٥٢﴾ صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ﴾ (الشوری: ۵۲-۵۳).

هرده ما خوای گوره ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِشْرَانٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ ۚ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَآئِ نَفْسِي ۚ إِنِ اتَّبَعُ إِلَّا مَا يُوْحٰى إِلَيَّ ۚ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (يونس: ۱۵-۱۶).

بچوونی گومان بهر ان له وهی هه مووی کهوت و بهرگری نه کرد بهرام بهر نه وهی فرموده پاسته ی که عایشه رضی الله عنها ده یگیریتته وه، دکتور بو طي ده رباره ی ناماژه ی وهی ده لیت:

۱- جیا کردنه وهی ناشکرا له نیوان قورئان و فهرموده دا، چونکه پيغمبر ﷺ فرمانی ده کرد به نوسینی قورئان له ساتی دابه زینیدا، به لام قسه کانی خو ی نه ده نوسرا، به لکو هر له یادی هاوه لانیدا بوو، نه ک ته نها له بهر نه وهی، که فهرموده قسه یه که له لاین خو یه وه په یوه ندی به پيغمبر ایه تیه وه نیه، به لکو له بهر نه وهی قورئان له پيگه ی وهی یه وه به هه مان وشه کانی خو ی دابه زیوه له پيگه ی جبریل علیه السلام، به لام فهرموده کان و اتا کانی وه حیه له لاین خواوه، به لام وشه کان و پيکخستنی ده رپرینه که له لاین خو یه تی، بویه نذر وریا بوو بو تیکه ل نه بوونی قسه ی خواو قسه ی خو ی.

۲- پيغمبر ی خوا ﷺ پرسپاری لیده کرا ده رباره ی هه ندی مه سه له، به لام وه لامی نه ده دایه وه، جاری واشبو و ماوه یه کی نذری ده برد بیده نگیه که ی تائه وکاته ی قورئان ده رباره ی داده به زی، یان جاری و ابو پيغمبر ﷺ

به‌شیوه‌یه‌کی دیاریکراو له‌گه‌ل باب‌ه‌تیکدا مامه‌له‌ی ده‌کرد، به‌لام نایه‌ته‌کانی قورئان به‌لایه‌کی تردا ئاراسته‌یان ده‌کرد به‌شیوازیکی تر، به‌لکو جاری وابوو نایه‌ته‌کانی قورئان گله‌ییشی تیا‌دابوو له‌لیی.

۳- پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نه‌خوینده‌واربوو، ناشگونجی که‌سیکی وا له‌ پیگه‌ی ناشکرا‌بوونی ده‌روونی راستی یه‌کانی میژوو بزانییت، وه‌کو به‌سهراته‌ی یوسف ﷺ و دایکی موسا کاتیک کۆرپه‌که‌ی خۆی فره‌دایه‌ نیو ده‌ریاوه، به‌سهراته‌ی فیرعه‌ون: خوای گه‌وره‌ فرمویه‌تی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِمِيمِنِكَ إِذَا لَا زَنَابَ الْمُبِطُلُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۸)

۴- راستگویی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل خه‌لکی بۆماوه‌ی چل سال، به‌ناوبانگبوونی‌شی له‌ نیوانیاندا، نه‌وه‌ ده‌گه‌ینی، که‌ پیش نه‌وه‌ له‌گه‌ل خۆیدا راستگو بووه، بۆیه‌ ئه‌بیئت سه‌رکه‌وتوو بیته‌ سه‌ر هه‌رگومانیک بۆ چاوی، یان بۆ می‌شکی دروست بووبیئت ده‌رباره‌ی وه‌حی، وه‌کو چۆن ئه‌م نایه‌ته‌ش وه‌لامیک بیئت بۆ نه‌و قسه‌کردنه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا ده‌رباره‌ی وه‌حی: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُ مِّنَ الْمُتَارِكِينَ﴾ (یونس: ۹۴).

بۆیه‌ له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوو، که‌ فرمویه‌تی: ((لا أشك ولا أسئل))، واته‌: نه‌گومان ده‌که‌م و نه‌پرسیاریش ده‌که‌م.

پیچهم: جۆره‌کانی وه‌حی.

زانایان ده‌رباره‌ی چه‌ند جۆریک له‌ جۆره‌کانی وه‌حی قسه‌یان کردوه، له‌وانه‌:

۱- خه‌ونی راستی:

نه‌وه‌ سه‌ره‌تای وه‌حی بوو بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌رچ خه‌ونیکی ببینایا، وه‌کو پۆژی پووناک به‌دیده‌هات، له‌ فرموده‌شدا هاتوو: ((رؤيا الانبياء حق)) واته‌: خه‌ونی

پيغمبران پاسته، خواي گه وړه دهرباره ي ئيبراهيم د فهرمويټ: ﴿يَبْنِيْ اِيَّيْ اَرَى فِي الْمَنَارِ اِيَّيْ اَذْبَحَكَ﴾ (الصافات: ۱۰۲)

۲- ئيلهام:

واته: فريشته يه ك قسه بخاته سهر دلي بئ پيغمبر ﷺ فريشته كه بيبينيت، وهكو فهرموويه تي: ((أَنْ رُوحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رُوعِي))^۱ واته: جبريل عليه السلام فووي كرد به دللدا، كه كه س نامريټ تاپوذي خوي به ته واوي پينه گات، بويه له خوا بترسن و به جواني داوا بكه.^۲

۳- وهكو زهرې زنجير:

واته: له توندي و دهن گدانه وده دا، وهكو له فهرمووده كهي عايشه داهاتووه: حارسش ﷺ پرسياي كرد له پيغمبر ﷺ چوڼ وهحيټ بو دي؟ پيغمبر ﷺ فهرمووي: ((أحياناً يأتيني مثل صلصل الجرس و شوا ده علي فيفصم عني وقد وعيت ما قال، وأحياناً يتمثل لي الملك رجلاً فيكلمني، فأعي يقول))^۳ واته: جاروبار وهكو دهن گدانه وده ي ناسن ديت بو م، نه وه يان قورسه له سهر م، كه ته واو ده بيت نيتر تيده گم چي ووتوه، جاري واش هه يه فريشته كه له شيوه ي پياويكدا ديت و قسم له گه ل ده كات ومنيش لبي تيده گم.

۴- نه وده ي خواي گه وړه پاسته وخو وده ي بو كردووه به بئ نه وده ي له پيگه ي فريشته يكه وه بيت، وهكو چوڼ خواي په روه ردگار له گه ل موساي كوپي عمران عليه السلام كردي، نه م پله وپايه ش جيگير بووه بو موسا به ده قي قوربان، بو پيغمبري خومانيش هه رجيجير بووه له پړووداي ئيسراء دا.^۴

۱- حديث صحيح بشوا ده (زاد المعاد / ۷۸) مؤسسة الرسالة

۲- هه مان سهرچاوه (زاد المعاد / ۷۹)

۳- البخاري بدء الوحي (رقم: ۷)

۴- بهوانه: الرؤى والأحلام في النصوص الشرعية، أسامة عبدالقادر (ل ۱۰۸)

۵- يان نه وهی که فریشته که ده بینیت له و شپوهی که له سهری دروستکراوه،
نیتړ خوی گوره نه وهی بیه ویت له ږنگه یه وه دهینیریت.

۶- فریشته که وه کو پیاوړیک دهاته لای پیغمبر ﷺ قسه ی له گه ل ده کرد،
تا کو لای تیده گیشته، له م جوړه یاندا، جاری وا هه بو هاوه لانیس ده یانبینی،
نه مانه بوون، که ئینو لقیم دهر باره ی جوړه کانی وهی باسیکړوه.

له راستیدا دابه زینی وهی به سهر پیغمبر ﷺ سهره تای سهرده میکی نوی بوو
له ژيانی مرقایه تیدا، که ږنگه ی ونکرد بوو له تاریکی نه فامیدا.

ئینجا دابه زینی وه حیش قورس بووه له سهر پیغمبر ﷺ وه کو له م فرموده دا
دورده که ویت: ((لقد خشیت علی نفسي)) هره ها فرموده که ی عائشه رضی الله عنها، که
باسی له وه کرده پیغمبر دلی ده له رزی کاتیک له نه شکوت گه پایه وه لای
خه دیجه ووتی: ((زملونی زملونی)) نیتړ دایپوشی تا به هوشی خوی هاته وه،
هه روه ها وه کو به لکه له سهر سهختی دابه زینی وهی به سهر پیغمبر ﷺ.

هه ردو پیښه وا بوخاری و موسلیم رهمه تی خویان لیږی، له عائشه رضی الله عنها
ده گپړنه وه که فرموویته: من نه وم ده بینی - مه بهستی پیغمبر ﷺ - له پوځی
زور ساردا وهی له سهر دابه زی، که ته واو ده بوو ده بینی ناروق له نیو چاوانی
دهاته خورای، هه روه ها فرموده که ی عوباده ی کوپی صامت رضی الله عنه، که فرموویته:
پیغمبر ی خوار رضی الله عنه، که وهی بودا ده به زی، تووشی نارپه حتی ده بوو، په نگیشی
ده کوږا.^۲

شه شه م: کاریگه ری نافرته تی چاک له خزمه تگردنی بانگه واژدا.

مه لوړیستی خه دیجه له کاتی که پانه وهی پیغمبر ﷺ له نه شکوته که، به لکه یه
له سهر دلقایمی و دامه زواوی، چونکه شپړزه نه بوو به بیستنی نه وه واله، به لکو به

۱- بېوانه: زاد المعاد (۱/۳۲-۳۴)

۲- البخاری، کتاب بده الوحي (رقم: ۲) مسلم کتاب الفضائل (رقم: ۲۲۳۲)

۳- مسلم کتاب الفضائل (رقم: ۲۲۳)

له‌سره‌ خوی و نارامیشه‌وه پېشوازی لیکرد، به‌لگه‌ش نه‌وه‌بوو، که یه‌کسه‌رچوو بۆ لای وهره‌قه‌ی کورې نوفه‌ل و مه‌سه‌له‌کې لا باسکرد.^۱

هه‌لویستی خه‌دیجه عليها السلام ناماژې ده‌کرد به‌ بیر بللوی و هوشی نه‌و، له‌ به‌ر نه‌وه‌ی هه‌لسا به‌ نه‌نجامدانی به‌ راوردیک له‌ نیوان پړوداوه‌که‌و نه‌و کارانه‌ی پټغمبر ﷺ هه‌یبوون به‌وه‌ش گه‌یشت، که که‌سیک نه‌وه‌ پره‌وشتی بیت خوای گه‌وره‌ پشتی به‌رنادات و شه‌رمه‌زاری ناکات، به‌وه‌ وه‌سفی موحه‌مه‌دی می‌ردی کرد عليه السلام، که په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی به‌ جیده‌هیتنې و نه‌وه‌ش به‌لگه‌یه له‌ سهر ناماده‌بوونی بۆ نه‌نجامدانی چاکه بۆ خه‌لکی، خزمانی مروؤ نه‌و ناوینه‌ن، که کاره‌کانی خوی تیااندا ده‌بینیته‌وه، جا نه‌گه‌ر نه‌و که‌سه سهرکه‌وتوو بیت له‌ پاکیشانیان بۆ لای خوی به‌کاری چاکه، نه‌وه پاکیشانی خه‌لکانی تر ناسان تر ده‌بیت بۆی.^۲

دایکی نیمانداران عليها السلام به‌ په‌له‌ هانای برده به‌ر باوه‌په‌ فیتریه‌که‌ی خوی شاره‌زای به‌ یاسای خوا له‌ بوونه‌وه‌ردا، هه‌روه‌ها به‌ دلنایای ته‌واوی خوی به‌وه‌ی موحه‌مه‌د عليه السلام خاوه‌نی هه‌ندی پره‌وشتی مه‌زنه، نینجا به‌وه‌ش، که ده‌یزانی ده‌باره‌ی چاودیری خوای گه‌وره بۆ پټغمبره‌که‌ی له‌ چه‌ندین هه‌لویستدا، که په‌یوه‌ندیشی نه‌بوو به‌ پټغمبره‌رایه‌تی یان سهره‌تاو موعجیزه‌کانی، به‌لکو هه‌ر له‌و هه‌لویسته چاکانه‌ی، که له‌ ژبانی خاوه‌ن چاکه‌و جوامیریدا پړوده‌دات.^۳

خه‌دیجه دلنیا‌بوو له‌ محمد عليه السلام، که ناکاره جوانه‌کانی سهرکه‌وتنی بۆ به‌دیده‌هیتیت، به‌ هه‌ندی وشه‌ی به‌ هیزو پیز ده‌رپرینی کرد له‌ کامل بوونی^۴، خه‌دیجه به‌وه‌ش گه‌یشت، که هه‌لگری وه‌ها پره‌وشتیک هه‌رگیز پوه‌پړوی شه‌رمه‌زاری نابیته‌وه، چونکه خوای گه‌وره له‌سهر نه‌و شتوازه چاکه‌کاره دروستی کردوه.

۱- پړوانه: التاريخ الإسلامي للمحمدي (۱/ ۶۱)

۲- هه‌مان سهرچاوه (۱/ ۲۰۷، ۲۰۸)

۳- پړوانه: محمد رسول الله الصادق عرجون.

۴- هه‌مان سهرچاوه (۱/ ۲۰۷-۲۰۸)

یاساکانی گهردونیش له بواری کۆمه لایه تیدا هیچ کاتیك له سهر ئه وه نین، که کهسیك خوای گهره جواری بکاته وه بهوشیوه له نیو بهنده کانیدا، دوايش شهرمه زاری بچیزیت، پیغمبره ریش ﷺ که یشته چله پۆپه ی ئاکار، ههر وه کو فیتره ت خوای گهره تیایدا دروستی کردبوو به ئه ندازه یه ک، که کهسی پیا نه گات .

به لام ئه وه شی به لاوه به س نه بوو، تا کو خۆی گه یانده وه ره قه ی ئامۆزای، ئه وه زانا پایه په رزه، که چاوه پروانی سهر ه لانی پیغمبره ی کۆتایی بوو، ئه وه قسانه ی وه ره قه ش کاریگه ری زۆری هه بوو له سهر به هیزکردنی پیغمبره ر ﷺ و دلدامه زرانندی، چونکه ئه وه موحه مه دی ﷺ ئاگادار کرده وه، که خاوه نی نه ینی مه زنه، که دبیته نێردراوی خوای گهره بۆ لای بهنده کانی، ئه مه ش هۆنراوه یه کی وه ره قه یه، که به لگه یه له سهر چاوه پروانکردنی بۆ هاتنی پیغمبره ر ﷺ:

لججت و كنت في الذكري لجوجاً	لهم طالماً بعث النشيجا
ووصف من خديجة بعد وصف	فقد طال إنتظاري يا خديجا
ببطن المكتين على رجائي	حديثك أن أرى منه خروجاً
بما خبرتنا من قول قس	من الرهبان أكره أن يعوجاً
بان محمداً سيسود فينا	ويخضم من يكون له حيجا

وه ره قه باوه پێ هینا به پیغمبره ر ﷺ و ئه ویش شایه تی به هه شتی پێدا، له رپوایه تیکا هاتووه، که هه کیم به ئیسنادی خۆی له عایشه ده گیریته وه ﷺ، پیغمبره ر ﷺ فه رموویه تی: ((لا تسبوا ورقه فإني رأيت له جنة أو جنتين))^۲ واته: جنیو به وه ره قه مه دن، چونکه من به هه شتیک یان دووانم بینێ بۆ ئه وه بوو. هه روه ها له عایشه وه هاتووه، که خه دیجه پرسیا ری کردووه له پیغمبره ر ﷺ ده رباره ی وه ره قه، ئه ویش فه رموویه تی: ((قد رأيت له ثياباً بيضاً،

۱- بره وانه: محمد رسول الله لمحمد الصادق عرجون. (۲۳۲/۱)

۲- بره وانه: سیره ابن هشام (۱/ ۱۹۱-۱۹۲)

فأحسبه لو كان من أهل النار لم يكن عليه ثياب بيض)) واته: من ئه‌وم بینی پۆشاکتکی سپی له‌به‌ر بوو، پیم وایه ئه‌گه‌ر دۆزه‌خیی بوایه پۆشاککی سپی له‌به‌ر نه‌ده‌بوو،

هه‌یسه‌می ده‌لێت: ئه‌بو یه‌علا ریوایه‌تی کردووه به‌سه‌نه‌دێکی (حسن) له‌جایی کۆپی عه‌بدوللّوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((أبصرته في بطنان الجنة وعليه السندس))^۱ واته: من وه‌ره‌قه‌م بینی له‌ناوه‌پاستی به‌هه‌شتدا، ئاوریشمی پۆشیبوو.

به‌پاستی خه‌دیجه عليها السلام پۆلی مه‌زنی بینی له‌ژیانی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ، به‌هۆی ئه‌و که‌سایتیه به‌هێژه‌ی، که هه‌یبوو له‌کۆمه‌لگادا، هه‌روه‌ها به‌و لێهاتوویی و توانایه‌ی که هه‌یبوو له‌بواری ده‌رونیدا، له‌سه‌ر په‌وه‌شتی به‌رزو به‌زیی و دانایی بنیاتنرابوو، خوای گه‌وره‌ش پشتیوانی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بوو بۆ دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و ئافه‌ره‌ته، چونکه خۆی پێشه‌نگێک بوو بۆ هه‌موو که‌سێک به‌تایبه‌تی بۆ ئه‌وانه‌ی بانگه‌واز ده‌که‌ن بۆلای خوا، جا هه‌لسانی خه‌دیجه به‌ئهو پۆله‌ مه‌زنه، ئاگادارکردنێکه له‌خوای په‌روه‌ردگاره‌وه بۆ هه‌لگرانی ئالای بانگه‌واز، که چی پێیازێگ گونجاوه بێگره‌ به‌ر له‌ بواری په‌یره‌وی کردن له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، تاکو بگه‌نه ئه‌و ئامانجانه‌ی هه‌ول ده‌ده‌ن بیانگه‌نێ.^۲

خاتوو خه‌دیجه عليها السلام نمونه‌و پێشه‌نگێکی هه‌ره به‌رز به‌بۆ خێزانی بانگه‌وازن، چونکه که‌سی بانگه‌واز نابێت وه‌کو خه‌لکانی تریبێت، چونکه ئه‌و خاوه‌ن په‌یامێکه، غه‌می ئه‌وه‌ی هه‌لگرتووه، که نه‌ته‌وه‌که‌ی گومرا نه‌بێت، گه‌نده‌لی بلّونه‌بێته‌وه، میله‌ته‌که‌ی به‌هێزتریبێت، غه‌می هه‌موو ئه‌و نا‌په‌ه‌تیانه‌ش هه‌لده‌گرێت، که به‌سه‌ر مو‌سڵمانان دێت له‌سه‌رتاسه‌ری دنیا، له‌پیلان و سته‌م و برسێتی و چه‌وساندنه‌وه، پاش هه‌موو ئه‌مانه‌ش ئه‌و پێویسته ئه‌و کاتانه له‌کاتی هه‌سانه‌وه‌ی خۆی و مال و منالی وه‌ربگرێت، هه‌روه‌ها پێویستی به‌وه هه‌یه

۱- المستدرک (۲/ ۶۰۹)، وقال: صحيح على شرط الشيخين، وأقره الذهبي.

۲- بپوانه: التاريخ الإسلامي للحميدي (۱/ ۶۹)

قورباني بدات به مال و کات و هم‌موو دونيا، نه‌گهر پټويست بکات، مادام نه‌و شته له پټناو خودايه، بږيه پټويستی به نافرته‌تیکه گرنگی نه‌و هم‌موو نه‌رکانه بزانتیت، له‌گه‌ل می‌رده‌کي پاره‌ستیت نه‌و نه‌رکي له سر شان سووک بکاته‌وه، نه‌ک بی‌یت به ته‌گه‌ره‌یه‌ک له ږيگه‌ي.^۱

که‌واته نافرته‌تی چاک کاریگه‌ری ه‌یه له‌سرخ‌ستنی بانگه‌واز، نه‌و ه‌ش له‌ه‌لو‌یستی خه‌دیجه داخسته پړون بوویه‌وه، کاتیک له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ پاره‌ستا و ه‌لو‌یستی نواند، بې‌گومان نافرته‌تی چاک ده‌توانی پړلی به‌رچاو ببینی له سرخ‌ستنی نه‌رکي می‌رده‌کي، چونکه کاری بانگه‌واز گرنگ‌ترین کاریکه مړفه‌گان پټي ه‌لسن، جا نه‌گهر خوی گه‌وره یارمه‌تی بانگ‌خوایکی ږيگای ئیسلام بدات به خیزانیتکی باش و کارامه، نه‌وه نیشانه‌ی سرکه‌وتنیتي له کاره‌کانیدا،^۲ پاستیشی کردووه پيغمبره‌ری خوا کاتیک فه‌رموویه‌تی: ((الدنيا متاع، و خير متاع الدنيا المرأة الصالحة))^۳ واته: دنیا پابواردنه چاک‌ترین پابواردنه‌کانیش نافرته‌تیکي چاکه.

حه‌وته‌م: به نه‌مه‌ک بوونی پيغمبر ﷺ به‌رام‌به‌ر خاتوو خه‌دیجه خسته

پيغمه‌ری خوا ﷺ نمونه‌یه‌کی زږد به‌رز بوو بږ نه‌مه‌ک و گټپانه‌وه‌ی چاکه، چونکه زږد به نه‌مه‌ک بو به‌رام‌به‌ر نه‌م خیزانه دل‌سوزه‌ی له ژيانیداو له پاش کړچی دوايشی، مژده‌ی پيدا به مالیک له ناو به‌ه‌شتدا، سلوی خوی گه‌وره‌شی پيگه‌یاند، له‌گه‌ل سلوی جبریل علیه‌السلام، له نه‌بو ه‌وره‌یره‌وه ﷺ فه‌رموویه‌تی: جبریل هاته‌لای پيغمبر ﷺ ووتی: نه‌ی پيغمبره‌ری خوا نه‌وه خه‌دیجه‌یه ئیستا دیته لات قاپيکی پټیه، خواردنیک، یان خواردنه‌وه‌یه‌کی تیايه، جا که گه‌یشته لات، سلوی خوی گه‌وره‌و سلوی منیشی پټيگه‌یه‌نه، مژده‌شی پيیده به مالیک له به‌ه‌شتدا له مرواری دروستکراوه، نه ه‌راو ه‌وریاو نه ماندوویه‌تی تیايه.

۱- بړوانه: وقفات تربوية مع السيرة النبوية للبلاي (ل ۴)

۲- بړوانه: التاريخ الإسلامي للحميدي (۱/ ۶۸)

۳- رواه مسلم كتاب الرضا (رقم: ۱۴۶۷ ل ۱۰۹۰)

۴- مسلم كتاب فضائل الصحابة (ل ۱۱۸۸۷ رقم: ۲۴۳۲)

هر وده عايشه رضي الله عنها باسي نه مه كي پيغمبر ﷺ ده كات بؤ خه ديجه پاش مردني و ده لیت: جارو غیړم به رامبر هیچ کام له خیزانه كانی پیغمبر ﷺ نه بوو، نه و نه دهی كه همبوو به رامبر خه ديجه، خو من نه ویشم نه دیبوو، به لام پیغمبري خوا ﷺ زړجار باسي نه وې ده كرد، جاري واش بوو مه پيكي سرده پړی و بهش به شي ده كرده سر هاوپړ كانی خه ديجه، جاري واوو منیش پيتم ده ووت: ده لئ ی نافرته تی تر له دونیادا نه بوو خه ديجه نه بیت؟ نه ویش ده یفرموو: ((انها كانت وكانت، و كان لي منها ولد))^۱ واته: خه ديجه ناواو ناوا بوو، منالیشم لی بوو.

كاتيك خوشكه كه ی خه ديجه هاته لای و خه ديجه ی وه بیړی هیڼایه وه، به پړویه كي گه شه وه پيشوازی لیكرد، عايشه رضي الله عنها ده فهرمویت: هاله ی كچی خوه یلیدی خوشكي خه ديجه داوای پړگه پیدانی كرد بچیت لای پیغمبر ﷺ نیت به دهنگی و شیوه ی قسه كردنی خه ديجه ی هاته وه یاد، به وه دل خوش بوو، وتی: یاخوا هاله ی كچی خوه لید بیت، منیش (واته: عايشه) پيتم ناخوش بوو، وتم: بؤچی وا یادی پیره ژنيك له پیره ژنه كانی قوپه ییش ده كه یت ددانی له دهمدا نه ما بوو، نه و مردو خوا ی گه وړه له و چاكتری پیدای^۲، جار پكیش پړزی نواند بؤ نافرته تيك، كه پيشتر له كاتی خه ديجه دا سر دانی ده كردن و نه وې پړونكرده وه، كه پاراستنی به لئ له نیمانه وه یه.^۳

هه شته م: به درو خسته وې پیغمبران

(ياليتني فيها جذعا، ليتني اكون حياً إذ يخرجك قومك قال رسول الله ﷺ: أومخرجي هم؟ قال: نعم، لم يأت رجل قط بمثل ما جئت به إلا عودي، وإن يدركني يومك أنصرك نصراً مؤزراً).^۴

۱- البخاري، (۳۸۱۶) ومسلم (۲۴۳۵)

۲- مسلم كتاب فضائل الصحابة (۱۸۸۹) رقم: (۲۴۳۷).

۳- بېوانه: التاريخ الإسلامي للحميدى (۷۱/۱)

۴- البخاري، كتاب بدء الوحي (ح: ۲) واللفظ له مسلم كتاب الايمان (رقم: ۱۹۷/۲ - ۲۰۴) ح (۲۵۲ - ۱۶۰)

ئەم فەرمووده باسی سوننه‌تیک له سوننه‌کانی نه‌ته‌وه‌کان ده‌کات له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌رانیان کاتیک بانگراون بۆ لای خوا، ئه‌ویش به‌درۆخستنه‌وه‌ی
 پیغه‌مبه‌رانیان بووه، وه‌کو خوای گه‌وره باسی قه‌ومی (لوط) ده‌کات و ده‌فه‌رمویت:
 ﴿فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوا آلَ لُوطٍ مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنْاسٌ
 يَبْطِغُونَ﴾ (النمل: ۵۶)

هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی قه‌ومی شوعه‌یب فەرموویه‌تی: ﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ
 قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَئِكَ
 كَذِبِينَ﴾ (الأعراف: ۸۸)

هه‌روه‌ها فەرموویه‌تی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلرُّسُلِهِمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِنْ
 أَرْضِنَا أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ﴾ (إبرهیم: ۱۳)

نۆیه‌م: (و‌ف‌ت‌را‌ل‌و‌ح‌ی) خا‌و‌ب‌و‌ن‌ه‌و‌ه‌ی و‌ه‌ح‌ی‌ی.

زانایانی سیره له کۆن و هاوچه‌رخه‌کاندا باسیان کردوه له‌م مه‌سه‌له، ئیبنو
 حه‌جه‌ری عه‌سقه‌لانی فەرموویه‌تی: مه‌به‌ست ئه‌وه‌یه، که ماوه‌یه‌کی دیاری کراو
 وه‌حیی دوا که‌وت، ئه‌وه‌ش بۆ ئه‌وه بوو کاریگه‌رییه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له بینینی
 جبریل به‌سه‌ریدا هات لایچیت، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی په‌رۆشی په‌یدا بکات بۆ
 گه‌رانه‌وه‌ی^۱ له جابیره‌وه ﷺ هاتوه، که باسی ئه‌و ماوه ده‌کات و ده‌گه‌یتره‌وه له
 پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، که فەرموویه‌تی: ((بینا أنا أمشي، إذ سمعت صوتاً من السماء
 فرفعت بصري، فإذا الملك الذي جاءني بحراء جالس على كرسي بين السماء
 والأرض، فرعبت منه، فرجعت فقلت: زملوني زملوني، فأنزل الله تعالى ﴿تَأْتِيهَا الْمَدَائِرُ
 ① قُرْآنَدِر ② وَرَبِّكَ فَكَبِّرُ ③ وَبِابِكَ فَطَهِّرُ ④ وَالرُّجْزَ فَاهْجُرُ﴾ ((الم‌د‌ث‌ر: ۱— ۵))

مخمي الوحى وتتابع^۱ واته: له‌کاتیکدا پيښه‌کرد، ده‌نگيکم بيست له‌نيوان ناسمان و زه‌ويدا، منيش زور لى ترسام و گه‌پامه‌وه مال و تم: دامپوښن، نيتړ خواى گه‌وره نه‌م نايه‌تانه‌ی دابه‌زاند **﴿بَيَّأَنَّا الْمَدْيَنَ ۱﴾** **﴿قُرْآنَدَرَ ۲﴾** **﴿وَرَبَّكَ فَكَبَّرَ ۳﴾** **﴿وَبَيَّأَنَّا فَطَمَرَ ۴﴾** **﴿وَالرَّجْزَ فَاهْجُرْ ۵﴾** (المدر: ۱-۵) له‌دواى نه‌وه دابه‌زینی وحی خیرابوویه‌وه.

(صفی الرحمن المبارک الفوری) ده‌لټت: سه‌بارت به‌و ماوه‌ی، که‌وه‌حی دانه‌ده‌به‌زی، زانایان ه‌ندى جیاوازیان له‌نيوان نداه‌یه، بۆچوونى په‌سه‌ندیش نه‌وه‌یه‌که بۆ ماوه‌ی چ‌ند پوژيک بووه، پړوايه‌تیش له‌نيبو عه‌باسه‌وه هاتووه نه‌و واتايه ده‌گه‌یه‌نئ، به‌لام نه‌و بۆچوونه‌ی که‌ ده‌لټت: دووسال و نیو یان سئ سالى خایاندووه نه‌وه پاست نیه،^۲ سه‌بارت به‌و هه‌والانه‌ش، که‌ باسی خه‌م و خه‌فته‌ی پيغمبر ﷺ ده‌کات، که‌ ويستوویه‌تی له‌ چیا به‌رزه‌کانه‌وه خوى بخاته خواره‌وه، به‌لام جارتيک جبريل خوى پئ پيشان داوه و مژده‌ی پيداوه، که‌ نه‌و پيغمبره‌ی خوايه، نه‌و هه‌والانه‌ لاوازن، ه‌روه‌ها نه‌گونجاويشن له‌گه‌ل پاريزدوى پيغمبر ﷺ.^۳

۱- البخاري، کتاب بدء الوحى (رقم: ۴)

۲- بېوانه: الرحيق المختوم (ل ۷۹- ۸۰)

۳- بېوانه: الروض الأنف للسهيلى (۲/ ۴۲۲- ۴۳۴)

۴- له‌سه‌ر پوښتن: نه‌و هه‌والانه‌ که‌ باس کړاوه ده‌رباره‌ی په‌ژاره‌ی پيغمبر ﷺ گوايه ويستويه‌تی خوى بخاته خواره‌وه له‌ چیا به‌رزه‌کانه‌وه ده‌کرتت بگه‌پيښه‌وه بۆ (فتح الباري) بۆ نمونه (ج ۱/ ۲۷، ج ۱۲- ۳۰۲، ۲۵۹، ۳۶۱) ه‌روه‌ها بۆ نه‌و باس‌کړدنه‌ی ماموستای زانا: (الصادق عرجون) له‌ کتپه‌که‌يدا (محمد رسول الله ﷺ) ج ۱/ ۳۸۵- ۴۵۸ بۆ نه‌وه‌ی ناگادار بيت له‌و پاو بۆچونه‌ چاکانه، که‌ مه‌به‌ستی ته‌نها گه‌يشتنه به‌وه‌ی، که‌ پڼکه له‌گه‌ل مه‌زنى نه‌م نايينه‌و پوکنه به‌ ميزه‌کاني، په‌حمه‌تی خوا له‌ زانایان و پيشه‌وايانی نه‌م نايينه (پيداچوه‌وه)

باسی دووهم: بانگه‌وازی نه‌ینی.

یه‌که‌م: فه‌رمانی خوایی به‌گه‌یاندنی په‌یام.

پیغمبر ﷺ ته‌واو دلنیا‌بوو له‌وه‌ی، که‌ بوو به‌ پیغمبر بۆ‌خوای به‌ به‌زه‌یی و به‌خشنده، جبریلش بۆ‌ جاری دووهم هاته‌وه‌ لای، خوای گه‌وره‌ش ئەم‌ نایه‌تانه‌ی دابه‌زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ (۱) قُمْ فَأَنذِرْ ۝ (۲) وَرَبِّكَ فَكَذِّبْ ۝ (۳) وَيَا بَكَ فَطَهِّرْ ۝ (۴)﴾ (المدثر: ۱-۴)

ئەم‌ نایه‌تانه‌ ناگادارکردنه‌وه‌ بوو بۆ‌ پیغمبر ﷺ که‌ پابردوو ته‌واو‌بوو، ئەو ئیستا کاریکی مه‌زنی له‌ پێشه، پێویستی به‌وریایی و قوڵ هه‌لمالین و ناگادارکردنه‌وه‌یه، پێویسته‌ په‌یامه‌که‌ی هه‌لبگریت و خه‌لکی پێنمونی بکات و، دل به‌ وه‌حی خوا خۆش بکات و به‌ هی‌زی‌یت له‌سه‌ر نار‌ه‌چه‌تیه‌کانی، چونکه‌ ئەوه‌ سه‌رچاوه‌ی په‌یامه‌که‌ی ویا‌رمه‌تیده‌ری بانگه‌وازه‌که‌یه‌تی.^۱

ئەم‌ نایه‌تانه‌ به‌ یه‌که‌مین فه‌رمان ده‌ژمێردرێن بۆ‌ گه‌یاندنی بانگه‌وازه‌ هه‌لسان به‌ ئه‌رکه‌کان، ئەم‌ نایه‌تانه‌ش ئاماژه‌یان تیا‌ بوو بۆ‌ چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌ک، که‌ پوخته‌ی بانگه‌وازی پیغمبر و پاستیه‌ ئیسلامیه‌کان و، نه‌ه‌یشتنی خرابیه‌ له‌ سه‌ر کۆمه‌ل به‌ ده‌سته‌ی‌نانی سوودو به‌رژه‌وه‌ندی تیا‌بوو.^۲

ئەم‌ نایه‌تانه‌ وروژاندنێک بوو بۆ‌ پیغمبر ﷺ، بۆ‌ ئەوه‌ی هه‌لسیت به‌ هه‌موو ئەو ئه‌رکه‌نه‌ی پێی سه‌پێرداوه، هه‌روه‌ها بۆ‌ ئەوه‌ی ئیتر گوێ نه‌دات به‌ ته‌گه‌ره‌و به‌ربه‌ست، ئەم‌ بانگه‌ نه‌رم‌ نیانانه‌ ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ﴾ ئە‌ی داپۆش‌راو، بۆ‌ ئەوه‌ی ببیته‌ هۆکاریک بۆ‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی هیممه‌ت، مال‌ئاوایی له‌ خه‌و‌و‌ه‌سانه‌وه‌ بکات، ئینجا له‌ پاش ئەوه‌ فه‌رمانی توند به‌ هه‌لسان ﴿قُمْ﴾ به‌ توانایه‌کی پاپه‌ریو، هی‌زو وزه‌یه‌کیش که‌ بیزو‌یت پوه‌و به‌دی‌هێنانی ئه‌رکه‌کانی گه‌یاندن، ئە‌ویش که‌ فه‌رمانه‌که‌ بۆ‌ ته‌نها که‌سیک هاته‌وه‌ له‌ یه‌که‌مین گو‌تاری دا‌ دوا‌ی پاوه‌ستانی وه‌حی، ناگادارییه‌ک بوو،

۱- ب‌روانه: فقه‌ السیره‌ لل‌غزالي (ل ۹۰)

۲- ب‌روانه: دولة‌ الرسول‌ من‌ التكوين‌ إلى‌ التمكن، (د.کامل‌ سلامة‌ ل ۱۸۱)

که نه‌م نايڼه پشت ده‌به‌ستيت به‌خه‌باتي دوورو دريژو کوششي تال، دواى نه‌وه نايه‌ته‌گان توندتر بوونه‌وه له به‌هيژکردني پيغمبر ﷺ دلبه‌هيژکردني، به‌مه‌به‌ستي به‌رده‌وام بووني له سهر پيگايي نيسلام گه‌ياندني، بؤ نه‌وه‌ى گوئ نه‌دات به‌هيچ کؤسپيک، که پيى ليده‌گريټ، بؤيه خوا پيى فه‌رموو: ﴿وَرَبِّكَ فَكِّرْ﴾ واته: هيچ شتيکي به‌نده‌کانت به‌لاوه مه‌زن و ترسناک نه‌بيت خواى خؤت نه‌بيت، نه‌و که‌سه‌ى که توى له نه‌ستؤ گرتووه پيش نه‌وه‌ى له دايک بيټ، په‌روه‌رديشتى کردووه به‌چاکه‌و فه‌زلى خؤى، تا نه‌و کاته‌ى توى کرد به‌پيغمبرو په‌وانه‌کراو، پاش نه‌وه‌ى که ناماده‌ى کرد له هموو پړويه‌که‌وه بؤ مه‌لگرتنى نه‌و باره ﴿وَرَبِّكَ فَكِّرْ﴾ هموو مه‌زن راگرتنيک مافى خوايه، که سيشى له‌گه‌لى هاويه‌ش نييه^۱

دواى نه‌وه ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَيَا بَكَ فَطَحْ﴾ وه‌کو چؤن به‌پيغمبر ﷺ وترايټ، تو سهره‌پاى پاراويټ، خؤپاراوکردنه‌وه‌ت به‌فيتره‌ت، به‌وه‌ى که خواى گه‌وره‌تيا‌تدا دروستى کردوه له په‌وشتى جوان و نه‌و ناکارانه‌ى که به‌تاييه‌ت پيى دواى بؤ نه‌م پؤژه، سهره‌پاى هموو نه‌وه‌ش هه‌ر داواى ليک‌ردوۍ ده‌روونى خؤت پاراو بکه‌يته‌وه، بؤ نه‌وه‌ى هيڼده‌ى تر پاراو تر بيټه‌وه، له ژيانى پؤژانه‌نتدا له‌گه‌ل خه‌لگى دا، تو نه‌مړؤ پيغمبري خواى بؤ هموو جيهان، ته‌واوبوونى په‌ياميش له ته‌واو بوونى ناكارى کؤمه‌لايه‌تيدايه له پړوۍ نارامى وله سهرخؤيى وليبورده‌يى و چاکه‌کردن و ليپراۍ، له‌گه‌ل گه‌ياندني بانگه‌واز بؤلاى خوا، هيچ نازاريکيش ساردي نه‌کاته‌وه، هيچ به‌لايه‌کى سه‌ختيش کؤلت پيڼه‌دات له پؤيشتنت به‌ره‌و نامانجت.^۲

دواى نه‌وه‌خواى گه‌وره ده‌فه‌رمويټ: ﴿وَالْجَزَفَ فَهَجُرْ﴾ وه‌کو چؤن پيغمبر ﷺ بليټ: بامه‌به‌ستت له وازه‌نيان له‌وه‌ى وازت ليټيڼاوه فيتره‌ت و سروشت بيټ، با تو پيشه‌نگيک بيت بؤ نوممه‌ته‌که‌ت، ناوښانه‌يکيش بيت بؤ پاکبوونه‌وايان له ريگه‌ى په‌يامه‌که‌ت.^۳

۱- بړوانه: محمد رسول الله ﷺ الصادق عرجون (۵۸۹/۱، ۵۹۱، ۵۹۰) به‌ده‌ستکاری نؤره‌وه.

۲- هه‌مان سهرچاوه (۵۹۲/۱، ۵۹۳) به‌ده‌ستکاری نؤره‌وه.

۳- هه‌مان سهرچاوه (۵۹۲/۱، ۵۹۳) به‌ده‌ستکاری نؤره‌وه.

دووم: ده‌ست‌پیکردنی بانگه‌وازی نه‌ینی.

دوای دابه‌زینی نایه‌ته‌کانی سوږه‌تی ﴿الْمَذَرُّ﴾ پیغمبر ﷺ ده‌ستی کرد به بانگه‌واز کردن بۆ ئیسلام به شیوه‌یه‌کی نه‌ینی، بیگومان له خیزان و هاوپی نزیکه‌کانی یه‌وه ده‌ستی پیکرد.

۱- موسلمان بوونی خاتوو خه‌دیجه رضی الله عنها.

یه‌که‌م که‌س له ئافره‌تان باوه‌پی هینا به پیغمبر ﷺ خه‌دیجه بوو، به‌لکو یه‌که‌مین که‌سه له ئیمانداران به‌په‌هایی په‌زای خوی لیبت.

یه‌که‌م که‌س بوو گوئ بیستی وه‌حی بوو له‌زاری پیغمبر ﷺ، یه‌که‌م که‌سیش بوو، که‌ قورئانی خوینده‌وه و یه‌که‌م که‌س بوو فی‌ری نویژبوو، چونکه‌ مال‌ه‌که‌ی یه‌که‌مین مال بوو قورئانی تیا خویندرايه‌وه، دوای ئه‌وه‌ی دابه‌زیه‌سه‌ر پیغمبر ﷺ له ئه‌شکه‌وتی حیرا.^۱

یه‌که‌مین شت خوی گه‌وره‌ فه‌رزی کرد له پاش دانپانانی یه‌کخواپه‌رستی، ئه‌نجامدانی نویژ بوو، هه‌ندی پیاویه‌تیش هاتوو باس له‌وه ده‌کات پیغمبر ﷺ خه‌دیجه‌ی خیزانی فی‌ری ده‌ست‌نویژو نویژ کردوو، ئه‌وکاته‌ی فه‌رزکرایه‌سه‌ر پیغمبر ﷺ، جبریل هاته‌ لای له‌وکاته‌ی که‌ له سه‌رووی مه‌که‌وه بوو له لای دۆله‌که‌وه، ئیتر کانیه‌ک هه‌لقولا، جبریل ده‌ست‌نویژی گرت، پیغمبر ﷺ ته‌مه‌شای ده‌کرد، دوای ئه‌و پیغمبر ﷺ ده‌ست‌نویژی گرت وه‌کو جبریل، دوای ئه‌وه جبریل هه‌لسا نویژی کرد، پیغمبر ﷺ به‌ نویژه‌که‌ی ئه‌و نویژی کرد، دوایی جبریل پویش و پیغمبر ﷺ گه‌رایه‌وه و ده‌ست نویژی گرت بۆ ئه‌وه‌ی خه‌دیجه‌ فی‌ربیت و دواتر نویژی کرد به هه‌مان مه‌به‌ست.^۲

۱- بېوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين كركر (۲۶)

۲- بېوانه: ابن هشام (۲۴۴/۱)، من معین السيرة، صالح الشامي (ل ۴۱)

۲- موسلمان بوونی علی کوری نه بی تالیب ﷺ:

له پاش موسلمان بوونی خاتوو خه دیجه علی کوری نه بو تالیب موسلمان بوو، نه وه یه که مین کهس بووله منالان، که ئیمانی هینا، نه و کاته علی ته مهنی ده سالان بوو، له سهرپه سهندترین بۆچوونه کان، که نه وه بۆچونی ئیبنو ئیسحاق،^۱ خوای گه ورده ش نیعه مه تی خوی به سهریدا پرشت کاتیک له مالی پیغمبر ﷺ په روه رده بوو پیش ئیسلام، چونکه پیغمبر ﷺ له مامی وه رگرتبو و خستبوویه لای خوی، علی ﷺ یه مین کهس بوو نویژی کرد له پاش پیغمبر ﷺ و پاش خه دیجه ﷺ.^۲

هه ندی له زانایانیش باسیان کردوه، که کاتیک کاتی نویژ ده هات پیغمبر ﷺ دهرنه چوو بۆ ریگوزاری نیو شاخه کان بۆ نویژ کردن، له گه ل علی کوری نه بو تالیب بی ئاگاداری باوکی و مامه کانی و خه لگانی تر، ئیتر له وی نویژه کانیاں ده کرد، که ده بووه ئیواره ده گه پانه وه بۆ نه و ماله پر له ئیمان و راستی و نه مه که.^۳

۳- موسلمان بوونی زهیدی کوری حاریسه ﷺ:

یه که مین کهس بوو موسلمان بوو له مه والیه کان، واته: کویله ئازاد کراوه کان، خۆشه ویستی پیغمبر ﷺ بوو، کردبووشی به کوری خوی، ناوی زهیدی کوری حاریسه ی که لبیه، کاتیک کهس و کاری هاتن بۆ نه وه ی بیکرن و ببیه نه وه بۆلای خویان، پیغمبر ﷺ نه وی سهرپشک کردله هه لپژاردن له نیتوان خوی و نه وانداز، زهیدی کوری حاریس ووتی: تو بۆ من له جیگه ی باوک و دایک و مامه ی، له و کاته دا باوکی و مامه ی وتیان: به لات لیکه ویت کویلایه تی هه لده بژیریته سهر ئازادیداو، به سهر باوک و مامه و کهس کارتدا؟ وتی: به لئ، من شتی وام له م پیاوه بینیه به خوا کهس به سهر نه ودا هه لئا بژیرم.^۴

۱- السيرة النبوية لأبي شهبه (۲۸۴/۱)

۲- ابن هشام (۲۸۴/۱)

۳- عيون الأثر، ابن سيد الناس (۱/ ۱۱۵)

۴- بېوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين (۴۲)

۴- موسلمان بوونی کچه کانی پيغمبر ﷺ :

به هه مان شيوه کچه کانی پيغمبر ﷺ هر يه که له زهينه ب و نومو کولسوم و فاتيمه و روقه ييه هه موويان موسلمان بوون، چونکه نه وان پيش پيغمبره رايه تي له ژير کاريگري په وشته جوانه کانی باوکیاندا بوون، له پک وپيکی و خو به دوور گرتن له خراپه کانی سرده می جاهیلی، وه کو بته رستن و گونا هه کانی تر، هه روه ها کاريگري دايکيشيان له سر بوو، بويه هر زو ئيمانين هينا، به م شيوه يه ش مالى پيغمبر ﷺ بوو به يه که مين مالک ئيمانی به خوی گوره هيناو، پابه ندى فرمانه کانی خوا بوون، نه م خيزانه له ئيسلام دا خاوه نی پله وپايه ی گوره يه، به هوی نه و هه موو ئاکارو خه سله تانه ی پييان به خشراوه، هه روه ها به هوی نه و يه که مين خيزان بوو باوه رپيان هيناو قورئانين خويندو نويزيان کرد، يه که مين خيزانيش بوون، که سى پيشکه وتوه کانی ئيسلاميان تيا کوبويه وه، خه ديجه و علی و زهيدى کورى حاريسه، يه که مين خيزانيش، که به ئيني پشتگيريان داو هه رگيز که سيکیان — گه وره و بچوک — سستيان نه نواند به رامبه ر پالپشتى کردن له بانگه وازی ئيسلامی،^۱ جيکای خو يه تي نه و خيزانه ببنه پيشه نگ، هه روه ها نه و دايکه ش ببيته نمونه يه کی زيندو بۆ ماله موسلمان هه کان به زن و پياو وه، چونکه که سيکی باوه پ پته و و دلسوزو راستگو وده ستپاک بوو، نه و ئاموزايه ش که له نه ستو گيرابوو، هاوده نگ و پالپشت و هاوپي بوو، نه و که سه ش کرابوو به کوپي نه و ماله ئيماندار و راستگو و يارمه تيدهر بوو، کچه کانيش باوه ردارو به دهنگ وه هاتووی گوپرايه ل بوون.^۲

پاستيبه کی ديار هه يه له رپبازی خوی گه وره ئامازه ده کات بۆ گرنگی دروستکردنی تاکی باش و خيزانی باش، وه کو يه که مين نه لقه کانی چاکسازي و بنياتنان، دواتر کومه لگای باش، بايه خدانی ئيسلام به تاکی موسلمان به ناشکرا

۱- بېوانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۲۸۴/۱)

۲- بېوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين (۴۲)

۳- بېوانه: المرأة في العهد النبوي، د. عصمت الدين (۴۵)

دیاره، که پیویسته بکه ویتته پیش هه موو کاریکی تر، چونکه تاکی موسلمان به ردی بناغیه له هه موو بنیاتیکی کۆمه لایه تیدا، بۆیه خیزانی موسلمان، که پیشوازی تاک دهکات هه ر له کاتی له دایک بوونه وه، به رده وامیش ده بیته له گه لی بۆ ماوه یه کی دریز له ژیاندا، به لکو تاکوتایی ژیانی، هه ر نه وه نه و باوه شه یه، که نیشانه کانی که سایه تی و تاییه تمه ندیه کان و خه سلته کانی دیاری دهکات، هه روه ها خیزان هۆکاره له نیوان تاک و کۆمه لدا، جا نه گه ر نه م هۆکاره ساغ و سه لامه ت بیته، یارمه تی هه ردوولا ده دات به هه مان نه و هیژو سه لامه تیه.^۱

بۆیه ئیسلام بایه خی داوه به خیزان و پووی تیکردووه، نه و بنچینه ی بۆ دانه مه زینی، که دروست بون و گه شه کردن و ئاراسته کردنی به ره وچاکه دابین دهکات، بۆ نه وه ی ببیته به خشتیکی به هیژ له دروستکردنی کۆمه لگای موسلمان و ده ولته تی ئیسلامی، که هه ولده دات شارستانیته تی خوایه تی دروست بکات له دونیای خه لکیدا.^۲

هـ- موسلمان بوونی نه بو به کر ﷺ :

نه بو به کر ﷺ یه که مین که س بوو، که موسلمان بوو له نیو پیاوه نازاده کان و خه لکه خاوه ن پله و پایه کاندا، نه و نزیکترین هاوه لی پیغمه مبه ربوو ﷺ پیش پیغمه مبه رایه تی پیغمه مبه ری خوا ﷺ ده رباره ی فهرموویه تی: ((ما دعوت أحداً إلى الإسلام، إلا كانت عنده كبوة، و تردد و نظر، إلا أبا بكر، ما عكم حين دعوته، ولا تردد فيه))^۳ واته بانگی هه رکه سیکم کرد بیته بۆ ئیسلام، بیرکردنه وه یه ک، یان دوو دلیه کی تیا بووه، ته نها نه بو به کر نه بیته هیچی پی نه چوو، که بانگم کرد، بی هیچ دوو دلیه ک موسلمان بوو.

که واته نه بو به کر هاوه لی پیغمه مبه ره ﷺ، چاکه یه کیشه له چاکه کانی، موسلمان بوونی نه بو به کر وه کو موسلمان بوونی ته نها پیاویک نه بوو، به لکو وه کوچۆن

۱- بپوانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، د. کامل سلامة (ل ۲۸۴)

۲- هه مان سه رچاوه (ل ۲۰۸)

۳- بپوانه: السيرة النبوية لأبي شهاب (۱/۲۸۴)

نوممه تيك موسلمان بويټ، وه‌كو ئيبنو ئيسحاق ده‌گيړته‌وه:

ئەبو به‌كر پياويكي روح سووك وخوشه‌ويست بوو بۆ خه‌لكي، په‌چه‌لكناس و
شاره‌زابو له هه‌موو چاكه‌وخرابه‌ي هۆزي قوره‌يش، بازگان و خاوه‌ن ئاكاري جوان و
به‌رزبوو، خه‌لكي زۆرجار ده‌هاتنه‌ لاي بۆ ئيش و كار، چونكه زاناو بازركان و قه‌سه
خۆش بوو.^۱

ئەبو به‌كر به‌پاستي گه‌نجينه‌يه‌ك بوو، خواي گه‌وره هه‌ليگرتبوو بۆ
پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ي، خوشه‌ويستري كه‌سيش بوو به‌لای قورپه‌يشه‌وه، نه‌و په‌وشته
به‌رزهي خواي گه‌وره پيی به‌خشيبيو، وايگردبوو، كه خه‌لكي خوشيان بويټ،
په‌وشتي جوانيش به‌سه بۆ پاك‌يشاني دل‌ه‌كان، هه‌ر ئەبو به‌كريشه، كه
پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌رباره‌ي فهرموويه‌تي: ((أرحم أمتي بأمتي أبو بكر)) واته: به‌به‌زه‌يي
تري كه‌س له ئومه‌ته‌كه‌مدا به ئومه‌ته‌كه‌م ئەبو به‌كره.^۲

په‌چه‌له‌كناسي و زانستي ميژوو به‌لای عه‌ره‌به‌وه گرنگري زانسته‌كان بوو،
ئەبوو به‌كريش پشكي باشي هه‌بوو له‌و دوو زانسته‌دا، قورپه‌يش دانيان به‌وه‌ دهنه،
كه ئەبو به‌كر له هه‌موويان شاره‌زاتره له نه‌سه‌ب ناسيدا، هه‌روه‌ها له زانيني
به‌سه‌ره‌اته‌كاندا، چينه پۆشنبيره‌كان هاتوچۆي كۆپي ئەبو به‌كريان ده‌كرد بۆ
سوود وه‌رگرتن له زانستي فراواني، بۆيه لاهه ورياكان و گه‌نجه‌ زيروه‌كه‌كان
سه‌ردانيان ده‌كرد به به‌رده‌وامي، نه‌وان بژارده‌ي خاوه‌ن هزرو پۆشنبيري بوون، كه
ده‌يان ويست سودمه‌ند بن له زانسته‌كاني، هه‌ره‌ها چيني بازركان و خاوه‌ن
پاره‌كان له مه‌كه‌كه ئه‌وانيش هه‌ر ئاماده‌يييان هه‌بوو له كۆپي ئەبو به‌كردا، چونكه
ئەگه‌ر يه‌كه‌مين بازركان نه‌بيټ، نه‌وايه‌كيكه له به‌ناوبانگ‌ترينيان، بۆيه خاوه‌ن
به‌رژه‌وندپه‌كان به‌سه‌ريانده‌كرده‌وه، ئينجا ئەبو به‌كر ميوانداريتي چاكي بۆ
ده‌كردن، دلخۆشيش ده‌بوو به هاتنيان، پوخته‌ي قسه‌ نه‌ويه هه‌موو چين و
تويژه‌كاني كۆمه‌لگا له مه‌كه‌كه به‌شيكيان هه‌بوو له‌لای ئەبو به‌كر ﷺ، چونكه

۱- بېروانه: السيرة النبوية: ابن هشام (۳۷۱/۱)

۲- الاباني: صحيح الجامع الصغير (ج۱/ ۲۰۸، ورقم: ۹۰۸)

۳- التربية القيادية للفضيلان (۱/ ۱۱۵)

توانايه کي چا کي هېو له بواړي زانستي کومه لايه تي له کومه لگاي مه زني مه ککه،
بويه کاتيک ده ستي کرد به جولان له پيناو بانگه وازه که يدا بژارده ي خه لکي مه ککه
به دهميه وه هاتن، وه کو:

عوسمانی کوپي عه فغان له ته مه ني سي وچوار ساليډا، عه بدوپړه حمانی کوپي
عه وف له ته مه ني سي ساليډا، سه عدي کوپي نه بو وه قاص له ته مه ني
حه فده ساليډا، زوبه يري کوپي عه وام له دوانزه ساليډا، هه روه ها ته لحي کوپي
عوبه يدولا، که سيپانزه سالان بو.^۱

نه و پيښ پاله وانه يه که مين به رو بوومي نه بو به کر بوون، بانگي کردن بوئيسلام و
نه وانيش به دهنگيه وه هاتن، يه که يه که هيناني بو لاي پيغمبر ﷺ، له بهر ده ستي
موباره کيدا موسلمان بوون، نه وانه کوله که سهرتايه کان بوون بو به هيژکدرني
پيغمبر ﷺ، هر به هو ي نه وانيشه وه خوي گوره سهرکه وتن و پشتگيري خوي
پيښه خشي، نيتر خه لکي کومه ل کومه ل ده هاتنه ناو ئيسلامه وه، به پياوو به ژنه وه،
هه ريه کي له و پيښه نګانه بانگخوازي کي ئيسلام بوون، ئينجاي نه وانه ي دواي نه وان
هاتن، که به (السابقين) ناسران، به يه که و به دوو وبه سي که س و کومه لي که م،
نه وان له گه ل نه وه ش، که که م بوون، به لام قه لايه کي قايم بوون، بو پاريزگاري له
په يامي ئيسلام، که سيش به هيچ شيوه يه که ناتوانيت پيشي نه وان بداته وه، يان
پيپانبات.^۲

له راستيدا بزوتنه وه ي نه بو به کر له بانگه واز کردن بولا ي خوا ويښه که له
ويښه کاني ئيمان پوون ده کاته وه به ئيسلام و گوپرايه لي بو خواو پيغمبر ﷺ،
ويښه ي خاوه ن باوه پيک که ناسره وي وچان نادات تا نه وه ي که باوه پي پيښا
نه ييښيښته دي له ده وروبه يري خويډا، بي نه وه ي که ده رپينه که ي به شيوه يه کي
عاتيفي و کاتي بيت، که به په له دابمرکيښته وه، گورجي و توندو تولي نه بو به کر ﷺ
هه رمايه وه، تا نه و کاته ي چوه لاي خوي خوي.

۱- بېوانه: التربية القيادية (۱/ ۱۱۶)

۲- بېوانه: التربية القيادية (۱/ ۱۱۶)

تېيښی نه‌وه ده‌کړیت خاوه‌ن پله‌و پایه کومه‌لایه‌تیه‌کان کاریگه‌ری چاکیان بووه له په‌یدا‌کړدنې لایه‌نگران بڼ بانگه‌وازی ئی‌یسلامی، هه‌ربویه نه‌بو به‌کر ﷺ شوینه‌واری له وانی تر زیاتر دیاربوو.^۱

دوای نه‌وه‌ی هاوړییه‌تی نه‌بو به‌کر بڼ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ته‌نها له سهر پاهاتنی ده‌روونی و په‌وشتی بنیات‌نرابوو، بوو به‌پاهاتن بڼ خو‌شه‌ویستی خوای گه‌وره‌به ته‌نها، پشت‌گرتن له‌کاتی نا‌په‌حتیدا، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوودی وه‌رگرت له پله‌وپایه‌ی خو‌شه‌ویستی خه‌لکی بڼ نه‌بو به‌کر بڼ به‌هیز‌کړدنې بانگه‌واز، جگه له پله‌و پایه‌ی خوی درودو سلووی خوای لی‌بیت له‌لای خه‌لک^۲ بانگه‌وازی ئی‌یسلامی هه‌ر به‌رده‌وام بوو به شیوه‌یه‌کی نه‌ینی و تاک و هه‌لې‌ژاردنی که‌سه‌کان، له‌و په‌گه‌زانه‌ی ده‌کړیت کومه‌لیان لی‌پیک به‌ی‌نریت، نه‌و کومه‌له‌ بې‌واداره‌ی که‌هه‌ولیان د‌ده‌دا بڼ دروست‌کړدنې ده‌وله‌تی ئی‌یسلامی و بانگه‌وازی خه‌لکی بڼ ئاینی خوای گه‌وره و دامه‌زړاندنی شارستانی‌ه‌کی بی وینه.^۳

۶- کومه‌لی دووهم:

له‌پاش موسلمان بوونی نه‌بو به‌کر ﷺ، کومه‌لیک که‌سی ئازاد هاتنه‌ ناو ئاینی ئی‌یسلامه‌وه، له‌وانه: نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌پراح، نه‌بو سه‌له‌مه‌ی پورزای پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌پرده‌ی کچی عه‌بدولموت‌ه‌لیب و براش‌یریه‌که‌ی، نه‌رقه‌می کوپی نه‌رقه‌می مه‌خزوومی، عوسمانی کوپی مه‌زعونی جومه‌حی، عوبه‌یدی کوپی حاریسی کوپی عه‌بدولموت‌ه‌لیب، سه‌عیدی کوپی زه‌یدی کوپی عه‌مری کوپی نوفه‌یل، قودامه‌و عبدولای کوپانی مه‌زعون، فاتیمه‌ی کچی خه‌تابی کچی نوفه‌یلی خوشکی عومه‌ری کوپی خه‌تاب و خیزانی سه‌عیدی کوپی زه‌ید، نه‌سمای کچی نه‌بو به‌کر، خه‌تقابی کوپی نه‌ره‌تتی هاوپه‌یمانی به‌نی زوهره.^۴

۱- بې‌وانه: محمد رسول الله الصادق عرجون (۵۲۲/۱)

۲- بې‌وانه: الوحي و تبليغ الرسالة. د. يحيى اليجي (۶۲)

۳- بې‌وانه: خاتم النبيين لأبي زهرة (۲۹۸)

۴- بې‌وانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. کامل سلامة ل ۲۱۲)

۷- کۆمه‌لی سییه‌م:

بریتی بوون له عومه‌یری کوپی ئه‌بی وه‌قاصی برای سه‌عد، عه‌بدولای کوپی مه‌سعودی کوپی حاریس، ئیبنو شه‌مخی کوپی مه‌خزوم، مه‌سعودی کوپی قاپی، سوله‌یتی کوپی عه‌مر، حاتبی کوپی عه‌مر، عه‌ییاشی کوپی ئه‌بی ره‌بیعه و خیزانه‌که‌ی، ئه‌سمای کچی سه‌لامه، خونه‌یسی کوپی حوزافه‌ی سه‌همی، عامیری کوپی په‌بیعه‌ی هاوپه‌یمانی ئالی خه‌تتاب، ئه‌سمای کچی عومه‌یسی خیزانی حاتیبی کوپی حاریس و فاتیمه‌ی کچی موجه‌للیلی خیزانی و خه‌تتابی کوپی حاریسی برای فوکه‌یه‌ی کچی یه‌ساری خیزانی، مه‌عمه‌ری کوپی حاریس و سانیبی کوپی عوسمانی کوری مه‌زعون، موته‌لیبی کوپی ئه‌زه‌رو په‌مله‌ی کچی عه‌وفی خیزانی، نه‌حامی کوپی عه‌بدولای کوپی ئوسه‌ید، عامیری کوپی فوه‌یره‌ی مه‌ولای ئه‌بو به‌کر، فوه‌یره‌و دایکی، که‌ کۆیله‌یه‌کی نوفه‌یلی کوپی حاریسی کوپی سه‌خه‌ره‌بوو، ئیتر ئه‌بو به‌کر کچی و ئازادی کرد، خالیدی کوپی سه‌عدی کوپی عاصی کوپی ئومه‌یه‌ی کچی خه‌له‌فی خیزانی و ئه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌ی کوپی عه‌بدوشه‌مس، واقیدی کوپی عه‌بدوناف، خالید و عامیرو عاقیل و ئیاس به‌نولبوکه‌یری کوپی عه‌بدویالیل و، عه‌ماری کوپی یاسری هاوپه‌یمانی به‌نی مه‌خزومی کوپی یه‌قزه، ئیبنو هیشامیش وتویه‌تی: عه‌نسی له مه‌زحه‌جه (مذحج)یه‌کانه.

هه‌روه‌ها صوه‌یه‌ی کوپی سینان، که‌ پێیده‌وترا (سابق الروم).

واته: پێشکه‌وتوی پۆم.

هه‌روه‌ها پێشکه‌وتوان بۆ ئیسلام: ئه‌بو زه‌هری غیفاری و ئونه‌یسی برای و دایکی و^۱، بیلالی کوپی ره‌باحی حه‌به‌شی، ئه‌مانه‌ن، که‌ (السابقون) یان پێ ده‌وتریت له‌ هه‌موو تیره‌کانی قوره‌یش، ئیبنو هیشام ژماردونی، که‌ زیاتر له‌ چل که‌س ده‌بن^۲.

ئیبنو ئیسحاق ده‌لێت: له‌ دوا‌ی ئه‌وان خه‌لکی پۆل پۆل به‌ دوا‌ی یه‌کدا موسلمان

۱- به‌وانه: السیره النبویه لأبي شيبه (۲۸۷/۱)

۲- به‌وانه: سیره ابن هشام (۲۴۵/۱- ۲۶۲)

دہ بوون لہ ژنان و پیاوان، تاکو وایلیہات لہ ناو مہ ککہ باسی ئیسلام دہ کرا.^١
 لہ ناوہ کان دہ ردہ کەوئیت، کە ئەوانە ی هاتنە ئاینی ئیسلاموہ بژاردە ی ناو
 قەومەکانی خۆیان بوون، نەوہ کەسانێک بن لہ کۆیلە و خەلکی بێ پلە و پایە، وەکو
 هەندێ لہ توێژەرەکان دہ لێن، ئەو کە سە راستی نە پێکاوہ، کە دەر بارە ی
 پێشکە و توانی ئیسلام و توو یە تی: کە زۆر بە یان تێکە لہ یە ک بوون لہ هە ژارو کۆیلە ...
 یان هە ندیک لہ و نوسەرانە و تووانە: دہ ستما یە ی بانگە وازی ئیسلامی لہ پاش سێ
 سال لہ دہ ستپێکردنی چل پیاو وژن بوو، زۆر بە یان لہ هە ژارو بێ نە وایان بوون، یان
 کۆیلە و مەوالی، لہ سە رووی هە مووشیانە وە هە ندێ بوون لہ عە جە مە کان وە کو
 صوہە یبی پۆمی و بیلالی حە بە شی، لێکۆلینە وە ی ورد ئە وە دەر دہ خات، کە ئە و
 کە سانە ی ئاماژە یان پێدە کرێت لہ هە ژارو کۆیلە کان سیانزە کە س بوونە، ئە م
 ژمارە یە ش بە رامبەر ئە وانە ی، کە هاتنە ناو ئاینی ئیسلاموہ لہ و سە ردە مە پیتی
 ناوتریت زۆر بە .

ئە وانە ی موسلمان دہ بوون لہ و پۆژگارە بە پالئەرێکی دونیا ییە وە نە دہ هاتن،
 بە لکو ئیمان پالێ پێوہ دہ نان بە و پە یامە راستە ی، کە دلێان بۆ کرایە وە
 پشتگیریان لێ کرد، بە سەرگە وەرە کۆیلە یانە وە، دہ ولە مە ندو هە ژاریانە وە، هە موویان
 یە کسان بوون پێکە وە ئە بو بە کر و بیلال و عوسمان و صوہە یب.^٢

مامۆستا (صالح الشامی) دہ لیت: ئیمە نامانە وئیت نکۆلی بکە ین لہ بوونی کۆیلە و
 لاوازە کان، بە لام ئە وە پە ت دہ کە ینە وە کە زۆرینە بو بیتن، چونکە ئە وە پێچە وانە ی
 راستیە کانە، ئە گەر وابوونایە ئە وە دہ بووہ بانگە وازیکی چینایە تی، کە کۆیلە و
 لاوازە کان پاپە پنے سەر دہ سە لاتداراندا، وە کو هەر بزوتنە وە یە کی بە پێوہ براو، ئە مە
 بە زە یینی کە سێک لہ و موسلمانە دا نە هاتوہ کاتێک موسلمان بوونی خۆی ئاشکرا
 کردوہ، ئە وانە موسلمان دہ بوون لہ سەر بنە مای برایە تی لہ سایە ی بیروباوہ پدا،
 وە کو بە ندە بۆ خوا، بە راستی جێگای شانازی شە، کە بانگە وازیک سەرە تاکە ی بە

١- بڕوانە: سیرة ابن هشام (٢٦٢/١)

٢- بڕوانە: من معین السیرة صالح الشامی (ل ٤٠)

پیاو ماقولان دهست پېښکات، نه وان له پیناو بیروباوه په که یاندا خوځیان پاکرت به رامبه ر هه موو ناخوځشی و دهرده سهریه ک، که پیشترووځشی نه بوو بوون، به لکو بیریشیان لیننه کردبوویه وه.^۱

ئیسلام ته شه نهی ده کرد له ناو دلّه پاک و نه قله پوښناکان، که خوای گه وره نامادهی کردبوون بۆ نه م کاره مه زنه، له سهره تای نه وانه شه وه خه دیجه و نه بو به کر و عه لی و عوسمان و زوبهیر و عه بدپر ه حمان و نه بو عوبه یده و نه بو سه له مه و نه پر قه م و عوسمانی کوپی مه زعون و سه عدی کوپی زه یدو عه بدولای کوپی جه حش و جه عفه رو سه عدی کوپی وه قاص و فاتیمه ی کچی خه تتاب و خالیدی کوپی سه عیدو نه بو حوزه یفه ی کوپی عوتبه و که سانی تر پر ه زای خوایان لیبتیت، نه وانه له سه ر گه وره کانی ناو قه ومه کانیان بوون.^۲

سئیه م: به رده وام بوونی پېغەمبەر ﷺ له بانگه وازدا.

پېغەمبەر ﷺ هه ر به رده وام بوو له سه ر بانگه وازی نهی، به مه به ستی زیاد کردنی شوینکه وتوو و پشتیوان له خزم و دۆستان، به تایبه تی نه وانه که ده گونجان به نهی ببننه موسلمان له راستیشدا چاکترین پالېشتیک بوون بۆ پېغەمبەری خوا ﷺ بۆ بلاو کردنه وهی بازنه ی بانگه وازی نهی، نه م قوناغه سه خته له زیانی بانگه وازی پېغەمبەر ﷺ نا پر ه حتی زوری تیا بوو له جولانه وه و پېغەمبەر ﷺ و شوینکه وتوانی، چونکه نه وان قسه یان ته نها له گه ل که سیك ده کرد، که متمانە یان پئی بووایه، نه مه ش واده گه یه نی، که هه نگاوه کان به خاویی و وریایی هه لده نران، نه و قوناغه ش وایده خواست، که پئویسته یه کانی بانگه وازه له سه ر چاوه وه وهر بگيردریت و جیبه جیکردنیشی هه رگران بوو، چونکه نه وکه سه ی تازه موسلمان ده بوو یه کسه ر داوای نویژی لیده کرا، له گه ل خوینده نه وه نه و نه ده ی پئی ده کریت له قورئان بخوینی، بۆیه موسلمانان خوځیان ده شارده وه و له دۆل و پښگوزاره شاخاویه کان

۱- بېوانه: من معین السیره صالح الشامی (ل: ۴۰)

۲- هه مان سه رچاوه (ل: ۴۰)

هەرکات بیانویستایه نویژ بکه‌ن.^۱

۱- هه‌ستی پاراستن:

په‌نهانی و نه‌ینی هیمای ئەم قۆناغه بوونه، ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ نزیکترین که‌سدا، فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر ئەوه‌بوو، که‌ پارێزگاری بکری‌ت له‌ نه‌ینی په‌یوه‌ندیه‌گان، ئینجا پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌ڵده‌ستا به‌دروستکردنی خیزان (أسرة) له‌وانه‌ی که‌ موسلمان ده‌بوون، ئەو خیزانه‌ش خۆیان ده‌شارده‌وه‌ بۆ ئاماده‌یی و پراها‌تن نه‌ک له‌ ترس و هه‌لاتندا، بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی کرد به‌پێک‌خستنی هاوه‌له‌کانی له‌ شیوه‌ی چه‌ند پۆلیکی بچوک، ئیتر که‌سیک که‌ توانای دارایی باش بوایه‌ دووکه‌سی تری لاده‌بوو که‌ موسلمان ده‌بوون، له‌گه‌ڵی نانیان ده‌خوارد، ئینجا ده‌یانکرد به‌ بازنه‌ بازنه‌، هه‌رکه‌سی‌یکش هه‌ندی قورئانی له‌ به‌ر بوایه‌ ئەوه‌ی فی‌رده‌کرد که‌ له‌به‌ری نییه‌ ئیتر له‌م کۆمه‌لانه‌ خیزانی براهه‌تی ویا‌زنه‌ی فی‌رکردن پێکده‌هات.

ئەو پێ‌بازیه‌ی، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاری ده‌کرد له‌ په‌روه‌رده‌کردنی شوینکه‌وتوانی بریتی بوو له‌ قورئانی پیرۆز، پیغه‌مبه‌ری خواش ﷺ هاوه‌له‌لانی خۆی به‌شیوه‌یه‌کی گشتگیر په‌روه‌ده‌کرد، له‌ بیروباوه‌پو عیباده‌ت و په‌وشت و هه‌ستی پارێزگاری و هتد....

بۆیه‌ ده‌بینین له‌ قورئانی پیرۆزدا هه‌ندی ئایه‌ت باس له‌ هه‌ستی هیمنی ده‌که‌ن، چونکه‌ ئەوه‌ پێ‌ویست بوو دروست بوایه‌ لای هه‌موو که‌سه‌کان، به‌ تایبه‌ت له‌لای ئەوانه‌ی له‌ پێ‌زی پێشه‌وه‌، که‌ به‌رگری ده‌که‌ن له‌ ئیسلام هه‌ڵده‌ده‌ن بۆ چه‌سپاندنی، بۆیه‌ ده‌بینی ئەوانه‌ی سه‌ره‌تا ئیسلامیان پێکه‌یتنا له‌ مه‌که‌هه‌، هه‌ر له‌ ئەوانه‌وه‌ ب‌لاوه‌ی کرد وگه‌یشه‌ دروستکردنی ده‌وله‌ت.

بێگومان موسلمانان زانیاریان کۆکردوه‌وه‌ ته‌وه‌ ده‌رباره‌ی ئەو که‌سانه‌ی ویستویه‌ بانگیان بکه‌ن بۆ ئیسلام، سه‌رکرده‌کانیش سه‌ره‌په‌رشتی ئەوه‌یان کردوه‌، بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌زگایه‌کی پاراستنی به‌رزی پێکه‌یتنا، که‌ هه‌ڵده‌ستا به‌

سهرپه‌ريشتی کردنه سهر په‌يوه‌ندی پيکخراو له نيوان سهرکردايه‌تی و بنچينه‌دا، بۆ دابین کردنی بنه‌مای نه‌ینی پاراستن.

ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ زۆرده‌وله‌مه‌نده‌له‌و واتايانه‌ی ده‌يانبه‌خشيت، هه‌ر له په‌روه‌رده‌کردنی که‌سه‌کانه‌وه تاكو دامه‌زاندنی ده‌وله‌ت، له سهرده‌می خۆيشماندا، پيويستی زۆره بۆ بزوتنه‌وه‌ی ئيسلامی و ده‌وله‌تی موسلمان بۆ دروستکردنی ده‌زگای پيش که‌وتوو بۆ پاراستن، بۆ ئه‌وه‌ی ئيسلام و موسلمانان بپاريژن له دوزمه‌ن جو له‌که‌و گاوه‌ بپياوه‌په‌کان، هه‌روه‌ها کار بکه‌ن بۆ پاريزگاری له پيزی موسلمانان له‌ناو خۆوه، که‌س نه‌توانيت خۆی بخاته نيوانيانه‌وه له دوزمانيان، هه‌روه‌ها کار بکات بۆ ده‌سنیشان کردنی کاری نه‌ياره‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی سهرکردايه‌تی سوود له‌و زانياريانه‌ وه‌برگي‌ت، که‌ بۆی ديت له‌و ده‌زگايانه، پيويستيشه ئه‌وجۆره ده‌زگايانه دابه‌زريت له‌سهر بنچينه‌ی قورئانی پيرۆزو سوننه‌تی پيغمبر ﷺ، په‌وشتی پياووانيشی چله‌پۆيه بيت له ئاکارو خه‌سه‌له‌تی پياواني پاراستن له ئيسلامدا.

بايه‌خدانی موسلمان به‌م لايه‌نه ده‌يانپاريژيت له دوزمنايه‌تی کتوپر، نه‌گه‌رتۆ دوزمنا ناسی خۆت ناسی، ئيت پيويست ناکات بترسيت له‌ئاکامی سه‌د جه‌نگ، نه‌گه‌ر خۆت بناسيت و دوزمه‌نه‌که‌ت نه‌ناسی، ئه‌وا له هه‌موو جه‌نگيک شکست ده‌خۆی.^۱

ئه‌گه‌ر خۆت بناسيت و دوزمه‌نه‌که‌ت نه‌ناسی ئه‌وا له هه‌موو جه‌نگيکدا شکست ده‌خۆی، پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌خۆی هه‌له‌ده‌ستا به‌ سهرپه‌رشتی په‌روه‌ده‌ی هاوه‌له‌کانی له چه‌ندین لايه‌نه‌وه، دابه‌شيشی ده‌کردن به‌شيوه‌ی خيزان و پۆل، بۆ نمونه فاتيمه‌ی کچی خه‌تتاب و سه‌عیدی کوپی زه‌یدی مي‌زدی، که ئامۆزای عومه‌ری کوپی خه‌تتابه‌ﷺ، له يه‌ک پۆلدا بوون له‌گه‌ل نوعه‌یمی کوپی عه‌بدوللای نه‌هامی عه‌ده‌وی، مامۆستا که‌شيان خه‌تتابی کوپی ئه‌ره‌ت بوو، قورئاخويندنيشيان بريتی نه‌بوو له چاکخويندنه‌وه‌و ده‌رکردنی پيغه‌کانی له جیگانی خۆيانه‌وه، يان

زورخویندنه‌وی و په‌له کردن به‌ته‌نھا، به‌لکو له خه‌می لی‌کۆلینه‌وه‌و تی‌گه‌یشتنیدا بوون، هه‌روه‌ها زانینی فه‌رمان و نه‌هیه‌کانی و کارپیکردنیان بوون.^۱

پیغمه‌بری خوا ﷺ زور بایه‌خی ده‌دا به پلاندانانی ورد، هه‌ژماریشی ده‌کرد بۆ هه‌موو هه‌نگاوێک، ئه‌وه‌شی به‌باشی ده‌زانی، که پۆژێک دیت بانگه‌واز ئاشکرا بکری‌ت و ئه‌وه قوناغیکی سه‌خت ده‌بی‌ت، بۆیه پێویستی زور هه‌بوو به چاپێکه‌وتنی پیغمه‌بر ﷺ له‌گه‌ڵ هاوه‌لانیدا، هه‌روه‌ها پێویستیان به باره‌گایه‌کیش هه‌بوو بۆ ئه‌و مه‌به‌سته، چونکه ماله‌که‌ی خه‌دیجه به‌شی ئه‌و ژماره‌ی نه‌ده‌کرد له‌شوینکه‌وتوان، بۆیه پیغمه‌بر ﷺ هه‌لسابه هه‌لبژاردنی مالی ئه‌و پقه‌می کوپی ئه‌بی ئه‌پقه‌م، چونکه به‌رده‌وامی یه‌کبینینی سه‌رکردایه‌تی و بنچینه، باشترین هۆکاره بۆ په‌روه‌رده‌ی کرده‌یی و بیردۆزه‌یی و دروستکردنی که‌سایه‌تی سه‌رکردایه‌تی بۆ بانگه‌واز.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغمه‌بر ﷺ شوینکه‌وتوانی ئاماده ده‌کرد بۆ سازدانی ده‌ولت و هه‌لگرتنی بانگه‌واز، په‌رۆشی زۆری له‌سه‌ر پێکخستنیکی نه‌ینی ورد بوو، خۆ نه‌گه‌ر مه‌سه‌له بانگه‌وازیکی ئاسایی بووایه پێوستی نه‌ده‌بوو به‌ئو و پێکخستنه. دیسان نه‌گه‌ر مه‌سه‌له که ته‌نها گه‌یاندن بووایه ئه‌وا که‌عبه چاکترین جی‌گابوو، به‌لام مه‌سه‌له که وانه‌بوو، بۆیه نیاز هه‌بوو به‌پێکخستنیکی نه‌ینی، له‌جی‌گایه‌ک له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی یه‌کبگرن، که هه‌موویان به‌شی‌وه‌یه‌کی نه‌ینی ئاماده ده‌بوون.^۲

۲- مالی ئه‌پقه‌می کوپی ئه‌بی ئه‌پقه‌م (باره‌گای سه‌رکردایه‌تی).

کتیبه‌کانی سیره پونیده‌که‌نه‌وه، که پاگرتنی مالی ئه‌پقه‌م وه‌کو سه‌رکردایه‌تی، دوا‌ی ئه‌و پووبه‌پووبونه‌ویه‌بوو، که سه‌عد تیایدا ده‌رکه‌وت ﷺ، ئیبنو ئیسحاق ده‌لیت: هاوه‌لانی پیغمه‌بر ﷺ، که نوێژیان بکردایه ده‌چوونه رێگوزاری شاخه‌کان له مه‌که‌ه، جاریکیان سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌قاص ﷺ له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سیک له هاوه‌لانی پیغمه‌بر ﷺ له‌وشاخانه بوون نوێژیان ده‌کرد، له‌و کاته چه‌ند که‌سیک له موشریکه‌کان ئه‌وانه‌یان بینی، ئیتر نکۆلیان لی‌کردن و کاره‌که‌یانیان به‌شتیکی خراب

۱- بپوانه: الدعوة الإسلامية، د. عبدالغفار محمد عزیز.

۲- دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. کامل سلامة ل ۲۸۱)

زانی، جا له و پۆژدها سه عد به پارچه ئیسقانی حوشتریک له یه کئی له و بته رستانه ی داو برینداری کرد، نه وه یه که م خوین بوو له پیناو خوی گه ورده دا پۆژینرا.^۱

چوارهم: گرنترین تاییه تمه ندیه کانی کۆمه لی یه که م، که له سه رده ستی پیغمه مبه ر ﷺ په رومرده بوون.

ئه وان به هۆی هه ندی تاییه تمه ندیه وه پیشکه وتن به ره و ئاستی ئه و که سایه تیه موسلمانیه ی، که ده وله تی ئیماندارو شارستانی پرشنگدار داده مزینن، دیارترین ئه و تاییه تمه ندیه یانه ش:

۱- گویرایه لی ته واو بۆ قورئان:

زانست و شاره زایی ته واو له بیروباوه پ و شه ربیعت و ئادابه کان، به ده ست نایه ن له ڕیگه ی وه حی یه وه نه بیّت، هه روه ها له ڕیگه ی خۆ به ستنه وه به ڕیگه ی شه رعی، نه وه ڕیبازی ئیماندار ی راسته قینه یه،^۲ خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ﴾ (الأعراف: ۱۸۱).

هاوه لان له هه موو که سیك زیاتر سودیان وه رگرت له وه حی، له به ره هه ندی هۆ: **أ- پاک ی دله کانیان و خالی بوونیان له هه موو ئاره زو و حه زیکی تر، جگه له وه ی له ده قه کانداهه بووه، هه روه ها ئاماده یی ئه و دلانه بۆملکه چی ته واو بۆ نه وه ی لای خواو پیغمه مبه ره که یه وه دین، به بی هیچ ترسان و یاخود دوو دلیه ک.**

ب- هاوچه رخ بوونیان له گه ل دابه زینی وه حی و، هاوه لیتیان بۆ پیغمه مبه ر ﷺ بۆیه ئه وان شاره زاترین که س بوون له و بارودۆخانه ی قورئانیان تیا دا دابه زی، شاره زابوونیش به و بارودۆخانه گه وره ترین هۆکاره بۆ تیگه یشتنی مه به سه کانیان.

ج- ده قه کان قورئان و سوننه ت بوون، زۆرجاریش هاتنیان په یوه ندی هه بوو به خۆیانه وه - چ به شیوه یه کی تاک بیّت یان کۆمه ل - راسته وخۆش گوته ی بۆ

۱- بروهانه: ابن هشام (۱/ ۲۳۶)

۲- بروهانه: التربية القيادية

ناراسته ده‌کردن و کاریگه‌ری نژوی ده‌بوو له سهریان، چونکه چاره‌سهری هندی پوداوی واقعی ده‌کرد، که جارئ دله‌کان کاریگه‌ری نه و پوداوه‌یان له‌سهریوو، ناماده‌ی نژیشیان تیا دابوو بۆ وه‌لامدانه‌وی هه‌ره‌رمانیک، که گوئیان لیده‌بوو که سیک بیوتبا: (قال رسول الله) هه‌موویان تییان ده‌پوانی، وه‌کو ئیبنو عه‌باس ده‌فه‌رمویت.^۱

۲- کاریگه‌ریوون له ناخه‌وه به‌وه‌ی و ئیمان:

هاوه‌لان په‌زای خویان لیبتت مامه‌له‌یان ده‌کرد له‌گه‌ل زانستی پاست، نه‌ک وه‌کو پاستی زانستی په‌تی، که بیرو هۆش مامه‌له‌ی له‌گه‌ل بکات به‌ته‌نها بی نه‌وی په‌یوه‌ندی هه‌بیت به‌ دل و نه‌ندامه‌کانه‌وه نه‌وان شاره‌زاییان به‌ خوی گه‌وره ناوه‌کانی و سیفه‌ته‌کانی و خۆشه‌یستی و په‌رۆش بوون بۆ چاوپیکه‌وتنی و ته‌ماشاکردنی پوهه‌تی پیروزی له به‌هه‌شتدا، هه‌موو نه‌وانه بووه مایه‌ی مه‌زن ته‌ماشاکردنی خواو لیترسانی و وریابوون له سزاو تۆله‌ی، هه‌روه‌ها وایلیکردن داوی نه‌وه بکه‌ن، که له‌لای خویه و ئومیدیان هه‌بیت بچه به‌هه‌شت و گومانی باش نه‌بیت به‌ خوا نه‌یبه‌ن، به‌م شیوه‌یه‌ش شوینه‌واری زانستییان ته‌واو بوو به‌ خوی گه‌وره، نه‌م واتا ویزدانیه‌ش مه‌به‌سته به‌ شیوه‌یه‌کی گه‌وره له‌وه‌رگرتنی زانست، نه‌گه‌ر واش نه‌بیت زانست سودی نابیت، به‌لکو زیانیشی ده‌بیت.^۲

هاوه‌لان به‌ پۆژ سوارو جوامیر بوون، به‌ شه‌ویش دابراو بوون بۆ خویه‌رستن، ترس و ملکه‌چی بۆخواو، زانست و باوه‌ریان، پێگای لینه‌ده‌گرتن، که هه‌لسن به‌ نه‌جامدانی کپین و فروشتن و کیلان و هاوسه‌رگیری و چاودیریکردنی مال و سامان.

پینجه‌م: که‌سایه‌تی پيغمبر ﷺ و کاریگه‌ری له‌سه‌ر دروستکردنی سه‌رکرده.

مالی نه‌په‌قم گه‌وره‌ترین قوتاخانه بوو بۆ په‌روه‌رده‌کردن و فیترکردن له میژووی مروّفایه‌تیدا، چون وا نابیت، که مامۆستاکه‌ی پيغمبر ﷺ بیت، که مامۆستای

۱- هه‌مان سه‌رچاوه (۹۴)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (ل ۹۴)

هه‌موو مروّفایه‌تیه، قوتابیه‌کانیشی بانگخوازن و پَئیشاندهران و خواناسانن، که مروّفایه‌تیاں پزگار کرد له کۆتی کۆیلایه‌تی و له تاریکی ده‌ریان کردن بۆ رۆشنایی، دواى ئه‌وه‌ی خوائ گه‌وره خۆی په‌روه‌رده‌ی کرد به شیوه‌یه‌ک که میژوو هه‌رگیز نمونه‌ی وای نه‌بینیوه.^۱

له مالى ئه‌رقه‌م دا خوائ گه‌وره پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی پینوینی کرد بۆ پیکه‌پینانی یه‌که‌م کۆمه‌ل له هاوه‌لان، ئه‌وانیش هه‌لسان به‌بلاوکردنه‌وه‌ی مه‌زنترین بانگه‌واز. پیغه‌مبه‌ر ﷺ توانایه‌کی زۆری هه‌بوو له هه‌لبژاردنی په‌گه‌زه سه‌ره‌تاکانی بانگه‌واز، له ماوه‌ی ئه‌و سێ ساڵه‌ی یه‌که‌م له‌ته‌مه‌نی بانگه‌وازو په‌روه‌رده‌کریان بۆ وه‌رگرتنی سه‌رکردایه‌تی وه‌لگرتنی په‌یام، په‌یام و ئامانجه مروّییه مه‌زنه‌کان بۆپیاوانی مه‌زن نه‌بیّت هه‌لئاگیریت.

چاوپیکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به ئه‌و کۆمه‌له‌ بژاردیه له مالى ئه‌رقه‌م پاهینانیکى کرده‌یی بوو سه‌ربازانی ئه‌و قوتابخانه‌یه له سه‌ر گوپراه‌لی و سه‌رکردایه‌تی و بنچینه‌کانی، سه‌رکرده‌ی گشتی هه‌لده‌ستا به پته‌وه‌کردنی متمانه‌ی شوینکه‌وتوان به خوائ گه‌وره و فیّری خۆپاراوکردنه‌وه‌و په‌روه‌رده‌ی ده‌کردن، هه‌روه‌ها فیّری به‌خشین و فیداکاری ده‌کردن.^۲

خالی سه‌ره‌تا له په‌روه‌رده بریتی بوو له چاوپیکه‌وتنی بانگکراو به پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌و سا کاریگه‌رییه‌کی زۆر سه‌یر دروست ده‌بوو له سه‌ر ئه‌و که‌سه، به ته‌نها ئه‌و چاوپیکه‌وتنه که‌سه‌که له تاریکاییه‌وه ده‌رده‌چوو بۆ رۆشنایی، پرده‌بوو له ئیمان و بی‌باوه‌پی فریّده‌داو، تواناشی په‌یدا ده‌کرد بۆ خۆپراگرتن و ئارامگرتن له پیناو باوه‌پی تازه.

که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بزویّنه‌ری یه‌که‌م بوو بۆ ئیسلام، چونکه خاله‌کانی پاكیسانی تیا‌دابوو، خوائ گه‌وره له به‌رچاوی خۆیدا په‌روه‌رده‌ی کرد، به‌ته‌واترین نمونه بۆ مروّفه له میژووی زه‌ویدا، مه‌زنیش هه‌میشه خۆشه‌ویسته‌و سه‌رنجی خه‌لكی

۱- دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (د. کامل سلامة ل ۲۱۹)

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۲۲۰)

پاده‌کیشی و به‌ده‌وریدا کۆده‌بنه‌وه، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ جگه له‌و مه‌زنیه‌ش، پیغه‌مبه‌ری خوابوو، وه‌حی بۆ ده‌هات و ده‌یگه‌یانده‌ خه‌لکی، که‌واته نه‌وکه‌سه‌ ته‌نھا له‌به‌ر خۆی خۆشی ناوێت، به‌لکو له‌به‌ر خۆای گه‌وره‌ش، که‌ کردوویه‌تی به‌ پیغه‌مبه‌ر، بۆیه له‌کۆتاییدا له‌ که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ مروّفی مه‌زن و پیغه‌مبه‌ری مه‌زن یه‌کده‌گرنه‌وه و ده‌بنه‌ یه‌ک واتا له‌ کۆتاییدا، نه‌و خۆشه‌ویسته‌یه‌ ده‌بیته‌ خالیکی گرنگ له‌ هه‌موو هه‌ست و نه‌ستی نه‌و که‌سه‌ی بانگ ده‌کرێت، به‌و شیوه‌یه‌ش خۆشه‌ویستی خوا و پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌کده‌گرن، هه‌ر نه‌و خۆشه‌ویسته‌یه‌ش بوو، که‌ نه‌یجولاندن.^۱

شه‌شه‌م: باب‌ه‌تی خویندن له‌ مالی نه‌رقه‌م.

باب‌ه‌تی خویندن بریتی بوو له‌ قورئان، که‌ تاکه‌ سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتن بوو، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ سووربوو له‌ سه‌ر یه‌کخستنی نه‌و سه‌رچاوه‌و، قورئان ببێته‌ تاکه‌ به‌رنامه‌، که‌ هاوه‌لانی له‌ سه‌ر په‌روه‌رده‌بیته‌، به‌تاک و خیزان و کۆمه‌له‌وه‌، ئینجا جبریل ﷺ، به‌رده‌وام نایه‌ته‌کانی داده‌به‌زانه‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ریانده‌گرت و، دله‌کانی پێده‌گه‌شایه‌وه‌ و، ده‌توت له‌ گیان و په‌نگی خوینیاندا ته‌شه‌نه‌ی ده‌کرد، نه‌وانه‌ش وه‌کو چۆن نوێ ببه‌وه‌ ده‌بن به‌که‌سیکی تر جیاواز له‌که‌سه‌که‌ی پێشوو له‌ هه‌موو پرویه‌که‌وه‌، پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌لێک سووربوو له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی جگه‌ له‌ قورئان شتیکی تر تێکه‌ڵ نه‌بیته‌ به‌و سه‌رچاوه‌یه‌.^۲

له‌ مالی نه‌رقه‌م فی‌ری نه‌وه‌ بوون، که‌ قورئان و ئاراسته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویست ﷺ ده‌ستوری هه‌ره‌به‌رزی بانگه‌واز و ژیان و ده‌وله‌ت و شارستانییه‌ته‌، قورئان تاکه‌ سه‌رچاوه‌بوو، که‌ له‌ سه‌رده‌ستی مه‌زنترین مامۆستا و هه‌رده‌گیرا، نه‌و نه‌وه‌ بێ وینه‌یه‌ش له‌ سه‌رده‌ستی نه‌و په‌روه‌رده‌بوون وانه‌کانیان وه‌رگرت، هاوه‌لان قورئانیان به‌ توندوتۆڵی وه‌رگرت، به‌ تێگه‌یشتن و په‌روشی زۆر بۆ ئاراسته‌کانی و

۱- به‌وانه: منهج التربية الإسلامية (ل ۲۴ - ۲۵)

۲- به‌وانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (ل ۲۲۵)

کارکردن به فرمانہ کانی، هموو نایه تیکیش فیّری زانست دہبوون بۆ ژیا نی پۆژانہ یان، بۆیہ ئه وان بوون به وینه یه کی کردہ یی بۆ ئه و ئاراسته خوا بیانہ، قورئان ئه و قوتا بخانہ یه خوا بیه بوو، که بانگه وازو سہر کردہ خوا بیه کانی تیا دہرچوون، نہ و یه ک بوون مرقّایه تی هاوشیوہی نہ بینیوہ، خوی گہ وره قورئانی له سہر دلی پیغہ مہرہ کی دابہ زاند، بۆ ئه و ی نہ تہ و یه کی پیّ پەرودہ بکات و کۆمہ لگایه کی پیّ پیکبخت، ئه و ی هہ لسیّ به دروستکردنی ویزدانہ کان و پەر وشت و ئه قلّ و بیروباوہ پو ئاکاری پیّ دروستکرد، بهوشیوہی کۆمہ لی یه کەم له و قوتا بخانہ یه دہرچوون، که ئه وان پیّشی هموو کۆمہ لگا کان بدہ نہ وہ له هموو ہوارہ کانی بیروباوہ پ و دہروونی و ئاکاری و کۆمہ لایه تی و سیاسی و جہنگ دا.

جہوتہم: ھوکارہ کانی ھہ لبرژاردنی مالی ئہرقہم.

ھہ لبرژاردنی مالی ئہرقہم له بہر چہند ھۆیہ ک بوو، له وانہ:

۱- ئہرقہم بہ وہ نہ ناسرا بوو کہ موسلمانہ، بۆیہ بہ زہینی کہ سدا نہ دہہات، کہ ھاوہ لانی پیغہ مہر ﷺ له و ی یه کبگرن له و مالہ.

۲- ئہرقہم ﷺ له بہنی مہخزومہ، کہ ئالای دژایہ تیان بہر زکردوہ تہ وہ دژی بہنی ہاشم، جا ئہ گہر ئہرقہم بہ موسلمانیش بناسرایہ، ھہر پیّشبینی نہ دہکرا، کہ کۆبوونہ وہ کان له مالی ئه و بکریّت، چونکہ له و حالہ تہ ئه وہ دہگہینی، کہ له ناو مالی دوژمندا کۆدہ بنہ وہ.

۳- ئہرقہم لاویکی شانزہ سالی بوو، قورہ شیه کانیش ھہر کاتیّک بیرکە نہ وہ بۆ گہ پان بہدوای مہلبندی کۆبوونہ و ی ئیسلامی، بۆ ئه و ی ناچن، کہ له مالی یه کیّکدا بیّت له ھہر زہ کارانی ھاوہ لی موخہ مہد ﷺ، بہ لکو بیردہ کە نہ وہ له گہ وره ھاوہ لان، یان مالی خودی پیغہ مہر ﷺ.

یان زیاتر ئه وہ پەسەند بکەن، کہ له مالی یه کیّک له بہنی ہاشم دابیّت، یان مالی ئه بو بکر ﷺ، بۆیہ ھہ لبرژاردنی ئه و مالہ له ئه و پەری داناییدایہ له پروی

ناساييښه وه، هرگيز نه شزانراوه، که قورېش ه لیکوتا بیت ته سر نه و ماله و پياني زانييبت.^۱

هه شتم: خاصيه ته کاني کومه لي يه که م.

هموان پولي خويان ده زانن، هموانيش سروشتي بانگه واز و قوناغه که ده زانن، که پيدا تيپه پده بن و ناگاداري و نهيني پيوستيان به کاره يناوه.^۲

دروستکردني کومه لي نيماندار له قوناغي مه که به نه وپه پي بيده ننگي و نهيني به پړوه ده چوو، دروشمي نه م قوناغه ش بريتي بوو له ناراسته کردني خوي گه وره کاتيک ده فهرمويت: ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الدُّنْيَا وَلَا تُطِيعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ، عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (الكهف: ۲۸)

نه م نايه ته پيروزه فرمان ده کات به پيغمبر ﷺ، که نارام بگريت له سر که م و کورتي و هه له ي نه وانه ي هاتون به دهمي بانگه وازه که وه، هه روه ها نارام بگريت له سر زوريک له پرسياره کانين، به تاييبت نه گه ر هه له بيت و، ديسان به نارام بيت به رامبر دوو دلي نه وان له وه رگرتني پي نمايه کاني، کوشش بکات له سر نه وه ي وا له شوينکه وتواني بکات، خوږاگرين به رامبر ناشوبي دوژمناني بانگه وازه که، هه روه ها سروشتي بانگه وازيان بو پونده کاته وه، که سه خته و، که سيش پيگاي بو خوش نه کات له وانه دور بکوه يته وه، گوئ بو هيچ که سيکيش نه گريت، که خراپه يان باس بکات و گوپرايه لي هيچ له خو بايي يه کيان نه بيت، که خوي گه وره دلي نه واني بي ناگا کردوه له پاستي مه سه له کان^۳ نه م چنه د نايه ته ي سوږه تي که هف باسي هه ندي له خاصيه ته کاني کومه لي يه که مي موسلمانانمان بو ده کات، که

۱- بېروانه: المنهج الحركي للغضبان (۱/ ۴۹)

۲- بېروانه: دولة الرسول من التكوين إلى التمكن، (ل: ۲۳۷)

۳- الطريق إلى جماعة المسلمين.

گرنګتریان:

۱- نارام‌مګرتن ﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَکَ﴾

وشه‌ی (صبر) زور جار له قورئان و فەرمووده‌دا دووباره دبیت‌ه‌وه، خه‌لکیش له نیوڅویندا په‌کتری ناموزګاری ده‌کن، که نارام بن، نه‌وه‌نده‌ش گرنګه که بووه‌ته چواریه‌کی خاسیه‌ته‌کانی کومه‌له قوتار بووه له خه‌ساره‌تمه‌ندی.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَالْعَصْرِ ۝۱﴾ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ﴿۲﴾ إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ ﴿العصر﴾
خوای گه‌وره و بالا‌ده‌ست فەرمانی خه‌ساره‌تمه‌ندی داوه‌ته سهر هه‌موو خه‌لکید، مه‌ګر که سانیټک نه‌بیټ ته‌م چوار خاسیه‌ته‌یان تیادا بیټ:

۱- باوه‌پروون به‌خوای په‌روه‌دګار

۲- کرداری چاکه

۳- په‌کتر پاسپاردن به‌هق پاستی.

۴- په‌کتر پاسپاردن به‌نارام‌مګرتن.

چونکه مروء قوتاری نابیت تاکو څوی به‌نیمان وکرداری چاکه ته‌واو نه‌کات، هه‌روه‌ها که‌سانی تریش ته‌واو نه‌کات به‌ناموزګاری و پینموونی، به‌وشیوه‌ش کډه‌کاته‌وه له نیوان مافی خواو مافی خه‌لګدا، هه‌روه‌ها په‌کتر پاسپاردن به‌نارام‌مګرتن، به‌همان شیوه پټویسته، هه‌لسان به‌باوه‌پهینان وکاری چاکه و پاریزګاری کردن له پاستی و داد‌ګری له گرانترین نه‌و شتانه‌یه دینه پښګای تاګ و کومه‌ل، پښګاچاره‌یه‌کیش نییه، جګه له نارام‌مګرتن له سهر کوشش کردن له گه‌ل د‌روون و که‌سانی ترو، خوراګری له‌سهر نازارو نه‌شکه‌نجه و څو هه‌لکیشانی پرووپوچان و سینګ د‌رخستنی خراپه‌کاران، هه‌روه‌ها نارام‌مګرتن له سهر دريژی پښګاو خاوی قوناغه‌کان و پوکانه‌وه‌ی مه‌شخه‌لان و دووری شوینی گه‌یشتن.^۱

ب — زور پارانده‌و جه ختکردن له‌سهر خوای گه‌وره:

ئه‌مه له‌وه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره دهرده‌که‌وئیت، که ده‌فه‌رموئیت ﴿يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ﴾ چونکه پارانده‌وه دهرده‌یه‌کی ههره‌گه‌وره‌یه، ئه‌گه‌ر بکرئته‌وه به‌پرووی به‌نده‌دا، چونکه په‌یتا په‌یتا خیری ده‌ستده‌که‌وئیت و به‌ره‌که‌تی به‌سهر داده‌باری، بویه پیوئسته که‌سه‌کان به‌شیوازی که‌په‌روه‌ده بکرئین، که په‌یام هه‌لبگرین، ئه‌سپه‌رده‌گپه‌وه‌بن، په‌یوه‌ندی پته‌ویان له‌گه‌ل خویان هه‌بیئت، پئداگرین له‌پارانده‌و نه‌زایاندا، چونکه ئه‌وه به‌هیزترین هۆکاره‌کانی سه‌ره‌که‌وتنه.^۱

ج — دلسۆزی:

ئه‌وه‌ش له‌فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره دهرده‌که‌وئیت، که ده‌فه‌رموئیت: ﴿يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ پیوئسته له‌کاتی په‌روه‌ده‌کردنی که‌سه‌کاندا په‌روه‌ده‌یه‌کی خوایی په‌روه‌ده بکرئین، به‌شیوه‌یه‌که که‌وتاروکردار و جیهادیان ههره‌مووی ته‌نها بو‌خوای گه‌وره‌بیئت و به‌ده‌سته‌هینانی په‌زاهه‌ندی وپاداشتی به‌بی سه‌یرکردنی هیچ ده‌سه‌که‌وتیک، یان پله‌وپایه و، نازناو و، پیشکه‌وتن و، دواکه‌وتنیک، تا‌کو بیئته سه‌ربازیک له‌پئناوی بیروباوه‌پدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿قُلْ إِن صَلَائِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۶۲) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿(الأنعام: ۱۶۲-۱۶۳)

بیگومان به‌بی دلسۆزی و نیازپاکی هیچ کرداریک وه‌رناگیردئیت، هاوکات له ژیرسایه‌ی فرمانه‌کانی سوننه‌ت وشه‌رعیشدا.

د — جیگیری و به‌رده‌وامی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموئیت: ﴿مَنْ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْظُرُ وَمَا بَدَلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب: ۲۳) وَمِنْهُمْ

له م ئايه ته پيروژانه دا سى خاسيه ت باسكراوه: باوه پويون و پياوه تى و جواميرى و، پاستگويى.

ئەم سى بنه پته گرنگن بوجيگيرپويون له سهر پتيبازى راست، چونكه ئيمان ده بيته مايه دهست پتوه گرنتى به ها به رزه كان، هه روه ها ده بيته مايه خۆ به قوربانى كردن له پيناو بنه ماي په وادا، جواميريش دل ده جوليئى به ره و ئەم ئامانجه، بى نه وهى ئاوړ له شتى بچوك بداته وه، پاستگوييش پيگه له نتيوان كه سه كه و گورپينيدا، نه مانهش پيگه وه جيگيرى ده به خشنه مرؤف، نه گهر بريقه ي شمشيريش ببيني له سهر گهر دنى، يان په تى سى داره چاوه پوانى بكات، يان دهستكه وتيكي له دونيا دهستكه ويئت، يان ئافره تيك ماره بكات.^۱

نويه م: بلاوبونه وهى بانگه واز له تيره كانى قوره يش و ئينجا به جيهانى بوونى.

بلاوبونه وهى ئيسلام له قوناغى نهينى دا، له نيو هه موو تيره كانى هۆزى قوره يش به شيوه يه كى هاوتابوو، بى نه وهى قورساى بكه ويته سهر عه شيره تيك جگه له عه شيره ته كانى تر، ئەم ديارده يش به پيچه وانهى سروشتى ژيانى هۆزايه تى يه ئو سهرده مه دا، نه گهر چى ئەم سوود وه رگرنتى ته واوى له دهست ئيسلام دا له پيكتاه تى هۆزايه تى و ده ماگيرى بو پاراستنى بانگه وازى تازهو بلاوكردنه وى، به لام له هه مان كاتدا هۆزه كانى ترى له دژى نه وروژاند، له وانه شه ئەم كرانه وه هاوتايه يش له سهر هه مووان يارمه تيدا له بلاوبونه وهى ئيسلام له هۆزه جياجياكانى قوره يشدا، چونكه - بو نمونه - نه بوبه كر له ته يمه، عوسمانى كوپى عه ففان له بهنى ئوممه ييه، يه زوبه يرى كوپى عه وام له بهنى ئه سه ده، موسعه بى كوپى عومه ير له بهنى عه بدوداره، على كوپى ئه بو تالييب له بهنى هاشمه، عه بدوپرچمانى كوپى عه وف له بهنى زوهريه، سه عدى كوپى زه يد له بهنى عه ديه، عوسمانى كوپى مه زعون له بهنى جومه حه، به لكو هه ندى موسلمانان له م سهرده مه دا هه ر

قورپه‌یش نه‌بوون، بۆ نمونه:

عه‌بدو‌لای کوپړی مه‌سعود له هوزه‌یل بوو، عوتبه‌ی کوپړی غه‌زوان له مازین بوو،
عه‌بدو‌لای کوپړی قه‌یس له‌ئه‌شعه‌ریبه‌کان بوو، عه‌مما‌ری کوپړی یاسیر له‌عه‌نسی
مه‌زحج بوو، زه‌یدی کوپړی حاریسه و توفه‌یلی کوپړی عه‌مر له‌ده‌وس بوون، عه‌مری
کوپړی عه‌به‌سه له سوله‌یم بوو، صوه‌یپی نه‌مری له به‌نی (النمر بن قاسط) بوو، له
پاستیدا شتیکی زور ئاشکرا‌بوو که ئیسلام تاییه‌ت نه‌بوو ته‌نها به مه‌ککه‌وه.^۱

پيغمبري ﷺ پيگای خوی ده‌بپی به پلاندان و به‌وردی، هوکاره‌کانیشی
وه‌رگرت و پشت نه‌ستور بوو به‌خوای خوی، بویه بایه‌خی دایه داد په‌روه‌ری به
پینو پیکه‌اتنی ورد وفیرکردنی به‌ر بلاو دوربینینی له پړوی نه‌منیه‌وه و بلاوه‌کردنی
ئاسایی له کومه‌لدا، ه‌روه‌ها ئاماده‌کردنی پشتگیری بۆ قوناغی دواي نه‌پینینی،
چونکه درودوسلاوی خوی لیبیت چاک ده‌یزانی ئیسلام دانه‌به‌زیوه بۆ نه‌وه‌ی له
نه‌پنی دابمپنینه‌وه، به‌لکوبویه دابه‌زیوه بۆ نه‌وه‌ی ببیته به‌لگه‌یه‌ک له‌سه‌ر ه‌موو
جیهان، فریاکه‌وتنی نه‌وانه‌ی ویستی خوای له‌سه‌ره فریایان بکه‌ویت و ده‌ریان
به‌پنی له تاریکی بته‌رستی و نه‌فامی، بۆ پوناکی ئیسلام و یه‌کته‌په‌رستی، بویه
خوای گه‌وره ه‌ر له سه‌ره‌تاوه پاستی نه‌م بانگه‌وازه و گورپه‌پانه‌که‌ی ئاشکرا کردو
نه‌وه‌ی ده‌رخست که نه‌م بانگه‌وازه بۆ ه‌موو جیهانه.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (یوسف: ۱۰۴) ه‌روه‌ها
ده‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (القلم: ۱۵۲).

بانگه‌واز گوتار ئاراسته‌ی ه‌موو ئاده‌میزاده‌کان ده‌کات، بۆ نه‌وه‌ی فریای نه‌وانه
بکه‌ویت، که خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ره، ه‌ندئ له تاییه‌تمه‌ندیه‌کانیشی نه‌وه‌یه،
که پیویسته پابگه‌نریت و ئاشکرا‌بکریت و وریایی پی بدریت، له پیناویشیدا ه‌موو
ناره‌حه‌تیه‌ک به‌ئاسان بزانی‌ت له‌لای گه‌یه‌نره‌که‌ی.

له راستیدا نهیئنی نه نجامدانی پیغه مبر ﷺ بۆ بانگه واز له سهره تادا هه لاویژتن بوو له بارودوخیکی تایبه تدا، که بریتی بوو له لاوازی و نامۆیی بانگه واز له و سهرده مه دا.

نه گهر مه سه له ی نهیئنی بوون به رزووه ندیه که وه کو سیاست به کار دیت له ئیسلامدا، له کاتی ناشتی و جهنگدا، ئه وه به هه مان شیویه له کاتی بانگه وازیشدا، به لام بۆ پتویستیه ک بوو، که پرووداوه کان ده یانسه پاند، چونکه له بنچینه وه ئایینی خوا پتویسته نه نجام بدریت، واتای ئه وه ش ناگه ینیت، که ئایین بشرارد ریته وه، یا قسه ی په وانه کریت، بۆ نمونه ژماره ی شوینکه وتوانی بانگه واز ئه مه مه سه له یه که په یوه ندی هه یه به به رژه وه ندیه وه، ناکۆک نییه له گه ل گه یاندنی بانگه واز، که فه رمانیکه له کتیبه کانی خوا دا هاتوه، ده کریت ئه وه به نهیئنی بمینیته وه، بۆیه ته نانه ت دوا ی پاگه یاندنی بانگه واز و پیغه مبرایه تیش، زۆر شتی هه ر ده شارده وه، که کاریگه ری نه ده کرده سهر شوینکه وتوان و جیگای کۆبوونه وه و ئه و پلانه ی که کاری پێده کرد به رامبه ر ته له که ی نه فامه کان.^۱

باسی سییه م: بنیاتانی بیروباوه له سهرده می مه ککه دا.

یه که م: تیگه یشتنی پیغمبر ﷺ له مامه له کردن له گه ل سوننه ته کاند: له راستیدا دروستکردنی ده ولت و په روه رده کردنی نه ته وه، هه لسان پییان، نه وه کاریکه ملکه چی هندی یاساو سوننه تی گه ردوونی ده بن له کاتی سرنجدانیش له ژیاننامہ ی خوشه ویستمان پیغمبر ﷺ، ده بینین، که هندی مامه له ی له گه ل نه و یاسایانه کردوه به و نه و په پی دانایی و تواناوه.

نه و یاسایانه ییش بریتین له حوکمه جیگیره کانی خوی گه وره له گه ردوندا و، له سهر مرقیش له هه موو شوین و ساتیکدا، ژماره شیان زۆن، به لام نه وه ی به لامانه وه گرنگه نه وه یه، که په یوه ندی هیه به بزوتنه وه ی هه لسانه وه. نه و که سه ی که ورده بیته وه له نایه ته کانی خوی گه وره ده بینیت به زۆری باس له سوننه ته کانی خوا ده کات له گه ردوندا، که قابیلی گۆپان نین، هه روه ها بایه خدانیکی زۆر ده بینی له ده رخستنی نه و سوننه تانه و سهرنج پاکیشان بۆلایان و په ند لیده ره ینانیان و په چاو کردنیان، بۆ پیکه ینانی نه و کۆمه لگایه ی نه و یاساو سوننه تانه پیکده که ن، چونکه نه م ژیا نه هه روا بۆ خوی پۆ ناکات، به لکو به پیی نه و یاسایانه ی خوی گه وره به پروه ده چیت، نه گه ریش موسلمان لییان وردیته وه حیکمه ت وئامانجه کانی بۆده رده که ویت، راستی پووداوه کانی شی بۆ ناشکرا ده بیته و دلتیا ده بیته بۆ جیگیری نه و سیستمه ی که پووداوه کان دروست ده کات...

یه که م: مهرجه کانی مامه له کردنی راست له گه ل سوننه ته خوا بییه کاند.

سه باره ت به خه لکی و کۆمه لگا کان و نه ته وه کان، نه وه یه که زۆر به باشی له و سوننه تانه حال ی بین و شیوازی کار کردنی شیان بزانی، هه روه ها بتوانین، که یاسا کۆمه لایه تی هاوکی شه شارستانیه کانی لی ده ره یین^۲ سه باره ت به مامه له کردن له گه ل نه و سوننه تانه به شیوه یه کی به رنامه یی ماموستا

۱ - بروانه: فی خلال القرآن (۱/ ۷۸).

۲ - بروانه: المشروع الاسلامی لنهضة الامة - قراءة فی فکر البنا (ص ۵۸).

(حسن البنا) ده‌لټ: ((پيكدادان مه‌كن له‌گه‌ل سوننه‌ته گه‌ردوونيبه‌كان، چونكه به‌زينه‌رن، به‌لگو به‌كاريان به‌ينن و بيانكه‌ن به‌ته‌وژميك به‌هه‌نديكيان كومه‌كي خوتان بكه‌ن له‌سهر نه‌نجامداني نه‌واني تر، چاوه‌پواني ساتي سه‌ركه‌وتنيش بن، چونكه دوور نيه ليټانه‌وه)) لي‌ره‌دا چه‌ند تيبينيه‌كي گرنگ هه‌يه:

- ۱- نه‌نجامنه‌داني پيكدادان.
- ۲- هه‌ولدان له‌گه‌لياندا.
- ۳- به‌كار هيتانيان.
- ۴- گورپنيان.
- ۵- په‌ناگرتن به‌هه‌نديكيان له‌سه‌ ره‌ه‌نديكي تريان .
- ۶- چاوه‌پوانكردي ساتي سه‌ركه‌وتن.^۱

نه‌مانه‌ی (حسن البنا) پييان گه‌يشتووه نيشانه‌ی ته‌واو تيگه‌يشتنيه‌تي له‌ژيانامه‌ی پيغمبر ﷺ وميژووي ئيسلامي و، ميژووي گه‌لان و ميژووي نه‌ته‌وه‌كان، بزوتنه‌وه‌ی يه‌كه‌مي ئيسلامي كه پيغمبه‌ري خوا ﷺ سه‌ركردايه‌تي ده‌كرد، بۆ پي‌كخستني هه‌وله‌كاني بانگه‌وازو دامه‌زراندني ده‌وله‌ت و دروستكردي مروفي نمونه‌ی، هه‌مووي به‌پي‌ي نه‌و ياساو سونه‌ته بونه‌وه‌ريانه بوو، كه هه‌نديكيانمان باسكرد.

سه‌ره‌تايش پيويسه نه‌وه بزانيت، كه نه‌مه پيگايه‌كي دريژه، به‌تاييه‌تي له‌م سه‌رده‌مه‌دا، كه نه‌فامي جاريكي تر تي‌دا بالا ده‌ست بووه، ئاماده‌ی خوي وه‌رگرتووه، هه‌روه‌ها خراپه‌ په‌گي په‌يدا كردووه له‌نيو گه‌له‌كاندا، بنه‌بركردي پيويستي هه‌يه به‌شيوازي كاركردي يه‌ك به‌دواي يه‌كدا.

كاري ئيسلامي‌ش سه‌ره‌تا به‌و شيوه ده‌ستي پي‌كرد، هه‌نگاو له‌دواي هه‌نگاو، سه‌ره‌تا به‌هه‌لبژاردن و دامه‌زراندن، ئينجا پووبه‌پوو بوونه‌وه‌و به‌رگري، ئينجا سه‌ركه‌وتن و ده‌سه‌لات، نه‌شده‌كرا هه‌موو نه‌مانه پي‌كه‌وه بوونايه ، نه‌گينا سه‌ختي

و په‌ککه‌وتن دروست ده‌بوو، یان هه‌نگاوئیکي پئیش هه‌نگاوئیکي بخرابایه، که‌مو کورتی و شپږزه‌یی دروست ده‌بوو.

په‌چاوکردنی نه‌م پاستیه له‌ئو په‌پی گرنگیدانه، چونکه هه‌ندی له‌بانگخوازن، وا ده‌زانن ده‌سه‌لات له‌یه‌ک دوو پوژژیکدا له‌وانه‌یه ده‌ست بخړیت، ده‌یانه‌وئیت ئوممه‌ت به‌پوژژیک بگۆږن، به‌بئ لیکدانه‌وه‌ی ده‌رنه‌نجامه‌کان، یان تیگه‌یشتنی بارو دۆخه‌کان، به‌بئ ئاماده‌کاری و پیښه‌کی، یان شیواز و هۆکاری...))^۱.

((ئیمه نه‌گه‌ر به‌باشی وردبینه‌وه له‌قورئان و سوننه‌تی پیغمبر ﷺ ناشکرا ده‌بیئت بۆمان و پروون ده‌بیته‌وه، که به‌وورده وردو پیکوپیکي گۆرپانکاری ئیسلامی دروستبووه له‌ولاتی عه‌ره‌بداو له‌ویشه‌وه بۆ هه‌موو جیهان له‌سهرده‌ستی پیغمبر ﷺ کاره‌کان هه‌نگاوه‌هه‌نگاو به‌پروه ده‌چوون، له‌پیره‌وی سروشتی خۆیاندان بۆ نه‌و جیگایه‌ی که خوای گه‌وره‌و ویستی له‌سهر بوو...))^۲.

نه‌م سوننه‌ته خواییه له‌شیوازی ورده ورده کارکردن، پتوویسته خه‌لکی کاری پێیکه‌ن، بۆیه نه‌گه‌ر بمانه‌وئیت کۆمه‌لگای ئیسلامی دروست بکه‌ین، که‌س وا نه‌زانئ نه‌و ئامانجه دیته‌دی له‌پینگه‌ی برپاری سه‌رۆکیک یان پادشایه‌ک یان نه‌نجومه‌نیکی سه‌رکردایه‌تی و په‌رله‌مانی... به‌لکو به‌پینگه‌ی ورده ورده کارکردنه‌وه دیته‌دی واته به‌ئاماده‌کردنی لایه‌نه‌کانی بیرو هۆش و ده‌روون و کۆمه‌لایه‌تی. نه‌وه‌ش هه‌مان پینگه‌یه، که پیغمبر ﷺ گرتیه‌به‌ر له‌گۆرپاندنی جاهیلیه‌ت، سیانزه سال چاوه‌پوانی کرد بۆ پینگه‌یاندنی نه‌وه‌یه‌کی برپادار، که توانای هه‌لگرتنی نه‌و باره‌ی هه‌بیئت و هه‌لسیئت به‌گه‌یاندنی بۆ دونیا، بۆیه قۆناغی مه‌ککه زیاتر په‌یوه‌ندی هه‌بوو به‌په‌روه‌رده‌کردن و پینگه‌یاندندنه‌وه...))^۳.

۱ - بېروانه: التمکين للامة الاسلامية (ص ۲۲۷).

۲ - بېروانه: التمکين للامة الاسلامية (ص ۲۲۹).

۳ - بېروانه: الخصائص العامة للإسلام (ص ۱۶۸) به‌ده‌ستکاری یه‌وه.

دووه‌م: یاسای گورین و په‌یوه‌ندنی به‌بنیاتنای بیروباوه‌م.

یه‌کئی له‌یاساگرنگه‌کانی پاپه‌پین نه‌وه‌یه، که خوی گه‌وره باسی کردوه: ﴿لَهُ مُعَقِّبَتٌ مِّنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءًا فَلَا مَرَدَّ لَهُ وَمَا لَهُمْ مِّنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ﴾
الرعد: ۱۱.

په‌یوه‌ندی نه‌و سونده‌ته خواییه به‌نیسلامه‌وه یه‌کجار پوهنه، چونکه ده‌سه‌لات به‌م شیوازه‌ی نوممه‌تی نیسلامی له‌سهره نیستا هه‌رگیز نایه‌ت، به‌لکو پتویسته گورپانکاری بکریت، نینجا هه‌رگیز ده‌سه‌لات بۆکه‌سانیک نابیت به‌ژیانی سه‌رشوپی پازی بوونه‌و هه‌ولیش ناده‌ن گورپانکاری دروست بکه‌ن و خویمان له‌و دیلیه ده‌ریاز بکه‌ن...^۱

نه‌و گورپانکاریه‌ی پیغمبر ﷺ ده‌ستی پیکرد له‌ده‌روونی ئاده‌میزاده‌وه، ده‌ست پی کردو پیاوانی مه‌زنیشی لی دروستکرد، دوا‌ی نه‌وه پتیه‌ری کردن بۆنه‌نجامدانی گه‌روه‌رتین گورپانکاری له‌کۆمه‌لگاداوه، خه‌لکی گواسته‌وه له‌تاریکی یه‌وه بۆ پشنایی، له‌نه‌فامیه‌وه بۆ زانست، له‌دواکه‌وتنه‌وه بۆ پیشکه‌وتن.^۲

پیغمبه‌ری خوا ﷺ له‌پێگه‌ی پێبازی قورئانه‌وه - بیروباوه‌پوتیروانینه‌کانی به‌جاری گۆپی، هه‌روه‌ها هه‌ست و په‌وشته‌کانی له‌ده‌روندا گۆپی، بۆیه خه‌لکی ده‌روبه‌ر هه‌موویان گورپان، مه‌دینه‌ گورپان، مه‌که‌ گورپان، جه‌زیره‌ و ولاته‌کانی فارس و پۆم هه‌موویان گورپان، له‌خولانه‌وه‌یه‌کی جیهانی یادی خوا دا.

قورئان له‌سهرده‌می مه‌که‌دا بایه‌خی به‌بیروباوه‌پ ده‌دا و، به‌چه‌ندین شیواز ده‌یخسته‌پوو، بۆیه دل‌ه‌کان پهبوون له‌ئیمان و گورپانکاریه‌کی گه‌وره دروست بوو، خوی گه‌وره ده‌ریاره‌ی نه‌و گورپانکاریه‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ ثَوْرًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَّثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَمْعَلُونَ﴾ الانعام: ۱۲۲.

۱ - به‌وانه: التمكن للامة الاسلامية (ص، ۲۱).

۲ - به‌وانه: نفوس و دروس في اطار التصوير القراني، توفيق محمد سبع (ص ۳۶۷).

سئ یه‌م: پاسکردنه‌وی لایه‌نی بیرو باوه‌پ له‌لای هاوه‌لان.

له‌پیش هاتنی پیغمبر ﷺ تێپوانینی هاوه‌لان په‌زای خویان لی بی بۆ خوی گه‌وره، که‌م و کورتی و نو‌قسانی تیدا بوو، ئه‌وانه له‌پاستی ناوو سیفه‌ته‌کانی خوا لایان دابوو ﴿وَلِلّٰهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنٰی فَادْعُوْهُ بِهَا وَذَرُوا الَّذِيْنَ يُلْحِدُوْنَ فِيْ اَسْمٰیهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ﴾ الاعراف: ۱۸۰.

بۆیه قورئانی پیروژ هات بۆ چه‌سپاندنی بیرو باوه‌پی پاست و چه‌سپاندنی له‌دلی ئیماندارانداو، پوونکردنه‌وی بۆ هه‌موو خه‌لکی، له‌پێگه‌ی پوونکردنه‌وی هه‌موو ئه‌مه‌سه‌لانه په‌یوه‌ندیان هه‌یه به‌بیرو باوه‌په‌وه....^۱

په‌روه‌رده‌کردنی له‌سه‌ر بنه‌مای یه‌کتا په‌رستی، ئه‌و بنچینه بوو بنیاتنانی ئیسلامی له‌سه‌ر دامه‌زرا، هه‌ر ئه‌و پێبازه پاسته‌شه، که پیغمبه‌ران له‌سه‌ری پۆیشتوون.

په‌روه‌رده‌کردنی پیغمبر ﷺ بۆ هاوه‌لانی به‌روبومیکی پیروزی هه‌بوو، بۆیه ئه‌وانه پاکبونه‌وه له‌هه‌موو شتیکی نه‌گونجاو له‌یه‌کتا په‌رستی (الوهیه) و (ربوبیه) و (اسماء وصفات) گوێراه‌لێشیان ته‌نها بۆ خوا بوو، ته‌نها به‌خوایش پشتیان ده‌به‌ست، ته‌نها له‌خوا ده‌ترسان، که‌سیشیان زیاتر له‌خوا خۆشنده‌ویست، ته‌نها ملکه‌چی فره‌مانی خوا ده‌بوون، په‌ناشیان ته‌نها بۆخوا ده‌هینا، داوای لی‌خۆشبونیان جگه‌له‌خوا له‌که‌س داوا نه‌ده‌کرد، قوربانیشیان ته‌نها بۆخوا ده‌کرد...^۲

چوارهم: باسکردنی به‌هه‌شت له‌قورئاندا و کاریگه‌ری له‌سه‌ر هاوه‌لان:

قورئانی پیروژ بایه‌خی دا به‌باسکردنی پۆژی دوا‌یی که‌م سوپه‌تیش هه‌یه باسی حاله‌ته‌کانی پۆژی دوا‌یی تیا نه‌کرا بی‌ت، وه‌کو باسی به‌هه‌شتیه‌کان و دۆزه‌خیه‌کان و شیوه‌ی حه‌شر کردنی خه‌لکی و لی‌پرسینه‌وه‌یان، به‌شیوه‌یه‌ک وه‌کو چۆن به‌چاو بی‌بینیت.

۱ - پڕوانه: اهمية الجهاد في نشر الدعوة، علي العلياني (ص ۴۷).

۲ - پڕوانه: اهمية الجهاد في نشر الدعوة (۵۴، ۵۵).

۱- به‌هشت هاوشیوه‌ی نییه:

ثایه‌ته‌کانی قورئان به‌شیوه‌یه‌ک باسی به‌هشتیان کردووه‌که هاوشیوه‌ی نییه له‌بوونه‌و‌ردا، نه‌ویش کاریگه‌ری زوری هه‌بوو له‌سهر هاوه‌لان. خوشی به‌هشت ئاماده‌کراوه بۆ به‌نده له‌خواترسه‌کان، هه‌لقولای به‌خشنده‌یی خوايه، که هه‌ندی له‌وانه‌ی باس کردووه و هه‌ندی‌کی‌شیان شار‌دووه‌ته‌وه که بیرو هوشه‌کان تی‌یان ناگه‌ن، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿نَجَافِي جُؤِيَهُمْ عَنِ الْمَصَاحِجِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (۱۶) ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ السجده: ۱۶-۱۷.

۲- چاکترین نه‌وشته‌ی به‌هشتیه‌کان پێیانده‌دریت:

پيغه‌مبهری خوا ﷺ ده‌فه‌رمویت: ((اذا دخل اهل الجنة الجنة يقول تبارك وتعالى: تريدون شيئا ازيدكم...))^۱ واته: کاتیک به‌هشتیه‌کان ده‌چنه به‌هشته‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ئایا شتیکی ترتان ده‌ویت بتانده‌م؟ نه‌وانیش ده‌لێن: ئایا تو پووت سپی نه‌کردین، نه‌تختستینه به‌هشته‌وه له‌ دۆزه‌خ قوتارت نه‌کردین کردین؟ ده‌فه‌رمویت: ((فيرفع الحجاب، فينظرون الى وجه الله فما اعطوا شيئا احب من النظر الى ربهم تبارك وتعالى))، واته: ئینجا په‌رده لا‌براو، سه‌یری پوومه‌تی خویان کرد، شتیکیان پینه‌درابوو هه‌رگیز له‌وه چاکتر که سه‌یری خوای خویان بکه‌ن.

له‌ پێوايه‌تیکی تردا هاتووه، ئینجا نه‌م ثایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا لِحُسْنٍ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ یونس: ۲۶.

به‌بیراهاتنی به‌هشت و باوه‌پی پته‌و پێی، گه‌لێک گرنگه بۆ پاپه‌پینی نه‌ته‌وه‌که‌مان، چونکه کاتیک وینه‌ی به‌هشت زیندوو بیت له‌ده‌روونی که‌سه‌کاندا، به‌خیرایی ده‌پۆن به‌ره‌و په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌و، هه‌لده‌سن به‌به‌خشینی هه‌موو

شتیک و ترسی مردن دایانناگریته وه، هه موو هه ول و کوششیکیان نه وکاته بو نه وه ده بیته ئایینی خوا سه رنج بده ن.

پینجه م: باسی دۆزه له قورئاندا و کاریگه ری له دلی هاوه لاند:

هاوه لان ترسی خویان هه بوو، هیواو ئومیدیشیان پیی هه بوو، ئینجا په روه رده ی پیغه مبر ﷺ کاریگه ری ه کی گه وره ی هه بوو له سه ردله کان، چونکه نه و پیره وه قورئانی پیغه مبر ﷺ به پای کرد له گه لیان ده بووه مایه ی نه جامدانی کاری مه زن، چونکه قورئان باسی ناخوشیه کانی پۆژی قیامت ده کات، وه کو لوللانی ئاسمان و ته ختکردنی چیاکان و ته قاندنه وه ی ده ریاکان و هه موو نه و گۆرپانکاریانه ی تر که دادین له ئاسمان و نه ستیره کان، هه روه ها قورئانی پیروز باسی کردوه له حالی بباهوه پان و سه رشۆپی و په شیمانی و بی ئومیدی و پووجه ل بوونه وه ی کاره کانیان وه کۆکردنه ویان به ره و دۆزه خ و، تیپه پبوونی ئیمانداران به سه رپردی (صراط) و قورتاربوونی ئیمانداران.^۱ نه مانه ش نه و په پی کاریگه ری یانه ن هه بوو له سه ر ده روونی هاوه لان و ده توت به چا و سه یری ده که ن.

شه شه م: واتای قه زاو قه دمه و کاریگه ری له په روه رده کردنی هاوه لاند.

قورئان له قوناغی مه که که دا گرنگیدا به باسکردنی قه زاو قه دهر، خوی گه وره ده فه رمویت: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ﴾ القمر: ۴۹.

پیغه مبر ﷺ نه و واتایه ی جیگیر ده کرد له دلی هاوه لاند، تیگه یشتنی پاستی نه وانیش بووه مایه ی هه ندی به رووبوومی به سوود، له وانه:

۱- نه جامدانی په رستنی خوی گه وره .

۲- باوه پ بوون به قه دهر پښگای قوتار بوونه له شیرک چونکه خاوه ن باوه پ لای وایه که نه و که سه ی نه توانیت سوودو زیان و سه ربه رزی و سه ر شۆپی و به رزیوونه وه و دابه زاندن بکات ته نها خویه .

۳- نازایی و بویری: چونکه ئه وان به بۆنه ی باوه پری ته واویان به قه زاو قه دهر دلنیا بوون له وه ی که ئه جەل به دهستی خوایه، هه موو که سیکیش کاتی مردنی دیاری بووه.

۴- نارامگرتن و پوه به پروو بونه وه ی ناخوشییه کان.

۵- نارامی دل و ده روون و بیرو ئاسووده یی.

۶- سه ره رزی و قه ناعهت و نازارد بوون له کۆتی ئاده میزاده کان.

له راستیدا سووده کانی باوه پرووون به قه زاو قه دهر زۆن، به لام ئه مانه ئاماژه یه ک بوون.

په روه رده ی پیغه مبه ر ﷺ بۆ هاوه له کانی له وه کورت هه ئنه هاتبوو، که شه ش کۆله که ی ئیمانیا ن فی رکات، به لکو چه ندین واتاو تیروانی نی هه له ی بۆ چاککردنه وه، بۆ ئه وه ی موسلمان له سه ر پووناکییه ک پۆی بکات له لای خوای گه وده و بشزانیت ئامانج چیه له بوونی له ژياندا و هه لسی به هینانه دی ئه وه ی داوای لی کراوه و له درۆ ئه فسانه پزگاری ببیت.^۱

حه وته م: شاره زایی هاوه لان له راستی مروؤ.

قورئانی پیروؤ مروؤی به خۆی ناساند، دوا ی ئه وه ی، که خوا پۆئی دوا یی پیتناساند، هه روه ها وه لامی ئه و پرسیاره فیتریانه ی دانه وه. له کویتوه بۆ کوئی؟ که ئه م پرسیارانه پتویسته وه لام بدرینه وه، هه موو مروؤیککی ته واویش ده یکات و پتویستی به وه لامه که یه تی.^۲

هه روه ها قورئانی پیروؤ پاستی سه ره له دانی مروؤایه تی پوونکردۆته وه بۆ هاوه لان، له گه ل ئه و بنچینه شه که بۆی ده گه رپته وه و، چیا ن لیداواکراوه له م ژیا نه و چی ده بیت له دوا ی مردن؟

۱ - امة الجهاد في نشر الدعوة الاسلامية (۵۹).

۲ - بروانة: منهج التربية الاسلامية / محمد مصطفى (۲ / ۵۴).

هه‌شته‌م: تيرپوانيني هاوه‌لان بۆ به‌سهراته‌ی شه‌يتان له‌گه‌ل ئاده‌م عليه‌السلام.

پيغمبه‌ری خوا ﷺ به‌پي پيڤه‌وی قورشان، باسی به‌سهراته‌ی شه‌يتانی بۆ ده‌کردن له‌گه‌ل ئاماده‌م و، پاستيی مملانیی نتيوان مړۆ و دوژمنه‌کە، که هه‌ولی داوه ئاده‌می باوکیان له‌خسته بیات، له‌پيگه‌ی ئایه‌ته‌کانی قورشان وه‌کو: ﴿يَبْقَىٰ ءَادَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَٰتِهِمَا ۚ إِنَّهُ يَبْرِكُكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِّنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۚ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ الاعراف: ۲۷.

ئه‌و ئایه‌تانه‌ی که باس له‌ئهم به‌سهراته‌ ده‌که‌ن، نه‌وه‌ی یه‌که‌می موسلمانانی فی‌ری زۆر مه‌سه‌له‌ی گه‌وره‌ کرد له‌بواری تيرپوانين و بیروباوه‌پو ئاکار، له‌وانه:

- ۱- ئاده‌م بنچینه‌ی ئاده‌می زاده‌کانه.
- ۲- ناوه‌پۆکی ئیسلام بریتیه له‌گوپرايه‌لی په‌ها بۆ خوا‌ی گه‌وره.
- ۳- مړۆ ده‌که‌ویته ناو تاوانه‌وه.
- ۴- تاوانه‌کە‌ی ئاده‌م موسلمان فی‌ری پيويستی پشت به‌خوا به‌ستن ده‌کات.
- ۵- پيويستی گه‌پانه‌وه‌ داوا‌ی لیخۆشبوون له‌خوا.
- ۶- خۆپاراستن له‌چاو تيرپرين له‌شتی خه‌لکی و خۆ به‌زلزانی.
- ۷- ئیبلیس دوژمنی ئاده‌م و خیزانه‌کە‌ی و نه‌وه‌کانیانه.
- ۸- پیکه‌وه قسه‌ کردنی هاوه‌لان به‌جوانترین شیوه هه‌ندیک له‌ ئه‌و هۆکارانه‌ی، که هاوه‌لان به‌کاریان هینا بۆ شه‌پکردن له‌گه‌ل شه‌يتان، گوپرايه‌لییان بوو بۆ فەرمووده‌ی خوا‌ی گه‌وره: ﴿وَقُلْ لِّعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا﴾ الاسراء: ۵۳.

نۆیه‌م: دیدی هاوه‌لان بۆ گه‌ردوون و ژيان و هه‌ندیک له‌دورستگراوه‌کان:

پيغمبه‌ری خوا ﷺ هه‌میشه هاوه‌لانی فی‌ری قورشان‌ی پي‌رۆز ده‌کرد و په‌روه‌ده‌ی ده‌کردن له‌سه‌ر تيرپوانيني پاست بۆ کيشه‌کانی بیروباوه‌پ و تيرپوانيني

ته و او بۆ بوونه وه رو ژيان، له پێگهى ئايه ته پيرۆزه كانى قورئانه وه، ئيتير سه ره تاي بوونه وه رو سه ره نه نجامى بۆ پوونده كردنه وه.

هه ره وه قورئانى پيرۆز باسى راستيه كانى ئاژه لى بۆ ده كردن، كه هيجى كه م نه بوو له راستيه كانى تر، كه باسى ده كرد.

به م شتوه يه ش قورئانى پيرۆز بيرۆكه و تېپوانىنى نه وهى يه كه مى موسلمانانى پێكخست سه باره به گه ردوون و دروست كردوه كان، هه ره وه راستى ئه م ژيانه له ناو چووه، پيغه مبه ريش ﷺ به رده وام هه ر راستى چاره نووس و پێگاي پزگار بوونى له دل و ده روونى هاوه له كانى ده چاند، چونكه دلنيا بوو له وهى هه ركه سيك ئه وشتانه بزانييت، به هه موو توانايه كيبه وه هه ول ده دات، كه پێگهى راست بگرييت و سه ركه وييت، له م بواره شدا پيغه مبه ر ﷺ توندى ده كرد سه ر لايه نيكي گرينگ كه برىتى بوو له وهى كه ئه م ژيانه هه رچه ند دريژ ببیته وه هه ر كۆتايى پيديدت، خوشييه كانيشى هه رچه نده زۆر بن، هه ركه م و بپاوه ن.

له راستيدا زۆريك له كارمه ندانى بوارى بانگه واز، ئه م راستيه له دله كانياندا لاواز بووه، چونكه له خوشيه كانى ئه م ژيانه دا نگرۆ بوونه و به دوايدا هه ر خه ريكي پاكردن، هه ر كاتيكيش شتيكيان ده ستده كه وييت داواى زياتر ده كه ن و تيربوونيان نيه، ئه مه يش كاره ساتيكي گه وريه به راستى، به لام خوشگوزه رانى له و سنووردهى كه شه رعى خوا ده ستنيشاني كردووه، كه بيته هۆكاريك بۆ پۆزى دوايى، ئه وه كاريكي چاكه.

باسی چواره م: مه سه لهی خوا په رستن له سه رده می مه که دا

یه که م: خاویڼ کردنی نه وې یه که م به جوړه ها خوا په رستن:

پښتېمېری خوا څه ماوه لانی خوی په روه رده کرد له سه ر خاویڼکردنه وې دله کانیا و، پښتونیشی کردن بڅ پښتگی به دیه پتانی نه وه له پښتگی قورئانه وه، وه کو:

- ۱- بیرکردنه وه له بوونه ووهرو دروستکراوه کان و فهرمووده کانی خوی گه وړه.
- ۲- تیرامان له زانستی خوی گه وړه و دهرگرتنی به هه موو شتیک له گه ردووندا، به لکو به هه موو شتیک له جیهانی نادیاریشدا.
- ۳- خواپه رستن له گرنگترین هڅاره کانی پاراوکردنه وې دله، چونکه خواپه رستن نه و په پری ملکه چیه بڅ خوی گه وړه، که که سڼ شایسته ی نیبه جکه له خوی گه وړه.

نه و خواپه رستیا نه ش، که دل و گیان پاراو ده که نه وه، دوو جوړن:

أ - جوړی یه که م: نه وانه ی که فهرزکراون وه کو: ده ستنو یژ و نویژ و پوژ و زه کات و حج و شتی تر.

ب - جوړی دووه م: نه وانه یه که به گشتی هه موو شتیک که موسلمانان له خوا نزیک بکاته وه، نه نجامده ری پاداشت ده دریته وه و دل و گیانی په روه رده ده کا.^۱

پاراوکردنه وې دل به قورئان خویندن و یادی خواو... کاریکی گرنگه، چونکه نه گه ر ده روونی مړوځ خوی پزگار نه کات له پیساییه کانی و په یوه ندی نه کات به خوی گه وړه ناتوانیت واجیبه کانی نیسلام نه نجام بدات، یا به به رده وامی خوی گه وړه بیه رستیت، نویژ له پیش هه موو نه و عیباده تانه وه دیت که دلی موسلمانان خاویڼ

۱ - فقه الدعوة، د. علی عبدالحلیم محمود (۱/ ۴۷۱، ۴۷۲).

ده کاته وه، له وانه يه يه کيک له ديارترين شويته واره کانيشی که له سهر هاوه لان ده رکه وت نه مانه ی خواره وه بن:

۱- به گو یکردنی فه رمانه کانی خوی گه ووه ده برپینی به ندایه تی: خوی گه ووه وه سفی نه و به ندانه ی خوی کردووه وه رموویه تی: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ الشوری: ۳۸.
هاوه لان وایان ده زانی هه موو کاریک له کاره کانی نویژ خوا په رستنیک ی تایبه ته و، کاریگه ری تایبه تی خوی هه یه له سهر خاوی نکرده وه ی دل و گیان.

۲- گفت و گو کردنی به نده له گه ل خوی خویدا: پیغه ر ﷺ به شیکی له نه و گفتوگزیه پروونکردوته وه، که ده فه رمویت: ((قال تعالى: قسمت الصلاة بيني وبين عبدی نصفین، ولعبدی ماسأل، فاذا قال الحمد لله رب العالمین...)).^۱ واته: خوی گه ووه ده فه رمویت: نویژم له نیتوان خۆم و به نده که م کردوته دوو به شه وه، نه وه شی داواکات نه یده می، نه گه ر بلایت ﴿الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ خوی گه ووه ده فه رمویت: به نده که م سوپاسی کردم، نه گه ریش بلایت: ﴿مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ﴾ خوی گه ووه ده فه رمویت: به نده که م مه زن پایگرم، ستایشی کردوم، نه و کاته ش بلایت: ﴿وَإِلَّاكَ نَعْبُدُ وَإِلَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ ده فه رمویت: نه مه له نیتوان خۆم و به نده که مدایه، نه وه شی داوای کرد پیی ده ده م.

ئینجا که ده لیت: ﴿أَفَدَنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ ده لیت: نه مه بۆ به نده که مه و، داواکارییه که شی جیبه جی ده که م.
۳- ئاسوده یی و سوکنایی دل: پیغه مبه ری خوا ﷺ کاریکی گرنگ پروی تیکردبا^۲ نویژی ده کرد، پۆشنایی چاوه کانی له نویژدا ده بینیه وه^۲ ئینجا هاوه لانیشی

۱ - مسلم، کتاب الصلاة، باب وجوب قراءة الفاتحة في كل ركعة (رقم: ۲۹۲).

۲ - ابو داود في الصلاة (رقم: ۱۲۱۹).

۳ - الحاكم (۲/ ۱۶۰) وقال: صحيح على شرط مسلم، ووافقه الذهبي.

فیدره‌کرد چون نویژ بکه‌نه چه کیکی گرنگ بۆ چاره‌کردنی کیشه و گرفته‌کانیان.

۴- نویژ په‌رژینیکه له‌پیش تاوانه‌کاندا، خوای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ابْتَغِ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (العنکبوت: ۴۵).

هاوه‌لان که نویژیان ده‌کرد ده‌رونیان شاد ده‌بوویه‌وه، هیژیکی بۆ نه‌نجامدانی چاکه و دوورکه‌تنه‌وه له‌خرابه پتیان ده‌به‌خش، نه‌وه‌ش قه‌لغانیکی چاک بوو له‌تاوان ده‌پیاراستن.^۱

دووهم: په‌روه‌ده‌ی بیرو هۆش.

په‌روه‌ده‌کردنی پیغمبر ﷺ بۆ هاوه‌لانی گشتگیر بوو، چونکه له‌قورئانه‌وه وه‌ریده‌گرن، که ئاراسته‌کراوه بۆ مروژ به‌گشتی وه‌کو گیان و له‌ش و نه‌قل. په‌روه‌ده‌کردنی پیغمبر ﷺ بایه‌خی ده‌دا به‌گه‌شه پیکردنی توانای تیروانین و بیرکردنه‌وه و تیروانان، چونکه هه‌رنه‌وه‌یه ئاماده‌یان ده‌کات بۆ هه‌لگرتنی باری بانگه‌وازکردن بۆ لای خوا.

بۆیه قورئانی پیروژ پێپه‌ویکی داناوه بۆ په‌روه‌ده‌کردنی بیرو هۆش، پیغمبره‌ی خوا ﷺ له‌سه‌ری ده‌پویشت بۆ په‌روه‌ده‌کردنی هاوه‌لانی، گرنگترین خاله‌کانی نه‌و پێپه‌وه:

۱- پاککردنه‌وه‌ی نه‌قل له‌وشته نه‌گۆپانه‌ی، که له‌سه‌ر گومان یان لاسایی کردنه‌وه بنیات نراون.

۲- نه‌قل پێویسته به‌دوا داگه‌پان ووردبونه‌وه‌ی هه‌بیته.

۳- هه‌روه‌ها پێویسته تیروانین و بیرکردنه‌وه‌ی هه‌بیته له‌گه‌ردوندا.

۴- تیروانان له‌وحوکمانه‌ی، که شهره‌ دایناون.

۵- سه‌یرکردنی سوننه‌تی خوای گه‌وره سه‌باره‌ت به‌خه‌لکی به‌دریژی میژووی مروژایه‌تی، بۆ نه‌وه‌ی ببیته په‌ند و سوود بۆ نه‌وکه‌سه‌ی، که سه‌یر ده‌کات.

سێ يه‌م: په‌روه‌رده‌ی له‌ش.

پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سوور بوو له‌سه‌ر په‌روه‌رده‌کردنی هاوه‌لان له‌پرووی جه‌سته‌ییه‌وه، بنچینه‌کانی ئه‌و په‌روه‌رده‌یه‌ش له‌قورئانی پیرۆز وه‌رده‌گرت، به‌شیوه‌یه‌ک که لاشه‌کاره‌کانی خۆی ئه‌نجام بدات، به‌بێ زیاده‌په‌وی یا خود که‌مه‌رخه‌می، یان به‌فیڕۆدانی توانایه‌ک له‌سه‌ر هه‌ژماری توانایه‌کی تر.

هه‌ر بۆیه قورئانی پیرۆز توانا‌کانی لاشه‌ی ئاده‌میزادی به‌م شیوه‌یه پێک‌ه‌ستوه.

۱- پێک‌ه‌ستنی پێداویسته‌یه‌کانی بۆ خواردن و خواردنه‌وه.

۲- پێک‌ه‌ستنی پێویسته‌یه‌کانی به‌ج‌ل و پۆشاک، به‌وه‌ی که ئه‌وه‌نده‌ی عه‌وره‌تی پێ بشاردرێته‌وه و له‌گه‌رماو سه‌رما بیپا‌رێژێت پێویسته، جگه له‌وانه‌ش بۆ جوانیه وه‌کو پۆیشتن بۆ مزگه‌وت.

۳- پێک‌ه‌ستنی پێویستی به‌مال و خانوو.

۴- هه‌روه‌ها پێک‌ه‌ستنی پێویستی به‌هاوسه‌رگیری و خێزان پێکه‌وه‌نان به‌په‌واکردنی ژن هه‌تانه‌ و، به‌لکو واجب بوونی له‌هه‌ندێ کاتداو، قه‌ده‌غه‌کردنی داوێن پێسی به‌هه‌موو شێوازه‌کانی.

۵- پێک‌ه‌ستنی پێویسته‌یه‌کانی به‌دارایی و سه‌روه‌ری، به‌پێگه‌دان به‌مال‌داریتی به‌پێی پیکه‌ره‌ شه‌رعیه‌کان.

۶- هه‌روه‌ها ئیسلام هه‌لساوه‌به‌پێک‌ه‌ستنی سه‌رگه‌وره‌ی به‌قه‌ده‌غه‌کردنی سته‌م و دوژمنایه‌تی.

۷- هه‌روه‌ها پێویستی به‌کاروسه‌رکه‌وتن پێک‌ه‌ستوه به‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی ناچارکردوه

کاره‌که‌ی په‌وا بێت و، زیانی‌شی بۆ که‌س نه‌بێت، بانگێشی له‌خه‌لکی کردوه که‌له‌م دونیا‌یه هه‌لسێ به‌ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌ی، که یارمه‌تیان ده‌دات هه‌لسن به‌کاره‌کانی بانگه‌واز و ئایین.

۸- خوای گه‌وره‌ش وریایی داوه‌ته خه‌لکی خۆیان بپا‌رێژن له‌زۆر خۆش‌حالی و له‌خۆبایی بوون و، هه‌له‌خه‌له‌تان به‌ده‌وله‌مه‌ندی و هه‌بوونی.

ئەمە هەندیک بوو لە و بنه‌مایانه‌ی که په‌روه‌رده‌کردنی پیغه‌مبەر ﷺ له‌بۆاری لاشه‌کاندا جه‌ختی له‌سه‌ر کردوه، تا‌کو توانای هه‌لگرتنی باری جیهاد و خه‌می بانگه‌واز و گرانیه‌کانی ژیا‌نی هه‌بیت.

چوارهم: په‌روه‌رده‌کردنی هاوه‌لان له‌سه‌ر په‌وشتی جوان و خاوی‌نکردنه‌وه‌یان له‌خراپه.

په‌وشتی جوان به‌شیکری گرنکه له‌بیرو باوه‌پ، چونکه بیروباوه‌پی راست نابیت به‌بێ په‌وشت، پیغه‌مبەر ﷺ خوا‌یش ﷺ هاوه‌لانی له‌سه‌ر په‌وشتی جوان په‌روه‌رده‌کرد، له‌پنگه‌ی چه‌ندین شیوازی جیا‌جیا.

پیغه‌مبەر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((ما من شيء اثقل في ميزان المؤمن يوم القيامة من الخلق الحسن وان الله تعالى ليبغض الفاحش البذي))^١ واته: شتیک نییه له‌ترازووی ئیمانداران قورستر بیت له‌پۆژی دوا‌یی دا ئه‌وه‌نده‌ی په‌وشت جوانی، خوا‌ی گه‌وره‌ش پقی له‌و که‌سه‌یه قسه‌ی پیس و نابه‌جی ده‌کات، پرسیاریش کرا له‌پیغه‌مبەر ﷺ ده‌رباره‌ی ئه‌و شته‌ی که زیاتر ده‌بیته‌مایه‌ی چوونه ناو به‌هه‌شته‌وه، ئه‌ویش فه‌رمووی: ((تقوى الله، وحسن الخلق))، واته: له‌خوا ترسان و په‌وشت جوانی. هه‌روه‌ها پرسیا‌ری لی‌کراوه ده‌رباره‌ی ئه‌و شته‌ی که زۆتر خه‌لکی ده‌باته دۆزه‌خه‌وه فه‌رمووی: ((الفم والفرج))،^٢ واته: زمان و عه‌وره‌ت.

په‌وشت شتیکى لاوه‌کی نییه له‌ئهم ئایینه‌دا، ئاب‌لو‌قه‌یش نه‌دراوه به‌بازنه‌یه‌کی دیا‌ری کراو له‌بازنه‌کانی په‌فتا‌ری ئاده‌میزادانه، به‌لکو وه‌رگێ‌پانی کرده‌یه‌ی بۆ بیروباوه‌پی پاسته‌قینه، چونکه ئیمان هه‌ست و نه‌ستیکى شاراوه نییه له‌ناو وێژداندا به‌ته‌نها؛ به‌لکو کاریکى په‌یوه‌سته به‌هه‌لس و که‌وته‌وه، به‌شیوه‌یه‌ک که بۆمان هه‌یه ئه‌گه‌ر له‌که‌سی‌کدا نه‌مانبینی، یان پێچه‌وانه‌که‌یمان بینى پرسیا‌ر بکه‌ین: که‌واته ئیمان له‌کو‌ییه ؟ با‌یه‌خیشی چییه ئه‌گه‌ر نه‌بیت به‌په‌فتا‌ر؟^٣

١ - الترمذی، کتاب البر والصلة، باب ما جاء في حسن الخلق (رقم: ٢٠٠٢) حسن صحیح.

٢ - الترمذی، کتاب البر والصلة، باب ما جاء في حسن الخلق (رقم: ٢٠٠٤).

٣ - بروانه: دراسات قرآنية، لمحمد قطب (ص ١٣٠).

بویه ده بینین قورشان په وشت ده به سستیته وه به بیروباوه پ و، نمونه ش له سه نه وه زوره.^۱

هاوه لان په زای خویان لیبت له سهر نه وه په روه رده بوون، که په وشت جوړیکه له خوا به رستن، چونکه نه مه ک بق خواو سوپاسگوزاری و، پیزگرتن له خه لکی پیزدار ده گریته وه، بویه په وشتی هاوه لان هه لقولای باوه پیان بوو به خواو پوژی دواپی و مه به ستیش ته نها خوا بوو.^۲

په وشت له په روه رده کردنی پټغمبر ﷺ کاریکی گشت گیره، بق نمونه په وشتی نویژ ملکه چ کردنه، په وشتی قسه کردن خق دوورگرتنه له قسه ی پړو پوچ، ناره زو بازیش په وشتی دورکه وتنه وه یه له قه ده غه کراوه کانی خوا گه وره، په وشتی مامه له کردنیش له گه ل خه لکی میان په ووییه له نیوان ده سترگرتنه وه و زیاده په ووی، ... به م شیوه یه ش ده رده که ویت، که هیچ شتیک نییه له موسلماندا په وشتی نه بیت، یان ناماژیه کی په وشتی له گه لدا نه بیت، خوی گه وره یه کتا په رستی له سهروی پیبازی په وشتی داناوه، که له نایه ته کانی سوپه تی (الاسراء) دا هاتووه (۲۳- ۳۸)، چونکه یه کتا په رستی لایه نیکی په وشتی په سهنی هیه، چونکه هه لسان پیی ده گه پټه وه بق په وشتی دادگه ری و داد په روه ری و راستگویی له خودا، هه روه ها پشت هه لکردن لیی ده گه پټه وه بق په وشت ناشیرینی به پله ی یه که م، وه کو خق به زلزانین و هق وهرنه گرتن و، خق به گه وره زانین شوین نه که وتنی پټغمبران، یان ناره زووی گومان کردن و مش و مپی به تال بق خق ده رخستن، یان لاسایی کردنه وه و مانه وه له سهر قسه ی دیرینه کان نه گه رچی هه ل ش بیت، نه مانه ش هه مووی په وشت ناشیرینی، که پټگهی لیده گریت بگه نه پاستی.

۱. بریوانه نایه تکانی سوپه تی (المؤمنون ۱- ۱۱) سوپه تی (الانعام ۱۵۱- ۱۵۳)

۲. بریوانه: الوسطیة فی القرآن الکریم (ص ۵۱۹).

پینجه م: په رومرده کردنی هاوه لان له سره رپه وشته جوانه کان له ریگه ی سرگوزشته کانی قورنانه وه.

سهرگوزشته کانی قورن پښ له ناموژگاری و دانایی و ښه پرتی بیرو باوه، ناراسته کانی ټاکار و، شیوازه کانی ټاکارو، په ند وهرگرتن له گهل و میلیه تان، سهرگوزشته کانی قورن بریتی نین له هندی مه سه له ی میژوویی، ته نها تاییه ت بن به میژوو نوسه کانه وه، به لکو له وه زور گه وره و گرنگتره، چونکه پښ له یه کخوا په رستی و، زانست و، په وشتی جوان و، به لگه ی ئه قلی و، به چاوپوونی و یادخستنه وه، گفتوگو کردنی سهر.

نمونه ی یه کیش ده هیتمه وه له سوپرتی یوسف عليه السلام، به تیروانین له لایه نی په وشتی که ناشکرایه له دیمه نه کانی ئه و سوپرته، زانایانی په وشت و هوشمندان ده لاین: ((کارو باری میلیت هه رگیز پاست نابیت، تاکو چاکخوازان و پیاوانی کارگوزارو، پپیشانده ران نه بن، نه وانه مهرجی دیاریکراو په وشتی جوانیان هیه، جا نه گهر نه وکه سه ی هه لده ستی به نه نجامدانی کاره که پیغه مبه ر بیت چل خاسیه تی پتویسته هه بیت، باسیان کردوه و هه مووی په یوه ندی هیه به به رپتوه بردنی میلیت ته که یه وه، نه گهر سه روکیکی چاکه کار بیت، له و چل مهرجه هه ندیکیان به پتویست زانیوه بوی، جا سه رگه وره مان یوسف عليه السلام، خاسیه تی پیغه مبه ره په وانه کراوه کان و جوانیانی تیا دا بووه، له سره گوزشته که شیدا، نه وده نه په ندو سود هاتووه، که هوشمندی میلیت تان وهریگرن بۆ هه لېژاردنی شایسته کان بۆ کاره کان، چونکه نه و پاشا و پیغه مبه ریش بوو! جا له بهر برانه وه ی پیغه مبه رایه تی، به وه واز ده هیتنین، که باسی دوانزه خاسیه ت بکه یین، که پتویسته سه روکی چاکه کار له سه ری بیت، بۆ نه وه ی ببیته مایه ی لیورد بونه وه ی قورن ان ناگاداریه کیش بیت بۆ فیترخوازانی هه ولده ر بۆ گه یشتن به چاکه ^۱.

گرنګترین نه‌ومهرجانه‌ی زانایان دایانناوه بۆ سه‌روکی شاری چاکه‌کار:

۱- داوینپاکی به‌رانبه‌ر ئاره‌زووه‌کان، بۆ نه‌وه‌ی کارامه‌ بیټ و هیڅی ده‌روونی
 هه‌بیټ: ﴿كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُمْ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾
 یوسف: ۲۴.

۲- ئارامگرتن له‌کاتی توپه‌بوودا، بۆ نه‌وه‌ی خوی بگریته‌وه: ﴿قَالُوا إِنْ يَسْرِقْ
 فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ
 شَرٌّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ﴾ یوسف: ۷۷.

۳- نه‌رمی له‌جیځای خوی، توندی له‌جیځای خوی: ﴿وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالَ
 أَتُونِي بِأَجْ لَكُمْ مِنْ أَيْكُمُ الْأَتَرُونَ أَيْ أَوْفِي الْكَيْلَ وَأَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلِينَ ﴿٦٩﴾ فَإِنْ لَمْ تَأْتُونِي
 بِهِ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِي وَلَا تَقْرُبُونِ﴾ یوسف: ۵۹- ۶۰، سه‌ره‌تای ئایه‌ته‌که نه‌رم و
 نیانیه‌و، کۆتایه‌که‌شی توندییه‌.

۴- پشت به‌خۆبه‌ستن له‌پیځه‌ی پشت به‌ستن به‌خوا: ﴿قَالَ أَجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ
 الْأَرْضِ إِنِّي حَفِيظٌ عَلِيمٌ﴾ یوسف: ۵۵.

۵ - به‌رتیڅی بۆ پووداوه‌کانی سالانی پېشوی بیته‌وه یاد، بۆ کۆنترۆل کردنی
 سیاست و له‌به‌رچاوبوونی کاره‌کانی خه‌لکی: ﴿وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِ
 فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ﴾ یوسف: ۵۸.

۶- چاکی نیگاکی‌شان و بیره‌وه‌ری به‌هین، بۆ نه‌وه‌ی شته‌کان به‌پوونی وه‌کو
 خویان باس بکات: ﴿إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ
 وَالْقَمَرَ رَأَيْتُهُمْ لِي سَاجِدِينَ﴾ یوسف: ۴.

۷- ناماده‌باشی بۆ زانست، له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و به‌هینبوون تیایدا، ﴿وَاتَّبَعْتُ
 مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ تُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ

فَضَّلَ اللَّهُ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿يوسف: ۳۸﴾ رَبِّ قَدْ
ءَاتَيْتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ ۚ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْتَ وَلِيِّ
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ ۖ تَوَفَّنِي مُسْلِمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ ﴿يوسف: ۱۰۱﴾

۸- به‌زه‌یی هاتنه‌وه‌ی به‌ه‌ژارنداو خو به‌که‌مزانینی، سه‌ره‌پای مه‌زنی
پله‌وپایه‌ی قسه‌ی له‌گه‌ل دوو هاوړنکه‌ی زیندانی کرد به‌نه‌وپه‌پی بی فیزیه‌وه:
﴿يَصْلِحِ السَّجْنَ ۚ أَرْبَابٌ مُتَّفِقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ ۚ أَلَوْ جَدُّ الْقَهَّارُ ﴿يوسف: ۳۹﴾
مه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی کاروباره‌کانی ثابین و دنیا قسه‌ی له‌گه‌ل کردن: ﴿قَالَ لَا
يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُزْرَقَانِيهِ ۚ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكُمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي
تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿يوسف: ۲۷﴾ نه‌وانیش
شایه‌تیاں بوی دا: ﴿وَدَخَلَ مَعَهُ السَّجْنَ فَتَيَانٍ ۚ قَالَ أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا
وَقَالَ الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبِئْنَا بِتَأْوِيلِهِ ۚ إِنَّا
نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿يوسف: ۳۶﴾.

۹- لیخوشبون له‌کاتی ده‌سه‌لاتدا: ﴿قَالَ لَا تَحْزِنَ عَلَيْنِ الْيَوْمَ ۖ يَغْفِرُ اللَّهُ
لَكُمْ ۖ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿يوسف: ۹۳﴾.

۱۰- به‌خشنده‌ی له‌گه‌ل عه‌شیره‌تدا: ﴿أَذْهَبُوا بِقِمِيمِي هَذَا ۚ قَالَ قُوهُ عَلَى وَجْهِ
أَيِّ يَأْتِ بِصِيرٍ ۚ وَأَتُوبُ ۖ بِأَهْلِيكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿يوسف: ۹۳﴾.

۱۱- پروونکردنه‌وه‌ی جوان و زمان پاراوی له‌لیکدانه‌وه‌ی خه‌ونی پادشا، مه‌روه‌ها
تواناشی له‌سه‌رنج پاکیشانی ده‌سه‌لاتداران و خه‌لکی به‌گشتی: ﴿لِنَفْسِي قَلَمًا كَلَّمَهُ
قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ﴿يوسف: ۵۴﴾.

۱۲- ږیکه‌خستنی جوان: ﴿قَالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ ۖ فَذَرُونِي فِي سُنْبُلِهِ
إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ﴿يوسف: ۴۷﴾.

بېگومان په‌یوه‌ندیه‌کی پته‌و هه‌یه له‌ نیوان سهرگوزشته‌کانی قورئان و‌په‌وشت، چونکه‌ یه‌کټک له‌ ئامانجه‌کانی نه‌و سهرگوزشته‌ یادخسته‌وه‌ی ئاکاری جوانه‌، که‌ سوودی هه‌یه‌ بڼ‌ه‌مووان، یه‌کټکی تریش له‌ ئامانجه‌کانی خه‌لک دوورخسته‌وه‌یه له‌ ئاکاری ناشیرین، که‌ ده‌بیته‌ هؤکاریک بڼ‌له‌ناو چوونی میله‌تان.

ئینجا هاوکات له‌گه‌ل‌ په‌ره‌سه‌ندن‌ی بانگه‌وازی ئیسلامی و‌گه‌یشتنی به‌ ئاستی ده‌ولت، هه‌ندیک هانده‌ری ناچار که‌په‌یدابوو، بریتیبوون له‌:

— یاسادانان: له‌ پیتا‌و پاریزگاری له‌ به‌ها په‌وشتیه‌کان بوو، تاوانه‌کانی توله‌کردنه‌وه‌ له‌ تاک و‌کومه‌ل‌ ده‌پاریزی له‌ ده‌ست دریزی له‌سهرگیان و‌به‌ فیروانی هوش (به‌مه‌ی و‌بی‌هؤشکه‌ره‌ جیاجیاکان)

ب - ده‌سه‌لاتی کومه‌لگا: نه‌ویش داده‌مه‌زیت له‌سهر‌بنه‌مای نه‌و شتانه‌ی، که‌ خ‌وای گه‌وره‌ پټویستی کردوه‌، وه‌کو فه‌رمان به‌چاکه‌و‌قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌و، ناموزگاری کردنی موسلمانان له‌ نیوان خ‌ویاندا، که‌ خوا له‌گه‌ل‌ زه‌کات و‌نویژو گویراپه‌لی خودا‌و پيغمبر ﷺ باسی کردوه‌.

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۷۰) به‌لکو کر دوویه‌تی به‌پاگریکی په‌سه‌ن بڼ‌چاکی‌تی نه‌م ئومه‌ته‌ ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (آل عمران: ۱۱۰)

ج - ده‌سه‌لاتی ده‌ولت:

که‌ به‌رپابوونی پټویست بوو، دامه‌زrandنیشی له‌سهر‌چه‌ند بنه‌مایه‌کی په‌وشتی پته‌و بوو، ناچاریش بوو که‌ هه‌لسی به‌ چاودیریکردنی نه‌و په‌وشتانه‌ و‌ بلاوکردنه‌وه‌ی له‌ نټو که‌سه‌کان و‌ ده‌زگاکاندا.^۱ به‌م شیوه‌یه‌ش ئاکاری ئیسلامی

هوکاره کانی ته واو بوونی بو کوبوویه وه، کومه لگاش سیسته میکی واقعی نمونه ی تیا به رپابوو، به هو ی پابه ندبونیه وه به پپر هوی خوی گه وره .
 نه مه هندیك بوو له هیله کانی دامه زړاندنی ته لاری پرهوشت له قوناغی مه ککه دا، به پاستی نه و پهره رده ش به رووبومی خوی هیئا، زیاتر له بیست کهس له کوی په نجا هاو دل له سهره تای بانگه وازه وه هلسا به به رپرستی، له پاش بلاو بوونه وه ی بانگه وازی سهرده می پیغمبر ﷺ و له پاش وه فاتی، نه وان بوون به سهرکرده گه وره کانی نوممه تو بیست کهسی تریشیان یان شهید بوون، یان کوچی دوا بیان کرد له سهرده می پیغمبر ﷺ، له نه و کومه له مه زنترین که سایه تیه کانی به په هایي هه لکه وتن، نو که سیان تیا بوو له ده کهسه مژده پیدراوه کان به به هشت، که نه وان چاکترینی نه م نوممه تن له پاش پیغمبر ﷺ، نه وان نمونه بوون دروستکردنی شارستانیته به و فیداکاریانه ی که ده یانکرد، وه کو: عه ماری کوپی یاسر، عه بدولای کوپی مه سعود، نه بو زه پ، جه عفری کوپی نه بو تالیب و کهسانی تر، هر له وانیش مه زنترین نافرته تانی نه م نوممه ته هه لکه وتن، وه کو خه دیجه ﷺ، له گه ل چه ندین نمونه ی تر، نومولفه زلی کچی حاریس، نه سمای کچی نه بو به کر، نه سمای کچی عومه یس.... هتد.

نه و کومه له به پریزه شانسدار بوون به بریکی زور له پهره رده ی بیرو باوه پو دل و ده روون و بیرو هو ش و ناکار له سهر دهستی پهره رده کاری مرفایه تی موحه ممه د ﷺ، بویه نه وان بوون به پرنیشاندهری نوممه ت^۱، چونکه پیغمبر ی خوا ﷺ پرنمونی ده کردن و پهره رده ی ده کردن و خاوینی ده کردنه وه له پیساییی و نه فامی و جائه گه ر به خته وهر نه و کهسه بیت، که نه گه ر بوجاریکیش بیت پیغمبر ﷺ بینیبیت و باوه پی پی هیئا بیت، نه ی چون بیت بو نه و کهسه ی هاوه لی پوزانه ی پیغمبر ی خوا ﷺ بووه و، شانسدار بووه به وهرگرتنی زانست و پووناکی و گفتو گوی نه و پیغمبر ه.

به شى سږيه م

ناشکراکړدنې بانگه وازو شيوازه کانې د ژاړه تې له لايه ن بتپه رستانه وه

باسى يه که م: ناشکرا کړدنې بانگه واز

پاش نه و ناماده کاريه که وره ي که پښتېمېرې خوا ښه نه نجاميدا بڼ پړه ورده
کړدنې هاوه لان و، بنياتناني کړمه لې موسلمانې پښخړاوي يه که م، له سره بڼه مای
بيروباوه پړو خوا پړه رستي وړه وشتي به رز، نيت کاتي ناشکرا کړدنې بانگه واز هات،
له دواي دابه زيني نه م نايه ته: ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ (۱۱۶) وَلَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ
أُتْبِعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الشعراء: ۲۱۴، ۲۱۵).

بڼيه، هه لسا به کړکړدنه وه ي هوزو عه شيره ته که ي و، به ناشکرا بانگې کړدن بڼ
باوه پړه ننان به خواي تاك وته نيا، نينجا ترساندنې به سزاي خوا نه گهر له قسه ي
دهرچوون، فرمانيشي پښکړدن به پښگارکړدنې خويان له دوزخ، هه روه ها
به پړسپاري تي هه موو که سږي به رانېر خوي پاگه ياند.^۱
له نينېنو عه بباسه وه پړه زاي خواي ليبي ت، فهرموويه تي: له کاتي دابه زيني نايه تي:

﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ پښتېمېر څسته چوه سر کړوي صفاو هاواري کړد
(نه ي نه وه ي عه دي، نه ي نه وه ي فيهر) _ به ستي تيره کانې قوپه يش بوو _ تاكو
کړيوونه وه، که سږي تواناي ناماده بووني نه بوايه يه کړي تړي له جيگه ي خوي
ده نارد، نينجا نه بو له هب وه موو قوپه يش هاتن، نه ويش فهرمووي: ناي نه گهر
پيتان بلتم هه ندي نه سپ سوار ده يانه وي ت هيرش به نينه سه رتان له و دوله وه،
باوه پړم پي ده که ن؟ وتيان: به لې، درومان ليت نه بينيوه، فهرمووي: که واته من

ورياکه ره‌وه‌ی سزای سه‌ختم بۆتان له‌لای خواوه. ئه‌بو له‌هه‌ب وتی: ده‌سته‌کانت بشکی، ئایا بۆ ئه‌مه ئیمه‌ت کوکرده‌وه، ئیتر خوای گه‌وره ئه‌م ئایه‌تانه‌ی دابه‌زان:

﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ① مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ②﴾

له‌پروایه‌تیکی تردا هاتووه. تیره تیره بانگیانی ده‌کرد، به‌هه‌ریه‌کی‌کیش له‌وانه‌ی ده‌فه‌رموو: خۆتان له‌دۆزه‌خ رزگار بکه‌ن....

ئینجا فه‌رمووی: ئه‌ی فاتیمه خۆت له‌دۆزه‌خ رزگار بکه، من هیچم پێناکریت بۆتۆ له‌لای خوا، به‌لام ئیتره خزمایه‌تیه‌کتان هه‌یه بۆیه من هه‌لده‌ستم به‌جێبه‌جیکردنی مافه‌کانی.

قورپه‌شیه‌یه‌کان خه‌لکیکی کرده‌یی بوون، کاتیک بینیان موحه‌مه‌د ﷺ که ٢ به‌(الصادق الامین) ده‌ناسرا. هاوار ده‌کات وپیش خۆی وپاش خۆیشی ده‌بینی، دادپه‌روه‌ری وژی‌رییان پێگه‌یان پێی پیشان دان ووتیان: به‌لێ.

جا کاتیک شایه‌تی ئه‌وان بۆ راستگۆیه‌تی پيغمه‌به‌ر ﷺ به‌دیها، پيغمه‌به‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: من ئاگادار که‌ره‌وه‌م له‌پیش سزایه‌کی سه‌خت له‌لای خواوه دیت بۆتان، ئه‌وه‌یش پێناسه‌یه‌ک بوو بۆ پله‌و پایه‌ی پيغمه‌به‌رایه‌تی و، ئه‌و زانستانه‌ی که‌ته‌نیا هه‌ر خۆی ده‌یانزانیت، که‌ هاوینه‌ی نییه له‌لای هیچ که‌س وشوینیک، پێگه‌ش نه‌بوو له‌و پێگه‌یه‌ نزیکتر، نه‌شیوازیش هه‌بوو بۆ پوونکردنه‌وه له‌و شیوازه‌ پوونتر، خه‌لکه‌که‌هه‌مووی بیده‌نگ بوون ٣، به‌لام ئه‌بو له‌هه‌ب وتی: ده‌ستت بشکیت ئایا ته‌نها بۆ ئه‌مه ئیمه‌ت بانگ کردووه؟

به‌م شیوه‌یش پيغمه‌به‌ر ﷺ بنچینه‌کانی پاگه‌یانندی دامه‌زراند، چونکه‌ شوینیکی به‌رزی هه‌لبژارد بۆ ئه‌وه‌ی ده‌نگی به‌هه‌موان بگه‌یه‌نیت، هه‌ر ئه‌م کاره‌یشه‌ که‌ که‌ناله‌کانی پاگه‌یاندن ئه‌نجامی ده‌ده‌ن له‌م سه‌رده‌مه‌دا، ئینجا بنچینه‌یه‌کی پته‌وی هه‌لبژارد بۆ بانگه‌وازه‌که‌ی ئه‌ویش راستگویی بوو، به‌م کاره‌شی پیاوانی پاگه‌یاندن

١- البخاری. کتاب التفسیر. سورة الشعراء ورقمه ٤٧٧٠ والایه. من سورة المسد ١، ٢.

٢- مسلم، کتاب الايمان ٢٤٨- ٢٠٤.

٣- به‌روانه: السيرة النبوية لابی الحسن الندوی لا ١٢٨.

وبانگه وازی فیرکرد که په یوه نندیکردن به خه لکی پټویسته پشت نه ستوور بیت به شیوه یه کی سهره کی له سره متمانه ی ته واوله نیوان نیره و وهرگردا، یان له نیوان سهرچاوه ی په یامه که و جه ماوهر، هه روه ها ناوه پوکیش ده بیت دروی تیادا نه بیت^۱. ((نینجا کاریکی ناساییه که پټغمبری خواﷺ له بانگه وازی ناشکرادا له که س و کاری خویه وه ده ست پیکیات، چونکه مه که شاریک بوو گیانی هوزایه تی په لی تیادا هاویشتبوو، له بهر نه وه پټغمبر ﷺ له عه شیرته وه ده سستی پیکرد، بۆ نه وه ی بینه یارمه تیده ری وپاریزگاری بۆ دابین بکه ن، هه روه ها هه لسان به کاری بانگه واز له مه که دا پټویسته شوینه واریکی تاییه تی هه بیت، به هوی تاییه تمه ندی نه و شاره وه، چونکه پاکیشانی بۆ پیزی نیسلام پوټیکی گه وره ی ده بیت، وه کو له قورئانیش دا دهرده که ویت، که قورپه ش کراوه به یه که م هه نگاو به ره و جیهانی بوون، نایه ته کانیش هر له سرده می مه که وه باسی له جیهانیتی^۲ نیسلام ده کرد، خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا﴾ (الفرقان: ۱).

هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء: ۱۰۷). هه روه ها ده فهرموویت: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَئِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (سبا: ۲۸).

دوای نه وه قوئاغیکی ترهات، نه ویش بریتی بوو له بانگکردنی هه رکه سیک که پیی بگه شتایه، به لکو به دوای خه لکیشدا ده پوی بۆ جیگاکانیان و، شوینی کوپونه وه کانیان، یان له کاتی هه چ دا، هه موو که سیک بانگ ده کرد، کوپله و نازاد، به هیزو لاواز، ده وله مندو هه ژار^۳، کاتیک که خوای گه وره نه م نایه تانه ی دابه زاند: ﴿فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ ﴿۱۴﴾ إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۱۵﴾ الَّذِي

۱- بېوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د. عبدالوهاب كحيل (۱۲۱).

۲- بېوانه: دراسات في السيرة، عمادالدين خليل لا ۶۶.

۳- بېوانه: رسالة الانبياء ۴۸/۳، ۴۹.

يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿١٧﴾ (الحجر: ٩٤-٩٧) .

ناکامی ته م ناشکراکړدنه ش پووبه پړو بوونه وه و گالته پیکردن به درې خسته وه بوو، ململانیش سخت بوویه وه له نیتوان پټغمبه ﷺ و نه یاره کانی و، سهرانی بټپه رستان و بیباوه پاندا، خه لکیش باسی ته و ململانیه یان ده کرد له هه موو جیگایه ک، ته وه ش خوی له خویدا ده سته و تنیک بوو بې بانگه وازی ئیسلام، سهرسه ختترین دوزمنه کانی به شداریان تیا دا کرد، له و که سانه ی که له نیتو هوزده کاندای قسه ی خراپیان بلاوه پیده کرد .

هوکاری پراگه یاندن له و سرده مه بریتی بوو له گواستنه وه ی هه واله کان له پړیگه ی باسکردنیا، بویه هه موو که سیك به هه والی پټغمبه رایه تی موحه ممه د ﷺ ناگادار بوو، ته م باسه که وره ییش بوو به گفتوگوی نیتو کړپو دانیشته کانی هوزده کان ^۱.

* گړنگترین رخنه ی بټپه رستان :

گړنگترین ره خنه کانی سهرانی موشریکه کان ئاړاسته یان ده کرد تاك و ته ه نایی خوی که وره و پړژی دواپی و په یامی پټغمبه ﷺ و قورئانی پیروزیو. ئیستاش ته و ره خنه شیده که ینه وه و به ره رچیان ده دینه وه :

یه که م: ره خنه کانیاں له سهریه کتا په رستی.

بیباوه پانی مه که نکولیان له وه نه ده کرد که خوی که وره دروستکری ته وان و هه موو شتیکه. خوی که وره ده فهرمویت: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (لقمان: ۲۵) . به لام ته وان بتیان ده په رست، بانگه شه ی ته وه شیان ده کرد که له خوا نزیکیان ده که نه وه،

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر: ۳).

ئه‌وان بته‌رستیان له‌میلله‌ته‌کانی ده‌روبه‌ریان بۆ هاتبوو^۱، بۆیه بانگه‌وازی به‌کتابه‌رستی پوویه‌پرووی گه‌وره‌ترین به‌ره‌نگاری بوویه‌وه و زۆریان به‌لاوه سه‌یر بوو، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَعِبَادُ أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سِحْرٌ كَذَابٌ ۖ أَجَعَلْنَا لِلْإِلَهِ آلِهَةً إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۝۵﴾ وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمَسُوا وَاصِرُوا عَلَىٰ آلِهَتِهِمْ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۝۶ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِمَّةٍ الْآخِرَةِ إِن هَذَا إِلَّا أَنْتَلَقَ﴾ (ص: ۴-۷).

ئه‌وان بۆ چوونی‌شیان هه‌له‌بوو سه‌باره‌ت به‌په‌یوه‌ندی خوای گه‌وره به‌دروست‌کراوه‌کانی، چونکه ئه‌وان پێیان وابوو که خوا هاوسه‌ریکی هه‌یه له‌جنتوکه و فریشته‌ی ده‌بیته‌، فریشته‌کانیش کچی خوان‌پاکی و بیگه‌ردی بۆ خوای گه‌وره له‌و قسانه‌.

ئیترایه‌ته‌کان داده‌به‌زین بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌وه که خوای گه‌وره خۆی جنتوکه‌ی دروست کردووه و، به‌هه‌مان شیوه فریشته‌و مروفه‌کانیش، هه‌روه‌ها هه‌رگیز منال و خیزانی نه‌بووه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَقَعْلَىٰ عَمَّا يُصِفُونَ ۝۱۰۰﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَىٰ يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الانعام: ۱۰۰-۱۰۱). هه‌روه‌ها پوونیشی ده‌کرده‌وه که جنتوکه‌کان دان به‌وه‌دا ده‌نێن که خوای گه‌وره په‌رستراوه، قسه‌ی بیباوه‌پانیش په‌ته‌ده‌که‌نه‌وه: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسْبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ (الصافات: ۱۵۸).

هه‌روه‌ها داوای له‌موشریکه‌کان ده‌کرد که به‌دوای راستی بکه‌ون و به‌گومان و
 خه‌یالسه‌وه قسه‌نه‌که‌ن: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِجًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ
 لَمُحْضَرُونَ﴾ (النجم: ۲۷-۲۸) .

ئینجا پرونیشی ده‌کرده‌وه که کاریکی شیوا نییه که‌خوای که‌وره کوپ
 به‌بتپه‌رسته‌کان بدات و‌خوی کچی هه‌بیت، له‌کاتیکدا که‌کچ له‌بوچوونی نه‌واندا له‌کوپ
 که‌متره: ﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتًا إِنَّكُمْ لَقَوْلُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾
 (الاسراء: ۴۰) .

هه‌روه‌ها لیپرسراویتی ده‌خسته نه‌ستوی بتپه‌رسته‌کان سه‌باره‌ت به‌و قسانه‌ی
 که‌به‌بی به‌لگه ده‌یکه‌ن: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنْتًا أَشْهَدُوا
 خَلَقَهُمْ سَتَكُنَّ شُهَدَاءَهُمْ يَوْمَ تُرْسَلُونَ﴾ (الزخرف: ۱۹) .

دووهم: باوه‌رنه‌بوونیان به‌پژدی دوایی.

سه‌باره‌ت به‌بانگه‌وازی پتغمبر ﷺ بو باوه‌په‌یتان به‌پژدی دوایی، بتپه‌رسته‌کان
 نه‌م قسه‌یان به‌گالته‌جاری ویه‌درؤخستنه‌وه پیشوازی کرد: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ
 نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مِّنْكُمْ إِنَّا مَنَاقِبُ آلِ إِبْرَاهِيمَ ۖ أَفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ
 كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ (سبا: الایتان
 ۷، ۸) . نه‌وان نکولیشیان ده‌کرد له‌زیندوو بوونه‌وه‌ی پاش مردن: ﴿وَقَالُوا إِن هِيَ
 إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (الانعام: ۲۹) .

سویندیشیان له‌سه‌ر نه‌وه ده‌خوارد: ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ ۖ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ
 مَنْ يَمُوتُ بَلَىٰ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۲۸) ﴿لَيْسَ لَهُمْ
 الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَلَيَعْلَمَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ﴾ (النحل: ۳۸-۳۹) .

واشیان ده‌زانی ژینیکی ترنیه جگه له‌ژبانی دنیا، داواشیان ده‌کرد
 باباپیرانیان زیندوو بینه‌وه تاکو باوه‌ی بهینن به‌زیندوو بوونه‌وه، خوی گه‌وره
 ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَنْتَرِ مَا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا آبَاءَنَا إِن
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٥٥﴾ قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
 النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُعْذِرُ
 الْمُجْتَلُونَ﴾ (الجاثية: ۲۴-۲۷) .

ئه‌وه‌یان نه‌زانی که‌ئه‌و که‌سه‌ی یه‌که‌مین جار دروستیکردون، ده‌توانیت له‌پژدی
 دوايیدا زیندوویان بکاته‌وه، مواهیدو که‌سانی تر ده‌لین: ئوبه‌ی کوی خه‌له‌ف
 هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نیسقانیکی پزیوی به‌ده‌سته‌وه بوو، ده‌یوه‌راندو ده‌یدا
 به‌باداو، ده‌یووت: ئه‌ی موحه‌مه‌د، تو بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌یت که‌خوا ئه‌مه‌ زیندوو
 ده‌کاته‌وه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((نعم یمیتک الله تعالی، ثم یبعثک ثم یحشرک الی
 النار)) واته: به‌لی خوی گه‌وره ده‌تمریتی و زیندووت ده‌کاته‌وه و ده‌تخاته
 دژه‌خیشه‌وه، ئینجا ئه‌م ئایه‌ته‌نه‌ی خوینده‌وه: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ
 نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٧﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْزِي الْعِظَمَ
 وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَشْأَاهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ
 عَلِيمٌ﴾ (یس: ۷۷-۷۹) .

شیوازه‌کانی قورئان بوقایلکردنی خه‌لکی پشتی ده‌به‌ست به‌گوتاری بیرو هوش و
 گونجان له‌گه‌ل فیره‌تدا، خوی گه‌وره باسی ئه‌وه‌ی کردووه که‌حیکمه‌تی وابوو
 که‌به‌نده‌کانی زیندوو بکاته‌وه بۆ پاداشت ولیپرسینه‌وه، چونکه‌ خوی گه‌وره
 خه‌لکی دروست کردووه بۆ په‌رستنی خوی، پیغه‌مبه‌رانیشی ناردووه، کتیبه‌کانی
 دابه‌زاندووه، بۆ پوونکردنه‌وه‌ی ئه‌و پښکایه‌ی که‌له‌سه‌ری بپۆن بۆ په‌رستن و
 گوپراه‌لی کردنی وه‌لسن به‌نه‌جامدانی فه‌رمانه‌کانی و خویان بپاریزن له‌قه‌ده‌غه
 کراوه‌کانی، جاهه‌ندی که‌به‌نده‌کان پیگه‌ی راستی په‌تکرده‌وه و گوپراه‌لی خوی

نه کړدو سته می کړد، ثایا له پاش مردنی پیاو چاک و پیاو خراب پټویست نییه
پاداشت بدرینه وه چاکه به چاکه و خرابه به خرابه، خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿
أَفَجَعَلَ الْمُسْلِمِينَ كَالْجَرَمِينَ ﴿٣٥﴾ مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿٣٧﴾ إِنَّ
لَكُمْ فِيهِ لَمَا تَخْفَرُونَ﴾ (القلم: ۳۵-۳۸) .

نو و بیواوه پانه ی که سته میان له خوږیان کړد، هر نه وانن که و نه زانن نه م
که ردونه هروا به بی حکمت دروست کراوه، گوايه جیاوازیش نییه له نیوان
سه رنه نجامی چاکه کارو خرابه کاردا، خوی گه وره دهفه رموویت: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ ﴿٣٧﴾ أَمْ نَجْعَلُ
الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿٣٨﴾﴾
(ص: ۲۷-۲۸) .

قورثانی پیروزیش نمونه ی بؤ خه لکی هیناوه ته وه، به زیندو و کړنه وه ی زه وی
به پروه ک، نه و که سش که نه و زه وییه زیندو ده کاته وه، به توانایه که ژیان
بگیرپته وه بؤ نه و لاشه بیګیانانه: ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ
بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُحْيِي الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الروم: ۵۰) .

هروه ما خوی گه وره نمونه ی بؤ خه لکی هیناوه ته وه له قورثاندا به وه ی
که هندی مردوی زیندو کړدو ته وه، وه کو (اصحاب الکف) که سی سه دو تو سال
خه واندنی وله پاش نه و ماوه دورو دریژه به ناګای هینانه وه، خوی گه وره
دهفه رموویت: ﴿وَكَذَٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِنَتَّسَأَلَنَّهُمْ قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ
قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ
بِرِزْقِكُمْ هَٰذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ
وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا﴾ (الكهف: ۱۹) . ﴿وَلْيَتْلُوا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ
مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَا دُؤَا سَعَا﴾ (الكهف: ۲۵) .

جگه له به لگه ی تر که پیغمبر ﷺ به کاریده هیتا له گهل سهرانی کوفرو بته زستاندا .

سییه م: ره خنه گرتیان له پیغمبر ﷺ.

نه وان ره خنه یان هه بوو له پیغمبر ﷺ خواړه یان و ابوو پیغمبر ناییت ئاده میزادیک بیت وه کو خویان، به لکو پیویسته فریشته بیت، یان فریشته ی له گهل بیت: ﴿ وَمَا مَعَ النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴾ (الاسراء: ۹۴) .

﴿ وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴾ (الانعام: ۸)
 ﴿ وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلِيسُوت ﴾ (الانعام: ۹)

واته: نه گهر پیغمبر ښکمان له فریشته کان بنار دایه بۆ خه لکی له شیوه ی پیاویدکا ده ماننارد، که بتوانن گفتوگری له گهل بکه ن وشتی لیوه ربگرن، نه گهر وایش بوايه نه واشته کان یان لی تیکهل ده بوو وه کو چۆن لییان تیکهل بووه له مه سه له ی وهرگرتنی په یامی ئاده میزاد^۱، ئینجا نه وان پیغمبر ښکیان ده ویست که پیویستی به خواردن نه بیت و، له بازار په کان نه گه پئی: ﴿ وَقَالُوا مَالِ هَذَا الرَّسُولِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِي فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوبُ مَعَهُ نَذِيرًا ۖ ﴾ (۷) أَوْ يُنْفَخُ إِلَيْهِ كَافُرٌ أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْحُورًا ﴾ (الفرقان: ۷-۸) . وه کو چۆن هه رگیز نه یان بیستی بیت که پیغمبر رانی تر هه موویان خواردنیان خواردووه و خه ریکی هه ولدان وکارکردن بوونه: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ ۚ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا ﴾ (الفرقان: ۲۰) .

نیجا ده یانه ویست پیغمبر مالی زوری هه بیت وگوره بیت له چاویاندا:
﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْقَرَبَتَيْنِ عَظِيمٍ﴾ (الزخ: ۳۱) .
مه به سستیان له وه لیدی کوپی موغیره له مه ککه و، عوروهی کوپی مه سعود بوو
له تانیف .^۱

هه روه ها پیغمبر ی خویان به شیتی تومه تبار ده کرد: ﴿وَقَالُوا يَتَّبِعُهَا الَّذِي
نُزِّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ﴾ (۱) ﴿لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكَةِ إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾
(الحجر: ۶-۷) .

﴿أَنِّي لَهُمُ الذِّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ﴾ (۱۲) ﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّجُ مَجْنُونٍ﴾
(الدخان: ۱۲-۱۴) .

خوای گه وره یش به ربه رچی دانه وه: ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ﴾ (القلم: ۲) .
هه روه ها قه شه یه تی وه لبه ستنی هونراوه یان ده دایه پال پیغمبر ﷺ:
﴿فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ﴾ (۲۹) ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَيْبَ
الْمُنُونِ﴾ (الطور: ۲۹-۳۰) .

خویشیان ده یان زانی که نه وهونراوه ریکناخت و بیرو هوشیکی په سهن دی هه یه،
نه وه یش که نه لیت دووره له قسه ی قه شه و جادو گره کان .^۲

به هه مان شتیه و تیان جادو گره رو دروزنه: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ
الْكَافِرُونَ هَذَا سَجَرٌ كَذَابٌ﴾ (ص: ۴) .

﴿تَنَحَّنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ بِهِ إِذْ يَسْتَمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَى إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِن
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا﴾ (۱۷) ﴿انظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا﴾ (الاسراء: ۴۷، ۴۸)، به لام ثایه ته کان په یتا په یتا داده به زین بو

۱- تفسیر ابن کثیر ۴/ ۱۲۶، ۱۲۷ .

۲- ږوانه: رسالة الانبياء ۵۷/۲ .

به ربه رچدانه وې نه و قسانه، نه و هشی د درده خست که پيغمبراني پيش موحه معه ﷺ گالته يان پيکراوه و دواړوی نه و گالته که رانه يش سزای سهخته:

﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِينَ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ (الانعام: ۱۰۰).

هه روه ها نايه ته کان نه و هشیان باس ده کرد که نه و ان خودی پيغمبر ﷺ به درون نازانن، به لکو نه و ان په يامه کې به دروده خه نه و، نايه ته کانی خوی گوره يش به و قسانه په تده که نه و:

﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِبَيْتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ﴾ (الانعام: ۳۳).

چواره: هه لويستيان له قورناني پيروز.

هه روه ها نه و ان باوه پيان نه بوو که قورن ان له لای خواوه دابه زيوه، به لکو به جورک له هونراوه يان ده زانی، سه رپای نه وې هه رکه سيک به راوردی بکات له نيوان قورن ان وهونراوه دا به ناشکرا جياوازی ده بينی: ﴿وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُبِينٌ﴾ ٦٩ ﴿لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ حَيًّا وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (يس: ۶۹-۷۰). ئينجا قورن ان چون ده بيت هونراوه بيت له کاتيکدا زه می شاعیرانی کردوه که دروده کهن وخه لکی گومپاده کهن^۲، ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ ٤٠ ﴿وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ﴾ ٤١ ﴿فِي سَمُورٍ وَحَمِيرٍ﴾ ٤٢ ﴿وَطَلٍ مِنْ يَحْمُورٍ﴾ (الواقعة: ۴۰-۴۳).

شاعیران پيش خه لکانی تر ده يانزانی که قورن ان هونراوه نييه،^۳ ئينجا له ته وای به درو خسته وه و ملهوپيان نه و بوو ده يانوت: موحه معه له که سيکی نه عجه می

۱- هه مان سه رچاوه ۵۸/۳.

۲- هه مان سه رچاوه ۵۹/۳.

۳- بېوانه: رسالة الانبياء ۵۹/۳.

یه وه فیری قورئان ده بیټ^۱ که که نجیک بوو له قورپه‌یش، فروشیار بوو له لای صفا، که میک عهره بی ده زانی، جاری و ابوو پیغه مبر ﷺ له گه‌لی داده نیشته و قسه‌ی له گه‌ل ده کرد، به لام نه و نه وه نده عهره بی ده زانی که وه لامی قسه بداته وه، بویه خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ (النحل: ۱۰۳).

هه روه‌ها په‌خنه‌یان ده گرت له چوڼیه تی دابه‌زینی قورئان و، داوایان کرد هه مووی پیکه وه دابه‌زیت، سهره‌پای نه وه‌ی که به‌ش به‌ش دابه‌زینی مایه‌ی جیگیربوونی دلی باوه‌پدارانه پیی و، ئاسانکاریه که بو تیگه‌یشتن وله‌بر کردنی وپه‌یره وکردنی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (الفرقان: ۳۲).

جاکاتیک بیباوه‌په‌کان په‌خنه‌یان گرت له قورئان، خوی گه وره به‌ره‌نگاریان بوویه وه که به‌کیک بتوانیت قورئانیکی له و جوړه بهینیت، نه وه‌شی راگه‌یاند که هه‌رجی مړو و جنوکه هه‌یه نه وه‌یان پی ناکریت: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتِ الْاِیْنِسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ (الاسراء: ۸۸).

به‌لکو نه‌وانه ده‌سه‌لاتی هینانی چه‌ند سوپه‌تیکیان نییه: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرِيْنَ وَاَدْعُوا مِنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۱۳﴾﴾ فکارتو یتسجیباو لکم فاعلموا انما انزل یعلم الله وان لا الله الا هو فهل انت مسلّمون ﴿ (هود: ۱۳، ۱۴).

ته‌نانه‌ت به‌ک سوپه‌تیش هه‌ر ناتوانن بهینن: ﴿وَمَا كَانَ هٰذَا الْقُرْاٰنُ اَنْ یُّفْتَرٰی مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلٰكِنْ تَصْدِیْقُ الَّذِی بَیْنَ یَدَیْهِ وَتَفْصِیْلُ الْكِتٰبِ لَا رَیْبَ فِیْهِ مِنْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ

﴿ ۳۷ ﴾ اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَعْظَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿ (یونس: ۳۷، ۳۸) .

دهسته وسانی ئه وان، سه ره پای ئه وه که ئه وان به سروشت زمانپاراو بوون، هونراوه و (معلقات) ه کانیشیان له چله و پۆپه ی ده برپیندا بوون، ئه وه به لگه یه له سه ره ئه وه ی که قورئان قسه ی خواجه له هیچ قسه یه کی تر ناچیت.....^۱

باسی دووه: تاقیکردنه‌وه.

تاقیکردنه‌وه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، سوننه‌تیکی خوایه له‌دروس‌تکراوه‌کاندا، نه‌مه‌یش شتیکی ناشکرایه له‌باسه‌کانی قورئاندا، خوی گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (الانعام: ۱۶۵). مه‌روه‌ها فرموویه‌تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾ (الكهف: ۷).

مه‌روه‌ها فرموویه‌تی: ﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ تُطْفِئَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ (الانسان: ۲).

تاقیکردنه‌وه په‌یوه‌سته به‌ده‌سه‌لاته‌وه به‌شیوه‌یه‌کی پته‌و، سوننه‌تی خواویه که‌ده‌سه‌لات به‌هیچ میلیه‌تیک نه‌دری‌ت تا به‌قوناغه‌کانی تاقیکردنه‌وه‌دا تینه‌په‌پیت و، چاک و خراپ له‌یه‌ک جیانه‌بیته‌وه، نه‌مه سوننه‌تیکی کاریگه‌ره له‌سه‌ر موسلمانان دواناکه‌ویت، خوی گه‌وره ویستی له‌سه‌ر نه‌وه بوو که‌ئیمانداران تاقیبکاته‌وه وئینجا ده‌سه‌لاتیان پی‌ببه‌خشیت، هر نه‌م واتایه له‌سه‌ر زاری پیشه‌وا شافیعی پیمان گه‌یشتووه کاتیک پرسیاری لیکرا: کامیان باشتره بۆ که‌سیک، ده‌سه‌لاتی پی‌بدری‌ت یان تاقی بکریته‌وه؟ نه‌ویش فرمووی: ده‌سه‌لاتی پینادریت تا‌کو تاقینه‌کریته‌وه، خوی گه‌وره نه‌وه‌ی کردووه ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل نوح وئیراهیم و موسا و عیسا و موچه‌مه‌د، درودسلاوی خویان له‌سه‌ر بی‌ت، جاکاتیک نارامیان گرت ده‌سه‌لاتیان پی‌درا، که‌سیش وانه‌زانیت له‌نازار پزگاری ده‌بی‌ت^۱.

چيکمه‌تی تاقیکردنه‌وو سوده‌کانی:

۱- پالاوتنی پیزه‌کان:

خوای گه‌وره تاقیکردنه‌وی کردووه‌ته هۆکارێک بۆ پالاوتنی دلّه‌کان و جیاکردنه‌وی پاست و پووچەل له‌یه‌کتر، چونکه له‌وانه‌یه که سێک له‌کاتی خوشگوزهرانی پاستیه‌که‌ی دهرنه‌که‌وێت، به‌لام پۆزانی سه‌خت دهریده‌خات، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿أَحْسِبِ النَّاسَ أَنْ يَبْرُكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ﴾ (العنکبوت: ۲).

۲- په‌روهرده‌کردنی کۆمه‌لی موسلمان:

سه‌یید قوتب په‌حمه‌تی خوای لیبیت له‌م باره‌وه ده‌فه‌رموویت: ((ئینجا نه‌و پێگه‌ی که‌ئێتر پێگه‌ی جگه‌ له‌وه نییه بۆ پیکه‌ینانی کۆمه‌ل، که‌ئه‌م سه‌رزه‌ویییه مه‌لبگریت وه‌ل‌سیت به‌ئهرکه‌کانی، پێگه‌ی په‌روه‌رده‌کردنی کۆمه‌له‌و، دهرکردنی شاراوه‌کانی له‌چاکه‌وه‌ هیزو خۆپاگری، هه‌روه‌ها نه‌وه پێگه‌ی نه‌جامدانی کرده‌یی یه بۆ ئهرکه‌کان و، ناسینی پاستیه‌کانی خه‌لکی وژیانه، بۆ نه‌وه‌ی به‌هیزترینیان له‌سه‌ر نه‌م بانگه‌وازه جیگیربن، چونکه ئه‌وانه شیاون بۆ مه‌لگرتنی، به‌ئارامگرتنیشیان جیگای متمانه‌ن)).^۱

۳- دهرخستنی په‌نهانیه‌کانی ده‌روون:

له‌م باره‌شه‌وه خاوه‌نی ((في ظلال القرآن)) ده‌لێت: ((خوای گه‌وره پاستی دلّه‌کان ده‌زانیت پێش نه‌وه‌ی تاقیان بکاته‌وه، به‌لام تاقیکردنه‌وه له‌جیهانی پروداودا نه‌وه دهرده‌خات که‌له‌لای خوا ئاشکرایه‌و، به‌ئاده‌میزاده‌کان نه‌گه‌یشتووه، تاكو خه‌لکی له‌سه‌ر کرداره‌کانیان لیپرسینه‌وه‌یان له‌گه‌ل بکریت نه‌وه‌ک له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که‌له‌ زانستی خوادا ئاشکرایه، نه‌مه‌یش له‌لایه‌که‌وه‌ فه‌زلی خوايه‌و، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ په‌روه‌رده‌یه بۆ خه‌لکی، که‌که‌س سزا نه‌دری‌ت به‌شتیک نه‌بی‌ت که‌دهرکه‌وتوو له‌تی، چونکه که‌س له‌خوا ئاگادارتر نییه له‌پاستی دلّه‌کان)).^۲

۱- في ظلال القرآن ۱۸۰/۲.

۲- في ظلال القرآن ۳۸۷/۶ او ۲۷۲/۵.

۴- ناماده‌کردنی راسته‌قینه بۆ هه‌لگرتنی نه‌مانه‌ت:

له‌م باره‌شه‌وه خاوه‌نی (الظلال) ده‌لێت: ((حاشا له‌خوای په‌روه‌ردگار پتووستی به‌وه هه‌بێت سزای ئیمانداران بدات به‌تاقیکردنه‌وه، یان ئازاریان بدات به‌و به‌لایه‌ی به‌سه‌ریان ده‌هێنیت، به‌لام نه‌وه ناماده‌کردنی راسته‌قینه‌یه بۆ هه‌لگرتنی نه‌و نه‌سه‌رده‌یه، چونکه پتووستی به‌ناماده‌کردنێکی تایبه‌ته، نه‌وه‌یش به‌نه‌جام ناگات دوا‌ی چه‌شتنی ناره‌حه‌تی نه‌بێت، هه‌روه‌ها به‌به‌رزبوونه‌وه به‌سه‌ر ئاره‌زووه‌کانداو ئارامگرتنی راسته‌قینه به‌سه‌ر ئازاره‌کانداو، متمانه‌ی ته‌واو به‌سه‌ر خستنی خواو پاداشتی، سه‌ره‌پای سه‌ختی تاقیکردنه‌وه و درێژی ماوه‌یه‌که‌ی، ده‌رونیش زه‌برو ناره‌حه‌تی ده‌توێنێته‌وه و پی‌سیه‌کانی له‌سه‌ر لاده‌دات وه‌یژه‌ شاراوه‌کانی ده‌رده‌خات، ئیتر پاده‌په‌رێت و کۆده‌بێته‌وه و ئینجا به‌هێزی ده‌کات، به‌هه‌مان شیوه زه‌برو ناخۆشی نه‌و کاریگه‌رییه‌ی هه‌یه له‌سه‌ر کۆمه‌له‌کان، بۆیه خۆپاگر نامینی به‌هێزترین و پته‌وترینیان نه‌بێت له‌رووی متمانه‌یان به‌خوای گه‌وره‌و یه‌کێک له‌هه‌ردوو چاکه‌که، سه‌رکه‌وتن یان پاداشت، هه‌ر نه‌وانه‌شن که‌له‌کۆتاییدا ئالا‌که وه‌رده‌گرن و ده‌بنه جێگای متمانه له‌سه‌ری پاش نه‌و تاقیکردنه‌وانه)).^۱

۵- خو‌ناسینی راسته‌قینه :

له‌م واتایه‌یشدا سه‌یید قوتب په‌حه‌مه‌تی خوای لی‌بی‌ت ده‌لێت: ((بۆ نه‌وه‌ی بانگ‌خوازان راستی خۆیان و ده‌روونی ئاده‌میزاد بناسن له‌کاتی گوزه‌رانندی ژبان و جیهاد به‌ شیوه‌یه‌کی کرده‌یی، ئینجا راستی کۆمه‌ل و کۆمه‌لگا‌کان، له‌ کاتی‌کدا نه‌وان ده‌بینن چۆن بنه‌مای بانگه‌وازه‌که‌یان پێک‌دادان ده‌کات له‌گه‌ل ئاره‌زووه‌کانی خۆیان و خه‌لکی‌دا، هه‌روه‌ها شاره‌زایی په‌یدا ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی نه‌و شوێنا‌نه‌ی که‌شه‌یتانی لێده‌چێته‌ ژووره‌وه بۆ ده‌روونه‌کان و، نه‌و جێگایانه‌ی خه‌لکی تیا ده‌خلیسکێن و گوم‌پاده‌بن)).^۲

۱- فی ظلال القرآن ۳۸۹/۶ او ۲۷۲۱/۵ .

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۸۱/۲ .

۶- زانينی قه دهری بانگه واز :

له م باره شه وه خاوه نی (في ظلال القرآن) ده لیت: ((نه ویش بؤ نه ویه نه م بانگه وازه به به هابیت به لایانه وه، چه ندیش به لایان به سهر دابیت له پینا ویدا نه وهنده به نرختر بپیته وه له لایان وفیداکاری بکه ن له پینگیدا، ده ستیشی لیته لنگرن له هیچ بارود وخیچدا .^۱

۷- بلاویونه وهی بانگه واز :

نارامگرتنی موسلمان له سهر ناخوځشی تاقیکردنه وه، بانگه وازیکی کپه بؤ نه م نایینه، ده بیتنه مایه ی نه وه ی خه لکانیک بیتنه نیسلامه وه، نه گهر بانگخوازه كان لاوازی وسستی دهر پرن که س به دهنگیانه وه نایه، جاری وابوو یه که س ده هاته لای پیغمبر ﷺ و فهرمانی پیده کرا بگه پیته وه لای خزمه کانی، بؤ نه وه ی بانگیان بکات بؤ نیسلام، نه ویش گوپرایه ل ده بوو، نارامیشی ده گرت له سهر نازارو به درو خستنه وه یان، به رده وام ده بوو هه موو خزمانیشی ده هیئایه ناو نیسلامه وه،^۲ له لاپه پره کانی داهاتوودا نه ومان به رچاو ده که ویت .

۸- راکیشانی خه لکی به توانا بؤ بانگه وازی نیسلام :

به رانبر خورپاگری موسلمانان وفیداکارییان، که سه به هیزه كان به ره و لای بیروباوه پی نیسلام دین، به بؤنه ی نه و نازایی ونیمان پته وییه وه بانگه واز له لای نه و که سانه مه زن ده بیت، بؤیه خه لکه که به بی دل پراوکی به ره و نیسلام دین، مه زنتین نه و که سایه تیپانه ی نیسلام شانازیان پیوه ده کات له نه م پینگایه وه هاتن .^۳

۹- گوناوه لابر دن و به رزگردنه وهی پله وپایه له لای خوای گه وره :

پیغمبره ی خوار ﷺ ده فهرمو ویت: ((درکیک و به ره و ژوورتر نایه ته پنگای موسلمان تا کو پله یه ک پیی به رزنه بیتنه وه له لای خوا، یان گونا هیکی پیی له سهر

۱- في ظلال القرآن ۱۸۰/۲ .

۲- بېروانه: فقه السيرة النبوية لا ۱۹۲، ۱۹۳ .

۳- بېروانه: فقه السيرة النبوية لا ۱۹۳، ۱۹۴ .

لانه‌بات))^۱ له‌وانه به‌نده‌یه‌ک پله‌یه‌کی هه‌بیت به‌زانسته‌که‌ی پیتی نه‌گات، بۆیه خوای گه‌وره تاقیده‌کاته‌وه تاکو به‌ریزیکاته‌وه، هه‌روه‌ها تاقیکردنه‌وه پێگایه‌که بۆ سرپینه‌وه‌ی گونا‌هی موسلمان .

به‌هه‌مان شیوه تاقیکردنه‌وه سوودی زۆریشی هه‌یه، له‌وانه: په‌یبردن به‌ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره و، ملکه‌چی به‌ندایه‌تی و، دلسۆزی و، گه‌رانه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره، نزاو پارانه‌وه، ئارامگرتن له‌پوودانی به‌لاو کاره‌سات و، ده‌ربڕینی دلخۆشی به‌هۆی سووده‌کانی و، سوپاسی خوا له‌سه‌ری و، یارمه‌تیدانی خه‌لکی و، زانیینی بایه‌خی ساغ و سه‌لامه‌تی و، سوپاس کردنی خوای گه‌وره به‌هۆی نه‌و پاداشته‌ی له‌سه‌ریان ده‌یداته‌وه له‌پۆژی دوا‌ییدا، له‌گه‌ڵ چه‌ندین سوودی تر، بۆ زیاتر شاره‌زایی به‌روانه کتییی فقه‌الابتلاء.^۲

۱- مسلم بشرح النووي ۱۲۷/۶، ۱۲۸ کتاب البر والصلة، باب ثواب المؤمن، ورقمه ۲۵۷۲ .

۲- به‌روانه: فقه‌الابتلاء، محمد ابو صعیلیک لا ۱۵_ ۲۸ .

باسى سێیهەم: شێوازه کانی به رهنگاری بانگه وازی ئیسلام له لایهەن بته پرسته کانه وه.

بته پرستان هه موویان كۆك بوون له سه ر دژایه تی بانگه وازی ئیسلام كه پاستیی نه فامییانی خسته پوو، په رسته راوه کانیانی پووچه ل کرده وه، هزرو بیرو بۆچوونه کانیانی به ره پرچ دایه وه، سه باره ت به خوا و ژیان و مرۆڤ و گه ردوون، بۆیه ئه وانیش چه ندین پێگایان گرتە به ر له پێناو وه ستاندنی ئه و بانگه وازه و کپ کردنه وهى دهنگی، یان هه چ نه بیته بچووک کردنه وه و ده ستنیشان کردنی بواری بلأوبوونه وهى .

یه کهەم: هه ولدانى قورەیش بۆ دوورخستنه وهى ئه بو تالیب له پشتگیری و پاراستنى پێغه مبه ر ﷺ:

((قورەیش هاتنه لای ئه بو تالیب و ووتیان: ئه و برازایه ت ئازارمان ده دا له شوێن و پێ و په رسته گاماندا، پێی بلێ با وازمان لێ به ێنیت.... ئینجا ئه بو تالیب به پێغه مبه ر ﷺ وت: ((ئه و ئامۆزایانه ت ده لێن كه تۆ ئازاریان ده ده یت، داوات لێ ده كه م وازیان لێ به ێنیت، ئینجا پێغه مبه رى خوا ﷺ چاوی پرپه ئاسمان و ته ماشای ده کرد، فه رمووی: ئایا ئه و خۆره ده بینن؟ ووتیان به لێ، فه رمووی من توانام له كه سیك زۆتر نییه بۆ ئه نجامدانى ئه و كارە كه بتوانیت بلێسه یه ك له و خۆره بێنیتە خواره وه .

ئینجا ئه بو تالیب وتی: سوێند به خوا ئه م برازایه م هه رگیز درۆ ناکات، بۆیه بگه رێته وه ١ چه ندین جاریش قورەیش هه ولێ ده دا فشار بخاته سه ر پێغه مبه ر ﷺ له پێگه ی خزه کانیه وه به لام هه چیان پێنه کرا .

هه سه له ی پارێزگاری کردنی ئه بو تالیب بۆ موحه ممه د ﷺ و پشتگیری کردنی و پشت به رنه دانی بلأوبوویه وه، ئه وه یش زۆر سه خت بوو له سه ر قورەیش، بۆیه

عوماره‌ی کوپي وه‌لیدی کوپي موغیره‌یان برده لای نه‌بو تالیب و وتیان: نه‌وه عوماره‌ی کوپي وه‌لیده، جوانترین و دامه‌زراوترین لاوه، ده‌ییه‌خشین پیٚت وه‌کو کوپي خۆت، نه‌گه‌ریش کوژرا خوینباییه‌که‌ی وه‌رده‌گریٚت، تویش برازاکه‌تمان بده ده‌ست، که‌به‌رانبر ئایینی خۆت و باو پیرانت وه‌ستاوه‌و، کوٚمه‌لئ هۆزه‌که‌تی په‌رت‌ه‌وازه کردووه‌و به‌بیٚ نه‌قلمان داده‌نی، بۆ نه‌وه‌ی بیکوژین و، ده‌بیٚته‌کوشتنی پیاویک به‌پیاویک، نه‌ویش وتی: سویند به‌خوا سه‌وداگه‌رییه‌کی خراپ له‌گه‌ل ده‌که‌ن، کوپي خۆتانم پیٚده‌ده‌ن به‌خۆی بکه‌م، کوپي خۆتمان پیٚده‌م بیکوژن، سویند به‌خوا نه‌وه هه‌رگیز پوونادات^۱ ئینجا به‌پاستی نه‌وه شتیکی سه‌یره، مروٚف واقیورده‌مینئ به‌رانبر پیاوه‌تی وجوامیری نه‌بو تالیب له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ، چونکه چاره‌نووسی خۆی گریدایه چاره‌نووسی برازاکه‌یه‌وه، به‌لکو که‌لکی له‌وش وه‌رگرت که‌سه‌رۆکی به‌نی هاشم بوو بۆ هینانی به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموت‌ته‌لیب بۆ هاوپه‌یمانییه‌ک له‌سه‌ر ژیان و مردن، له‌پشتگیری پيغمبر ﷺ، به‌موسلمان و بیٚپاوه‌پرانه‌وه وه‌کو یه‌ک^۲، په‌نای موحه‌مه‌دی برازایدا په‌نادانیکی کراوه، به‌بیٚ هیچ ترس و دوودلیه‌ک، نه‌م داب و نه‌ریت‌ه هۆزایه‌تی به‌کارده‌هینران له‌لایه‌ن پيغمبر وه‌و ﷺ بۆ خزمه‌تی ئیسلام، نه‌بو تالیبیش کاتیٚک بینی قورپه‌یش به‌و شیوه‌ نازاری به‌نی هاشم ده‌گات، داوای له‌نه‌وان و عه‌بدولموت‌ته‌لیب کرد بۆ وه‌رگرتنی هه‌مان هه‌لوٚیست له‌پاراستنی پيغمبر ﷺ، له‌پاستیدا نه‌وانیش به‌ده‌نگیه‌وه هاتن، جگه له‌نه‌بو له‌هه‌بی له‌عه‌نه‌تی نه‌بیٚت .

کاتیٚک نه‌بو تالیب هه‌لوٚیستی خزمانی بینی، ستایشی کردن و، هه‌روه‌ها باسی چاکه‌ی موحه‌مه‌دیشی کرد ﷺ له‌ناویاندا، بۆ نه‌وه‌ی به‌رده‌وام بن له‌پشتگیریان بۆی، ده‌یووت:

إذا اجتمعت يوماً قریش لمفخر فعبد مناف سرها وصمیمها
وان حصلت اشراف عبد منافها ففي هاشم اشرافها وقديمها

۱- البداية والنهاية ۴۸/۳ .

۲- بېوانه: فقه السيرة النبوية لا ۱۸۴ .

وان فخرت يوماً فان محمداً هو المصطفى من سرها وکرمها
تداعت قريش غثها وسمينها علينا فلم تظفرو طاشت حلومها
وکننا قديماً لانقر ظلامه اذا ماثنوا صعر الخدود نقيماً^۱

ئەو کاتەیش ئەبو جەهل ویستی دالده دانی ئەبو تالیب بشکینی بۆ پیغه مبه ﷺ
حه مزه به ره نگاری بوویه وه به که وانه که ی لئیداو برینداریکرد وپی و ت: جنیو
به موحه ممه د ده دیت و من له سه ر ئایینی ئەوم، لئدانه که م بۆ بگپره وه ئەگەر پی ت
ده کړیت .

دیاردەیه کی تاکه به راستی جاهیلەت هه لسی ت به پاراستنی ئەو که سه ی جنیو به
خودا کانیان ده دات و، بی ئە قل وگه مره یان له قه ل م ده دات، هه ر به ناو ئەو
به هایانه وه گیانیان پیشکه ش ده که ن وشه پ به رپاده که ن و، موحه ممه د ﷺ زیانی
پینه گات.

ئەبو تالیب هونراوه یه کی هه یه تیایدا په ناده گریته پیروزی مه ککه و پله و پایه ی،
تیایدا پروونیشی کردووه ته پیاو ما قولانی عه شیره ته که ی و، ده لیت که موحه ممه د ﷺ
ناداته ده سته وه، وازیشی لئناهیئت، ئەگه ریش تیا بجیت له پیئاویدا، له و هونراوه یدا
ده لیت:

ولما رأيت القوم لاؤد فيهم وقد قطعوا كل العرى والوسائل
وقد صارحونا بالعداوة والاذى وقد طأوعوا امر العدو المزايل
وقد حالقوا قوماً علينا اظنة يعضون غيظاً خلفنا بالانامل
صبرت لهم نفسي بسمراء سمحة وابيض غضب من تراث المقاول
واحضرت عن البيت رهطي واخوتي وامسكت من اثوابه بالوصلائل

هه روه ها په نای برده به ر مائی خواو هه رچی ئەو شته پیروزانە ی که تیایدان،
سویندی به و ماله خوارد که به هیچ شیوه یه ک موحه ممه د به ده سته وه نادات ئەگەر

خوین وه‌کو جوگه‌له پئی کردوه :

کذبتم وبيت الله نبزی محمدا ولما نطاعن دونه وفاضل
ونسلمه حتی نصرع حوله ونذهل عن ابائنا والحلائل
وينهض قوم فی الحديد اليکم نهوض الروایا تحت ذات الصلاصل

تاكو ده‌گاته كۆتایی هۆنراوه‌كه‌ی كه‌ناوی سه‌رانی قوپه‌یش ده‌بات وقسه‌یان پیده‌كات^۱، به‌ده‌سته‌یانی پيغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ مامی به‌مه‌به‌ستی پشتیوانی کردن، سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره بوو له‌پاستیدا، سوودیشی وه‌رگرت له‌ئو داب ونه‌ریته هۆزیه‌تیانه‌ی هه‌بوون بۆ پاراستنی خۆی و، ئازادی گه‌رانی بۆی ده‌سته‌به‌ر کرد، ئه‌وه‌یش ئاماژه ده‌كات بۆ تیگه‌یشتنی پيغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ پروداوه‌کان، كه‌ئو وه‌ وانه‌یه‌کی پر واتیاه بۆ بانگخوازی پێگای خوا، بۆ چۆنیه‌تی مامه‌له‌ کردنیان له‌گه‌ل ده‌ورو به‌رو کۆمه‌لگاکیان و، سوود وه‌رگرتن له‌یاساو داب ونه‌ریت بۆ خزمه‌تی ئایینی خوا .

دووهم: هه‌ولدان بۆ ناشیرین کردنی بانگه‌وازی پيغه‌مبه‌ر ﷺ.

بته‌رسته‌کانی مه‌ککه هه‌لسان به‌شیواندن وناشیرین کردنی بانگه‌وازی پيغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ربۆیه قورپش جه‌نگیکی راگه‌یاندیان پێخست له‌دری پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مه‌به‌ستی ناشیرینکردنی، به‌سه‌رکردایه‌تی وه‌لیدی کوپی موغیره، ئه‌و له‌گه‌ل چه‌ند كه‌سانێك له‌هۆزه‌كه‌ی كۆبوونه‌وه كه‌خۆی له‌هه‌موویان گه‌وره‌تر بوو، كۆبوونه‌وه‌شیان له‌كاتی چه‌ج دا بوو، پئی وتن: ئه‌ی كومه‌لانی قوپه‌یش، واكاتی چه‌ج هاته‌ پێشی، نێرده‌کانی عه‌ره‌بیش به‌م زووانه‌ دینه لاتان و، ئه‌وان ئه‌م باسی موحه‌مه‌دیانه بیستوه، جاپیویسته له‌سه‌ر بۆچوونیك رێكبه‌هون، جیاوازی‌تانیشت نه‌بیئت ئه‌متان ئه‌و ترتان به‌درۆبخاته‌وه، قسه‌کانیش به‌رپه‌رچی خۆیان بده‌نه‌وه .

- وتیان: که‌واته خۆت له‌سەر بۆ‌چوونیک بمانگیرسینه‌وه .
- وتی: به‌لکو ئیوه قسه بکه‌ن وگویتان لیده‌گرم .
- وتیان: ده‌لێن قه‌شه‌یه .
- وتی: ئه‌و قه‌شه‌ نییه، قه‌شه‌مان بینیه‌وه قسه‌کانی له‌ورته‌ورته‌کانی ئه‌وان ناچیت .
- وتیان: ده‌لێن شیتته .
- وتی: شیت نییه، شیتمان بینیه‌وه ده‌زانین چۆنه، ئه‌م قسانه‌ی موحه‌مه‌د له‌فسه‌و جوله‌و چرپه‌چرپی شیتان ناچیت .
- وتیان: ده‌لێن شاعیره .
- وتی: ئه‌و شاعیر نییه، خۆمان شاره‌زای هه‌موو جۆره‌کانی شیعیرین .
- وتیان: ده‌لێن جادوبازه .
- وتی: جادوباز نییه، ئیچه شاره‌زای جادوگه‌رو جادوو هه‌ین، ئه‌مه‌ی موحه‌مه‌د فووتی‌رکردن وگرێلیدانی ئه‌وان نییه .
- وتیان: ئه‌ی ئیتیر چی بلێن ئه‌ی ئه‌بو عه‌بدو شه‌مس .
- وتی: سویند به‌خوا، قسه‌کانی شیرینن، بنچینه‌که‌ی وه‌کو دارخورمایه‌و، چله‌کانیشی به‌روبوومه، هه‌رچه‌کیش له‌م قسانه‌ بکه‌ن ده‌زانیت که‌پاست نییه، به‌لام نزیکترین قسه ئه‌وه‌یه بلێن جادو بازه، چونکه‌ کوپو باوک له‌یه‌کتر ده‌کات، هه‌روه‌ها براوبراو، ژن وپیایو.....^۱

خوای گه‌وره ئه‌م نایه‌تانه‌ی له‌سەر وه‌لید دابه‌زاند: ﴿ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ۖ وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ۖ وَبَنِينَ شُهُودًا ۖ وَمَهْدَتْ لَهُ تَهْنِيدًا ۖ﴾ (۱۴) ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ (۱۵) كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِآيَاتِنَا عَنِيدًا (۱۶) سَأَرْفَعُهُ ۖ صَعُودًا (۱۷) إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَّرَ (۱۸) فَقِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۱۹) ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ قَدَّرَ (۲۰) ثُمَّ نَظَرَ (۲۱) ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ (۲۲) ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ (۲۳) فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤَنَّرُ (۲۴) إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ (۲۵) سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿ (المدثر: ۱۱- ۲۶) .

له م به سهراته نه وه دهرده که ویت، که جه نگی دهر وونی دژ به پیغمبر ﷺ ه پر مه کی نه بوو، به لکو به وردی ناماده ده کرا له لایه ن سهرانی بیباوه پانه وه، به پی پی بنچینه گه لیکی دیاریکراو، که هر هه مان نه و بنچینه نه ی نه مړن که له وباره دا کاریان پیډه کریت، وه کو هه لېژاردنی کاتی گونجاو، نه وان کاتی حه جیان هه لېژارد که خه لکی تیا دا کډه بوویه وه، هه روه ها پڼکه و تن وخو به دوورگرتن له ناکوکی وبنچینه کانی تر که ده بیته مایه ی کاریگه ری هه لته ته که یان و به ناکام گه یشتنی، هه روه ها نه وان شوینی گونجاویان هه لېژارد که مه ککه بوو^۱، نینجا له م به سهراته مه زنی پیغمبر ﷺ دهرده که ویت وکاریگه ری له سهر بیسه رانی له پڼگه ی قورئانه وه، چونکه وه لید که سهرگه وره ی قوپه یش بوو، سهره پای خو به زلزانینی، قورئان کاری تیگردو دلې نه رم بوو بوی، دانیشی نابه مه زنیدا، به نه و وتانه ی که کردی^۲، هه موو نه و جه نگه دهر و نیانه ش نه یانتوانی ثابلقه ی بانگه وازی پیغمبر ﷺ بده ن، به لکو پیغمبره ی خوار ﷺ توانی ثابلقه که یان بشکیینی، که نه وان ته نها به ناشیرین کردنی بانگه وازه که وازیان نه ده هیئا، به لکو ده چوونه پیشوازی نه وانه ش که ده هاتنه مه ککه و بیروبو چوونیان ژارای ده کرد، بو نه وه ی په رزینیک دروست بکه ن له نیوان نه وان وپیغمبره رد ﷺ، چونکه پیغمبره ﷺ یه کجار سهرکه وتوو بوو له بانگه وازه که یدا، قسه کانی کاریگه ریان هه بوو له سهر گوینگری، به شیوه ی شکوداری کاریده کرده به رانبه ره که ی پیش نه وه ی قسه بکات، که قسه شی ده کرد گوینگره کانی دیل ده کرد به وشه کانی که پرپیون له دانایی وسؤزو پاکي و نیازی راسته قینه بو پڼمونی نوممه ت له پڼگه ی وه حیی خواوه^۳، نه مانه ی خواره وه یش هه ندیکن له نمونه کانی کاریگه ری قسه کانی:

۱- موسلمان بوونی (ضماذ الازدي) په زای خوا ی لیبییت:

نه م هاوه له سهره تا که هاته شاری مه ککه له ژیر کاریگه ری بانگه شه ی بته رسته کان بوو دهر باره ی پیغمبره ﷺ، تا کو ته واو دلنیا بوو که پیغمبره ﷺ

۱- بړوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د. عبدالوهاب کمیل .

۲- بړوانه: التاريخ الاسلامی للحميدي ۱۲۳/۱ .

۳- بړوانه: التاريخ الاسلامی للحميدي ۱۲۷/۱، ۱۳۷ .

تووشی شیتی بووه وه کو سهرانی مه ککه بللوی ده که نه وه، نه م زیماده له نه زدی شه نو نه بوو، چاره سهری شیتیشی ده کرد، جاکا تیک له به دږه وشته کانی مه ککه ی بیست که موحه ممد ﷺ شیت، وتی: خوزگه نه و پیاوهم ده بینی به لکو خوا له سهر دهستی من چا کیکردبا. ده لیت: چاوی به پیغه مبر ﷺ که وت وپی و ت: نه ی موحه ممد من چاره سهری نه و هم پیده کریت که پیوه ی ده نالیتی، خوی گه ورهیش بیه ویت هر که سیك له سهر دهستم چاک بکات ده یکات، پیغه مبر ﷺ فهرمووی: ((ان الحمد لله نحمده، ونستعینه، من یهد الله فلا مضل له، ومن یضلل فلا هادي له واشهد الا اله الا الله وحده لا شریک له، وان محمداً عبده ورسوله)) واته: سوپاس و ستایش بؤ خوی گه وره، په نای پیده گرین، که سیك خوا رپیپشاندهری بیت گومرا نابیت، هر که سیکیش خوا رپنمونی نه کات رپیپشاندهری نییه، شایه تی ددهم که جگه له (الله) هیچ خویه کی تر نییه، شایه تیش ددهم که موحه ممد به نده و ږه وانه کراوی خویه)) .

ده لیت: وتی: نه و وشانه م بؤ دووباره بکه ره وه، پیغه مبریش ﷺ دووباره ی کرده وه سی جار، نه ویش وتی: من گویم له قسه ی قه شه و جادوگره و شاعیران بووه، به لام گویم له هاو وینه ی قسه کانی تو نه بووه، قسه کانت ده گه نه بنی دهریا، نینجا وتی: ده ست بینه به یعتی موسلمان بوونت پیبده م، پیغه مبر ﷺ پی فهرموو: نه ی که سوکاره که ت، وتی: نه و انیش .

جاکا تیک ده وله تی نیسلام له مه دینه دامه زرا، پیغه مبریش ﷺ پوله کانی ده نارد، جارکیان به لای عه شیر ته که ی (ضماد) دا تپه پ بوون، سهر کرده ی پوله سهریازییه که وتی: نایا هیچتان له لایان هیئا؟ یه کیکیان وتی: به لئ ده ستشوریکم لایان هیئاوه، وتی: بیگیړنه وه بویان، نه وان عه شیر ته ی (ضماد) ن^۱.

وانه و سووډه كان:

ا- پرپياگه ندهى قوپه يش و، ناشيرين كردنيان بؤ كه سايه تى پيغمبر ﷺ،
تومه تباركردنيان بؤى به شيتى هانى (ضماد) ي دا كه به پړكه ویت بؤلای پيغمبر ﷺ
بؤ چاره سرکردنى، واته نه و جهنگه پراگه ياندنهى قوپه يش بوو به مايه ي موسلمان
بوونى نه و پياوه له گه ل قه ومه كه شيډا .

ب- هر دوو سيفه تى نارامگرتن وله سر خؤى ناشكرا بوو له كه سايه تى
پيغمبر ﷺ، چونكه (ضماد) پيشنيارى كرده سر پيغمبر ﷺ له شيتى
چاره سرى بكات، نه مەيش هه لويستىكه توپه يى ده وروزيئى، به لام پيغمبرى
خوا ﷺ نه م قسه ي به نه و په پى له سر خؤى وەرگرت، كه نه مەش بووه مايه ي
به دلجون وپړزى (ضماد) بؤ پيغمبر ﷺ .

ج- گرنگى نه و پيشه كييه ي كه پيغمبر ﷺ ووتاره كانى پيډه ست پيډه كات،
كه تيايدا وه سپى مه زنى خواو ناراسته كردنى په رستش ته نها بؤ نه و هاتووه،
هه ربؤيه پيغمبر ﷺ و تارو قسه كانى زور جار به وه ده ست پيډه كرد .

د- كارتىكردنى زمانپاراوى پيغمبر ﷺ و جوانى ده ربړپنى له (ضماد) چونكه
قسه كانى پيغمبر ﷺ له دلپكى پر له باوه پوه هه لده قولان، هه ربؤيه قسه كانى
ده گه شته دلّه كان .

ه- خيرا موسلمان بوونى (ضماد) به لگه يه له سر نه وهى كه ئيسلام ئايينى
فيتره ته، ده رونه كانيش نه گه رزگاربان ببيت له فشاره ناوخؤى وده ره كييه كان،
ئيتر زور جار قسه كاربان تپده كات .

و- سووړ بوونى پيغمبر ﷺ له سر بلاو كړنه وهى بانگه واز، چونكه راستيتى
باوه پو دلگه رمى و به ميژى قايلبوونى له (ضماد) دا بينى، بؤيه به يعه تى ليوه رگرت .

ز- نه مەش ده رخستنكى ناشكرايه بؤ گرنگى بانگه واز بؤلای خواى گه وړه،
(ضماد) به يعه تى دا به پيغمبر ﷺ له سر په يوه ست بوون به ئايينه وه، به لام
پيغمبر ﷺ به وه قايل نه بوو، به لكو به يعه تى ليوه رگرت له سر نه وهى بانگى
قه ومه كه شى بكات بؤ ئيسلام .

ح- له بیرنه چوونی چاکو، پږزگرتن له خوا ون پوژانی پرشنگدار.^۱

ط- هندی هڅکاری په روه رده یی هاتووه له فرموده که دا که پیغه مېرګ به کاری هیناوه له گهل (ضما د)، وه کو له سهر خوی له کاتی قسه کردنداو، شیوازی گفتوگو، ناراسته کردنی راسته وخو، هندی سیفه تیش له که سایه تی پیغه مېرګ د رده که ویت وه کو په روه رشکاریک، له وانه له سهر خوی وئارامگرتن وهاندانی کاری چاکه زور کردن .

۲- موسلمان بوونی عه مری کوړی عه به سه رمزای خوای لیبیت:

عه مری کوړی عه به سه ی سوله می ده لیت: له سهرده می جاهیلی وامده زانی خه لکی له سهر گومرایین و، له سهر هیچ شتیکی چاک نین، چونکه بتیان ده په رست، منیش بیستم که پیاوړیک له مه که هندی ه وال ده گپړته وه، نیتر ولاخه که م ناماده کردو چومو لای، بینیم نه و خوی شاردوه ته وه له خه لکی هزه که ی، به هر حالتیک بوو خوم پیی گه یاند، وتم: توچیت؟ فرمووی: من پیغه مېرګ، وتم: پیغه مېرګ چیه؟ فرمووی: خوای گه وره په وانه ی کردوم. وتم: به چی شتیکی توی په وانه کردوه؟ فرمووی: به جیبه جیکردنی په یوه ندی خزمایه تی و، شکاندنی به کان و، ته نها خوای گه وره به رستریټ وهاوبه شی له که لدانه بیت پیم وت: کیت له که لدایه له سهر نه م بیروباوه په؟ فرمووی: نازادو کویله. وتی: له و پوژده دا نه بو به کرو بیلالی له که لدا بوو له و که سانه ی باوه پیان پی هینا بوو، وتم: که واته شوینت ده که وم. فرمووی: ناله م پوژده دا نه وهت پیناکریټ، نایا حالی من وخه لکه که نابینی؟ به لکو بگه پږه وه مالی خوت، هرکاتیک بیستت که نابینی ئیسلام ناشکرا بووه بگه پږه وه بۆ لام .

ده لیت: گه پامه وه، دواتر پیغه مېرګ هاته مه دینه و چومو لای، پیم وت: نایا ده مناسی نه ی پیغه مېرګ خوا؟ فرمووی: به لی، تو بووی که له مه که هاتیه لام.^۲

۱- پړوانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی ۱۳۲/۱، ۱۳۳، هـ روه ما پړوانه: الوحي وتبلیغ الرسالة، د یحیی الیحیی ۱۱۱-۱۱۳ .

۲- پړوانه: صحیح مسلم، کتاب المسافرین ۸۲۲ .

وانم و پهنده کان :

ا- عمری کړی عه به سه له حونه فائنه کان بوو که نکولیان ده کرد له پهرستنی جگه له خوا له سهرده می جاهیلیه تدا .

ب- نه و شه پړه پاگه یاندنه تونده ی قورپه ییش به رپای ده کرد دژ به پیغمبر ﷺ هؤکاریک بوو بؤ که پانی عمر به دوی پیغمبر ﷺ .

ج- توندو تیز ی قورپه ییش به رانبر پیغمبر ﷺ، چونکه بینی پیغمبر ﷺ خوی شاردوه ته وه .

د- جوانی شیوازی چونه ژورده وه ی عمر بؤلای پیغمبر ﷺ .

ه- په یامی پیغمبر ﷺ له سر دوو بنه ما دامه زراوه: مافی خواو مافی خه لکی، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت: ((ارسلنی الله بصله الارحام وکسر الاوثان)).

نه مایش به لگه یه له سر گرنگی به جیه پنیانی په یوه ندی خزمایه تی، چونکه نه مه لکاوترین ناکار بوو به نیسلامه وه، هاوکات له گه ل بانگ وازی په کتاپه رستی، هره وها به ناشکرایش دهرده که ویت چوڼ پیغمبر ﷺ میړشی کردووه ته سر به ته کان که زور پیروژ بوون به لای قورپشه وه، له وه شدا گرنگی لادانی دیارده جاهیلیه ته کان دهرده که ویت و، بانگ وازی په کخوا په رستی جیگیر نابیت وبلو نابیته وه به لابرډنی نه و دیاردانه نه بیت .

و- له بایه خدانی پېشووه ختی پیغمبر ﷺ به لابرډنی به ته کان، سهره پای نه وه ی که توانای هه لسانی به و کاره نه بوو، دهرده که ویت که کاروباره کانی نایین ناکریت باسکردنی دواخریت بؤ خه لکی، به به هانه ی نه وه ی ناتوانی جیه جیبرکیت، چونکه ته نها باسی نه و شته ده که ن که قابیلی جیه جیکردنه و واز له وه کانی تر ده هیڼن، نه وانه بانگ وازه که یان نو قسانه و، په پړه و بیان نه کردووه له پیغمبر ﷺ که پړوبه پړوی نه قامی بوویه وه، سهره پای که می پشتیوانانی و سهرگه وره ییش له مه ککه بؤ دوژمنه کانی بوو .^۱

ز- به په روښی پیغمبر ﷺ له سهر سهلامه تی هاوه له کانی ودابین کردنی جیگای دورور له مه ترسی بویان، چونکه به عمری وت: تو نه مړی ناتوانیت موسلمان بوونت ناشکرا بکهیت .

ح- پیغمبر ﷺ هاوه لانی خوی به یاد دهاته وه و له بیر نه ده چون .

ط- پیغمبر ﷺ لیستیکی نه ددها به هه موو که سیګ موسلمان بوايه به ناوی هاوه له کانی، چونکه هیچ به رژه ونندیه ک نه بوو له و کاره دا، بویه له وه لامي پرسیاره کی عه مر دا به و شیوه وه لامي دایه وه . نه مه یش جوریکه له شاردنه وه و ه کو (ابن کثیر) ده لیت .^۱

ی- له گه پاندنه وی پیغمبر ﷺ بۆ عه مر وانه یه کی بانگه وازی لئوه رده گرین، نه ویش نه وه یه که زور کردنی شوینکه وتوان و نه نداهه کان له کاتی چه رمه سهری و ناپه حه تیدا چاک نییه، چونکه پیغمبر ﷺ خواړه ناپاسته ی موسلمانانی ده کرد بگه پرنه وه شوینه کانی خویان، یان کوچ بکه ن، بۆ نه وه ی له مه ترسی دوریان بخاته وه، هیزی موسلمانان بشارتته وه و ه لیکیش بۆ سهر کرده بره خسینی تاکو سهرقال نه بیت، سوودیګیش بیت بۆ نه و شوینه ی بوی ده چن، هه روه ها بۆ ده سته بهر کردنی به رده وامي و خوپاراستن له بڼه برکردن .^۲

هه روه ها یه کیګ له وانه ی موسلمان بوون به هوی شه پی راګه یانندن د ژبه پیغمبر ﷺ توفه یلی کوپی عه مر ی دهوسی بوو، به سهراته که شی به شیکراوه یی باسکراوه له کتیبه کانی سیره دا، به لام دکتور (اکرم ضیاء العمری) پیی وایه که ته نها نه و نه ده ی لیی جیګیر بووه که داوای له پیغمبر ﷺ کردوه په نا بهینیتته قه لا قایمه که ی ده وس و پیغمبر ﷺ پازی نه بووه،^۳ پړوايه تیکی پاستیش هاتوه باس له وه ده کات که توفه یل بانگی قه ومه که ی خوی کردوه بۆ نیسلام و نه وانیش پازی نه بوونه، تاګه یشته نه وه ی توفه یل داوای کرد له پیغمبر ﷺ دوعایان لی بکات، به لام پیغمبر ﷺ خواړه پاپایه وه خواړه یان پی پیشان بدات .^۴

۱- بېروانه: الوحي وتبليغ الرسالة ۱۰۶، ۱۰۹ .

۲- بېروانه: الاساس في السنة، سعيد حوى ۱۲۶/۱ .

۳- صحيح مسلم ۱۰۹/۱ .

۴- صحيح البخارى، فتح البارى ۱۰۷/۶ .

۳- موسلمان بوونی حوصه‌یینی باوکی عیمران ره‌زای خواى لیبیت :

قورده‌یش هاتنه لای حوصه‌ین_چونکه ږیزی زږریان لَیى ده‌گرت_ وپټیانووت: قسه‌بکه له‌گه‌لْ نه‌م کابرا، چونکه جنیوبه خداکانمان ده‌دات، نیتړ نه‌وانیش چوون و له‌نزیک ده‌رگای مالْ پيغمبر ﷺ دانیشن و فهرمووی: ږیگا بُو مامه‌پیره بکه‌نه‌وه، عیمران وهاوړنیکانیشی له‌وئ بوون، حوصه‌ین وتی: نه‌و قسه چییه لیتْ ده‌گیږنه‌وه، جنیو به‌خوداکانمان ده‌دهیت و، هه‌رخه‌ریکی باسکردنیانی، خۆتُو باوکت پیاوړیکی هوښمند بوو، له‌سهر ئایینی باو باپیرانی بوو، پيغمبر ﷺ فهرمووی: نه‌ی حوصه‌ین باوکم وباوکت له‌ناگردان، نه‌ی حوصه‌ین، چهند خدا ده‌پرستی؟ وتی: حه‌وت له‌زه‌وی ویه که له‌ئاسمان. پيغمبر ﷺ فهرمووی: نه‌گه‌ر تووشی ناخووشی بووی هاوار به‌کامیان ده‌که‌یت؟ وتی: نه‌وه‌ی که له‌ئاسمانه، فهرمووی: نه‌گه‌ر مالْت له‌ده‌ستدا هاوار به‌کئ ده‌که‌یت؟ وتی: به‌وه‌ی که له‌ئاسمانه، فهرمووی: هه‌رته‌نها نه‌ویش دیتْ هاناته‌وه، تُو هاویه‌شى بُو بریار ده‌دهیت، ئایا له‌سوپاسکرندا پټی پازیت یان ده‌ترسی زالْ بیتْه سهرتدا؟ وتی: هیچیان. فهرمووی: نه‌ی حوصه‌ین، موسلمان ببه سه‌لامه‌ت ده‌بیت. وتی: من خزم وعه‌شیره‌تم هه‌یه، چییان پئ بلیم: فهرمووی پټیان بلئ: ((اللهم استهدیک لارشده امری، وزدنی علماً ینفعنی)). واته: خوایه گیان داوای ږینمونیت ده‌که‌م بُو چاکترین کاره‌کانم، زانستیکیشم بده‌رئ به‌سوود بیتْ بُو، حوصه‌ین نه‌وه‌ی وت وه‌لنه‌سا تاکو موسلمان بوو، نیتړ عیمران هه‌لسا سه‌ری ماچ کرد، ئینجا هه‌ردوو ده‌ستی وقاچه‌کانی ماچ کرد، جاکاتیک پيغمبر ﷺ نه‌وه‌ی بینی ده‌ستی کرد به‌گریان و فهرمووی: ((له‌کرداری عیمران گریام، حوصه‌ین هاته ژورئ به‌بیباوه‌پی، عیمران هه‌لنه‌سا له‌پیشی، ئاوړیشی لینه‌دایه‌وه، به‌لام کاتیک موسلمان بوو. هه‌لسا به‌پټویست له‌گه‌لْ باوکی، بویه گریانم هات. کاتیک حوصه‌ین ویستی ده‌رچیت، پيغمبر ﷺ فهرمووی: له‌گه‌لْی بجن تاده‌یگه‌یه‌ننه مالْ که‌ی. کاتیک ده‌رچوون له‌ده‌رگاوه، قوریش بینیان ووتیان: نه‌ویش له‌پئ ده‌رچوو، ئینجا بلاوه‌یان کرد^۱.

له وانه شه ئه وهی وایکرد باوکی عیمران به م خیراییه موسلمان بیت، پاکی فیتره وئامادهیی بیت له لایه که وه، به هیژی به لگه کانی پیغمه به رو زمانپاروی بیت له لایه کی تره وه .^۱

تیبینیش ده کریت که پیغمه به رو ﷺ شیوازی گفتوگویی نه جامدا له گه له حوصه یندا، بۆ چاندنی و اتا کانی یه کتاپه رستی له دهرونیداو، لابردنی ئه و بیرو باوه پ پوچه لانه ی که باوه پی پتیان بو .

۴- موسلمان بوونی نه بوزهره زای خوای لیبیت :

ئه م هاوه له په زای خوای لیبیت نکۆلی ده کرد له حالی جاهیلیهت، پازیش نه ده بوو به بته رستی، په خه شهی ده گرت له که سیک هاوه له گه له خوا به رستیت، پیش موسلمان بوونیشی به سی سال هه نوێژی ده کرد، بی ئه وهی پووبکاته قیبله یه کی دیاریکراو، واشده رده که ویت که له سه ر پێبازی نه حنافه کان بووه، جاکاتی به پیغمه به رو ﷺ بیست هات بۆ مه کهه، خه زیشی نه کرد پرسیاربکات، تا کو شه ی به سه ردا هات وپاکشا، ئیتر عه لی ئه وهی بینی وزانی بیتگانه یه، میوانداری پیکردو پرسپاری لینه کرد، سه ر له به یانی مالی به جیهیشت وچوو بۆ (المسجد الحرام) له وی مایه وه تا کو ئیواره، دووباره عه لی ئه وهی بینی و دیسان میوانداری پیکرد، هه مان مه سه له له شه وی سییه میشدا پرویدا، به لام نه مجاره پرسپاری هوی هاتنی لیکرد بۆ مه کهه، کاتیک متمانه ی پیکرد وتی هاتووم چاوم بکه ویت پیغمه به رو ﷺ عه لی فره مووی: به لی ئه و راسته و پیغمه به رو خواجه، که پۆژمان لیبوویه وه شوینم بکه وه، جانه گه ر من شتیکم بینی مه ترسی هه بوو له سه ر تو هه لده ستم وه کو چۆن به وی ئاوبرێژم، نه گه ریش به پیکه وتم شوینم بکه وه، ئیتر نه ویش دوا ی عه لی که وت و پیغمه به رو ﷺ بینی وگوئی له قسه کانی گرت و موسلمان بوو، پیغمه به رو ﷺ پی فره موو: ((ارجع الی قومک فاخبرهم حتی یأتیک امری)) واته: بکه پێپه وه ناو خزم که سه کانت وئاگاداریان بکه ره وه تافه رمانی منت پیده گات، نه ویش وتی: سویند به خوا به ده نگیکی به رزه وه هاواری پیده که م له نیاوانیدا، پدیش به ره و مزگه وته که

به هه موو دهنګی بانګی کرد: (اشهد الا اله الا الله واشهد ان محمداً رسول الله) خه لګیش هه لیا نکوتایه سهری تا کو خستیان ه زه وې، ئینجا عه بباسی کوپی عه بدو لموت ته لیب هات وترساندنې له توله کردنه وې هوزی غیفار، که باز رګانییه کانی قوپیش به لایاندا تیده په پې به ره و شام، ئیتر رزګاری کرد له ده ستیان،^۱ نه بو زه پ پیشت ریش براکې نارد بوو بۆ مه ککه بۆ نه وې زانیاری دهر باره ی پيغمبر ﷺ به یتنه وې گوی له قسه کانی بګریت، ئیتر که پایه وې وتی: بینیم فرمان دهکات به پره وشتی جوان وقسه کانیشی هوزراوه نییه، نه بو زه پ وتی: غم وپه ژار همت نه پوانده وې، بویه بریاری دا به خوی بچیته لای پيغمبر ﷺ و براکې پتی وت: وریا به له خه لکی مه ککه چونکه نه وان زور پقیان له موحه ممه ده.^۲

وانه و په ندو سوو ده کان:

أ- بلأوبوونه وې باسی پيغمبر ﷺ له نیو هوزه کاندا، زوری نه وانه ش به شداریان تیا کرد له قوپه یش بوون، به هوی نه و وریایی دان ونا شیرین کردنی که سایه تی پيغمبر ﷺ و ئاینه که ی، تا کو باسی که یشته هوزی غیفار.

ب- نه بو زه پ پیاوړکی سهر به خو بوو له بیرو بۆ چونیدا، پرپواګنده کاریتینه ده کرد، قایلش نه ده بوو به و هه والانه ی قوپه یش بلأویان ده کرده وې، بویه براکې نارد بۆ هینانه وې هه والی متمانه پیکراو دور له کاریګری پاګه یانندن .

ج- بایه خدانی زوری نه بو زه پ به مه سه له ی پيغمبر ﷺ، چونکه پازی نه بوو به نه و هه والانه ی ئونه یسی برای هینای دهر باره ی، به لکو ویستی به چاوی خوی پاستیه کان ببینیت، چونکه مه سه له که نه وې نییه که که سیګ بیت فرمان به چاکه بکات، به لکو نه مه که سیګه ده لیت. پيغمبرم، بویه ناخوشی چه شت و له که سوکاری دور که و ته وې به خوار دنیکی که مه وې به ره و مه ککه به پیکه وت بۆ نه وې هه والی نه و پيغمبره بزانت.^۳

۱- فتح الباری ۱۷۳/۷ .

۲- مسلم ۱۹۲۳/۴ _ ورقه ۲۴۷۳ .

۳- الوحي وتبليغ الرسالة، د. يحيى اليجي ۹۱_ ۹۲ .

د- له سهر خویی وپه له نه کردن له وه رگرتنی زانیاری، چونکه ئه بو زه پ به پق و کینه ی قورپه یشی ده زانی به رانبر به موحه ممه د ﷺ، چونکه نه گهر پرسیری بگردایه به نیازی ده زانراو، له وانه شه ده ریانگردایه و به ئامانجی نه گه یشتایه که له پیناویدا دووری وناپه حه تی چه شتووه .

ه- دووربینی ووریایی پیش به ده ستدانه وهی هیچ زانیارییه ک: کاتیک عه لی په زای خوای لیبت ده رباره ی خوی و هۆکاری هاتنی بۆ مه که که وه لای نه دایه وه سهر پای نه وهی که سی پۆژ میوانداریتی پتیکرد، مه رجیشی له سهر دانا پیش قسه کردنی که لای که س باسی نه کات و پتیکه شی پتی پیشان بدات، نه وه یش نه وپه پی دووربینی بوو .

و- داپۆشینێ ئه منی بۆ کاره کان: عه لی و ئه بو زه پ په زای خویان لیبت پتیکه وتن له سهر هیمایه ک، یان جووله یه کی دیاریکراو، وه کو چۆن بیه ویت نه عه که ی چاک بکات، یان ئاو بریژیت، له کاتیکدا نه گهر عه لی که سیکی بینی به دوا یاندا دیت، نه مه جگه له وهی که نه بو زه پ له دووری ماوه یه ک پتی ده کرد له عه لی، نه وه یش دوور بینی بوو بۆ پروودانی هه رکاریکی له ناکاودا .

ز- نه م جوړه هیمایانه ئاماره ده که ن بۆ کارامه یی هاوه لان له بواری پاراستنی خۆیاندا، هه لسوکه وته کانیا ن هه په مه کی نه بوو، به لکو نه خشه بۆ کیشراو بوو، ئیمه یش نه مړۆ پتو یستمان به و جوړه هه سته هه یه دروست بیٹ لمان، به تاییه تی له پاش نه وهی ئاسایش واته یه کی گرنگی په یدا کردووه له م سهرده مه ی نه مړۆدا سه باره ت به به رده وامی شارستانیه کان .^۱ به لکو قوتابخانه ی تاییه تی خوی هه یه، شیوازو هۆکارو ده زگا و دارایی تاییه تی خوی هه یه، به لکو وایلیه اتووه، زانیارییه کان به گشتی به به رزترین نرخ ده فرو شریت، به لکو جاری واهه یه که سی ک خوی به خت ده کات له پیناو هه ندی زانیاریدا، بۆیه پتو یسته موسلمانان بایه خی پتو یست بده نه نه م بواره .^۲

۱- بهوانه: فی السیره النبویه قراءه لجوانب الحذر والحمايه، د. ابراهيم العلي لا ۵۸، ۵۹ .

۲- بهوانه: دروس في الكتمان، محمود شيت خطاب . ۹۶ .

ح- پاستگویی نه‌بو زه‌پ له‌گه‌پان به‌دوای پښگای پاستدا، هه‌روه‌ها په‌سه‌ندی ژیری وتیگه‌یشتنی، چونکه پاش نه‌وه ئیسلامی له‌سهر پېشنیارکرا په‌کسهر موسلمان بوو .

ط- په‌روشی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بایه‌خدانی به‌پاراستنی هاوه‌لانی وساغ و سه‌لامه‌تیان: چونکه فره‌مانی کردبه نه‌بو زه‌پ بگه‌پښته‌وه بۆ مالی خوی و موسلمان بوونی باس نه‌کات تاکو خوا پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی سه‌رده‌خات .

ی- ئازایی نه‌بو زه‌پو بویری له‌وتنی هه‌قدا: چونکه به‌ناشکرا موسلمان بوونی خوی له‌ناو قورپه‌یشدا پاگه‌یاندو به‌ره‌نگاریان بوویه‌وه .^۱

وه‌کو چۆن نه‌بوزه‌پ له‌قسه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌وشیوه حالی نه‌بووبیت که‌پتویسته له‌سه‌ری موسلمان بوونی به‌شاریتته‌وه، به‌لکو به‌زه‌یی پیاها‌تبیته‌وه بۆیه پیغه‌مبه‌ریش ﷺ پازی بوو له‌سهر کاره‌که‌ی، له‌وه‌ش نه‌وه وهرده‌گیردریت، که‌وتنی قسه‌ی په‌وا په‌وايه نه‌گه‌ر ئازارو زیانیش بۆ بیژهره‌که‌ی به‌یئنی، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی که‌بیده‌نگیش هه‌ر جائیزه، واشده‌رده‌که‌ویت نه‌وه‌سه‌له به‌پیتی حاله‌ته‌که‌و که‌سه‌که‌یه .^۲

ک- هه‌لویسته‌که‌ی نه‌بو زه‌پ به‌سوود بوو بۆ بانگه‌وازه‌که، پۆلێشی بینی له‌به‌رگریکردن له‌وه‌نگه‌ ده‌روونی‌ه‌ی قورپه‌یش به‌رپای ده‌کرد دژبه پیغه‌مبه‌ر ﷺ، گورزێکی سه‌ختیش بوو به‌ریتپه‌رستانی مه‌ککه‌ که‌وت، به‌جوامیری و ئازایی نه‌بوزه‌پ، چونکه خوین له‌لاشه‌ی هاته‌ خورای و هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌دووباره‌کردنه‌وه‌ی شایه‌تماندا .

ل- به‌رگریکردنی عه‌بیاس له‌موسلمانان و، هه‌ل‌دانی بۆ رزگارکردنی نه‌بو زه‌پ له‌ده‌ستی قورپه‌یش، که‌نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سهر هاوسۆزی له‌گه‌ل موسلماناندا، شیوه‌ی رزگارکردنه‌که‌شی به‌لگه‌یه له‌سهر شاره‌زایی نه‌وه به‌ده‌روونی بیتاوه‌پانی قورپه‌یش، چونکه ترساندنی له‌وه‌ترسییانه که‌ نه‌گه‌ری پرودانی هه‌یه دژ به‌بازرگانیه‌که‌یان که‌به‌ناوچه‌ی هۆزی نه‌بو زه‌پدا تیده‌په‌ریت .

۱- به‌وانه: الوحي وتبليغ الرساله ۹۵ .

۲- به‌وانه: فتح الباري ۱۳۴/۷ .

م- نه بو زه پ گوپراه لی په روه رده ی هیمنی بو، که پیغه مبه ر ﷺ پیړه وی ده کرد له مککه، چونکه سهره پای خوشه ویستی زوری نه بو زه پ بۆ پیغه مبه ر ﷺ به لام له سهره فرمانی پیغه مبه ر ﷺ مه ککه ی به جیه یشت وگه پراه وه وگرنگی دایه بانگکردنی خرمانی بۆ ئیسلام .

ن- کاریگری هه لویستی نه بو زه پ له سهر خزم وکه سه کانی وموسلمان بوونیان، سهره پای نه وه یش نه و که سیکی گونجاو نه بوو بۆ فرمانپراه یه تی، پیشه وا موسلیم ده گپرتیه وه له نه بو زه پ که فرمویه تی: نه ی پیغه مبه ری خوار ﷺ نایا نامکه یت به فرمانپراه و؟ فرموی: پیغه مبه ر ﷺ به دهستی له سهر شانمی داو فرموی: ((یا ابا ذر انک ضعیف، وانها امانه، وانها يوم القيامة خزي وندامة، إلا من اخذها بحقها، وادی الذی علیه فیها))^۱ واته: نه ی نه بو زه پ تو لاوازی، نه وه یش نه سپه رده یه، له پوژی قیامه تیشدا ده بیته سهر شوپی وپیسوایی، مه گه ر که سیك به مافی خو ی نه نجامی دابیت، نه وه شی له سهری بیت به باشی کردبیتی .

هه موو که سیك بۆ نه و بواره باشه که خوا دروستی کردوه بۆ، نه گه ر له بواریکیشدا سه رکه وتوو بوو نه وه، نه وه ناگه یه نیت له هه موو بواره کاندایه سه رکه وتوو ده بیت .

س- نه بوزه پ پیشنووی دایه نه ایمانی کوپی په خه صه که سه روکی هوزه که ی بوو، سهره پای پله وپایه ی وپیشتر موسلمان بوونی خو ی، نه م کرداره یش نامازه ده کات بۆ کارامه یی نه و له به پتوه بردندا، که هه موو کاره کانی له دهستی خویدا کونه کردوه ته وه، پیزی داناوه بۆ خه لکانی ده ورپه ری .

ع- سه رکه وتنی به رچاوی نه بو زه پ له بانگه وازدا، چونکه نیوه ی غیفار موسلمان بوون و، له پاش هیجره تیش نه و نیوه که ی تری موسلمان بوون^۲ .

له پاستیدا هه موو هه وله کانی ناشیرین کردن وجهنگی پاگه یانندن له دژی موسلمانان هه ره سیان هیئا، چونکه دهنگی پیغه مبه ر ﷺ له دهنگی نه وان

۱- مسلم، کتاب الاماره، باب کرامة الامارة ۱۴۵۷/۳ رقم ۱۸۲۵ .

۲- بهوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری ۴۵/۱ .

به رزق بوو، هوکاره کانی که یاندنیشی له هوکاره کانی نه وان چاکتربوو، جیگیربوونیشی له سهر بنه ما پیژژه که ی له وه زیاتر بوو که پیشبینی ده کرا، چونکه پیغمبر ﷺ له مالی خویدا داده نیشته، یان نه چوو له گوشه یه کی پال که عبه دا دانیشی، بۆ نه وه ی خوی له تیره ژاروی دوزمنه کانی بپاریزیت، به لکو پښکای پر مه ترسی گرت بهر، قورئانی به ده نگی به رزده خوینده وه له (مزگه وتی حرامدا) بۆ نه وه ی نه وانه ی دلایان زیندووه گوپیستی بن، وپووناکي فهرموده کانی خوی گه وره بگاته دل وده روونیان^۱، هه ندیک له وانه ش نه مانه بوون باس مان کرد، که نه وه ش به لگه یه کی ناشکرایه له سهر هره س هینانی هه لمه ته کانی قوپه یش بۆ ناشیرینکردنی پیغمبر ﷺ .

سپیه م: نه و نازارو نه شکه نجانه ی پیغمبر ﷺ تووشی بوون.

بتپه رستان ماندوو نه ده بوون له نازاردانی پیغمبر ﷺ، ههر له وپژژه وه که بانگه وازه که ی ناشکرا کرد تانه و کاته ی خوی گه وره سه ریخستن به سه ریاند، نایه تیکی زقریش ناماژده که ن بۆ نه ندازه ی نه و نازارانه ی بهر پیغمبر ﷺ ده که ویت لیان و، فهرمانیشی ده کرد به نارامگرتن و هوکاره کانی پی پیشان ده داو، داوای ده کرد که خه م نه خوات ونموونه ی پیغمبرانه ی پیش خوی بۆ باس ده کرد، وه کو فهرموده ی خوی گه وره: ﴿وَأَصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا﴾ (المزمل: ۱۰) .

﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ ءَائِمًا أَوْ كَفُورًا﴾ (الانسان: ۲۴) .

﴿وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ (النمل: ۷۰) .

﴿مَا يَقَالُ لَكَ إِلَّا مَا قَدْ قِيلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ﴾ (فصلت: ۴۳) .

نهمه یش چه ند نمونه یه که له نه و نازارانه ی پټه مېرګه ﷺ توشی ده بوو:

۱- نه بو جهل ده لیت: نایا موحه ممد پومه تی خوی خولاوی ده کات؟ واته: نیوه ده یبینن کړنوش ببات؟ وتیان: به لئ، وتی: سویند به لات وعوززا نه گهر بیبیم به پیم گهر دنی ده شلم، یاخود خول ده که مه پومه تیه وه، وتی: پټه مېرګه ﷺ هات ودهستی کرد به نویژکردن، به لام له ناکاو نه بو جهل گه رایه دواوه، به ددهستی بهرگری له خوی ده کرد، ووتیان نه وه چیته؟ وتی: له نیوان من و نه ودا که ند پک له ناگر هیه، هروها بال ده بیم و... پټه مېرګه ﷺ خوا ﷺ ده فهرموویت: ((لو دنا مني لاخطفته الملائكة عضواً عضواً))^۱ واته: نه گهر له من نریک بوايه ته وه فریشته کان پارچه پارچه یانده کرد.

له فهرمووده یه کی ئیبنو عه بیاسیشدا هاتوه، فهرموویه تی: پټه مېرګه ﷺ خوا ﷺ نویژی ده کرد کاتیک نه بو جهل هات، وتی: من نه م لئ قه ده غه نه کردوی، نه موت جاریکی تر نویژ نه که یت؟ ئینجا هه ندی قسه ی به پټه مېرګه ﷺ کرد وتی: تو چاک ده زانی که س به قه د من که س وکاری نییه، ئیتر خوی گه وره یش نه م نایه ته ی دابه زاندا: ﴿فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ﴾ (۱۷) ﴿سَدْعُ الزَّانِيَةِ﴾ (العلق: ۱۷-۱۸). ئیبنو عه بیاس ده فهرموویت: سویند به خوا نه گهر بانگی که سه کانی خوی بکړدایه زه بانه کانی دوزه خ ده یانبرد^۲.

۲- له ئیبنو مه سعوده وه په زای خوی لیبت: له کاتیکدا پټه مېرګه ﷺ نویژی ده کرد له لای که عه، کومه لیک له قورپه شیش دانیشتبون، یه کیکیان وتی: نایا ته ماشای نه م پیا بازه ده که ن؟ کامتان ده چیته ریخوله وشری فلانه مال به نیت که سهریان برپوهو، چاوه پوان بکات تاکو ده چیته سوجه و بیکاته نیو هردو شانیدا، ئیتر به دبه خترینان هه لسا به و کاره وریخوله و ناو سکه که ی کرده نیو شانی پټه مېرګه ﷺ خوا ﷺ له کاتی سوجه بردنیدا، پټه مېرګه ﷺ سهری به رزنه کرده وه، نه وانیش ده ستیان کرد به قاقای پیکه نین تاکو خه ریک بوو

۱- مسلم، کتاب صفات المنافقین، باب قوله ((ان الانسان ليطغى)) رقم ۲۷۹۷.

۲- الترمذی ۲۳۴۹، حسن صحیح غریب.

به‌سهریه‌کدا بکه‌ون، ئینجا که سێک چوو فاتیمه‌ی کچی ناگادار کرده‌وه و ئه‌ویش به‌پاکردن هات و پیسیه‌کانی له‌سهر شانی پیروزی باوکی لابرد، ئینجا ده‌ستی کرد به‌قسه‌کردن پێیان، کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوێزه‌که‌ی ته‌واو کرد، فه‌رمووی: ((اللهم عليك بقریش، اللهم...)).

واته: خواجه قوره‌یش له‌ناو ببه‌یت_سی جار، ئینجا دوعایای لێیان کرد به‌ناو، خواجه عه‌مری کوپی هیشام له‌ناو ببه‌یت، خواجه عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه له‌ناو ببه‌یت، خواجه وه‌لیدی کوپی عوتبه‌و ئومه‌یییه‌ی کوپی خه‌له‌ف وعوقبه‌ی کوپی ئه‌بی موعه‌یت له‌ناو بده‌یت، ئیبنو مه‌سعود ده‌لێت: سوێند به‌خوا هه‌موو ئه‌وانه‌م بینێ له‌پوژی به‌دردا به‌کوژدای، دوا‌ی پراکێشتران بۆ ناو بیره‌ کۆنه‌که‌ی به‌درو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((واتبع اصحاب القلب لعنه)) واته: ئه‌وانه‌ی خرا نه‌ قوله‌یی به‌دره‌وه له‌عه‌تیان به‌دوادا پویشیت.^۱

په‌ویه‌ته‌ پاسته‌کانی تر ده‌ریان خستوه‌وه که ئه‌و که‌سه‌ی پێخۆله‌و ناوسکه‌که‌ی فېره‌دا یه‌ سه‌ر شانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ عوقبه‌ی کوپی ئه‌بی موعه‌یت بوو، ئه‌و که‌سه‌یش که هانیدا ئه‌بو جه‌هل بوو،^۲ هه‌روه‌ها بێباوه‌په‌کان دوعای پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سه‌ریان و ترسان، چونکه پێیان وابوو پاران‌وه له‌که‌عه‌دا وه‌رده‌گیریت.^۳

۲- کۆبوونه‌وی خه‌لکی قوره‌یش و لێدانیان بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ :

سه‌رانی قوره‌یش جارێکیان له‌پال که‌عه‌ له‌حیجرا کۆبوونه‌وه‌و باسی پیغه‌مبه‌ریان کرد ﷺ و وتیان: هه‌رگیز خۆمانمان نه‌بینیوه ئه‌وه‌نده به‌ئارام بین ئه‌وه‌نده‌ی که به‌رانبه‌ر ئه‌م پیاوه ئارامین، به‌بێ ئه‌قلمان داده‌نی، و، جنێو به‌خواکانمان ده‌دات، به‌پاستی ئیمه له‌سه‌ر کاریکی زۆر گه‌وره ئارامی له‌سه‌ر ده‌گرین، ئه‌وان خه‌ریکی ئه‌و قسانه بوون پیغه‌مبه‌ر ﷺ هات، ئیتر هه‌موویان پێکه‌وه بۆی چوون و گه‌مارۆیاندا و وتیان: تۆی که‌په‌خنه له‌خواکان و ئایینه‌که‌مان ده‌گری؟

۱- البخاری واللفظ له رقم ۵۲۰، فتح الباری ۱/ ۵۹۴، مسلم ۲/ ۱۴۱۸- ۱۴۲۰ ورقمه ۱۰۷- ۱۷۹۴.

۲- صحیح مسلم ۳/ ۱۴۲۰.

۳- بروهانه: السیره النبویه الصحیحة للعمری ۱/ ۱۴۹.

فرمووی: به لې منم واده لیم. ښځا په کیکیان هات وکړدی به یه قهیدا، له و کاته دا نه بو به کر پیش پيغمبر ﷺ لېگرتن وفرمووی: ښا که سیک ده کوژن که ده لیت (الله) خوامه؟^۱

۴- نه بو له هب که مامی پيغمبر ﷺ و سره سخته ترین دوژمنه کانیشی بوو، هه روه ها نوممو جه میلی خیزانیشی دوژمنیکي سره سخته پيغمبر ﷺ، هه ولیده دا نیوان پيغمبري خواو خه لکی تیکیدات و، دړکی له پړگایدا داده نا، پیسیشی له بهر ده رگاکی ده پښت، بویه خوی گه وره نه م ښایه تانه ی دابه زاند: ﴿تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ۝ (۱) مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ۝ (۲) سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ۝ (۳) وَامْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ ۝ (۴) فِي جِيدِهَا حَبْلٌ مِّن مَّسَدٍ﴾ (المسد: ۱-۵). کاتیک نوممو جه میل بیستی نه م ښایه تانه دابه زیون له سر خوی ومیړده که ی، هاته لای پيغمبر ﷺ له پال که عبه دا له گهل نه بو به کر دانیشتبوو، به ردیکیشی به ده سته وه بوو، وتی: نه ی نه بو به کر کوا هورپکه ت؟ بیستومه قسه ی پیکردووم، سویند به خوا بیبینم به م به رده له ناو ده می ده دم! ښځا پښت، نه بو به کر وتی: نه ی پيغمبري خوا، ښا توی نه بیني؟ فرمووی: ((لقد اخذ الله ببصرها عني)) واته: خوی گه وره چاوی به لایه کی تر دا برد منی نه بیني، نوممو جه میل ده رباره ی پيغمبر ﷺ ده یوت: زه مکرایکه پی پی پازی نابین، ښایینه که یشمان ناویت، به فرمانیشی ناکه ین، پيغمبر ﷺ یش پخوشحال ده بوو، چونکه بته رسته کان جنیویان به (مزم) ددها، ده یفرموو: ((ښا سه یرتان له وه نایه ت چون خوی گه وره جنیوو نه فرینی قورپه یشم لیدوور ده خاته وه، جنیوبه (مزم)) ده دهن ومن (محمد) م.^۲

نه بو له هب ته نانه ت شوین پيغمبر ﷺ ده که ویت له کړپو بازه پره کاندوا، له کاتی چه جدواو به درویده خسته وه.^۳

۱- صحیح السیره النبویه، ابراهیم العلی من طرق اخری ۹۶ .

۲- البخاری ورقمه ۳۵۲۳، فتح الباری ۶/۵۵۴-۵۵۵ .

۳- بږوانه: السیره النبویه لابی شهبه ۱/۲۹۲ .

نه مانه هه نديک بوون له نمونهي نه و نازارانهي پيغمبر ﷺ چه شتي له بته رسته کان، که کوتايشيان به هه و لداني کوشتنی پيھينا له کوتايی قوناغی مه که که دا،^۱ پيغمبر ﷺ، باسی نه و پوژگارانهی ده کرد و ده یفرموو: ((لقد أخفت في الله عزوجل وما يخاف احد، ولقد اوديت في الله وما يؤذي احد....))^۲ واته: ده يانترساندم له کاتيکدا که س نه ده ترسيئندرا، نازار ده درام و که سی تر نازا نه ده درا، جاری و ابو سی پوژم به سر دا تیده په پی به شه و پوژه وه من و بيلال هيچمان نه بوو بيخوين شتيک نه بيت ژير بالی بيلال ده يشارده وه.

سهره پای مه زنی پله و پایه و پړزی پيغمبر ﷺ، توشی به لای زور و چه رمه سهری بی نه ندازه بوويه وه، هر له یه که م پوژه وه که بانگه وازی تاييدا ناشکرا کرد، له که وچ و که مژه کانی قورپه يشه وه پوويه پووی نازارو نه شکه نجهی زور ده بوويه وه، که به لای کورپکياندا تيپر ده بوو له مه که که گالته يان پیده کردو، به ته شقه له وه ده يانوت: نه وه کورپی نه بو که بشه یه^۳، له ناسمانه وه قسه ی له که ل ده کریت، که سی وایش بوو له وانه به لای پيغمبر ﷺ دا تیده په پی و ده یووت: نه مړو له ناسمانه وه قسه يان له که لت نه کرد؟!^۴

کاره ساته که ش هر نه وه ندنه نه بوو که گالته جاپی به و پيغمبره بکريت، يان نازاری دهرونی بدن، به لکو نه شکه نجهی جهسته يشيان ده دا، به لکو به درپه وشتيان گيسته نه وهی که نومه يیهی کورپی خه له فی دوزمنی خوا تفی له ناو چاوی پيرؤزی پيغمبر ﷺ کرد، ته نانه ت له پاش کوچ کردنی پيغمبر ﷺ بو مه دینه، به لاو نازار له سهر پيغمبر ﷺ هر کوتايی پینه هات، به لام په وتیکی تازهی وهرگرت، به سهر هه لدانی چه ند دوزمنیکی نوئ له مونا فيقان و جووله که و فارس و پرومه کان و هاوپه يمانه کانيان، نه که ر پيشتتر نازاردانی مه که که جنيوو گالته پيکردن بوو، يان

۱- بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/۱۵۳.

۲- سنن الترمذي ۴/۶۴۵ ورقمه ۲۴۷۲، صححة الالباني_صحيح الجامع ۱/۵۰۰.

۳- باوکی پيغمبره ﷺ له شيردانه وه.

۴- الروض الانف (۲/۳۳).

۵- هه مان سهرچاوه (۲/۴۸).

نابلوقه و ليدان بوو، نه‌مړې بووه پووبه‌پوو بوونه‌وی سهربازی سه‌خت، هي‌پرش و پاشه‌کشی تيا دايه، ليدانی شمشيرو پمی تيا دايه، به‌لای نه‌مجاره له‌مال وگياندا بوو وه‌کويه^۱، ماوه‌ی په‌يامی پيغمبر زنجيره‌یه‌ک بوو له‌چهرمه‌سهری و تاقيردنه‌وه، هه‌رگيز بې تاقه‌تی وسستی پووی تينه‌کرد له‌پيگای خوادا، به‌لکو نارامی گرت وداوای پاداشتی خوای ده‌کرد تا نه‌وکاته‌ی گه‌يشته لای خوای خوای^۲. هه‌ر له‌به‌ر نه‌وانه‌ی که‌باسکرا شايسته‌ی ((المقام المحمود والمنزلة الرفيعة)) بوو له‌لای خوای خوای، هه‌روه‌ما بو نه‌وه‌ی ببيت په‌پيشه‌نگيکيش بو بانگخواز و چاکسازه‌کان^۳، چونکه نه‌گه‌ر پيغمبره‌ی خوار ﷺ ده‌ستدریژی کراوته سهر، نه‌وا هيچ که‌سی نييه له‌سهروی به‌لاو تاقيردنه‌وه و ببيت، له‌نه‌بو سه‌عیدی خودريه‌وه په‌زای خوای ليبيت، ده‌فه‌رمویت: وتم: نه‌ی پيغمبره‌ی خوا کی له‌ه‌موو که‌سیک به‌لای گه‌وره‌تره فه‌رمووی: پيغمبران، نه‌وانه‌يش که‌زياتر وزياتر له‌نه‌وان بچن، پياو به‌پي پته‌وی باوه‌په‌که‌ی تاقیده‌کړيته‌وه، نه‌گه‌ر له‌باوه‌په‌که‌یدا توندبيت، به‌لايه‌که‌ی سه‌ختتر ده‌بيت، نه‌گه‌ر باوه‌په‌که‌ی لاوازييت به‌پي نه‌وه تاقیده‌کړيته‌وه، ته‌نانه‌ت نه‌وه‌نده تووشی به‌لا ده‌بيت تاکو له‌سهر زه‌وی پریده‌کات و هيچ گونا‌هيکی نه‌ماوه.

چوارم: نه‌و نازارو نه‌شکه‌نجان‌ه‌ی تووشی هاوه‌لانی پيغمبره‌ی بوون ﷺ.

۱- نه‌بو به‌کر په‌زای خوای ليبيت:

هاوه‌لان نه‌وه‌نده‌يان له‌نازارو نه‌شکه‌نجه به‌سهر مات که‌چياکانيش توانای هه‌لگرتنيان نه‌بوو، مال وگيانی خوایان به‌خت کرد له‌پيناوی خوادا، نه‌بو به‌کر په‌زای خوای ليبيت نازاری زور درا، خوایان به‌سهر دا کرد، له‌لای که‌عبدا به‌نه‌عل ليانداو، دواي خرايه ناو پو‌شاکيک وبرايه‌وه بو مال له‌حاله‌تيکی نزیک له‌مه‌رگدا،^۴

۱- زاد اليقين لابي شنب (۱۳۷).

۲- التمكن للامة لاسلامية (۲۴۳).

۳- بېروانه: محنة المسلمين في العهد المكي، د. سليمان السويكت (۱۹۷).

۴- التمكن للامة لاسلامية ۲۴۳.

عائیشه په‌زای خوای لیبیت ده‌گیریتته‌وه، کاتیک هاوه‌لانی پیغمبر ﷺ کوبوونه‌وه، که سی و هشت که‌س ده‌بوون، نه‌بو به‌کر په‌زای خوای لیبیت جه‌ختی ده‌کرد له‌سهر نه‌وه‌ی که‌خویان ناشکرا بکه‌ن، پیغمبر ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((یا ابابکر انا قلیل)) واته: نه‌ی نه‌بو به‌کر هیشتا که‌مین. نه‌ونده نه‌بو به‌کر جه‌ختی ده‌کرد تاپیغه‌مبه‌ر ﷺ خوی ناشکرا کرد، موسلمانانیش به‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا بلاوه‌یان کرد، ه‌ریه‌که‌و بۆلای ع‌شیره‌تی خوی، نه‌بو به‌کریش ده‌ستی کرد به‌ وتاردان بۆ خه‌لکی، پیغمبر ﷺ دانیشتبوو، بۆیه نه‌بو به‌کر یه‌که‌مین وتار بیژه که‌بانگه‌وازی کردوه بۆلای خواو پیغمبر ﷺ، بتپه‌رسته‌گان ه‌ل‌یان کوتایه‌ سهر موسلمانان ونه‌بو به‌کریان خسته ژیر پییان وبه‌سه‌ختی لیاندا، ئینجا عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه به‌دوو تاکه نه‌عله‌وه له‌نه‌بو به‌کری ده‌دا، دواي نه‌وه خزم وکه‌سه‌گانی هاتن له‌ناو پۆشاکیکدا بردیانه‌وه، گومانیشیان نه‌بو که‌مردوه، ئینجا به‌نو ته‌یم گه‌رانوه ناو مزگه‌وته‌که‌و ووتیان سویند به‌خوا نه‌بو به‌کر بمیریت، عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه ده‌کوژین، ئینجا نه‌بو قوحافه‌ی باوکی وخزمانی قسه‌یان له‌گه‌ل ده‌کرد تاوه‌لامی دایه‌وه، وتی: پیغمبر ﷺ چی به‌سهر هات؟ نه‌وانیش قسه‌یان پی کرد وبه‌دایکیان وت: خواردنیکی بده‌ری، کاتیک ه‌ر ه‌ردووکیان له‌ژوره‌که‌دا مانه‌وه ژور جه‌ختی له‌سهر زانینی ه‌ه‌والی پیغمبر ﷺ کرد، دایکیشی وتی: سویند به‌خوا ناگام نییه له‌هاورپیکه‌ت چی به‌سهر هاتوه، وتی: برۆ بۆلای ئوممو جه‌میلی کچی خه‌تتاب وپرسیاری لیبکه، نه‌ویش چوو وپرسیاری کرد، ئوممو جه‌میل وتی: نه‌نه‌بو به‌کرو نه‌موحه‌مه‌د نانا سم، خو نه‌گه‌ر پیت خو شه له‌گه‌لت دیم بۆلای کوپه‌که‌ت، وتی: به‌لئ کاتیک هات وحالی نه‌بو به‌کری بینی، هاواری کرد وتی: سویند به‌خوا که‌سانیک نه‌م کوپه‌ی تویان والیکردوه بیباوه‌پو بی په‌وشتن، خوای گه‌وره تۆله‌ی کوپه‌که‌ت له‌نه‌وانه بسینیتته‌وه، نه‌بو به‌کر وتی: نه‌ی پیغمبر ﷺ چیکرد؟ وتی: نه‌وه دایکت ده‌بیسئ، وتی: مه‌ترسه له‌دایکم، وتی: ساغ وسه‌لامه‌ته‌و له‌مالی نه‌رقه‌مه، وتی: سویند به‌خوا نان وئاو ناخۆم تاپیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بینم، نه‌وانیش له‌کپی شه‌ودا بردیانه‌لای پیغمبر ﷺ، له‌وی پیغمبره‌ی خوا ﷺ و

موسلمانان باوشیان پیاکړدو ماچیان کړد، پيغه‌مبه‌ر ﷺ زور دلی ته‌نگ بوو بڼو
حالی، نه‌بو به‌کر فه‌رمووی: نه‌ی پيغه‌مبه‌ری خوا باوک ودايکم به‌قوربانت بیټ، زور
باشم هه‌ندیک پروومه‌تم نه‌بیټ، نه‌وه‌یش دايکمه‌ دعای بڼو بکه، پيغه‌مبه‌ریش ﷺ
دوعای بڼو کړدو نه‌ویش موسلمان بوو.^۱

وانه‌و په‌ندو سووده‌کان:

ا- په‌رؤشی نه‌بویه‌کر بڼو پاگه‌یاندنی ئیسلام و، ناشکراکړدنی به‌رانبه‌ر
بییاوه‌پان، نه‌میش ئاماژه ده‌کات بڼو پته‌وی باوه‌پو ئازایه‌تی، نه‌وه‌نده
نه‌شکه‌نجه‌ی بینی خزمه‌کانی گومانیان نه‌ده‌کړد که‌مردوه.

ب- خۆشه‌ویستی نه‌بویه‌کر بڼو پيغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه له‌وکاته‌ ناپه‌حه‌ته‌دا
پرسیاری ده‌کړدو ده‌یووت که‌نان وئو ناخوات تانه‌بیینی، له‌کاتی‌کدا توانای
هه‌لسانی نه‌بوو.

ج- ده‌مارگیری هؤزایه‌تی پؤلی خؤی هه‌بوو له‌وکاته‌دا، هؤزی نه‌بویه‌کر
سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی بټپه‌رست بوون هه‌په‌شه‌یان له‌عوتبه‌دا بیکوژن نه‌گه‌ر نه‌بویه‌کر
بمړیت.^۲

د- هه‌ستی هیمنی له‌لای ئوممو جه‌میل په‌زای خوای لیټیت، که‌وا له‌چه‌ندین
په‌فتاردا ده‌رکه‌وت، له‌وانه:

* شاردنه‌وی که‌سایه‌تی وزانیاری له‌پړگه‌ی نکؤلی کړدن:

کاتی‌ک ئوممو لڅه‌یر پرسیاری کړد له‌ئوممو جه‌میل ده‌ریاره‌ی جیگای
پيغه‌مبه‌ر ﷺ، نکؤلی کړد له‌ناسینی نه‌بویه‌کر وموچه‌مده‌ی کوپی عه‌بدللا، نه‌مه‌ش
وریایی بوو له‌نه‌وه‌وه، چونکه تائه‌و کاته ئوممو لڅه‌یر موسلمان نه‌بوو، ئوممو
جه‌میلیش موسلمانیتي خؤی ده‌شارده‌وه، جیگای پيغه‌مبه‌ریش ﷺ باسنه‌کړد
نه‌وه‌ک نه‌و ئافره‌ته‌ سیخوپی قوپه‌یش بیټ.^۳

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لابن كثير ۱/ ۴۳۹- ۴۴۱.

۲- به‌وانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۷۹.

۳- به‌وانه: السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية لا ۵۰.

* قوستانه‌وی هه‌لويست بۆگه‌ياناندنی زانياری؛

ئوممو جه‌میل ویستی خۆی زانیارییه‌که به‌ئەبو به‌کر بگه‌یه‌نیت پەزای خویان لیبیت، له‌کاتی‌کدا ئەو‌ه‌ی دەر‌نه‌خست بۆ دایکی وه‌لويسته‌که‌شی بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی قوستانه‌وه، به‌و‌ه‌ی که وتی ئە‌گەر حه‌زده‌که‌یت خۆم له‌گه‌لت دیم، ئینجا به‌شیوه‌یه‌کی ژیرانه‌ش ئەو پيشنیا‌ره‌ی به‌دایکی ئە‌بو به‌کر ووت (ئە‌گەر حه‌زده‌که‌یت)، ئینجا وتی دیم بۆ‌لای کوپه‌که‌ت و نه‌یووت بۆ‌لای ئە‌بو به‌کر، هه‌موو ئە‌مانه‌ش سۆزی دایکایه‌تی له‌لای جولاندو پازنی بوو به‌هاتنی و به‌خۆی زانیارییه‌که‌ی که‌یاند.

* قوستانه‌وی هه‌لويست بۆ به‌ده‌سته‌ینانی سۆزی دایکی ئە‌بو به‌کر؛

وادیاره ئوممو جه‌میل هه‌ولیداوه سۆزی دایکی ئە‌بو به‌کر به‌ده‌ست به‌ینێ، کاتی‌ک که‌ بینی ئە‌بو به‌کر به‌وشیوه ئە‌شکه‌نجه‌ دراوه، گریاو دوعای کرد له‌ئازار دهرانی، به‌م شیوه‌یش خۆشه‌ویستی خۆی کرده‌ دلی دایکی ئە‌بو به‌کر وه‌و بۆ خۆ‌یشی ئاسانتر بوو زانیارییه‌که‌ بگه‌یه‌نیت^۱.

* دوور بینی و په‌له‌نه‌کردن له‌گه‌ياناندنی زانياری :

وریایی و دوور بینی ئوممو جه‌میل له‌وه‌دا بوو که‌ دلتیا نه‌بوو له‌دایکی ئە‌بو به‌کر چونکه‌ هیشتا موسلمان نه‌بوو بوو، بۆیه‌ دوو دلّ بوو له‌باسکردنی شوین و حالی پيغمبر ﷺ، تائه‌بو به‌کر دلتیای کرده‌وه له‌دایکی .

* هه‌لبێژاردنی کاتی گونجاو بۆ جیبه‌جی‌کردنی پاسپێری :

که‌ئه‌بو به‌کر داوای کرد بچن بۆ مالی ئە‌رقه‌م، ئوممو جه‌میل یه‌کسه‌ر پازنی نه‌بوو، به‌لکو دواکه‌وت تاخه‌لکی ده‌نگیان نه‌ما، ئیتر له‌کپی شە‌وداو به‌پالپتوه‌دان به‌هه‌ردووکیانه‌وه ئە‌بو به‌کر به‌پیکه‌وت بۆ مالی ئە‌رقه‌م^۲.

۱- هه‌مان سه‌رچاوه .

۲- بېروانه: في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ٥٠-٥٢ له‌م كتيبه‌شه‌و سووڤم وه‌رگرتوه‌ بۆ ئە‌م

د- یاسای به خشین له پاش دهرده سهری، چونکه دایکی نه بوبه کر موسلمان بوو، به هوی حه زکردنی نه بوبه کر بۆ موسلمان بوونی دایکی، بویه داوای کرد له پیغمبر ﷺ دوعای بۆ بکات.^۱

ه- زۆرتین نازارو نه شکه نجه پاش پیغمبر ﷺ له ناو هاوه لاندای بۆ نه بوبه کر بوو په زای خوای لیبیت، نه ویش به هوی نزیک زوری له پیغمبر ﷺ به شدار بوونی له گه لیدا له هه موو ساته ناخوشه کاندای، هه میسه به رگری لیده کرد وخوی به ختده کرد بۆ، نه مه له کاتیکدا که نه بوبه کر به یه کیک له هوشمه ندان وچاکه کارانی قوپه ویش ده ناسرا.^۲

۲- بیلال په زای خوای لیبیت:

پۆژ له دواي پۆژ نازاردانی بته پرسته کان بۆ پیغمبر ﷺ و هاوه لانی زیادی ده کرد، تا کو گه یشته چله پۆبه که ی وهه موو جوړه کانی نه شکه نجه یان به کار هیئا له گه لیان، عه بدوللای کوپی مه سعود ده فهرمویت: ((نه وانای که یه که مین جار موسلمان بوونیان ئاشکرا بوو حه وت که س بوون: پیغمبر ﷺ و، عه ممارو، سومه ییه ی دایکی و، صوه ییب و، بیلال و، میقداد، سه باره ت به پیغمبر ﷺ خوای گه وره به نه بو تالیبی مامی پاراستی، نه بو به کریشی به خزمه کانی پاراست، به لام نه وانای تر که وتنه ده ست بته پرسته کان وقه لغانی ئاسنینیان له بهر ده کردن، له بهر خوړ پایانده گرتن، زۆربه شیان خویان پانه گرت بیلال نه بیت، که گیانی خوای له لا بی بایه خ بوو، دایانه دهستی منالانه وهو، به ناو کۆلانه کانی مه که که دا ده یان سوپانه وهو هه رده یووت: نه حه د، نه حه د))^۳ بیلال په زای خوای لیبیت که سیکی نه بوو پشتی بگریت، یان عه شیره تیک به رگری لیبکات، که سیکی له م جوړه ش له کومه لگای مه که که ی نه و سهرده مه ژماره یه ک بوو له ژماره کان، پۆلی له ژیاندا ته نها خزمه تکاری بوو، کرین وفروشتنی پیده کرا وه کو ئاژهل، نه ده بوو بیرو بۆچوون وهزی خوای

۱- بېروانه: محنة المسلمين في العهد المكي لا ۷۹ .

۲- هه مان سه رچاوه لا ۷۵ .

۳- بېروانه: احمد ۴۰۴/۱ ورقمه ۳۸۳۲ باسناد حسن .

هه‌بیت، یاخواه‌ن بانگه‌واز وکیشه‌یه‌ک بیت، ئەوه تاوانیکی پەش بوو له‌و کۆمه‌لگایه‌، به‌لام بانگه‌وازی تازه‌که‌ گه‌نجانى له‌ ده‌ور کۆده‌بوویه‌وه، به‌ره‌نگارى داب و نه‌ریتی باوبا‌پیران ده‌بوونه‌وه، ئەو بانگه‌وازه‌ گه‌یشه‌ دلى ئەم کۆيله‌ که‌س بايه‌خ پێته‌داوه‌ و م‌رو‌ف‌تیکی تازه‌ی لی‌دروس‌ت کردو،^۱ خ‌و‌ی خستە پ‌ال‌ مو‌حه‌مه‌د ﷺ و هاوه‌لانی له‌ئەو که‌ژاوه‌ ئی‌مانیه‌ مه‌زنه‌دا تووشی ئەشکه‌نجی له‌پاده‌به‌ده‌ریش بوو، به‌لام ئەب‌وبه‌کر په‌زای خ‌و‌ای لی‌بیت، سازشی کرد له‌گه‌ل ئومه‌یه‌ی ک‌و‌ری خه‌له‌ف و پیتی وت: ئایا له‌خواناترسی واله‌م دام‌اوه‌ ده‌که‌یت؟ تاکه‌ی! وتی: تۆگه‌یاندته‌ ئەم سه‌رئه‌نجامه‌، ئەى بۆ پ‌زگاری ناکه‌یت، وتی به‌لى، کۆيله‌یه‌کی په‌شی به‌ه‌یزترم هه‌یه‌ له‌بیلال، له‌سه‌ر ئایینی خ‌ۆتیشه‌، ده‌نده‌می به‌رانبه‌ری بیلال، ووتی: باشه‌؛ ئینجا بیلالی بردو ئازادی کرد))^۲ له‌پ‌ی‌وايه‌تیکی تردا هاتوه‌، که‌ک‌ریه‌تی به‌حه‌وت ئوقیه‌، یان به‌چل ئوقیه‌ی ئالتون.^۳

به‌پاستی بیلال سه‌ره‌پای بێکه‌سی ولاوازی، خاوه‌ن بیرو باوه‌پێکی پۆلایین ودل پاک بوو، تاکه‌ که‌سیکیش بوو که‌به‌ه‌یچ شیوه‌یه‌ک به‌قه‌سی به‌تپه‌رسته‌کانی نه‌کرد و گیانی خ‌و‌ی به‌لاوه‌ سووک بوو.^۴

د‌و‌ای هه‌موو ده‌ردی سه‌ریه‌که‌ به‌خشینی‌ک هه‌یه‌، بۆیه‌ بیلال پ‌زگاری بوو له‌ئازارو ئەشکه‌نجه‌و کۆیلايه‌تیش، ئەو د‌و‌ایی ژینیشی له‌گه‌ل پېغەمبەر ﷺ دا به‌سه‌ر برد، هه‌تا له‌دونیاش ده‌رچ‌وو پ‌ازی بوو لی‌ و م‌ژده‌ی به‌هشتیشی پێدا، جارێک پېغەم‌رم‌وو: ((...فاني سمعت خشف نعليك بين يدي في الجنة))^۵ واته‌: گویم له‌ده‌نگی نه‌عه‌ل‌کانت بوو له‌به‌رده‌م‌مدا له‌به‌هه‌شت سه‌باره‌ت به‌پ‌ز‌وو پله‌وپايه‌ی بیلال له‌لای هاوه‌لان، عومه‌ر په‌زای خ‌و‌ای لی‌بیت ده‌یفه‌رم‌وو: ((ئەب‌وبه‌کر سه‌رگه‌وره‌ی ئی‌مه‌یه‌ و سه‌رگه‌وره‌که‌مانی ئازاد کرد_مه‌به‌ستی بیلال بوو.^۶

۱- ب‌ه‌وانه‌: الت‌ربیه‌ القیادیه‌ ۱/ ۱۳۶.

۲- السیره‌ النبویه‌ لابن هشام ۱/ ۲۹۴.

۳- الت‌ربیه‌ القیادیه‌ ۱/ ۱۴۰.

۴- ب‌ه‌وانه‌: مح‌نه‌ المسلمین فی العهد المکی ۹۲.

۵- صحیح مسلم ۲/ ۱۹۱۰ رقم الحدیث ۲۴۵۸.

۶- الطبقات الکبری‌ لابن سعد ۳/ ۲۲۲ ورجاله‌ ثقات.

پيښای صديق له‌نازادکردنی کږله بوو به‌پيښايي کارپيټکراو دواتر... ((...ئینجا نه‌بو به‌کر پيش نه‌وی کږچ بکات بق مه‌دينه، شه‌ش کږيله‌ی تری نازاد کرد، بيلال حه‌وته‌ميان بوو، عامیری کوپی فوه‌يره، که‌به‌شداری به‌درو نوحودی کردوه، له‌ پږی بیری مه‌عونه شه‌هید کرا، نوممو عوبه‌يس و، زيننيره، که‌چاوی له‌ده‌ستدا بوو له‌کاتی رزگارکردنیدا، قوپه‌يش وتیان: لات وعوززا چاوه‌کانیان لي‌سه‌ندوه‌ته‌وه، وتی: درويان کرد سویند به‌مالی خوا لات وعوززا نه‌زيان ده‌به‌خشن ونه‌سووديان بق که‌س هه‌يه، ئيتر خواي گه‌وره چاوه‌کانی بق گه‌پانده‌وه)) هه‌روه‌ها نه‌بوه‌کره‌لسا به‌نازادکردنی نه‌ه‌دييه‌و که‌که‌ی که‌کږيله بوون له‌لای نافرته‌تيک له‌هۆزی به‌نی عه‌بدوددار، به‌لايدا تيپه‌پبوو، له‌وکاته نافرته‌که نه‌و دوو کږيله‌ی نارذبوو بق هارپنی گه‌نم وه‌يتانه‌وی ئارده‌که‌ی و، ده‌يووت: سویند به‌خوا هه‌رگيز نازادتان ناکه‌م، نه‌بوه‌کر فهرمووی: له‌و سوینت بگه‌پږه‌وه، نه‌ویش وتی: تو له‌پنگا ده‌ريانت کرد خوتيش نازاديان بکه، وتی: به‌چند ده‌يانده‌يت وتی: نه‌ونده. ئيتر نه‌بوه‌کر کړپانی ونازاديانی کرد وتی: ئارده‌که‌ی بق بگپږنه‌وه.

لي‌ره‌شدا جيگای خويه‌تی تيپینی نه‌وه بکريت چۆن ئيسلام يه‌کسانی کردوه له‌نيتوان نه‌و دوو کږيله و نه‌بو به‌کر، کاتيک به‌و شيوه قسه‌يان له‌گه‌ل نه‌بوه‌کر کرد سه‌ره‌پای پږزو پله‌و پایه‌ی له‌جاهيليه‌ت وئيسلاميشدا، سه‌ره‌پای نه‌وه‌ی که نه‌بوه‌کر چاکه‌ی له‌گه‌لدا کرد به‌نازادکردنيان، ئینجا چۆن ئيسلام به‌و شيوه نه‌و دوو کږيله‌ی دامه‌زاندبوو که‌بينه‌ خاوه‌ن نه‌وتو په‌وشتيکی جوان، خو نه‌وان ده‌يانتنوانی ئارده‌که‌يان بۆی به‌جيپه‌يشتايه ويايردايه، يان بيوايه به‌خۆراک بق نا‌ه‌ل، به‌لام پازی نه‌بوون تاکاره‌که‌يان به‌نه‌نجام نه‌گه‌يه‌نن وبۆی نه‌گپږنه‌وه.^۱

جاريکيش به‌لای نافرته‌تيکی کږيله‌ی به‌نی موئه‌مميلا تيپه‌پ بوو، که‌موسلمان بوو، عومهری کوپی خه‌تتابيش نه‌شکه‌نجه‌ی ده‌دا بق نه‌وه‌ی واز له‌ئيسلام به‌يینی، چاکه‌عومهر بي‌زار بوو له‌ليدانی وتی: داواي لي‌بورونت لي‌ده‌که‌م، من وازم

له نه شکه نجه دانت نه هیڅا له بهر بېزاري نه بېت، نه ویش نه یووت: خوایش وای به تو کردووه، ئیتر نه بوبه کر کړی ونازادی کرد^۱.

به خشنده ی نازادی به م شیوه بوو، ده مړاست و سه رگه وړه ی شکو داری ئیسلام که له نیو خه لکدا به یارمه تیده ری هه ژار و به جیته نهری په یوه نندی خزمایه تی و به خشنده یی ده ناسرا، هه رگیز پوژنیک له پوژان نه که وته ناو زه لکاوې نه فامیه وه، دلی له سوړو به زه یی بوو به رانبه ر لاوازو هه ژارو کویله کان، زوړیکې له مال ه که شی له و پټگه یه دا خه رج کرد^۲...

کوڼه لگای مه ککه گالته یان به نه بوبه کر ده کرد، چونکه نه و هه موو مال ه ی خه رج ده کرد له پیناو نه و خه لکه بی نه و او بی ده سه لاته، به لام له دیدی نه بوبه کره وه نه وان برای بوون له نایینی تازه دا، یه کیک له نه و کویلانه به لای نه بوبه کره وه به رانبه ر هه موو بته رسته کانی سه ر زه وی زیاتر بوو، به م شیوه یه ش ده ول ه تی یه کتاپه رستی دروسته کریت و، شارستانی ه تی ئیسلام بنیاده نریت،^۳ نه بوبه کر به نه م کارانه ی، هه رگیز چاوه پوانی سوپاس وپله وپایه وپاره نه بوو، به لکو ته نها په زامه ندی خوای گه وړه ی ده ویست، جاریکیان باوکی پیی وت: نه ی کوپه که م من ده تبینم هه ندی کویله ی لاواز نازاد ده که یت، خو هیچ نه بیت هه ندی پیاوی جهر به زه و به هیژ نازاد بکه یت به رگریت لیبکه ن باشتره، نه بوبه کر فهرمووی: نه ی باوکه، من له و کاره م مه به ستم خوايه ته نها، بویه سه یرنیه که خوای گه وړه نه م نایه تانه ی له سه ری

دابه زاند: ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ۝۵ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ۝۶ فَسَنِيْرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝۷ وَأَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنَىٰ ۝۸ وَكَذَّبَ بِالْحُسْنَىٰ ۝۹ فَسَنِيْرُهُ لِلْعُسْرَىٰ ۝۱۰ وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝۱۱ إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۝۱۲ وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۝۱۳ فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۝۱۴ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۝۱۶ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝۱۷ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۝۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ﴾ (اللیل: ۵-۲۱).

۱- السيرة النبوية لابن هشام ۱/ ۳۹۳.

۲- بهوانه: السيرة النبوية لابی شهبه.

۳- بهوانه: التربية القيادية ۱/ ۳۴۲.

ئەم هاو به پرسیاریتی یه له نێوان ئەندامانی کۆمه‌ڵی موسڵمانی یه که‌مه‌دا، چله‌پۆیه بوو له چاکه و به‌خشنده‌ییدا، ئەو کۆیلانه‌ش به‌بۆنه‌ی ئیسلامه‌وه، بوون به‌خاوه‌نی بیروباوه‌پو هزر، قسه‌یان پێده‌کردو به‌رگرییان لێده‌کردو جیهادیان له‌پێناویدا ده‌کرد، برپاری کرپنی له‌لایه‌ن ئەبویه‌کرو ئازادکردنیان به‌لگه‌بوو له‌سه‌ر مه‌زنی ئایینی ئیسلام و په‌له‌اویشتنی له‌ناو دل و ده‌رونی ئەبویه‌کردا، موسڵمانانیش ئەو په‌ری پێویستیان هه‌یه‌ به‌وه‌ی ئەو نمونه‌ زیندوو بکه‌نه‌وه، بۆ ئەوه‌ی یه‌کگرتن دروست بێت له‌نێوان پۆله‌کانی ئومه‌مه‌تی ئیسلام .

۳- عه‌مماری کۆری یاسیرو باوکی و دایکی :

باوکی عه‌ممار له‌به‌نی عه‌بس بوو له‌هۆزه‌کانی یه‌مه‌ن، هاته‌ مه‌ککه‌ له‌گه‌ڵ حاریس و مالیکی برایدا، کاتێک به‌دوای براکانیدا هاتبوون، حاریس و مالیک گه‌رانه‌وه‌ بۆ یه‌مه‌ن و یاسر له‌مه‌ککه‌ جێگیربوو، له‌وێش بوو به‌هاو په‌یمانی ئەبو حوزه‌یفه‌ی کۆری موغیره‌ی مه‌خرومی^۱ ئەویش ئافره‌تێکی کۆیله‌ی لیماره‌کرد ناوی سومه‌یییه‌ی کچی خه‌ییات بوو، له‌پاش له‌دایکبوونی عه‌ممار^۲، ئەبو حوزه‌یفه‌ پێش مردنی به‌ماوه‌یه‌ک سومه‌یییه‌ی ئازادکرد، ئیسلام هات و، یاسر و سومه‌یییه‌ و عه‌ممار موسڵمان بوون، هه‌روه‌ها عه‌بدوللای برای عه‌مماریش، بۆیه‌ خاوه‌نه‌کانیان له‌به‌نی مه‌خزوم زۆر هه‌لۆیستی توندو تیزیان لێیان وه‌رگرت و، سزاو ئەشکه‌نجه‌ی دپه‌ندانه‌یان ده‌دان، که‌خۆری نیوه‌پۆ گه‌رم ده‌بوو، له‌سه‌ر به‌رده‌گه‌رمه‌کانی مه‌ککه‌ ده‌ریانیان ده‌کرد بۆ ئەشکه‌نجه‌دان، جارێک له‌سه‌ر پشت دایانده‌نان و جارێک له‌سه‌رده‌م،^۳ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌لایاندا تێپه‌ر ده‌بوو و، ده‌یفه‌رموو: ((صبراً آل یاسر فان موعدمک الجنة))^۴ واته‌: ئارام بگرن ئەو خاوه‌ن خێزانی یاسر، جێگای دیاریکراوتان به‌هه‌شته، ئینجا ئەبو جه‌هل هاته‌ لای سومه‌یییه‌ و پێی وت: تق باوه‌رت به‌موحه‌مه‌د نه‌هێناوه‌

۱- بروه‌نه: انساب الاشراف للبلانری ۱/ ۱۰۰، ۱۵۷ .

۲- ابن هشام السیره النبویه ۶۸/۲ .

۳- بهجة المحافل للعامری .

۴- صحیح السیره النبویه: ابراهیم العلی ۹۷_ ۹۸ .

له‌به‌ر ئه‌وه نه‌بیت که‌پیاویکی جوانه، ئیتر هه‌ندی قسه‌ی په‌قی کردو، ئه‌بو جه‌هل به‌پرمیک له‌شوینی پاراوی داو کوشتی، به‌و شیوه‌یش سومه‌یه‌یه بوو به‌یه‌که‌م شه‌هید له‌ئیسلامدا، په‌زای خوای لیبت،^۱ ئه‌مه‌یش هه‌لویستیکي هه‌ره مه‌زن بوو، ناویشی به‌هه‌تاهه‌تایی هه‌رده‌میښته‌وه، نمونه‌یه‌کی پرشن‌گداره بۆ هه‌موو ئافره‌تیک که‌ئاوات بخوازیت وه‌کو سومه‌یه‌یه خزمه‌تی ئیسلام بکات، چونکه به‌گیانی خۆی فیداکاری بۆ ئیسلام کرد.^۲

له‌فه‌رمووده‌ی عوسماندا هه‌اتوو په‌زای خوای لیبت فه‌رموویه‌تی: ((پيغمه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی گرتبووم کاتیک له‌به‌ت‌ها پیکه‌وه پیمان ده‌کرد، تا‌کو نزیک خاوخیزانی عه‌ماری کوپی یاسر بووینه‌وه، باوکی عه‌عمار ووتی: ئه‌ی پيغمه‌مبه‌ری خوا ئایا هه‌ر واده‌میښینه‌وه؟ پيغمه‌مبه‌ر ﷺ پێی فه‌رموو: ئارام بگر، ئینجا فه‌رموو: ئه‌ی خوايه گیان له‌خاوخیزانی یاسر خۆش به، وایشت کردوه)).^۳

پيغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌توانیدا نه‌بوو هیچ پيشکesh بکات بۆ ئه‌وان، چونکه ئه‌وان کۆيله نه‌بوون تا‌کو بیان‌کړیت و ئازادیان بکات، ئه‌وه‌نده‌ش هیزی نه‌بوو تا‌کو بتوانیت له‌ژێر ده‌ستیان ده‌ریان بکات، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی پیده‌کړیت مژده‌ی لیخۆشبوون و به‌هه‌شتیان پیدبات و، هانیان بدات له‌سه‌ر ئارام‌گرتن؛ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م خیزانه به‌پێژه بینه پيشه‌نگ بۆ نه‌وه‌کانی دواي خویان و، که‌ژاوه‌ی به‌رده‌وامی دواي ئه‌وان به‌دریژایی میژوو ئه‌م قسه‌ی له‌گویدا بزرنگیته‌وه: ((صبراً آل یاسر، فان موعدکم الجنة)).^۴

سه‌باره‌ت به‌عه‌ماریش ماوه‌یه‌کی زۆر دواي باوک ودايکی ده‌ینالاند به‌ده‌ست ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌وه، چونکه له‌کۆمه‌لی بیده‌سه‌لاته‌کان پۆلین ده‌کړیت که‌کس و عه‌شیره‌تیکي نه‌بوو له‌مه‌که‌دا به‌رگری لیبکات، بۆیه قوپه‌یش ئه‌شکه‌نجه‌ی زۆری ئه‌وانه‌ی ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌رێنه‌وه له‌ئیسلام، عه‌عمار ئه‌وه‌نده ئه‌شکه‌نجه ده‌دا

۱- بېوانه: محنة المسلمين في العهد المکی ۹۹.

۲- التربية القيادية ۲۱۷/۱.

۳- صحيح السيرة النبوية ۹۸ اوردت الهیثمی في المجمع ۲۹۳/۹ وقال: رواه احمد ورجاله رجال الصحيح.

۴- التربية القيادية ۲۱۷/۱، ۲۱۸.

ټاکو خویشی نه یډه زانی چی ده لیت، ^۱ وازیشیان لینه هیئا ټاکو جنیوی به پیغه مبر ﷺ دا وباسی بته کانیاڼی کرد به باشه، کاتیک هاته لای پیغه مبر ﷺ پی فرموو: چیت پی پی یه؟ وتی: خراپی، سویند به خوا بته رسته کان وازیان لینه هیئا ټاکو قسه ی ناشیرینم پیت کردو باسی خوا دا کانیاڼم کرد به چاکه، پیغه مبر ﷺ فرمووی: دلّت چونه؟ وتی: ئاسووده یه به ئیمان، فرمووی: ((فان عادوا فعد)) ^۲ واته: نه گهر گهرانه وه بۆ نه شکه نجه دانت دیسان نه و قسانه ت بکه وه، وه حیی خوی گهره یش دابه زی وشایه تیدا بۆ ئیمانی عه ممار، خوی گهره ده فرموویت: ﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (النحل: ۱۰۶).
ناماده ی هه موو شه پو غه زاکانیش بوو له گهل پیغه مبر ﷺ ^۳.

۴- سه عدی کوړی نه بی وه قاص رهزای خوی لیبیت :

سه عد له لایه ن دایکه بیباوه په که ی تووشی سزاو نه شکه نجه بوو، دایکی بریاریدا هیچ خواردن و خواردنه وه یه که نه خوات ټاکو کوړه که ی له ئیسلام نه گهریته وه، (ابن کثیر) ده لیت: ((ته به رانی له کتیبی ((العشرة)) له سه عد ده گهریته وه فرموویته ی: نه م نایه ته به هو ی منه وه دابه زی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ (لقمان: ۱۵).

هه روه ها ده یه فرموو: من بۆ دایکم کوړی کی چاکه کار بووم، کاتیک موسلمان بووم، پی پی وتم: نه و داهینراوه چییه کردووته، پیویسته پاشگه زبیبته وه له و نایینه، یان نه وه یه من واز له خواردن و خواردنه وه ده هیئم ټاکو بمرم و، خه لکی تانه و ته شرت لیږده ن به مردنم وپیټ بلین: نه ی بکوژی دایکی، وتم: نه ی دایکه کاری وانه که یت، چونکه من له نایینی خوم ناگه پریمه وه بۆ هیچ شتیک، شه وو پوژیک دایکی هیچی

۱- بېوانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۱۰۰.

۲- بېوانه: فقه السيرة، الغزالي ۱۰۳.

۳- هه مان سهرچاوه.

نه‌خوارد و ته‌واو ماندوو بوو، ئينجا پوژو شه‌ويکي تر به‌ه‌مان شيوه، ئينجا ماندوو تر بوو، دواي نه‌وه شه‌و پوژيکي تريش هر هر هيجي نه‌خواردو، تينوييتي و برسييتي زوري بوي هينا، کاتيک به‌و شيوه بينيم، وتم: دايه گيان، چاک بزانه، سويند به‌خواي گه‌وره، نه‌گه‌ر سه‌د گيانت ه‌بييت، يه‌کد به‌دواي يه‌کدا ده‌رچن، من واز له‌ناييني خوم ناهينم، نيتر ناره‌زووي خوته‌خواردن و خواردنه‌وه بخويت يان نا، نيتر دايکي ده‌ستي کردبه‌خواردن دواي نه‌وه.^۱

ه‌روه‌ها موسليم پيوايه‌تي کردوو؛ دايکي سه‌د سويندي خوارد قسه‌له‌گه‌ل نه‌کات تاكو له‌ئيسلام پاشگه‌ز نه‌بيته‌وهو، نه‌نان ونه‌تاویش نه‌خوات، به‌سه‌عدي ده‌ووت: تو بانگه‌شه‌ي نه‌وه ده‌که‌يت که‌خوا پاسپارده‌ي پي کردووي به‌دايک و باوکت، منيش دايکت، به‌وه فه‌رمانت پي‌ده‌که‌م، ده‌لييت: نيتر نه‌ويش سي پوژ دابرا له‌خواردن و خواردنه‌وه تاكو بوورايه‌وه، ئينجا کورپيکي ناوي عوماره بوو ناوي پيداو نه‌ويش ده‌ستي کرد به‌دوعاکردن له‌سه‌د، خواي گه‌وره‌ش نه‌م نايه‌ته‌ي دابه‌زاند: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَلَدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ (العنکبوت: ۸). ه‌روه‌ها: ﴿وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا﴾ (لقمان: ۱۵).

ده‌لييت نه‌گه‌ر بيانويستبا خواردني پي‌ده‌ن به‌زور ده‌ميان ده‌کرده‌وه^۲ خواردنيان تيده‌کرد، بويه ده‌رده‌سه‌ري سه‌د گه‌وره بوو، ه‌لوسته‌که‌شي به‌لگه‌يه له‌سه‌ر په‌لهاويشتني ئيمان له‌دايدا.^۳

له‌به‌دواداچووني قورئان ده‌بينين، سه‌ره‌پاي نه‌ماني خوشه‌ويستي له‌نيوان موسلمانان و که‌سه‌کانيدا، قورئان ه‌رگيز فه‌رمانی نه‌کردوو به‌بريني په‌يوه‌نديه‌کان، به‌لکو فه‌رمانی کردوو چاکه‌يان له‌گه‌لدا بکه‌ن، به‌لام خوشه‌ويستي و پشتگرتن بؤ خواو پيغه‌مبه‌رو ئيسلام و باوه‌پدارانه.^۴

۱- تفسير ابن کثير ۴/۴۶۶ ثابته‌ي ۱۵ له‌سورته‌ي لقمان، به‌ده‌ستکاريه‌وه.

۲- صحيح مسلم ۲/۱۸۷۷، ۱۸۷۸ رقم الحديث ۴۳، ۴۴-۱۷۴۸.

۳- پيروانه: محنة المسلمين في العهد المكي لا ۱۰۶.

۴- پيروانه: الولاء والبراء، محمد القحطاني لا ۱۷۴، ۱۷۵.

۵- موضعه‌بی کوپی عومه‌یر رهزای خوای لیبیت :

موضعه‌بی کوپی عومه‌یر خوشگوزهرانترین و، پۆشاک جوانترین لاو بوو له‌شاری مه‌ککه، باوک ودایکی زۆریان خوشده‌ویست، دایکی ئافره‌تیکی ده‌وله‌مند بوو، جوانترین پۆشاک‌ی له‌به‌ر عومه‌یر ده‌کرد، هه‌میشه‌ بۆنی خوش بوو، نه‌علی حه‌زهمی له‌پێده‌کرد^۱، دایکی به‌پاده‌یه‌ک خوشی ده‌ویست که هه‌ندی خۆراکی خوشی له‌لای سه‌ری داده‌نا بۆ ئه‌وه‌ی له‌خه‌وه‌لسا بیخوات^۲، موضعه‌بی کاتیك که زانی پيغمبره‌ی خواﷺ له‌مالی ئه‌رقه‌مدا بانگه‌واز بۆ ئیسلام ده‌کات چوه‌ لای و موسلمان بوو، به‌لام سه‌ره‌تا ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌کرد، تاکو پۆژیک عوسمانی کوپی ته‌لحه‌ی بینی^۳، نوێژ ده‌کات ودایکی وخزمه‌کانی ئاگادار کرده‌وه، ئه‌وانیش گرتیان و زیندانیان کرد، تائه‌و کاته‌ی ده‌رچوو بۆ حه‌به‌شه‌ له‌کۆچکردنی یه‌که‌مدا^۴.

سه‌عدی کوپی ئه‌بی وه‌ققاص ده‌گیریتته‌وه: من موضعه‌بم بینی له‌ده‌ردی سه‌رییه‌کی زۆر ناخۆشدا بوو پاش موسلمان بوونی، ته‌نانه‌ت ده‌مبینی پيستی له‌گیانی ده‌بوویه، وه‌کو چۆن مار پيستی فریاده‌دا، به‌لکو توانای پیکردنی نه‌ما‌بوو، بۆیه‌ سواری وشترمان ده‌کرد، پيغمبره‌ی خواﷺ که باسی ده‌کرد، ده‌یفه‌رموو: ((مارأيت بمکه احدا احسن لمة ولا ارق حلة ولا انعم نعمة من مصعب بن عمير))^۵ واته: له‌مه‌ککه‌دا که سم نه‌ده‌بینی له‌موضعه‌بی کوپی عومه‌یر قژجوانترو پۆشاک چاکترو خوشگوزهرانتر بیت. له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و ناره‌حه‌تیانه‌ش تووشی ده‌بوو، هه‌چ که‌مته‌ر خه‌میه‌کی پيشان نه‌دا له‌ئه‌نجامدانی چاکه‌ و جیهاد له‌پێناو خوادا تائه‌و کاته‌ی خوای گه‌وره‌ پله‌ی شه‌هیدی پيیه‌خشی له‌شه‌ری ئوحد^۶.

موضعه‌بی کوپی عومه‌یر نمونه‌یه‌که‌ بۆ په‌روه‌رده‌کردنی ئیسلام بۆ لاوه‌ خوشگوزهرانه‌کان و کوپه‌ ده‌وله‌مهنده‌کان و ئه‌وانه‌ی به‌خۆیانه‌وه‌ ده‌نازن چونکه

۱- الطبقات الکبری ۱۱۶/۲ .

۲- الروض الانف ۱۹۵/۲ .

۳- سير اعلام النبلاء للذهبي ۱۲_۱۰/۳ .

۴- السير والمغازي لابن اسحق ۱۹۲ .

۵- الطبقات الکبری ۱۱۶/۲ .

۶- بيواته: محنة المسلمين في العهد المكي .

له پاش موسلمان بوونی، هیچ لاوازی پيشان نه داو، وهکو چوڼ نه و موصعه به نه بیټ که له و حاله خوڅ و به خته وهرانه دا بوو .

موصعب مالټاوايي کرد له ژيانی خوڅگوزهرانی، به هه موو نه و خوڅيانه ی تيايدا بوو، له پاش نه وې که به یعتی دایه پيغمبر ﷺ، سره پای له ده سندانې بؤ ده وله مهندي و پله و پایه و خوڅه ویستی لای خزم وکه سوکار، نینجا سره پای هه ژاری و برسیتی و نه شکه نجه له پاش موسلمان بوونی، دلې هه ر ئاسووده و پر له باوه پر بوو، چنه د وه ستانیکی ترمان ده بیټ له گه لې له مهنه به پشتيوانی خوی گه وره .

۶- خه ببابی کړی نه رت ﷺ؛

خه بباب په زای خوی لیټیت ئاسنگه ر بوو له مه ککه دا، خوی گه وره ویستی هه ر له کاتیکی زوه و پيگای ئیسلام بدؤزیتوه، بویه نه و موسلمان بوو پيش نه وې بجیته مالی نه رقم،^۱ یه کیکیش بوو له و چه وساوانه ی که نه شکه نجه دران له پیناو نه وې هه لگه پینه وه له ئیسلام، ته نانه ت بټه رسته کان پشتيان ده به سته سر نه و به رده گه رمانه ی ژیر هه تاوی مه ککه بؤ نه وې بسوتی.^۲

پيغمبري ﷺ خه ببابی خوڅده ویست و سهر دانی ده کرد پاش موسلمان بوونی، جاکاتیك سر گه وره که ی به وې زانی، ئاسنیکی گه رم کرد وخسته سره سره ی خه بباب، که نه ویش هاواری برده لای پيغمبر ﷺ که فرمووی: ((اللهم انصر خباباً)) خوی خه بباب سر بخه یټ، ئیتر نه و سر گه وره ی خه ببابه سره ی ده هاته ئیش و ئازار و وهکو سهگ ده وې پی، پییان وت سهرت داخ بکه، نه ویش هاته لای خه بباب و خه بباب ئاسنیکی گه رم ده کردو ده یخسته سره سره ی، له پاستیدا نه ویش په ندیکه بؤ که سیک بیه ویت په ند و ه برگریت، کاتیکیش فشاری بټه رسته کان زیادیکرد له سر موسلمانان چه وساوه کان، خه بباب هاته لای پيغمبر ﷺ و له کاتیکیدا له په نای که عبه دا سره یخستویه سر پوڅاکیکی خوی،

۱- بېوانه: مصعب بن عمير الداعية المجاهد ۱۰۵_۱۰۷ .

۲- سير اعلام النبلاء ۴۷۹/۲ .

۳- محنة المسلمين في العهد المكي ۹۵ .

پی پی وت: ئایا داوای سهرکه وتنمان بۆ ناکهیت، ئایا دوامان بۆ ناکهیت، پیغمبر ﷺ دانیش و پومه تی سور بوویه وه و فرمووی: ((كان الرجل فيمن قبلكم يحفر له في الارض فيجعل فيه، فيجاء بالمنشار فيوضع على رأسه فيشق اثنتين ومايصده ذلك عن دينه))^۱ واته: کهسانی پیش سهرده می ئیوه چالیان بۆ هه لده کهندن له زه وی وده خرا نه ناوی، ئینجا مشاریان ده هیئاو ده یانخسته سهریان و ده کران به دووله ته وه، نه وه وایلینه ده کردن وازله ئایینه که یان بهینن، به شانیه ئاسنیش شانه ده کران تا کو سهر ئیسقانیان وپاشگه ز نه ده بوونه وه، سوین به خوا ئیسلام سهرده که ویت و وایلیدیت سوار له صه نعاوه ده چیت هه زره مه وت، هیچ ترسیکی نابیت جگه له ترسی خواو، گورگ له سهر مه په کانی، به لام ئیوه په له ده که ن.^۲

ماموستا (سلمان العوده) په راویزکی جوانی له سهر نه م فرمووده یه نووسیوه، ده ئیت: سبحان الله، چی پوویدا تا کو پیغمبر ﷺ به و شیوه پومه تی سووریته وه له پاکشانه که ی راست بیت وه؟ به م شیوه تونده یش له گه ل هاوه لانی قسه بکات وگله یان لی بکات له سهر په له کردن.

ئایا بۆ نه وه بوو که داوای دوامان بۆ کرد؟

نه خیر، حاشا نه و پیغمبر به سوژو به زه ییه وایت.

شیوازی داواکردنه که: ئایا دوامان بۆ ناکهیت، ئایا داوای سهرکه وتنمان بۆ ناکهیت؟ نه وه ده گه یه نیت که نه و قسه له دلێکه وه ده رده چیت نه شکه نجه و به لاو کاره سات هه ره سی پیهیناوه، بۆیه داوای رزگار بوونی به په له ده که ن و، واده زانن سهرکه وتن دواکه وتوه، پیغمبر ﷺ ده یزانی، که مه سه له کان به سراون به کات و هوکاری خویانه وه، تاقیکردنه وه ده که ویت په پیش سهرکه وتن وه و پیغمبران تاقیده کریته وه و سهر نه نجام بۆ نه وانه.

﴿حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا جَاءَهُمْ نَصْرًا مِّنْ نَّشَأٍ وَلَا يَرُدُّ بِأُسْنَاءٍ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ﴾ (یوسف: ۱۱۰).

۱- هه مان سه چاره ۹۶.

۲- البخاری، ك_ المناقب، ب_ علامات النبوة في الاسلام ورقمه ۳۶۱۲.

پیغمبر ﷺ هستی به‌وه ده‌کرد که‌هاوله‌کاني بېزار بوونه له‌وه‌ی که‌تووشیان ده‌بیټ، چونکه کوفر زالبو به‌سهریانداو، هه‌ندی‌کیشیان له‌ه‌شکه‌نجه‌دا ده‌مردن له‌وانه‌یه ئاسانیش نه‌بی که‌سیک ته‌ن‌ها به‌خویندنه‌وه‌ی ده‌قه‌که _ پاستیتی نه‌و حاله تیښگات که‌بۆچی داوای دوعای سهرکه‌وتن‌یان له‌پیغمبر ﷺ، کرد هه‌روه‌ها پاستی نه‌و هه‌ستانه‌ی که‌له‌ناو ده‌رون‌یاند‌ا ده‌هه‌ژا، مه‌گه‌ر که‌سیک بنا‌ئینی به‌ده‌ست حالیک له‌و حالانه‌ی نه‌وان پی‌وه‌ی ده‌یان‌نالان له‌پیناو خوادا .

پیغمبر‌ی خوا ﷺ په‌روه‌رده‌ی ده‌کردن له‌سهر:

أ- پېره‌وی‌کردن له‌پیغمبر‌هه‌ر پ‌ابورد‌وه‌کان وشوینکه‌وتوان‌یان، له‌خوږاگری به‌ران‌به‌ر ئازارو نه‌شکه‌نجه له‌پیناو خوادا و‌به‌سهره‌اتی له‌و باره‌وه بۆ باس ده‌کردن .
ب- په‌یوه‌ست بوون به‌و خو‌ش‌یانه‌ی که‌خوای گه‌وره‌ ئاماده‌ی کرد‌وه له‌به‌ه‌شت‌دا بۆ ب‌روداره‌ خوږاگره‌کان، هه‌روه‌ها هه‌لنه‌ خه‌له‌تان به‌و شتانه‌ی که‌به‌ده‌ستی بی‌باوه‌پانه‌وه‌یه .

ج- چاو‌تی‌پ‌رینی دواوړ‌تیک که‌خوای گه‌وره‌ ئیسلامی تیا‌دا سهر‌ده‌خات، دوژمنانی ئیسلامی تیا‌دا سهر شوږ ده‌کات .

مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی ت‌ریش هه‌یه‌ نه‌ویش بریتی یه له‌نه‌وه‌ی پیغمبر ﷺ نه‌خشه‌ی ده‌کیشا وسوودی و‌هرده‌گرت له‌هۆکاره هه‌ست‌پیکراوه گشتیه‌کان، بۆ ل‌بردنی ئازارو ستم له‌سهر شوینکه‌وتوانی و، دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی کو‌شش‌کار له‌پیناو خوای گه‌وره‌داو، هه‌لیک‌یش بۆ هه‌موو موسلمانیک ب‌ره‌خسینئ که‌خوای گه‌وره‌ ب‌ه‌رستی و‌کو‌سپه‌کاني به‌رده‌م بانگه‌وازی ئیسلامی ل‌ابدات^۱ .

خه‌بیاب په‌زای خوای لی‌بیټ باسی هه‌ندی‌کی له‌و چه‌رمه‌سهریانه کرد‌وه که‌تووشیان ده‌بوو له‌بت‌په‌رسته‌کان وه‌کو مامه‌له‌کردنی ناشیرین و، پ‌یشیل کردنی مافه‌کانیان تا‌کو بگه‌رپ‌نه‌وه بۆ بی‌باوه‌پ‌ی و‌ده‌لیت: من ئاسنگه‌ر بووم، قه‌رزیک هه‌بوو به‌لای عاصی کو‌پ‌ی وائيله‌وه، چوومه لای بۆ و‌ه‌رگرتنه‌وه‌ی، نه‌ویش وتی:

نه به خوا ناته ده مه وه تاله نایینی موحه ممه ده لئه گه پښته وه، وتم: سویند به خوا واز له ئیسلام ناهینم تا کو نه مریت وزیندونه بیته وه، وتی: ئه ی ئه گه ر مردم وزیندوو بوومه وه و هاتیه لام و بینیت له ویش کوپو مالْم هه یه و قه رزه که م بۆ گه پاندیته وه، خوای گه وره یش ئه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَالًا وَّوَلَدًا﴾ (مریم: ۷۷). تا کو ئه م نایه ته: ﴿وَيَأْتِيَنَا فَرْدًا﴾ (مریم: ۸۰).^۱ ده گپښنه وه عومری کوپي خه تتاب په زای خوای لیبیت پرسیاری کرد له خه بباب ده بباره ی ئه و نه شکه نجانیه ی له پیناو خوادا به سهریدا هاتوو، ئه ویش پشتی مه لمالی وده رکه وت گه پبوه، عومر فهرمووی: هه رگیز شتی وام نه بینوه، خه ببابیش په زای خوای لیبیت فهرمووی: ئه ی ئه میری برپواداران، ناگریکیان بۆ کردم وه و، خستمیانه ناوی، پیاوکیکیش قاچی خسته سهر سنگم، هیچ نه و ناگری نه کوژانده وه به زی گیانم نه بیت.^۲

۷- عه بدوللای کوپي مه سعود:

پښانی پیغمبر ﷺ له مامه له کردنی خه لکیدا ژیرانه بوو، به نهرم و نیانی له گه ل سهرکرده و سه رۆک هۆزه کاندای مامه له ی ده کرد، به هه مان شیوه له گه ل منالان و گه نجاندا، باسی چاوپیکه وتنی خویمان بۆ ده کات له گه ل پیغمبر ﷺ و ده فهرموویت: گه نجیک بووم شوانیم ده کرد بۆ عوقبه ی کوپي ئه بی موعه یت، جاریک پیغمبر ﷺ و نه بوبه کر به لامدا تپه پین وپی فهرمووم: شیرت لاده سته ده که ویت؟ وتم: به لئ، به لام من ئه م مه پانه م پیی سپیردراوه، وتی: مه پیکت هه یه به ران به سهریدا نه په پیبیت؟ ده لئ منیش مه پیکم بۆی هیئا وده سستی هیئایه سهر گوانه کانیدا و شیریان لی هاته خواره وه، له قاپیکدا خۆی و نه بوبه کر لیئان خواره وه، ئینجا به گوانه که ی وت: بکشیره وه، ئیتیر گوانه که کشایه وه، ده لئیت دوا ی ئه وه چوومه لای پیغمبر ﷺ و پیم وت: ئه ی پیغمبری خوا، له و قسانه م فیریکه، وتی:

۱- مسند أحمد ۱۱/۵ ورقمه ۲۱۰۷۵ و اسناده علی شرط الشیخین .

۲- الروض الانف ۹۸/۲ .

ئەویش دەستی هینا بە سەرمداو فەرمووی: ((خوای گەورە پەحمت لیبکات تۆ لاویکی فێر کراوی)).^۱

بەم شیوە دوو وشە بوون بە مایەیی موسڵمان بوونی: یەكە میان ئەوە بوو کە دەربارەی خۆی وتی من ئەو مەپانەم پی سەپێردراوە، دوو میشیان قسە کە ی پیغەمبەر بوو ﷺ ((تۆ لاویکی فێر کراوی)) ئەم وشە کاریگەری گەورە ی بوو لە ژبانی عەبدوللای کۆپی مەسعوددا، کە دواتر بوو بە یەكێک لە سەرانی زانست لە نێو هاوڵانداندا پەزای خاویان لیبیت، عەبدوللا چوووە نێو کاروانی بڕوادارانەو، بوو بە یەكێک لە پیشکەوتووکان، هەر لە سەرەتاوە موسڵمان بوو، هەر دوو کۆچە کەشی کردو، ئامادە ی بە درووه موو جەنگەکانی تر بوو، پە یووەست بوو بە پیغەمبەر ﷺ و نەعلەکانی بۆ دادەنا.^۲

یەكە مین کەس قورئانی بە دەنگی بەرز خویندەو:

سەرەپای ئەو ی کە ئیبنو مەسعود هاو پەیمان بوو، ھۆزیکیشی نەبوو پارێزگاری لیبکات، سەرەپای ئەو ی کە زۆر لاوازو قاچ باریک بوو، ھەموو ئەوانە پێگرنەبوون لە پیشاندانی ئەو پەپی ئازایەتی و دلقایمی، چەندین ھەلۆیستی جوانیشی ھەبوو، لەوانە قورئان خویندنی بە دەنگی بەرزو گە یاندنی بە گۆی و دلە داخراوەکانیان،^۳ بەم شیوە یش ئەو بوو یەكەم کەس قورئانی بە ئاشکرا خویند پاش پیغەمبەر ﷺ لە مەكکە، پۆژیک هاوڵانی پیغەمبەر ﷺ کۆبوونەو و وتیان: قوپە یش ھەرگیز گوئیان لە قورئان نەبوو بەدریتە گوئیاندا، ئایا کی دەتوانی ئەو کارە بکات، عەبدوللای کۆپی مەسعود فەرمووی: من! وتیان: دەترسین خراپت بە سەر بھینن، کە سیکمان دەوێت خاوەن عەشیرەت بیت، بەرگری لیبکریت، وتی: وازم لیبھینن، خوای گەورە بەرگرم لێدەکات: ئینجا ئیبنو مەسعود ھات تاگە یشتە لای مەقام و قوپە یش لە شوینەکانی خۆیاندا بوون، عەبدوللا دەستی کرد بە خویندەو (بسم الله

۱- البداية والنهاية ۳/۳۲، سیر اعلام النبلاء ۱/۴۶۵.

۲- بڕوانە: عبدالله بن مسعود، عبدالستار الشیخ ۴۳.

۳- بڕوانە: عبدالله بن مسعود ۴۵.

الرحمن الرحيم) نینجا ده‌نگی به‌رزکرده‌وه: ﴿الرَّحْمَنُ ۝۱ عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ (الرحمن: ۱-۲) سوږه‌ته‌که‌ی خوینده‌وه، ئه‌وانیش تیږاده‌مان وده‌یانوت: ئه‌وه (ابن ام عبد) وتی چی؟ نینجا وتیان ئه‌وه ئه‌و شتانه ده‌خوینتته‌وه‌که موچه‌مه‌د هیناوتی، ئیتر پږیشتنه لای له‌پوومه‌تیاں ده‌دا تا‌گه‌یشتته ئه‌وه‌نده‌ی که‌خوای که‌وره ویستی، به‌لام دم وچاوی بریندار بوو، هاوه‌لان پتیاں وت: له‌مه ده‌ترساين، ئه‌ویش وتی: دوژمنانی خوا ئیستا به‌لام‌وه پږو پوچترن، ئه‌گه‌ر پتیاں باشه سبه‌ینی یش ده‌یده‌م به‌گوئیاندا، وتیان: نه‌وه‌للا، به‌سه ئیتر، ئه‌وه‌ی که‌له‌سهریان ناسته‌م بوو دات به‌گوئیاندا.^۱

ئه‌م کاره‌ی عه‌بدوللای کوپی مه‌سعود به‌ره‌نگارییه‌کی کرده‌یی بوو بۆ قوږه‌یش، که‌خۆی ږانه‌گرت به‌رانبه‌ر ئه‌و مه‌لوږسته، چاو نه‌ترسی عه‌بدوللا به‌ناشکرا تیږینی ده‌کریت سهره‌پای ئه‌و نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی که‌تووشی بوو.^۲

۸- عوسمانی کوپی مه‌زعون ﷺ:

کاتی‌ک موسلمان بوو، به‌نو جومه‌حی عه‌شیره‌تی، ئومه‌یییه‌ی کوپی خه‌له‌ف له‌هه‌موویان زۆتر نازاری ده‌دا، بۆیه له‌دوای ده‌رچوونی بۆ حه‌به‌شه هونراوه‌یه‌کی نووسی تیایدا سه‌رزه‌نشتی ئومه‌یییه‌ی ده‌کرد،^۳ عوسمان ماوه‌یه‌ک له‌حبه‌شه مایه‌وه، به‌لام دوا‌یی که‌پایه‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌و موسلمانانه‌ی که‌گه‌ږانه‌وه، نه‌شیتوانی بجیتته مه‌که‌که به‌دالده‌دانی وه‌لیدی کوپی موغیره نه‌بیت، بۆ ماوه‌یه‌کیش بۆ مه‌ترسی و به‌دلتیایی له‌په‌نایدا ده‌هات و ده‌پږیشت، به‌لام کاتی‌ک هاوه‌لانی پيغمبر ﷺ بینی چیاں به‌سه‌ر دیت، خۆیشی له‌چ حالێکی باشدايه، خۆی له‌به‌رچاوکه‌وت و، وتی: سویند به‌خوا ئه‌م هاتوچۆیه‌م له‌په‌نای پیاوێکی بته‌رستدا به‌بۆ مه‌ترسی و، هاوږێکانم ئه‌م هه‌موو کاره‌سات و ده‌رده‌سه‌ریه ده‌بینن، که‌مو کورتیه‌کی که‌وره‌یه له‌ده‌رونمدا.^۴

۱- ڤروانه: ابن هشام ۳۱۴/۱، ۳۱۵ اسد الغابة ۳/۲۸۵-۲۸۶.

۲- ڤروانه: سير اعلام النبلاء ۱/۲۶۰.

۳- السيرة النبوية للذهبي لا ۱۱۲.

۴- السيرة النبوية لابن هشام ۲/۱۲۰.

ئیتیر چووه لای وه‌لیدی کوپی موغیره وپی‌ی وت: ئه‌ی ئه‌بو عه‌بدو شه‌مس،
 گه‌رده‌نت ئازاد بوو، دالده‌دانه‌که‌ت بۆ ده‌گپرمه‌وه، وتی: له‌به‌رچی ئه‌ی برازا؟
 ده‌ترسم ئازار درابیت، وتم: نه‌خیر، به‌لام من په‌نای خوام پی‌ی باشه و، په‌نا بۆ
 که‌سی تر نابه‌م، وتی: که‌واته بچۆ له‌مزگه‌وته‌که به‌ئاشکرا په‌نا دانه‌که‌م بگپرمه‌وه،
 وه‌کو چۆن به‌ئاشکرا دالده‌م دای، ئیتیر پی‌که‌وه به‌پی‌که‌وتن به‌ره‌و مزگه‌وته‌که‌و له‌به‌ر
 چاو خه‌لکیدا ئه‌وه‌ی پاگه‌یاند، دوا‌ی ئه‌وه عوسمان پۆیشت بۆ کۆپیک له‌کۆپه‌کانی
 قوپه‌یش وه‌له‌گه‌لیان دانیش‌ت، له‌بیدی کوپی ئه‌بی په‌بیعه‌ی شاعیریش له‌وی بوو،
 هۆنراوه‌ی بۆیان ده‌خوینده‌وه‌و ده‌یووت: (الا کل شیء ما خلا الله باطل) هه‌موو شتی‌ک
 جگه له‌خوا به‌تالّه، عوسمان وتی: پاستت کرد، ئینجا له‌بید به‌رده‌وام بوو
 له‌هۆنراوه‌که‌یدا ووتی: هه‌موو خۆشیه‌کیش هه‌ر ده‌بی‌ت ته‌واو بی‌ت، عوسمان وتی:
 درۆت کرد، خۆشی به‌هه‌شت هه‌رگیز ته‌واو نابیت، له‌بید وتی: ئه‌ی کۆمه‌لانی
 قوپه‌یش، له‌کۆپه‌کانتاندا که‌س نه‌زیت نه‌ده‌درا، که‌ی ئه‌مه‌تان تیا‌دا دروست بوو،
 یه‌کێک له‌دانیش‌توان وتی: ئه‌وه نادانی‌که له‌نادانه‌کانمان، له‌ئایینمان
 هه‌لگه‌پاونه‌ته‌وه، دلگران مه‌به‌ لێی، عوسمانیش به‌توندی به‌رپه‌رچیدانه‌وه، یه‌کێک
 له‌خه‌لگه‌که هه‌لساو له‌عوسمانی دا، له‌و کاته وه‌لیدی کوپی موغیره نزیک بوو
 سه‌یری ده‌کرد، وتی: ئه‌ی برازا، ده‌توانی چاوت به‌سه‌لامه‌تی بمایه‌ته‌وه، تۆ
 له‌په‌نایه‌کی قایم دابووی، عوسمان وتی، سویند به‌خوا هه‌ر ده‌که‌م چاوه
 ساغه‌که‌شم له‌به‌رخوا وای لی‌بی‌ت وجگه له‌په‌نای خوا له‌په‌نای که‌سی تر دا نه‌بم،
 ئینجا دووباره وه‌لید پێشنیاری دالده‌دانی عوسمانی کرد، به‌لام ئه‌وه‌ر
 په‌تیکرده‌وه.^۱ ئه‌وه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئیمانی به‌هیزی عوسمان و،
 چاوه‌پوانکردنی بۆ چاکه وپاداشتی لای خوا، بۆیه کاتیک له‌دو‌نیا ده‌رچوو، ئوممو
 عه‌لای ئه‌نصاری له‌خه‌وندا بینی چاویکی هه‌یه ده‌گه‌ریت، پیغمبر ﷺ فه‌رمووی:
 ((ذلک عمله)) واته: ئه‌وه کرده‌وه کانی‌تی.^۲

۱- بېروانه: طبقات الشعراء لابن سلام لا ۴۸، ۴۹.

۲- السیر والمغازی لابن اسحاق لا ۱۷۸، ۱۸۰.

۳- البخاری ۲۶۵/۴ ورقمه ۷۰۰۴.

ئاوه ها ده بینین چۆن ئه و کۆمه له لاوه ی قورپه یش به پیری بانگه وازی پیغمبر ﷺ ده هاتن و ده وره یان لیده دا، سه ره پای هه لۆیستی توندوتیژی باوک و خزمانیان به رانه ریان، هه موو ئیمتیازی خۆیانیان له ده ست دا که پیش موسلمان بوونیان هه یان بوو، له پێناو ئیسلامدا، ئازارو چه ره سه ری زۆریشیان چه شت، ئه وه یش ده رته نجامی کارتیکردنی ئیمانه له ده کاندای .

ئه مه و، ئه شکه نجه ته نها کورته هاته بوویه سه ر پیاواندا، به لگو ژنانیش پشکی زۆریان له و ئه شکه نجان به رکه وت، به هۆی موسلمان بوونیان، وه کو سومه ییه ی کچی خه بیات و، فاتیمه ی کچی خه تتاب و، له بیبه ی کچی به نی موئه ممیل و، زهنیره ی پومیه و، نه هدییه و که که ی و، ئوممو عوبه یس و، هه مامه ی دایکی بیلال و زۆری تریش .^۱

پینجه م: هۆی شه رنه کردن له مه که وه، گرنگیدانی پیغمبر ﷺ به بنیانتنانی ناو خۆیی.

موسلمانان هه زیان ده کرد به رگری له خۆیان بکه ن، واشده رده که ویت که هه لۆیستی ئاشتیخوازان هه ندیکیان توپه ده کرد، به تایبه تی که نجه کان، عه بدووپه حمانی کوپی عه وف وهاوپیکانی له مه که هاته لای پیغمبر ﷺ و تیان: ئه ی پیغمبره ی خوا ئیمه له کاتی که دا بته رست بووین سه ره ره ز بووین، کاتیک باوه رمان هینا هه ست به سه رکزی ده که ی، پیغمبر ﷺ فه رموی: ((إني أمرت بالعفو فلا تقاتلوا القوم))^۲ واته: من فه رمانم به لیخۆشبوون پیکراوه بۆیه شه ریان له که ل مه که ن، له م باره وه مامۆستا سه یید قوتب په حمه تی خوای لیبت ده لیت: ئه و ده ره نجامه ی له م باره وه پێی ده که ی ناتوانین دلنیا بین لی، چونکه نابیت له خۆمانه وه قسه بکه ی و هۆکارو پالنه ره سنیشان بکه ی.

۱- بره وانه: محنة المسلمين في العهد المكي لا ۱۱۶، ۱۱۷ .

۲- بره وانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۵۸ .

چونکه ئه‌ركی موسلمان به‌رانبه‌ر هه‌رداوا لێكردنێك، یان هوكمیكی شه‌ری، خۆ به‌ده‌ستدانه‌وی په‌هایه، خوای گه‌وره خۆی زاناو ئاگاداره، به‌لكو ئیمه‌ كۆشش ده‌كه‌ین كه‌هۆیه‌كان بزانی، ئه‌وه ته‌نها ئه‌گه‌رێكه، ئه‌گینا پاستیه‌كه‌ی ته‌نها خوای گه‌وره، ده‌یزانی و ئیمه‌ی لێئاگادار نه‌كردوه‌ته‌وه^۱، به‌لام ئه‌مه‌ به‌كورتی هه‌ندێكه له‌و هۆو باعیه‌سانه كه‌پێی گه‌یشته‌وین:

۱- له‌وانه‌یه‌ وازه‌مینان له‌شه‌پ له‌مه‌ككه، له‌به‌ر ئه‌وه بی‌ت كه‌قوناغی مه‌ككه ته‌رخان كراوه بۆ په‌روه‌رده‌كردن و ئاماده‌كاری، بۆ ده‌وروپه‌رو بارودۆخ و ئامانجی په‌روه‌رده‌یی دیاریكراو، بۆ نمونه؛ په‌روه‌رده‌كردنی موسلمانان له‌سه‌ر ئارامگرتن و خۆپاگرتن به‌رانبه‌ر هه‌ندی سته‌م و ناخۆشی كه‌تانه‌یی‌ین نازانن چۆنه، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی رزگاریان بی‌ت له‌كه‌سایه‌تی خۆیان، به‌یه‌كه‌م كارتێكه‌ر هه‌لنه‌چن و، به‌یه‌كه‌م وروژینه‌ر نه‌وروژین و، ئالێره‌شه‌وه میانه په‌وی دروست ده‌بی‌ت له‌ سروشتی و له‌ جووله‌یداو، شوپێنكه‌وتووی پێنماییه‌كانی كۆمه‌لگای نوێ ده‌بی‌ت، به‌فه‌رمانه‌كانی سه‌ركرده‌یه‌تی تازه، واته: هیچ هه‌لس وكه‌وتێك ناكات به‌فه‌رمان نه‌بی‌ت باچه‌نده‌ش پێچه‌وانه‌ی خو وكه‌سایه‌تی خۆی بن .

۲- له‌وانه‌شه له‌به‌ر ئه‌وه بی‌ت كه‌بانگه‌وازی ناشتی خوازانه کاریگه‌رت‌ره‌و باش تر پۆلی خۆی ده‌بینی له‌كۆمه‌لگایه‌کی وه‌كو قوپه‌هیش دا، كه‌سیما‌ی خۆ به‌زلزانی و زی پێوه دیاربوو، كه‌له‌وانه‌یه‌ له‌كاتی شه‌پ كردن له‌گه‌لێدا مله‌وپی زیاتر ب‌كردایه‌ و، شه‌پی تۆله سه‌ندن به‌رپابوایه، وه‌كو شه‌په‌كانی به‌سوس و داحیس وغه‌برا، ئه‌و كاته‌ش ئیسلام ده‌بووه بانگه‌وازیکی تۆله سه‌ندن، بێرۆكه سه‌ره‌کی یه‌كه‌ی تیا‌دا له‌بیر ده‌چوو .

۳- له‌وانه‌شه به‌هۆی خۆپاراستن بی‌ت له‌شه‌پێك كه‌هه‌موو مالێك له‌ماله‌كانی مه‌ككه ب‌گرتیه‌وه، چونكه ده‌سه‌لاتی‌کی پێخه‌راو نه‌بوو بۆ ئه‌شكه‌نجه‌دان‌ی موسلمانان، پێگه پێدان‌ی جه‌نگیش ئه‌وه‌ی ده‌گرت‌ه‌وه كه‌شه‌پ له‌هه‌موو مالێكدا

به رباییت، نه وساش ده و ترا نه وه یه ئیسلام!! به لکو نه وه و ترا ته نانه ت له و کاته ش که ئیسلام شه پریشی نه ده کرد، چونکه پروپاگنده ی قورپه ییش له کاتی وه رزه ئایینه کاندانه وه بوو، که موحه ممد جیاوازی ده خاته نیتوان باوک و کوپ جگه له وه ی جیاوازی ده خاته نیتوان خو ی وعه شیرته که ی، نه ی چون ده بوو که فهرمانی بکردایه کوپ باوکی خو ی بکوژی وخزمه تکار سهرگه وره ی خو ی بکوژی .

۴- له وانه شه هوی نه وه بیت که خوی گه وره زانیویتی که زوریک له وانه ی نه مپو نه شکه نجه ی موسلمانان ده دن و هه ول ده دن له ئایینه که یان لایاندن هه ر نه وان سبه ی نه ده بنه سهریازی دلسوزی ئیسلام، به لکو ده بنه سهرکرده کانی، وه کو عومهری کوپی خه تتاب .

۵- له لایه کی تریشه وه، نه و جوامیری ومردایه تییه ی له ناو عهره بدا هه بوو، پاده په پی له پیناو سته م لیکراواندا، به تاییه تی نه گه ر نه و سته مه له که سیکی ناودارو به خشنده بکرایه، بۆ نمونه ئیبنو ددوغونه ^۱ پازی نه بوو که واز له نه بو به کر بهی نه که پیاویکی به خشنده بوو که کۆچ بکات وله مه ککه دهر بچیت، له و کاره دا سهر شوپیه کی ده بی نی له سهر عهره به کان! پیشنیاریشی کرده سهری که دالده ی بدات و پاریزگاری لی بکات، دوا یین نه و دیاردانه ش پووچه لکردنه وه ی پیککه وتنامه ی که مارۆ دانه که بوو بۆ به نی هاشم له دۆلی نه بو تالیب .

۶- نه گه ری نه وه ش هیه که به هوی که می ژماره ی موسلمانانه وه بیت له و سهرده مه و، که مارۆ دانیان له مه ککه، چونکه بانگه وازه که هیشتا نه گه یشتبوویه نه و پارچه کانی تری دورگه ی عهره ب، یان گه یشتبوو به لام به شیوه یه کی پچرپچر، هۆزه کانیش هیشتا بی لایه ن بوون له شه پیکدا که به ربابوو له نیتو خودی پۆله کانی قورپه ییشدا، چونکه له وانه یه نه و شه په به ته و او بوونی کۆمه لی موسلمانان کۆتایی پی بهاتایه باچه ند نه وه نده ی خویشیان له بته رستان بکوشتایه، ئیسلامیش جاریکی

۱- ابن الدغنه: پیاویکی جامیلی بوو دالده ی نه بو به کری دابوو، کاتیک که خزمانی دهریانکردوو ویستی کۆچ

بکات بۆ حه به شه به وانه: الاصابه ۲/ ۳۴۴ .

تر هه‌لنه‌سايه‌ته‌وه، له‌کاتێکدا ئيسلام بۆ ئه‌وه هاتوو که بپيژته په‌پره‌وی ژيان و سيستمی دونيا و دواپۆژ .

۷- هۆيه‌کی تر ئه‌وه‌يه که پيويستی يه‌کی زۆر نه‌بوو بۆ فه‌رمانکردن به‌شه‌پو به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌دان، چونکه مه‌سه‌له سه‌ره‌کيه‌يه که به‌بانگه‌واز بوو به‌ديهاتبوو، بوونيشی له‌بوونی پيغمبه‌ردا بوو ﷺ و ئه‌ویش له‌ژێر پارێزگاری شمشيره‌کانی به‌نی هاشم دا بوو، هه‌رده‌ستیکيش دريژ بکرايه‌ته‌وه بۆ موحه‌ممه‌د ﷺ سه‌ر ئه‌نجامی بپرين بوو، بۆيه که‌س جوړنه‌تی ئه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد پاگه‌ياندنێ بانگه‌وازه‌که‌ی ليقه‌ده‌غه بکات، له‌جیگا گشتی يه‌کانی قورپه‌يشدا له‌که‌عبه‌و ده‌رووبه‌ری، يان له‌سه‌ر ته‌پۆلکه‌ی صه‌فا، يان له‌ دانیشتنه‌ گشتی يه‌کان، که‌سیش نه‌یده‌توانی زیندانی بکات يان بیکوژييت يان قسه‌يه‌کی دياریکراوی بسه‌پيژيته سه‌ر .

ئه‌م هه‌موو په‌چاوکردنه‌ وه‌کو بۆی ده‌چين_ هه‌ندیک بوو له‌ويستی خوای گه‌وره له‌سه‌ر فه‌رمانکردن به‌موسلمانان له‌مه‌سه‌له‌ی شه‌پنه‌کردنداو، ئه‌نجامدانی نوێکردن و زه‌کاتدان، بۆ ئه‌وه‌ی په‌روه‌رده‌بوون و ئاماده‌بوونیان بکات به‌ ده‌رئه‌نجامی خۆی، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانان چاوه‌پوانی فه‌رمانی سه‌رکردايه‌تی بن له‌کاتی دياریکراودا، ئينجا بۆ ئه‌وه‌ی خۆيان به‌جاريک له‌مه‌سه‌له‌که ده‌ربه‌يژنن وه‌مووی هه‌واله‌ی خوای گه‌وره بکه‌ن .

هاوه‌لانی پيغمبه‌ر ﷺ له‌قورئانه‌وه في‌ری فيقه‌ی به‌رژه‌وه‌ندی و خراپه‌کان بوون، هه‌روه‌ها چۆنيه‌تی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ئه‌و فيقه‌دا له‌پيگه‌ی پروداوه‌کانه‌وه، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمويت: ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ أُمَّةٍ عَلَيْهِمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنْشِئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ۱۰۸).

۱- الولاء والبراء، محمد القحطاني، چهند خاليکی کورت کردووه‌ته‌وه له‌ الظلال ۱۹۶۶_ ۱۷۱ هه‌روه‌ها له‌ فی ظلال القرآن ۷۱۴/۲_ ۷۱۵ ، وله معالم في الطريق ۶۹_ ۷۱ .

هاوه‌لانی فی‌ری نه‌وه بوون که به‌رژه‌وه‌ندی نه‌گه‌ر بوو به‌مایه‌ی خرابیه‌کی که وره‌تر پیویسته وازی لی بهینیت، نه‌مش په‌روه‌رده‌یه‌کی په‌وشتی و به‌رزبونه‌وه‌یه‌کی ئیمانییه، ه‌روه‌ها خۆ به‌دوور گرتنه له‌ئو نه‌فامانه‌ی بی ناگان له‌راستیه‌کان و دل‌ه‌کانیان خالیه له‌ناسینی خواو مه‌زن راگرتنی، زانایانیش باسی نه‌وه‌یان کردووه که حوکمی شهرعی له‌ناو موسلماناندا ه‌روه‌کو خۆی ده‌میښته‌وه، ه‌هرکاتیک بی باوه‌پ به‌هیزیت و ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی ئیسلام و موسلمانان نه‌بیت، مه‌ترسیش ه‌ه‌بوو که جنیو‌بدات به‌ئیسلا، یان پیغمبر، یان خوای گه‌وره، له‌و حاله‌ته‌دا په‌وانییه بۆ هیچ موسلمانیک جنیو‌بدات به‌خاچه‌کانیان یان ئایین و کلیساکانیان، چونکه نه‌و کاره وادیته‌وه که یه‌کسانه به‌هاندانی تاوان ...^۱

نه‌و که سه‌یش دیکه‌تی قوناغی مه‌ککه ده‌دات که سیانزه سال بووه، بۆی دهرده‌که‌ویت که ه‌مووی له‌په‌روه‌رده‌و ئاماده‌کردندا بووه، ه‌روه‌ها جیگیرکردن بووه بۆ چه‌مه‌کانه‌ی (لااله الا الله)، ه‌روه‌ها ی بۆی دهرده‌که‌ویت نه‌م بیروباوه‌په چه‌ند په‌له نه‌کردنی مه‌به‌سته چونکه بیروباوه‌پ پیوستی ه‌یه به‌چاودیری ویا‌یه‌خ پیدانی به‌رده‌وام، به‌شیوه‌یه‌ک که په‌له‌په‌ل وه‌له‌ش‌یی هیچ پشکیکی تیا‌دا نه‌بیت، جیگای خۆشیتی بانگخوازه‌کان به‌رانبه‌ر نه‌م په‌روه‌رده‌کردنه‌ی پیغمبر ﷺ بۆ هاوه‌لانی وپه‌ندو وانه‌ی لی‌وه‌ربگرن، چونکه ته‌نها پیاوړیک که بیروباوه‌پ له‌دلیاندا چه‌سپا‌بیت ده‌توانن پوه‌پرووی جاهیلیه‌ت بښه‌وه، له‌کون ونوی وداها‌تودا...^۲

پیغمبر ﷺ فه‌رمانی به‌هاوه‌لانی ده‌کرد که خویان له‌سه‌ر ئارامگرتن را‌به‌ینن و، به‌به‌رچاوی خۆیه‌وه په‌روه‌رده‌ی ده‌کردن و، ئاراسته‌ی ده‌کردن پوه‌و پته‌وکردنی په‌یوه‌ندییه‌کانیان له‌گه‌ل خوای گه‌وره و نزیک‌بوونه‌وه لی‌ی به‌په‌رستنی، نه‌م نایه‌تانه‌ش له‌سه‌رده‌می مه‌ککه‌دا داده‌به‌زی: ﴿تَأْتِيهَا الْمُرْمَلُ ۝۱ قُرْ أَيْلًا إِلَّا قَلِيلًا ۝۲﴾ (المزمل: ۱-۴).

۱- بېوانه: التفسير المنير للزحيلي ۲۲۵/۷.

۲- بېوانه: الولاء والبراء.

سوپړتی (المزمل) ناموژگاری هاوه‌لانی ده‌کرد که‌شه و نوږټ‌بکن و، هه‌میشه یادی خوا بکن و، پشت به‌خوا بیه‌ستن له هه‌موو کاروباره‌کانیاندا و، نارام‌بگرن و له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا داپړان نه‌نجام بده‌ن له‌گه‌لیاندا به‌شیوه‌یه‌کی جوان و، له‌پاش کرده‌وی چاکه‌یش داوی لیخوش بوون بکن.

ثابته‌کانی سهره‌تای سوپړتی (المزمل) داوی ده‌کرد له‌پیغمبر ﷺ که‌به‌شیک له‌شه و تهرخان بکات بڼ شه و نوږټ، خوی گه‌ورده‌یش هه‌لبزاردنې به‌پیغمبره‌که‌ی دابوو له‌نیوان نه‌وی نیوه‌ی شه‌وه‌که تهرخان بکات بڼ شه و نوږټ، یان زیاتری یان که‌متری، بڼ پیغمبره‌ی خوالی ﷺ وهاوه‌لانی نزیکه‌ی سالتیک به‌و شیوه نوږټیان ده‌کرد تاکو پټیان ناوسا، دوی نه‌وه ئاسان‌کردن دابه‌زی و خوی گه‌وره به‌کوشش و دلسوزی نه‌وانی زانی که‌چند په‌روشن بڼ به‌ده‌سته‌پټنای پره‌زامه‌ندی نه‌و، له‌به‌ر نه‌وه‌ش سوزی به‌سهردا پشانندن و فهرمووی: ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثِي إِلِيلٍ وَيَصِفُّهُ ۖ وَتُكَلِّمُهُ ۖ وَطَائِفَةٌ مِّنَ الَّذِينَ مَعَكَ ۚ وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ۚ عَلِمَ أَن لَّنْ نَّحْصُوهُ ۖ فَتَابَ عَلَيْكَ ۚ فَاقْرَأْ مَا تيسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ ۚ عَلِمَ أَن سَيَكُونُ مِنكُم مَّرْضَىٰ ۚ وَآخَرُونَ يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ يَبْتَغُونَ مِن فَضْلِ اللَّهِ ۚ وَآخَرُونَ يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ فَاقرءوا مَا تيسَّرَ مِنْهُ ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَأُوا اللَّهَ قُرْآنًا حَسَنًا ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِن خَيْرٍ نَّحْدُوهُ ۚ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ ۚ وَأَعْظَمَ أَجْرًا ۚ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (المزمل: ۲۰).

تاقیکردنه‌وه‌که‌یان له‌پاوه‌ستانیاندا بوو له‌دژي خه‌وتن ونه و شتانه‌ی خوویان پټوه گرتبوو، بڼ نه‌وه‌ی خویان له‌سهر جیهاد کردنی دهرونیاندا پابه‌پټن و رزگاریشیان ببیت له‌ملکه‌چی بڼ ناره‌زووه‌کانیان، وه‌کو پی‌شه‌کټک بڼ وه‌رگرتنی جل‌وی سهرکردایه‌تی وناپاسته کردن له‌جیهاندا، چونکه پټویست بوو نه‌وان له‌پړوی پو‌حیه‌وه به‌ته‌واوی ناماده‌بن، خوی گه‌ورده‌یش نه‌وانی هه‌لبزاردووه وپاسپارده‌ی پټیان داوه له‌سهر بانگه‌وازه‌که‌ی، هه‌روه‌ها نه‌وانی کردووه به‌شایه‌ت له‌سهر خه‌لکی، ده‌یان له‌باوه‌پدارانی نه‌و قوناغه میژووییه نه‌رکی گه‌وره‌یان له‌پیشدا بوو بڼ بانگکردنی خه‌لکی بڼ په‌کتاپه‌رستی و، رزگارکردنیان له‌شیرک، نه‌وه‌یش نه‌رکیکی

مه‌زنه ئه‌وانه ده‌توانن پی‌ی مه‌لسن که: ﴿نَجَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا﴾ (السجدة: ۱۶).

خوای گه‌وره‌یش باسی شه‌و نویژو خویندنه‌وی قورئانی تیادا کردوه و فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا﴾ (المزمل: ۶). ئه‌وه کاریگه‌رتره له‌سهر ده‌روون له‌کاتی بیده‌نگی شه‌وداو، کپی خه‌لکدا، چونکه له‌وکاته هیچ نیش و کاریک نامینیت وئه‌و که‌سه یه‌کلاده‌بیته‌وه بۆ پارانه‌وه‌و یادی خوا، دوور له‌سهر قالیه‌کانی دنیا، به‌م شیوه‌یش به‌ته‌واوی ئاماده ده‌بن بۆ گه‌یاندنی وه‌حی خوا: ﴿إِنَّا سُلِقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا﴾ (المزمل: ۵). مه‌به‌ستیش له‌(القول الثقيل) قورئانه، شوینه‌واری ئه‌م په‌روه‌رده‌یه له‌سهر موسلمانان له‌و قوناغه‌دا به‌ته‌واوی ده‌رکه‌وت، له‌توانایاندا به‌رانبه‌ر هه‌لگرتنی ئه‌رکه‌کانی جیهادو، دامه‌زاندنی ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌شاری مه‌دینه، هه‌روه‌ها له‌دلسۆزی بی سنوریان بۆ ئیسلام و، فیداکارییان له‌پێناو گه‌یاندنی ئیسلام بۆ هه‌موو جیهان^۱.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گرنگی دابوو به‌به‌ره‌ی ناو خۆیی، سوری‌ش بوو له‌سهر ئاماده‌کردنی هاوه‌لانی به‌بیروباوه‌پی پته‌و که‌به‌رانبه‌ر هیچ هیزیک نابەزیت، ئه‌وه‌یش مایه‌ی به‌خشینی وره‌یه‌کی به‌رز بوو سه‌باره‌ت به‌به‌رگریکردن و خۆپاگرتن له‌به‌رده‌م سزاو ئه‌شکه‌نجه له‌پێناو بانگه‌وازی ئیسلامی، کۆمه‌لی یه‌که‌م بوو به‌یه‌که‌یه‌کی یه‌گرتوو، هیزشه‌ ده‌رونییه‌کانی دوژمن کاری تینه‌ده‌کردن، چونکه موسلمانان په‌یوه‌ندی برایه‌تی له‌نتوانیاندا به‌هیز بوو، فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاری خۆی ده‌کرد له‌دلی هاوه‌لاند، که‌ تیایدا هانی موسلمانانی ده‌دا له‌سهر برایه‌تی و، یه‌گرتن و، به‌هانای یه‌کچوون و، هه‌موو ئه‌وانه‌ش ته‌نها له‌به‌ر په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌ بوو، ئه‌م بنه‌مایانه‌ش نه‌پێنی به‌رده‌وامی برایه‌تی ئیسلامی و، یه‌گرتوویی کۆمه‌لگای ئیسلامیه^۲، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆی پوونکردنه‌وه له‌پێگه‌ی

۱- بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۶۰.

۲- بپوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د.عبدالوهاب كحيل لا ۱۲۸.

فه رموده یه کی قودسیه وه که: ((المتحابون فی جلالی، لهم منابر من نور یغبطهم النبیون والشهداء)).^۱ واته: نه وانه ی له پیناوی خوادا یه کتریان خوځنده ویټ، مینه ریان بۆ داده نریت له پړوناکی دروستکراوه، پیغه مبه ران وشه هیدان ئاواتیان پیډه خوانن.

به م شیوه یش برایه تی پراسته قینه بوو به پیوه ری کرداره کان، خوځه ویستیش له پیناوا خوادا بوو به چاکترین کرده وه و به رزترین پله و پایه ی بۆ دانرا له لای خوا ی گه وړه، پیغه مبه ریش ﷺ موسلمانانی ئاگادار کرده وه له وه ی که مته رخه می پیشان بده ن له م په یوه نډیه دا، هه روه ها بنچینه کیشی دانا بۆ پاراستنی، کاتیک پتی فه رموون: خۆتان به دور بگرن له کینه و چاوتی پړینی مالی یه ک و پشت له یه کتر ه لکردن و، به لکو بینه به نده بۆ خواو برا بۆ یه کتر.^۲

له مه سه له ی په یوه نډی ناو خوی کومه لگاو یه کخستنی به ره کانی بۆ نه وه ی به هیژ بن له دژی جهنگی ده روونی ئا پرسته کراو بویان، پیغه مبه ری خوا ﷺ په نای برده به ریه کسان ی له نیوان که سه کانی نیو نه و به رانه و ئازادی پیدانیان، چونکه نه وان ناچنه ناو نه و کومه لگایه به ئازادی نه بیټ، ئینجا نه وان ئازادی ده ربړین و پړاو یژکردنیان هه بوو، پیغه مبه ر ﷺ بریاری یه کسان ی دا له نیوان هه موو خه لکدا، فه رمانپه و او فه رمان پیکراو، ده وله مندو هه ژارو، له نیوان هه موو چینه کاند، له پراستیشدا نه م بنه مایه کاریگه ری گه وړه ی هه بوو له ده روونی شوینکه و توانداو، وایلیکردن یه کتریان خوځشو بیټ ویه کیټی یان له نیواندا هه بیټ و، به رگریشی لیبکه ن به هه موو توانایه کیانه وه، چونکه پیغه مبه ر ﷺ دانی نه ناوه به هیچ جیاوازییه ک له نیوان ئاده میزاده کاند به هوی نه ژاد یان پله و پایه یان هۆز، یان په نگ یان هه ر شتیکی تر. جیاوازیش له نه ژداو په نگ و په گه زه کاند نابیټه مایه ی جیاوازی له ماف و نه رکه کان، یان شیوه کانی خواپه رستن، چونکه هه موان به رانه ر خوا ی گه وړه یه کسانن، کاتیکیش سه رانی مه که که داوایان کرد له پیغه مبه ر ﷺ کوپیکیان هه بیټ

۱- اخرجه الترمذی وصححه، کتاب الزهد ۵۱۵/۴ رقم ۲۳۹۰.

۲- البخاری، کتاب الادب ۹۹/۷_ رقم ۶۰۷۶.

جیاواز له‌کۆپی لاوازو کۆیله‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی پێکه‌وه دانه‌نیشن، پێغه‌مبهری خوا ﷺ پوونی کرده‌وه که‌مه‌موان به‌کسانن له‌وه‌رگرتنی وه‌حی وه‌یدایه‌ت بێباوه‌پانی مه‌که‌ له‌ سه‌رده‌مه‌دا پازی نه‌ده‌بوون دانیشن له‌گه‌ڵ ئه‌و جوهره‌ که‌سانه‌دا که‌به‌لاوازو سه‌رشۆپانیان داده‌نا له‌شویته‌که‌وتوانی پێغه‌مبهر ﷺ، بۆیه‌ قورئان له‌م باره‌وه‌ دابه‌زی: ﴿وَاصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذِینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ یُرِیدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عِینَکَ عَنْهُمْ تُرِیدُ زِینَةَ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا وَلَا تُطِيعَ مَنْ أَغْفَلَ قَلْبَهُ ۚ عَن ذِکْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ ۚ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرْطًا ۝ ۲۸﴾ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّکُمْ ۚ فَمَن شَاءَ فَلْیُؤْمِنْ وَمَن شَاءَ فَلْیُکْفِرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِینَ نَارًا ۖ أَحَاطَ بِہُمْ سُرادِقُہَا ۚ وَإِن یَسْتَغِیْثُوا یُغَاثُوا بِمَاءٍ کَالْمُهْلِ یَشْوِی الْوُجُوہَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ ۖ وَسَاءَتْ مُرْتَفَقًا ﴿ (الکھف: ۲۸، ۲۹).

به‌لکو پێغه‌مبهر ﷺ کاتیک پووی وه‌رگێرا له‌ئێبنو ئوممی مه‌کتوم چونکه‌ سه‌رقالی گفتوگو کردن بوو له‌گه‌ڵ سه‌رانی قورپه‌یش، خوای که‌وره‌ به‌توندی گله‌یی لیکرد .

به‌کێک له‌ئو هۆکارانه‌ش پێغه‌مبهر ﷺ کۆمه‌لگای پێڕیکه‌خت و به‌ره‌ی ناوخۆیی پێی پته‌و کردن ئه‌وه‌ بوو که‌ بانگه‌وازی کرد بۆ هاوبه‌رپرسیاریتی کرده‌یی و واتایی له‌نیوان موسلماناندا، بۆ ئه‌وه‌ی هیزدار یارمه‌تی بێ هیز بدات و، ده‌وله‌مه‌ند میهره‌بان بێت له‌گه‌ڵ هه‌ژارداو، پێغه‌مبهر ﷺ که‌لێنیکێ به‌جینه‌هێشت جه‌نگی ده‌روونی بتوانیت لێه‌وه‌ بێته‌ نیو پێزی موسلمانانه‌وه‌، کۆمه‌لی به‌که‌م تاوێریکی ره‌ق وگه‌وره‌ی پێهات که‌هه‌ول وپیلانی سه‌رکرده‌کانی قورپه‌یشی له‌سه‌ر تیکشکا.^۱

شه‌شه‌م: کاریگه‌ری قورئانی پێرۆز له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی هاوه‌لاند.

قورئانی پێرۆز کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌به‌رزکردنه‌وه‌ی وه‌ی ئێمانداران له‌لایه‌که‌وه‌، له‌لایه‌کی تریشه‌وه‌ هه‌رپه‌شه‌ کردن له‌بێباوه‌پان به‌سزای سه‌خت، ئه‌وه‌یش ئه‌وپه‌ڕی سه‌ختی دروست ده‌کرد له‌سه‌ر ده‌رونیان، به‌رگریکردنی قورئان

له هاوه لآن له دورو خالدا خوۍ ده بینینه وه:

یه که م: هاندانی پټغمبر ﷺ بۆ چاودیری کردنیان و، له گهل دانیشتنیان و، پیشوازیکردنیان و، گله یی کرد له سر هندی هلویتست که پړوی له هاوه لیک وهرگیراوه به هوۍ کاروباری بانگه وازه وه .

دووه م: ناسانکردنه وه له سر هاوه لآن له ړیگه ی نمونه هینانه وه و باسکردنی به سهراته کان بۆیان، که تیايدا باسی پټغمبران ونه ته وه کانی ترو، نه و درده سهریانه ی له میلله ته کانیان بینویانه، بۆ نه وه ی نه و انیش خوپاگرین، هه روه ها له ړیگه ی ستایشکردنی هندی که له کرداره کان، نینجا به به لاین پیدانی پاداشت و به هشت بۆیان، هه روه ها به تانه لیدان له دورمنه کانیان که نازاریان ده دان ^۱.

سه باره ت به خالی یه که م، پټغمبر ﷺ له مزگه وتدا داده نیشته له گهل نه و ه ژارو چه وساوانه ی نیو هاوه لآن، وه کو: خه بیاب وعه ممارو، نیبنو فوکه یه ی یه ساری مه ولای صه فوانی کوپی نومیه یه و، صوه یب وهاوشیوه کانیان، قورپه یشه کان گالته جاپریان ده کرد به وانه و ده یانوت: نانه مانه ن خوا له نیوان نیمه دا پټنمونیا نی کردوه بۆ ړیگه ی راست وړه و، نه گهر نه و شته ی موچه ممد هیناویتی باش بووایه هه رگیز نه مانه پیش نیمه نه ده که وتن، نه خوایش نه وانی تاییه ت ده کرد به و شته وه ^۲.

خوای گه وره یش به رپه رچی گالته جاپی نه وانی داوه ته وه و پړونیکردوه ته وه که په زامه ندی خوای گه وره له سر که سانیک په یوه ست نییه به پله و پایه یانه وه، یان پړیزیان له نیوان خه لکید، هه روه ها پټغمبر ﷺ جه ختی ده کرده وه له سر نه م چه مکه... خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ ٥٢ وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ ٥٣ وَإِذَا جَاءَكَ

۱- الحرب النفسية ضد الاسلام لا ۲۶۹ .

۲- هه مان سه رچاوه لا ۲۷، ۲۷۱ .

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ
 مَن عَمِلَ مِنكُم سُوًّا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ﴿الانعام: ۵۲-۵۴﴾. به م شیوه یش خوی گوره بۆ پیغمبر ﷺ پله و پایه ی
 هاوه لانی پوونکرده وه، که بیباوه پان دهرکی پیناکان، به لکو خوی گوره پیغمبر
 وریاده کاته وه له وه ی که نه وان دور بخاته وه له خوی، هه روه ها فرمانیشی
 پیده کات به باشتین شیوه سلاویان لیبکات، مژده یان پیدبات که خوی گوره
 به لینی لیخوشبوونی پیداون له دوی ته وبه کردنیان وری نه وانه ده بیت چۆن بیت؟،
 چۆن نیتر هه ست به هیه نازاریک ده که ن که توشیان بیت، به لکو پیخوشحالیش ده بن
 به وه شکه نجانه ی که ئیمان که یان پیی گه یاندون^۱.

ئینجا ده بینین خوی گوره گله یی ده کات له پیغمبره که ی له چه ند ئایه تیکدا،
 که تا پۆژی قیامت هه ر ده خوینریتته وه، ئه م گله ییه دهرباره ی پیاویکی هه ژاری
 نابینا بوو له هاوه لان، پیغمبره خوار ﷺ پرووی لیوه رگپرا یه کجار وه لامی نه دایه وه،
 نه ویش به هوی سه رقالبوونی له که ل هه ندیک له سه رانی قورپه یش بۆ بانگی شکردنیان
 بۆ ئیسلام،^۲ خوی گوره ئه م ئایه تانه ی دابه زاند: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝۱﴾ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَى
 ۲ ﴿وَمَا يَدْرِيكَ لَعَلَّهُ يَزْكَّى ۝۲﴾ أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعُهُ الْذِكْرَى ۝۴ ﴿أَمَّا مِنْ أَسْتَفَى ۝۵﴾ فَأَنْتَ لَهُ
 تَصَدَّى ۝۶ ﴿وَمَا عَلَيْكَ أَلَّا يَزْكَى ۝۷﴾ وَأَمَّا مِنْ جَاءَكَ يَسْعَى ۝۸ ﴿وَهُوَ يَخْشَى ۝۹﴾ فَأَنْتَ عَنْهُ
 تَلَهَّى ﴿عبس: ۱-۱۰﴾.

هیچ بواریک نییه بۆ ئیمتیا ز له بانگه وازی ئیسلامدا، به هوی نه ژادو مال و
 که سایه تی دیاری ناو کۆمه ل، چونکه ئه م ئایینه هاتوو به پۆریشه داکوتانی تیروانین
 بۆ مرقۆ و، دهرخستنی یه کبونی بنچینه، ئالیره شه وه ده توانین له توندی گله یی
 خوی گوره له پیغمبره که ی بگه یین کاتیک که بایه خی زۆری ئاراسته ی ئوبه یی
 کوپی خه له ف کرد، هاوکات پروویشی له ئیبنو ئوممی مه کتووم وه رگپرا، چونکه نه و

۱- بپوانه: الحرب النفسية ضد الاسلام لا ۲۷۰، ۲۷۱.

۲- هه مان سه رچاوه ۲۷.

هاوه‌له نابینایه له‌ته‌رازووی مه‌قدا له‌بلیونه های وه‌کو ئوبه‌ی چاکتره له‌لای خوا .^۱
 ئەم به‌سهر هاته په‌ندو ئامۆژگاری تیایدا بوو، موسلمانانی سهرده‌می یه‌که‌م و
 نه‌وانه‌ش دواي خویمان هاتن سوودیان لی‌وه‌رگرت، گرن‌گترینی ئه‌و په‌ندانه‌ش
 پیش‌وازی‌کردنه له‌ئیمانداران، که‌یاندن پی‌ویسته له‌سهر بان‌گخوازن، به‌لام به‌رپر‌سنین
 له‌وه‌ی ئه‌و که‌سه موسلمان بی‌ت یان نه‌بی‌ت، به‌سهرهاتی ئەم نابینایه به‌ل‌گه‌یه
 له‌سهر پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ، چونکه ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌رمان ﷺ په‌وانه‌کراوی
 خوا نه‌بوايه، ئەم پروداوه‌ی ده‌شارده‌وه‌و، خه‌ل‌کی ئاگادار نه‌ده‌کرده‌وه‌و، چونکه
 جوړی‌ک له‌سه‌رزه‌نش‌کردنی تیدا‌یه بۆ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، خو ئه‌گه‌ر ئه‌و هیچ شتی‌کی
 له‌وه‌حی بشاردایه‌ته‌وه ئەم ئایه‌تانه‌ی ده‌شارده‌وه‌و، یان ئایه‌ته‌کانی به‌سهرهاتی
 زه‌یدو زه‌ینه‌بی کچی جه‌ش^۲، بۆیه له‌سهر بان‌گخوازنه که‌مه‌میشه خه‌ل‌کی چاک
 پیش‌خه‌ن .^۳

سه‌باره‌ت به‌خالی دووه‌میش، گرن‌گترین هۆکاره‌کانی ئاسان‌کرده‌وه له‌سهر
 هاوه‌لان ئه‌وه بوو که‌قورئانی پیرۆز پوونیده‌کرده‌وه بۆیان که‌ئوه‌ی به‌سهریاندا
 دیت، به‌زیاده‌وه به‌سهر پی‌غه‌مبه‌راندایه‌تووه‌و، وه‌کو نوح وئبراهیم وموسا و عیسا
 درودوسلاوی خوایان له‌سهربی‌ت، بۆ جی‌گی‌رکردنی موسلمانان و گیانی فیداکاری و
 ئارام‌گرتن له‌پیناوی ئیسلامدا، هه‌روه‌ها پیشه‌نگی چاک‌ی بۆ دیاری ده‌کردن،
 که‌له‌سهرده‌مانی پیش ئیسلام باشترین هۆکار بووه له‌گۆپه‌پانی راگه‌یاندن و
 په‌روه‌رده‌و فی‌رکردن و په‌یوه‌ندی گشتی، چونکه سه‌رگوزه‌شته‌کانی قورئان په‌ندو
 دانایی و نمونه‌ی زۆریان تیادایه .

یه‌کی‌کی تریش له‌هۆکاره‌کانی قورئان له‌ئاسان‌کرده‌وه له‌سهر هاوه‌لان‌ه‌و
 به‌رگری‌کردن لی‌یان، ستایش‌کردنی خویمان وکرده‌وه‌کانیان، خه‌ل‌کی تا‌کو پۆژی
 قیامت ده‌یان‌خویننه‌وه‌و، بۆ نمونه ئازاد‌کردنی ئه‌بو به‌کر په‌زای خواي لی‌بی‌ت بۆ
 حه‌وت له‌هاوه‌لان بۆ ئه‌وه‌ی رزگاریان بکات له‌ئازارو ئه‌شکه‌نجه، له‌هه‌مان کاتدا

۱- بېروانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/۱۶۷ له‌گه‌ڵ ده‌ست‌کاری‌کردنی ژماره‌که له‌سه‌دان‌وه بۆ بلیونه‌ها .

۲- تفسیر ابن عطیة ۳۱۶/۱۵ القاسمی ۵۴/۱۷ .

۳- بېروانه: المستفاد من قصص القرآن د. عبدالکریم زیدان ۸۹/۲ .

قورئان تانه‌ده‌دا له ئومه‌یی‌ه‌ی کوپ‌ی خه‌له‌ف که‌ئه‌شکه‌نجه‌ی بیلالی کوپ‌ی په‌باحی ده‌دا، قورئان به‌پپ‌ره‌وی په‌وشتی خوی، بنچینه‌کانی پاداشت و سزای پپ‌شکه‌ش کرد، ئینجا هانی برپاداران‌ی داو، هه‌په‌شه‌شی له‌سه‌ر پپ‌چیکاران کرد، ئه‌م تانه‌لی‌دانه چه‌مکیکی قوولی له‌خوگرت، چونکه پینگای بۆ هاوه‌لان پۆشن کرده‌وه، خه‌م و په‌زاره‌یه‌کیش بوو له‌دلی بیباوه‌پو پاراکاندا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿فَأَنْذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝۱۴ لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَى ۝۱۵ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى ۝۱۶ وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى ۝۱۷ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّى ۝۱۸ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى ۝۱۹ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى ۝۲۰ وَلَسَوْفَ يَرْضَى﴾ (اللیل: الایات ۱۴_۲۱) .

هه‌روه‌ها قورئان باسی جیگیربوونی نێرده‌ی گاوه‌ه‌کانی کرده‌ له‌سه‌ر ئیسلام، سه‌ره‌پای گالته جاپی بیباوه‌په‌کان وه‌ه‌ول‌دانیان بۆ له‌خسته‌ بردن‌یان، بۆیه ئه‌م ئایه‌تانه‌یان له‌سه‌ر دابه‌زی وه‌کو هه‌ندیك له‌میژوو نووسه‌کان ده‌لێن^۱، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَلْكَتَبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ يُؤْمِنُونَ ۝۵۲ وَإِذَا يُنَادَىٰ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَأَمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ۝۵۳ أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرُهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (القصص: ۵۲_۵۴) .

ئینجا ئایه‌ته‌کان له‌دوای ئه‌وه مژده‌ی پاداشتی زۆری به‌هاوه‌لان ده‌داو، هه‌روه‌ها خو‌شگوزه‌رانی نه‌ب‌راوه له‌به‌ه‌شتدا، به‌رانبه‌ر به‌ئارامگرتن و خو‌پ‌اگرییان به‌رانبه‌ر ئازارو، وه‌کو هاندانیکیش له‌سه‌ر به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پینگای بانگه‌واز، بێ ئه‌وه‌ی هه‌چ ئاو‌پێك بده‌نه له‌وه‌ی که‌ده‌بییسن و ده‌بیینن، سه‌رکه‌وتن و زالبوون له‌کو‌تاییدا هه‌ر بۆ ئه‌وانه، له‌هه‌مان کاتیشدا قورئان سه‌رئه‌نجامی دوژمنانیانی ئاشکرا ده‌کرد بۆیان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ ۝۵۱ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ

سُوِّ الدَّارِ ﴿غافر: ۵۱-۵۲﴾ .

به هه مان شیوه چا که و فه زلی ده ستگردنی به قورثانه وه بؤ باسده کردن، وه کو ده فه رموویت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَّن تَبُورَ ﴿١٩﴾ لِيُوفِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ﴾ (فاطر: ۲۹، ۳۰).

هه روه ها باسی چا که و فه زلی سووربوونی کردوه له سر خواپه رستن، وپړای هه موو نه و نازارو نه شکه نجه ی به سهریان دیت و، پاداشتی نارامگرتنیش له سر نه و نارپه حه تیانه، خوی گه وره ده فه رموویت: ﴿أَمَّنْ هُوَ قَنِيتٌ ءَانَاءَ اللَّيْلِ سَاجِدًا وَقَائِمًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١﴾ قُلْ يَعْبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۹، ۱۰).

هه ربویه هه لمه ته کانی قورپه یش وه کاره کانیان له نه شکه نجه داند، کاریگری نه کرده دلی هاوه لآن، به بونه ی به رنامه ی قورثان و شیوازه ژیرانه کانی پيغمبر ﷺ، هه موو شیوازه کانی بته رسته کانیش له دژایه تی پيغمبر ﷺ و هاوه لانی و بیروباوه پی پاسته قینه تی کشکان و به رگریان نه گرت .

حه وته م: شیوازی دانوستان.

بته رسته کان پوژتیک کو بونه وه و تیان: شاره زاترین که س له جادوو و، قه شه یه تی و، هونراوه، بنیرن بؤلای نه و پیاوه ی که کومه لانی په رته وازه کردوه و، کاره کانمانی تیکداوه و، په خنه له نایینمان ده گریت، باقسه ی له گه ل بکات و بزانیث مه به ستی چیه ؟ و تیان که س له عوتبه ی کوپی په بیعه چاکتر نییه بؤ نه و مه به سته، نه ویش چوه لای پيغمبر ﷺ و تی: نه ی موحه ممه د تو باشی یان عه بدو لموت ته لیب ؟ پيغمبر ﷺ بی دنگ بوو، تی: نه گه ر ده لئی نه وان له تو

باشتر بوون، نه وانه نه و خودایانه یان ده په رست که تو به خراپی ده زانیت، نه گه ریش ده لئی من له نه وان باشترم، بدوی تاگویت لی بگرین، سویند به خوا نیمه که سمان له تو شوم تر نه بینویه له سر خومان، کومه لمانت په رته وازه کرد، کاروبارمانت ټیکداوه و ناینمان به پرپوچ ده زانیت، نابرویشمانت بردوه له ناو هوزه کانی عه رهدا تا کو نه و هیان له ناو بلا بووه ته وه که قورپه یش جادوگری تیا دایه، قورپه یش قه شه ی تیا په یدابووه، سویند به خوا چاوه پوانی هاواریکین له چه شنی ژنی باردار، هه موومان له دژي په کتر هه لسین به شمشیر تا له ناو ده چین .

کابرا، نه گه ر پټویستیت به مال وپاره یه؛ نه و نه دت بق کوده که ینه وه له مال کانه ان تاده ته که ینه ده وله مه ندرتین که س له قورپه یشدا، نه گه ریش مه سه له ناره زوی نافرته به مه یلی خوت هه لبژیره وده نافرته ت لی ماره ده که ین، پيغمبر ﷺ فرموی: ((فرغت؟)) واته: قسه کانت ته واو کرد؟ وتی: به لی!

پيغمبر ﷺ نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿حَمْرٌ ۝۱ تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝۲﴾
 كَتَبَ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ، قُرْءَانَا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿فصلت: ۱-۳﴾. تا کو گه یشته:
 ﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثُمُودَ﴾ (فصلت: ۱۳). عوتبه وتی: بابه س بیت! له مانه زیاترت پی نییه؟ فرموی: نه خیر، نه ویش گه پایه وه لای قورپه یش وپییان وت: چیت کرد؟ وتی: هه موو شتی که به خه یا لثاندا دیت وتم له گه لید، وتیان: نه ی وه لامتی دایه وه؟ وتی: به لی، له پیوایه تی نیبنو نیسحاقدا هاتوه: کاتیک گه پایه وه لایان وتیان: چیت کرد نه ی نه به لوه لید؟ وتی: گویم له و ته یه ک بوو هه رگیز و ته ی له وشپوه م نه بیستوه، سویند به خوا هوزراوه نییه، جادو نییه، قه شه یه تی نییه، نه ی کومه لانی قورپه یش، بیخه نه سر نه ستوی من و، واز له م پیاوه بهینن باکاری خوی بکات ولپی دوورکه ونه وه، سویند به خوا نه و قسانه ی من لیم بیست هه والیکي مه زنی لیده که ویته وه، نه گه ر هوزه کانی تر شتی که به سهریدا بهینن نه و نپوه رزگارتان ده بیت، نه گه ریش سهرکه ویته سهر هوزه کانی عه رهدا، نه و مولک و سهر به رزی نه و بق نپوه شه، نپوه یش دلشادترین که س ده بن

به نه و، وتیان: سویند به خوا: به زمانې تویشی توش کرد، وتی: نه مه بچوونی منه و چیتان پیّ باشه واکه ن.

وانه و پهنو سووده کان :

۱- پيغمبر ﷺ نه چووه ناو جه نگیکی لاهه کییه وه، سه بارهت به چاکیتی خوی له سر باوک ویاپیری، یان چاکیتی نه وان له سر خوی، نه گهر بچوبایه ته نیو نه و باسانه وه نه وه مه سه له که ده پرایه وه بیّ نه وې عوتبه هیچی لیّ بیسی.

ب- به هه مان شیوه نه چووه نیو جه نگیکی لاهه کییه وه سه بارهت به نه و پیشنیارانې کرایه سهری، یان توپه بویه به رانه ر نه و تومه تبار کردنه، به لکو وازی له هه مو نه و شتانه هینا له پیناو نامانجیکی دورتر، بواریشی په خساند بۆ عوتبه هه رچی پییه باسی بکات، ته نانه نه و نه ده په وشتی پيغمبر ﷺ به رن، بوو فهرمووی: نایا قسه کانت ته واک کرد نه ی باوکی وه لید؟ وتی: به لی.

ج- وه لاهه که ی پيغمبر ﷺ به کلا که ره وه بوو، هه لېژاردنی بۆ نه م چنه ند نایه ته به لگه یه له سر دانایی وژیړی پيغمبر ﷺ، نایه ته کان چنه د مه سه له یه کی سهره کیان باسکرد، له وانه: نه م قورنانه له لای خواوه دابه زیوه، ناشکرا کردنی هه لویستی بیباوه پان ودره په ریژیان، باسکردنی نه رکی پيغمبر ﷺ و نه وه یش که ناده میزاده، باسکردنی نه وې که یه که په روه ردگار هیه نه ویش (الله) یه و، دروستکه ری ناسمانه کان و زه وییه، باسکردنی هه لویستی نه ته وه کانی ترو نه وې که تووشیان هاتوه، هه په شه کردن له قورپه یش به تریشقه یه کی ویرانکه ر وه کو نه وې عادو سه مود.

د- ترسناکی مال وگه وده یی و نافرته له سر بانگخوازن، چنه دین بانگخواز خویان رانه گرت به رانه ر بریقه ی پاره، نه وانه شی که خورپاگرن به رانه ر پاره و له خسته ناچن هر نه وانه که به پرسته قینه شوینکه و تووی پيغمبر ﷺ، مه ترسی

۱- السيرة النبوية لابن هشام ۱/ ۲۹۴.

۲- پړوانه: التحالف السياسي في الاسلام، منير الغضبان لا ۳۳.

۳- پړوانه: معين السيرة للشامي لا ۷۵.

سهرگه وره یی ناشکرایه، چونکه شهیتان له م بواره دا پازاندنه وه دهکات به چه ندین جور، بانگخواری پئی خوایش نه و که سیه که پیږه وی بکات له پیغه مبه رﷺ له هه موو جول و و ته و کرده وه یه کی، نه و نامانجه یشی له بیر نه چیت که ده ژئ وده مرئ له پیناویدا: ﴿قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَشُكْرِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۶۲) لَا شَرِيكَ لَهُ، وَيَذَلِكَ أَمْرٌ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾ (الانعام: ۱۶۲-۱۶۳).

سه باره ت به ئافره تیش پیغه مبه رﷺ فه رمووی: ((ماترکت بعدی فتنه اضر علی الرجال من النساء))^۱ واته: له پاش خوُم به لایه کم به جینه هیشتوو ه زیاتر له ژنان زیانی هه بیټ بو پیاوان، ئیتر ئایا خیزانیټک بیټ وره ی میږده که ی برپوخیټ له بانگه وازو جیهاد، یان زالبوونی هه ندی ئافره تی بی ئابروو له سهر که سی بانگخواز بو له خسته بردنی، به هه ر شیوه یه ک بیټ هه ر به لایه کی گه وره یه، ته نانه ت قورپه یش پیشنیاری ده ئافره تیان کرده سهر پیغه مبه رﷺ له جوانترین وچاکترینان نه گه ر خوئی توانای نییه له ژنیټک زیاتری هه بیټ، له راستیدا ترسناکی ئافره ت کاتیټ که لاده دات له پښگای خوا ژورتره له سهر موسلمانان له شمشیرټک له سهر گه رده نی،^۲ پیویسته له سهر بانگخوazan په پره وی بکه ن له پیغه مبه رﷺ، هه میسه و ته که ی یوسف علیه السلام یان له یاد بیټ: ﴿قَالَ رَبِّ السَّجْنُ أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَيْهِ وَإِلَّا تَصْرِفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصْبُ إِلَيْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْخٰهِلِينَ﴾ (۳۲) فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (یوسف: ۳۲-۳۴).

ه- کارتی کردنی هه لویستی پیغه مبه رﷺ له عوتبه، ته نانه ت هاوړټکانی پیش نه وه ی قسه بکات سویندیان خوارد له سهر نه وه ی کاریتی کراوه، چونکه دوی نه وه ی نه و دوژمنه ده یویست بانگه وازه که له ناو بدات، به قورپه یش ده لیت واز له موحه ممه د بهینن نه وه ی پئی باشه بانه نجامی بدات.^۳

۱- صحیح الجامع الصغیر ۱۳۸/۵ ورقمه ۵۴۷۳.

۲- بېوانه: فقه السیره للغضبان لا ۱۶۹.

۳- بېوانه: فی السیره النبویه قراءة لجوانب الحذر والحماية ۸۷.

و- هاوه لان گوئیان له و ناخواتنه بوو له نیوان پیغمبر ﷺ و عوتبه و، چون خوشه ویسته که یان هه موو پیشنیاره کانی عوتبه ی په تکرده وه، نه وهش وانه ی کی په روه ده یی بوو که یشته ناخیان، تیایدا فیتری خۆپاگری بوون له سهر پیشره وو، ده سنگرتن به بیروباوه پرو، نه و شتانه ی که بانگخوازن پیی فپیو ده خۆن .

ز- هاوه لان له پیغمبر ﷺ فیتری له سهر خۆیی و تۆقره گرتن بوون، چونکه گوئی گرت له نه و قسه پووجه لانه ی عوتبه ده یوت، نینجا نه و قسه نابه جییانه ش که ده رباره ی پیغمبر ﷺ ده ییوت و، نه ویش گوئی پیته ده دا .

بۆ نه وه ی پیگه ی لیته گریته که بانگی بکات بۆ نیسلام که نه وه ی سهرگه وره ی به نی عه بدو شه مس بوو، هه موو وشه یه کیش له سهرگه وره ی بوونه وره وه درده چوو بنه مایه ک بوو کاری پیبگریته، هه موو هه لسوکه و تیکیشی ئایین بوو، هه موو چاوپۆشیه کیشی په وشت بوو .^۱

کتیبه کانی زیاننامهی پیغمبر ﷺ ده گپنه وه که سهرانی مه ککه له پاش نه م چاوپیکه وتنه ده ستیان کرد به دانوستان له گه ل پیغمبر ﷺ و هندی ته ماعیان پیشنیار کرد که زۆر دلی ئاده میزاده کان و دونیا ویسته کان بۆی نه رم ده بن، به لام پیغمبر ﷺ هه لویستیکی یه کلاکه ره وه ی نواند له دژی ناهه قدا، به بی هیچ فرتوفیل و پوپاماییه ک، یان چوونه نیو ته له که بازی سیاسی، یاخود نه رمی نواندن به رانبه ر سهرانی قوپه ییش^۲، چونکه کیشه ی بیروباوه پ پیویسته له سهر پوونی بنیات بنریته، دور له هیچ پوپامایی و دابه زینیک، بۆیه پیغمبر ﷺ به م شیوه وه لامی دایه وه: ((ما بی ماتقولون، ماجئت بما جئتکم به اطلب اموالکم ولا الشرف فیکم ولا الملک علیکم ولكن بعثني الله رسولا وانزل علی کتباً وامرني ان اکون لکم بشیراً ونذیراً، فبلغتکم رساله ربی، ونصحت لکم، فان تقبلوا مني ما جئتکم به، فهو حظکم فی الدنیا، والاخره، وان تردوه علی، اصبر لأمر الله حتی یحکم الله بیني و بینکم)).^۳

۱- بپوانه: التربية القيادية ۳۰۴/۱ .

۲- بپوانه: الوفود فی العهد المکی، لعلی الاسطل لا ۳۷ .

۳- السیره النبویه لابن هشام ۲۹۵/۱، ۲۹۶، التربية القيادية ۳۰۵/۱ .

واته: ئه و شتانهی دهیلین له مندا نییه، من ئه و شتانهی که دهیلیم له بهر دهستکهوتنی ماله کانتان، یان سه رگه ورهیی له نیوانتان، یان پادشایی له سهرتان نییه، به لکو خوای گه وره منی په وانه کردوه بۆلای ئیوه، کتیبیکیشی به سه رمدا دابه زاندوه، فه رمانی پیکردوم مژده دهرو ترسینه ریم بۆ ئیوه، من په یامی خوای گه وره م پیتان پاگه یاندو، ئامۆژگاریم کردن، ئه گه ر لیم وه رده گرن ئه وه به شی ئیوه یه له دونیاو دواپۆژدا، ئه گه ریش په تیده که نه وه ئارامده گرم له سه ر فه رمانی خوا، تا کو به مه زنی خۆی نیوانمان یه کلا ده کاته وه. به م هه لۆیسته ئیمانیه چه سپاوه، پیلانه کانیا ن گه راپیه وه سه رخۆیاند، کیشه یه کیش له گرنگترین کیشه کانی بیروباوه پی ئیسلامی جیگیرکرد که بریتی بوو له پوخت بوونی ئه و بیروباوه په له مه موو جوړه شتیکی نامۆ که تیکه لی بێت، چی له ناوه پۆکدا، یان له هۆکاری گه یشتندا .^۱

﴿لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ﴾

کاتیک بته پرستان پته ویی موسلمانانیا ن بۆ ده رکه وت و، شانازیکردنیا ن به ئیسلام و، وه به رزییا ن له درژی نا هه قدا، کاتیکیش که م که م بیهیوایی پرویکرده ده روونیا ن که موسلمانان له ئایینی خۆیا ن بگه رپینه وه، پێگایه کی تریا ن گرته به ر که له راستیدا بریتی بوو له یه کێک له سه یرو سه مه ره کانیا ن، هه روه ها به لگه یش بوو له سه ر لاوازی بیرو هۆشیا ن، ئه وان هه لسا ن به ناردن ی ئه سو هدی کوپی عه بدو لموتته لیب و، وه لیدی کوپی موغیره و، ئومه ییه ی کوپی خه له ف و، عاصی کوپی وائیل و وتیا ن: ئه ی موحه ممه د، وه ره ئیمه په رستراوی تۆ بپه رستین و، تۆیش په رستراوی ئیمه بپه رسته و، هه ردوو لاما ن هاوبه ش ده بین له مه سه له که دا، ئه گه ر په رستراوه که ی تۆ با شتر بوو، ئه وه ئیمه پشکیکما ن لێی به رکه وتوه و، ئه گه ر په رستراوه که ی ئیمه ییش با شتر بوو، ئه وا تۆیش پشکی خۆت لێی وه رگرتوه، ئیتیر خوای گه وره ئه م سو په ته ی دابه زاندا: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا الْکٰفِرُوْنَ

﴿۱﴾ لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ ﴿۲﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۳﴾ وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ ﴿۴﴾ وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴿۵﴾ لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ﴿الکافرون﴾ .

هاوشیوه‌ی ئەم سوپه‌ته‌ش، چه‌ندین ئایه‌تی تر هه‌یه، حاشا ده‌کات له‌بیباوه‌پی و بیباوه‌پان، وه‌کو: ﴿وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلِي وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ أَنْتُمْ بَرِيءُونَ مِمَّا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (یونس: ۴۱) .

هه‌روه‌ها: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا أَلْبِغُ أَهْوَاءَكُمْ قَدْ ضَلَلْتُ إِذَا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ﴾ ﴿۵۶﴾ قُلْ إِنِّي عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَاصِلِينَ﴾ (الانعام: ۵۶-۵۷) .

سوپه‌تی (الکافرون) ئەوه‌ی ده‌رخست که‌پێگای پاستی یه‌که، هه‌چ لارییه‌کی تیا‌دا نییه، خوا په‌رستنیکی په‌تییه بۆ خ‌وای گه‌وره، بۆیه سوپه‌ته‌که بریتی بوو له‌جیا‌کردنه‌وه‌یه‌کی یه‌کلا‌که‌ره‌وه له‌نیوان په‌رستن و په‌رستنی‌ک و، به‌رنامه‌و به‌رنامه‌یه‌ک و، تێپ‌وانین و تێپ‌وانینیکی ترو، پێ‌بانو پێ‌بازیکی تر، برپاری یه‌کجاری ئەوه‌ی تیا‌دا‌بوو که‌یه‌ک‌گرتن نییه له‌نیوان پاستی و به‌تا‌ل‌دا، یان له‌نیوان پوناکی و تاریکی دا، چونکه ناکۆکی بنه‌په‌تی هه‌یه له‌کروکیان‌دا، مه‌حاله ئه‌و جو‌ره یه‌ک‌گرتنه دروست بێت، مه‌سه‌له‌که‌ش هه‌چ پت‌ویستی‌یه‌کی نییه به‌پ‌وپامایی و فرت و فیل، به‌لێ، چونکه مه‌سه‌له‌که بریتی نییه له‌به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی خودی، یان ئاره‌زوویه‌کی په‌ریو، یان ژه‌هرێک له‌هه‌نگوین دا، ئایینیش_ وه‌کو نه‌فامیی هاوچه‌رخ ده‌لێت_ بۆ خ‌واو ولات وه‌موان نییه، له‌پاستیدا، به‌په‌رچدانه‌وه‌یه‌کی یه‌کلا‌که‌ره‌وه بوو دژبه‌سه‌رانی قورپه‌یش، سه‌وداگه‌ری و لێک‌چوون و چاره‌سه‌ری مام ناوه‌ندی و، قایل‌کردنی که‌سایه‌تی نییه به‌هه‌چ شی‌وه‌یه‌ک، نه‌فامی نه‌فامیه‌و ئیسلام ئیسلامه، له‌هه‌موو کات و شوێنیک‌دا، جیا‌وازی‌ش له‌نیوانیان‌دا وه‌کو جیا‌وازییه له‌نیوان ئالتوون و خۆل‌دا، تاکه‌پێگه چاره‌ی رزگار‌بوونیش ده‌رچوونه له‌و نه‌فامیه هه‌مووی به‌ره‌و

ئیسلام به‌گشتی، نه‌گه‌ر ناپیویسته حاشاکردنی ته‌واو یه‌کلاکردنه‌وی پاشکاو دروست بیټ له‌نیوان هه‌ق وناهه‌قدا، له‌هه‌موو ساتیکدا ((لکم دینکم ولی دین))^۱.
دوای نه‌وه‌ی نێرده‌یه‌کی تریان نارد، پیکده‌هاتن له: عه‌بدوللای کوپی نه‌بو
ئومه‌ییه‌و، وه‌لیدی کوپی موغیره‌و، موکره‌زی کوپی حه‌فص و، عه‌مری کوپی
عه‌بدوللای کوپی نه‌بو قه‌یس و، عاصی کوپی عامیرو.^۲

هاتن بۆ پيشكه‌شکردنی پيشنياريکی تر سه‌باره‌ت به‌دابه‌زین له‌هه‌ندی له‌و و
تانه‌ی قورئان، داوایان کرد له‌پيغمه‌ر ﷺ، ئه‌و شتانه‌ی که‌قه‌ل‌س ده‌بن پێی وه‌کو
زه‌مکردنی خوداکانیان له‌قورئان لایبات، خوی گه‌وره‌یش ئه‌م ئایه‌تانه‌ی دابه‌زاند :
﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتَتْ بِشْرًا
غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ أَفَلَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَيْعُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ
إِلَيَّ أَفَإِنْ أَحَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (یونس: ۱۵).

ئه‌م دانوستان و نێردانه‌ش ده‌ریده‌خات تچه‌ند سه‌رانی قوپه‌یش تووشی هه‌ره‌س
بوو بوون، سه‌باره‌ت به‌دابه‌زینی موسلمانان له‌هه‌موو ئیسلام، بۆیه‌ په‌نایان برده
به‌ر داواکاری وازه‌یتان له‌هه‌ندیکی، ئه‌وه‌ش تیبینی ده‌کریت ئه‌و دابه‌زینانه‌ی
داوایان کرد له‌جاری یه‌که‌م نۆر تر بوون له‌وانه‌ی داوایان کرد له‌جاری دووه‌م،
ئه‌مه‌یش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئه‌وان په‌له‌په‌له‌ داواکارییه‌کانیان ده‌ستیان هه‌لگرت
به‌هیوای نه‌وه‌ی که‌گوپیان لی بگیردریت له‌لایه‌ن پيغمه‌ر ﷺ، هه‌روه‌ها ئه‌وان
که‌سه‌کانیان ده‌گۆپی که‌ده‌هاتن بۆ دانوستان، چونکه‌ هه‌ردوو نێرده‌که‌ _ وه‌لیدی
کوپی موغیره‌ نه‌بیټ _ ئه‌گینا هه‌موویان جیاواز بوون، بۆ نه‌وه‌ی که‌سه‌کان دووباره
نه‌بنه‌وه‌و، شیوازی قسه‌کان په‌وتیکی دیکه‌ وه‌ربگیریت، ئه‌وه‌یش په‌ندیکه‌ بۆ هه‌موو
بانگخوازه‌کان تا‌کو پۆزی قیامه‌ت، که‌هیچ دابه‌زینیک نییه‌ له‌ئیسلام،
بابه‌ئهنده‌زه‌یه‌کی که‌میش بیټ، چونکه‌ ئیسلام بانگه‌وازیکی خواییه‌، هیچ بواریکی
تیادا نییه‌ بۆ سه‌ودا کردن، له‌ژێر هیچ بۆنه‌و هۆیه‌کدا، له‌م پۆزگاره‌یشدا پیویسته

۱- بپروانه: فی خلال القران ۶/ ۳۹۹۱ به‌ده‌ستکاریه‌کی نۆر وه‌و .

۲- اسباب النزول للواحدی ۲۰۰، ونور الیقین للخصری ۶۱ به‌ده‌ستکاریه‌یه‌ وه‌ .

بانگخوازن خویان بپارژن له و جوړه پېشنیاریو فیل و ته له‌کانه، که له‌وانه‌یه به‌شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخو نه‌خړیته پرو، به‌لکو شیوازیکی ناپاسته‌وخو ودرده‌گریټ، وه‌کو پله و پایه‌ی وه‌زیفی به‌رزو، به‌لیننامه‌ی کارکردن، یان گریبه‌ندی بازرگانی چاک، ده‌زگا نیو ده‌وله‌تیه گومان لیکراوه‌کانیش بو نه‌وه نه‌خشه ده‌کیشن، واته بو دوورخستنه‌وه‌ی بانگخوازن له‌بانگخوازه‌که‌یان، به‌تایبه‌تی که‌سه سه‌رکرده‌کان، هاوکاریبه‌کی ته‌واویش ه‌یه له‌نیوان نه‌و ده‌زگایانه که‌کارده‌که‌ن بو کاولکردنی جیهانی نیسلا می.^۱

له‌و پاپوړته‌ی که (ریتشارد ب. می‌شیل) پېشکه‌شی کردوه‌ی یه‌کټکه له‌گوره‌کارمه‌ندانی بواری پوژمه‌لاتی ناوه‌پاست بو چاودیری کردنی پاپوونی نیسلا می وپېشکه‌ش کردنی ناموژگاری بو چوښتی لیدانی، باسی پیلانیټ کراوه بو له‌ناو بردنی بزوتنه‌وه نیسلا میه‌کان، له‌نیو برکه‌کانی نه‌و پاپوړته‌دا برکه‌یه‌کی تایبه‌ت هاتوه سه‌باره‌ت به‌ه‌لخه‌ل تاندنی سه‌رکرده‌کانی بانگه‌وازی نیسلا می، بو نه‌و مه‌به‌سته‌ش نه‌م پېشنیاران‌ه‌ی کردوه :

ا- ده‌ست‌نیش‌انکردنی نه‌و که‌سان‌ه‌ی ده‌گریټ ه‌لخه‌ل تیږن به‌وه‌زیفه‌ی به‌رز، که‌نه‌و که‌سانه سه‌رقالب‌گریږ به‌ه‌ندی پروژه‌ی نیسلا می ناوه‌پوک به‌تاله‌وه‌و، ه‌ندی کاروباری ترکه توانایان له‌کیسیان ده‌دات، هاوکات له‌گه‌ل ئاسانکردنی زوړیک له‌نیش و کاره‌کانیان، به‌م شیوه‌یه‌ش نه‌و که‌سانه به‌ته‌واوی سه‌رقال ده‌گریږ داده‌برېږن له‌بنچینه جه‌ماوه‌ریبه‌کانیان .

ب- کارکردن بو پاک‌یشانی خاوه‌ن ئاره‌زووه بازرگانی وئابووریه‌کان، بو به‌شداریکردن له‌و پروژه نامانچ گومان لیکراوانه، که‌له‌ناوچه عه‌ره‌بیه‌کاندا داده‌مزین بو به‌رژه‌وه‌ندی دوژمنان .

ج- ه‌ول‌دان بو دوژینه‌وه‌ی ه‌لی کارکردن و، گریبه‌ستی داهاتی چاک له‌ول‌ته عه‌ره‌بیه ده‌وله‌م‌نده‌کان، نه‌وه‌ش واده‌کات دووریکه‌ونه‌وه له‌چالاکي نیسلا می.^۲

۱- فی السیرة النبویة قراءة لجوانب الحذر والحماية ۸۹ .

۲- مجلة المجتمع الكويتیة، عدد ۴۲۸، ۱۷ صفر ۱۳۹۹ هـ. نقلاً عن: فی السیرة النبویة قراءة لجوانب الحذر والحماية .

ئو که سه ی وردبیته وه له و سێ خالهی سهره وه، تیبینی دهکات که بریتین له مه لئه تاندنی مادی ناپاسته وخۆ، دووباره ئه گهر به وردی دیقه ت بدهین ده بینین که ئو خالانه به کپی جیبه جیده کریت، پله و پایه ی به رز هندیکی له بانگخوازه کان سه رقاکردوه، هندی له ولاته عهره بیه کانیش توانیویانه زۆریک له بانگخوازن له کاربخن، هندیکیشیان بازرگانی سه رقایی کردون.^۱

هه شتەم: شیوازی مشت و مرو هه وئی یه کخستن.

پیغه مبه ری خوا ﷺ به لگه و سه لماندن ده خسته پوو له سه ر پاسیتی بانگه وازه که ی، ئینجا به جوانی کاته کانی مه لده بژارد، هه ل و بۆنه کانی ده قۆسته وه، توانای به رپه رچدانه وه ی گومانه کانیشی هه بوو، هه رچۆنیک بوایه ن، له مشت و مپه کانیشی دا له گه ل بیباوه پاندا چه ندین شیوازی به کارهینا، له قورئان هه لی ده هینجا به مه به سستی پاگرتنی به لگه ی ئه قل و به کارهینانی پیوه ره مه نتقیه کان و هزرکردن وتیپرامان، له و شیوازان هه ش له گه ل بیباوه پانی مه که به کارهینا :

۱- شیوازی به راورد کردن:

به خسته پووی دوو بابته: یه کیکیان چاکه یه و هانت ده دا بۆ ئه نجامدانی، ئه وی تریش خراپه و ده ترسینی له ئه نجامدانی، له پێگه ی وروژاندنی بیرو هۆش، بۆ تیفکران له هه ردوو مه سه له که، ده رئه نجامیشی پاش به راورد کردن_ که یشتن به هه لبژاردنی چاکه و شوینکه وتوانی .

خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿أَوَمَنْ كَانَ مِيتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (الانعام: ۱۲۲) .

(ابن کثیر) له ته فسیره کهیدا ده فه رمویت: ((ئه مه وه کو ئه و نمونه یه که خوای گه وره باسی کردوه له سه ر که سی باوه پدار، که مردوو بووه، واته له گومپایی و سه ر

لېشنيواویدا بووه، خوی گه وره زیندووی کردووه ته وه، واته دلی زیندو
کردووه ته وه به نیمان وړینمونی کردووه، پښتو پښتو مېرمنی پی پیشان داوه))^۱
۲- شینوازی جیگیر کردن:

نه وه شینوازی که له پاش لیکدانه وهی نه قلی، مړو ده گه یه نیته جیگیر کردن
داواکرو، که کروکی بانگه وازی نیسلامیه، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ
غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ﴾ (۳۵) أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُقُونُونَ (۳۶) أَمْ
عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصِيطِرُونَ (۳۷) أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَسْتَمِعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ
بِسُلْطَنِ مُبِينٍ (۳۸) أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمُ الْبُنُونَ (۳۹) أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَّعْرَمٍ مَقْلُونَ (۴۰)
أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْنُتُونَ (۴۱) أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ (۴۲) أَمْ لَهُمْ
إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ (۴۳) وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَرْكُومٌ
(۴۴) فَذَرَهُمْ حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ﴾ (الطور: ۳۵-۴۵).

(ابن کثیر) له ته فسرکه یدا ده فهرمویت: ((نه مه پله و پایه جیگیر کردن
خوایه تی و یه کتا په رسته، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ
الْخَالِقُونَ﴾ (الطور: ۳۵). واته: نایا به بی داینه په یداوون؟ یان خوین
خوینیان په یداکرد؟ واته نه نه مه و نه نه وه، به لکو خوی گه وره خوی نه وانی په یدا
کردووه له نه بوونه وه))^۲.

نه م نایه تیش له نه و په پی به هیزیدایه له پړوی به لگه ی نه قلی، چونکه بوونیان
به و شیوه بی نه وهی داینه ریکیان ه بیته مه سه له یه که بیرو هوش په تی
ده کاته وه، هیچ پنیوسته کیشی نیبه به مش و م، یان نه وه یه خوین دروستکری
خوین بن، نه وه یس که س وای نه و تووه، نه گه نه م دوو نه گه ره یس به هیچ
شیوه یه ک قابیل نه بیته بؤ سه لماندن، که واته هیچ نه م نه و راستیه نه بیته که قورنان

۱- تفسیر ابن کثیر ۲/ ۱۷۲.

۲- تفسیر ابن کثیر ۴/ ۲۴۴.

باسی کردوه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه هه‌موویان دروستکراوی خوای تاک و ته‌نیان
که هاویه‌شی نییه))^۱

ده‌برپینیش به‌سروش و فیرهت ناوه‌پۆکی ئه‌و مه‌سه‌له‌یه که له‌لای بیرو هۆش
سه‌لمینراوه .

۳- شیوازی تینه‌راندن و پووجه‌گکردنه‌وه:

ئه‌وه شیوازیکی به‌هیزه له‌سه‌ر کو تکر دنده‌وه‌ی سه‌رکه‌شه‌کان وله‌خۆباییبووه‌کان،
به‌په‌تکردنی قسه‌کانیان و نا‌په‌زایی ده‌رنه‌برپن له‌سه‌ر هه‌ندی به‌لگه‌ نا‌په‌واکانیان، بۆ
ئه‌وه‌ی مشت و مپوناکۆکی دروست نه‌بییت، به‌مه‌به‌ستی گه‌یشتنی به‌به‌لگه‌ی
سه‌لمینه‌ر که سه‌رکو تیان ده‌کاته‌وه، له‌به‌سه‌رهاتی موسا علیه‌السلام له‌گه‌ل
فیره‌وند، نمونه‌یه‌کی دوورو درێژ هه‌یه بۆ ئه‌م شیوازه، چونکه موسا علیه‌السلام
پرووی وه‌رگێرا له‌هه‌موو ئه‌و په‌خنه‌و گومانانه‌ی فیره‌ون ده‌یه‌ینایه‌وه، به‌رده‌وام
هه‌ر خه‌ریکی پووجه‌ل کردنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی فیره‌ون بوو بۆ خوایه‌تی، له‌پێگه‌ی
چه‌سپاندنی به‌لگه‌ی ئه‌قلی دیار له‌سه‌ر خوایه‌تی و په‌روه‌ردگاریتی خوای گه‌وره،^۲

له‌ئهم ئایه‌تانه‌ی سوپه‌تی (الشعراء)، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿٢٣﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿٢٤﴾ قَالَ لِمَنْ
حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٦﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ أَلَّذِي أَرْسَلَ
إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢٨﴾ قَالَ لَنْ
أَتَّخِذَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلََنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾ (الشعراء: ۲۳-۲۹).

شیوازه‌کانی قورسانی پیروژ به‌م شیوه‌ بوو، کۆله‌که‌ی مشت و مپکردنی
پیغمبر ﷺ بوو له‌گه‌ل بت‌په‌سته‌کان، کاتیکیش ئه‌وان سه‌ریان سوپما له‌مه‌سه‌له‌ی
پیغمبر ﷺ ئاماده‌یش نه‌بوون بۆ باوه‌پێکردنی وه‌کو پیغمبرێکی په‌وانه‌کراو
له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه، نه‌وه‌ک له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که به‌دروزی بزانی، به‌لکو له‌به‌ر
سه‌رکه‌شی و بیباوه‌پی، وه‌کو خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي

۱- فی ظلال القرآن ۳۳۹۹/۶ .

۲- به‌وانه: مقومات الداعية الناجح، د. علی بادحد ۵۹-۶۸ .

يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ بِجَحْدُونَ ﴿٣٣﴾ (الانعام: ۳۳) .

بۆیه بۆچوونه لاره‌که‌یان پالی پتوه‌نان که‌چهند داواکارییه‌ک ئاراسته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، مه‌به‌ست لییان دلنیا‌بوون نییه له‌پاستگویی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، به‌لکو مه‌به‌ست ئازار پیگه‌یاندن وپه‌ک‌خسته‌ن، داوایان کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ:

ا- کانیه‌کیان له‌زه‌وی بۆ هه‌لقو‌لینی: واته ئاو لییانه‌وه پێیکات.

ب- یان باخیکی هه‌بیّت له‌دارخورماو تری، پوباریان تیادا پێیکات.

ج- یان پارچه‌ پارچه له‌ئاسمان بکه‌وینیته خواره‌وه، وه‌کو چۆن له‌پۆزی قیامه‌تدا پرووده‌دا.

د- یان خواو فریشته‌کان پێکه‌وه به‌یئیت.

ه- یان مالیکی هه‌بیّت له ئالتون.

و- یان په‌یژه‌یه‌کی هه‌بیّت له‌سه‌ری سه‌رکه‌ویت به‌ره‌و ئاسمان .

ز- دابه‌زاندنی کتیبیک له‌ئاسمان بیخویننه‌وه، موجهید ده‌لێت: مه‌به‌ستیان ئه‌وه بوو بۆ هه‌ر یه‌کێکیان لاپه‌په‌یه‌ک به‌یئیت، ئه‌مه نوسراوی خوایه بۆ فلانه‌که‌س، له‌لای سه‌ری دابنریت.^۱

ح- داوایان کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ بپاریته‌وه بۆیان بۆ ئه‌وه‌ی شاخه‌کان به‌پێ بکه‌ن و، زه‌وی بپریت و‌باو باپیرانیان زیندوو بکاته‌وه.^۲

مه‌سه‌له‌ی داواکردنی کاری له‌ئاسابه‌ر، نه‌خشه‌یه‌کی ئیش پێکراوه به‌دریژایی میژوو، ئینجا سه‌ره‌پای په‌رۆشبوونی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر باوه‌ر هینانی ئه‌وه‌که‌ به‌لام په‌روه‌رده‌ی خوایی که‌له‌خوای خۆی وه‌رگرتبوو، هه‌روه‌ها ئه‌ده‌بی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پێگای پێنه‌ده‌دا که‌داوای موعجیزه بکات.^۳ به‌لکو به‌و شیوه‌ وه‌لامی دایه‌وه، که‌خوای گه‌وره ئه‌وی نه‌ناردوووه بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌و، ئه‌و پیغه‌مبه‌رو که‌یه‌نهری وه‌حیی خوایه .

۱- به‌وانه: المعوقون للدعوة الاسلامية، د. سميرة محمد ۱۷۱- ۱۷۲ .

۲- به‌وانه: التربية القيادية ۳۱۱/۱ .

۳- به‌وانه: التربية القيادية ۳۱۱/۱ .

پیغمبر صلی اللہ علیہ وسلم خواست به ختم وپه ژاره وه گه پایه وه مال، به هوی به دینه هیئانی نه و
 مه به سته ی که قسه ی له گه ل نه واند ا کرد، خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿وَقَالُوا لَنْ
 نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۝۱۰﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّحِيلٍ
 وَعَسَىٰ فَتُنَجِّرَ الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝۱۱﴾ أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا رَعِمْتَ عَلَيْنَا
 كِسْفًا أَوْ تَأْتِيَ بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝۱۲﴾ أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ ذَرْبٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي
 السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّىٰ تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُؤُهُ ۚ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ
 إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۱۳﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ
 بَشَرًا رَسُولًا ۝۱۴﴾ قُلْ لَوْ كُنْتُ فِي الْأَرْضِ مَلَكًا يَّمْشُوكَ مَطْمَعِينَ لَلَّزْنَا
 عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۝۱۵﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي
 وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ﴿ (الاسراء: ۹۰-۹۶) .

هه روه ها خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ
 قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَةٌ بِهِ الْمَوْتُ بَلِ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا ۖ فَلَمْ يَقْنَصِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ
 لَّوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ
 تَحُلُّ قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿ (الرعد: ۳۱) .

حیکمه تی نه وه یش که داواکاری به کانیان جیبه جینه کراوه نه وه بوو که نه وان
 مه به ستیان پیگه ی راست دوزینه وه نه بوو، به لکو سه رکه ش وگالته چی بوون، خوی
 گه وره یش ده یزانی نه گه ر نه و شتانه ش داوایان کرد بیانینایه، هه ر باوه بیان
 نه ده هیئاو، هه ر له ناو گو مپایی خو یاندا ده مانه وه، خوی گه وره دهفه رمویت:
 ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ ءَايَةٌ لَّيُؤْمِنَنَّ بِهَا ۚ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا
 يُشْعِرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۱۸﴾ وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَرَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۹﴾ ﴿ وَلَوْ أَنَّا زَلَلْنَا إِلَىٰهُمْ الْمَلَائِكَةَ

وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١٠٩﴾ (الانعام: ۱۰۹-۱۱۱).

بۆیه ویستی خوای گه‌وره له‌سهر ئه‌وه بوو که داواکارییه‌کانیان جیبه‌جیبی نه‌کریت، چونکه یاسای خوای گه‌وره ئه‌وه‌یه، نه‌گهر خه‌لکانیک داوای به‌لگه‌یان کرد له‌خواو له‌دوای ئه‌وه‌ش هر باوه‌ریان نه‌هیتا، خوای گه‌وره به‌سزا بنه‌بریان ده‌کات، وه‌کو عادی سه‌مودو میله‌تی فیرعه‌ون.

به‌لگه‌ش له‌سهر ئه‌وه، نه‌و خه‌لکه سه‌رکه‌ش بوون وگالته‌یان ده‌کردو پاستیان نه‌ده‌کرد، بۆیه خوای گه‌وره‌یش به‌م شیوه ولامیانی دایه‌وه^۱: ﴿وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٥٠﴾ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٥٢﴾﴾ (العنکبوت: ۵۰-۵۲).

عه‌بدوللای کوپی عه‌بباس ده‌لێت: قورپه‌یش به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان وت: داوا له‌خواکه‌ت بکه با ته‌پۆلکه‌ی سه‌فا بکات به‌ئالتوون وئیمه‌ش بروات پیده‌هینین، فه‌رمووی: جاوا ده‌که‌ن؟ ووتیان: به‌لێ، ده‌لێت: ئه‌ویش ده‌پاراپه‌وه، جیبریل هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ وپیتی ووت: خوای تو سلاوت لیده‌کات وده‌فه‌رمویت: نه‌گهر ده‌ته‌ویت سه‌فایان بو ده‌که‌مه ئالتوون، به‌لام له‌پاش ئه‌وه که سیکیان گهر ببپاوه‌ر بیته‌وه، سزایه‌کیان ده‌ده‌م سزای که‌سی ترم به‌و شیوه نه‌دابیت، نه‌گهر ده‌لێتی ده‌رگای ته‌وبه‌و په‌حمه‌تیان لی ده‌که‌مه‌وه، ووتی به‌لکو ده‌رگای ته‌وبه‌و په‌حمه‌ت، ئیتیر خوای گه‌وره ئه‌م نایه‌تانه‌ی داگرت: ﴿وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ

كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَإِنَّا نَمُودُ النَّافَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخَوِيفًا ﴿الاسراء: ۵۹﴾ .

نامانجی سهرانی قورپهیش له ئه و داواکاریانه، بهریاکردنی شه پیکری پراگه یاندن بوو له دژی بانگه وازو بانگخوازن، به مه بهستی دور خستنه وهی هۆزه عهره بیهکان، چونکه ئه وان داوای هه ندی شتیان ده کرد، خویان ده یانزانی له سروشتی بانگه وازدا نییه، بۆیه جهختیان له سه ری ده کرد، به لکو به پاشکاویش ده یاننووت، ئه گهر ئه و شتانه به دیش بین هه رباوه پ ناهینن، ئه مانهش هه مووی هه ولێک بوو له ئه وانه وه بۆ ده رخستنی بی ده سه لاتی پیغمبر ﷺ و، ئه وهش بکریته به هانه بۆ پاوهستان له پیکه ی خه لکیدا شوینی نیسلام نه که ون^۱.

نۆیه م: پۆلی جولته که له سه رده می مه که که دا و په نا هینانی بته رهستانی مه که که بۆ ئه وان.

قورئان به درژی باسی به نی ئیسرا ئیلی کردووه، له چه ندین سو په تدا، که ده گاته په نجا سو په ت له سه رده می قوناغی مه که که دا، هه روه ها له قوناغی مه ده نیشدا پۆلی جولته که کان گه وره بوو بۆ هه ولدانی کوژاندنه وهی پوناکی خوای گه وره له ناو بردنی بانگه وازی نیسلامی وژیانی خودی پیغمبر ﷺ، هیچ میله تیک یان که سانیك ئه و نه ده ی ئه وان باسنه کراون له قورئاندا، ئینجا باسکردنیانیش به شیوه یه کی زۆر ورد هاتووه، بۆ ئه وهی بگو نجیت له گه ل قوناغه کانی بانگه وازدا که نیسلامی پیا نیته پ بووه، هه روه ها له ئایه ته پیروژه کاندای ناماژه هاتووه که بی ناگایی بته رهستان له پیکای راست که پیغمبر ﷺ پوونی کردووه ته وه، هه ندی نمونه بووه پیش ئه وانیش له سه ره مان پێ باز وه کو عا دو سه مودو فیرعه ون و به نی ئیسرا ئیل و میله تی توبیه ع و، (اصحاب الرس)^۲.

کاتیك قورپهیش بی ده سه لاتی خویانیان بۆ ده رکه وت به رانبه ر بانگه وازی نیسلام، که له سه ر زاری نه زری کوپی حاریسه وه پراگه یه نرا، کاتیك وتی: ((ئهی کۆمه لانی قورپهیش، سویند به خوا شتیکتان تووش بووه توانای به رهنگاری

۱- بېروانه: الوفود في العهد المكي ۴۰- ۵۱ .

۲- معالم قرآنية في الصراع مع اليهود، مصطفى مسلم ۳۰، ۳۱ .

بوونیتان نییه، جائیتر ته ماشای کاری خۆتان بکهن، چونکه سویند به خوا_ شتیکی گهره تان به سهردا هاتووه)) دوی ئه وه برپاریان دا به ناردنی نه زری کوپی حاریس و عوقبه ی کوپی ئه بی موعهیت بۆلای زانایانی جوله که له مه دینه، بۆ ناسینی ئه م بانگه وازه نه وه که به مه بهستی شوینکه وتنی، به لگو له بهر ئه وه ی ئه وان یارمه تیان بدهن به هه ندی پێکه بۆ ده رخستنی بی ده سه لاتی پیغمبر ﷺ، هه روه ها به هۆی شاره زایی سه رانی مه که که بۆ کینه ی جوله کان به رانه بر پیغمبرانه به گشتی و، پێبوارانی پێگای راستی له هه ر شوینیک بن، پیغمبرایه تی موحه ممه د ﷺ شله قانیکی گه وه بوو بۆ جوله که کان، چونکه ئه وان له دورگی عه ره بدا له سه ر خه ونیک ده ژیان به درژایی چه ندین سال بۆیان ما بووه وه، که پیغمبریک دیت ورزگاریان ده کات، ئومیدیشیان وابوو که له خۆیان بیت، بۆ ئه وه ی له په رته وازه یی قوتاریان بکات.^۱

نزیکبوونه ی نیوان بیباوه پی و بته رستی له گه ل جوله که کان، هاو ئاهه نگ بوو له گه ل ئامانجه هاویه شه کانیاندا بۆ له ناو بردنی بانگه وازی ئیسلام، هه ر بۆیه یارمه تی نێرده ی مه که یاندا به هه ندیک پرسیار به مه بهستی په کخستنی پیغمبر ﷺ له وه لامدانه وه، له ئیبنو عه بباسه وه_ په زای خوی لیبت_ فه رمویه تی: قو په یش هه لسان به ناردنی نه زری کوپی حاریس و، عوقبه ی کوپی ئه بی موعهیت بۆلای زاناکانی جوله که له مه دینه، پێیانیان وت: پرسیاریان لیبکه ن ده رباره ی موحه ممه د ﷺ و، باسی بکه ن و، قسه کانی بخه نه پوو بۆیان، ئه وان خاوه نی یه که م کتێبن، زانستی له ئیمه زۆرتریان هه یه ده رباره ی پیغمبرانه، ئیتر ئه وانیش ده رچوون به ره و مه دینه و پرسیاریان کرد له ئه وان ده رباره ی پیغمبر ﷺ و، وتیان: ئیوه خاوه ن ته وراتن، ئیمه ش هاتووین ئاگا دارمان بکه ن ده رباره ی موحه ممه د، جوله که کان وتیان: پرسیار ی سی شتی لیبکه ن، ئه گه ر وه لامی دایه وه ئه وه پیغمبریک ی په وانه کراوه، ئه گه ریش نه یتوانی وه لام بداته وه، که واته پیغمبر نییه و کاری خۆتانی له گه ل ئه نجام بدهن. پرسیار

هه ندی گهنجی لیبکه نه له سهرده می رابوردودا پښتوون، به سهراتیان چوڼ بووه؟ چونکه نه وان به سهراتیکی سهریان هه بووه، هه روه ها پرسپاری لیبکه نه دهرباره ی پیاوړکی گه پوک که گه شسته پږه لات و پږه ناوای زه وی، هه والی نه و چوڼ بووه؟ هه روه ها پرسپاری گیانی لیبکه نه، نه گهر وه لای نه وانه ی دایه وه نه و پیغمبره شوینی بکه ون، نه گهر نا نه و که سیکی دروژنه، ئینجا نه زرو عوقبه گه رانه وه بۆ مه ککه و وتیان: نه ی کومه لانی قورپه یش، هه والی یه کلاکهره وه مان پییه دهرباره ی ئیوه و موچه ممه د، زانایانی یه هوود هه ندی پرسپاریان پی پراگه یاندوین له موچه ممه دی بکه ین، ئینجا هاتنه لای پیغمبر ﷺ و وتیان: نه ی موچه ممه د، وه لامان بدهره وه و، پرسپاره کانیان لی کرد، پیغمبر ﷺ فهرمووی: سبه ینی وه لامتان ده ده مه وه و نه یوت ((انشاء الله))، نه وانیش بلاوه یان کرد، به لام پیغمبر ﷺ پانزه پږه مایه وه بی نه وه ی وه ی دابه زیته سهری و، جیبریلیش (علیه السلام) نه ده هاته لای، ته نانه ت خه لکی مه ککه هه ژان و وتیان: موچه ممه د پی و تین سبه ینی ووا پانزه پږه تیپه رپوو و هیچ وه لامیکی نه بوو بۆ پرسپاره که مان، پیغمبر ﷺ تووشی په ژاره بوو له دواکه وتنی وه ی، قسه ی خه لکی مه ککه یش بی تاقه تی ده کرد، دوا ی جیبریل له لای خوا ی گهره وه سوپه تی (الکف) ی دابه زاند، که تیایدا خوا ی گهره گله بی ده کات له سهر غه مباری پیغمبره که ی ﷺ سبه رته به وه لای نه و پرسپاران ه وه، خوا ی گهره نه م نایه ته ی دابه زاند:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (الاسراء: ۸۵).

سوپه تی (الکف) یش وه لای پرسپاره کانی نه وانی تیادابوو، ئاماژه یه کیش بوو که نه شکه و تیک له چاودیری خوا ی گهره په نای هاوه لانی پیغمبر یش ده دا، وه کو چوڼ پیشترو بوو به جیگای نه وانه ی هه لاتبوون به نایینه که یان هه روه ها ئاماژه یه کیش بوو بۆ نه وه ی خه لکانیک به پروخووشی پیشوازیده که نه له نایینی خوا له یه سرب، که نه وان پیشترو پشتگیریان ده کرد له قورپه یش له گومانه کانیانداو، هه ولیان ده دا نایینی خوا بسپرنه وه، به په چاوکردنی نه و پږبازه له ئاراسته کردنی پرسپاری

په کڅه، نه ودهش پېيازتيکی لاره، چونکه له که يه وه نه و جوړه پرسيارانه هوکارېک بووه بۇ دلتيا بوون له راستيتي په يام وخواه نه که ي؟! ناهه وه موسای پيغه مبهري خوايه (عليه السلام)، که گه وره ترين پيغه مبهره کاني به ني نيسرائيله، راستي ليکدانه وهی نه و سى مه سه له ی له به رده ميده پړوياندا نه يزانى، په خنه شى له خدر گرت سه بارت به نه و هه لسو که وتانه ی، نه ودهش هيچ کاريگه رييه کی نه بوو له سر پيغه مبهرايه تی موسا، نه به ني نيسرائيليش گومانيان کرد له پيغه مبهرايه تيه که ی، نه م جوړه پرسيارانه شيان نه کرده چه شنيک بۇ دلتيا بوون له راستيتي په يامه که ی.^۱

خواي گه وره نه م بونه ی کرده هوکارېک بۇ نزيکی گوشادی بۇ کومه لی باوه پداران، بۇ نه وهی نه وانيش دالده يه کيان هه بيت له چه شنى دالده که ی (اصحاب الکف) هه روه ها بۇ نه ودهش خه لکی مه دينهش به پړوياندا بگه شينه وه، وه کو چون خه لکی نه و شاره گه شانه وه به پړوي يه کيک له نه و لاوانه و دواتر له گه لياندا پويشتن بۇ خه لاتکردنيان ومه زن پاگرتنى ياديان.^۲

دهيه م: نابلقه ی نابووری وکومه لايه تی له کوتايی سالی حوتهمی پيغه مبهرايه تی پيغه مبهري ﷺ.

نازاردانه کاني قورپهش له زيادکردن دابوو، له بهرانبه ر نارامگرتنى پيغه مبهري ﷺ و هاوه لانی له سر نه و نارپه حه تيانه و، سوربوونيان له سر بانگه وازه که يان، هه روه ها له بهرانبه ر بلاو بوونه وهی نيسلام له نيو هوژه کاندا، گه يشتنى نازادان به چله پوپه که ی به گه ماروی کرده یی و واتايی، که قورپهش خستبوويه سر پيغه مبهري ﷺ و هاوه لانی و نه وانه شى سوزيان بويان ده جولا له خزمانيان.^۳

۱- بېوانه: مباحث في التفسير الموضوعي، مصطفى مسلم ۱۸۹.

۲- بېوانه: تأملات في سورة الكهف للشيخ أبي الحسن الندوي ۴۶. هه روه ها بېوانه: معالم قرآنية في الصراع مع اليهود ۶۱.

۳- بېوانه: ظاهرة الارجاء، د. سفر الحوالي ۵۰/۱.

زوه‌ری ده‌لټ: ((بته‌رسته‌کان زور توندوتیژیان به‌کاره‌ینا له‌گه‌ل موسلماناندا تا‌کو به‌ته‌واوه‌تی شپ‌زه‌یان کردن، قورپه‌یش یه‌کده‌نگ بوون له‌سەر نازاردانی موسلمانان و، کوشتنی پیغمبر ﷺ به‌ناشکرا، کاتی‌ک ئه‌بو تالیب ئه‌وه‌ی بینی بنه‌ماله‌ی عه‌بدولموت‌ته‌لیبی کۆکرده‌وه‌و فه‌رمانی پیکردن پیغمبر ﷺ بیه‌نه‌ لای خۆیان و بی‌پارێزن له‌کوشتن، ئه‌وانیش به‌موسلمان و بی‌باوه‌پ‌پانه‌وه‌ پازی بوون، هه‌ریه‌که‌و له‌پروانگه‌یه‌که‌وه‌، کاتی‌ک قورپه‌یش به‌ئهم یه‌کده‌نگیه‌ی به‌نی هاشمیان زانی، ئه‌وانیش به‌کۆی را‌ بریاراندا له‌گه‌لیان دانه‌نیش و شتیان پی‌ نه‌فروشن و نه‌چنه‌ ماله‌‌کانیان، تا‌کو پیغمبر ﷺ نه‌ده‌نه‌ ده‌سته‌وه‌ بۆ کوشتنی، له‌م باره‌شه‌وه‌ هه‌ندئ‌ نو‌سرا‌و پێککه‌و تن‌نامه‌یان نو‌وسی، که‌هه‌رگیز ئاشته‌واییان له‌گه‌ل نه‌که‌ن و، هه‌چ سۆزیکیان بۆیان نه‌جولئ^۱.

له‌پروایه‌تی تریشدا هاتوه‌، زیاد له‌مانه‌، بریاراندا که‌ئو لاپه‌ره‌ی بریاره‌کانی تیا نو‌وسرا له‌ناو که‌عه‌دا هه‌ل‌واسریت، وه‌کو جه‌خت‌کردنێک له‌سەر خۆیان^۲.

به‌نی هاشم له‌دۆله‌که‌دا سێ سال مانه‌وه‌، به‌لا‌و ماندوو بوونیان له‌پاده‌به‌ده‌ر بوو، چونکه‌ له‌بازاره‌کان دا‌برابوون، بواریشیان نه‌ده‌دا هه‌چ خواردن و ئازوقه‌یه‌کیان پی‌ بگات خۆیان ده‌یانکړی، مه‌به‌ستیشیان ئه‌وه‌ بوو بتوانن پیغمبر ﷺ بکۆژن^۳.

کاتی‌ک خه‌لکی هه‌ریه‌که‌و ده‌چوووه‌ شوینی خه‌وتنی، ئه‌بو تالیب پیغمبر ﷺ بانگ ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی له‌سەر جیگه‌که‌ی بخه‌وێت و بی‌بنریت له‌سەر ئه‌و جیگایه‌، به‌لام کاتی‌ک خه‌لکی خه‌ویان لی ده‌که‌وێت، یه‌کێک له‌برا‌کانی یان کورپه‌کانی بانگ ده‌کرد وله‌و جیگه‌یه‌ ده‌یخه‌وان، و پیغمبر ﷺ له‌سەر یه‌کێ له‌جیگه‌کانی ئه‌وان ده‌خه‌واند^۴.

۱- ورده‌کاری ئه‌و به‌سهراته‌، دلائل النبوة للبيهقي ۸۰/۲_ ۸۵ السيرة النبوية لابن كثير ۴۳/۲_ ۷۲ الروض الانف ۱۰۱/۲_ ۱۲۹.

۲- السيرة النبوية لابن هشام ۳۵۰/۱، زاد المعاد ۴۶/۲، الكامل في التاريخ ۸۷/۲.

۳- پروانه: ظاهرة الارعاء ۵۱/۱.

۴- پروانه: فقه السيرة النبوية للغضبان لا ۱۸۰.

که ماروکه سه‌خت بوو له‌سهر هاوه‌لان و به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموتته‌لیب، ته‌نانه‌ت ناچار بوون که لای دار بخون، ژيانيان که‌یشته‌ئو په‌پی ناخو‌شی و زبری، تائه‌و راده‌ی که‌سی وایان بوو هه‌لده‌سا بۆ میز‌کردن، ده‌نگی‌کی له‌ژیر خو‌یه ده‌بیست ته‌ماشای ده‌کرد پارچه‌یه‌که له‌پټستی و شتر، ئه‌ویش ده‌یشو‌ری و ده‌یسوتاندو، ئینجا ده‌یه‌پای وله‌گه‌ل ئاودا ده‌یخوارد، تا‌کو سی پوژ خو‌ی پی به‌هیز ده‌کرد، ته‌نانه‌ت قوپه‌یش گو‌ییان له‌ده‌نگی منال ده‌بوو له‌برسا ده‌گریان له‌پډچکه پڼگای نیو شاخه‌کان!

له‌پاش سی سال، خوی گه‌وره که‌سانیک‌ی له‌پیاو ماقولانی قوپه‌یش ده‌سته به‌رکرد، که‌ئو لاپه‌په‌یه پو‌وچهل بکه‌نه‌وه، له‌سه‌روی ئه‌وانه‌وه هیشامی کو‌پی عه‌مری هاشمی، چووه لای زوه‌یری کو‌پی ئه‌بی ئومه‌ییه‌ی مه‌خزومی، که‌کو‌پی عاتیک‌ی کچی عه‌بدولموتته‌لیب بوو، وتی: ئه‌ی زوه‌یر، ئایا چو‌ن پازی ده‌بی‌ت خو‌ت خواردن بخو‌یت و پو‌شاک له‌به‌رکه‌یت وله‌گه‌ل خیزانتدا بیت، خالوانیشت له‌و حاله‌دان؟ توانای کرپن و فروشتن و کچ به‌شودان و ژنه‌یتان‌یان نییه، سو‌یند به‌خوا ئه‌گه‌ر خالوانی من بوونایه‌و، بتانویستبا ئه‌مه‌یان به‌سه‌ردا به‌یخن، که‌س به‌ده‌نگتانه‌وه نه‌ده‌هات، وتی: به‌لات لی‌دا، چی بکه‌م؟ من تا‌که که‌سی‌کم، سو‌یند به‌خوا که‌سی‌کی ترم له‌گه‌ل‌دا بوا‌یه به‌و کاره هه‌لده‌سام؛ وتی: ئه‌و که‌سه‌ت ده‌ستکه‌وتوه، وتی: کی‌یه؟ وتم: خو‌م؛ ئینجا زوه‌یر وتی: با‌که‌سی‌کی دیکه‌ش په‌یدا بکه‌ین.

پاشان چووه لای موتعیمی کو‌پی عه‌دی، پی‌ی وت: ئایا پازی بووی دووتی‌ره له‌به‌نی عه‌بدومه‌ناف له‌ناو بچن و، تو‌یش ته‌ماشاده‌که‌یت و پازیت؟ وتی: به‌لات لی‌دا چی بکه‌م؟ من تا‌که که‌سی‌کم، وتی: که‌سی‌کی ترم بو‌ت دو‌زیوه‌ته‌وه، وتی: به‌لام پی‌ویستمان به‌که‌سی سی‌یه‌میش ده‌بی‌ت، وتی: به‌لی: خو‌م ئه‌و که‌سه‌م. وتی: باشه با‌که‌سی‌کی چواره‌میش په‌یدا بکه‌ین، ئیتر چوونه لای ئه‌بولبوختوری کو‌پی هیشام، هه‌مان ئه‌و قسانه‌ی بۆ کرد، به‌لام ئه‌ویش داوای که‌سی‌کی پی‌نجه‌می کرد، ئینجا چوونه لای زه‌مه‌ی کو‌پی ئه‌سوه‌دی کو‌پی موتته‌لیبی کو‌پی ئه‌سه‌د و یاسی ئه‌و که‌سانه‌ی بۆ کرد که‌ناماده‌ن هه‌لسن به‌و کاره، ئیتر پی‌که‌وه به‌ل‌تینان دا له‌ناوچه‌ی

حه جونی لای مه ککه به شه و یه کبگرن، له ویش بریاراندا ئه و لاپه په یه پوچه ل بکه نه وه، زوهیر وتی: من یه که م که س قسه ده که م سبه ی، ئینجا له پاش سورانه وهی حوت جار به ده وری که عبه دا، پروی کرده خه لکه که و وتی: ئایا په وایه خواردن بخوین وپوښاک بپوشین و به نوهاشمیش له برسانا مردوون، توانای کرپن و فروشتیان نییه، سویند به خوا دانانیشم تا کو ئه و لاپه په پر له سته مه پارچه پارچه نه کریت، ئه بو جهل وتی: درۆت کرد، به هیچ شیوه یه ک نابیت له ناو بدریت، زه معی کوپی ئه سوهد وتی: سویند به خوا تو درۆزنتری، ئیمه هر له بنچینه وه ناپازی بووین له سهر نووسینی، ئه بولبوحتوری وتی: زه معه راست ده کات، ئیمه پازی نین له سهر ناوه پوکه که ی، دوی ئه وان موتعیمی کوپی عه دی وتی: پاستان کرد، ئه وه ی جگه له و قسانه ش بکات درۆ ده کات، له لای خوا حاشا ده که ین له و شتانه ی تیایدا هاتوون، ئینجا هیشامی کوپی عه مریش شتیکی له و جوړه ی وت، ئه بو جهل وتی: ئه مه کاریکه به شه و قسه ی تیاکراوه و، له شوینیکی تر پرس وړای تیاپراوه ته وه، ئه بو تالیبیش له سوچیکی مزگه وته که دا دانیشتبوو قسه ی نه ده کرد . ئینجا موتعیمی کوپی عه دی هه لسا بو ئه وه ی لاپه په که پارچه پارچه بکات، بینی مؤرانه خواردویه تی ته نها دوو وشه ی نه بیت ((باسمک اللهم))^۱، له ریواتیکی ئیبنو ئیسحاقدا به شیویه کی تر باسی ئه م پوداوه کراوه به لام هر له بازنه ی ئه م چه مکه دا^۲.

وانه و په ندو سووده کان :

۱- بته رستانی به نی هاشم و به نی عه بدو لموته لیب هاوکاریان کرد له گه ل پیغمبر ﷺ وپاراستنیا و ه کو پی په سمیکی جاهیلی، ئالیره شه وه ئه وه فیرده بین که موسلمان ده توانیت سوود له یاساکانی کوفر وهر بگریت له پینا و خزمه ت کردنی ئایینه که ی، به مه رجیبه ک ئه و کاره به پیی فه توایه کی راست بگریت له لایه ن که سی زاناوه^۳.

۱- بهوانه: السیره النبویه لابن کثیر ۲/ ۳۴- ۶۷/ ۵- ۶۹.

۲- بهوانه: السیر والمغازی لابن اسحاق لا ۱۵۶، ۱۶۲.

۳- بهوانه: الاساس فی السنة وفقها السیره النبویه، سعید حوی ۱/ ۲۶۴.

۲- مافه‌کانی مروؤ له‌م سهرده‌مه‌دا ده‌سته‌به‌رکردنه بۆ موسلمان، ئازادی ئاینیش له‌زۆریک له‌ولاته‌کاندا هه‌ل ده‌داته موسلمان، ئه‌وانیش له‌سهریانه سوود وه‌ریگرن له‌و یاسانه به‌لام به‌پیتی هه‌لسه‌نگاندنیکی ورد.^۱

۳- گرنگه‌ بزانیته که‌ پارێزگاری کردنی به‌نی هاشم له‌موحه‌مه‌د ﷺ، به‌مه‌به‌ستی پاراستنی ئیسلام نه‌بوو، به‌لکو خودی که‌سه‌که‌ بوو، ئه‌گه‌ریش بکریته سوود له‌و جووره‌ په‌یوه‌ندیانه بکریته له‌م سهرده‌مه‌دا ئه‌وه شتیکی چاکه.^۲

۴- ئه‌بو تالیب به‌هۆنراوه‌کانی توانی سهرکه‌وێته سهر کۆمه‌لگای قورپه‌یشدا، چونکه‌ توانی خه‌لکی بورژینیت پوهو لابرده‌نی ئه‌و لاپه‌په‌یه، له‌وانه‌ش ئه‌و پینج که‌سه‌ بوون که‌ له‌سهر ئه‌و مه‌به‌سته‌ پێککه‌وتن و توانیان ئه‌و سته‌مه‌ له‌سهریان لایه‌ن، له‌م به‌سهراته‌دا ئاماژه‌یه‌کی تیاپه‌ که‌ زۆریک له‌و که‌سانه‌ی به‌په‌واله‌ت به‌کۆله‌که‌ی حوكمی نه‌فامی دینه‌ ئه‌ژمار، له‌ناخیاندا پازی نین به‌و سته‌م و ده‌ستدریژی، هه‌لی گونجاویش دقۆزته‌وه بۆ لابرده‌نی، پتویسته‌ له‌سهر پۆله‌ی موسلمانان که‌ گرنگی بده‌ن به‌ئو توێژانه‌و بگه‌نه‌ لایان و، پاستی قورئانیان بۆ پوونبکریته‌وه، هه‌روه‌ها سوننه‌تی پیغمبر ﷺ و سروشتی دژایه‌تی نێوان ئیسلام و جوله‌که‌و خاچه‌پرسته‌کان و عه‌لمانییه‌کان، چونکه‌ پێده‌چیت بۆ خزمه‌تکردنی ئیسلام سوودیان لی وه‌ریگیردریت.^۳

۵- دیارده‌ی ئه‌بو له‌هه‌بیش شایه‌نی لی‌کۆلینه‌وه‌یه، چونکه‌ دووباره‌ ده‌بیته‌وه له‌میژووی ئیسلامدا، له‌وانه‌یه‌ بانگخوازه‌کان ببینن که‌ سیکی زۆر نزیکی خۆیان لیان هه‌لگه‌پیته‌وه، زیاده‌ په‌ویش بکات له‌ئازاردانی موسلمانان و... زیاتر له‌ناحه‌زه سه‌ره‌کییه‌کان.^۴

۶- پێنماییه‌کانی پیغمبر ﷺ بۆ موسلمانان جه‌ختی ده‌کرد له‌سهر پوه‌یه‌پوه‌نه‌بوونه‌وه‌و، دان به‌خۆ داگرتن، مه‌زنترین په‌روه‌رده‌کردنیش له‌م قوناغه‌دا،

۱- هه‌مان سه‌چاره .

۲- بروه‌انه: فقه‌ السیره‌ النبویه، للبوطی ۸۸ .

۳- بروه‌انه: فقه‌ السیره‌ النبویه للفضبان ۱۸۵ .

۴- بروه‌انه: فقه‌ السیره‌ النبویه للفضبان لا ۱۸۶ .

نارامگرتنی نه و پالنه و انانه و بهرگری نه کردیان بوو، حه مزه و عومه رو نه بوبه کړو عوسمان وچه ندین پالنه وانی تر په زای خویان لیبیت، گوپراه لی فهرمانه کانی بوون، پوبه پروی نه و هه موو نازارو کینه وسته مه ده بوونه ووه نارامیشیان ده گرت، نه و هک پوژو دووان، به لکو سی سالی په بهق، نه وان پڼگه نه ده دران تیریک بهاویشن یان ده ستيک بوه شینن^۱.

۷- پروداوه كان گه وړه یی پږی ئیماندارانیانې سه لماند، له په یوه ست بوونیان به فهرمانی سهرکرده ووه، خو به دوور گرتنیان له هه لسوکه وتی هه رزه کارانه، له وده ش ئاسانتر نه بوو که سیکیان هه ستایه به کوشتنی نه بو جهل، یان هه لگیرساندنې شه پڼکی نه خشه بو نه کیشر او ونابه رانېر، که خوی گه وړه خوئی ناگاداری سهر نه نجامه کي ده بوو .

۸- بانگه وازی ئیسلام سهرکه وتنی ناوازه ی به ده ست ده هینا، له حه به شه، له نه جران، له نه زدی شه نوته، له ده وس، له غیفار، به پپی هیلیکی پوونیش نه نجامه درا، که نه شوینانه ده بوونه مه لېندی هیزو یارمه تی بانگه واز له ده وړه وې مه ککه بو کاتی پپوېست .

۹- نه م سی ساله بو نه وې سهره تا، تویشوویه کی چاک بوو بو په وړه وړه و بنیاتنان، چونکه بوو به مایه ی خوږاگرتن به رانېر ترس وېرستی و نارامگرتن له سهر تاقیکردنه ووه دان به خوږاگرتن و فشار خسته سهر دل وده روون .

۱۰- هه ندی له که سایه تیه کانی پږی بته رستان، که سایه تی پیغمبر ﷺ کاری تیگرد بوون، له ناخی خویشیاندا له گه ل بنه ماکانی ئایینی نوی دا ئاویتنه ده بوون، به لام زالبوونی پیاو ماقولان و سهرگه وړه کانیان ده بووه پڼگر له به رده میاندا، کو تایی پپهاتنی مه سه له ی لپه په که ش چاکترین به لگه یه له سهر نه مه^۲.

۱۱- به لگه ی سه لمینه روکاری له ئاسابه ر کاریگری نییه له سهر خاوه ن ئاره زوو، نه و که سانه ی به ستراونه ته به رژه ووه ندییه کانیانه ووه، چونکه نه وانه نه قلی خویان

۱- پروانه: التربية القيادية ۳۷۱/۱ .

۲- سهرچاوه ی پپشو ۳۸۴/۱، ۳۸۵ .

لابردووه و، گوڼی خوځان که پکړدووه و، چاوه‌کانیشیان به‌رانبه‌ر پاستی ده‌نوقینن، نه‌بو تالیب قوره‌یشی ناگادار کړدووه له‌وه‌ی که پيغمبر ﷺ پټی وت: که‌وا مؤرانه ه‌موو لاپه‌ره‌که‌ی خواردووه نه‌و دوو ووشه نه‌بیټ ((باسمک اللهم)) به‌لام یه‌ک که‌سیان باوه‌پی نه‌هینا، به‌هوی ثاره‌زووه کانیه‌وه.^۱

۱۲- په‌یوه‌ندی پچپانی ټابووری وکومه‌لایه‌تی هوی‌ک بوو بڼ خزمه‌تکړدی بانگه‌وازو بانگه‌شه‌یه‌کیش بڼ نیسلام له‌نیو هوزده‌کاندا، چونکه نه‌وه‌واله به‌نیو ه‌موو هوزده‌شیره‌ته‌کاندا بلاوه‌ی کړد له‌پړگه‌ی حاجیه‌نه‌وه، سه‌رنجی ه‌موو دانیشتوانی دورگه‌ی عه‌ره‌بی به‌لای بانگه‌وازا راکی‌شا، نه‌و ده‌رده‌سه‌رییه‌ش به‌سه‌ریاندا هات کارتیکړدی ه‌بوو له‌سه‌ر ده‌رونی عه‌ره‌ب به‌گشتی .

۱۳- نه‌م ټابلوقه‌یه بوو به‌مایه‌ی توپه‌ بوونی عه‌ره‌به‌کان له‌دژي بټیاوه‌پانی مه‌ککه، چونکه زور بټپه‌حمانه ه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل به‌نی هاشم کړد، ه‌روه‌ها سوزی جولاندن به‌رانبه‌ر به‌پيغمبر ﷺ وهاوه‌لان، ه‌ره‌که گه‌ماروک‌ه نه‌ما خه‌لکی هاتنه پیشوازی نیسلامه‌وه و، باسی بانگه‌واز بلاوېویه‌وه، به‌م شیوه‌یه‌ش چه‌کی ټابلوقه به‌سه‌ر خوځاندا شکایه‌وه، ه‌وکاریکي به‌هیزیش بوو بڼ بلاوېوونه‌وه‌ی بانگه‌وازی نیسلامی، به‌پيچه‌وانه‌ی ناواتی سه‌رانی قورپه‌یش.^۲

۱۴- پاوه‌ستانی به‌نی هاشم و به‌نی عه‌بدولموت‌ته‌لیب له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ و، خورپاگرتنیان به‌رانبه‌ر ټابلوقه‌ی ټابووری وکومه‌لایه‌تی شوینه‌واریکی ه‌بوو له‌سه‌ر فیه‌قی نیسلامی، چونکه پشکی (ذوی القربی) له‌پینج یه‌ک ده‌دریته به‌نی هاشم و به‌نی موت‌ته‌لیب، (ابن کثیر) نه‌م حوکمه‌ پوون ده‌کاته‌وه له‌کاتی پافه‌کړدی نه‌م نایه‌ته: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِّن شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُۥ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِ السَّبِيلِ إِن كُنتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنزَلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْفَتْحِ الْجَمْعَانِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الانفال: ۴۱) . و ده‌لټت: ((پشکی

۱- السيرة النبوية لابن فارس لا ۱۶۷ .

۲- بېروانه: الحرب النفسية ضد الاسلام، د عبدالوهاب كحيل ۱۰۱ .

خزمان ده‌دریته هاشم و به‌نی عه‌بدولموتته‌لیب، چونکه نه‌وه‌کانی موتته‌لیب پشتگیری نه‌وه‌ی هاشمیان کردووه له‌سهرده‌می جاهیلی و، سهره‌تای ئیسلام، له‌گه‌ئیشیاندا چوونه دۆلی ئه‌بو تالیبه‌وه وه‌کو توپه‌بوون بۆ پیغمبر ﷺ و پاریزگاری کردن لی، موسلمانان ئه‌وه‌ی له‌به‌ر خواو پیغمبر ده‌کرد، بیباوه‌پیشیان وه‌کو غیره‌تیک بۆ عه‌شیره‌ت وگوپراه‌لی بۆ نه‌بوتالیب، سهره‌ت به‌به‌نو عه‌بدوشه‌مس و، به‌نو نه‌وفه‌ل، نه‌گه‌ر چی ئاموزایان، به‌لام له‌و مه‌سه‌له‌دا ناکۆک بوون له‌گه‌ل‌ئاندا، به‌لکو شه‌پیشیان له‌گه‌ل کردن وله‌گه‌ل دوزمانی پیغمبر ﷺ ده‌ستیان تیکه‌ل کرد، بۆیه ئه‌بوتالیب له‌قه‌صیده لامیه‌که‌یدا زیاتر سهرزه‌نشتی ئه‌وانی کرد به‌هۆی نزیکسی خزمایه‌تیانه‌وه، له‌فه‌رمووده‌یه‌کیشدا هاتووه: ((ئوان ئیمه‌یان به‌جینه‌هیشتووه نه‌له‌جاهیلی ونه‌له‌ئیسلامدا))، ئه‌مه‌یش وته‌ی جومهوری زانایانه که‌ئه‌وانه به‌نو هاشم و به‌نو عه‌بدولموتته‌لیب)).^۱

۱۵- کاتیک خوی گه‌وره بریاری سهرخستنی ئایینه‌که‌ی وپیغمبره‌که‌یداو، مه‌که‌که‌فه‌تحرکاو، حه‌جی مالئاوایی ته‌واو بوو، پیغمبر ﷺ پئی خوش بوو له‌دۆلی به‌نی کینانه لابدات، بۆ ئه‌وه‌ی یادی ته‌نگی وچه‌وساندنه‌وه‌که‌ی بیرکه‌وێته‌وه‌و سوپاسی خوا بکات له‌سهر نیعمه‌ته‌کانی، له‌فه‌تخی مه‌زن و، چوونه ژووره‌وه‌یان بۆ مه‌که‌که‌پاش ئه‌وه‌ی که‌لێی ده‌رکران_ئینجا بۆ ئه‌وه‌ی جه‌خت بکاته‌وه‌ سهر کیشه‌ی سهرکه‌وتنی هه‌ق و به‌رزبوونه‌وه‌ی و، ده‌سه‌لاتدانی خوی گه‌وره بۆ موسلمانان خۆپراگه‌کان،^۲ له‌ئوسامه‌ی کوپی زه‌یده‌وه‌ په‌زای خوی لیبیت، فه‌رموویه‌تی: وتم ئه‌ی پیغمبره‌ی خوا! له‌کوێ لاده‌ده‌یت سبه‌ینی (له‌کاتی حه‌جدا بوون) فه‌رمووی: ((وه‌ل ترک لنا عقیل منزلاً)) واته‌: ئایا عه‌قیل جیگایه‌کی بۆمان به‌جیه‌هیشتووه، ئینجا فه‌رمووی: ئیمه‌ سبه‌ی له‌دۆلی به‌نی کینانه لاده‌ده‌ین، له‌لای (المحصّب) له‌و شوینه‌ی که‌قورپه‌یش سویندیان له‌سهر بیباوه‌پی خوارد، چونکه به‌نی کینانه هاوپه‌یمانی‌تی هه‌بوو له‌گه‌ل قورپه‌یش دژ به‌ به‌نی هاشم، که‌نه‌کرپن و فروشتنیان له‌گه‌ل بکه‌ن ونه‌دالده‌یان بده‌ن.^۳

۱- تفسیر ابن کثیر ۳/۲.

۲- بپوانه: الفریاء الاولون لا ۱۴۹.

۳- البخاری: کتاب الجهاد ۱۸۰، باب اذا اسلم قوم فی دار الحرب ۳/۴ ورقمه ۳۰۵۸.

۱۶- لەسەر ھەموو گەلیکە لە ھەموو کاتی کدا، کە بێهۆیت شەری خوا بە جێبھێنیت، ئەگەرێ گەمارۆدان و پەيوەندى پچپان چاوه پوانى بکات لە لایەن خەلکی بێباوه پو لاروویرەو، چونکە بێباوه پان ھەموویان یەك میللەتن، بۆیە پێویستە لەسەر سەرکردەکانى نەتەوێ ئیسلام خۆیان وشوینکە وتوانیان ئامادە بکەن، بۆ وەھا بارۆدۆخێک، ھەروەھا لەسەریانە چارەسەری گونجاو بدۆزنەو، ئەگەر ئەو پوویدا، ئینجا بیریش بکەنەو، لە بەرگریکردنى ئابڵۆقە کە بە جیگرەوێ گونجاو، بۆ ئەوێ موسلمانان بتوانن بەرگری بکەن لە پووێ ھەر جۆرێک لە جۆرەکانى گەمارۆدان.^۱

۱- بھوانە: فی السیرة النبویة قراءة لجوانب الحذر والحماية ۹۸ .

به شی چواره م

کۆچکردنی حه به شهو، دهرده سهری تائیف و، به خشینی ئیسراء

باسی یه که م: مامه له کردنی پیغمبر ﷺ له گهل سوننه تی کارکردن به هۆکاره کان.

ئهم سوننه ته له گهر دووندا هه یه به شیوه یه کی ناشکرا، چونکه خوای گهره بوونه وه ری دروست کردوو به ده سه لاتی خوئی و یاسای و سوننه ته کانی تیا داناوه، هه روه ها ئه و شتانه ی که سه قامگیر بوون و به رده وام بوونی ده سه ته به ر ده کات، هۆ دروستکره کانیش له پاش ده سه لاتی خوای گهره به سراون به هۆکاره وه؛ بۆیه خوای گهره زه وی پاکیر کردوو به هۆی شاخه کانه وه، پروه کیش به هۆی ئاوه وه ده پوینی.

ئه گهر خوای گهره ییش بیه ویت. هه موو ئه و شتانه به ده سه لاتی په های خوئی پێویستیان نابیت به هۆکار، به لام ویستی خوای گهره به و شیوه بووه، که ده یه ویت ئاراسته ی دروستکراوه کانی بکات بۆ پێویستی په چا و کردنی ئهم سوننه ته، بۆ ئه وه ی ژیان به رده وام بیت به و چه شنه ی که خوئی ده یه ویت، ئه گهر سوننه تی وه رگرتنی هۆکار به ناشکرا دیاره له گهر دووندا، ئه و به هه مان شیوه بپیری له سه ر دراوه له قورئاندا، له هه موو کاروباره کانی ژیان و دوا پوژیاندا، خوای گهره ده فه رمویت: ﴿وَقُلْ أَعْمَلُوا فِی سَبِيلِ اللَّهِ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾ (التوبة: ۱۰۵).

هه روه ها فه رمویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا

مِنْ رِزْقِهِ ۖ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ (الملك: ۱۵).

قورئانی پیروژ ناگادارمان ده‌کاته‌وه که‌خوای گه‌وره داوای کردووه له‌خاتوو مه‌پیه‌م که‌کاربکات به‌هۆکان له‌سه‌ختترین حاله‌ته‌کانی لاوازیدا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَهٰزِيْ اِلَيْكَ بِمِزْعِ النَّخْلَةِ تَسْقِطُ عَلٰیكَ رُطْبًا جَنِيًّا﴾ (مریم: ۲۵). پیغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ ناگادارترین که‌س بوو به‌م مه‌سه‌له‌یه، بۆیه کاتیک خه‌ریکی دامه‌زrandنی ده‌ولت بوو، نه‌وه‌ی که‌پیی ده‌کرا له‌و باره‌وه ده‌یکردو، هیچ شتیکێ به‌جینه‌ده‌هیشت، هه‌رچه‌نده‌ بجووکیش بوایه، ئینجا نامۆژگاری هاوه‌لانیشی ده‌کرد کار به‌و سوننه‌ته‌ خوایه بکه‌ن له‌کاروباری دونیاو دواپۆژیاندا وه‌کو یه‌ک^۱.

* پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره و وەرگرتنی هۆکان :

پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره پێگر نییه له‌به‌رده‌م کارکردن به‌و سوننه‌ته، چونکه موسلمانێ خاوه‌ن باوه‌پ هۆکان وهرده‌گریت له‌پرووی باوه‌پ‌بوونی به‌خوای گه‌وره‌و، گوێپایه‌لی بۆ فه‌رمانه‌کانی، به‌لام وانا‌کات که‌هۆکان سه‌ر ئه‌نجامه‌کان دروست بکه‌ن و پشتیان پێ ببه‌ستیت .

ئه‌و که‌سه‌ی که‌سه‌ر ئه‌نجامه‌کان داده‌هینی وه‌کو چۆن هۆکان داده‌هینی قه‌ده‌ری خوایه، هیچ په‌یوه‌ندییه‌کیش نییه له‌نێوان هۆکارو سه‌رئه‌نجامدا له‌هه‌ستی ئیمانداردا، وهرگرتنی هۆکان په‌رستنه‌ بۆ خوای گه‌وره، به‌دیها‌تنی سه‌ر ئه‌نجامیش قه‌ده‌ریکی خوایه جیا له‌هۆکاره‌که، ته‌نها خوای گه‌وره‌یش توانای له‌سه‌ر ئه‌وه هه‌یه، به‌م شیوه‌یش هه‌ستی که‌سی ئیماندار ئازاد ده‌بیت له‌په‌رستنی هۆیه‌کان و په‌یوه‌ست بوون پێیان‌ه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا به‌ده‌سیشیان ده‌هینی بۆ ئه‌وه‌ی پادا‌شتی خوا به‌ده‌ست به‌ینی^۲.

ئه‌نه‌سی کوپی مالیک ده‌گێڕێته‌وه که‌پیاویک هاته‌لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ووتی: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، وشتره‌که‌م ببه‌ستمه‌وه ئینجا پشت به‌خوا ببه‌ستم، یان به‌ریده‌م و

۱- التمكن للامة الاسلامية لا ۲۴۸_ ۲۵۰.

۲- في ظلال القرآن ۱۴۷۶/۳.

ئینجا پشت به‌خوابه‌ستم، چونکه وادیاره واحالی بوو که وەرگرتنی هۆکاره‌کان دژواره له‌گه‌ل پشت به‌ستن به‌خو، پیغمبر ﷺ یش ئاراسته‌ی کرد که کارکردن به‌هۆمه‌سه‌له‌یه‌کی پیویسته، ناکۆکیش نییه له‌گه‌ل پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره، جاپیغمبر ﷺ پی فهرموو: ((اعقلها وتوکل)).^۱ واته: بییه‌سهره‌وه و ئینجا پشت به‌خوابه‌سته.

که‌واته به‌پی ئه‌م فهرمووده‌یه ناکۆکی نییه له‌نیوان کارکردن به‌هۆکان و پشت به‌ستن به‌خوای گه‌وره، عومهری کوپی خه‌تتاب په‌زای خوای لیبت له‌پیغمبره‌وه ﷺ ده‌گیرپته‌وه که فهرموویه‌تی: ((لوانکم توکلتم علی الله حق توکله لرزقکم کما یرزق الطیر تغدو خماصاً وتروح بطاناً)).^۲

واته: نه‌گه‌ر ئیوه به‌پاستی پشت به‌خوابه‌ستن، خوای گه‌وره پۆزیتان ده‌دا وه‌کو چۆن پۆزی بالنده‌کان ده‌دا، به‌برسیتی دهرده‌چن و به‌تیری ده‌گه‌رینه‌وه.

پیویسته له‌سه‌ر نوممه‌تی ئیسلامیش ئه‌وه بزانیته که وەرگرتنی هۆکان بۆ گه‌یشتن به‌ده‌سه‌لات پیویسته ئه‌نجام بدات، ئه‌وه‌یش بریاریکی خوای گه‌وره‌یه و سوننه‌تیکه دواناکه‌ویت، یه‌کی له‌نیشانه‌کانی به‌زه‌یی خوای گه‌وره‌یش ئه‌وه‌یه که داوای هیچی نه‌کردوه له‌موسلمانان له‌سه‌رووی توانایه‌نه‌وه، خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

وه‌کو ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره پێیان به‌رمویت: ئه‌و په‌پی تواناتان به‌کاربه‌ینن، به‌توانای دوژمنه‌کانتان که‌تریش بیت چونکه (الاستطاعة) له‌تایه‌ته‌که‌دا ئه‌و په‌پی توانای خۆتان ده‌گه‌یه‌نیت، له‌داوای ئه‌وه‌یه ده‌که‌ویته‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره که‌سنووری نییه، چونکه ئه‌نجامدانی ئه‌وه‌ی له‌ئو په‌پی توانادا هه‌یه به‌لگه‌یه

۱- رواه الترمذي ۵۷۶/۴ کتاب صفة القيامة، باب ۶۰ ورقمه ۲۵۱۷ وحسنه الاباني.

۲- رواه احمد في مسنده ۵۲/۱ ورقمه ۳۷۰ وقال الشيخ احمد شاكر اسناده صحيح.

له سر د لسو زى، نه و ش مەرچيكي پيويسته بو دابه زيني يارمه تي خواي گه وړه .^۱
 نه مړو بانگه واز ناراسته ده كړيت بو جه ماوهرى نوممه تي ئيسلامى، كه خويان
 دهرباز بكن له قوناغى سستى ولاوازي، هه ولئ گه يشتن بدهن به قوناغى هيژو
 بنياتنان، مالئاواييش بكن له خه ون وئاواته كان، پاشپه پڼ بو كار كردن به هوكان،
 كه يارمه تيان ده دات له سر دامه زراندى ده ولته تي ئيسلامى و بنياتنانى شارستانى
 مړوفايه تي بو گه يشتن به خواي گه وړه .

باسی دووهم: کوچکردن بو حبه شه

یه کهم: کوچکردنی یه کهم بو خاکی حبه شه.

۱- هوکاره کنی کوچه که:

به لاهو مهینه ت زیادیکرد له سهر هاوه لانی پښه مېرګ ﷺ، بیباوه پانیش ده ستیان کرد به زیندانی کردن و نه شکه نجه دانیان، به لیدان و برسیتی و تینویتی، به مه به سستی پاشکه زبونونه وه له نایینه که یان، هه ندیکیان نه شکه نجه کاری تیکرد به لام دلی هه راوه دان بوو به ئیمان، هه ندیکیشیان له نه و په پی هیزو پته ویدا بوون وخوایش پاراستنی، کاتیک پښه مېرګ ﷺ بینی هاوه لانی به و شیوه نه شکه نجه ده درین خویشی له حالیکې باشدایه به پاراستنی خوی گه وره و دالده ی نه بو تالیبی مامی، ئینجا توانایشی نه بوو به رگریان لی بکات، فهرمووی: ((لوخرجتم الی ارض الحبشة، فان بها ملکاً لا یظلم عنده احد، وهي ارض صدق حتی یجعل الله لکم فرجاً)).^۱ واته: باشتروایه بچنه ولاتی حبه شه، چونکه پادشایه کی تیایه که س له په نایدا سته می لیناکریت، ولاته که یشی جیگای راستگویی، له وی بن تا کو خوی گه وره گوشادیتان بو ده کاته وه.

تویژه ره وه کان چه ند هو یه کیان باسکردووه له مه پ کوچکردنی موسلمانان بو حبه شه، له وانه:

* ناشکرا بوونی ئیمان:

نه وانه ی که ده هاتنه ناو ئیسلامه وه ژماره یان له زیاد بووندا بوو، چونکه باوه پهنان ناشکرا بوو به شیوه یه که خه لکی باسی ده کرد، زوهری له فهرموده که ی که گپراویتی وه له عوروه، سه باره ت به هیجره تی حبه شه، ده لیت: کاتیک موسلمانان زور بوونه وه، باوه پهنان به ئیسلام بووه باسی نیو خه لکی، بته رسته کان

پوویه‌پووی نه‌وانه وه‌ستاون که باوه‌ریان هیتا به‌ئیسلام، به‌ئشکه‌نجه و زیندانی، ده‌یانه‌ویست پاشکه‌زیان بکه‌نه‌وه له‌نایینه‌که‌یان، کاتیڤ پيغمبر ﷺ نه‌وه‌ی بینی، به‌ئیماندارانی فه‌رموو: به‌سهر زه‌ویدا بلّوه بکه‌ن، وتیان: بۆ کوئ بچین نه‌ی پيغمبره‌ی خوا؟ فه‌رموو: بۆ نه‌وی و په‌نجه‌ی به‌لای حه‌به‌شه‌دا پراکیشا^۱.

* هه‌لهاتن به‌نایین :

موسلمانان هه‌له‌هاتن به‌نایینه‌که‌یان، نه‌وه‌ش هۆیه‌ک بوو له‌هۆکانی کۆچ کردن بۆ حه‌به‌شه، ئیبنو ئیسحاق ده‌لّیت: ((ئیترا هاه‌لانی پيغمبر ﷺ، ده‌رچوون به‌ره‌و حه‌به‌شه له‌ترسی نه‌وه‌ی بته‌پرستان له‌نایینه‌که‌یان هه‌لایانه‌گیرنه‌وه)).^۲

* بلاوکردنه‌وه‌ی بانگه‌واز له‌ده‌رموه‌ی مه‌ککه :

مامۆستا سه‌یید قوتب‌په‌حمه‌تی خوای لیبیت‌پیتی وایه که پيغمبر ﷺ به‌دوای قاعیده‌یه‌کدا ده‌که‌را که بانگه‌وازه‌که بپاریزیت و نازادی بۆده‌سته‌به‌ر بکات و له‌و به‌ستنه‌ رزگاریان بییت له‌مه‌ککه‌دا تووشی بوون بوون، هه‌روه‌ها له‌به‌ر پاراستنی موسلمانان و نازادی بانگه‌وازکردن، مه‌سه‌له‌ش نه‌وه نه‌بووه‌که خۆیان رزگار بکه‌ن و به‌س، نه‌که‌ر وابوایه ده‌بوو لاوازو بۆ پشت و په‌ناکان کۆچیان بکردبا، به‌لام خه‌لکانیک له‌نیو کۆچکه‌راندا بوون که خاوه‌ن عه‌شیره‌ت بوون و ترسی نه‌شکه‌نجه دانیان نه‌بوو...^۳

مامۆستا (منیر الغضبان) یش هه‌مان بۆ چوونی هه‌یه و ده‌لّیت:

((ئه‌م بۆچوونه جوانه له‌مامۆستا سه‌ییده‌وه په‌حمه‌تی خوای لیبیت زۆر په‌سه‌نده‌و به‌لگه‌داره، یه‌کی له‌و به‌لگانه‌مانه‌وه‌ی بارودۆخی کۆچه‌رانی حه‌به‌شه‌یه وه‌کو خۆی، چونکه نه‌مانزانیوه پيغمبر ﷺ نارد بییتی به‌دوایاندا، تاکاتی به‌سه‌رچوونی کۆچی یه‌سریب و به‌دروئو خودوخه‌نده‌ق و خوده‌ییه‌ی، و به‌سریب ماوه‌ی

۱- المفازي النبوية، للزمري، تحقيق: سهيل زکار ۹۶ .

۲- السيرة النبوية لابن هشام ۳۹۸/۱ .

۳- في ظلال القرآن ۲۹/۱ .

پينج سال جينگای مه‌ترسی نه‌وه بوو قوره‌يش هيرشی بکات سهر، به‌که‌م هيرشی قهره‌يشيش له شه‌ری خنده‌قدا بوو، تائه‌و کاته‌ی که پيغمبر ﷺ قاعیده‌یه‌کی دروست کرد بۆ موسلمانان و مه‌ترسی نه‌ما له سهر به‌سريب، پاشان پيغمبر ﷺ ناردی به‌دواياندا، چونکه هيچ پيويستيه‌کی به‌و قاعیده‌یه‌ده‌گه‌یه نه‌ما، که ده‌کرا پيغمبر ﷺ په‌نای بۆ ببردایه، نه‌گه‌ر مه‌دينه‌ش بکه‌وتايه‌ته ده‌ستی دوزمن.^۱

هه‌روه‌ها ماموستا (محمد عزة دروزة) پيی وایه که بوارکردنه‌وه بۆ بانگه‌واز هۆیه‌ک بوو له‌هۆکانی کۆچ کردن بۆ حه‌به‌شه‌و، ده‌لئت: ((به‌زه‌يندا ديت که‌يه کيک له‌هۆکانی هه‌لبژاردنی حه‌به‌شه‌ی نه‌صرانی هيوای دوزينه‌وه‌ی بواریک بيت بۆ بانگه‌واز، هه‌روه‌ها هه‌لبژاردنی جه‌عفر ئامانجه‌که‌ی په‌يوه‌ندی مه‌بيت به‌م ئاواته‌وه))^۲ دکتور (سليمان بن حمد العودة) هه‌مان بۆ چوونی هه‌يه به‌به‌لگه‌ی موسلمان بوونی نه‌جاشی و چه‌ند که‌سيکی تر له‌گه‌لیدا له‌خه‌لکی حه‌به‌شه، به‌لکو فهرموده‌یه‌کی له‌ئيمامی بوخاری هيناهه: که‌جه‌عفر به‌ئه‌شعرييه‌کانی وتوه: ((ئيمه پيغمبري خوا نارد و مانتی بۆ ئيره، فهرمانيشی پيکر دوين ليره بمينينه‌وه جائيه‌وش له‌گه‌لمان بن))^۳ نه‌مه‌ش واده‌گه‌يه‌نی که‌بۆ ئه‌رکيکی دياریکراو چوونه، ئه‌رکيش نييه له‌بانگه‌واز مه‌زنتر، نه‌و ئه‌رکيش به‌ناردنه شوينيان له‌لايه‌ن پيغمبر ﷺ کۆتایی پيڤات.^۴

* گه‌ران به‌دواي جينگايه‌کی بی مه‌ترسی بۆ موسلمانان :

نه‌خشه‌ی نه‌منی پيغمبر ﷺ ئامانجی پاراستنی پالفتی موسلمانان بوو، بۆيه پيغمبر ﷺ وایدانا که‌حبه‌شه جينگای بی مه‌ترسييه، تاكو ئيسلام خوی ده‌گرته‌وه‌و گه‌رده‌لوله‌که ده‌نيشيتته‌وه، له‌پاستيدا کۆچکردوه‌کان له‌سهر خاکی حه‌به‌شه له‌ئاسايش دا بوون، له‌و باره‌وه ئوممو سه‌له‌مه په‌زای خوای ليبيت

۱- المنهج الحركي للسيرة النبوية ۱/ ۶۷، ۶۸.

۲- سيرة الرسول ﷺ ۱/ ۲۶۵ عن الشامی ۱۱۱.

۳- الصحيح مع الفتح ۶/ ۲۳۷.

۴- بېروانه: الهجرة الاولى في الاسلام، د. سلمان العودة ۳۴.

ده لیت: کاتیک چوینه حبه شه له پنه ای باشتړین دراوسیدا بووین که نه جاشی بوو، دلنیا بووین له سهر نایینمان و خوامان ده په رست و که س نازاری نه ده داین...^۱

۲- بزچی پیغمبر ﷺ حبه شه ی ه لبرارد؟

چند هوپه که هیه یارمه تی توپژهر ده دات بؤ وه لایمی نهم پرسپاره، له وانه:

أ- نه جاشی دادپه روه ب- نه جاشی پیاوچاک

له پیغمبر ﷺ هاتوه که ستایشی پادشای حبه شه ی کردوه و فهرمووپیته: ((وكان بالحبشة ملك صالح يقال له النجاشي، لا يظلم احد بارضه))^۲ واته: له حبه شه پادشاهی کی چاک هه بوو نه جاشی پیده و ترا، که س له خاکی نه ودا سته می لی نه ده کرا. نه و به خوا په رست و پیاو باش ده ناسرا^۳، چاکیشی له وه ده رکه وت که موسلمانانی ده پاراست، کاتیکیش قورثانی بیست له جه عفه روه و کاری تی کرد، چونکه نه و بیرو باوه ریچی راستی هه بوو ده رباره ی عیسا هه روه ها فهرمووده ی (قد توفي اليوم رجل صالح من الحبشة فهلّم فصلوا عليه) رواه البخاري ومسلم.

ج- حبه شه شوینی بازرگانی قوپه یشه:

حبه شه ناوه نديکی بازرگانی بوو، هه ندي له موسلمانانیش ده یانناسی به هو ی بازرگانیه وه، یان له لاین که سانیکه وه که ده چوون بؤ نه وی زانیارییان وهرده گرت، ته به ری ده لیت: حبه شه جیگای بازرگانی قوپه یش بوو، چونکه ناسایش وپوژی فراوانی تیادا بوو،...^۴

د- حبه شه ولاته نارامه که:

له ده روه ی دورگه ولاتیک نه بوو له حبه شه نارامتر، ناشکراشه دووری حبه شه له زه بروه نگی قوپه یش له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه شوینکه وتووی قوپیش نییه

۱- بپوانه: الهجرة الاولى في الاسلام، د. سلمان العودة ۳۴.

۲- السيرة النبوية لابن هشام تحقيق همام ابو صعليك ۴۱۳/۱.

۳- بپوانه: تاريخ الامم والملوك للطبري ۳۲۸/۲.

۴- مغازي رسول الله ﷺ لعروة بن زبير ۱۰۴.

وهك شوینانی تر، له‌فه‌رمووده‌كه‌ی ئیبنو ئیسحاقیشدا هاتووه، كه هۆی هه‌لبژاردنی
حه‌به‌شه وهك جیگایهك بۆ كۆچكردن بریتی بوو له وه‌ی كه: ولاتیكه پاستگۆیی
تیادا بلّاوه، پادشایه‌کی تیایه دادپه‌روه‌ره^۱، ئه‌مانه‌ش گرن‌گترین چاك‌یکانی ولاتی
ئارامه^۲.

ه- خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ حه‌به‌شه وشاره‌زایی تیایدا :

له‌فه‌رمووده‌ی زوهریدا هاتووه كه حه‌به‌شه خۆشه‌ویست‌ترین ولات بوو به‌لای
پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، بۆ ئه‌وه‌ی كۆچ بكات بۆی^۳ ئه‌و خۆشه‌ویستیه‌ش هه‌ندی هۆکاری
هه‌ن له‌وانه :

- دادپه‌روه‌ری نه‌جاشی

- حه‌به‌شیه‌كان مه‌سیحی بوون، واته له‌بته‌رسته‌كان نزیک‌تر بوون بۆ موسلمانان.

- پیغه‌مبه‌ر ﷺ شاره‌زایی هه‌واله‌کانی حه‌به‌شه بوو له‌پێگه‌ی ئوممو ئه‌یمه‌نی
دایه‌نی په‌زای خوای لیبیت، ئه‌م ئوممو ئه‌یمه‌نه‌ش جیگه‌یربووه له‌صه‌حیحی
موسلیمدا كه خه‌لكی حه‌به‌شه بووه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاگاداربووه له‌سروش‌ت
وبارودۆخی ئه‌و ده‌وله‌ته‌ی كه له‌سه‌رده‌می خۆیدا بووه .

۲- کاتی دهرچوونی کۆچه‌ره‌کان، به‌نه‌ینی دهرچوون وگه‌یشتیان :

هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌ککه دهرچوون، له‌په‌جه‌بی سالی پێنجه‌می په‌وانه
کردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ده‌پیاوو چوار ئافره‌ت بوون، ده‌شیگێرنه‌وه كه پێنج ئافره‌ت
بوونه، قورپه‌یشیه‌کانیش هه‌ولیاندا فریایانکه‌ون و بیانگێرنه‌وه بۆ مه‌ککه،
به‌دوایشاندا پۆیشتن تاگه‌یشتنه‌ ده‌ریا، به‌لام موسلمانان ئه‌و کاته له‌ده‌ریاوه
به‌ریکه‌وتبوون^۴.

۱- به‌وانه: هجرة الرسول واصحابه في القران والسنة، احمد الجمل ۹۷ .

۲- السيرة النبوية لابن هشام ۳۹۷/۱ .

۳- مغازي الزهري لا ۹۶ .

۴- به‌وانه: الهجرة في القران الكريم، احزمي سامعون ۲۹۰، ۲۹۱ .

کاتیک ورد ده بیته وه پیاوایه ته کان، نهیئی کۆچه ره کانمان بۆ درده که ویت، له پیاوایه تی واقیدی دا هاتوه: ((ئینجا به نهیئی دزه یان کردو دره چون))^۱ ته به ریش له ئه وه مان هه والی باسکردوه^۲ هه روه ها (ابن سید الناس)^۳ و (ابن القيم)^۴ و (الزرقانی)^۵ به هه مان شیوه، کاتیک موسلماننه کان گه یشتنه حه به شه نه جاشی پیزی لیگرتن و پیشوازی جوانی لیگرتن، هه ستیان به ئارامی و ئاسایشیک کرد له وی، له ولاته که ی خویان هه ستیان پینه ده کرد.^۶

ئه گهر بیت و سرنجیکی ناوی ئه وه هاوه لانه بدهین که کۆچیان کردوه، ناوی ئه وه که سانه ی تیانابینین که به ئه شکه نجه ی قوپه ی شه وه ده چه وسانه وه وه کو بیلال و، خه بباب و، عه ممار، په زای خویان لیبت، به لکو زۆربه یان بریتی بوون له که سانی خاوه ن نه سب و پله و پایه له قوپه ی شه، ژماره یه کیش له هۆزه کان ده نوینن، به لی ئه شکه نجه گه یشتنه ئه وانیش، به لام له سه ر مه والیه کان سه ختربوو، له ده وروبه ریکدا که بایه خی ده دایه هۆزایه تی و په چه له ک، بۆیه ئه گهر هه لّه اتن ته نها له بهر ئه شکه نجه بوایه، له و حاله ته چه وساو ه کان مافدارتر ده بوون به کۆچکردن، ئه وه ش پشتگیری ده کات له ئه م پاستیه ئه وه یه که ئیبنو ئیسحاق و که سانی تر باسی دزایه تی بته پرسته کانیا ن کردوه بۆ هاوه له چه وساو ه کان، به لام باسی کۆچکردنیا ن نه کردوه بۆ حه به شه.^۷

له م حاله ته دا توێژه ر ده که یه ته پاستیه کی گرنگ ئه ویش ئه وه یه هه ندی هۆی تر هه یه جگه له ئازارو ئه شکه نجه له دوا ی کۆچکردن، پیتهمبر ﷺ جۆزیک له هاوه لان بۆ هه لّبارد، که چه ند هۆزیکیا ن نوینه رایه تی ده کرد، له وانه شه ئه وه کاریگه ری هه بوو بیت له سه ر پارێزگاری کردنیا ن، ئه گهر له حاله تی کدا قوپه ی شه خه لکی

۱- طبقات ابن سعد ۲۰۴/۱.

۲- تاریخ الطبری ۳۲۹/۲.

۳- عیون الاثر ۱۱۶/۱.

۴- زاد المعاد ۲۳/۳.

۵- شرح المواهب ۲۷۱/۱.

۶- البداية والنهاية ۹۶/۳-۹۷، سيرة ابن هشام ۳۴۴-۳۵۲.

۷- الانساب للبلاذري ۱۵۶/۱-۱۹۸، ابن هشام ۳۹۲-۳۹۶.

حہ بہ شہ یان قایل بگردایہ بہ گپرانہ وہ یان لہ لایہ کہ وہ، لہ لایہ کی تریشہ وہ
 کۆچگردنیان ہۆزہ کانی قورہیش ہہ مووی یان زۆربہ ی دەہہ ژینیت، واتہ مہ ککە
 جینگە پۆلہ کانی تیانہ ماوہ و ناچار بوونہ کہ لیتی دەرچن و بہ دوا ی شوینیکی ئارامدا
 بگہرپن، ئینجا لہ لایہ کی تریشہ وہ ئەوانہ کۆچدہ کەن بۆ ئەوہ ی ئایینی خوا
 بلۆبکە نہ وہ لہ ہہ موو لایہ ک، لہ وانہ ش جینگای چاکتریان دەستکە ویت بۆ
 بلاوکردنہ وہی^۱ لہ پاش سێ مانگ لہ و کۆچکردنہ، گۆرانکارییہ کی گہ و رہ پویدا
 لہ ژیا نی موسلماناندا، ہہ ندی بارودۆخ ہاتہ کایہ وہ پیشتر نہ بوو، کہ ہیوا ی بہ خشی
 بہ موسلمانان ئایینہ کہ یان بلۆبکە نہ وہ، چونکہ لہ و ماوہ ی ہدا حہ مزہ ی مامی
 پیغمبر ﷺ موسلمان بوونی خۆ ی راگہ یاند و ہ کو خزمایہ تی، بہ لام دواتر خوا ی
 گہ و رہ دلی ئەوی شاد کرد بہ ئیسلام ولہ سہری جینگیر بوو، حہ مزہ جوامیترتین
 گہ نہجہ کانی قورہیش بووہ کاتیک ہاتہ ناو ئیسلامہ وہ، قورہیش دلنیا بوون لہ وہ ی
 پیغمبر ﷺ پاریزہری چاک ی بۆ دروست بوو، بۆیہ ئەوانیش قسہ گردنیان لہ دژی
 کہ م کردہ وہ^۲ ئینجا لہ پاش موسلمان بوون حہ مزہ، عومہری کوپی خہ تتابیش
 موسلمان بوو، عومہر پەزای خوا ی لیبیت پیاوکی دلپرو شکۆدار بوو، ئیتہر
 موسلمانان بہ و دوو کہ سہ سہر بہ رزیوون ولہ دژی قورہیش را دہ وہ ستان.^۳

موسلمان بوونی ئەم دوو کہ سہ لہ پاش دەرچوونی موسلمانان بوو بۆ حہ بہ شہ،
 بیگومان مایہ ی سہر بہ رزی بوو بۆ سہر جہم موسلمانان و پەزارەش بوو بۆ
 بپہرستەکان، بیجگہ لہ وہ ی ہانی ماوہ لانیدا بۆ باسکردنی بیروباوہریان بہ ئاشکرا.
 ئیبنو مہ سعود دہ فہرموویت: ((موسلمان بوونی عومہر فہتہ بوو،
 کۆچکردنیشی سہر کہ و تن بوو، فہرمانپہ وایہ تیشی سۆزو بہ زہیی بوو، ئیمہ ہہرگیز
 نہماندہ توانی لہ پال کہ عہدہ نوێژ بکہین تا عومہر موسلمان بوو، لہ دوا ی ئەوہ
 لہ گہ ل بپہرستان شہری کرد تا کو لہ لای کہ عہدہ نوێژی کرد و ئیمہیش لہ گہ لی
 نوێژمان کرد))^۴

۱- بپوانہ: الهجرة الاولى في الاسلام ۳۷.

۲- مختصر سيرة الرسول ﷺ، محمد بن عبد الوهاب ۹۰.

۳- السيرة النبوية ۲۹۴/۱.

۴- السيرة النبوية لابن هشام ۳۶۵/۱.

هه روه ها له ئيبينو عومهر وه ده گيږ نه وه كه ده فهرمووټ: ((كاتيك عومهر
موسلمان بوو وتی: كی له قورپه يشدا زوو قسه ده گوزيښته وه؟ پټيان وت: جه ميلي
كوپي مه عومهری جومه حی، وتی: نه ویش چوو له لاى وعه بدوللا ده لیت منیش له
شوینی پویشتم بزانه چی ده کات؟ وتی: نه ی جه میل ئایا نه تزانیوه من موسلمان
بووم وچوومه ئایینی موحه ممه ده وه؟ وتی: سویند به خوا یه کسه ر له جیگا که ی
خوی هه لساو عومهریش به دوايدا پویشتم، منیش به دواى باوکم دا پویشتم،
كه جه میل گه يشته ده رگای مزگه وته كه به ده نگیكى به رزه وه هاواری كرد: نه ی
كومه لانی قورپه يش؛ چاك بزنان عومهری كوپي خه تتاب له ئایینی خوی
هه لگه پایه وه، عومهریش له پشتیه وه ده یوت: درؤ ده کات به لكو من موسلمان بووم و
شایه تمام هینا، نه وانیش هه لچوون له دژی ده ستیان كرد به شه پ كردن، تاكو خور
له سهر سهریان وه ستا، ئینجا باوکم ماندوو بوو و، دانیشتم، نه وانیش له سهری
پاوه ستان، باوکم ده یوت: هه رچیتان پی ده كری بیكه ن....، ((كه واته موسلمانان
گه يشته حاله تیكى جیاواز له وه ی تیايدا بوون له پیش هيجره ت بۆ حه به شه،
ته نانه ت وایان لیها ت له لاى كه عبه نوږڙیان ده كړو به ناشكرا له مالئ نه پر قه م
ده رچوون و تاكو چوونه ناو مزگه وته كه وه وقورپه يشیش وه كو پیشوو نه یانده توانی
دړندانه نه شكه نجه یان بده ن، واته بارودوخه كه به شیوه یه كی به رچاو گزړا، ئایا نه م
پاستیه له كه س شاراوه بوو؟ ئایا نه م هه والانه نه گه يشته حه به شه له پښگه ی
ده ریاوانه كانه وه كه به لاى جوده ده تیده په پږین؟ بیگومان هه والیان زانیوه، بیگومان
نه وانیش زور پښخوشحال بوونه به وه والانه ی مه ككه، بیگومان سوزیانیش جولاره
بۆ ولاته كه یان، بۆ مه ككه، كه كه س وخزم وعه شیره تیان له وږیه، ئیتر گه پانه وه بۆ
مه ككه له سایه ی نه و بارودوخه تازه یه دا ...^۱

كوچكه ره كان گه پانه وه بۆ مه ككه، به هوی موسلمان بوونی حه مزه و عومهر و،
باوه ریشیان وابوو كه ئیتر ئیسلام به وان سهر به رزو به هیژده بیټ .

به لّام قورپه ياش پړوبه پړوې موسلمان بوونې ئه و دووکه سه پړاوه ستان وه ندي پيلاني تازه يان به کاره يّتا، هاوکات توندوتيزيشيان هر به کار ده يّتا، چه کيکي نو يّيان زياد کرد له سر چه که کاني تر، ئه ويش په وه ندي پچراندني ئا بووري بوو که پيشتر باسما ن کرد_ له ئه نجامي ئه م هه لو يّسته تونده يشد ا موسلمانان جاريکي تر که پانه وه بؤ چه به شه، ژماره يه کي زوريش له هاوه لّان له که لّيان پويشتن که پيشتر کؤچيان نه کرد بوو.^۱

دووه م: کؤچي دووه مې موسلمانان بؤ چه به شه.

ئيبنو سعد ده لّيت: وتيان: کاتيك هاوه لّاني پيغمبر ﷺ له کؤچي يه که م که پانه وه بؤ مه که که، خزم وعه شيره ته کانيان ناشيرين پيشوازيان ليکردن و چه ره سه ري زوريان لّيان بيني، بويه پيغمبر ﷺ ريگه ي دان جاريکي تر بگه پيښه وه بؤ چه به شه، له م دهرچوونه ي دووه مياندا تووشي ناخوشي زور بوون و، قورپه ياش زه برو زه نگان له که لّياندا به کاره يّتا به هؤي ئه وه والّانه ي که باسي له پريزگرتني نه جاشي ده کرد له ئه و هاوه لّانه، عوسماني کوپي عه فغان وتي: ئه ي پيغمبري خوا ئه مه کؤچي دووه ممانه و هه رتؤ له که لّمان نيت، پيغمبري خوا ﷺ فهرمووي: ((انتم مهاجرون الى الله والي لكم هاتان الهجرتان جميعاً)) واته: ئيوه کؤچتان کردووه بؤ لاي خواو بؤ لاي من به لّام هه ردو و کؤچه که هر بؤ ئيوه يه، ئينجا عوسمان وتي: که واته ئه وه به سمانه ئه ي پيغمبري خوا.^۲

که سانتيکي تريش که ژماره يان له خؤيان زورتر بوون له که لّيان کؤچيان کرد، ژماره شيان وه کو ئيبنو ئيسحاق وکه ساني تر وتوويانه، هه شتاو سي که س بوون ئه که ر عه ماري کوپي ياسريان له که لّ بوويّت، ئه که ر ناهه شتاو دوو که س بوونه، سوهيلي ده لّيت: ئه م هه والّه ياش راستره به لاي نو سه راني ژباړناملې پيغمبر ﷺ وه کو واقيدې وئيبنو عوقبه و که ساني تر^۳ هه ژده ئافره تيشيان له که لّدا بوون،

۱- بېوانه: القول المبين في سيرة سيد المرسلين، د. محمد النجار ۱۱۱، الهجرة في القرآن الكريم ۳۰۲.

۲- طبقات ابن سعد ۲۰۷/۱ ط. بيروت الهجرة في القرآن الكريم لا ۳۰۳.

۳- بېوانه: الروض الانف للسهيلى ۲۲۸/۲.

يانزه يان قورپه يشی بوون، نه مه جگه له منالنه کانين که له گه لئاندا بوون و، نه و منالانه ش له وې له دايک ده بوون.^۱

۱- هه ولدانې قورپه يشی له لای نه جاشی بؤ گيړانه وې کؤچره کان؛

کاتیک قورپه يشی ببنيان هاوه لانی پيغمبر ﷺ له ناراميد ده ژيان له حبه شه و، مامه له ی باشيان له گه ل ده کړا، له نيؤ خوياندا پيکهاتن له سر نه وې که نيړده يه ک بنيرنه لای نه جاشی به لکو نه و موسلمانان به بگيړنه وه بؤ مه ککه، دواي نه وې که پادشای حبه شيان لي بوروژين، به لام نه و نيړده يه خزمه تي ئيسلام و موسلمانيان کرد بي نه وې بزائن، چونکه نه م پيلانه يان بووه مايه ي وتوويزيکی ناماندار له نيوان يه کيک له کؤچره کان که جه عفری کوي نه بو تاليب بو، له گه ل پادشای حبه شه، که له نه نجامی نه م ناخاوتنه دا موسلمان بو،^۲

له نومو سله مه ی خيژانسی پيغمبر ﷺ هاتوه که فرمويه تي: کاتیک گيشتينه حبه شه له په نای باشتريں دراوسې دا بوون که نه جاشی بو، دلنيا بووين له سر ئايينه که مان و، خواي گه وره مان ده پرست و، که س ئازاری نه ده دايں، کاتیک قورپه يشی به ميان زانی، برياری ناردنې دووکه سی به تواناياندا بؤ لای نه جاشی، باشتريں دياريش له گه ل خويان ببه ن بؤی، نه جاشی خویشی حه زی له پيستی خوشه کړاو ده کرد، نه وانیش زوريان بؤ هينا له و جوړه پيسته و، دياريشيان هينا بؤ هه موو دارو ده سه که ی، نيړده که بريتي بوون له عه بدوللای کوي نه بی په بيعه ی کوي مويغره ی مه خزومي له گه ل، عه مری کوي عاصی کوي وائيلى سه همی وپيانيان وت: پيش نه وې قسه له گه ل نه جاشی بکه ن ديارى بدن به هه موو دارو ده سته کانى، کاتیک نه وان هاتن ئيمه له چاکترين حالدا بووين، نه وان به هه موو که سيکیان ده وت له يارمه تيده رانی نه جاشی که نه مانه خه لکانيکی گه مژهن له ئايينه که مان ده رچوونه و هاتوونه ته لای ئيوه و ئاييني ئيوه شيان پى باش نيه، ئيمه يشی نيړده ی سه رانی که سه کانى نه وانين بؤ لای پادشا، بؤ نه وې بيانگيړينه وه،

۱- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۳۰۳.

۲- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۴۰۴.

جائه گهر قسه مان له گه ل پادشا کرد له و باره وه، ئیوه یش هانی بدهن بیانگيرپيته وه چونکه کهس وخزمه کانی خویان نه وان باشت ده ناسن، نه وانیش وتیان: به لئ باشه . ئینجا دیارییه کانیاں دایه نه جاشی و قبولی کرد لییان، ئینجا قسه یان له گه ل کردو وتیان: نه ی پادشا، هه ندیک له لاه نادانه کانمان هاتونه ته ولاته کهت، له نایینی میلله ته که یان هه لگه راونه ته وه، نه هاتونه ته نایینی تویشه وه، نایینیکی داهینراویان هیئاوه نه ئیمه و نه تو نایناسین، ئیمه یش نیرده ی سهرانی کهس وعه شیره تی نه وانین له باوک ومامه کانیاں، بۆ نه وه ی بیانگيرپيته وه له گه لمان، چونکه نه وان چاکتریاں ده ناسن وشاره زاترین له و شتانه ی نه مانه به خراپی ده زانن .

ده لیت: عه بدوللاو عه مر زوریان پیناخوش بوو نه جاشی گوئ له قسه ی نه وان بگريت، یاریده ده ره کانی وتیان: راست ده کهن نه ی پادشا، میلله ته که یان باش ده یانناسن، بیانده به ده ستیانه وه بابیانبه نه وه .

ده لیت: نه جاشی توپه بوو وتی: نه به خوا هه رگیز نایانده م به ده ستیانه وه، نه وانه منیان هه لبژاردوو له ولاته که م بژین، به لام بانگیاں ده که م وپرسیاریان لی ده که م، نه گهر وابوون، ده یانگه پینمه وه لای که سه کانیاں، نه گهریش وانه بوون، هه ر چاکه یان له گه ل ده که م هه رچه نیکه حه زبکه ن له لام بمیننه وه .^۱

۲- ناخاوتنی نیوان جه عفره و نه جاشی:

ئینجا نه جاشی ناردی به شوین هاوه لانی پيغمبر ﷺ، کاتیک نیرده ی نه جاشی هاته لایان کۆبوونه وه به یه کیان وت چی بلیین، وتیان هه رچی پيغمبر ﷺ فییری کردوین نه وه ده لئین، ئینجا نه جاشی ناردی به دوا ی زاناکانی نایینه که یدا، نه وانیش ئینجیله کانیاں هیئاو کردیانه وه، نه جاشی پرسیا ی کرد نه م نایینه چیه که خویان پی جیا کردوو ته وه له میلله ته که تان و، نایه نه نایینه که ی منیشه وه، هیچ نایینیکی تر .

ده لیت: ئیتر جه عفر وه لامی دایه وه، وتی: نه ی پادشا، ئیمه خه لکانیکی نه قام بووین، بتمان ده په رست، مرداره وه بوومان ده خوارد، خراپه مان ده کرد، په یوه ندی

خزمايه تيمان ده پړپړه وه، بڼه دراوسې خراپه بووین، به هیڅ بڼه هیڅی ده خوار له ناوماندا، نیمه به و شیوه بووین، تاكو خواي گه وره پټغمه مبه ریكي له خومان نارد نه سب و پراستگویی شاره زاین، هه روه ها ده سپاكي و داوینپاكي، بانگه وازی نیمه ی کرد بڼه وې یه ک خوا بناسین و بپه رستین، په رستراوه کانی تریش واز لیبه ینین و هكو به ردودار، ښجا فره مانې پیکردین به پراستگویی له قسه کردنداو، نه سپه رده پاراستن و، په یوه ندي خزمايه تی به جیبه یان و، چا که کردن له گه ل دراوسې و، خوپاراستن له قه ده غه کراوه کان و خوین و هه موو خراپه یه ک و هكو درځو مالې هه تیو خواردن و بوختان کردن و، فره مانې پیکردین ته نها و ته نها خواي گه وره بپه رستین و هاو به شی بڼه بریار نه دین، هه روه ها فره مانیشی پیکردین به نوږځو زه کات و پږځو .

ده لیت: دواي نه وه کارو نه رکه کانی ئیسلامی بڼه ژمارد و تی: نیمه ییش باوه پمان پیکردو شوینی که وتین، به لام میلله ته که مان نه شکه نه یان داین وهاتن له نایینه که مان بمانگړپنه وه بڼه بته رستی، کاتیک که زوریان لیگردین و نازاریان داین و پټگه ی دینداریان لیگرتین ده رچووین بڼه ولاته که ت و تویشمان له هه موو که سیك پیباشتر بوو، ئومیدیشمان و ابو سته ممان لینه کریت له لات .

نه جاشی پټی و ت: هیچ شتیکت پټی یه له وانه ی که هی ناویتی؟ و تی: به لئ ښجا دهستی کرد به خویندنه وې سهره تایی سوپه تی مه پړم، جانه جاشی دهستی کرده گریان تارپیشی ته پړ بوو، زاناکانیش هه ر دهستیان کرد به گریان، ښجا نه جاشی و تی: نه مه و نه وې موساو و توویه تی له یه ک چراوه ده رده چن، پږن نازادبن، سویند به خوا هه رگیز ناتانده م به دهستیانه وه .

۳- هه وئیکی تر بڼه نازاوه گړان له نیوان موهاجیران ونه جاشیدا :

ئومو سه له مه ده لیت: کاتیک عه مری کوپي عاص و عه بدللای کوپي نه بی په بیعه له لای نه جاشی ده رچوون، عه م و تی: به خوا سبه ی ده بیت عه بیه یان باس بکه م و به جاريك له ناویان ببه م^۱ به لام عه بدللای له عه م له خواترس تر بوو و تی: نه و کاره مه که، نه وانه هه رچوونیک بن هه رخزن. و تی: سویند به خوا سبه ی ده لیم نه وان

به عیسا ده لّین به نده یه، به پوژی دوا پیدا پویش و وتی ئه ی پاشا ئه مانه قسه یه کی زور گه وره ده که ن ده رباره ی عیسا، ئه ویش ناردی به دوا یاندا و ئه وانیش له نیو خویاندا وتیان: ئه گه ر پرسیاری عیسا ی کرد چۆن وه لّامی ده دهنه وه؟ وتیان: ئه وه ی که خوای گه وره و پیغمبره که ی فرموویانه ئه وه ده لّین .

نه جاشی پرسیاری لی کردن: چی ده لّین ده رباره ی عیسا؟ جه عفری وتی ئه وه ده لّین که خوای گه وره فرموویه تی: به نده و په وانه کراوو پوحی خواجه، وشه یه کیشه دایه تی به سهر مه پیه می عازه بی بی نیاز له پیاواندا .

ده لّیت: ئینجا نه جاشی چیلکه یه کی له زه وی هه لگرت وتی: ئه وه ی عیسا وتوویه تی ئه وه نده ی ئه و چیلکه یه جیاوازی نییه له گه ل ئه م قساندها، له م کاته دا زاناکان به یه کدا ده هاتن وتوپه بوون، به لّام نه جاشی وتی: برۆن ئازاد بن له سهر خاکی من، که سیك قسه تان پیبکات زیانانه ی لیوهرده گیردریت، چه ز ناکه م شاخیکم هه بیت له ئالتون ویه کیکم له ئه وانه ئازار بدایه، دیارییه کانیا ن بۆ بگێر نه وه، پیوستیمان پتیا ن نییه، خوای گه وره به رتیلی لیم وهر نه گرت کاتیك مولکه که ی بۆ گه رانده وه، تا کو منیش وهر ییگرم، خه لکیش گوێپرایه لی من نه بوونه تا کو گوێپرایه لی ئه وان بم، ئیتر به پوو زه ردی ده رچوون و ئیمه یش هه ر ماینه وه له چه به شه له باشت رین بارودۆخدا .^۱

۴- موسلمان بوونی نه جاشی :

نه جاشی موسلمان بوو، باوه پشی هینا به پیغمبره رایه تی مو حوممه د ﷺ، ئه گه ر چی ئه وه ی له میلله ته که ی شارده وه، به هۆی شاره زایی له جیگیر بوونی ئه وان له سهر ناهه ق و سوربوونیان له سهر گومپایی ومانه وه یان له سهر بیروباوه پ لاره کانیا ن...^۲ له ئه بو هوره یه وه په زای خوای لیبی هاتوه: ((که پیغمبر ﷺ هه والی مردنی نه جاشی گه یاندوه له و پوژیه ی که تیایدا له دنیا ده رچووه، موسلمانانیشی ده رکرد بۆ نوێژگا وریزیکردن و چوار جار (الله اکبر) ی له سهر کرد))^۱

۱- مسند الامام أحمد و رجاله رجال الصحيح، وحسن اسناده محققاً طبعة مؤسسة الرسالة ورقمه ۱۷۴۰ .

۲- بروهانه: الهجرة في القرآن الكريم ۲۰۹ .

هه روه ها له جابيره وه په زای خواى لیبیت فەرموویه تی: کاتیک نه جاشی له دونیا ده رچوو، پېغەمبەر ﷺ فەرمووی: ((مات اليوم رجل صالح فقوموا فصلوا على اخيكم اصحمة))^۲ واتە: ئەمڕۆ پیاو چاکێک مرد، بۆیه هه لسن بانوێژی جه نازه بکهین له سەر ئەصحەمەى براتان.^۳

وانه و په نندو سووده كان :

۱- سه قامگیربوونی ئیمانداران له سەر بیرو باوه پیان، له پاش چه شتتیاں بۆ سزاو چه وساندنه وهى هه مه جور، به لگهیه له سەر راستی ئیمانه که یان و، دلسۆزیان تیایداو، به رزی دهرون و گیانیان، به شیوهیه که له ویزدان ئاسووده یی و دلامه زراندا بوون، چاوه پوانی په زامه ندى خواى گه ودهش بوون، ئەوانه به لایانه وه مه زنتر بوو له ئەشکه نه جو چه وساندنه وه، چونکه خۆپاگرى له لای خاوهن باوه پان ویا ننگخوازه دلسۆزه كاندا، هه میشه بۆ گیانیانه نه که جهسته یان، هه میشه له هه ولای داواکاری گیانیاندا نه وه که جهسته یان، به م شیوه ییش بانگه وازه كان سه رده که ون و، جه ماوه ر پرگاریان ده بیئت له تاریکی و نه فامی.^۴

۲- له م کۆچکردنه مه زنه دا، تیبینی ده کریت پېغەمبەر ﷺ به سۆزو به زه یی بووه به رانبه ر هاوه لانی، چه ندیش به په رۆش بووه ئاسایشیان بۆ دهسته به ربکات، بۆیه پېشنیاری کرد بچه لای ئەو پادشا دادپه روه ره، که کهس له لای سته می لێناکریت، چۆنیشی وت هه روا بوو درودوسالوی خواى له سەر بیئت^۵ پېغەمبەر ﷺ خوی سه رنجی هاوه لانی پاکیشابه ره و حه به شه، خۆیشی ئەو جیگا ئارامه ی بۆیان دۆزیه وه، بۆ ئەوه ی بیانپاریزیت له له ناوچوون، ئەهه میشه په ره ورده کردنیکی پېغەمبەرانه یه بۆ هه موو سه رکرده کانی کاری ئیسلامی له هه موو سه رده مێکدا، پێویسته به جوانی نه خشه بکێشن و دوورین بن و، بگه رپن به دواى جیگای ئارامدا

۱- البخاري، كتاب الجنائز، باب التكبير على الجنازة ٦٤/٥ ورقه ١٣٢٣ .

۲- البخاري، كتاب مناقب الانصار، باب موت النجاشي، حديث رقم ۲۸۷۷ .

۳- اسد الغابة ٩٩/١، الاصابه ١٠٩/١ .

۴- السيرة النبوية للدكتور مصطفى السباعي ٥٧ .

۵- پروانه: الهجرة في القرآن الكريم ٣١٢ .

که‌بېټه پايته‌خيتکی يه‌ده‌ک و بانگه‌وازو، مه‌لېه‌نديک بؤ ده‌رپه‌پښ، نه‌گه‌ر له‌حاله‌تيکدا مه‌لېه‌نده سهره‌کيه‌که تووشی مه‌ترسی بوو، يان نه‌گه‌ری داگيرکردنی هه‌بوو، سهرېازانی بانگه‌واز سهره‌وتی راسته‌قينه‌ن که‌پټويسته هه‌موو هه‌وله‌کان بخړيټه گه‌ر بؤ پاراستنيان، بئ ټه‌وه‌ی هيچ که‌مترخه‌ميه‌ک نه‌نجام‌بدريټ له‌و بواره‌دا، يه‌ک موسلمانيش به‌رانبه‌ر هه‌موو ټاده‌ميزاده‌کانی سهر زه‌وييه له‌وانه‌ی له‌ټاييني خوا ده‌رچوونه ^۱.

۳- ټامانجه‌کان له‌کوچکردنی حه‌به‌شه جياجيا بوون، بؤيه پيغمبر ﷺ په‌رؤش بوو له‌سهره‌لېږاردنی چه‌ند جوړيکی دياريکروا به‌مه‌به‌ستی به‌ديه‌ټناني ټه‌و ټامانجه، وه‌کو باسکردنی کيشه‌ی ټيسلام و، هه‌لوټستی قورپه‌يش له‌ټه‌وان و، قايلکردنی پای گشتی به‌کيشه‌ی موسلمانان، له‌چه‌شني ټه‌و جموجؤلانه‌ی ده‌وله‌ته هاوچه‌رخه‌کان پټی هه‌لده‌ستن له‌پړووی سياسی وياسکردنی کيشه‌کان و به‌ده‌سته‌ټناني لايه‌نگری پای گشتی بؤلای خويان ^۲ و، ده‌سته‌به‌ر کردنی خاكيکی نوټ بؤ بانگه‌واز، بؤيه سهرانی هاوه‌لان کوچيان کرد له‌سهره‌تاوه، ټينجا ژماريه‌کی زؤر له‌هاوه‌لان دوايانکه‌وتن، مه‌سه‌له‌که‌ش به‌جه‌عفر سپړدرا ^۳.

۴- بوونی جه‌عفری ټامؤزای پيغمبر ﷺ و، عوسمانی زاوی و، روقه‌بييه‌ی کچی په‌زای خويان ليبيټ له‌پيشه‌وه‌ی مواجيره‌کاندا، ټاماژه‌يه‌کی گرنکه بؤ ټه‌و ناپه‌حه‌تيانه‌ی پټويسته که‌سه نزیکه‌کانی سهرکرده بيچه‌شن، به‌لام ټه‌گه‌ر که‌سه نزیکه‌کان دوورخراوه‌نه‌وه له‌مه‌ترسی و، له‌به‌رانبه‌ردا که‌سه دوور وبئ پله‌وپايه‌کان پالټرانه نيټويه‌وه، ټه‌وه کاریکی دووره له‌به‌رنامه‌ی پيغمبر ﷺ ^۴.

۵- په‌وايسی ده‌رچوون له‌نيشتمان، نه‌گه‌ر ټه‌و نيشتمان مه‌که‌کيش بيت، سهره‌پای پله‌و پايه‌ی، نه‌گه‌ر ټه‌و ده‌رچوونه هه‌لټاتن بيت به‌ټايين، بابؤ جيگايه‌کی خه‌لک موسلمانيش نه‌بيټ، چونکه حه‌به‌شيه‌کان گاور بوون ومه‌سيحيان ده‌په‌رست

۱- بړوانه: التربية القيادية للغضبان ۱/ ۳۳۲ .

۲- اضواء على الهجرة، توفيق محمد سبع ۴۲۷ .

۳- بړوانه: التربية القيادية ۱/ ۳۳۲ .

۴- هه‌مان سهرچاوه ۱/ ۳۳۲ .

و نه‌یاندۀ و ت: به‌ندۀ ی خواجه، ئینجا ئه‌و موسلمانانه _ وه‌کو له‌فه‌رمووده‌کۀ ی ئوممو سه‌له‌مه‌دا هاتووَه _ خاوه‌ن دوو کۆچه‌که‌ن که‌ستایش کراون به‌ پيشکه‌وتن، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالسَّيْقُوتَ الْأُولَى﴾ (التوبة: ۱۰۰).

له‌ته‌فسیریشدا هاتووَه که‌ئوانه بوون ئاماده‌ی به‌یعه‌تی (رضوان) بوون^۱ جاته‌ماشاکه چۆن خوی گه‌وره ستایشی کردوون به‌هۆی کۆچکردنه‌وه، له‌کاتی‌کدا ئه‌وان له‌مالی خواوه ده‌رچوونه بۆ مالی بی‌باوه‌ری، چونکه ئه‌و کرده‌وه‌یان دوور بینیه‌ک بوو بۆ ئایینه‌که‌یان، بۆ بواریان بۆ بکریته‌وه خوا به‌رستن، ئه‌مه‌یش حوکمیکی به‌رده‌وامه هه‌رکاتی‌ک خراپه زالبیته سه‌ر ولاتی‌کدا، یان به‌واداری‌ک له‌پیتا و پاستی دا ئازار بدریئت، یان کاتی‌ک ناهه‌ق به‌سه‌ر هه‌قدا زال بیئت، له‌م حاله‌تانه‌دا، ده‌رچوون په‌وايه بۆ موسلمان و ئه‌مه هه‌جره‌تی‌که تاهاتی قیامه‌ت نابریته‌وه: ﴿وَاللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَشَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَسِعُ عِلْمُهُ﴾ (البقرة: ۱۱۵).

۶- ده‌کری موسلمانان بچه ژیر پارێزگاری که‌سانی ناموسلمانانه‌وه، ئه‌گه‌ر پیوستیه‌ک هه‌بوو بۆ ئه‌وه، ئیتر ئه‌و دالده‌ده‌ره چی له‌ئه‌هلی کیتاب بیئت وه‌کو نه‌جاشی، یان به‌تبه‌رست بیئت وه‌کو ئه‌وانه‌ی موسلمانان گه‌رانه‌وه په‌نایان پاش گه‌رانه‌وه‌یان له‌حه‌به‌شه، وه‌کو ئه‌بو تالیبی مامی پیغمه‌به‌ره ﷺ و موته‌عیمی کوپی عه‌دی که‌ پیغمه‌به‌ره ﷺ پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌تانیف به‌دالده‌دانی ئه‌و هاته‌ شاری مه‌که‌که‌وه.^۲

بیگومان ئه‌م مه‌سه‌له‌یش په‌یوه‌سته به‌وه‌ی که‌ئو دالده‌دانه زیانی نه‌بیئت بۆ بانگه‌وازه‌که، یان نه‌بیئه‌ مایه‌ی گوپینی هه‌ندی حوکمی شه‌ری، یان بیده‌نگ بوون له‌سه‌ر کاری ناشه‌ری، ئه‌گه‌رنا په‌وانیه‌ بۆ موسلمانان ئه‌نجامدانی کاری له‌و جۆره؛ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ش هه‌لویستی پیغمه‌به‌ره ﷺ کاتی‌ک ئه‌بو تالیب داوای لی کرد باسی خودا‌کانی قوپه‌یش به‌خراپه نه‌کات بۆ ئه‌وه‌ی خۆی به‌پاریزیئت، له‌وکاته‌دا

۱- تفسیر الطبری ۶/۱۱ تفسیر ابن کثیر.

۲- الهجرة في القرآن الكريم لا ۱۳۱۶.

خوی ناماده کرد که واز بهیئی له دالده دانی مامی و، هه رگیز پازی نه بوو بی دنگ بیت له هیچ مه سه له یه که له وانه ی که پیویسته ناشکرا بکریت.^۱

۷- هه لبراردنی پیغه مبه رﷺ بۆ حه به شه وه کو جیگایه ک بۆ کۆچکردن، نامارده دکات بۆ خالیکی ئیستراتیژی گرنه، که بریتی یه له ناسینی پیغه مبه رﷺ بۆ نه و ده ولت و میرنیشنانه ی ده وریه، بۆیه شاره زای چاک و خراپ و دادپه روه و ستمکاریان بوو، که نه مه یش بووه مایه ی یارمه تیدانی بۆ دۆزینه وه ی ئارام بۆ کۆچکردنی هاوه لانی، پیویسته سه رکرده ی بانگه واز به و شیوه یه بیت، له پوهی ناگه داربوون له بارودۆخی ده وریه و به رو، نه ته وه و حکومه ته کان.^۲

۸- هه سستی هیمنی له لای نه وه ی یه که م ده رده که ویت له کۆچکردنی یه که میاندا و له چۆنیه تی ده رچوونیان، چونکه نه وان به دزه و خۆشاردنه وه ده رچوون، بۆ نه وه ی قورپه یش پییان نه زانن و نه خشه که یان تیکنه دهن، هه روه ها له بازنه یه کی ته سکدا نه نجامدرا، چونکه ژماره یان له شانزه که س تینه ده په پی، نه م ژماره یه یش سرنج پاناکیشیت له کاتی ده رچوونیاندا، له هه مان کاتدا هۆکاریکی یارمه تیده ربوو پیکردنیان به په له، بارودۆخه که یش نه وه ده خوازی، چونکه کاروانه که پیشبینی پاونان ده کات له هه ر ساتیکدا، واشده رده که ویت نه م شیوازه له په نهانیدا، نه و هه له ی له ده ست قورپه یشدا که پییان بزائن تاکاتیکی درهنگ، بۆیه کاتیک شوینیان هه لگرت تاسه ر ده ریا که سیان نه دی له وی، نه مه یش به لگه یه له سه ر نه وه ی پیویسته باوه ردار وریابیت، له جموجۆله کانیدا ونا بیت هه مووی ناشکرا بیت بۆ دوزمن، به شیوه یه ک زیان به بانگه واز بگه یه نیت.^۳

۹- قورپه یش پازی نه بوون به ده رچوونی موسلمانان بۆ حه به شه و، هه سستی کرد به مه ترسی له سه ر به رژه وه ندیه کانی، چونکه له وانه یه ژماره ی ئاواره کان له وی زیاد بکه ن و بینه مه ترسییه ک، هه ر بۆیه بته پرسته کان هه ولیان دا بیانگێپنه وه، به پیتی نه خشه یه کی دارپژراو، چونکه دیاریان ناماده کرد بۆ نه جاشی و، بۆ

۱- فقه السیره للبوطنی لا ۲۶ الهجرة فی القرآن الکریم لا ۳۱۷ .

۲- بروهانه: فی السیره النبویه قراة لجوانب الحذر والحماية ۱۰۱ .

۳- بروهانه: فی السیره النبویه قراة لجوانب والحماية لا ۱۰۱ .

يارمه تيدره کانی، شيوازی قسه کردنيان له گه لايان ده سنيشان کردو، چوڼيه تي دابه ش کردنی دياريه کان وټه و قسانه هاوکات له گه ليدا ده کریت وه لېږاردنی نيرده کان، چونکه عمر هاوپې ى نه جاشی بوو به داناييش ده ناسرا، نه مړيش نيمه پيويستمان به وه هه يه دوژمنه که مان به که م نه زانين وبی ناگانه بين له پيلانه کانی و قه باره ى راستی خوی بده ينی و، ليکولینه وه ى جموجلاله کانی بکه ين وئاماده بين بؤ به رهنگار يکردنی پيلانه کانی.^۱

۱۰- نه خشه که ى قورپه يش به ته واوی جېبه جی کړا، به لام سهری نه گرت، چونکه نه جاشی پازی نه بوو بيانداته ده سه وه تاگوپيان لينه گريت، نه مېش هه ليکی په خساند بؤ موسلمانان کيشه که يان وئايينه که يان بخه نه پوو .

۱۱- هاوه لانی پيغمبر ﷺ کړبوونه کاتيک نيرده ى نه جاشی گه يشته لايان و، داواى ئاماده بوونيان کرد، ئينجا مه سه له که يان تاوتوي کرد له نيوان خوياندا به راويز، هه موو مه سه له يه کيش به راويز نه نجام بدریت چاوه پوانی سهرکه وتنی ليدده گريت، چونکه بېرو هوشه کان پيکه وه برپاری تيا ده دن، مه زنی لايه نی په روه رده له وه دا ده رکه وت لای هاوه لان که ناکوکی يان تيا دروست نه بوو له سهر نه و مه سه له و، برپاريشياندا ئيسلام وه کو خوی باس بکه ن نه گهر ببيتته مايه ى له ناو چونيحيان.^۲

۱۲- سهر کردايه تي پيغمبر ﷺ له سهر ئاستی پروداوه کان بوو، بؤيه جه عفر کرايه نه ميری موسلمانان له و کړچه دا، هه روه ها له حه به شيش موسلمانان هه ليانېږارد بؤ نه وه ى به ناويا نه وه قسه بکات له لای پادشا، بؤ نه وه ى بتوانی عمر ببه زینی، له راستيشدا که سایه تي جه عفر چند سيفه تيکی گونجاوی چاکي تيا بوو، له وانه:

* جه عفر نزیکترین که س بوو له پيغمبر ﷺ خواوه ﷺ، له يه ک مالدا پيکه وه ژيان، که واته نه و شاره زاترين که سه به سهر کرده ى بانگه وازه که له هه موو نه وانه ى که کړچيان کردووه بؤ حه به شه .

۱- بېوانه: التربية القيادية ۱/ ۳۱۷ .

۲- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدى .

* ه‌لوئیستیکی له‌وشیوه‌ش پیویستی به‌که‌سیکی قسه‌زان و زمان پاراو بوو، نه‌وه‌ی هاشمیش چله‌پۆپه‌ی قورپه‌یش بوون له‌پرووی نه‌سه‌ب و چاکه‌وه، جه‌عفر خۆیشی له‌سه‌رووی به‌نی هاشیمه‌وه‌یه، خوای گه‌وره‌یش هاشیمی له‌ناو کینانه‌دا ه‌لبێژاردوه و پيغه‌مبه‌ره‌که‌شی له‌نیۆ به‌نی هاشمدا ه‌لبێژاردوه.

* ئینجا جه‌عفر ئامۆزای پيغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، ئه‌مه‌یش وایده‌کرد نه‌جاشی دانیاییت لێ، متمانه‌یشی ه‌بیت به‌زانیا‌رییه‌کانی.^۱

* په‌وشتی جه‌عفر که‌پوناکی له‌چرای پيغه‌مبه‌رایه‌تی وه‌رده‌گرت، پيغه‌مبه‌ر ﷺ پێی ده‌فه‌رموویت: ((اشبهت خلقي و خلقي))^۲ واته‌: له‌خۆم ده‌چیت به‌په‌واله‌ت و په‌وشت ئه‌و بالۆزه‌ی له‌به‌ر ده‌ستی نه‌جاشی قسه‌ی کرد پيشه‌نگ بوو بۆ ه‌موو بالۆزه‌کانی موسلمان به‌دریژی سهرده‌مه‌کان، چونکه‌ خاسیه‌تی نێردراوی تیا بوو، وه‌کو په‌یوه‌ست بوون به‌ئیسلام و، زمانپاراوی و، زانست و، په‌وشت جوانی و، ئارامگرتن و، بویری و، دانایی و، نۆزانی و، په‌واله‌تی سرنج پاکیش.^۳

۱۳- عه‌مری کوپی عاص په‌زای خوای لیبیت_که‌له‌و قوناغه‌دا دوژمنی خواو پيغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌سه‌ر ئاستیکی به‌رز بوو له‌ ژیری ته‌له‌که‌بازیدا، پيش هاتنی جه‌عفریش ئه‌و ه‌موو به‌لگه‌کانی له‌لای نه‌جاشی خستبوویه‌ پوو، له‌بازنه‌ی ئه‌م خالانه‌ی خواره‌وه :

- باسی شله‌زانی نیۆ مه‌که‌ی کرد، ه‌روه‌ها خراپی په‌یوه‌ندییه‌کان به‌بۆنه‌ی بانگه‌وازی موحه‌مه‌د ﷺ که‌خۆی به‌کیکه‌ له‌دانیشتوانی ئه‌و شاره‌و، قسه‌کانی جیگای متمانه‌ بوون به‌لای نه‌جاشیه‌وه .

- باسی مه‌ترسی شوینکه‌وتوانی موحه‌مه‌دی ﷺ کردو، له‌وانه‌یه‌ بتوانن زه‌مین به‌رزین له‌ژێر پێی نه‌جاشیدا، وه‌کو چۆن بارودۆخی مه‌که‌یان تیکداوه، ئه‌گه‌ر

۱- به‌وانه: التربية القيادية ۱/ ۳۳۵ .

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۳۳۶ .

۳- به‌وانه: سفراء النبي ﷺ لمحمود شيت خطاب ۲/ ۲۵۲- ۲۱۷ .

پړزو خوشه ویستی نه جاشی به لای قورپه شوه که وره نه بوايه، هه رگیز نه ونه نده خویان ماندوو نه ده کرد بۆ نامۆزگار یکردن، بۆیه نه وان چاکه ده گپړنه وه به چاکه، وه کو نه مه کیش بۆ دراوسیټی نیوان مه ککه و حبه شه و وریا کردنه وه یان له م ناشووبه ترسیټنه ره .

– مه ترسیدارترین کاریشیان نه وه یه له نایین و بیرو بیا وهری نه جاشی ده رچوونه، چونکه نه وان شایه تی ناده ن که عیسیای کوپی مه پریم خوايه، نه وانه نه له سهر نایینی میلله ته که ی خویانن ونه له سهر نایینی تۆن، نه وانه داهیتنه رن ویا نکه واز ده که ن بۆ گپچل .

– به لگه ش له سهر به که م سه یرکردن یان بۆ پادشاو گویننه دان یان پټی، هه موو که سیټ کړنوش ده بات بۆ پادشا، به لام نه وان نایبه ن، که واته چۆن نه بیت دالده بدرین، نه مه یش دووباره وروژاندنی ترس بوو له ده رونی نه جاشیدا، که نه وانه پړزی لیناگرن، بۆیه پټویست بوو له سهر جه عفر هه موو نه م تۆمه تانه به رپرچ بداته وه، که بالوړزی قورپه یش ده یداته پال موهاجیران.^۱

۱۴- وه لامدانه وه کان ی جه عفر بۆ نه جاشی له نه و په پی ژیری وچله پۆپه ی شاره زایی سیاسی وپاگه یانندن ویا نکه وازدا بوو، چونکه هه لسا به مانه ی لای خواره وه:

* شووره یی وکه موکورتیه کان ی جاهیلیه تی ژمارد، به شیوه یه کیش باسی کرد گوینگر پټی قه لاس بیت، مه به ستیش له وه ناشیرینکردنی قورپه یش بوو له لای پادشا، جه ختیشی ده کرد له سهر نه و خالانه ی که بنه برناکرتن به پيغمبر ﷺ نه بیت .

* باسکردنی که سایه تی پيغمبر ﷺ، ناسراویش بووه به نه سه ب وراستگویی، ده سپاکی و، داوین پاکي، که واته نه و شیاو ترین که س بووه بۆ پيغمبر رایه تی .

* جه عفر باسی په وشت وچاکیه کان ی نیسلامی کرد، که له گه ل په وشتی بانگه وازی پيغمبر هه کان ی ترده ده گونجیت؛ وه کو وازلیټنه یان ی بټه رستی و،

پاستگویی و، به‌جیه‌ینانی ئه‌سپه‌رده‌و، به‌جیه‌ینانی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی، چاکه‌کردن له‌گه‌ل دراوسی و، دوورکه‌وتنه‌وه له‌قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان و خه‌لک کوشتن و،... ئینجا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌جاشی وزاناکانی شاره‌زایی زۆریان هه‌بوو ده‌رباره‌ی نه‌صرانیه‌ت، بۆیه ئه‌وان ده‌رکیان کرد به‌وه‌ی ئه‌و قسانه ده‌گونجیت له‌گه‌ل په‌یامی پتغمه‌بهراندا .

* په‌رده هه‌لمالین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی قورپه‌یش به‌سه‌ر ئه‌وانیدا هیناوه، به‌هۆی پازینه بوونیان بۆ په‌رستنی بته‌کانیان و، باوه‌په‌ینانیان به‌په‌یامی موحه‌ممده‌ﷺ .

* ستایش کردنی نه‌جاشی به‌و سیفه‌تانه‌ی که‌تیايدا بوو، وه‌کو ئه‌وه‌ی سته‌م له‌که‌س ناکات و دادپه‌روه‌ره له‌گه‌ل میلله‌ته‌که‌یدا .

* ئه‌وه‌شی پوونکرده‌وه که‌ئه‌وان نه‌جاشیان هه‌لبژاردوه له‌نیو هه‌موو پادشاکانداو، هه‌له‌هاتوون له‌سته‌می ئه‌وانه‌ی ئه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دان، به‌م هه‌نگاوه‌یش جه‌عفر توانی په‌وانبێژی وزمانپاراوی عه‌مر تیکشکینێ و، بیرو هۆشی نه‌جاشی بۆلای خۆی پاکیشیت، به‌هه‌مان شیوه توانی سرنجی زاناو قه‌شه‌کانیش بۆلای خۆی پاکیشیت .

* کاتێک نه‌جاشی داوای شتیکی کرد له‌وانه‌ی داده‌به‌زیته سه‌رموچه‌ممده‌ﷺ، ئه‌و سه‌ره‌تای سوپه‌تی مه‌په‌می بۆ خوینده‌وه که‌له ئه‌وپه‌ڕی ناوازه‌یی و کارتیکرندايه، ته‌نانه‌ت نه‌جاشی ویا‌رمه‌تیده‌ره‌کانی گریان وپیش وپه‌په‌کانی به‌رده‌ستیان ته‌په‌بون به‌ فرمیسکه‌کانیان هه‌لبژاردنی جه‌عفر بۆ سووره‌تی مه‌ریه‌م، ژیری نوینه‌ری کۆچکردوه‌کان ده‌رده‌خات چونکه سووره‌تی مه‌ریه‌م باسی مه‌ریه‌م‌وعیسا علیه‌السلام ده‌کات.

* بلیمه‌تی جه‌عفر په‌زای خوای لیبیت له‌هه‌لبژاردنی باسو گونجاوی کات و دلکراوه‌یی، بووبه‌مایه‌ی به‌ده‌سته‌هینانی پادشا بۆلای خۆیان.^۱

* وه لآمدانه وهی له مه سه لهی عیسا علیه السلام به لگه بوو له سه رژییری و داناییه کی کهم وینه، چونکه ئه ووتی به ئی عیسا به خوا نازانن، به لآم ده رباره ی مه پیه م هیچ قسه یه کی خراب ناکه ن، به لگو ده لئین عیسا کوپی مه پیه مه و وشه و پوحی خواجه دایه تی به سه ر مه پیه می عازه بی داوینپاکدا، نه جاشیش له و قسانه زیاتری نه ده کرد له و باره وه.

* ئه وان سوجه نابه ن بۆ نه جاشی، حاشا ئه وان هه رگیز نه جاشی نابه نه ئاستی خوا، سوجه ش ته نها بۆ خوا په وایه، به لآم له هه مان کاتدا سوکایه تی ناکه ن به پادشاو، پژی لی لیده گرن و، سلاوی لیده گه ن، وه کو چۆن سلاو له پیغه مبه ره که یان ده گه ن، هه مان ئه و سلاوه شه که خه لکی به هه شت له یه کتری ده گه ن.^۱

* مه سه له که به وه کۆتایی هات که نه جاشی باوه پی پیکردن و بۆی ده رکه وت ئه وان پاستگۆن، بریاریشی دا که له خزمه ت پیغه مبه ر ﷺ دا بیّت که جیبریل هاتوه ته لای وه کو چۆن چوه ته لای موسا، خۆیشی له خوا نزیک بکاته وه به پاراستنی هاوه له کانی، دوپاتی شی کرده وه بۆ عه مر که ئه و هیچ ئاوړیک ناداته وه له بازرگانی و دارایی قورده ش، ئه گه ر ئه و په یوه ندییه ش بپرته وه له کۆتاییدا.^۲

۱۵- به م شیوه ش قورده ش له م به ره یه دا به زینرا له پروی سیاسی و واتایی و پاگه یانده وه، به رانه بر به رگری موسلمانان.

۱۶- هه لۆیستی جه عفر وبراکانی نمونه یه کی جیبه جیکراو بوو بۆ وته ی پیغه مبه ر ﷺ: ((من التمس رضا الله بسخط الناس، كفاه الله مؤونة الناس، ومن التمس رضا الناس بسخط الله وكله الناس))^۳ واته: هه ر که سیك په زامه ندی خوا به توپه بوونی خه لکی به ده ست به یئی، خوای گه وره ئه رکی خه لکی له سه ر لاده بات، هه رکه سیکی ش په زامه ندی خه لکی به توپه بوونی خوای گه وره به ده ست به یئی، ئه و خوای گه وره وازی لیده هیئی. ئه و هاوه له ئازیزانه ش په زای خویان لیبت، داوی

۱- هه مان سه رچاوه ۳۴۲/۱.

۲- بهرانه: التربية القيادية ۳۴۲/۱.

۳- سنن الترمذي، كتاب الزهد، تحفة الاحوذی ۹۷/۷ ورقمه ۲۴۱۴ وصححه الاباني في صحيح سنن الترمذي.

په زامه ندى خويان كړد، سهره پای ته وې نه و په زامه ندى به پړواله ت ده بووه مايه ي توپه بوونى نه و گاواره، كه نه وان خاوه ن ده سلات بوون، به لام سهرته نجام خوى گه وړه دلى پادشاكه ي بؤ نه رمكردن، تاكو ناخوتنى كړد به قسه ي پاست وپه وای هاونا ه نك له گه ل بانگه وازى ئيسلامدا، وپړاى ته وې كه له گه ل بيروباوه پى لارى خوښياندا ناكوك بوو، كه جيگای مه ترسى بوو نه صرانپه كان هه لگه پښه وه لى .^۱

۱۷- له لای هه ندی له و نه صرانپه باوه پيكي پاست هه بوو به نايينه كه يان، به لام ده يانشارده وه، له بهر ته وې ده سلات له لای خاوه ن بيروباوه پى ناپاست بوو، په كى له وانه ش كه له سهر بيروباوه پى پاست بوون، پادشای حه به شه بوو، به لام ده رينه ده خست، بؤ په زامه ندى خواو ئاسوده ي ويزدانى خوى وپشتگرتنيكيش بؤ كومه لى ئيماندارى سهر به خوا، به م هه لوپسته بوو به په كيك له مه زناني ميژوو .^۲

۱۸- په كيكي تر له وانه كانى هيجرته ي حه به شه ته وې، نه شاره زايى به هه ندی له حوكمه كانى ئيسلام له بهر به رژه وهنديه كي ئاشكرا زيانى نپه، ئينبو ته يمپيه په حه مه ته خوى ليبيت سهاره ت به (العذر بالجهل) ده لئيت: ((كاتيك نويزى نيومال و حال واته له سه فهدا نه بيت زيادى له وكاته ي پيغمبر ﷺ كؤچى كړد بؤ مه دينه، نه وانه ي كه دوور بوون وهكو نه وانه بوون له مه ككه مانه وه، نه وانه ش له حه به شه بوون هه ردو پكاتيان ده كړد، پيغمبر ﷺ فه رمانى پښه كړدن به دووباره كړدنه وې نويزه كانيان .^۳

هه روه ها (الذهبي) ده لئيت: ((كه س گونا ه بار نابيت تاكو زانست وپه لگه ي پښه گات، سهرانى هاوه لانپش له حه به شه بوون، واجب وقه ده غه كړدن داده به زپه سهر پيغمبر ﷺ، له پاش چه ند مانگيك ده گه شته نه وان له و جوړه فه رمان و حوكمه شه رعيانه پوزشى دوريان هه بوو، تاده قه كه يان پښه گات ...))^۴

۱- بېوانه: التاريخ الاسلامى للمصيدى ۱۰۵/۲ .

۲- هه مان سهرچاوه ۱۰۶/۲ .

۳- الفتاوى ۴۲/۲۲ .

۴- الكباثر ۱۲ .

۱۹- له وانه کانی تری کۆچی حه به شه، پاداشت دانه وهی جیهاد بوو به گویره ی پیویست، جائه گهر کۆچکردن بۆ مه دینه جیهاد بوو، خوای گهره جیایانی کرده وه، پاداشتی زۆری بۆیان ده سنی شانکرد، هه مان نه و پاداشت وچاکه بهر کۆچکردوانی حه به شیش که وت، نه گهر چی دره ننگتر گه یشتنه مه دینه له کاتی فه تحکردنی خه ییهر، له بهر پیویستی مانه وه یان له وئی، پیغه مبه رﷺ نه وهی دووپات کرده وه بۆ نه وانه ی له ناو هه ردوو که شتییه که دا سوار بوو بوون.^۱

له نه بو موسای نه شعرییه وه په زای خوای لیبت هاتوو که فه رموویه تی: نه سمائی کچی عومه یس که یه کئی بوو له وانه ی له گه لمان هاتن _ چوو له لای حه فصه ی خیزانی پیغه مبه رﷺ به میوانی، له و کاته عومه ر هاته لای حه فصه، فه رمووی: نه و ئافره ته کئی یه؟ حه فصه وتی: نه سمائی کچی عومه یسه، عومه وتی: نه و حه به شیه ده ریایی یه، نه سماء وتی: به لئی، عومه ر فه رمووی: ئیمه پیشتانکه وتین له کۆچکردندا، بۆیه ئیمه مافدارترین له ئیوه به پیغه مبه رﷺ، نه سماء له و قسه توپه بوو، وتی: نه سویند به خوا وانیه، ئیوه له گه ل پیغه مبه ری خوا بوون ﷺ، برسیتانی تیږده کرد، نه فامتانی ئاموژگاری ده کرد، ئیمه ییش له خاکیکی دوورو ناحه زدا بووین له حه به شه، هه موو نه وهش له پیناو خواو پیغه مبه ردا بوو ﷺ، سویند به خوا خواردن و خواردنه وه ناخۆم، تائهم قسه ت نه گه یه نم به پیغه مبه رﷺ، ئیمه له وئی ئازارمان ده بینی وده ترساین، پیویسته نه م قسه ت وه کو خۆی باس بکه م، کاتی که هاته لای پیغه مبه رﷺ وتی: نه ی پیغه مبه ری خوا عومه ر ئاوه هاوئاوه ها ده لیت، فه رمووی: نه ی تو چیت پی و ت، وتی: ئاوه هاوئاوه هام پیی وت، فه رمووی: نه و له ئیوه مافدارتر نییه به من، خۆی وهاوپیکانی یه ک جار کۆچیان کردوو، به لام ئیوه کۆمه لئی که شتییه که، دوو جار کوچتان بۆ نوسراوه، نه سماء ده لیت: نه بو موسا وه موو نه وانه ی سواری که شتییه که بوو بوون، ده سته ده سته ده هاتنه لام پرسپاری نه م فه رموده یان لیږده کردم، شتی که نه بوو له دنیا نه وه نده ی نه و فه رمووده به لایانه وه خۆش بیت.^۲

۱- بېوانه: الهجرة الاولى في الاسلام ۲۰۵.

۲- البخاری، کتاب المغازی، باب غزوة خيبر ۸/۵ ورقمه ۴۲۳۰، ۴۲۳۱.

۲۰- سهره تاي موسلمان بوونی عه مری کورې عاص له حبه شه بوو، نه مېش بېگومان په کيکه له شوینه واره کانی کړچی حبه شه و، به لگه په که له سر نه و ده سته و تانه ی نه وان بؤ بانگه واز به ده ستیان هیتا، له ماوه ی مانه و هیان له حبه شه، نه گهر چی زوریک له گيرپړاوه کان به ئا پاسته ی نه و هن که سهره تاي موسلمان بوونی عه مری کورې عاص، له سر ده سته ی نه جاشی بووه، نه م هه والېش زیاتر به ناوبانگه وه کو ئیبنو حه جر ده لیت،^۱ نه مېش پړوداویکی سه یرو خوشه که هاوه لیک له سر ده سته ی تابعیه یه ک موسلمان بیت، وه کو زه رقانی ده لیت^۲، هندی هه والی تریش هیه نه وه ده گه ی نه ی که عه مر له سر ده سته ی جه عفر په زای خوی لیبت موسلمان بووه.

۲۱- هاوسه ریتی پیغمبر ﷺ له گه ل ئوممو حه بیبه په یوه نندیه کی پاسته و خوی هیه له گه ل نه م کړچه دا، نه م هاوسه ر گیرییه ش له گه ل په کیک له نافرته موهاجیره کاند ا واتییه کی گه وره ی هیه، ماره برینه که ش هر له و کاته بووه که ئوممو حه بیبه له حبه شه بووه، نه بو داود به سه نه دیکی (صحیح) له ئوممو حه بیبه ده گيرپړته وه په زای خوی لیبت: که خیزانی عوبه یدوللای کورې جه حش بووه و میړده که ی له وی مردوه، ئیتر نه جاشی له حبه شه وه ماره ی کرد له پیغمبر ﷺ و چوار هه زاریش ماره یی له جیاتی پیغمبر ﷺ پیداو، له گه ل شوره حبیلی کورې حه سه نه ناردی بؤ پیغمبر ﷺ...

تویژه ر له ناماز ه کانی نه م فه رموده یه ده گاته نه و نه نجامه ی پیغمبر ﷺ خوا ﷺ به دوا د اچوونی ده کرد بؤ هه والی کړچکردوانی حبه شه و، دلنه وایی نه وانه ی ده کرد که ئارامیان گرتوه، ئوممو حه بیبه یش تا که نافرته تی که نه بوو پیغمبر ﷺ گرنکی پیداو دلنه وایی بکات له کاره ساته که یدا، به لکو پیشت هه مان کاری نه نجامدا له گه ل سه وده په زای خوی لیبت،^۳ چونکه کاتی که گه پایه وه له حبه شه سه کرانی کورې

۱- بېوانه: الهجرة الاولى في الاسلام لا ۱۶۷.

۲- بېوانه: شرح المواهب ۲۷۱/۱.

۳- صحيح سنن ابي داود للالباني ۳۹۶/۲ ورقمه ۲۱۰۷.

۴- بېوانه: الهجرة الاولى في الاسلام ۱۸۸.

عمری می‌ردی وه‌فاتی کرد، له‌پاش تیپه‌پ بوونی ماوه‌ی شهرعی، پیغمبر ﷺ که سیکی نارد بۆ خوازبینی ونه‌ویش وتی: هرچی کارم هه‌یه‌ باب‌ده‌ست تو بیت نه‌ی پیغمبره‌ری خوا، ئینجا پیغمبر ﷺ فهرمووی: باکه‌سیک له‌خزمانت بتدات به‌شوو، ئیتر نه‌ویش داوای کرد له‌حاتیبی کوپی عمری کوپی عه‌بدوشه‌مس هه‌لسی به‌و کاره، به‌م شیوه‌یه‌ش سه‌وده بوو به‌یه‌که‌م ئافره‌ت پیغمبر ﷺ ماره‌ی بکات داوای خه‌دیجه^۱.

ئه‌م دوو پروداوه‌ ئاماژه ده‌که‌ن بۆ حیکمه‌ت له‌فره‌ ژنه‌ینانی پیغمبر ﷺ هه‌روه‌ها به‌لگه‌ن له‌سه‌ر بایه‌خدان به‌خیزانی ئه‌و موجه‌یدانه‌ی ده‌مرن یان ده‌کوژرین، ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ده‌کریت که‌سی بلیت هاوسه‌ریتی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل ئوممو حه‌بیبه، که‌مک‌ردنه‌وه‌ بووه بۆ دوژمنایه‌تی به‌نی ئومه‌یه‌، به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و، دوژمنایه‌تی سه‌رکرده‌که‌یان ئه‌بو سوفیان به‌شیوه‌یه‌کی تایبته، له‌دژی ئیسلام وموسلمانان^۲، که‌ئه‌وه‌یش کاریکی چاک وپه‌وایه‌و پیغمبر ﷺ په‌رۆش بووه بۆه‌موو خه‌لکی بۆ ئیسلام بانگ بکات، که‌ له‌گه‌ل به‌هاکانی خودی ئیسلام داناکۆک نه‌بیّت^۳.

۲۲- هه‌ندی له‌تویژه‌ران پێیان وایه هه‌ندیک هۆکار بووه له‌داوای کۆچ نه‌کردنی پیغمبر ﷺ بۆ حه‌به‌شه، له‌وانه:

- جێگیر بووه که‌پیغمبر ﷺ له‌خه‌وندا ئه‌و جێگایه‌ی بینیه‌وه‌ که‌کۆچی بۆ ده‌کات، پری له‌دار خورمایه‌ ده‌که‌وێته‌ نێوان دوو ناوچه‌ی پری له‌ به‌ردی په‌شه‌وه، گومانیشی ده‌برد (هه‌جه‌ر) بیّت^۴.

- سروشتی جوگرافی حه‌به‌شه، که‌ته‌گه‌ره‌ دروست ده‌کات له‌به‌رده‌م بۆابوونه‌وه‌ی بانگه‌وازا و، پانبوونه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر جیهاندا.

۱- الطبقات ۳/۸.

۲- السيرة النبوية في ضوء المصادر الاصلية، د. مهدي رزق الله ۷۰۶، ۷۰۷.

۳- بروانه: الهجرة الاولى ۸۸.

۴- مه‌به‌ست له‌هه‌جر شاری ئه‌حسانه.

- هه لېږاردنی دورګه ی عره ب- به تاییه تیش مه ککه وئینجا مه دینه- بؤ دابه زینی وه چی و، ده سټپنکردنی ئیسلام به پټکه وت نه بوو، به لکو ئه وه له پټناو چه ندین خاسیه تی تاییه ت بوو که له و جیګایه دا مه یه.^۱

- که شی (بیڼه) حه به شه پټګای نه ده دا به ئم ئایینه په نا هټنره گه شه بکات له تهنیشت مه سیحیه تدا، نه پټمانه کانیش نه وه یان قبول ده کرد له خاوه ن ده سلات بوون به سر حه به شه دا.^۲

۲۳- کوچکردن بؤ حه به شه کاریګه ری هه بوو بؤ که مکردنه وهی پله و پایه ی قوپه یش له لای هه موو هؤزه کانی عره ب ومه حکومکردنی هه لویستیان له دژی ئیسلام وموسلمانان، چونکه که شی عره به کان شانازیان ده کرد به دالده دانی بیګانه و چاکه کردن له گه ل دراوسی و، پټشپرکی یان ده کرد له و بواره دا، به پټچه وانه شه وه له پووزه ردی وئابروو چون ده ترسان، حه به شیییه کانیش له و مه سه له پټشی قوپه یشیان دایه وه و، ده رکراوه کانینانی لای نه وانیان دالده دا، له پیاو ماقولان وچه وساره و بیګانه کانیان.^۳

۱- بېړوانه: الغریاء الاولون ۱۶۹، ۱۷۰.

۲- بېړوانه: اضواء علی الهجرة ل ۱۵۶_ ۱۶۱، الهجرة فی القرآن الکریم لا ۲۲۰.

۳- بېړوانه: الغریاء الاولون ۱۷۰، ۱۷۱.

باسی دووهم: سالی خه‌م وده‌رده‌سهری تائیف.

یه‌که‌م: سالی خه‌م.

۱- کوچی دواپی نه‌بو تالیب:

مردنی نه‌بو تالیب له‌پاش گه‌رانه‌وه‌ی به‌نی هاشیم بوو له‌دۆله‌که‌دا، له‌کۆتایی سالی ده‌یه‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تی^۱، نه‌بو تالیب ((پاریزگاری له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کرد و له‌سهری به‌قسه ده‌هات))^۲ و ((پشتگیری لیده‌کرد))^۳ و پیاوێکی به‌پیز بوو به‌لای قوپه‌یشه‌وه، کاتی‌ک سهرمه‌رگی نزیک بوویه‌وه، سهرانی قوپه‌یش هاتنه‌لای و هانیاندا به‌رده‌وام بیت له‌سهر ئایینی خو‌ی و، نه‌چیته ئایینی ئیسلامه‌وه، پێیان وت: ئایا له‌ئایینی باوکت لاده‌ده‌یت؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌و کاته پێشنیاری ئیسلامه‌تی بۆ کرد و پێی فهرموو: ((قل لا اله الا الله اشهد لك بها يوم القيامة)) واته: بلی (لا اله الا الله) تاله‌پۆژی دواپی داشایه‌تیت بۆ بده‌م، نه‌بو تالیب وتی: نه‌گه‌ر له‌ترسی تانه‌لیدانی قوپه‌یش نه‌بوایه بلی‌ن له‌ترسی مه‌رگدا وتی، به‌وتنی ئاسوده‌وشادمانم ده‌کریت، ئیتر خوای گه‌وره نه‌م ئایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (القصص: ۵۶).

بی‌زۆکه‌کانی جاهیلیه‌ت په‌گی داکوتا بوو له‌هۆشی نه‌بو تالیبدا و نه‌یتوانی بیانگۆڕی، نه‌و که‌سیکی پیر بوو ئاسته‌م بوو به‌لایه‌وه گۆپانکاری له‌بیرو بۆ‌چوونه‌کانیدا بکات، ئینجا هاوته‌مه‌نه‌کانی له‌و کاته‌دا ئاماده‌بوون، بۆیه کاریگه‌ریان له‌سهری دروستکرد له‌به‌ر مه‌ترسی بلآو بوونه‌وه‌ی موسلمان بوونی و کارتی‌کردنی له‌سهر خه‌لکی^۴.

۱- فتح الباری ۱۹۴/۷.

۲- صحیح البخاری فتح الباری ۱۹۳/۷ ورقمه ۳۸۸۳.

۳- صحیح مسلم ۱۹۵/۱ ورقمه ۲۰۸-۲۰۹.

۴- بپوانه: السیره النبویه الصحیحه للعمری ۸۴/۱.

۲- کۆچی دواویی خه‌دیجه پره‌زای خوای لیبیت:

خاتوو خه‌دیجه پره‌زای خوای لیبیت، پیش کۆچکردن بۆ مه‌دینه به‌سی سال^۱، له‌همان ئه‌و ساله‌ی تیایدا ئه‌بو تالیب وه‌فاتی کرد^۲. به‌مردنی ئه‌بو تالیب و، ئینجا خه‌دیجه‌یش پره‌زای خوای لیبیت به‌دوایدا، خه‌م و په‌ژاره‌ زیادی کرد له‌سهر پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌مردنی ئه‌و دوو خۆشه‌ویسته، که‌دوو کۆله‌که‌ی به‌هیزی ئیسلام بوون، ئه‌بو تالیب پشتیوانی دهره‌کی بوو، به‌رگری لێده‌کرد له‌پووی خه‌لکید، خه‌دیجه‌یش پشتیوانی ناو خۆیی بوو، که‌چهرمه‌سه‌ری و کۆسپه‌کانی له‌به‌رده‌مدا ئاسانده‌کرده‌وه، بۆیه بیباوه‌پانی قوپه‌یش سه‌خت بوونه‌وه له‌سهر پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌وه‌نده‌یان ئازاردا که‌له‌ژیانی ئه‌بو تالیبدا هه‌رگیز توانای ئه‌وه‌یان نه‌بوو،^۳ قوناغیکی ناوه‌موار ده‌ستی پیکرد له‌ژیانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌تیایدا پویه‌پووی گه‌روگرفت و ناخۆشی زۆر بوویه‌وه، چونکه ته‌نیا مایه‌وه خوا نه‌بیّت پشتیوانی نه‌ما، به‌لام سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ش هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌گه‌یاندنی ئایینی خوای گه‌وره، تووشی ئه‌وه‌نده ئازارو ئه‌شکه‌نجه‌درابوو که‌له‌توانای که‌سدا نه‌بوو هه‌لگیریت، کاتی که‌ ناخۆشییه‌کان په‌یتا په‌یتا ده‌هاتنه‌ سه‌ری، له‌و شارهی که‌تیایدا له‌دایکبوو، له‌که‌سانیکیشه‌وه که‌هه‌موو شتیکی بچوک و گه‌وره دهریارهی ده‌زانن، له‌م کاته‌دا بریاریدا دهر‌بجیت بۆ جیگایه‌کی تر، بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که‌ی بخاته‌ پوو بۆیان وداوی پشتگیری کردنیان بکات، بۆیه به‌ره‌و تائیف به‌پیکه‌وت، که‌نزیکترین جیگابوو له‌مه‌که‌ه^۴.

دووه‌م: گه‌شته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ تائیف.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شوینکه‌وتوو پیغه‌مبه‌رانی پیشی خۆی بوو له‌بانگه‌واز کردن بۆلای خوای گه‌وره، ئه‌وه‌ نوحه (عليه السلام) بانگه‌وازی میله‌ته‌که‌ی کرد: ﴿

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۱۸۵.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱/ ۱۸۵.

۳- به‌وانه: محنة المسلمين في العهد المكي ۳۴.

۴- به‌وانه: هه‌مان سه‌رچاوه ۳۶- ۴۵.

أَلَفَ سَنَةً إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا ﴿١٤﴾ (العنكبوت: ۱۴). نه م ساله دریژانه پریپوون له کاری
 به رده وام و جوداو جود: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ
 عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١﴾ قَالَ يَتَقَوَّمُوا عَنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾ أَيْنَ اعْبُدُوا اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ﴿٣﴾
 يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَخِّرْكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
 تَعْلَمُونَ ﴿٤﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ﴿٥﴾ فَلَمْ يَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا ﴿٦﴾ وَإِنِّي
 كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصْوَاعَهُمْ فِيْ أَفْئَادِهِمْ وَاسْتَفْتَسُوا بَيْنَهُمْ وَأَصْرُوا
 وَاسْتَكَبَرُوا اسْتِكْبَارًا ﴿٧﴾ ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا ﴿٨﴾ ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ
 إِسْرَارًا ﴿٩﴾ (نوح: ۱-۹).

به دریژایی نه و سالانه ش هه رگیز له بانگه واز نه کهوت، لاواز نه بوو تیایداو،
 شیوازه‌کانی ده‌گویی، ئالوسی له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌باره‌ی ((لیلا ونهارا)) ده‌لئت:
 واته هه‌میشه بی وچان و بی ساردبوونه وه بانگی ده‌کردن بو باوه‌په‌ینان و
 گوپراه‌لی، ئینجا خوی گه‌وره باسی به‌ره‌نگاریبوونه‌وی توندی نه‌وانی کردوه،
 دوی نه‌وه خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾ واته:
 بانگیانم کرد جار له‌دوی جار، به‌چه‌ندین شیوازو له‌هه‌موو کاته‌کاندا، ئینجا
 ده‌فه‌رموویت: ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جِهَارًا﴾ واتاکه‌ی واده‌رده‌که‌ویت که‌قوناغیکی
 نه‌ینی بووه پیش ناشکرا کردن، نه‌میش گونجاوتره .^۱

پیغه‌مبه‌ر ﷺ داهینانی ده‌کرد له‌شیوازه‌کانی بانگکردنی خه‌لکی، به‌نه‌ینی
 وناشکرا، به‌ناشتی وشه‌پ، به‌کووتاک، به‌ده‌رچوون ومانه‌وه، هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری
 خوا ﷺ سه‌رگوزشته‌ی ده‌گپراه‌یه‌وه و نمونه‌ی ده‌هینایه‌وه، شیوازه‌کانی
 پوونکردنه‌وه‌ی به‌کارده‌هینا، وه‌کو هیلراکیشان له‌سه‌ر زه‌وی وشیوازی تر، هه‌روه‌ها
 مژده‌ی ده‌دانی وده‌یت‌ساندن، له‌هه‌موو باروساتی‌کدا بانگی ده‌کردن، ئینجا ده‌رچوو
 به‌ره‌و تائیف و سه‌ردانی هۆزه‌کانی ده‌کردو، کۆچی کرد.

پیغمبر ﷺ هه‌ولی ده‌دا مه‌ل‌به‌ندیکی نوی بۆ بانگه‌واز بدۆزیت‌ه‌وه‌و، داوای پشتیوانی کرد له‌هۆزی سه‌قیف، به‌لام نه‌وان به‌ده‌نگیه‌وه نه‌هاتن، منال و لاوه‌کانیان هان دا و پیغمبر ﷺ یان به‌ر به‌رد، له‌پێگه‌ی گه‌پانه‌وه‌شی بۆ مه‌ککه، چاوی که‌وت به‌عه‌دداس، که گاور بوو، موسلمانیتی خۆی پراگه‌یاند، واقیدی کاتی نه‌و گه‌شته‌ی به‌شه‌ووالی سالی ده له په‌وانه‌کردنی پیغمبر ﷺ داناهه، به‌داوای له‌دunia ده‌رچوونی نه‌بو تالیب و خه‌دیجه، نه‌وه‌شی گێژاوه‌ته‌وه که ده‌پۆژ ماوه‌ته‌وه له‌تائیف.^۱

۱- بۆچی پیغمبر ﷺ تائیفی هه‌لبێژارد؟

تائیف بریتی بوو له‌قولا‌یی ئیستراتیژی سه‌رانی قورپه‌یش، به‌لکو قورپه‌یش ته‌ماعیان هه‌بوو تیایدا، له‌پا‌بو‌ر‌دو‌یش‌دا هه‌ولیان دا‌بوو تائیف بخه‌نه پال خۆیان و چوونه‌ دۆلی (وج)یش، به‌هۆی چ‌ری دا‌رو پ‌ووه‌که‌کانی، تا‌کو ترسیان خسته‌ دلی سه‌قیف هه‌وه‌ هاوپه‌یمانیتیان له‌گه‌ل کردن و به‌نی ده‌وسیشیان به‌شدار کرد^۲ زۆرکیش له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کانی مه‌ککه‌ مولکیان هه‌بوو له‌تائیف و، له‌وێ وه‌رزی هاوینیان به‌سه‌ر ده‌برد، هه‌ردوو هۆزی به‌نی هاشم و عه‌بدو‌شه‌مس په‌یوه‌ندی به‌رده‌وامیان هه‌بوو له‌گه‌ل تائیفدا، به‌هه‌مان شیوه‌ مه‌خزومیش هه‌ندی په‌یوه‌ندی دا‌رای‌ی هه‌بوو له‌گه‌ل سه‌قیف دا، بۆیه‌ پ‌ووک‌ر‌ده‌ تائیف له‌لایه‌ن پیغمبر ﷺ ئا‌را‌سته‌یه‌کی نه‌خشه‌ بۆ کیشراو بوو، نه‌گه‌ریش بیتوانیا جیگه‌ پێیه‌کی بۆ خۆی ده‌سته‌به‌ر بک‌رد‌با، نه‌وه‌ ده‌بووه‌ مایه‌ی شله‌ژانی قورپه‌یش وه‌په‌شه‌ کردن له‌ئاسایش و به‌رژه‌وه‌ندییه‌ ئابوورییه‌کانیان به‌شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ، به‌لکو له‌وانه‌یه‌ ببوایه‌ ته‌ مایه‌ی دا‌بر‌ینی له‌ده‌ره‌وه‌، ئه‌م جم‌وج‌وله‌ سیاسیه‌ ئیستراتیژییه‌ی پیغمبر ﷺ ئاماژه‌ ده‌کات بۆ په‌رۆشی وه‌رگرتنی هۆکاره‌کان له‌پێناو دروستکردنی ده‌وله‌تێکی موسلمان یان هێزێکی نوی که‌بتوانی پۆل ببینی له‌ملمانیکاندا، چونکه‌ ده‌وله‌ت یان هێز هۆکارێکی یه‌کجار پێویسته‌ بۆ گه‌یاندنی بانگه‌وازی خوا بۆ خه‌لکی .

۱- طبقات ابن سعد ۲۲۱/۱ نقلًا عن السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۸۵ .

۲- به‌وانه: فتح الباری، کتاب الکفالة ۴/ ۲۷۳ شرح _ ح _ رقم ۲۲۹۴ .

کاتیک پيغمبر ﷺ گه یشته تائیف راسته وخو پویشته بو مه‌لېه‌ندی ده‌سه‌لات و بپاری سیاسی له تائیف .^۱

۲- جیگای ده‌سه‌لات له‌کوی بوو له تائیف ؟

به‌نی مالیک وهاوپه‌یمان‌ه‌کان به‌پیی دانیش‌توانی دیرینی ناوچه‌که بوون، خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوون به‌سهر تائیف دا، کاروباره‌ ئایینه‌کانیش هر به‌ده‌ست نه‌وان بوو؛ وه‌کو چاودیریکردنی مزگه‌وت، وپرای سهرکردایه‌تی سیاسی گشتی و، په‌یوه‌ندی دهره‌کی و، ده‌سه‌لاتی نابووری، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌وه‌شدا، نه‌وان له‌تاستیکدا نه‌بوون بتوانن به‌رگری بکن له‌ناوچه‌ی تائیف، که‌بزوینترین خاکی عهره‌ب بوو، جیگای ته‌ماع و سهرنجی زور لایه‌ن بوو، بو‌نمونه له‌هۆزی هه‌وزان ده‌ترسان، به‌هه‌مان شیوه مه‌ترسیان هه‌بوو له‌قورپه‌یش و به‌نی عامیر، که‌هه‌موویان هۆزگه‌لی به‌هیژبوون و توانای هیژ و داگیرکردنیان هه‌بوو، بۆیه سهرانی تائیف په‌چاوی سیاسه‌تی پیکه‌وتن ناشتیان ده‌کرد، سه‌قامگیربوونی سیاسیان ده‌پاراست له‌پیکه‌ی پیکه‌وتن نامه‌وه‌و هاوسه‌نگی، نه‌مه‌ش هه‌مان سیاسه‌ت بوو که‌قورپه‌یش په‌چاوی ده‌کرد، جابه‌نی مالیک په‌یوه‌ندییه‌کانیان پته‌و ده‌کرد له‌گه‌ل هه‌وازن بو‌نه‌وه‌ی دوورین له‌زیانیان، هاوپه‌یمان‌ه‌کانیش په‌یوه‌ندیان هه‌بوو له‌گه‌ل قورپه‌یشدا بو‌دنیا‌بوون لیان.^۲

نه‌مه‌و، پيغمبر ﷺ بی‌ناگانه‌بوو له‌نه‌م تۆپه‌ هاوپه‌یمانیتی و پیکه‌وتننامه‌نه، کاتیک که‌به‌ره‌و تائیف ده‌چوو، به‌لکو نه‌وه‌شی ده‌زانی که‌تائیف ده‌سه‌لاتیکی مه‌رکه‌زی تیادا نییه، به‌لکو ده‌سه‌لات به‌ده‌ستی دوو تیره‌وه‌یه له‌عهره‌ب، به‌پیی پیکه‌وتننامه‌یه‌کی ناوخویی، هه‌ریه‌کی‌کیش له‌و دوو هیژه له‌بازنه‌ی هۆزیکی دهره‌کی گه‌وره‌دا بوو، بۆیه نه‌گه‌ر لایه‌نگری یه‌کێک له‌و دوو هیژه‌ی به‌ده‌ست به‌یتایه، کاریگه‌ری گه‌وره‌ی ده‌بوو له‌سهر هاوسه‌نگی هیژه‌ سیاسی‌ه‌کان، نه‌مه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی، به‌لام به‌شیوه‌یه‌کی تاییه‌ت نه‌گه‌ر بیتوانیبا هاوپه‌یمان‌ه‌کانی

۱- پروانه: اصول الفكر السياسي في القرآن المكي ۱۷۴ .

۲- هه‌مان سهرچاوه لا ۱۷۴ .

بکردایه به لایه نگری خوی، که نه وان له گهل قورپه یشدا پیکه وتبون، نه وان
نه خشه که ی ده گشته کوتایی، به لام مه حال بوو، چونکه پیغمبر ﷺ ده یزانی
په یوهندی نه هیزه له گهل قورپه یشدا بنیات نه راوه له سر قایلپوون و په زامه نندی،
به لکو له سر بڼه مای ترس دروست بووه، بویه پیغمبر ﷺ به کسر پوویکرده لای
به نی عه مری کوپی عومه یری سهرانی هاوپه یمانه کان که له گهل قورپه یشدا بوون و،
نه چوو بولای به نی مالیک له گهل هه وازن دا بوون.^۱

نبینو هیشام له (السيرة) ده لایت: ((کاتیک پیغمبر ﷺ که یشته تائیف، چوه
لای که سانیک له هوی سه قیف، نه وان له و پوژگار سهرکرده بوون، سی که س بوون
هه رسیکیان برا بوون عه بدویالیل ومه سعودو حه بیبی کوپانی عه مر، به کیکیشیان
خیزانه که ی له قورپه یش بوو له به نی جومه ح،^۲ به لام کوپانی عه مر زوریان وریایان
ده کردو ده ترسان، بویه نه هاتنه پیشوازی پیغمبر ﷺ وه، به لکو زیاده په وییان
کرد له بیړه وشتی له گهلیداو پیغمبر ﷺ له لایان هه لسا به بی هیوایی، به لام پی
فه رموون: ((اذا فعلتم ما فعلتم فاکتموا عني)) واته: نه گهر چی واتان کردوه
به رانبه رم به لام نه مه باس مه کن، چونکه پیغمبر ﷺ حه زی نه ده کرد نه مه باسه
بگاته وه مه ککه و، پی خوش بوو نه و په یوه نندیانه ی له که شیکی نه ینی دا نه نجام
بدریت، زوریش گرنگی ده دا به دوربینی وریایی، بۆ نمونه:

۱- به پیاده له مه ککه ده رچوو، بۆ نه وه ی قورپه یش وانه زانن به ته مای ده رچوونه
له مه ککه، چونکه نه گهر به سواری ده رچوایه، گومان له ده وری دروست ده بوو،
که ده یه ویت به ره و لایه که گشت بکات، نه و کاته ش نه گهری پیکه لیگرتنی ده بوو.

ب- نینجا هه لباردنی زهید بۆ هاوده می، چه ند لایه نیکی ئاسایشی تیادایه،
چونکه زهید کوپی پیغمبر ﷺ به پیکه ی به کوپکردن (التبني)، واته که س
گومانی بۆ دروست نابیت، به هوی پته وی په یوهندی نیوانیان، نینجا پیغمبر ﷺ
شاره زای زهید بوو له پروی راستگویی و دلسوژی و ده ستپاکی یه وه، که واته نه و

۱- برونه: اصول الفكر السياسي في القرآن المكي ۱۷۵.

۲- سيرة ابن هشام ۷۸/۲.

نهينی نادرکينی و، پشتی پيډه به ستریت، هرواش دهرچوو، چونکه زهيد خوی ددایه بهر نه و بهردانه ی بڼ پيغمبر ﷺ، ده او پيژا ته نانه ت سهری شکا.

ج- کاتيک سهرانی تائف به و شپوه ناشيرينه وه لامي پيغمبر ﷺ يان دایه وه، نه وه واینه کرد پيغمبر ﷺ تووشی توپه یی وه لچوون بیت، به لکو ته نها داوی لی کردن نه و مه سه له بشارنه وه، چونکه نه گهر قوپه یش به مه بزانی نه ک هر گالته جاپی پيډه کهن، به لکو له وانه یه نه شکه نه جشی زیاد بکهن و، هه ولبدن چاودیری جموجل کانی بکهن له ناوو دهره وهی مه ککه.^۱

۲- نزاو پارانه وهیک :

به نی عه مر خه لکيکی خراپ بوون، نه م دهنگ و باسه ی پيغمبر ﷺ يان نه شارده وه، به لکو گیل وگه مژده کویله کانیا ن هاندا جنيو به پيغمبر ﷺ بدهن و به ردبارانی بکهن، تاكو پاژنه کانی خوینیان پياها ته خواره وه نه عله کانی خویناوی بوون، خوینی موباره کی رزایه سهر خاکی تائف، هر به دوايانه وه بوون تاكو گه يانديانه لای باخيکی عوتبه وشه يبه ی کوپی په بيعه وه ردو کيشيان له ناو باخه که دا بوون ئیر نه و منال وکویلا نه ش گه پانه دواوه، له م کاته دا خوی وزه يد هاتنه سيپه ری دار میویک، تاكو هه ندی پشوو بدهن، هه ردو خواوه نی باخه که ش سه يریان ده کردو، ده يانبینی چی به سهر هاتووه به ده ست خه لکی تائف، بی نه وهی له شوین خویان بجولینه وه، له گه رمه ی نه م خه م وئازاری دهرونی و جهسته يیه دا، پویکرده خوی به نه م پارانه وهیه :

((اللهم اليك اشكو ضعف قوتي، وقلة حيلتي، وهواني على الناس، يا ارحم الراحمين انت رب المستضعفين وانت ربي، الى من تكلني؟ الى بعيد يتجهمني ام الى عدو ملكته امري، ان لم يكن بك علي غضب فلا ابالي، ولكن عافيتك اوسع لي. اعوذ بنور وجهك الذي اشرقت له الظلمات وصلح عليه امر الدنيا والاخرة، من ان تنزل بي غضبك، او يحل علي سخطك، لك العتبى حتى ترضى، ولا حول ولا قوة الا بالله))^۲

۱- في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۱۰۹، ۱۱۰.

۲- دكتور (أكرم ضياء العمري) نه م فرموده ی به لاواز داناوه له کتیبی (السيرة النبوية الصحيحة) ۱۸۶/۱، به لام (ابراهيم العلي) به (صحيح) داناوه و تویه تی شاهیدیکی هیه به هیزی ده کاته وه، بویه وه کو

واته: خواجه‌گیان سکا‌لای بی‌هیزی وکه‌می پښه چاره‌و سووک بوونم له‌لای خه‌لک بۆ تۆ ده‌که‌م، تۆله‌ه‌موو به‌به‌زییه‌ک به‌به‌زه‌یی تری، تۆ خوای لاوازه‌کان و خوای منی، بۆکی به‌جیم دئی؟ بۆ بیگانه‌یه‌ک پووی گرژم پیشانبدات یان بۆ خزمیک کاری منت داوه به‌ده‌ستی‌وه، نه‌گه‌ر تۆ لیم توپه نه‌بیت بیباکم، به‌لام سه‌لامه‌تیت بۆ من چاکتره، په‌ناده‌به‌مه به‌ر پووناکی پومه‌تت که‌ه‌موو تاریکییه‌کانی بۆ پووشن بووه‌ته‌وه‌و کاروباری دنیاو دواپوژی‌شی پاست کردوه‌ته‌وه، که‌خه‌شم وتوپه‌یی خۆت دابه‌زینیت به‌سهرمدا، یان به‌ر نا‌ره‌زاییت بکه‌وم، پازیت ده‌که‌م تاپازی ده‌بیت، هیچ په‌ناو هیزیک نییه جگه له‌تۆ.

۴- سۆزو به‌زه‌یی پیغه‌مبه‌رایه‌تی :

سۆزو به‌زه‌یی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌هه‌لۆیسته سه‌خته‌کاندا زالدّه‌بوو، له‌کاتی‌کدا که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناخۆشتین حالدا بوو، له‌و کاتانه‌ی ده‌رونی مرۆف‌حه‌ز له‌توندی وتۆله ده‌کات، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ده‌رونه‌گه‌وره‌که‌ی وسۆزو به‌زه‌یییه‌که‌ی هه‌ر زالدّه‌بوو.^۱

عائیشه په‌زای خوای لیبیت پرسیاری کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ: ئایا پوژیکت له‌پوژی ئوحوود سه‌ختتر به‌سه‌ر هاتوه؟ فه‌رمووی: ((لقد لقيت من قومك مالفيت، وكان اشد مالفيت منهم يوم عقبه...)).^۲

واته: من له‌میلله‌ته‌که‌ی تۆ ئه‌وه‌ی بینیم بینیم، به‌لام له‌هه‌مووی سه‌ختتر پوژی عه‌قه‌به‌بوو، چوومه‌لای ئیبنو عه‌بدو‌یالیلی کوپی عه‌بدوکولال، هیچ وه‌لامیکێ نه‌دامه‌وه، ئیتر به‌په‌زاره‌وه له‌لای ده‌رچووم وئاگام له‌خۆ نه‌بوو تاگه‌یشتمه (قرن الثعالب) سه‌رم به‌رزکردوه بینیم په‌له‌هه‌وریک سیبه‌رم بۆ ده‌کات، ته‌ماشام کرد ئه‌وه جیبریه‌له، بانگی کردم و وتی: خوای گه‌وره‌وتی میلله‌ته‌که‌تی بیست وزانی

فه‌رموده‌یه‌کی پاست باسی کردوه له‌کتیپی (صحیح السیره النبویه) ۱۳۶، هه‌روه‌ها دکتور (عبدالرحمن عبدالحمید البر) مامۆستای فه‌رموده‌و زانسته‌کانی له‌زانکۆی ئه‌زه‌ر و توییه‌تی فه‌رموده‌که به‌هه‌ردوو پښه‌که‌یه‌وه پاسته‌و ده‌رگیراوه، جاپه‌وانه چی وتوه له‌کتیپی (الهجرة النبویه المبارکه) ۳۸.

۱- په‌روانه: مقومات الداعية الناجح ۷۶.

۲- صحیح البخاری رقم ۲۲۳۱.

چون وه لامیان دایه وه، خوای گه وره ییش (ملك الجبال) ی ناردووه و فره مانى پیکردووه گوپړاپه لیت بکات بؤ هر فره مانیک پیت خوشه، (ملك الجبال) بانگی کردم وسلوای لیکردم ووتی: نهی موحه ممد نه گه ر ده ته ویت هر دوو شاخه که یان به سهردا ده دم.

نیت پيغمبر ﷺ فره مووی: ((بل ارجو ان يخرج الله من اصلاهم من يعبد الله وحده لا يشرك به شيئاً)) واته: به لکو نومیدو وارم خوای گه وره له وه چه کانی نه مانه که سانیک بهینى ته نها خوای گه وره بپه رسن وهاوه لى بؤ په یدا نه کن.

به لى له پوژى نوحود برینى جه سته ی سهخت بوو، به لام له پووی دهر ونیه وه پوژى تائیف سهختر بوو، چونکه دهر ونى موباره کى زور ماندوو بوو، به شیوه یه ک تاکو گه یشته (قرن الثعالب) هر بیرى ده کرده وه.

له م پارانه وه دا تیبینى قولبونه وه ی پيغمبر ﷺ ده کریت له یه کتابه رستیدا، دهر ده که ویت چون پيغمبر ﷺ ته نها مه به سته ی په زامه ندی خوا بووه، نه گه ریش ناخوشى وبه لا له لای خواوه بیت له پیناو په زامه ندی خوای گه وره، به لا له و حاله ته دا نیعمه ته و بابه خیریت.

پارانه وه که شی به وشيویه کۆتایى پیده هینى که هاوه لانیشى فیړ کردووه له کاتى ناخوشیدا بیلین ((ولا حول ولا قوة إلا بك)).

چونکه هیچى پیناکریت به بى یارمه تی خوای گه وره ^۱.

پارانه وه له مه زنتړین په رستنه کانه، چه کیکی کاریگه ریشه له بواری پاراستنى مړوځداو، به دیهینانى نارامى بؤى، بیرو هوشیش هر چه نده ناستى به رزبیته وه، هر قابیلی هه له وشکسته، موسلمانیش کاتى وای به سهردا دیت توانای بیرکړنه وه و به پړوه بردنى نامینى، پڼگه چاره یه کیشى نامینى ته نها پارانه وه نه بیت بؤلای خوای گه وره، پيغمبر ﷺ که له پارانه وه که ی بوویه وه، یه کسه ر خوای گه وره، وه لامى پارانه وه که ی دایه وه و، جیبریل و(ملك الجبال) ی بؤ نارد ^۲.

۱- التاريخ الاسلامی للحمیدی ۲۶/۲، ۲۷.

۲- بېروانه: فی السیره النبویه قراءة لجوانب الحذر والحماية.

۵- له‌به‌رنامه‌کانی گۆرانکاری :

پیشنیاری (ملك الجبال) نه‌وه بوو هه‌ردوو چیاكه بدات به‌سه‌ریاندا ، نه‌مه‌یش شیوازی بنه‌برکردن ده‌گریته‌وه ، كه‌پیشتر له‌سه‌ر میله‌تانی نوح و ، عادو ، سه‌مودو ، نه‌ته‌وه‌ی (لوط) جیبه‌جی كراوه ، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ (العنكبوت: ۴۰) .

پیشنیاریکی تر هه‌بوو له‌لایه‌ن زه‌یده‌وه ، كه‌به‌رده‌وام بی‌ت له‌كۆچه‌كه‌یداو دووركه‌وێته‌وه له‌مه‌كه‌ه‌و له‌تانیفی بی‌اوه‌پ ؛ چونكه‌یه‌كه‌میان ده‌ریكردوه‌و ، دووه‌میان وازیله‌یه‌ئاوه ، ئیبنو لقه‌ییم ده‌لێت (پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌پاش نه‌وه‌ی هه‌چ پشتیوانیکی ده‌ستنه‌كه‌وت له‌تانیف ، گه‌راپه‌وه‌ بۆ مه‌كه‌كه‌ له‌گه‌ل زه‌یدی كۆپی حاریسه‌ به‌خه‌مباری ، ده‌پاراپه‌وه‌ به‌نزای به‌ناویانگی تانیف ، ئیتر په‌روه‌ردگاری فریشته‌ی چیاکانی بۆ نارد ، كه‌هه‌ردوو شاخه‌كه‌ به‌سه‌ر خه‌لكی مه‌كه‌كه‌دا بخات ، به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو : ((لا ، بل استأني بهم ، لعل الله يخرج من اصلاهم من يعبد ، ولا يشرك به‌ شيئاً)) واته‌ : نه‌خێر ، به‌لكو هه‌ر چاوه‌پوانیان ده‌كه‌م ، به‌لكو خوای گه‌وره له‌ وه‌چه‌كانیان كه‌سێك ده‌ریكات ، كه‌ خوا په‌رست بی‌ت و هاوبه‌ش په‌یدا نه‌كات ، ئینجا چه‌ند پۆژێك له‌نه‌خه‌ مایه‌وه ، جا زه‌ید پی‌ی ووت : چۆن ده‌گه‌رێته‌وه‌ ناویان له‌كاتێكدا نه‌وان تۆیان ده‌ركردوه‌و ، فه‌رموو : ((يازيد : ان الله جاعل لماترى فرجاً و مخرجاً ، وان الله ناصر دينه و مظهر نبیه)) واته‌ : خوای گه‌وره گوشادیه‌كه‌ ده‌كات‌وه‌ له‌م دۆخه‌ی كه‌ ده‌بیینی وخوا ئایینی خو‌ی سه‌رده‌خات و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌شی سه‌رده‌خات .

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌رنامه‌ی بنه‌برکردنی په‌تكرده‌وه ، هه‌روه‌ها بیروكه‌ی دا‌بران و كۆچی به‌رده‌وامی پی‌ په‌سه‌ند نه‌بوو ، به‌پۆناکی باوه‌پ ته‌ماشای ئاینده‌ی ده‌كرد ،

بۆيه بپياريدا دوو باره بچيته وه نيو شارى مهككهى بپباوه، بۆ ئه وهى دريژه بدات به جيهاده پيرۆزه كهى، هه موو هه ليكيش بقوسيتته وه له پيناو بانگه وازه كهيدا، پىغەمبەر ﷺ هيج پيگا چارهيه كى له وانه هه لئه بژارد، به لكو پيگايه كى ترى هه لئبژارد، ئه ويش ئه وه بوو بپيارى چوونه ژورده وهى مهككهيدا، بۆ ئه وهى له نه وهى ئه وان خه لكانيك ببه پيشتيوان بۆ ئاييني يه كتاپه رستى و جيهاد له پينايى ئيسلامدا، نه كو پاشه كشه بكات له پرووداوه كان^۱ پىغەمبەر ﷺ ئه و بپيارهى دابوو، به لام جيبه جيگردنيشى كاريكى ئه سته م بوو، ئه گهرى زۆريش هه بوو پووبه پرووى غه در ليگردن بوايه ته وه، يان كوژراني له لايه ن قوپه يشه وه، كه چيتر تواناي ئارام گرتنى نه مابوو له سه ر موحه مد ﷺ، كه په ناييشى ده برده به ر هۆزه كانى تر، ئينجا ئه گه ر مه ترسيش له سه ر ژيانى نه بوايه، گه پانه وه پاش شكستى تائيف وايده كرد خه لكى مهككه ئه وه به تيشكانيكى گه وره بژميرن، كه تووشى موسلمانان بووه و، ببيتته مايه ي توند تر بوونيان به رانه بر موسلمانان، بۆيه ئه مجاره پىغەمبەر ﷺ بپيارى وروژاندنى بارودۆخه كهى دا له ناو خۆى مهككه وه، له جياتى ئه وهى ده وري بدات له ده ره وه، واته ويستى بچيته نيو تيره و هۆزه كانى قوپه يش وهاوپه يمان له نيويندا بۆ خۆى په يدا بكات.^۲

ئيبى هيشام له كتيبى (السيرة) ه كهيدا سه باره ت به دالده دانى موعيمى كوپى عه دى ده فه رمويت: كاتيك پىغەمبەر ﷺ له تائيف گه پايه وه به بى ئه وهى باوه پى پى بكه ن، يان پشتگيرى بكه ن، پويشت بۆ ئه شكه وتى حيرا، له وييشه وه ناردى به دواى ئه خنه سى كوپى شه ريقدا بۆ ئه وهى دالده ي بدات، به لام ئه و وتى: من خۆم هاوپه يمانم و دالده دانى كه سم پيناكريت، ئينجا ناردى به شوين سووه يلى كوپى عه مر دا، ئه ويش وتى: به نى عامر هه رگيز كه س دالده نادهن له درى به نى كه عب؛ ئينجا ناردى به شوين موعيمى كوپى عه دى _ سه رگه وده ي به نى نه وفه لى كوپى عه بدو مه ناف _ داواى ليكرد دالده ي بدات، ئه ويش پازى بوو، كوپو خزمه كانى

۱- بپوانه: اصول الفكر السياسي في القرآن المكي ۱۷۶ .

۲- هه مان سه رچاوه ۱۷۸، ۷۷ .

كوكړده وه ووتى: چه كه كانتان له شانېكېن وله لای كوشه كانى مالى خوا پاره ستن، چونكه من دالدهى موحه مدم داوه، ئيتړ پېغه مېرى خوا ﷺ له گه ل زه يددا هاته مه ككه وه، تاكو گه يشته ناومزگه ووتى حرام؛ موعيمى كوپى عه دى ش هه لساو هاواريكرد: نهى كومه لانى قوپه يش من په نای موحه مدم داوه و باكه س بيژارى نه كات، ئينجا پېغه مېرى ﷺ چوو ږوكن وده ستن پټوه گرت و دوو پكات نوږزى كړو ږويشته وه بى ماله كهى، موعيمى كوپى عه دى وكوپه كانى ته ماشايان ده كړد و شمشيره كانيان له ده ست بوو تاكو چوو ماله كهى خويه وه.^۱

بارودوخ كړانكارى زوى به خويه وه بينى به وى كار كړدن به پټى به رنامهى تازهى پېغه مېرى ﷺ، له جياتى نه وهى به خوشار دنه وه و شكسته وه بټه ناو مه ككه و، نه مجاره به پاريزگارى په كيك له سهرانى قوپه يش هاته ناو مه ككه وه، تيښينيش ده كړت كه پېغه مېرى ﷺ، پياوړيكى له ووزى خوزاعه نارد بى لای موعيم، له م دوو هه لېزار دنه شدا شاره زايى سياسى وتيگه يشتنى ميژووى قوولى تيا به ديده كړت، چونكه نه وغل كه باپيره گورهى به نى نه وفه له و له و كاته موعيم سهرى كى بوو، ناحه زى عه بدولموته لىبى باپيرهى پېغه مېرى ﷺ له سهرده مى جاهيليدا، چونكه هه ندى شوين وپى عه بدولموته لىبى داگير كړد بوو، نه و يش داواى له كه سه كانى كړد هه لسن له دريان، به لام به ده نكي په وه نه هاتن، بويه ناچار بوو ناردى به شوين خالوكانيدا له به نى نه جارى خه زره ج، له ږيگه مى وژراوه په كه وه بى نه و مه به سته هه لىب سته، ئيتړ خه لكانىكى زور له نه وان هاتن بى هاوارى عه بدولموته لىب و، له لای كه عبه لا ياندا، كاتيك نه وغل نه وانى به چه لك و قه لغانه وه بينى ترساو هه موو نه و شتانهى داگير كړد بوو گيږا په وه بى عه بدولموته لىب، دواى نه وه خوزاعه وتيان، كه سمان نه بينيوه له مه ككه دا، جوانترو به ږه وشترو به تارام تر له عه بدولموته لىب، نه و خالوانيشى پشتيان گرت، خو نه گه ر ئيمه پشتمان بگرتا په وه يارمه تيمان بديا سودمان له خوى وخزمه كانى ده بينى، ئينجا پياو ماقولانيان هاتن ووتيان: نهى باوكى حاريس تى كوپى ئيمهى وه كو چون كوپى

ئەوانی، ئینجا ئیمە هاوشان پیکه‌وه دەژین، پۆزگاریش ئەو کینه‌ی لە دڵماندا نەه‌یشتووێ دژبە قورپەیش، جاوهره باببین بە‌هاوپه‌یمان، عەبدولموتەلیب ئەو قسە‌ی پێ باش بوو، بە‌پە‌له‌یش ئەو پێش‌نیازە‌ی قبول کرد، کە‌سیش لە‌بە‌نی نە‌وفە‌ل و عەبدو شە‌مس نامادە‌ی نە‌بوون.^۱

ئە‌م دە‌قه‌ ناماژە دە‌کات بۆ پە‌گی مە‌ملانی لە‌پووه‌ میژووبیە‌کە‌یه‌وه، لە‌نیوان خوزاعە‌و قورپە‌یش، کاتی‌ک قوصە‌ی کوپی کیلاب قورپە‌یشی کۆ‌کرده‌وه لە‌شوینە جیا‌جیا‌کاندا، شە‌پی خوزاعە‌یان کرد کە‌خاوە‌ن سەر‌ۆ‌کایە‌تی و دە‌م‌پاستی عەرەب بوو، خوزاعە‌یان لە‌مالی خوا دەر‌کردو مە‌ککە‌یان کرد بە‌چوار بە‌شە‌وه لە‌نیوان قورپە‌یشدا، ئیتر خوزاعە‌هەر لە‌و پۆزگاره‌وه پقیان لە‌قورپە‌یش بوو، کاتی‌کیش پووداوه‌کان ئالۆ‌زیوون لە‌نیوان قورپە‌یش و عەبدولموتە‌لیبدا، خوزاعە‌ لە‌گە‌ڵ عەبدولموتە‌لیب هاوپه‌یما‌نی‌تیان کردو لە‌دژی قورە‌یش وە‌ستان بۆ‌لا‌وا‌ز‌کردنی، پە‌یوه‌ندیە‌کانی نیوان خوزاعە‌و قورپە‌یش هە‌میشە هەر‌خراپ بوو. بۆ‌یه ناردنی پيغمبر ﷺ بۆ پیا‌وی‌کی خوزاعە‌یی بۆ‌لای سەر‌گه‌وره‌ی هۆ‌زی بە‌نی نە‌وفە‌ل ناماژە‌یه‌کی ئاشکرایە بۆ ئە‌و پووداوه، وە‌بیر‌خستنه‌وه‌یه‌کی‌شه بۆ ئە‌و هاوپه‌یما‌نی‌تیە کۆ‌نه، دا‌لده‌دانی موتعیمی کوپی عە‌دی بۆ پيغمبر ﷺ تە‌نها هە‌لۆ‌ی‌ستی‌کی جوامی‌زانە نە‌بوو، بە‌لکو چا‌ودێ‌رییە‌ک بوو بۆ بە‌رژ‌ه‌وه‌ندییە‌کانی خۆی، بۆ‌ی دە‌نگی قورپە‌یشیش لە‌دا‌لده‌دانی موتعیم بۆ پيغمبر ﷺ، لە‌ترسی چە‌ک نە‌بوو، بە‌لکو لە‌ترسی چە‌کە‌کانی هە‌موو خوزاعە‌و خە‌زرج بوو.^۲

هەر‌وه‌ها لە‌یادمان نە‌چیت کە‌موتعیم یە‌کێ بوو لە‌وانە‌ی لا‌پەرە‌ی سته‌مکاری دژبە بە‌نی هاشم لا‌برد، پاش ئە‌وه‌ی لە‌هە‌لبە‌ستی‌کدا ئە‌بو‌تالیب گله‌یی لی‌کردبوو.

پيغمبر ﷺ یش ئە‌م چاکە‌ی موتعیمە‌ی هەر لە‌بەر چا‌وبوو، کە‌خۆی و کو‌پو خزمە‌کانی خسته مە‌ترسیه‌وه لە‌پێ‌نا‌ویدا، بۆ‌یه دەر‌بارە‌ی دی‌لە‌کانی بە‌در فەر‌مووی: ((لو كان المطعم بن عدی حياً ثم کلمنی فی هؤلاء النتنی لترکتهم له)).^۳ واتە: ئە‌گەر

۱- پ‌روانه: انساب الاشراف للبلاذری، تحقیق محمد حمید الله ۷۱/۱.

۲- پ‌روانه: اصول الفكر السياسي في القرآن الکریم لا، ۱۸.

۳- البخاری، کتاب ۶۴ باب ۱۲ ورقمه ۴۰۲۴.

موتعیمی کوړی عه‌دی له‌ژياندا بوايه وقسه‌ی له‌گه‌لم بکړدايه ده‌رباره‌ی ئه‌و بؤگه‌نانه وازم لټيان ده‌هینا له‌به‌ر خاتری ئه‌و، که‌واته پيغمبر ﷺ سهره‌پای دوژمنایه‌تی بیروباوه‌پ جیوازی ده‌خاته نیوان ئه‌وانه‌ی له‌پروی ئیسلام پراوه‌ستان وئ‌ه‌وانه‌ی پشتگیریان کړو چاکه‌یان له‌گه‌ل کړد، چونکه له‌پره‌وشتی پيغمبرایه‌تیدا نییه که‌چاکه له‌بیر بکات.^۱

به‌م شیوه پيغمبر ﷺ پړی وپره‌سمی له‌کومه‌لگاکی به‌کارده‌هینا بؤ به‌رژه‌وه‌ندی ئیسلام، بؤیه ته‌ماشای بونیاتی کومه‌لایه‌تی ده‌کړد وه‌کو پاستیه‌کی میژوویی، ته‌ماشای مروفی بیباوه‌پړی نه‌ده‌کړد وه‌کو ژماره‌یه‌ک له‌ناو ژماره‌کاندا، به‌لکو وه‌کو تاکیک له‌نیو توپړکی کومه‌لایه‌تی به‌یه‌کداچوودا، مروفیش توانای ه‌یه که‌به‌خوی بیټه هیژنکی کومه‌لایه‌تی کاریگر، موتعیمی کوړی عه‌دی ش تاکه‌که‌سیک نه‌بوو، به‌لکو دامه‌زراوه‌یه‌ک بوو، به‌له‌دایک‌بوونی خوی له‌دایک نه‌بوو، به‌لکو له‌دایک‌بوونی ده‌گه‌رپټه‌وه بؤ میژوویه‌کی کون بؤکاتی ململانیی یه‌کتابه‌رستی و بټپه‌رستی، جا ئه‌گه‌ر ئیستا بووه‌ته دامه‌زراوه‌یه‌کی په‌تی بؤ بیباوه‌پان، ئه‌وه ناگه‌یه‌نیت که‌سوودی نه‌مابیت و به‌کارنه‌هینریت بؤ ه‌ه‌ول‌دانی گټپانه‌وه‌ی بؤ ئیسلام.

۶- گه‌شته‌که‌ی پيغمبر ﷺ ه‌ندی سهرکه‌وتنی چاکي له‌بواړی بانگه‌وازاو به‌دیهینا، یه‌کی له‌وانه کاریگرېوونی لویکی نه‌صرانی (عه‌د‌داس) به‌ پيغمبر ﷺ و موسلمان بوونی، ه‌روه‌ها موسلمان بوونی ه‌ندی له‌جنوک‌ه‌کان، که‌گه‌پانه‌وه لای کومه‌لانی خویان وناگاداریان کړدنه‌وه.

۱- به‌سهره‌تاتی عه‌د‌داس :

کاتیک پيغمبر ﷺ توشی ئیش و زیان بوو له‌خه‌لکی تائیف ه‌وه‌و، ناچاریان کړد په‌ناباته باخیکی عوتبه وشه‌یبه‌ی کوپانی په‌بیعه، که‌ه‌ردوکیان له‌وکاته له‌ناو باخه‌که‌دا بوون و، به‌زییان پیاداهاات و، لویکی نه‌صرانی کارکوزار له‌لایان ه‌ه‌بوو، ناوی عه‌د‌داس بوو، به‌بؤلک تری ناردیانه لای پيغمبر ﷺ، عه‌د‌داسیش تریکه‌ی له‌به‌رده‌م پيغمبردا ﷺ داناو پیی وت: بخو. پيغمبر ﷺ کاتیک ده‌ستی

بۆ برد فه‌رمووی: ((بسم الله)) وئینجا خواردی، عه‌دداس ته‌ماشای نێو چاوانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ ی کرد ووتی: سویند به‌خوا خه‌لکی ئه‌م وڵاته‌ قسه‌ی له‌و شیوه‌ ناکه‌ن، ئینجا پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێی وت: ((ومن اهل اي البلاد انت يا عداس؟ وما دينك؟)) واته‌: ئه‌ی خه‌لکی کام وڵاتی عه‌دداس؟ ئه‌ی له‌سه‌ر چی ئایینیکی؟ وتی: من نه‌صرانیم و خه‌لکی نه‌ینه‌وام. پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: له‌لادیکه‌ی یونسێ پیاوی خواناس، عه‌دداس ووتی: ئه‌ی تۆ چوزانی یونس کێیه‌؟ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((ذاك اخي كان نبيا وانا نبي)) واته‌: ئه‌و برامه‌، ئه‌و پێغه‌مبه‌ربو، منیش پێغه‌مبه‌رم. ئیتر عه‌دداس ده‌ستی کرد به‌ماچ کردنی سه‌ری و ده‌ست و قاچی، کوپانی په‌یبه‌ یه‌کیکیان به‌وی تریان وت: کارگوزاره‌که‌تی تیکدا، کاتیک عه‌دداس گه‌پایه‌وه‌ لایان پێیان وت: ئه‌وه‌ چی بوو ده‌ست و قاچیت ماچ ده‌کرد؟ وتی: گه‌وره‌م له‌سه‌ر زه‌ویدا که‌سی تر نییه‌ له‌ئه‌و چاکتر، شتیکی پێت پێغه‌مبه‌ر نه‌بێت که‌س نایزانیت، وتیان: به‌لآت لیکه‌وێت ئه‌ی عه‌دداس، له‌ئایینه‌که‌ت هه‌لته‌ن گێرپه‌ته‌ چونکه‌ ئایینی تۆ له‌ئایینی ئه‌و چاکتره‌^۱.

* (بسم الله) کردنی پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێش خواردن، جێبه‌جێکردن بوو بۆ سوننه‌تیک له‌ سوننه‌ته‌کانی ئیسلام، چاکه‌ی ئه‌وه‌شی تیا بوو که‌ ئه‌م لاوه‌ نه‌صرانییه‌ی بۆ ئیسلام پاکیشا، له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ر ناوی خاوی برد پێش خواردنه‌که‌، ئه‌م لاوه‌ هه‌موو هه‌ست و نه‌ستی هاته‌ جۆش و خروش و سه‌رسوڕمانی خۆی پراگه‌یان له‌کاره‌که‌ی، چونکه‌ خه‌لکی ئه‌و وڵاته‌ ناوی خوا ناهێنن پێش خواردن.

* (بسم الله) کردن له‌پێش خواردن وه‌کو هه‌موو سوننه‌ته‌ دیاره‌کانی تر، له‌هۆکانی جیا‌بونه‌وه‌ی موسلمانه‌ له‌ده‌وروپه‌ره‌ بته‌رسته‌که‌، ئه‌م جیا‌بونه‌وه‌ش سه‌رنجی بێ‌باوه‌پان پاده‌کێشیت و، پالیشیان پێوه‌ ده‌نی پرسیار بکه‌ن و له‌ئیسلام حاڵی بن ولێ نزیك ببنه‌وه‌^۲.

* عه‌دداس د‌ل‌نیا‌بوونی ته‌واوی هه‌بوو به‌پێغه‌مبه‌رایه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ. به‌به‌لگه‌ی هه‌لوێستی له‌هه‌ردوو سه‌رگه‌وره‌که‌ی، کاتیک فه‌رمانیان پێکرد له‌گه‌ڵیان ده‌رچیت بۆ

۱- صحیح السیره النبویه ۱۳۷، ۱۳۶.

۲- به‌وانه‌: التاريخ الاسلامي ۲۲/۳.

جه‌نگی به‌در، وتی: ده‌تانه‌ویت بچم بۆ شه‌پی نه‌و پیاوه‌ی له‌باخه‌که‌تاندا بوو؟ سویند به‌خوا چیاکان خۆیان ناگرن له‌به‌رده‌میدا، وتیان: به‌لات لیکه‌ویت نه‌ی عه‌دداس، به‌زمانی جادووی لیکردی.^۱

* نه‌و وته‌یه‌ی عه‌دداس ((له‌سه‌ر زه‌ویدا که‌س نییه‌ له‌نه‌و چاکتر)) دلنه‌واییه‌کی گه‌وره‌بوو بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه‌ نه‌گه‌ر چی که‌سه‌کانی خۆی ئیش و نازاری ده‌ده‌ن، نه‌وه‌ بیگانه‌یه‌که‌ له‌نه‌ینه‌واوه‌ ده‌ست و قاچی ماچ ده‌کات و، شایه‌تی پیغه‌مبه‌رایه‌تی بۆ ده‌دات، نه‌مه‌یش قه‌ده‌ریکی خواجه‌تی یه‌، که‌سێک له‌نه‌ینه‌واوه‌ پالده‌نیت بۆ نه‌وه‌ی باوه‌رپه‌خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی به‌یئیت^۲.

ب_ موسلمان بوونی جنۆکه:

کاتێک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌تائیف گه‌رپاوه‌ بۆ مه‌ککه‌ و له‌سه‌قیف بۆ هیوا بوو، که‌گه‌یشه‌ ناوچه‌ی نه‌خه‌، له‌شه‌ودا ده‌ستی کرد به‌شه‌و نوێژ، له‌و ساته‌دا که‌سانێک له‌جنۆکه‌کان گوێیان لی گرت، حه‌وت که‌س بوون له‌جنۆکه‌کانی نه‌صیبین، که‌خوای گه‌وره‌ له‌قورئاندا باسیکردوون، نه‌وان گوێیان گرت له‌خویندنه‌وه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تاکو لێی بوویه‌وه، نه‌و کاته‌ گه‌رپاوه‌ بۆلای کۆمه‌لانی خۆیان ووردیایان پێدان و نه‌وانیش موسلمان بوون، خوای گه‌وره‌یش سه‌رگوزشته‌که‌یانی باس کرد له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمْعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُّنْذِرِينَ ۚ﴾ (٢٩) ﴿قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ (الاحقاف: ٢٩، ٣٠).

نه‌و جنۆکانه‌ دابه‌زینه‌ سه‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌کاتێکدا نه‌و خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی قورئان بوو، که‌گوێیان لێبوو، وتیان: ﴿أَنصِتُوا﴾ واته‌: بێده‌نگ بن وگوێ پargن.

۱- بېروانه: سبل الهدى والرشاد ۲/ ۵۷۸.

۲- بېروانه: التربية القيادية ۱/ ۴۲۷.

ناوی موحه مد ﷺ وای لیها ت دلی جنوکه کانیش بوی دهگه شایه وه، نه وه ک دلی باوه پرداران ی مروفه کان به ته نها، که سانی که له نه وانیش نالای به کتاپه رستیان به رز کرده وه، خویانیان به کلا کرده وه بۆ بانگه واز کردن بۆ لای خوا، خوای گه وره یش به شیوه یه ک باسی نه وانه ی کرده وه تا کو پوژی دوابی هر به سه ر هاتنه که یان بخویند ریته وه خوای په روه رگار ده فه رمویت: ﴿قُلْ أُوحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۝١ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ وَلَنْ نُشْرِكَ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۝٢ وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۝٣ وَأَنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ شَطَطًا ۝٤ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّن نَقُولَ الْإِنسَ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۝٥ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۝٦ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَن لَّن يَبْعَثَ اللَّهُ أَحَدًا ۝٧ وَأَنَا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مِثْلَ شَحَرٍ حَرًّا ۝٨ أَشَدَّ وَشْهًا ۝٩ وَأَنَا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسْمِ ۝١٠ فَمَن يَسْمَعُ الْآنَ مِحْدَلَهُ ۝١١ شَهَابًا رَّصَدًا ۝١٢ وَأَنَا لَا نَدْرِي أَشَرُّ أَرِيدُ يَمَنَ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝١٣ وَأَنَا مِنَّا الصَّالِحُونَ ۝١٤ وَمِنَا دُونُ ذَلِكَ كُنَّا طَرَائِقُ قِدَدًا ۝١٥ وَأَنَا ظَنَنَّا أَن لَّن نَعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ هَرَبًا ۝١٦ وَأَنَا لَمَّا سَمِعْنَا الْمَدَى ۝١٧ آمَنَّا بِهِ ۝١٨ فَمَن يُؤْمِنُ بِرَبِّهِ ۝١٩ فَلَا يَخَافُ بَحْسَ ۝٢٠ وَلَا رَهَقًا ۝٢١﴾ (الجن: ١-١٣).

ئوه فه تحيکی خوايی بوو له بواړی بانگ وازدا، له کاتيکدا بوو که پيغمبر ﷺ له ناوچه ی نه خله دا بوو، توانای ئه وهی نه بوو که بيته ناو مه ککه وه، ئایا سهرکه شه کانی قوپه یش ده یانتوانی باوه پدارانی جنوکه کان به ديل بگرن جوړه ها نه شکه تجه یان بده ن؟^۱

کاتیک پيغمبر ﷺ هاته مه ککه وه له په نای موعيم دا، سوپه تی (الجن)ی به سهر هاوه لانددا ده خوینده وه، دلّه کانی ئه وانیش به جاری ده خرؤشا بؤ قسه کانی خواي گه وړه، چونکه ده رکه وت ته نها خو یان نین له م شه په دا، به لکو ئه وه برا جنوکه کان یان هه مان شه پریان به رپا کردووه دژ به بته رستی.

له پاش یه که م چاوپيکه وتنی نیږده ی جنوکان له گه ل پيغمبر ﷺ دا به چه ند مانگیک، نیږده ی دووه میان هاته خزمه پيغمبر ی خوشه ویست موحه مه د ﷺ، بؤ ئه وه ی گوی بگرن له قسه ی خواي گه وړه.^۲

له عهلقه مه وه هاتووه که پرسپاری کردووه له ئیبنو مه سعودو ووتویه تی: ئایا که سیک له ئیوه ناماده بوون له و شه وهی نیږده ی جنوکه کان هاتن؟ وتی: نه خیر، به لام شه ویکیان له گه ل پيغمبر ﷺ بووین وله پردیارنه ما، ئیمه ش له دؤل و به رزاییه کانددا بؤی گه پاین، وتمان په شه کوژ کراوه، ده لیت: ئه و شه وه ناخوشتین شه و بوو به سهرماندا تیپه پی، سهر له به یانی بینیمان له لای ئه شکه وتی حیراوه هات، وتمان: ئه ی پيغمبر ی خوا، لیمان ونبوویت ویؤت گه پاین ونه ماندؤزیته وه، شه ویکی یه کجار ناخویشیمان به سهر برد، فهرمووی: ((اتانی داعي الجن، فذهبت معه، فقرأت عليهم القرآن)) واته: نیږده ی جنوکه هاتنه لام ومنیش قورئانم بؤ خویندنه وه ده لیت: بردینی وشوینه واره کان یان وشوینه واری ئاگره کان یانی پینیشانداین، پرسپاری خواردنیشیان لی کرد، فهرمووی: ((نعم کل عظم ذکر اسم الله عليه يقع في ايديكم اوفر مايكون لحماً، وكل بعة علف لدوا بكم)) واته: هه مو ئیسقانیك ناوی خواي له سهر هیتراییت وه کو ئه وه یه زؤر گوشتن بیت، هه مو

۱- بېوانه: التربية القيادية ۱/ ۴۴۲ .

۲- هه مان سهرچاوه ۱/ ۴۴۵ .

پشقاییکیش ئالیکه بۆ ئاژه له کانتان. دواى پىغەمبەر ﷺ فه رمووى: ((فلا تستنجوا بها فانها طعام إخوانکم)).^۱ واتە: خۆتانى پىپاک مه که ونه وه چونکه خواردنى براکانتانه.

ئەم سەرکه وتنه گه وره يه له جيهانى جنۆکه، پيشه کييه ک بوو، بۆ زنجيره يه ک سەرکه وتنى گه وره له جيهانى مروّفه کاندا، چونکه چاوپيکە وتن له گه ل نيرده ي ئەنصاره کاندا پاش چه ند مانگيک پوویدا.^۲

۱- مسلم، کتاب الصلاة ۳۳۲/۱ رقم ۱۵۰-۴۵۰.

۲- بروانه: التربية القيادية ۴۴۵/۱.

باسی چواره‌م: ئیسراو میعراج..... نه‌وپه‌ری پیرلینان

پیمن وایه نه‌م کاره له ئاسابه‌ره مه‌زنه، چه‌ند ئامانجیکی تیادابوو: خوای گه‌وره ده‌یه‌ویست هه‌لیک بپه‌خسینی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بۆ نه‌وه‌ی چاوی بکه‌ویته دیارده گه‌وره‌کانی ده‌سه‌لاتی، تا‌کو دلی پرییت له‌سوکنایی و متمانه‌و، به‌هیزترییت له‌هیزش بردنه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی بیباوه‌پان له‌سه‌ر زه‌وی، وه‌کو نه‌وه‌ی له‌گه‌ل موسا پرویدا، کاتیک خوای گه‌وره ویستی ده‌سه‌لاتی مه‌زنی خوای پی پیشان بدات، پیی فرموو: ﴿قَالَ أَلْقِهَا يَمُوسَىٰ﴾ (۱۱) ﴿فَالْقَمْهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ﴾ (۱۰) ﴿قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَىٰ﴾ (۱۱) ﴿وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ آيَةً أُخْرَىٰ﴾ (۲۲) ﴿لِزُرِكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ﴾ (طه: ۱۹-۲۳)

له‌گه‌شتی ئیسراو میعراجدا خوای گه‌وره نیشانه‌ی گه‌وره‌ی به‌پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نیشاندا، وه‌کو پێشه‌کی یه‌ك بۆ كۆچ‌کردن و، بۆ گه‌وره‌ترین پووبه‌پووبونه‌وه به‌دریژایی میژوو له‌دژی بیباوه‌پی و گومپایی و خراپه‌کاری، نیشانه‌کانیش زۆر بوون: پۆیشتن بۆ به‌یتولمه‌قدیس، به‌رزبوونه‌وه‌ی بۆ ئاسمان، بینینی نه‌و نادیارانه‌ی پیغه‌مبه‌ران بانگه‌وازیان بۆ کردوو؛ وه‌کو: فریشته‌و ئاسمانه‌کان و به‌هه‌شت و دۆزه‌خ وه‌چه‌ندین نمونه‌ له‌ خوشگوزهرانی و نه‌شکه‌نجه.

ئاخاوتنی قورئان ده‌ریاره‌ی ئیسرا، له‌سوپه‌تی (الاسراء) دا بوو، هه‌روه‌ها ده‌ریاره‌ی میعراج له‌سوپه‌تی (النجم) دا بوو، خوای گه‌وره باسی ئیسرائی کردوو و فرموویه‌تی: ﴿لِزُرِكَ مِنْ آيَاتِنَا﴾ (الاسراء: ۱) له‌سوپه‌تی (النجم) یش دا ده‌فرموویت: ﴿لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ﴾ ئینجا له‌پروودای ئیسراو میعراجدا چه‌ندین زانست و نه‌ینی وورده‌کاری و وانه‌وپه‌ندی تیادایه.

ماموستا (ابو الحسن الندوی) ده لایت: نيسرا هـ روا پووداويكي ناسان نهـ بوو،
 پيغه مبر ﷺ چهـ د بهـ لگهـ يهـ کي گهـ ورهـ ي تياـ دا بـ بيـ ني، يـ ان بهـ لگهـ کاـ ني نـ اسـ مان و
 رهـ وي بهـ چـ اوـ ي خـ و ي بـ بيـ ني، بهـ لکو زياـ تريـ ش لهـ وانهـ، نهـ م گهـ شـ تهـ پيـ غهـ مـ برـ ايـ هـ تـ يهـ
 چهـ نـ دين و اتـ اي گـ رنـ گ و ناـ مـ اژـ هـ يـ د اناـ يـ دوـ وري تياـ دا بوـ: هـ ر دو و نهـ و سوـ پـ رتهـ ي
 دابـ هـ زين لهـ مـ پ نهـ م پووداوه، پـ اياـ نـ گهـ يـ انـ د کهـ پيـ غهـ مـ بر ﷺ پيـ غهـ مـ بر ي هـ ر دو و
 قـ يـ بلهـ و، پيـ شـ هـ وـ اي هـ ر دو و پـ وژـ هـ لـ ات و پـ وژـ ناـ وـ او، مـ يـ راـ تـ گـ ري پيـ غهـ مـ برـ انـ ي پيـ شـ خـ و ي و،
 پيـ شـ هـ وـ اي نهـ و هـ کاـ ني داـ هاـ توـ و ي دواي خـ و يهـ تي، لهـ کهـ ساـ يهـ تي پيـ غهـ مـ بر ﷺ و لهـ
 نـ يـ سـ راـ نهـ کهـ يـ دا مـ هـ کـ که گهـ يـ شـ ت بهـ قـ وـ دس و، بهـ يـ توـ لـ حـ رـ ام گهـ يـ شـ تهـ مـ هـ سـ جـ يـ د و لـ نهـ قـ صـ ا،
 نو يـ ژـ ي بهـ پيـ غهـ مـ برـ ان کـ رد، نهـ مـ هـ يـ ش ناگـ دا رـ يـ يـ هـ ک بو و بـ و گـ شـ تـ گـ يـ ري پـ هـ يـ امـ هـ کـ ي و
 هـ مـ يـ شـ هـ يـ ي پيـ شـ هـ وـ ايـ هـ تي بـ و مـ رـ و فـ ايـ هـ تي، بهـ کهـ لک هاـ تـ ني نـ ايـ يـ نهـ کهـ ي بـ و هـ مـ و و کـ ات و
 شو يـ نـ يـ ک، هـ ر و هـ ا نهـ م سوـ پـ رتهـ پـ يـ وژـ هـ هـ لـ سا بهـ دـ هـ سـ نـ يـ شـ انـ کـ ردـ ني کهـ ساـ يهـ تي
 پيـ غهـ مـ بر ﷺ و يـ اسـ کـ ردـ ني پيـ شـ هـ وـ ايـ هـ تي و سـ هـ ر کـ ردـ ايـ هـ تي کـ ردـ ني و، پـ لهـ و پـ ايـ هـ ي نهـ و
 نو مـ مـ هـ تـ ي کهـ بـ و ي رـ هـ وانهـ کـ راوهـ، باوهـ ي پيـ دـ هـ هـ يـ ني و، نهـ و پـ و لـ هـ ي کهـ دـ هـ يـ گـ يـ ژـ يـ ت
 لهـ حـ بـ هـ انـ دا و، لهـ نـ تو گـ ل و نهـ تهـ و هـ کاـ ندا.^۱

یه که م: سه رگوزشته ی ئیسراو میعراج له پوانگه ی فرموده کانه وه: له نه سی
کوپى مالیک ﷺ ده فرمویت: پیغه مبه ر ﷺ فرمویه تی: ((أتيت بالبراق- وهو
دابة ابيض طويل فوق الحمار ودون البغل (...)).^۲

واته: بوراقيان بۆ ھىنام – ولاغىكى سىپى بەرزتر لە گوئى دريژو نزمتر لە ھىستر، سىمى دادەنئى لە ئەو شوئىنەى چاوى پىئى دەگات، دەفەر موئىت: سوارى بووم و تاكو ھاتمە (بيت المقدس)، دەفەر موئىت: بە سىتم بە قولفى دەرگاي (بيت المقدس) ھو، كە پىتغە مەھران پىش من ولاغە كانيان پىوھى بە ستوو، دەفەر موئىت: ئىنجا چومە ناو مزگەوتە كە ھو، دووركات نوژم تياكرد، دواى ئەو ھو دەرچووم و جىبرىل قابىك مەى، قاپى شىرى بۆ ھىنام، منىش قاپە شىرە كەم ھەلبژارد، جىبرىل وتى: فىترەت ھەلبژارد .

١- برونه: الاساس في السنة ٢٩٢/١ .

۲- مسلم: کتاب الایمان، باب الاسراء برسول الله ﷺ رقم: ۲۵۹_۱۶۲.

له فهرمووده ی مالیکې کوږې صه عصه شدا هاتووه: پټغمبه ری خوا ﷺ باسی
شه وی ئیسرائی بۆ کردوون وفهرموویه تی: ((بینما انا فی الحطیم)).....

له کاتیکدا پاکشابووم له نټوان پوکن ومه قامی ئیبراهیم یان له حیجردا جبریل
هاته لام وله چالی قورگمه وه تاکو خواری ناوکی دپی ودلی دهرکردم، دواپی
ته شتیکی ئالتونینی هیئا پری بوو له باوه پ دلی تیا شوږدمه وه، ئینجا پرکرایه وه و
گټږدارایه وه جیگای خوی، ئینجا ولاغیکیان بۆ هیئام سپی بوو له هیستر نزمتر و
له گوئی دریز به رزتر، ههنگای له نه و په پری جیگای بینینی داده نا، له سهر نه وه سوار
کرام و له گهل جبریل چوین تاکو گه یشتینه ئاسمانی به که م، داوای کرد دهرگا که
بکړیته وه، ووتیان نه وه کییه؟ ووتی جبریل، وتیان: کیټ له گهل دایه، وتی:
موحه مه د، وتیان: نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریټ، ئینجا
دهرگا که کرایه وه وئادم له وی بوو، وتی: نه وه ئادمه می باوخته، سلوی لی بکه،
منیش سلوم لی کرد وه لومی دامه وه وتی: به خیر بی ی نه ی کوږی باش و،
پټغمبه ری چاک، دواپی نه وه به رزی کردمه وه تاگه یشتینه ئاسمانی دووم وداوای
کرد دهرگا که بکړیته وه، وتیان: نه وه کییه؟ وتی: جبریل، وتیان: کیټ له گهل
دایه؟ وتی: موحه مه د، وتیان: نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریټ،
دهرگا که کرایه وه، بینیم عیساو یه حیا له وین، وتی: نه وه یه حیاو عیسیاه، سلویان
لی بکه و منیش سلوم لیکردن و وه لامیان دامه وه، وتیان: به خیر بیټ نه ی برای
چاک و پټغمبه ری چاک، ئینجا به رزیکردمه وه بۆ ئاسمانی سییه م وداوای کرد
بکړیته وه وتیان: نه وه کییه؟ وتی: جبریل، وتیان: نه ی کیټ له گهل دایه؟ وتی:
موحه مه د، ووتیان: نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، ووتیان: به خیریټ و،
دهرگا که کرایه وه بینیم یوسف له وینه، وتی: نه وه یوسف ه سلوی لی بکه و سلوم
لیکرد، نه ویش وه لومی دامه وه وتی: به خیریټ نه ی برای چاک و پټغمبه ری چاک.

ئینجا به رزکرامه وه تاگه یشتینه ئاسمانی چواره م وداوای کرد بکړیته وه، وتیان:
نه وه کییه؟ وتی: جبریل، وتیان: نه ی کیټ له گهل دایه. وتی: موحه مه د، وتیان:
نایا نیردراوه به شوینیدا؟ وتی: به لی، وتیان: به خیریټ و دهرگا که کرایه وه، بینیم

ئيدريس له‌وييه، وتی: ئه‌وه ئيدريس، سلاوی لی بکه، منیش سلاوم لیکرد وه‌لامی دامه‌وه وتی: به‌خیرییت ئه‌ی برای چاک و پيغه‌مبه‌ری چاک .

ئینجا به‌رزی کردمه‌وه بۆ ئاسمانی پینجه‌م وداوای کرد بکریته‌وه. وتیان: ئه‌وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: کی‌ت له‌گه‌ل‌دایه؟ وتی: موحه‌ممه‌د، وتیان: ئایا نیردراوه به‌شوینیدا؟ وتی: به‌لێ، وتیان: به‌خیرییت وده‌رگا‌که کرایه‌وه، بینیم هارون له‌وييه، وتی: ئه‌وه هارونه سلاوی لی بکه و سلاوم لیکردو، وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دامه‌وه ووتی: به‌خیرییت ئه‌ی برای چاک و پيغه‌مبه‌ری چاک.

ئینجا به‌رزی کردمه‌وه تاگه‌یشتینه ئاسمانی شه‌شم وداوای کرد بکریته‌وه، وتیان: ئه‌وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتیان: کی‌ت له‌ گه‌ل‌دایه؟ وتی: موحه‌ممه‌د، وتیان: نیردراوه به‌شوینیدا؟ وتی: به‌لێ، وتیان: به‌خیرییت، بینیم موسا له‌وييه، وتی ئه‌وه موسایه سلاوی لی‌بکه، منیش سلاوم لیکردو وه‌لامی دامه‌وه، وتی: به‌خیرییت ئه‌ی برای چاک و پيغه‌مبه‌ری چاک؛ کاتی‌ک به‌جیم هیشت گریا، وتیان: بۆ ده‌گریت؟ وتی: ده‌گریم چونکه لاوی‌ک دوا‌ی من په‌وانه کراوه، ئوممه‌ته‌که‌ی ئه‌و زۆتر ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه له‌ئوممه‌تی من.

ئینجا به‌رزیکردمه‌وه بۆ ئاسمانی چه‌وته‌م وداوای کرد بکریته‌وه، وتیان: ئه‌وه کییه؟ وتی: جیبریل، وتی: ئه‌ی کی‌ت له‌گه‌ل‌دایه؟ وتی: موحه‌ممه‌د، وتیان: نیردراوه به‌شوینیدا؟ وتی: به‌لێ، وتی: به‌خیرییت، بینیم ئیبراهیمه، وتی: ئه‌وه باو‌کته سلاوی لی بکه، وتی: منیش سلاوم لیکرد، ئینجا وتی: به‌خیرییت ئه‌ی کو‌پی چاک و پيغه‌مبه‌ری چاک، ئینجا (سدره‌ المنته‌ی)م بۆ نزی‌ک کرایه‌وه، بینیم به‌ره‌که‌ی وه‌کو گۆزه‌کانی هه‌جر^۱.

گه‌وره‌یه، گه‌لا‌کانیشی وه‌کو گو‌یی فیل بوون، وتی: ئه‌وه (سدره‌ المنته‌ی)یه، ئینجا چوار پوبارم بینى، دووانى له‌ناوه‌وه‌و دووانیشی ئاشکرا‌بوون، وتی: ئه‌وه چییه جیبریل؟ وتی: دوو نادیاره‌که له‌به‌هه‌شتن، دوو ئاشکرا‌که‌ش نیل و فو‌راتن، ئینجا (البیت المعمور)م لی نزی‌ک‌کرایه‌وه.

ئینجا قاپیکې مهی وقاپی شیر و، قاپی هه نگوینیان بۆ هینام، منیش شیره کهم هه لېژارد وتی: ئه وه فیتړه ته (واته: ئایینی ئیسلام) که خۆت وئوممه ته که ت له سهرین.

ئینجا نو یژم له سهر فهرزکرا په نجا نو یژ له هه موو پوژیکدا، ئیتر که پامه وه به لای موسا تیپه پیم وتی: فهرمانی چیت پیکرا؟ وتم: په نجانویژ هه موو پوژیک، وتی: ئوممه تی تۆ په نجا نو یژ پیناکریت هه موو پوژیک، سویند به خوا من خه لگیم تاقیکردوه ته وه پیش تۆ، له گه ل به نی ئیسرائیل دهردی سهری زۆرم بینیه، جابگه پیره وه بۆ لای خوا ی خۆت وداوای لیکه ئاسانی بکاته وه له سهر ئوممه ته که ت، منیش که پامه وه وده نو یژم بۆ که مکرده وه، که پامه وه لای موسا هه مان قسه ی بۆ کردمه وه، منیش که پامه وه لای خوا وده نو یژ تری بۆ که م کردمه وه، ئینجا که پامه وه لای موسا هه مان قسه ی بۆ کردمه وه، منیش که پامه وه وفهرمانم پیکرا به دده نو یژ له پوژیکدا، که پامه وه وه مان قسه ی بۆ کردم، که پامه وه وفهرمانم پیکرا به پینج نو یژ له پوژیکدا، که پامه وه لای موسا، وتی چی فهرمانت پیکراوه؟ وتم: به پینج نو یژ له پوژیکدا، وتی: ئوممه تی تۆ پینج نو یژ بۆ ناکریت له پوژیکدا، من ئه زمونم له گه ل خه لکی هه یه و زۆرم له به نی ئیسرائیل بینیه، بۆیه بگه پیره وه بۆ لای په روه ردگارت با که متری بکاته وه.

وتم: ئه وه ندهم له خوا داوا کرد تاشهرم کرد، به لکو پازی ده بم، ده فهرمویت: کاتیک تیپه پیم بانگه ریک بانگی کرد: فهرزی خۆم به پرخست وئاسانکاریم بۆ به نده کانم کرد.^۱

پړوواوې ئیسراو میعراج پیش هیجره ت به سالتیک بووه، وه کو (القاضی عیاض) ده لیت: له کتابی (الشفاء).^۲

کاتیک پیغه مبر ﷺ له و گه شته پیرۆزه ی که پایه وه باسی ئه م پړوواوه ی کرد بۆ خه لکی، له کو پیکدا که موتعیمی کوپی عه دی وعه مری کوپی هیشام و وه لیدی کوپی

۱- البخاری، مناقب الانصار، باب فی المعراج رقم ۳۸۸۷.

۲- الشفاء بتعريف حقوق المصطفى ۱۰۸/۱.

موغیره‌ی تیا دانیشتبوو، فه‌رمووی: ((انی صلیت اللیلة العشاء فی هذا المسجد، و صلیت به الغداة، و آتیت فیما دون ذلك بیت المقدس، فنشر لی رهط من الانبیاء منهم ابراهیم، و موسی و عیسی، و صلیت بهم و کلمتهم)) واته: من ئەم شه‌و نوێژی عیشام له ئەم مزگه‌وته کردو دوا‌ی ئەو چووم بۆ به‌یتولمه‌قدس، له‌وی کۆمه‌لێک له‌پیغه‌مبه‌رانم بینى، له‌وانه: ئیبراهیم و موسا و عیساو، پێش نوێژیم بۆ کردن و قسه‌م له‌گه‌ڵ کردن، عه‌مری کوپی هیشام وه‌کو گاته‌ جارێ و تى: باسیان بکه‌ بۆم، فه‌رمووی: ((أما عیسی ففوق الریعة، و دون الطول و...)).^۱ واته: سه‌باره‌ت به‌عیسا له‌نیوان مام ناوه‌ندو بالا به‌رزدا بوو، سنگ پان، پیست ناسک، قژ لول، سوروسی، ده‌توت عوروه‌ی کوپی مه‌سعوده، سه‌باره‌ت به‌موسایش، گه‌وره‌و بالا به‌رز بوو، ده‌توت یه‌کیکه‌ له‌هۆزی شه‌نوئه، ددانه‌کانی له‌سه‌ریه‌ک بوون و، لیوی گرزبویه‌وه و، پووکی ده‌بینرا، پووکی گرزبوو، به‌لام ئیبراهیم سویند به‌خوا به‌پواله‌ت و ئاکار هه‌ر له‌خۆمه‌چوو.

وتیان: ئە‌ی موحه‌مه‌د! باسی به‌یتولمه‌قدیس مان بۆ بکه‌، فه‌رمووی: ((به‌شه‌و چوومه‌ ناو شاره‌که‌وه‌و به‌شه‌ویش ده‌رچووم)) ئینجا جبریل له‌سه‌ر شیوه‌که‌ی خۆی هات به‌باله‌کانی یه‌وه‌و، ده‌یوت: ((ده‌رگایه‌کی وایه، له‌فلانه‌ جیگا، ده‌رگایه‌کی تری وایه، له‌فلانه‌ جیگا، ئینجا پرسیا‌ری تریان لی‌کرد، ئە‌ویش فه‌رمووی: له‌په‌وحا به‌لای فلانه‌ کارواندا پۆیشتم، و شتریکیان لی‌بزیوو بوو، به‌دوایدا ده‌گه‌پان، که‌گه‌یشتنه‌ جیگا‌کانیان، که‌سی لی‌ نه‌بوو، په‌رداخیکی ئاو دانرابوو، هه‌ندی‌کم لی‌خوارد، پرسیا‌ریان لی‌بکه‌ن. وتیان سویند به‌خوا ئە‌مه‌ به‌لگه‌یه. ئینجا گه‌یشتنه‌ لای فلانه‌ کاروان، و شتره‌کان له‌من هه‌له‌هاتن، به‌لام دانه‌یه‌کی سو‌ریان له‌سه‌ر ئە‌ژنۆ دانیشت، که‌ژاوه‌یه‌کی له‌سه‌ر بوو، هی‌لی سپی تیا‌دا بوو،... پرسیا‌ریان لی‌بکه‌ن. وتیان: سویند به‌خوا ئە‌مه‌یشه‌ به‌لگه‌یه _ ئینجا له‌لای ته‌نعیم گه‌یشتمه‌ لای فلانه‌ کاروان، و شتریکی په‌ش و سپی پێشیان که‌وتبوو، نیستایش له‌و پێگه‌ شاخاوییه‌وه‌ به‌ره‌و پوتان دیت، ئینجا وه‌لیدی کوپی موغیره‌ و تى: جادوبازه، ئە‌وانیش پۆشتن،

ته ماشایان کرد چؤنی وت و ابو، ئیتر تۆمهت باریان کرد به جادوگری ووتیان: وه لیدی کورپی موغیره راستی کرد.

ئهم پروداوه تاقیکردنه وه یه ک بوو بۆ خه لکی، بۆیه خه لکانیک له وانه ی باوه پریان هینا بوو پاشگه زبونونه وه، پزیشتن بۆ لای ئه بوبه کری سه دیق په زای خوای لیبت، وتیان: ئایا هه والی هاوپیگهت ده زانیت، بانگه شه ی ئه وه ده کات که نه مشه و براوه بۆ (بیت المقدس) وتی: ئایا راسته وای وتوه؟ وتیان: به لێ، وتی: ئه گه ر وای وتبیت راست ده کات، وتیان: ئایا باوه پی پیده کهیت به شه و بردوویانه بۆ به یتولمه قدیس پیش سپیده گه رابیته وه؟ وتی: به لێ له وهش زیاتر، باوه پی پیده کهم له هه واله کانی ئاسماندا، بۆیه ناو نرا به (صدیق).^۱

دووهم: سوود و وانه و په نده کان.

۱- دوا ی هه موو ده رده سه ریه ک به خشینیک هیه، پيغمه مبه ریش ﷺ تووشی ده رده سه ری زۆر بوویه وه، ئه وه قورپه ی شه ده رگای داخستوه به پووی بانگه وازدا له مه که وه، سه قیف و، هۆزه کانی عه ره ب، گه مارۆشی توند کردوه له دژی ئیسلام و موسلمانان له هه موو لایه که وه، ئینجا پيغمه مبه ر ﷺ له پاش کۆچی دوا یی ئه بو تالیبی مامی که و ته باریکی تر سنا که وه، به لام هه ره بده وام بوو له سه ر پێگای خۆی، ئارامی ده گرت وئاو پی له لۆمه ی لۆمه کاران و شه پی شه پگێرپان و پیلانی پیلانگێرپان نه ده دایه وه، بۆیه کاتی ئه وه ها تبوو به خشینیکی گه و ره ی پێ بدریت و پروداوی ئیسراو میعراج به پێی قه ده ریکی خوای گه و ره ها ت و، پيغمه مبه ری خوا له نێو هه موو دروستکراوه کاندا به رز کرایه وه بۆ ئاسمانه کان، وه کو پادا شتیکی له سه ر ئارامگرتن وجیهادی، راسته وخۆ خوای گه و ره پیشوایی لیکرد وجیهانه نادیاره کانی پی پیشاندا و، له گه ل پيغمه مبه رانی بریادا له سه ریه ک راستایی کۆیکردنه وه و بوو به پيشه و او پيشه نگ و دوا یینیان.^۲

۱- المستدرک ۶۲/۳ قال الحاكم: هذا الحديث صحيح الاسناد واقره.

۲- بروهانه: التربية القيادية ۴۴۷/۱.

۲- پيغمبر ﷺ به‌رهو پړووی قوناغی‌کی تازه ده‌بوویه‌وه، قوناغی هیجره‌ت و به‌پږده‌که‌وت بؤ بنیاتناني ده‌ولت، خوای گه‌وره ده‌یه‌ویست خسته‌یه‌که‌مه‌کانی، نه‌و بنیاته‌یه‌که‌گرتوو و به‌هیزو ری‌زکراو بی‌ت، بویه‌ نه‌م تا‌قیرک‌دنه‌وه‌ی هینایه‌ پیشی، بؤ پاراو‌کردنه‌وه‌ی پږز له‌لاوازو دو‌دل‌ه‌کان و بې‌پړاداره به‌هیزه‌کان جی‌گیربکات، نه‌وانه‌ی به‌دل‌تیا‌یی باوه‌پریان هه‌بوو به‌پیغه‌م‌بر ﷺ، چی به‌خته‌وه‌ریبه‌که‌ده‌وره‌ی ده‌دان کاتیک له‌ده‌وری پيغمبر ﷺ ده‌بوون و باوه‌پریان پږده‌هیناو ژیانیان ده‌کرده قوربانی بؤی، چه‌ند باوه‌پ له‌دل‌ه‌کانیاندا پتر ده‌بوو به‌ران‌به‌ر نه‌م پړوداوه‌ی که له‌دوای ناخو‌شی تانیف دی‌ت وله‌دوای هاتنه‌ژو‌وره‌وه‌ی مه‌که‌که به‌دال‌ده‌ی که‌سیک^۱.

۳- نازایی پيغمبر ﷺ له‌وه‌دا بوو که‌به‌په‌نگاری بټ‌په‌رستان بوویه‌وه به‌مه‌سه‌له‌یه‌که‌که‌نه‌قلیان په‌تی ده‌کرده‌وه‌و لئی تی‌نه‌ده‌گ‌یشتن، ترسیش به‌ریه‌ستی بؤ دروست نه‌کرد که‌نه‌وان باوه‌پی پټنا‌که‌ن و گال‌ته‌ی پږده‌که‌ن، به‌م شی‌وه‌یه‌ش خو‌ی کرد به‌نمونه بؤ نوم‌مه‌ته‌که‌ی له‌ناش‌کرا کردنی هه‌ق به‌ران‌به‌ر به‌نا‌ه‌ق، باهیزه‌کانیشیان کو‌بکه‌نه‌وه بؤ جه‌نگی موس‌لمانان، پيغه‌م‌بر که‌باسی ئیس‌رائی بؤ ده‌کردن، خوای گه‌وره هه‌ندی نیشانه‌ی ده‌رخست که‌بی‌باوه‌په‌کان نا‌چاربکات بؤ باوه‌پ‌کردن، له‌وانه:

- وه‌سف‌کردنی پيغمبر ﷺ بؤ (بیت المقدس)، نه‌وانیش قایل بوون به‌باس‌کردنه‌که‌ی،

- وه‌سف‌کردنی کاروانه‌که‌ی (الروحاك).

- وه‌سف‌کردنی بؤ کاروانه‌که‌ی تر .

- وه‌سف‌کردنی بؤ کاروانی سی‌یه‌م له‌(الابواء)، بی‌باوه‌په‌کانیش دل‌تیا‌بوون له‌پاس‌ت‌گویی پيغمبر ﷺ، چونکه به‌لگه‌کان نا‌چاریده‌کردن باوه‌پ‌که‌ن، نه‌م که‌شته‌مه‌زنه، په‌روه‌رده‌کردنی‌کی خوایی بوو له‌ناست‌یکی به‌ر‌زدا، چونکه پيغمبر ﷺ هه‌موو سه‌ره‌زه‌وی به‌دروست‌کراوه‌کانه‌وه ده‌بینی، وه‌کو خال‌یکی بچوک له‌گه‌ردونی گه‌وره‌دا، ئینجا جی‌گای بی‌باوه‌په‌کانی ده‌بینی له‌ناو‌نه‌و خاله‌دا،

ئه‌وانه به‌شیک‌ی یه‌کجار بچوکن له‌گه‌ردونی فراواندا، ئایا ئه‌وانه چیان پێده‌کریت له‌دژ که‌سیک، که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌لبژاردوه‌ له‌نیۆ هه‌موو ئاده‌میزاده‌کانداو، تاییه‌تمه‌ندی کردوه‌ به‌ئه‌و گه‌شته‌ به‌رزه‌ پیرۆزه‌وه، فریشته‌کان و پیغمه‌به‌رانی بۆ کو‌کردوه‌ته‌وه‌و، ئاسمانه‌کان و (السدره‌ المنتهى) و (البيت المعمور) ی پیشانداو قسه‌ی له‌گه‌لداکرد.^۱

۴- باوه‌پ‌ی به‌هیزی ئه‌بو به‌کر په‌زای خوای لیبت به‌ئهم پروداوه‌ مه‌زنه، وه‌لامی بیباوه‌پانی دایه‌وه‌ به‌ئه‌و په‌پی متمانه‌وه: ئه‌گه‌ر وای وتوه‌ پاست ده‌کات، ئینجا وتی: من له‌وه‌ش زیاتر باوه‌پ‌ی پێده‌که‌م، بۆیه‌ ناو‌نرا (الصديق)، ئه‌و په‌پی زانایی و دانایی نه‌ویشی ده‌رخست، کاتی‌ک به‌راوردی کرد له‌نیوان ئه‌و هه‌واله‌و هه‌والی دابه‌زینی وه‌حی له‌ئاسمان، ئاشکرای کرد که‌ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ شتیکی سه‌یره‌ بۆ م‌و‌فی ئاسایی، به‌لام زۆر کاریکی پ‌د‌اره‌ بۆ پیغمه‌به‌ر ﷺ.^۲

۵- خواردنه‌وه‌ی پیغمه‌به‌ر ﷺ بۆ شیر کاتی‌ک سه‌رپشک کرا له‌نیوان شیرو مه‌ی، ئینجا مژده‌دانی جیبریل_ علیه‌ الصلاه والسلام_ بۆ پیغمه‌به‌ر ﷺ له‌هه‌لبژاردنه‌که‌ی دگونجیت له‌گه‌ل فیتره‌ت دا ﴿ فَأَقَمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا بَدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الروم: ۳۰)

۶- پ‌ش نو‌ی‌زی پیغمه‌به‌ر ﷺ بۆ پیغمه‌به‌ران به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر قایلبونیان به‌سه‌رکردایه‌تی وپ‌شه‌وايه‌تی پیغمه‌به‌ر ﷺ ولا‌بردنی شه‌ریعه‌تی ئیسلام بۆ هه‌موو شه‌ریعه‌ته‌کانی پ‌ش خو‌ی، ئه‌وه‌ی که‌ پیغمه‌به‌رانیش پ‌ی هه‌لسان به‌رانبه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ پ‌یویسته‌ شوینکه‌ وتوانیشیان هه‌مان کار بکه‌ن به‌رانبه‌ر ئه‌و پیغمه‌به‌ره‌و شوینکه‌ وتووی په‌یامه‌که‌ی بن.

۱- التاريخ الاسلامي للحميدي ۴۱، ۴۲/۳.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه‌ ۴۲/۳.

پښتانه له سهر نه و که سانه ی کونگره ی نزیکبونه وه له نیو ټاينه کانداه گرن
 نه م پاستیه چاک بزانن و بانگه وازی بۆ بکه ن و به جارک ه لکه نرین له و ټاينه
 به تالانه وه باوه پ به پیغه مبر ﷺ و په یامه که ی بهینن، ټینجا پښتانه له سهریان
 پاستی نه م بانگه وازه گومان لیکراوانه بکه ن که زور جار خزمه تی سیستمیک
 له سیستمه کان ده کات.

۷- چنه دین ټامازه و سوود هه یه له به ستنه وه ی (المسجد الاقصی) به (المسد
 الحرام) ه وه، له وانه:

* گرنگی (المسجد الاقصی) بۆ موسلمانان، که به و به شه و پوه ی پیغه مبره که یان و
 جیکای به رزبونه وه ی بۆ ټاسمانه به رزه کان، به دريژای قوناغی مه ککیش قیبله یان
 بووه، نه وه یش پښمایي و ټاموژگارییه که بۆ موسلمان که نه و مزگه و ته یان خوش
 بویت، هه روه ها فه له ستین به گشتی چونکه جیکایه کی پیروزه.

* ټامازه یه کی تریشی تیادایه که بریتی یه له هه ستنپیکردنی موسلمانان
 به لپرسراویتی به رانبر (المسجد الاقصی)، له پووی ټازادکردنی و پاککردنه وه ی
 له پیسی بته رستان و بیروباوه پی خاچ په رستان.

* هه روه ها نه وه ده گه یه نیت که هر هه رپه شه یه که له مزگه و تی یه که م هه رپه شه یه
 له مزگه و تی دووه م، هر جوړه ده سندرېزییه کیش له سهر مزگه و تی نه قضا
 ده سندرېزییه له سهر (المسجد الحرام)، داگیر کردنی جوله که یش بۆ (المسجد
 الاقصی) نه وه ده گه یه نیت ټاسایشی (مزگه و تی حرام) هه رپه شه ی لیده کریت و
 دوژمنان چاوی تیده برن بۆ داگیر کردنی.

میژوو له کون و تویدا نه وه دوپات ده کاته وه، میژوو جهنگه سه لیبیه کانیش
 بۆمان ده گپرتنه وه که (نهرنات) ی خاجپه رستی خاوه نی شانشین ی که ره که
 نیرده یه کی نارد بۆ حیجاز به مه به سستی ده سندرېزی کردنه سه رقه بری پیغه مبر ﷺ و
 ته رمی پیروزی له مزگه و ته که ی، به هه مان شیوه بور توغالیه کان که کاسؤلیک بوون،
 له سهره تای خاچه نوښکانه وه هه ولیان داوه بگه نه هه ردو حه رپه می پیروزی،

به‌مه‌به‌ستی جیبه‌جیکردنی شه‌وی که باو باپیرانیان نه‌یانتوانی جیبه‌جیی بکه‌ن، به‌لام به‌رگری سه‌ختی مه‌مالیکه‌کان، هه‌روه‌ها عوسمانیه‌کان، پیگریوو له‌پیش شه‌و پروژه‌گلاوه‌یان، له‌پاش جه‌نگی (۱۹۶۷) که تیادا جوله‌که قودسیان داگیرکرد، سه‌رکرده‌کانین شه‌ویان راگه‌یاند که ئامانج له‌پاش قودس حجازه‌و، له‌پیش هه‌مووشیه‌وه مه‌دینه‌و خه‌یبه‌ر.^۱

(بن‌گوریون) ی سه‌رکرده‌ی جوله‌که، له‌پاش چوونه ژورده‌وه‌ی سوپاکه‌ی بۆ ناو قودس، له‌نزیک مزگه‌وتی شه‌قضا، گوتاریکی خوینده‌وه بۆ هه‌ندی که سه‌ربازو لاوانی جوله‌که، تیایدا وتی: واده‌ستمان گرت هه‌ر قودسدا، به‌پێگه‌یشه‌وه‌ین بۆ یه‌سریب.^۲ ئینجا گولدامانی‌ریش به‌هه‌مان شه‌وه له‌و بۆنه‌یه‌دا ده‌یوت بۆنی باو باپیرانم له‌مه‌دینه‌و حجازه‌وه دیت و ده‌بیئت بیگی‌پنه‌وه. جوله‌که‌کان نه‌خشه‌ی ده‌وله‌ته‌ چاوه‌پوانکراوه‌که‌یان بلآو کرده‌وه له‌پاش شه‌وه، که له‌فوراته‌وه ده‌گریته‌وه تا کو نیل به‌دورگه‌ی عه‌ره‌ب وئوردن و سوریه‌و عیراق و میصرو یه‌مه‌ن و کوه‌یت و هه‌موو که‌نداوی عه‌ره‌بی، شه‌م نه‌خشه‌یانه له‌پاش شه‌پی ۱۹۶۷ له‌شه‌روپا بلآو کرده‌وه.^۳

۸- گرنگی نویژو مه‌زنی پله‌وپایه‌ی: جیگیربووه له‌سوننه‌تی پیغمه‌بر ﷺ دا که نویژ له‌شه‌وی میعراجدا فه‌رز بووه، له‌م باره‌وه (ابن‌کثیر) ده‌لێت: گرنگی دانێکی که‌وره‌یه به‌نویژو پله‌وپایه‌ی.^۴ بۆیه پێویسته له‌سه‌ر بانگخوازان جه‌خت بکه‌نه‌وه له‌سه‌ر گرنگی نویژکردن و پارێزگاری کردنی و باسی گرنگی و پله‌وپایه‌و کاتی فه‌پزبوونی بکه‌ن بۆ خه‌لکی و پوینشی بکه‌نه‌وه که شه‌وه دوا پاسپارده‌ی پیغمه‌بر ﷺ بووه له‌پیش کۆچی دوا.^۵

۹- پیغمه‌بر ﷺ باسی ترسناکی نه‌خۆشیه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کانی کردووه‌و،

۱- بپوانه: السیره النبویه لابی فارس ۲۱۴۷.

۲- جریده‌ الدستور الاردنیه العدد ۴۶۱۳ بقلم: امیل الخوری. نقلًا عن السیره النبویه لابی فارس لا ۲۱۴.

۳- السیره النبویه لابی فارس لا ۲۱۵.

۴- تفسیر ابن‌کثیر ۲/۲۳.

۵- المستفاد من قصص القرآن للدعوة والدعاة ۲/۹۳.

سزاکه شی پوونکردووه ته وه، وهکو چاوی پیکه وتووه له وشوه دا، له وانه:

* سزای تاوانی غه یبته کردن و نه وانه ش که پئی هه لده سن، پیغمه مبری خوا ﷺ که سانیکي بینی لاشه ی بۆگن دهخۆن، جیبریل یش پئی وتووه نه وانه که گوشتی خه لکی دهخۆن.^۱

* سزای خواردنی مالی هه تیو، پیغمه مبر ﷺ پیاوانیکي بینی دهم ولیویان گه وره یه وهکو وشتر، پارچه به ردی گه وره ی ناگرنیان به دهسته وه یه فرپی دهده نه ناو ده میانه وه له پاشیانه وه ده ده چیت. جیبریل پئی وت: نه وانه که مالی هه تیو به ناهه ق دهخۆن.^۲

* سوو خۆران، پیغمه مبر ﷺ که سانیکي بینی ناو سکیان وهکو خانووی گه وره بوو، ماری تیادا بوو، له ده ره وه ده بینران، جیبریل ووتی: نه وانه سوو خۆران.^۳

* پیوایه ته که به هه مان شیوه باسی سزای داوین پیسان وزه کات نه ده ران و وتاریژه گومراکه ره کان و بایه خنه ده ران به نه مانه تی کردووه.^۴

* پاداشتی موجهیدان، له وشوه دا پیغمه مبر ﷺ به لای خه لکانیکدا تیپه پ بوو که کشت وکال ده که ن وله هه مان پۆژدا به روبوومه که ی ده دورنه وه، له پاش هه موو دورینه وه یه کیش وهکو خۆی ده گه پیتته وه، جیبریل فرمووی: نه وانه موجهیدانن که له پیناو خوادا جهاد ده که ن، پاداشته کانیان تا حهوت سه د به رانبه ر بۆ زیاد ده کریت..^۵

۱- په یبردن هه وه لان به بایه خ وگرنگی مزگه وتی (الاقصى) ولیپرسراویتیان به رانبه ری چونکه دیل بوو به ده سستی پۆمانه وه، له سه رده می عومه ر په زای خوای

۱- الفتح الربانی للساعاتی ۲۵۵/۲۰ وقال: صحح اسنادہ الحافظ ابن کثیر .

۲- فتح الباری بشرح صحیح البخاری ۲۰۰/۸ .

۳- تفسیر ابن کثیر ۲۷۴/۴ .

۴- تفسیر الطبری ۷/۱۵ و الفتح الربانی ۲۵۷/۲۰ .

۵- بهوانه: الخصائص الکبری ۱۷۱/۱ والسیرة النبویة لابی فارس ۲۲۰ .

لایبیت ئازادیان کرد، تاکو پینچ سهه سالیش هه به دهست موسلمانانه وه بوو له نه و په پری ئارامی وئاسایشدا تاخاچه رستان داگیریان کردووه دواتر سه لاهه ددینی نه ییوبی رزگاری کرد، وئه مجاره ییش له ژێر دهستی جوله که دایه، جا ریگای رزگارکردنی چۆن بیت؟^۱

ریگای رزگارکردنی به جیهاد کردن ده بیت له پیناو خوادا، له سهه هه مان پێبازی هاوه لان که له سهه ری پویشتون.

به شی پینجه م

گه ران به سر هۆزه کاند او کوچکردنی هاوه لانی بو مه دینه

باسی یه که م: گه ران به سر هۆزه کاند او بو به دهسته یینانی پشتگیری.

له پاش گه رانه وهی پیغمبر ﷺ له تائف، دهستی کرد به قسه کردن له گه ل خه لکیداو، بانگه وازی هۆزه کانی ده رکردو داوای لی کردن که دالدهی بدن و پشتگیری لیکن، بو نه وهی قسهی خوای گه وره بگه نهیت، پیغمبر ﷺ له وه رزه بازرگانیه کاند او جموجوئی ده کرد، هه روه ها له وه رزی حه جدا که هۆزه عه شیرته کانی تیادا کۆده بیته وه، به پیتی پلانکی سیاسی بانگخووانه ی پوون و ئامانج دیاریکراو، له م کاره دا نه بو به کر په زای خوای لی بیته هاوه لی بوو، نه و پیاوه ی که پسپۆر بوو له په چه له کناسی و میژووی عه ره بدا، ئینجا هه ردوکیان ده چوونه لای پیاوه ناو داره کانی هۆزه کان، نه بو به کر په زای خوای لی بیته پیش نه وهی پیغمبر ﷺ دهستی بکرایه به خسته رووی بانگه وازه که ی، پرسپاری لیده کردن: ژماره تان چه نده؟ هیزتان چۆنه؟ توانای جهنگتان چۆنه؟^۱

مه قریزی ده لیت: ((ئینجا پیغمبر ﷺ باسی خوای و بانگه وازه که ی ده کرد له لای هۆزه کان، له بۆنه کاند او و بانگی ده کردن بو ئیسلام، نه وانهش به نو عامیرو، غه سسان و، به نو فه زاره و، به نو موپره و، به نو حه نیفه و، به نو سولهیم و، به نو عه بس و، به نو نه صرو، به نو سه عله به ی کوپی عوکابه و، کینده و، که لب و، به نو حارس و، به نو عوزره و، قه یسی کوپی خوتهیم و، نه بولیوسر نه نه سی کوپی نه بی (پافیق)) واقیدی به دوا دا چوونه وهی کردووه بو نه م هۆزانه هۆزه هۆز، ده شلین که به هۆزی کینده دهستی پیکردووه و بانگیانی کردووه بو ئیسلام، دوا ی نه وه چوه لای هۆزی که لب ویه نی حه نیفه ویه نی عامیرو ده یوت: کی ده مباته لای هۆزه که ی خوای و بهرگرم لیبکات، بو نه وهی په یامی خوا بگه نه م، چونکه قوپه ییش

پښگه‌م پسی ناده‌ن بیگه‌یه‌نم، نه‌بو له‌ه‌بیش له‌پشت پیغمبر ﷺ. وه‌ستا‌بو ده‌یوت: گوئی لیمه‌گرن دروژنه.^۱

به‌وه‌نده‌ش پانه‌وه‌ستا، به‌لکو پیغمبر پوه‌پرووی توندوتیژی زور تریوویه‌وه، پیشه‌وا بوخاری له‌میژووه‌که‌یداو، ته‌به‌رانی له‌(الکیر) دا، له‌مودریکی کوپی مونیب ده‌گیژنه‌وه، نه‌ویش له‌باوک وباپیری‌وه ده‌گیژته‌وه په‌زای خوای لیبت، وتوویه‌تی: له‌جاهیلیه‌تدا پیغمبر خوام بینی ﷺ ده‌یغرموو: ((یا ایها الناس قولوا لا إله الا الله تفلحوا)) واته: خه‌لکینه بلین (لا إله الا الله) سه‌رفراز ده‌بن، که‌سی وابوو تفی له‌ناو چاوی ده‌کرد، که‌سی وابوو خوئی ده‌کرد به‌سه‌ریدا، هه‌ندیکیشیان جنیویان پیده‌دا، تا‌کو کات گه‌شته نیوه‌پرو، کچیک هه‌ندیک ناوی هیناو ده‌ست وپومه‌تی پیغمبر ﷺ ی شور‌دو، نه‌ویش پیی فهرموو: کچه‌که‌م مه‌ترسه باوکت بیه‌زیت یان سه‌رشو‌پ بیت، وتم: نه‌و کچه‌کی؟ یتیان: زه‌ینه‌ی کچی پیغمبر ﷺ بو.^۲

نه‌بو جه‌هل و نه‌بو له‌ه‌بیش له‌عنه‌تی خویان له‌سه‌ر بیت، به‌نوره‌عه‌زیتی پیغمبر ﷺ یان ده‌دا، کاتیک له‌بازارپو بونه‌کاندا بانگه‌وازی ده‌کرد بۆلای خوای گه‌وره‌و، نه‌و دوو که‌سه‌ نازاری زوری پیغمبر یان ده‌دا ﷺ. سه‌ریاری نه‌و نازارانه‌ی که‌له‌لایه‌ن بانگراوه‌کانه‌وه تووشی ده‌بوو.^۳

یه‌که‌م: هه‌ندیک له‌شیوازه‌کانی پیغمبر ﷺ له‌به‌ره‌په‌رچدانه‌وه‌ی نه‌بو جه‌هل و بته‌رستان له‌کاتی گه‌رانی به‌ناو هۆزه‌کاندا.

۱- سه‌ردان وچاوپیکه‌وتنی هۆزه‌کان به‌شه‌و: له‌ته‌واوی دانایی پیغمبر ﷺ نه‌وه‌بو که‌له‌تاریکی شه‌ودا ده‌رده‌چوو بۆ چاوپیکه‌وتنی هۆزه‌کان، تا‌کو هیچ که‌سیک له‌بته‌رستان نه‌بیته‌کۆسپ له‌نیوان نه‌وو هۆزه‌کاندا.^۴ نه‌ه‌یش کاریکی سه‌رکه‌وتوو بوو له‌پووچه‌ل کردنه‌وه‌ی پڕوپاگه‌نده‌ی بته‌رستان له‌دزی

۱- به‌وانه: امتاع الاسماع للمقریزی ۳۰، ۳۱/۱.

۲- به‌وانه: المحنة في العهد المكي لا ۵۳.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه ۵۳.

۴- به‌وانه: تاریخ الاسلام للنجیب ابادی ۱/۱۲۹ نقلًا عن الرحيق المختوم.

پيغمبر ﷺ ، کاتيک په يوه ندي ده کرد له گال هر هوزيک له هوزه کان، به لگه ش له سر سرکه وتووي نه م شيوازه چاوپيکه وتني پيغمبر ﷺ بوو له گال نه وس و خه زره ج، هر له وييشه وه، دروستبووني عه قه به ي يه که م و دوو هم که هره به شه و بوو.^۱

۲- پويشتني پيغمبر ﷺ بو لای هوزه کان له نيو مال کانيندا،^۲ يو نمونه چوو بولای هوزي که لب و به ني حه نيفو به ني عامير له نيو مال کانيندا، به و شيو هيش ده يويست به دور بيت له پاوناني قورپه يش و، بتوانيت دانوستان بکات له گال هوزه کاند به شيوازي گونجاو، به بي هيچ تيکدان ونازاو هيك له قورپه يشه وه.

۳- ياريدده در له گال خو بردن: نه بو به کر وعه لي په زاي خويان لي بيت هاو ه لتي تي پيغمبر ﷺ يان ده کرد له هه نديک له دانوستانه کاني له گال هوزه کاند، له وانه شه نه م هاو ه لبر دنه له بهر نه وه بووه که بانگکراوه کان وانه زانن ته نيايه و پشتيواني نيه له ناوداراني خزم و که سه کاني، نيغه بيچگه له شاره زاي نه بو به کر به په چه لگي عه رب،^۲ که نه وه يارمه تيده ري پيغمبر ﷺ بوو ناسيني بنچينه ي هوزه کان به مه به ستي هه لبراردني باشترياني، بو هه لگرتني باري بانگه واز.

۴- دلنيا بوون له پاريزگار يکردني هوزه کان: يه کيک له لايه نگره کاني ناسايش، پرسيار کردني پيغمبر ﷺ ده رياره ي هيزي نه و عه شيره تانه ي قسه ي له گال ده کردن، پيش نه وه ي بانگه وازيان بکات و داواي پاريزگاريان لي بکات، چونکه نه وه مه سه له يه کي گرنک بوو، پتويستيش بوو بزنا ريه ناي نه و هوزه تواناي به رهنگاري بوونه وه ي هه يه له گال دوژمناني نيسلام له پوي وده به رزي وخو ناماده کردن، که دوژمنان بترسيني و بانگه واز پاريزگاري بکات...^۴

۱- بږوانه: السيرة النبوية لابن هشام ۴۴، ۵۲/۲ في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية .

۲- بږوانه: البداية والنهاية لابن كثير ۱۴۰/۳ .

۳- في السيرة النبوية قراءة لجوانب الحذر والحماية ۱۱۶ .

۴- هه مان سرچاوه ۱۱۶، ۱۱۷ .

دووم: دانوستان له‌گه‌ل به‌نی عامیر.

پیغمبر ﷺ و نه‌بو به‌کر، ده‌یانزانی که به‌نی عامیر هۆزیکي جه‌نگاوه‌رو ژماره ژۆرن، به‌لکو یه‌کیکه له‌و پینچ هۆزه‌ی که‌هرگیز ئافره‌تیا ن به‌کۆپله نه‌براهو، شوینکه وتووی هیچ پادشایه که نه‌بوونه، سه‌رانه‌یان به‌که‌س نه‌داوه، ^۱ 'حالی حالی قوپه‌یش و خوزاعه‌بوو، ^۲ 'هه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ ئه‌وه‌ی ده‌زانی که‌دزایه‌تیه که‌هیه له‌نیوان به‌نی عامیر و سه‌قیف دا، جائه‌گه‌ر سه‌قیف له‌پرووی وه‌ستان له‌ناو خۆوه، ئه‌ی بۆچی هه‌ولێ که‌مارۆدانیا ن نه‌کات له‌ده‌ره‌وه‌و سوود له‌به‌نی عامیر وه‌رنه‌گریت، جائه‌گه‌ر پیغمبر ﷺ توانی هه‌رپه‌یمانیتیه که‌به‌ستیت له‌گه‌ل به‌نی عامیر؛ له‌و حاله‌ته هه‌لۆیستی سه‌قیف له‌مه‌ترسیدا ده‌بی‌ت، ^۳ 'میژوونوسان ده‌گێرنه‌وه که‌پیغمبر ﷺ ئه‌و کاته‌ی هاته‌ لای به‌نی عامیری کوپی سه‌عه‌سه‌هه‌ و بانگی کردن بۆ لای خوا، خۆی پیشنیار کرده سه‌ریاندا، یه‌کێک له‌وان که‌ناوی به‌یحه‌ره‌ی کوپی فیراس بوو، وتی: سویند به‌خوا ئه‌گه‌ر ئه‌م لاه له‌ژێر ده‌ستدا بوایه‌ عه‌ره‌بم پیده‌خوارد، ئینجا پێی وت: ئه‌گه‌ر ئیمه په‌یمانمان پیتدا له‌سه‌ر ئه‌م باسه‌ی که‌ده‌یکه‌یت و دوا‌ی خوا سه‌ریخستیه سه‌ر نه‌یاره‌کانت، ئایا سه‌رۆکایه‌تی له‌دوا‌ی تو بۆ ئیمه ده‌بی‌ت؟ فه‌رمووی: ((الامر لله یصنعه حیث یشاء)) واته: فه‌رمان بۆ خوایه، ئه‌م مه‌سه‌له‌یه له‌هه‌ر کوی بیه‌وی‌ت دایده‌نی‌ت، ووتیان: ئایا گه‌ردنمان بکه‌ین به‌نیشان بۆ عه‌ره‌به‌کان ئه‌گه‌ر خوا‌یش سه‌ری خستی سه‌رۆکایه‌تی بۆ که‌سانی تربیت؟ پێویستمان به‌م قسه‌و باسه‌ی تو نییه وئیت وازیان لی‌هینا. ^۴

سێ‌یه‌م: دانوستان له‌گه‌ل به‌نی شه‌بیان.

له‌پروایه‌تی عه‌لی کوپی ئه‌بو تالییدا هاتوه‌ په‌زای خوا‌ی لی‌بی‌ت که‌فه‌رمویه‌تی: کاتی‌ک خوا‌ی گه‌وره فه‌رمانی کرده پیغمبر ﷺ خۆی بخاته‌ پروی هۆزه‌کان، ده‌رچوومنی‌ش له‌گه‌لی بووم... تا‌کو ده‌فه‌رمو‌یت: دوا‌ی ئه‌وه چو‌وینه کۆپیکي تر،

۱- پروه‌انه: اصول الفكر السياسي ۱۸۲.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۸۲.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۸۲.

۴- پروه‌انه: سيرة ابن هشام ۲/۳۸.

پژو سه‌نگینی پیوه دیاربوو، نه‌بو به‌کر چوه پیشی و سلای کرد ووتی: ئیوه کین؟ ووتیان: شه‌بیانی کوپی سه‌عله‌به، ئینجا نه‌بو به‌کر په‌زای خوی لیبت ئاوی دایوه له پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فهرمووی: دایک و یابم به‌قوریانت بیت، نه‌وانه سه‌رانی خه‌لکین، مه‌فروقیان تیادایه که‌نه‌وانی به‌زاندوه له‌زمان جوانیدا، دوو په‌لکی هه‌بو به‌سر شانیدا ده‌هاتنه‌ خواری، له‌هه‌مووشیانه‌وه نزیک‌تر بوو له‌نه‌بو به‌کر، ئینجا نه‌بو به‌کر پی ووت: ژماره‌تان چه‌نده؟ مه‌فروق ووتی: ئیمه‌ پتر له‌هزار که‌سین، هه‌زار که‌سیش به‌هوی که‌می یوه نابه‌زیت، ئینجا نه‌بو به‌کر فهرمووی: توانای به‌رگرتان چونه؟ مه‌فروق ووتی: ئیمه‌ له‌کاتی ده‌سته‌ویه‌خه بوون ژور توندین، له‌کاتی تورپیشماندا زیاتر پووبه‌پوو ده‌بینه‌وه، ئیمه‌ نه‌سه‌په‌کانمان به‌لاوه‌ خۆشه‌ویست‌تره له‌کوچه‌کانمان، چه‌که‌کانیشمان به‌لاوه‌ چاک‌تره له‌وشره‌کانمان و، سه‌رکه‌وتنیش له‌لای خواوه‌یه، جاریک سه‌رده‌که‌وین و جاریک ژور ده‌که‌وین، له‌وانه‌شه‌ تو قورپه‌یش بیت، نه‌بو به‌کر فهرمووی: نه‌گه‌ر باسی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تان بیستوه‌وه نه‌وه‌ خۆیه‌تی. مه‌فروق ووتی: بۆچی شتیک بانگمان ده‌که‌یت نه‌ی برای قورپه‌یش، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: بانگتان ده‌که‌م بۆ شایه‌تی دان به‌وه‌ی که‌هیچ خواجه‌ک نییه‌ جگه‌ له‌خوای تاک و ته‌نیاو، منیش به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خوی گه‌وره‌م، هه‌روه‌ها داواتان لیده‌که‌م که‌دالده‌م بده‌ن و پشتگیریم بکه‌ن، چونکه‌ هۆزی قورپه‌یش له‌دژی خوا وه‌ستاون و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان به‌درۆ خسته‌وه‌ته‌وه، ناهه‌قی هه‌لبژاردوه‌و بۆ منته‌ته‌ له‌ وه‌رگرتنی راستی، مه‌فروق ووتی: ئیت‌ر داوای چی ده‌که‌یت نه‌ی برای قورپه‌یش؟ سویند به‌خوا قسه‌ی له‌مه‌ خۆش‌ترم نه‌بیستوه‌وه، ئیت‌ر پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌م ئایه‌تانه‌ی خوینده‌وه ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ أَمَلْتُمْ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَٰلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَقُولُونَ﴾ (الانعام: ۱۵۱).

مه‌فروق ووتی: سویند به‌خوا تو بانگه‌واز ده‌که‌یت بۆ په‌وشتی جوان و کرده‌وه‌ی چاک، به‌راستی که‌سانیک تو به‌درۆبخه‌ن خۆیان درۆزن، ئینجا فهرمانی گیرایه‌وه بۆ

لای هانیئی کورپی قه‌بیسه ووتی: نه‌وه هانیئی سهر گه‌وره‌مانه وخواه‌ن ثایینمانه، نه‌ویش ووتی: نه‌ی برای قوره‌یش من گویم له‌قسه‌کانت بوو، وایش ده‌زانم کاریکی ناب‌جییه له‌یه‌که‌م دانیشتن له‌گه‌ل تۆ واز له‌ثایینی خۆماله‌به‌ینن، په‌له‌ناکه‌ین وپیرده‌که‌ینه‌وه، ئینجا حه‌زی کرد موسه‌ننای کورپی حاریسه‌یش قسه‌یه‌ک بکات، موسه‌ننا_که‌دواتر موسلمان بوو ووتی: نه‌ی برای قوره‌یش گویم له‌قسه‌کانت بوو، وه‌لاممانیش وه‌لامی هانیئه، ئینجا ئیمه‌که‌وتینه‌ته‌نیوان پوباره‌کانی کیسراو ئاوه‌کانی عه‌ره‌ب، سه‌باره‌ت به‌کیسرائیش هه‌رکه‌سیک تاوانیک بکات لی‌ی خوش نابیت و پۆزشی لی‌ وه‌رناگریت، ئیمه‌ش په‌یمانمان پیداهه‌هیچ پروداویک له‌لای ئیمه‌وه‌پونه‌دات وه‌یچ تاوانباریک دالده‌نه‌ده‌ین، منیش واده‌زانم نه‌مه‌ی بانگمان ده‌که‌ی بۆی پادشاکان حه‌زی لی‌ناکه‌ن، جائه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت دالده‌تبه‌ده‌ین وپشتگریت لی‌بکه‌ین له‌م دیو ئاوه‌کانی عه‌ره‌به‌وه‌واده‌که‌ین، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: وه‌لامه‌که‌تان ناشرین نه‌بوو، چونکه‌قسه‌ی پاستان کرد، ثایینی خوایش که‌سانیک ده‌توانن سه‌ری بخه‌ن له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌هه‌ر بیپاریزن، بۆ چوونتان چۆنه‌نه‌گه‌ر پاش ماوه‌یه‌کی که‌م خوی گه‌وره‌هه‌رچی خاک ومالیان هه‌یه‌بیدا به‌ئیه‌وه‌ئافره‌ته‌کانیشیانتان بداتی، ئایا ملکه‌چی فهرمانی خوا ده‌بن؟ نوعمانی کورپی شوره‌یک ووتی: خواجه نه‌وه‌بابۆ توبیت.^۱

چواره‌م: سوودو وانه‌و په‌ند.

نه‌و پشتیوانی لی‌کردنه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای کرد، شیوازیکی تاییه‌تی هه‌بوو به‌م شیوه‌ی لای خواره‌وه:

۱- داواکردنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ پشتیوانی کردنی له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌که‌بوو، نه‌و کاته‌گورج بوویه‌وه‌که‌نازارو نه‌شکه‌نجه‌ی له‌سه‌ر زۆربوو، له‌پاش کۆچی دواپی نه‌بو تالیب که‌له‌قوره‌یش ده‌بیپاراست، چونکه‌نه‌و که‌سه‌ی که‌باری بانگه‌واز هه‌لده‌گریت ناتوانیت به‌باشی هه‌لسیتبه‌کاره‌که‌ی له‌که‌شیکی توندو تیژیدا.

۱- بېوانه: البداية والنهاية ۱/۴۲، ۱/۴۳، ۱/۴۵ وفيها زيادات ليست عند الصالحى في سبل الرشاد ۵۹۶/۲.

۲- نه و کاره ی پیغمبر ﷺ پی پی هه لسا به فرمانی خوا بوو، نه ک هه ر بۆچوونیکی که سایه تی خۆی بیّت.

۳- پیغمبر ﷺ ته نه ا له سه رکرده ی هۆزه کان داوی پشتگیری ده کرد، له وکسانه ی که خه لکانیک شویتیان ده که ون، چونکه نه وانه ی ده توانن بانگه واز بپارێزن.

۴- په تکر دنده ی پیغمبر ﷺ بۆ پیدانی هه چ دهسته به ربیه ک بۆ که سانیک هه چ ده سه لاتیکیان بدریتی وه کو پاداشت، یان به رانه به به پشتگیری کردنیان له نایینی خوا، پتویسته نه و که سه له پیناوی خوادا نه و کاره نه نجام بدات و نیاز ی بۆ نه و مه به سه پاك بکاته وه، بی نه وه ی چاوبیر ته هه چ به رژه وه ندیه ک وه مهیشه ئاماده بیّت فیداکاری بکات بۆ ئیسلام.....^۱

بۆیه پتویسته له سه ره مه مو که سی ک که بانگه واز ده کات بۆ لای خوا، هه چ مه رجیک ده ستنیشان نه کات پیشت، چونکه بانگه واز بانگه وازی خوایه وه رخۆشی خاوه ن فره مانه، هه رموسلمانیکش پتویسته سه ره تا ته نه ا مه به سستی خوی گه وه بیت، چونکه نه گه ر بیر ی له لای پله و پایه بیّت، نه وه نیشانه یه کی مه تر سیداره و، گوزارش ده دات له خراپه یه ک له نیه تی خاوه نه که یدا.^۲ بۆیه یه حیای کوپی موعازی رازی ده لیت: نه و که سه ی چه زی له سه روکایه تی بیّت سوودی لی وه ر ناگیر دریت.^۳

۵- هه ره ها پیغمبر ﷺ داوی پشتگیری له که سانیک ده کرد که په یوه ست نه بن به ریکه و تننامه ی نێوده وله تیه وه، که ناکوکی دروست بکات له گه ل بانگه واز داو، نه توانن لیی ده ربچن، چونکه له و حاله ته دا بانگه واز تووشی مه ترسی له ناوچوون ده کات، له لایه ن نه و ده وله ته ی که په یوه ندییان هه یه له گه لی، چونکه نه وانیش له بانگه وازی ئیسلامدا مه ترسیه ک ده بینن له سه ره رژه وه ندیه کانی خۆیان.^۴

۱- بهوانه: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية، محمد خير ۴۱۱/۱.

۲- وقفات تربوية في السيرة النبوية، عبدالحميد البلال ۷۲.

۳- بهوانه: صفة الصفوة ۹۴/۴.

۴- بهوانه: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية ۴۲۱/۱.

پاريزگار يکړدنې مه رجدار، يان ناته واو، نامانچ به دی نه کات، چونکه به نو شه بيان شه بيان پي به رپا ناکړيت له دږی کيسرا، نه گهر بيه ویت پيغمبر ﷺ ده سترگير بکات يان هيرش بکاته سر خوی وشوینکه وتوانی، به م شیوه یش وتوويزه کان هره سی هینا.^۱

۶- ثابین که سيک ده توانيت پاريزگاری لیککات له هه موو پوويه که وه پابه ندی بیت، نه مه وه لامي پيغمبر ﷺ بوو بؤ موسه ننای کوپی حاریسه کاتيک پيشنياری پاراستنی پيغمبر ﷺ ی کرد له سره ناوه کانی عه رب، دور له ناوه کانی فارس، نه و که سه یش له سیاست حالی بیت، دور بينی پيغمبر ﷺ ی بؤ دهرده که ویت.^۲

۷- هه لویستی به نی شه بیان په وشتی جوان وپیاویتی پیوه دیار بوو، هه روه ها پیزگرتنی ژور له پیغمبر ﷺ و، به پاشکاوی باسکردنی نه ندازه ی هیزی خویان، خوی گه وره یش قه ده ری وابوو که پاش زیاتر له ده سال به نو شه بیان هه لسن به دزایه تی کردنی پادشاکان، پاش نه وه ی پوناکی نیسلام دلّه کانیا نی گرتنه وه، موسه ننایش لیپرسراوی جه نگ وپاله وانی به هیزی نه وان بوو، که سه رکردایه تی فتوحاتی کرد له سره خاکی عیراق، له سره ده می نه بو به کر په زای خوی لیبتیت.^۳ له کاتيکدا نه وان نه یانده توانی بیربکه نه وه له شه پکردن له گه ل فارسه کان، بوونه یه که مین که سانیک جه نگیان له گه ل کردن و له پوویانه وه ستان، به مه ش مه زنی نه م نایینه مان بؤ دهرده که ویت، که موسلمانانی کرد به سه رکرده کانی سه رزه وی، نه مه جگه له پاداشتی نه بپراوه ی دواپوژ که چاوه پوانیان ده کات.^۴

۱- بړوانه: التحالف السياسي في الاسلام، منير الغضبان ۵۳ .

۲- هه مان سه رچاوه ۶۴ .

۳- بړوانه: التربية القيادية ۲۰/۲ .

۴- بړوانه: التاريخ الاسلامي للحمیدی ۶۹/۳ .

باسی دووهم: که ژاوهی چاکه و پیښه نگی پوناکی

جابیری کوپی عه بدوللای نه نصاری ده لی:

پیغمبر ﷺ ده سال له مه که مایه وه، به دواي خه لکیدا ده گه را به مالّه کانیندا، له عوکارو میجه ننه و، بونه و ورزه کانی مینا، ده یفه رموو: ((من یؤینی؟ من ینصرنی، حتی ابلغ رساله ربی، وله الجنة)) واته: کی دالدهم ددها؟ کی پشتگیریم ده کات، تا کو بانگه وازی خواي گه وره بگه یه نم و بیچته به هشت ته نانه ت جاری و ابو که سیک له یه مه ن و میصر دهرده چوو، که س و کاره که ی پتیا ن ده وت: وریا به لاویک سهری هه لداوه له قورپه یش له پڼگه دهرتنه کات، کاتیک به نیو خه لکیشدا پتی ده کرد، به په نچه ناماژه یان بۆ ده کرد، تا کو خواي گه وره نیمه ی بۆ نارد و یاوه پمان پیته نا و دالده ماندا، که سی و امان بوو دهرده چوو بولای و یاوه پی پیده هینا و قورثانی پیده خویند، نینجا ده گه رایه وه لای که س و خزمه کانی نه و انیش موسلمان ده بوون، تا کو وای لیها ت مالیک نه ما له مالّه کانی نه نصار موسلمانیا ن تیا دا نه بیّت.^۱

یه که م: په یوه نډیه سهره تاییه کان به نه نصاره کان له کاتی حه ج و عومره.

۱- موسلمان بوونی سوهیدی کوپی صامیت:

پیغمبر ﷺ که ده بیست پیا و ماقولیک، یان ناوداریکی عه رب دیته مه که، یه کس دهرده چوو لای و بانگه وازی ده کرد بۆ نیسلام، جا کاتیک سوهیدی کوپی صامیت_ له به نی عه مری کوپی عه وف_ هاته مه که بۆ حه ج یان بۆ عومره، سوهید له ناو خه لکی خویدا به کامل ناوده برا، به هوی نازایی وه له بست و په چه له ک و ناوداری، کاتیک پیغمبر به هاتنی زانی، هاته لای و بانگی کرد بۆ نیسلام، سوهید ووتی: له وانه یه نه وه ی لای تویه وه کو نه وه ی لای من بیّت؟ پیغمبر ﷺ فهرمووی: توچیت لایه؟ وتی: دانایی لوقمان، پیغمبر ﷺ فهرمووی: پیشانم بده، نینجا فهرمووی: نه مانه قسه ی چاکن، به لام له وه چاکترم لایه، قورثان که خواي

گه وړه دايبه زاندووه ته سهرم، پړنمونی وپوناکی یه، نيتړ پيغمبر ﷺ قورناني خوینده وه بۆی وبانگی کرد بۆ ئيسلام بوون، ئه ویش ووتی: ئه مه قسه گه ليکی چاکن وله لای هه لساو گه پايه وه بۆ مه دينه وژوری پيښه چوو خه زره ج کوشتيان، هه ندی له خزمانی ده يانوت: واده زانين له بهر نه وه کوژراوه موسلمان بوو، له پوژی بو عاسدا کوژرا،^۱ به هه ر حال به لگه له بهر ده ستماندا نيبه که سوه يد هه لسا بیت به بانگی کردنی خه لکی بۆ ئيسلام.^۲

۲- موسلمان بوونی ئياسی کوپی موعاز: کاتيک ئه بو له عيسه ری کوپی پافيع هاته مه ککه، له گه ل هه ندیک له لاوانی به نی عه بدولنه شهه ل، که ئياسی کوپی موعازيان له گه ل بوو، به دواي هاوپه يمانيتی ده گه پان له دژی خزمه کانی خویان له خه زره ج، پيغمبر ﷺ ئه وه ی بیست وهاته لایان ودانیشته له گه لیان، فهرمووی: ((انا رسول الله الى العباد، ادعوه الى ان يعبدوا الله، ولا يشركوا به شيئا، وانزل علي الكتاب)) واته: من په وانه کراوی خوا م بۆلای به نده کان، بانگیان ده که م بۆ په رستنی خواي گه وړه، هاوتای بۆ پريارمه دهن و، قورنانيشم به سهردا دابه زیوه، ئینجا باسی ئيسلامی بۆ کردن وقورناني بۆ خویندنه وه، ئياس که لاویکی تازه پيگه يشتوو بوو، ووتی: سویند به خوا ئه مه له وه چاکتره که بۆی هاتوون، جاله و کاته دا نه بولحه يسه ر مشتیک خۆلی هه لگرت وکردنی پوومه تی پيغمبر ﷺ داو گه پانه وه بۆ مه دينه، شه پی بو عاسيش له نيوان نه وس وخه زره جدا پوویداو ژوری پيښه چوو، ئياس له وه شه په دا تياچوو، نه وانه ی که بينيان له و کاته دا ده يانوت تا کو مرد هه ر (سبحان الله) و (لا اله الا الله) و (الله اکبر) ی ده کرد، بۆیه گومانيان له وه نه بوو که به موسلمانيتی مردووه، چونکه هه ر له و دانیشته له گه ل پيغمبر ﷺ خو شه ويستی ئيسلام چوو به دلی یه وه.^۳

۱- سيرة ابن هشام ۴۰/۲ باسناد حسن .

۲- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱۹۵/۱ .

۳- بېوانه: سيرة ابن هشام ۴۱/۲ باسناد حسن .

دووم: سهره تای موسلمان بوونی نه نصاره کان.

سهره تای به ره مدار له گهل نیرده ی خه زره ج بوو له کاتی هجداء، له لای عه قبه ی مینا، پیغه مبه رﷺ پیی فهرموون: ئیوه کیئ؟ ووتیان: که سانیکیئ له خه زره ج.

فهرمووی: ئایا له مه والیه کانی جوله که ن؟

ووتیان: به لئی

فهرمووی: ئایا دانانیشن قسه تان له گهل بکه م؟

ووتیان: به لئی و، دانیشن له گه لئی و بانگی کردن بۆ ئیسلام و قورئانی بۆ خویندنه وه.^۱

له نیوان یه کدا ووتیان: ئه ی خزمان ئه وه بزنان که ئه مه ئه و پیغه مبه ره یه که جوله که کان باسیان ده کرد، بۆیه پێکه نه ده ن ئه وان پیشتان نه که ون له پی گه یشتنیدا، بۆیه پازی بوون به و قسانه ی که پیغه مبه رﷺ کردی و ووتیان: ئیمه که سه کانی خۆمانمان به جیه یشتوو، که سیش نییه ئه وه نده ی ئه وان نیوانیان ناکوک بیت، به لکو خوای گه وره به هۆی تۆوه کۆیان بکاته وه، ئیمه ییش ده گه پێینه وه لایان ئه م باسانه ی تۆیان بۆ ده که یین، ئه گه ر خوای گه وره له سه ر ده ستی تۆ کۆیان کرده وه، ئه واکه س نییه له تۆ پشت ئه ستورتر، ئینجا گه پانه وه بۆ مه دینه دوی ئه وه ی باوه رپان،^۲ هیئا به پیغه مبه رﷺ، ئه وان شه ش که س بوون: ئه بو ئوما مه ی ئه سعدی کوپی زوراره و، عه وفی کوپی حاریس له به نی نه ججارو، پافیه ی کوپی مالیک و، قوتبه ی کوپی عامیرو، عوقبه ی کوپی عامیرو، جابیری کوپی عه بدوللای کوپی ریئاب^۳، کاتیک گه پانه وه باسی پیغه مبه رﷺ یان بۆ کردن و بانگیان کرد بۆ ئیسلام، تاکو بلأوبوو یه له نیوانیاندا، مالیکیش نه ما له ماله کانی نه نصار باسی پیغه مبه رﷺ ی تیا دا نه بیت.^۴

۱- هه مان سه رچاره ۴۱/۲، ۴۲.

۲- البداية والنهاية ۱۴۸، ۱۴۹/۳.

۳- بروهانه: شرح المواهب للزرقانی ۳۶۲/۱.

۴- البداية والنهاية ۱۴۷/۳.

ئه‌وه یه‌که‌مین که‌ژاوه بوو له‌که‌ژاوه‌کانی خێرو چاکه، به‌وه پانه‌وه‌ستان که‌باوه‌په‌ینن به‌لکو په‌یمانان به‌خۆیاندا که‌بانگی که‌سه‌کانیشیان بکه‌ن، هه‌مووشیان به‌پاستی به‌ئه‌مه‌ک بوون بۆ ئایینه‌که‌یان، چونکه‌ پاش که‌پانه‌وه‌یان گورج وگۆل بوون له‌بانگه‌وازدا، چاو پێکه‌وتنی ئه‌وانه له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌بی هه‌یج کات دیاریکردنی‌ک بوو، به‌لام چاوپێکه‌وتنی‌ک بوو خوای په‌روه‌ردگار پێکی‌خستبوو، بۆ ئه‌وه‌ی بپێته‌کانییه‌کی هه‌میشه‌هه‌لقولای چاکه‌وساتی پزگاریبوون له‌بتپه‌رستی، به‌لکو ساتیکی یه‌کلاکه‌ره‌وه بۆ چاره‌نووسی جیهان هه‌مووی، ئایا ئاسان بوو ئه‌وه‌وه‌موو بتپه‌رستانه‌بینه‌پشتیوان بۆ بانگه‌وازی خوا، بگه‌رێته‌وه‌بۆلای میله‌ته‌که‌یان به‌پوناکی ئیسلامه‌وه؟ ئه‌وه‌و یستی خوای که‌وره‌بوو، که‌ئه‌وه‌بواره له‌باره‌ی بۆ بانگه‌واز ئاماده‌کرد.

ئه‌وه‌ساله‌و شکانه‌یش که‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌گۆشش کردن به‌سه‌ری بریدو به‌گه‌پان به‌سه‌ر هۆزه‌کانداو به‌دوای پشتیوان گه‌پاندا، وا پۆیشت وناگه‌رێته‌وه، له‌مه‌ودا ئیسلام هه‌یزی خۆی ده‌بێت که‌ده‌سته‌و یه‌خه‌ده‌بێته‌وه له‌گه‌ڵ ناهه‌ق دا، هه‌ر له‌ئه‌مپۆشه‌وه که‌ژاوه‌کانی چاکه‌وپێشنگی پوناکی یه‌که‌به‌دوای یه‌کدا به‌ره‌و مه‌که‌که‌دین، بۆ ئه‌وه‌ی له‌ده‌ریای چاکه‌وه‌ریگرن و بگه‌رێته‌وه‌یه‌سه‌ریب و پوناکی بلاقه‌که‌نه‌وه.^۱

شایه‌نی باسیشه‌که‌ئه‌م چاوپێکه‌وتنه‌که‌له‌لای عه‌قه‌به‌په‌ویدا، به‌یعه‌تی تیادا نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌وان که‌سانیکی که‌م بوون مافیان به‌خۆیان نه‌ده‌دا هه‌یج پیکه‌وتننامه‌یه‌که‌ئه‌نجام بدن بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌رێته‌وه‌لای هۆزه‌کانیان له‌مه‌دینه.

سێ یه‌م: به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووهم.

پاش سالتیک له‌چاوپێکه‌وتنی یه‌که‌م له‌لای عه‌قه‌به، دوانزه‌که‌س له‌پیاوانی ئه‌نصاره‌اتن و پیغه‌مبه‌ر ﷺ یان بینیی له‌عه‌قه‌به‌و، به‌یعه‌تی یه‌که‌میان پێدا (ده‌که‌س له‌خه‌زه‌ج و، دووکه‌س له‌ئوس) ئه‌وه‌ش ئاماژه‌ده‌کات بۆ گورج وگۆلی

نیردهی خه زره جه کان که له سالی پیشوودا موسلمان بوو بوون و، توانیشیان پیاوانیک له نه وسپش پاکیشن بۆ ئیسلام، نه وهیش سهرتای کوبونه و هیان بوو له ژیر نالای ئیسلامدا ^۱.

عوبادهی کورپی صامیتی خه زره جی دهریاره ی به یعتی عهقه به ی یه که م ده لیت: ((من یه کی بووم له وکه سانه ی ناماده ی عهقه به ی یه که م بووم، نیمه دوانزه که س بووین، به یعت تمان دایه پیغمبر ﷺ له سر به یعتی ثافره تان_ پیش نه وهی جه نګمان له سر فهرزیت: که هاوه ل بۆ خوا بریارنه دهن و، دزی نه که ین و، زینا نه که ین و، مناله کانمان نه کورین و، بوختان بۆ که س نه که ین و، له چاکه دا له قسه ی دهرنه چین، نه که ر به نه مک بوون به رانبر نه م پینمایانه به هشت بۆ ئیوه یه، نه که ریش هندیکیان نه نجامدا فرمانتان به ده ست خواوه یه، نه که ر بیه ویت سزاتان ددهات، نه که ریش بیه ویت لیتان خوش ده بیت ^۲.

برګه کانی نه م به یعت هه مان نه و برګانه بوو که پیغمبر ﷺ به یعتی له سر وهرګرت له ثافره تان هر بویه ناوړا به به یعتی ثافره تان، ^۳

ئینجا پیغمبر ﷺ موضعه بی کورپی عومه یری نارد له گه ل نه وانه ی به یعت تیاندا، بۆ نه وهی کاروباری ثابنه که یان فیربکات و، قورئانیان پی بخوینی بویه له مه دینه پی دواترا (قورئانخوین)، ئینجا پیش نویژی شی بۆ ده کړدن، پیغمبر ﷺ نه وی له سر بنه مای شاره زایی له که سایه تی هه لېژاردبوو، له لایه که وه، له لایه کی تریشه وه له سر بنه مای شاره زابوونی له بارودڅی ناومه دینه، چونکه موضعه ب پره زای خوی لیبت جګه له وهی قورئانی له بر بوو، که سیکی پوخوش وهیمن بوو، پره وشت جوان ودانا بوو، جګه له وهی که سیکی باوه پ به یزو دلګه رم بوو بۆ ئیسلام، بویه له ماوه ی چه ند مانګیکدا توانی ئیسلام بلاویکاته وه له نیو ماله کانی مه دینه دا، چه ندین پشتیوان له سر گه وره کانی نه نصار پاکیشیت بۆ ریزی موسلمانان وه کو،

۱- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/ ۱۹۷.

۲- مسند الامام احمد ۲۲۷۵۴ ط م. الرسالة، وقال محققوه: حديث صحيح وهذا اسناد حسن، وانظر

صحيح مسلم ۴۱_ ۱۷، ۹.

۳- بېوانه: الغرياء الاولون ۱۸۵.

سه عدی کوپی موعازو، نوسه یدی کوپی حوزه یرو، به موسلمان بوونی نه و دوو که سه ش خه لکانیکی زور موسلمان بوون.^۱

موصعب وه کو بالويزيک سهرکه وتوو بوو له کاره که یدا، له پونکړنه وهی پینماییه کانی نایین وفیرکردنی قورنای و، پاشه کردنی و، پته وکردنی په یوه ندی برابتهی له نیوان هؤزه باوه پداره کان له لایه که وه، له نیوان پیغمبر ﷺ و هاوه له کانی له مه که که له لایه کی تره وه، بؤ دوزینه وهی بنکه یه کی نارام بؤ به پیکه وتنی بانگه واز.

موصعبی کوپی عومه یر_ په زای خوی لیبیت_ له یه سرب چوه مالی نه سعه دی کوپی زوراره په زای خوی لیبیت.^۲ موسلمانانیش چالاک بوونه وه له بانگه واز کردن بؤ لای خوی گه وره، به سهرکردایه تی موصعب، که په یوه وی ده کرد له پربازی قورنای ونه ووشانه ی له ماموستا که یه وه موحه ممد ﷺ فیرو، مه ندی له نایه ته مه ککیه کانی به شیوه یه کی کرده یی لیکده دایه وه، وه کو فهرموده ی خوی گه وره: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْ لَهُم بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ﴾ (النحل: ۱۲۵).

چوارهم: به سهراته یی نوسه یدی کوپی حوزه یرو، سه عدی کوپی موعاز په زای خوی لیبیت.

نه و دووپی اوه سهرکرده ی کومه له که یان بوون، له به نی عه بدولنه شه ل، هه ردوکیانیش بته پرست بوون له سهر نایینی میلله ته که یان، کاتیک که ناوی موصعب بیان بیست وچالاکی له بانگه وازدا، سه عد به نوسه یدی ووت: بؤ لای مال له کانمان هاتوونه لاوازه کانمان له خشته بهرن، قسه ی په قیان له گه ل بکه و بیانترسینه له وهی بیته مال له کانمان، نه گهر له بهر نه سعه دی کوپی زوراره یش نه بوايه

۱- بېوانه: الغریاء الاولون ۱۸۶، ۱۸۷.

۲- بېوانه: السيرة النبوية في ضوء القرآن والسنة ۴۴۱/۱.

خوم به وکاره ه لده سام، چونکه پوړزای منه (دایکیان خوشک بوون) و ناتوانم بچمه سهری، نیتړ نوسه ید پمیکي ه لگرت به ره ولایان چوو، کاتیک نه سعه دی کوپی زوراره بیني ووتی: نه وه سر که وړه ی کومه لی خو یه تی، واهاتووه ته لات و قسه ی پاستی بوبکه، موضع ب ووتی: نه گه ر دانیشتی گفتوگویی له گه ل ده که م، نه ویش له سهریان پاره ستاو قسه ی ناشیرینی ده کرد وداوای ده کرد که ده رچن و نه وان هیچ پتوستان پتیا ن نیه، به لام موضع ب به زمانی نیمانداری به نارام ووتی: نایا بؤ دانانیشی وگوئ بگرت، نه گه ر پیت باش بوو قسه کان وده گرت، نه گه ر نانه ووت پیناخوش بیت نیمه ییش وازی لیده هیټن.

نوسه ید ووتی: قسه که ت جوانه، نینجا پمه که ی داگرت ودانیش، موضع بیش باسی نیسلامی بؤ کردو قورثانی بؤ خوینده وه، هه ردوکیان ده یانوت: سویند به خوا پیش نه وه ی قسه بکات موسلمانیتیمان بیني له نیو چاوانی ده که شایه وه، دواپی ووتی: نه و قسانه چند جوان ورپکوپیکن، که سیك چی بکات بؤ نه وه ی بیت نه ناو نم نایینه وه؟ ووتیان: خوت ده شوپی و خوت خاوین ده که ی وجل و به رکه کانت پاک ده که یته وه، شایه تیمان ده هیئت به پاستی و، نویژ ده که یت، نوسه ید هه لساو خوی شورودو جله کانی پاک کرده وه و شایه تمنای هیټا، دواپی هه لسا دوپکات نویژی کردو، پتیا نی ووت: من پیاویکم له دوا ی خوم به جیه یشتووه، نه گه ر نه ویش شوینتان بکه ویت، که س نامینیتیه وه له شوینکه وتوانی موسلمان نه بن، نیستاش من ده ینیرم بؤ لاتان.

نینجا پمه که ی هه لگرت ورپیش بؤلای سعه رد شوینکه وتوانی، کاتیک سعه بیني هات ووتی: سویند به خوا نوسه ید به شیوه یه کی تر که پایه وه بؤ لاتان، سعه پی ووت: چیت کرد؟ ووتی: قسه م له گه لیان کرد و سویند به خوا قسه کانیا ن عیپی تیا دانیه، و تیشیان: نه وه ده که ین که تو حه زی لیده که یت، هه والیشم پیگه یشتووه که به نی حاریسه ده رچوونه بؤ کوشتنی نه سعه دی کوپی زوراره چونکه پوړزای تویه بؤ نه وه ی سر شوپرت بکه ن.^۱

سه عد به تورپي هلسا پاش نه وې که بیستی دهر باره ی به نی حاریسه،
 پمه که ی گرتی ده سته و ووتی: سویند به خوا وانا زانم هیچت کردییت، ئینجا سه عد
 به ره و لای هردو وکیان چوو، بینی به هیمنی دانیشتونونه، نه وکاته زانی ئوسه ید
 ویستوویه تی گوئیان لی بگریت، نه ویش پاوه ستاو قسه ی ناشرینی ده کرد، ئینجا
 به نه سعه دی کوپی زوراره ی ووت: سویند به خوا نه ی باوکی ئومامه له بهر خزمایه تی
 نیوانمان نه بویه، نه مه ت لیمان داوا نه ده کرد، ئایا واده بییت له مالی خو ماندا
 بیزارمان بکهیت، نه سعه د به موضعه بی وتبوو: نه وه سر گوره که یه هات، نه گهر
 موسلمان بییت هه موو شوینکه وتوانی موسلمان دهن، موضعه ب پیی وت: ئایا
 داده نیشی وگوئ بگریت؟ نه گهر پیت باش بوو پازی ده بییت، نه گهر نا نه وې پییت
 ناخوشه وازی لی ده هینین، سه عد ووتی: قسه یه کی جوانت کرد، ئینجا پمه که ی
 داگرت ودانیش، موضعه ب ئیسلامی بو باسکرد وقورئانی بو خوینده وه، موسای
 کوپی عوقبه ده گیرپته وه که سره تای سوپه تی زوخورفی بو خویندووه ته وه،
 ووتیان: _ سویند به خوا_ هه ره له پرومه تی زانیمان موسلمان ده بییت پیش نه وې
 قسه بکات.

ئینجا پیانی ووت: نه گهر که سیك بیه ویت موسلمان بییت چی ده کات؟ ووتیان:
 خوت بشوره و جله کات خاوین بکه ره وه و شایه تمانی راستی بهینه و، دوو پرکات
 نویژیکه، نه وه یش وایکرو پمه که ی هه لگرت وگه پایه وه لای کومه له که ی، له گهل
 ئوسه یدی کوپی حوزه یردا، خه لکه که ووتیان سویند به خوا به دهم وچاویکی تره وه
 گه پایه وه، کاتیک پییان گه یشته نه ی به نی عه بدولئه شهه ل من چون ده بینن؟
 ووتیان: سرگه وره مانی وچاک ترین بیرو بو چوننت هه یه له نیوانماندا، وتی: که واته
 قسه کردنم له گهل ژن وپیایوتان قه ده غیه تاکو باوه پنه هیتن به خواو
 پیغه مبه ره که ی، ده لیت: سویند به خوا له به نی عه بدولئه شهه ل نه پیایو نه ژن نه ما
 هه موویان موسلمان بوون.

نه سعه دو موضعه ب گه پانه وه مالی نه سعه دی کوپی زوراره و، هه ره له ویش
 مایه وه، بانگی خه لکی ده کرد بو ئیسلام، تاکو گه یشته نه وې مالیک له مال هکانی

نه نصار نه ما موسلمانن تیا دا نه بیټ، ته نها نوصه یرم نه بیټ موسلمان بوونی
دواکوت تا پوژی نوحود وهر له ویش شهید بوو، بی نه وی سوجه یه ک بق خوا
بیات، پیغمبر ﷺ یش فـرمووی: نه وه له نه هلی به هـشته ئیبنو ئیسحاق
به ئیسنادیکی حـسن ده گـیږـیته وه له نه بو هـوره یره وه که فـرموویه تی: باسی
که سیکم بق بکن موسلمان بوو بیټ وړکاتیک نو یژی بق خوا نه کرد بیټ، جائه گـر
خه لکه که نه یانزانیا، ده یفه رموو: نه وه نوصه یرمی به نی عه بدولنه شهه له .^۱

پینجه م: سوودو وانه و په نده کان.

۱- نه خـشه کـیـشانی پیغمبر ﷺ زیاتر بایه خی ده دابه یه سرب، نه و شـه
که سه یش که موسلمان بوون پولی گـوره یان هـ بوو له بلاو کـردنه وه ی بانگـه وازی
نیسلام له ماوه ی نه و ساله دا.

۲- هـ ندیک هـ کار هـ بوو یارمه تی بلاو بوونه وه ی نیسلامیدا له مه دینه، له وانه:
_ سروشتی نه رم و نیانی هـ ردو و هـ زی نه وس و خـه زره ج، که زیاده پـه ویان نه بوو
له پـه تـکـردنه وه ی هـ لو یستی راست و پـه و، نه و هـش ده گـه پـیته وه بق نه و ناماژه ی
پیغمبر ﷺ که فـرموویه تی: ((اتاکم اهل الیمن، هم ارق افئدة والین قلوباً))^۲.
واته: وا خـه لکی یه مـن هـاتنه لاتان، نه وان له هـ موو کـس هـ ستنا سکترو
دلنه رمتن، نه و دوو هـ زه یش به بنچینه ده گـه پـیته وه سـه ر یه مـن، باو با پیرانیان
له سـه رده میکی کـونه وه هـ اتوونه ته نه وی،^۳ خـوای گـوره ستایشیان ده کات
وده فـرموویت: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا
يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الحشر: ۹).

۱- بېوانه: السيرة النبوية لأبي شهبة ۴۴۴/۱ صحيح السيرة النبوية ۲۹۱ .

۲- البخاری، کتاب المغازی، باب قدم الاشعريين رقم ۴۳۸۸ .

۳- بېوانه: السيرة النبوية لأبي الحسن الندوی ۱۵۴ .

- ناکۆکی نيوان ئه‌وس وخه‌زرج وه‌لگيرسانی شه‌ر له‌نيوانياندا، که زۆريک له‌سهرانيان تياچوون له‌وشه‌پانه‌دا، که کۆسپ بوونه له‌پيگه‌ی ئيسلامدا، ته‌نها سه‌رکرده‌ لاهه‌کان مابوون که ناماده‌ بوون پاستی وه‌ربگرن، جگه‌ له‌وه‌ی که‌سی زۆر ناودار نه‌مابوو هه‌ر هه‌موویان له‌قه‌سی ده‌رنه‌چن، ئه‌وان پيويستيان به‌سه‌رکرده‌یه‌ک بوو به‌ده‌وریدا کۆبينه‌وه، عايشه‌ په‌زای خوای ليبييت ده‌فه‌رمووييت: ((شه‌ری بوعاس خوای گه‌وره‌ پيشکه‌شی کرد به‌پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی چونکه‌ ئه‌و شه‌ره‌ ئه‌واني په‌رته‌وازه‌ کردبوو، پياو ماقولانيشيان تيايدا له‌ناو چوووبوون و بريندار بوو بوون، بۆيه‌ خوای گه‌وره‌ موسلمان بوونيانی پيشکه‌ش به‌ پيغه‌مبه‌ر ﷺ کرد)).^۱

- نزیکيان له‌جوله‌که‌کان، ئه‌وه‌يش وایکرد شاره‌زاييان هه‌بييت ده‌رباره‌ی په‌يامه‌ ئاسمانيه‌یه‌کان وله‌ژيانی پۆزانه‌يان ئه‌و قسانه‌يان ده‌بيست، وه‌کو قوپه‌يش نه‌بوون که هه‌چ خاوه‌ن ئاينیکیان له‌نيودا نه‌ده‌ژيا، به‌لکو هه‌ندێ هه‌والی لی‌ره‌و له‌وييان ده‌بيست ده‌رباره‌ی پيغه‌مبه‌ران و وه‌حی، ئينجا جوله‌که‌کان ئاگه‌داری ئه‌و دوو هۆزه‌يان ده‌کرده‌وه‌ که‌کاتی سه‌ره‌ل‌دانی پيغه‌مبه‌ريک نزیک بووه‌ته‌وه‌، بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌شيان ده‌کرد که‌شوینی ده‌که‌ون و ئه‌واني تری پێ ده‌کوژن، وێرای ئه‌وه‌ی ئه‌وان له‌جوله‌که‌ زۆر تریبون،^۲ خوای گه‌وره‌يش ئه‌مه‌ی له‌قورئاندا گێراوه‌ته‌وه‌: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۸۹)

ئه‌وس وخه‌زرج سه‌رده‌مانیک بوو له‌جاهیلیه‌تدا له‌جوله‌که‌ به‌هیزترو زۆرترو بوون، که‌ئوان بته‌په‌رست بوون و، ئه‌مان ئه‌هلی کتاب بوون، بۆيه‌ هه‌ره‌شه‌ی لی‌ده‌دان به‌پيغه‌مبه‌ريک که‌دیت و شوینی ده‌که‌ون و به‌هۆی ئه‌و پيغه‌مبه‌ره‌وه‌ ئه‌وان له‌ناو ده‌به‌ن وه‌کو عادو ئیره‌م.^۳

۱- البخاری: کتاب مناقب الانصار، باب مناقب الانصار ۴/۲۶۷ رقم ۳۷۷۷.

۲- بېروانه: الغریاء الاولین ۱۸۳.

۳- الدر المنثور للسيوطي ۱/۲۱۶.

تاكو خواي گه وړه ويستی له پيگه ی نه و شەش كه سه وه ئايینی خو ی سهر بخت له مه دینه و، چاویان كه وت به پيغمبر ﷺ له عهقه به و موسلمان بوون له سهر دهستی و دلنیا بوون نه مه نه و پيغمبره یه كه جوله كه كان باسی ده كن، نه و انیش گه پانه وه باسه كه یان بلا و كړده وه و، نه وه سهره تاي موسلمان بوونیان بو .^۱

۳- به یعتی عهقه به ی یكه م دووانی تیادا ئاماده بوو له خه زره ج، نه وه یش پیشكه و تنیكي گرنګ بوو له بهر زده وندی ئیسلام، چونكه له پاش شەپي له ناو بهری بو عاس، نه و شەش كه سه توانیان به سهر هاتی مملانیی خو یان پشتگو ی بخن و، حەوت كه سی تریش له گه ل خو یان بهینن، دوو كه سیان له نه وس بوون، نه وه ش واده رده خات كه نه وان له هه و لدانی چاره سهر كړدنی نه و قلیشانه وهن كه له نیا نیاندا پړویداوه و، ئا پاسته كړدنی ته وژمی ئیسلامی بۆ مه دینه به نه وس و خه زره جی یه وه و، له بیر كړدنی شه پره كانی نیوان خو یان.

۴- پيغمبر ﷺ هه موو هه ول یكي دا، بۆ ئاماده كړدنی توانای موسلمانان له مه دینه، هیچ كه م و كړییه كه نه بوو سه باره ت به بنیاتنانی نه و بنه ما به هیزه ی كه ده و له تی تازه ی له سهر دروست ده بیټ، نه م هه و له یش دوو سالی ته واوی خایاند.^۲

۵- كړ كړدنه وه ی ئیمانی سهر كه و توو بوو له دلی نه نصاره كاندا، هه ستیشیان ده كړد كه كاتی نه وه هاتوو ده و له ت پيگه یینن، وه كو جابیر په زای خوا ی لیټیټ، ده فهرمو ویت: تاكه ی واز له پيغمبر ﷺ بهینن به ناو هۆزه كاندا بگه پړی و ده ربكړیت له چیا كانی مه ككه و بترسیټ..^۳

۶- موضعب په زای خوا ی لیټیټ گه یشته مه ككه، پیش كاتی حه ج له سالی سیانزه ی په وانه كړدنی پيغمبر ﷺ، وینه ی ته واوی بارودوخی موسلمانانی باس كړد وه كو خو ی، له پړووی بلا و بوونه وه ی ئیسلام له هه موو به شه كانی نه وس و خه زره ج و، نه وان ئاماده ن كه به یعتی تكي تر بدن بۆ پاراستنی پيغمبر ﷺ.^۴

۱- بېوانه: الدار المنثور ۲۱۶/۱، ابن هشام ۴۴/۱.

۲- هه مان سهرچاوه ۳۹/۱، ۴۴.

۳- بېوانه: التحالف السياسي ۷۱.

۴- هه مان سهرچاوه ۷۲.

۷- ئینجا ئه و چاوپیکه وتنه پرویدا که پره و پره وهی میژووی گوپی، له کاتی هه جدا له سالی سیانزه مین له پیغه مبه رایه تی موحه ممه د ﷺ، له و ساله دا زیاتر له هه فتا که س هاتن بۆ به جیهینانی هه ج له خه لکی یه سرب، کاتیک گه یشتنه مه ککه، هه ندی په یوه ندی نهینتی پرویدا له نیوان ئه وان و پیغه مبه ر ﷺ دا، سه ر ئه نجام بریار درا له ناوه پاستی (ایام التشریق) هه ردوو لایه کتر ببینن، له لای ئه و پێچکه پێگا شاخاوییهی عه قه به، له نزیک جه مره ی یه که می مینا، هه روه ها بریار درا ئه و چاپیکه وتنه له ئه و په پی نهینیدا بیّت.^۱

به يعه ته عهقه بهی دووهم

جابیری کوړی عه بدوللا ده لیت: (... ووتمان: تاکه ی واز له پیغه مبهری خوا بهینن ﷺ ده رکړیت بؤ شاخه کانی مه ککه و بترسیټ، بویه هفتا که سمان پویشتن بؤ لای پیغه مبهر ﷺ و، له کاتی هجدا، کاتمان دیاری کرد له لای عهقه به یه کبگرین، یه ک یه ک و دوو دوو هه مومان کو بوینه وه، ووتمان ئه ی پیغه مبهری خوا له سر چی به یعتت پی بدهین؟ هه رموی: ((تبایعونی علی السمع والطاعة فی النشاط والکسل، والنفقة فی العسر والیسر، وعلی الامر بالمعروف.....)) واته: به یعتت پی بدهن له سر گوپرایه لی له چالاکي و خاوبوونه و تاندا، هه روه ها خه رج کردن له بوونه و نه بوونه داو، هه رمان کردن به چاکه و نه هی کردن له خراپه و، هه مو قسه یه ک له پیټناو خوادا بیټ بیکه و، ترستان نه بیټ له لومه ی لومه کاران و، پشتگیریم بکه و وپاریزگاریم بکه کاتیک دیم بؤ لاتان، له هه موو شتیک که پاریزگاری خوتان و خیزان و مناله کانتانی لی ده کهن و هه شت بؤ ئیوه یه .

ده لیت: ئیمه یش هه لسان و به یعتت مان پیدا، نه سعه د که له هه موویان منالتر بوو ده سستی پیغه مبهر ﷺ ی گرت ووتی: له سه رخوتان ئه ی خه لکی یه سرب، ئیمه ئه م هه موو پړگه مان نه برپوه تا کو دنیا نه بوینه که مه هه ممه د پیغه مبهری خوا یه، ده رکړدنیشی ئه مړو جیا بوونه وه ده که یه نیت له که ل هه موو عه ره ب و، کوژدانی چاکه کانتان وگه یشتنی شمشیړ بؤ ئیوه، ئیتر یان ئه وه نارام ده گرن له سر نه وه، پاداشستان لای خوا یه، یان نه وه یه که ده ترسن وناوین، بویه هه لویتستان پوونبکه نه وه، ده بیټه پوزش بؤ ئیوه له لای خوا، ووتیان: سویند به خوا ئه ی نه سعه د هه رگیز واز له نه م به یعتت هه ناهین و ده سستی لی هه لئاگرین، ده لیت: ئیتر هه لسان و به یعتت مان پیدا، پیغه مبهر ﷺ یش مه رجی له سرمان داده ناو به لیتنی به هه شتی پیده داین .

به م شیوه نه نصاره کان به یعتیان دایه پیغمبر ﷺ له سره گوږپایه لی و پشنگیری و جهنگ کردن، بویه عوباده ی کړی صامیت ناوی نا (بیعة الحرب) ^۱ سبارت به پړوپایه تی که عبی کړی مالیکی نه نصاری که خوی یه کیځ بووه له وانه ی به یعتی عهقه به ی دووه میان داوه هندی ورده کاری زیاتری تیا دایه، ده فهرمویت: ((له گهل حاجیه بته رسته کانی خزماناندا ده رچوین، نویژمان ده کرد له ناین تیگه یشتبوین، کاتی یه کتربینیمان ده سنیشان کرد له گهل پیغمبر ﷺ له عهقه به، له ناو پاستی پژانسی ته شریقا، نه م باسه مان له بته رسته کان ده شارده وه، نه و شه وه له گهلان خه وتین، له دوی نیوه شه و له جیگه کانی خومان ده رچوین به ره و شوینی دیاریکراو بۆ بینینی پیغمبر ﷺ، وه کو قه تی خومانده شارده وه، تا کو گه یشتینه یه ک له لای عهقه به، حه فتا پیاو بووین، دووژنیشان له گهلدا بوو، نویسه ی کچی که عب و، نه سمانی کچی عه مر، له وی کوبوینه وه تا کو پیغمبر ﷺ هات وعه عباسی مامی له گهلدا بوو، که نه و هیشتا بته رست بوو، یه که م که سیش عه عباسی کړی عه بدولموتته لیب قسه ی کرد؛ نیتر نه وه ی پړونکرده وه که پیغمبر ﷺ له پاریزگاری به نی هاشیمدایه، به لام ده یه ویت کوچ بکات بۆ مه دینه، بویه عه عباس ده یه ویست دلنیا بیټ له پاریزگاری کردنی نه نصاره کان له برازا که ی و، به جیتی نه هیلن، نه وانیش داویان کرد پیغمبر ﷺ خوی قسه بکات وچی پی باشه له مهرجانان بۆ خوی وخوا ی گه وره لیان وه ریگریټ.

فهرمووی: به یعتتان لی وهرده گرم بمپاریزن له وه ی که ئافره ت ومناله کانی خوتانی لی ده پاریزن، به رانی کړی مه عرور کردی به ده ستیداو وتی: به لی سویند به وکه سه ی توی به پاستی ناردوه، واده که ین، نیتر پیغمبر ﷺ به یعتی لیوه رگرتین، نیمه ییش خه لکیکی خاوه ن نه زمون بووین له جهنگدا، له باو باپیرانمانه وه بۆمان مابوو یه وه، نه بوله یسه می کړی تیهان قسه که ی پی بړی وپرسیاری کرد: نه ی پیغمبر ی خوا، له نیوان نیمه و جوله که کانداهندی

په‌یوه‌ندی هه‌یه‌و ئیمه ده‌ییرین، ئایا ئه‌گه‌ر ئیمه وامان کرد وخوای گه‌وره تۆی سه‌رخست وگه‌پایته‌وه مه‌ککه‌و ئیمه‌ت به‌جیه‌یشت چی بکه‌ین؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی کردو فه‌رمووی: ((بل الدم الدم، والهدم الهدم، انا منکم، وانتم منی، احارب من حاربتم واسالم من سالتم)) واته: خوین وخواین، ویرانکردن ویرانکردن، من له‌ئێوه‌م، ئێوه‌ش له‌من، هه‌رکیه‌سیک ئێوه شه‌پری له‌گه‌ل بکه‌ن شه‌پری له‌گه‌ل ده‌که‌م، ناشتیش له‌گه‌ل هه‌رکه‌سیک بکه‌ن ناشتی له‌گه‌ل ده‌که‌م.

ئینجا فه‌رمووی: ((اخرجوا اليّ منکم اثني عشر نقیباً لیکونوا علی قومهم بما فیهم)) واته: دوانزه‌که‌س له‌خۆتان ده‌رکه‌ن بابینه فه‌رمانده له‌سه‌ر ئه‌وانی تر، ئیتیر ئه‌وانیش دوانزه‌یان ده‌ره‌ینا، تۆکه‌سیان له‌خه‌ززه‌ج و، سی‌کە‌س له‌ئه‌وس. ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای لیکردن بگه‌رپینه‌وه‌بو شوینه‌کانی خۆیان، گوئیان له‌شه‌یتان بوو قورپه‌یشی ئاگادار ده‌کرده‌وه، عه‌بباسی کوپ عوباده‌ی کوپی نه‌زله‌ ووتی: سویند به‌وکه‌سه‌ی تۆی کردووه به‌پیغه‌مبه‌ر، ئه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت سه‌به‌ی به‌شمشیره‌کانمان دین به‌خه‌لکی مینادا.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((لم نؤمر بذلك ولكن ارجعوا الی رجالکم)) واته: فه‌رمانمان به‌وه پێ نه‌کراوه، به‌لکو بگه‌رپینه‌وه بو شوینه‌کانی خۆتان، ئه‌وانیش گه‌رانه‌وه، سه‌ر له‌به‌یانی هه‌ندیک له‌سه‌رانی قورپه‌یش هاتنه‌ لایان، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی بیستیان له‌په‌یماندا نیان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بانگه‌یشت کردنیان بو ئه‌وه‌ی کۆچ بکات بو لایان، ئیتیر بته‌رستانی ئه‌وس و خه‌ززه‌ج سویندیان خوارد که‌کاری وایان ئه‌نجام نه‌داوه، موسلمانانه‌کانیش سه‌یری یه‌کتریان ده‌کرد،^۱ ئینجا هه‌لسان و حاریسی کوپی هیشامی کوپی موغیره‌ی مه‌خزومیان تیا دا بوو، جوتی نه‌علی تازه‌ی له‌پیکردبوو، منیش ووتم: ئه‌ی ئه‌بو جابیر ئایا تۆیش ناتوانی جوتی نه‌عل وه‌کو ئه‌لاوه قورپه‌یشیه‌ له‌پێ بکه‌یت؟ حاریس قسه‌که‌ی بیست و نه‌عه‌له‌کانی له‌پێی خۆی داکه‌ند و فریانی داو ووتی: سویند به‌خوا ئه‌بێ له‌پێی بکه‌یت، ووتی: ئه‌بو جابیر ده‌لێت: نه‌عه‌له‌کانی بو بگێژه‌وه. ده‌لێ: ووتم: نه‌به‌خوا نایگێژه‌وه.^۲

۱- بپوانه: ابن هشام ۶۱/۲، باسناد حسن، وانظر: السيرة النبوية الصحيحة للمعمری ۲۰۱/۱.

۲- بپوانه: مجمع الزوائد ۴۲/۶_۴۶ وقال الابانی فی تحقیق فقه السيرة للقرانی: وهذا سند صحيح. و صححه ابن حبان، فی الفتح ۴۷۵/۷.

وانه و ناموزگاريه کان:

۱- نه م به يعته به هم مو پالنه رو شوينه واره کاني سرکه وتنیکي هره گه وړه بوو، چونکه نه لقي ي به که م بوو له زنجيره ی فتوحاتي ئيسلامي که يک به دواي يه کدا هاتن، له سر نه نجامي نه م به يعته وه، پاش نه و م رج وپه يمانانه ی پيغمبر ﷺ له سر نه وان وهریگرت، له سر به هيترين پيشهنگ له پيشتيواناني خواي گه وړه، که نه وانيش به نه م که ترين که سانیک بوون بؤ نه و په يمانه که په يمانی پشتگيريکردن بوو له پړگای پاستی ئيسلام و، چاکيش ده يانزانی چی ده گه يه نی، هم مو هوليکيشياندا له پيناو به رزکردنه وې وشه ی (الله) له هم مو شوينیکدا، بؤ نه وې نايين ته نها بؤ خواي گه وړه بيت.....^۱

۲- پاستيتی باوه پو شوينه واری له پره وړه کردنی دل وده روندا، شوينه واره کاني دهرده که ویت له ناماده یی سرکرده گه وړه کان، که گيانيان به خت بکن له پيناو خواي گه وړه پيغمبر ﷺ دا، پاداشتی له سر زه ویش له ده سته کوت وپله و پایه دا نيه، که پيشتر نه وان ده يان ساليان له ته مه نيان به سر دهر د له پيناويدا، نه و شوينه واری باوه په به خواو پاستی نه م ئيسلامه کاتيک په لده هاویشی له دل کاند ا.^۲

۳- گرنگی نه خشه کيشان له به يعته ی عقه به دا، نه و بوو که له بارودن خيکی ناهه موارو سخته دا بوو، ئینجا بریتی بوو له به رنگاريه کی به هيرو ترسناک له دژی بته رستی، له و سرده مه دا، بؤيه نه خشه کيشانی پيغمبر ﷺ بؤی له نه و په پی توکمه پيدا بوو به م شيوه ی لای خواره وه:

أ- نه پنی جموجل وگواستنه وې کومه لی په يماند ه ران، بؤ نه وې کاره که ناشکرا نه بيت، چونکه نيرده که حفتا پياوو دووژن بوون، له نيو يه سريه بيه کان که هاتبوون بؤ مه که و نزیکه ی پينچ سه د که س ده بوون، کاتي يه کتر بينينيش دوهم

۱- بېوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ۴۰۰/۲ .

۲- بېوانه: التربية القيادية ۱۰۳/۲ .

پۆزانی ته‌شریف بوو پاش نیوه شه‌و، له‌کاتی خه‌وتنی خه‌لکی و کپی شه‌ودا، هه‌روه‌ها له‌جینگایه‌کیشدا بوو دوور له‌وه‌ی که‌سیک بۆ کارێکی له‌خه‌و به‌ئاگابیت‌ه‌وه بیانبنیئت^۱.

ب- ده‌رچوون به‌ شیوه‌یه‌کی پێک و پێک له‌لایه‌ن کۆمه‌لانی په‌یمانده‌ره‌وه، بۆ کات و جینگای کۆبوونه‌وه، به‌په‌نهانی و دزیه‌وه ده‌رده‌چوون، یه‌ک یه‌ک و، دوو دوو.

ج- کات و جینگای کۆبوونه‌وه ده‌ور درا به‌ئو په‌پی نه‌یانی، به‌شیوه‌یه‌ک ته‌نها عه‌بباس پێی زانی که‌له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ هاتبوو، بۆ ئه‌وه‌ی دانیابیت له‌مه‌سه‌له‌که،^۲ به‌لام ئه‌و دوا‌ی موسلمانان نه‌یاندانه‌زانی، ئینجا پیغمبر ﷺ فه‌رمانی پێکرد، ده‌نگیان به‌رز نه‌که‌نه‌وه، قسه‌ درێژ نه‌که‌نه‌وه، نه‌کوکه‌سیک گوێی پێیانه‌وه بێت، یان هه‌ست به‌جموجولیان بکات.^۳

د- به‌دواداچوونی شاردنه‌وه و نه‌یانی، کاتی‌ک شه‌یتان مه‌سه‌له‌ی به‌یعه‌ته‌که‌ی ئاشکرا کرد، پیغمبر ﷺ فه‌رمانی پێکردن بگه‌ڕێنه‌وه بۆ ناو شوینه‌کانی خۆیان، په‌له‌یشی نه‌کرد له‌په‌ویه‌په‌و بوونه‌وه‌ی سه‌ریازی، که‌هیشتا کاتی نه‌هاتوه، ئه‌وکاته‌ی قه‌ره‌یشیش هاتن بۆ دانیایه‌وون له‌وه‌ه‌واله، موسلمانان سه‌ریان لێ تێکدان به‌بێ ده‌نگیان، یان به‌به‌شاریکردن به‌قه‌سه‌یه‌ک که‌باسه‌که‌ له‌بیر بباته‌وه.^۴

ه- هه‌لبه‌زاردنی شه‌وی کۆتایی له‌شه‌وانی حه‌ج، که‌شه‌وی سیانزه‌ی زیلحیجه‌یه، نزیک ئه‌و کاته‌ی حاجیان ده‌گه‌ڕێنه‌وه و لاته‌کانی خۆیان له‌پۆژی دوا‌ییدا، که‌کات ئه‌وه‌نده نامینێت‌ه‌وه به‌ده‌ست قه‌ره‌یشه‌وه که‌په‌خنه‌ بگرن یان کۆسپ‌وته‌گه‌ره دروست بکه‌ن، که‌ ئه‌وه‌ش کارێکی چاوه‌پوان کراوه^۵ هه‌رواش بوو.

۱- به‌روانه: الهجرة النبوية المباركة ۶۱.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه ۶۲.

۳- به‌روانه: الهجرة النبوية المباركة ۶۲.

۴- هه‌مان سه‌رچاوه ۶۵.

۵- هه‌مان سه‌رچاوه ۶۷.

۴- پيښج پرگه‌ک‌ی په‌يمانه‌که زږد پوون وناشکرايوو، گوټ‌پايه‌لی له‌چالاکی و لاوازيده و، خه‌رجکردنی مال له‌توانين وده‌ست‌کورتيداو، فه‌رمان‌کردن به‌چاکه‌و، قه‌ده‌غه‌کردنی خراپه‌و، کارکردن بۆ خوا بئ هيج ترسيک له‌لومه‌کردن .. هه‌روه‌ها پشتگيرو پاريزگار يکردنی پيغمبر ﷺ کاتيک ديتته مه‌دينه .^۱

۵- به‌رائی کوپی مه‌عروړ سهرکرده‌ی نه‌نصار يه‌کسهر پازی بوو و، ووتی: سويند به‌و که‌سه‌ی تو ی په‌وانه‌کردوه، وه‌کو منال وخیژانه‌کانمان به‌رگريت ليده‌که‌ين و، باسی توانای خو یانی کرد له‌شه‌پکردندا، نه‌مه سهرکرده‌که بوو پيشنياری تواناکانی ده‌کرده سهر پيغمبر ﷺ .^۲ نه‌وه‌ی شايه‌نی باسه‌ بوه‌تریت دهریاره‌ی به‌رائی کوپی مه‌عروړ نه‌وه‌يه کاتيک له‌گه‌ل خه‌لکه‌که هات پي ووتن: من بۆچوونیکم هه‌يه نازانم له‌سه‌ری پازی ده‌بن يان نه؟ ووتیان: چی بۆچوونیک؟ ووتی: من ه‌ز ناکه‌م له‌نوټ‌ژدا پشت له‌که‌عبه‌ بکه‌م، به‌لکو پيم خو شه‌ پووی لی بکه‌م، ووتیان: نه‌وه‌ی بيستموانه پيغمبر ﷺ هه‌ر پوو له‌شام ده‌کات _واته به‌يتولمه‌قدیس_ ني‌مه‌يش ه‌ز ناکه‌ين له‌قسه‌ی دهرچين، که‌کاتی نوټ‌ژ ده‌هات نه‌وان پوویان ده‌کرده به‌يتولمه‌قدیس و نه‌و پووی دهرکرده که‌عبه، هه‌ر به‌وشيوه‌يه مانه‌وه تاکو گه‌يشتنه مه‌که‌و، پيغمبر ﷺ يان ناسی له‌گه‌ل عه‌بباسی ماميدا له‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا دانيشتبوون، پيغمبر ﷺ پرسياړی له‌عه‌بباسی کرد و فه‌رمووی: نه‌ی باوکی فه‌زل نه‌و دووپياوه ده‌ناسی؟ ووتی: به‌لی نه‌وه به‌رائی کوپی مه‌عروړی سه‌روکی عه‌شيره‌ته‌که‌ی خو ټه‌تی نه‌وه‌ش که‌عبی کوپی ماليکه، پيغمبر ﷺ فه‌رمووی: که‌عبی شاعير؟ ووتی: به‌لی، ئيت‌ر به‌رائيش باسی نه‌وه‌ی بۆ کرد که‌پوويده له‌گه‌شته‌که‌دا، سه‌باره‌ت به‌پووکردنه که‌عبه له‌نوټ‌ژدا، ووتی: نه‌ی پيغمبره‌ری خوا چی ده‌ليت. فه‌رمووی: (قد كنت على قبلة لو صبرت عليها) ^۳ واته: تو له‌سه‌ر قيبله‌يه‌ک بوويت نه‌گه‌ر نارامت بگرتايه، که‌عب ووتی: ئينجا (براء) گه‌رايه‌وه سه‌ر قيبله‌که‌ی پيغمبر ﷺ وله‌گه‌لمان پووه به‌يتولمه‌قدیس نوټ‌ژي ده‌کرد، به‌لام له‌کاتی سه‌ره مه‌رگيدا فه‌رمانی کرد به‌که‌سوکاره‌که‌ی پووه که‌عبی

۱- بېوانه: التحالف السياسي ۸۲ .

۲- بېوانه: السيرة النبوية لابی شهبه ۴۴۴/۱ .

۳- هه‌مان سه‌رچاوه ۴۴۵/۱ .

بکه‌نه‌وه، له‌مانگی سه‌فه‌ر وه‌فاتی کرد پیش هاتنی پیغمبر ﷺ به‌مانگیك، پاسپارده‌شی کرد سیّ یه‌کی ماله‌که‌ی بۆ پیغمبر ﷺ بیّت، ئه‌ویش قبولی کردو دوباره‌گه‌پایه‌وه بۆ مناله‌کانی، ئه‌و یه‌که‌مین که‌سیشه به‌سیّ یه‌کی ماله‌که‌ی پاسپارده‌ی کردوه، له‌م هه‌واله‌دا چهند پراوه‌ستانیکمان هه‌یه:

أ- په‌یوه‌ست بوون له‌گه‌لّ موسلماناندا به‌په‌وشت وه‌رمانه‌کانی پیغمبر ﷺ هه‌رپیشنیاریکیش سه‌رچاوه‌که‌ی هه‌رچییه‌ك بیّت، ناکۆك بیّت له‌گه‌لی، په‌نده‌کریتته‌وه .

ب- سه‌رگه‌وره‌یی بۆ هیچ که‌سیك نه‌مایه‌وه جگه‌ له‌پیغمبر ﷺ، پزیزگرتنیش له‌هه‌ر مرۆفیک ئه‌بیّت په‌نگدانه‌وه بیّت به‌پیوه‌ست بوون به‌فرمانه‌کانی پیغمبر ﷺ به‌م شیوه‌یش هه‌ندی داب و نه‌ریتی جاهیلی لاده‌چوو، بۆ ئه‌وه‌ی به‌های ئیمانی بیته‌جیگای، ئه‌وانه‌ش پێوه‌ری راسته‌قینه‌ن که‌ده‌کریت حوکمیان پێ بدریتته‌ سه‌ر خه‌لکیدا له‌پووی پۆلین کردن .^۱

۶- ئه‌بوله‌یسه‌م به‌پاشکاوێ به‌پیغمبر ﷺ ی ووت: که‌ئێمه‌ په‌یوه‌ندیمان له‌گه‌لّ جوله‌که‌ ده‌برین، ئایا پاش سه‌رکه‌وتنت به‌جیمان ناهیتلێ، پیغمبر ﷺ یش به‌وشیوه‌ وه‌لامی دایه‌وه که‌بینیمان، ئه‌و په‌خنه‌ گرتنه‌ش ئاماژه‌ده‌کات بۆ ئازادییه‌کی زۆر، که‌ئیسلاام ده‌یدا به‌موسلمانان، چونکه‌ ئه‌و به‌ئو په‌پی ئازادی،^۲ ده‌برپینی کرد له‌وه‌ی که‌له‌ناخیدا، وه‌لامه‌که‌ی سه‌روه‌ری مرۆفایه‌تیش زۆر مه‌زن بوو، کاتیک خۆی به‌به‌شیک له‌ئه‌نصارو ئه‌نصاری به‌به‌شیک له‌خۆی زانی .^۳

۷- له‌هه‌لبژاردنی فرمانده‌کاندا هه‌ندی په‌ندو وانه‌ به‌دی ده‌کرین، له‌وانه‌:

أ- پیغمبر ﷺ خۆی هه‌لینه‌بژاردن، به‌لکو مه‌سه‌له‌ی هه‌لبژاردنی بۆ خۆیان به‌جیه‌شت، واته‌ کردی به‌پاویژ له‌نێوانیانداو، بۆ ئه‌وه‌ی پایان به‌یئنی له‌گه‌لّ پاویژکردندا .

۱- به‌وانه: معین السیره النبویه للشامی ۱۳۵ .

۲- به‌وانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی ۹۷/۳ .

۳- به‌وانه: التربية القيادية ۶۷/۲ .

ب- نوښه‌رایه‌تی به‌پټی پټزه له‌ه‌لب‌ژاردندا، ناشکرایه که‌ناماده‌یوان له‌خه‌زړه ج‌زورتر بوون له‌ناماده‌یوانی نه‌وس، سی به‌رانبر زیاتر بوون له‌نه‌وان، بویه نه‌و فermanدانه سی له‌نه‌وس بوون و، نوی له‌خه‌زړه ج^۱.

ج- پیغمبر ﷺ نه‌وکه‌سانه‌ی کرد به‌سهر په‌رشتیار له‌سهر به‌پټوه چوونی بانگه‌واز له‌یه‌سریب، چسونکه نی‌سلام باری باش بوو بوو له‌وی، زور که‌س موسلمانیت‌ی خوی پاده‌گه‌یاند، نینجا پیغمبر ﷺ ویستی نه‌وه‌یان پی پابگه‌یه‌نیت که‌نه‌وان نامونین وپیویست ناکات که‌سیان له‌ده‌ره‌وه‌ی خویان بؤ بنی‌ری، به‌لکو خویان خاوه‌ن نی‌سلام وپاریزه‌رانین^۲.

۸- سهرانی مه‌ککه دلنیا بوون له‌پاستی نه‌و مامه‌لیه‌ی که‌پیکه‌ات له‌نیوان پیغمبر ﷺ و نه‌نصاره‌کان، بویه ده‌رچوون به‌دوایاندا و، فریای سه‌عدی کوپی عوباده‌که‌وتن له‌نه‌زاخیر، ه‌روه‌ها مونزیری کوپی عه‌مری که‌ه‌ردوکیان له‌نه‌قیبه ه‌لب‌ژیردراوه‌کان بوون، مونزیر له‌ده‌ستیان ده‌رچوو، به‌لام سه‌عدیان گرت، ه‌ردوو ده‌ستیان به‌سته گه‌رده‌نی‌وه به‌په‌تی باره‌که‌ی، نینجا بردیانه‌وه بؤ مه‌ککه، به‌لیدان وپاکیشانی به‌قزی، چونکه قزی دریز بوو^۳ به‌لام له‌ریگه‌ی حاریسی کوپی ح‌رب وجوبه‌یری کوپی متعیم توانی رزگاری بیت له‌قورپه‌یش، چونکه نه‌و بازرگانی نه‌و دوو پیاوه‌ی ده‌پاراست له‌لای خویان، له‌ویشدا داب ونه‌ریتی جاهیلی فریای که‌وت نه‌ک شمشیری موسلمانان، هیچ سهر شوپیپه‌کی له‌و نه‌ده‌بینی، چونکه نه‌و ده‌یزانی که‌موسلمانان راو ده‌نرین له‌مه‌ککه و توانایان نییه‌ خویشیان بپاریزن^۴.

۹- وته‌ی عه‌بباسی کوپی عه‌بباد و وه‌لامه‌که‌ی پیغمبر ﷺ، وانه‌یه‌کی په‌روه‌رده‌یه‌ی کاریگه‌ره، نه‌ویش بریتی یه‌ له‌وه‌ی به‌رگریکردن له‌نی‌سلام ومامه‌له‌کردن له‌گه‌ل دوزمنانی نه‌م نایینه‌ په‌یوه‌ست نی‌یه به‌بؤ چوونی

۱- بېوانه: السيرة النبوية لابی فارس ۲۰۹.

۲- بېوانه: دراسات في السيرة النبوية، د. عمادالدين خليل ۱۳۲.

۳- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدى ۱۰۷/۳.

۴- بېوانه: التربية القيادية ۱۱۶/۲.

موسلمانانوه، به لکو په یوه سته به ملکه چی به فرمانه کانی خوی گه وړه،
مه رکاتیکش پڼگه درا به جهاد کردن نه وکاته مه سه له ی چونه پیشه ووه
پاشه کسه کردن ده گه پڼته ووه بۆ بۆ چونی کوششکاران پاش پاوژ کردن
ولیکولینه ووهی مه سه له که له هه موو پروانگه یه که ووه .^۱

چهندهش لیها توویی نه خسه کیشانی سیاسی به هیژ تر بیت زیاتر ده بیته مایه ی
سهرکه وتنی کاره کان، شاردنه ووهی پلانه کانیش سهرکه وتن ده سته بهر ده کات
به پشتیوانی خوی گه وړه .^۲

۱- به یعه ته که بۆ پیاوان به ته ووه کردن بوو له گهل پیغمبر ﷺ ، سه باره ت به و
دوو ئافره ته ی که ئاماده بوون به یعه ته که یان به قسه بوو، پیغمبر ﷺ هیچ کاتیک
له گهل ئافره تیکي نامه حرم ته ووهی نه کرد ووه، هیچ که سیکیش له و به یعه ته
دوانه که وت ته نانه ت دوو ئافره ته که یش، به یعه تی جه نگیاندا، به نه مه کیش بوون
به رانبر نه و به یعه ته، نوسه ییه ی کچی که عب (نوممو عوماره) له جه نگی ئوحددا
که وت ودوانزه برینی پیوه بوو، له جه نگی ئوحد له گهل میژده که ی ده رچوو بوو،
ئاوی ده دایه موسلمانان، جاکاتیک موسلمانان تیکشکان، له گهل پیغمبر ﷺ
مایه ووه، شه پی ده کرد و به شمشیر به رگریده کرد له پیغمبر ﷺ ، به سه ختی
بریندار بوو، ئاماده ی به یعه تی (رضوان) یش بوو،^۳ موسه یله مه ی دروژنیش
کوړه که ی پارچه پارچه کرد، به لام نوسه ییه تووشی لاوازی وبی وده یی نه بوو ،
هه روه ها ئاماده ی جه نگی یه مامه یش بوو، له کاتی شه په کانی پاشگه زیوونه ووه دا
له گهل خالیدی کوپی وه لید، هه ر به رده وامیش بوو له شه پ کردن تا کو ده سستی بر او
دوانزه برینی پیوه بوو، سه باره ت به نه سمائی کچی عمر، له به نی سه له مه بوو،
ده گپړنه ووه دایکی موعازی کوپی جه به ل بووه، ده شگپړنه ووه که ئاموژای موعازی
کوپی جه به ل بووه .^۴

۱- بېوانه: التاريخ الاسلامی للحمیدی .

۲- بېوانه: التحالف السياسي في الاسلام ۹۶ .

۳- بېوانه: المرأة في العهد النبوی، د. عصمة الدين کرکر ۱۰۸ .

۴- بېوانه: التحالف السياسي ۸۷ .

۵- ابن هشام ۸۰/۲، اسد الغابة ۳۹۵/۵ ، البداية النهاية ۱۵۸/۲_۱۶۶ ، الاصابة ۸/۸_رقم ۴۹،۴۸ نقلًا عن

المرأة في العهد النبوی ۱۰۸ .

۱۱- کاتیک ژیاننامہ ی به شدار بووانی عہ قہ بہ ی دووم دہ خوینینہ وه، دہ بینین نزیکہ ی سیّ یه کی ئه وانه له سہ رده می خودی پیغمبر ﷺ و دوا ی ئه و شه هید بوونه، هه روه ها دہ بینین نزیکہ ی نیوہ یان ئامادہ ی هه موو جه نگه کان بوونه له گه ل پیغمبر ﷺ، سیّ و سیّ که سیان به ته نیست پیغمبر ﷺ بوونه له هه موو غه زاکاندا، ئه وانه ش که ئامادہ ی جهنگی به در بوون نزیکہ ی حه فتاکه س دہ بوون. به پراستی ئه و پشتیوانانه پراستیان کرد له گه ل خواو پیغمبر ﷺ، لییان بوو شه هید بوو، هه ندیکیشیان مانه وه تا کو به شدارییان کرد له سہ رکردایه تی کردنی ده ولّت و، پووداوه مه زنه کانی دوا ی کۆچی دوا یی پیغمبر ﷺ، هه ربه وجۆره که سانه یش بوو که ده ولّت ی ئیسلام به رپابوو، ئه و نمونانه ی که هه میشه له به خشیندان وهیچ پاداشتیان ناویّ به هه شت نه بیّت، میژوویش له وه بجوگرتر له هه موو سہ رده مه کانیدا، بتوانیّت که سانی وه کو ئه وانه له خو بگریّت^۱.

باسی چواره م: کوچ کردن بؤ مه دینه

یه که م: پېشه کی وناماده کاری بؤ کوچ کردن.

ناماده کاری به کانی پیش کوچ به قه ده ری خوی گه وره به پټوه ده چوو، له دوو
ثاړاسته یشدا خوی ده بینیه وه:

۱- ناماده کردنې نه وانه ی کوچده که ن:

کوچ کردن گه شت و سهیرانیک نه بوو، که سیك بى تاقه تی خوی پی ده ریکات،
به لکو به جیهیشتنی خاك وکس وکاره و خرمان و دؤستان و هوپه کانی بزئوی، له پیناو
عه قیده دا، بویه نه و کاره پیویستی هه بوو به کؤششیکى مه زن، تاكو موسلمانان
گه یشتنه نه و قه ناعه ته ی کوچبکه ن، نه ویش به کاریگه ری چه ند هؤکاریك بوو،
له وانه:

- په روه رده ی بیروباوه پی پته و که پیشتر باسما ن کرد.

- نه و چه وساندنه وه ی تووشی موسلمانان بوو، تاكو قایل بوون به وه ی که ژيان
به سهر بردن له گه ل بپباوه پاندا مه حاله .

- قورئان له مه که که ناماژه ی تیا دا بوو به کوچ کردن و سرنج پاکیشان بؤ نه وه ی
زه وى خوا فراوانه، خوی گه وره ده فهرمووی: ﴿قُلْ يٰعِبَادِ اللّٰهِ اٰمِنُوْا اَنْتُمْ رٰبِعٌ
لِّلَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا فِىْ هٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَّاَرْضُ اللّٰهِ وَّاسِعَةٌ اِنَّمَا يُوَفَّى الصّٰبِرُوْنَ اَجْرُهُمْ بِغَيْرِ
حِسَابٍ﴾ (الزمر: ۱۰)

له دواى نه وده ش سوږه تی (الكهف) دابه زى، که باسی نه و کومه له لاوانه ده کات
که باوه پيان به خوی گه وره هیئاوه و، مال و حالى خویان به جیهیشتووه به روه
نه شک و تیک، نه وده ش دیمه نیکى نیما ن گرنگ بوو بؤ هاوه لان.

نینجا له پاش نه وده ش هه ندی ثایه ت دابه زى به پاشکاو ی باسی له کوچ کردن
ده کرد له سوږه تی (النحل) خوی گه وره ده فهرموویت: ﴿وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِى اللّٰهِ مِنْ
بَعْدِ مَا ظَلَمُوْا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِى الدُّنْيَا حَسَنَةً وَّلَا اَجْرُ الْآخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ﴾ (۴۱)

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿النحل: ۴۱-۴۲﴾

هه روه ها له کۆتاییه کانی ئه و سوپه ته هه مان واته دووپات ده بیته وه: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل: ۱۱۰).

کۆچکردنیش بۆحه به شه پامینانیکی کرده یی بوو له سه ر به جیه یشتنی نیشتمان و میلیه ت.^۱

۲- ئاماده کاری له یه سرب :

تیبینی ده که یه که پیغه مبه ر ﷺ به په له وله پۆژه کانی سه ره تادا نه پۆیشت بۆ یه سرب، به لکو زیاتر له دوو سال دواکه وت، تاکو دلنیا بوو له بوونی بنکه یه کی فراوان له وێ، له هه مانکاتدا ئاماده کاری ده کرا له یه سرب له که شیکی قورئانیدا له پاش پۆیشتنی موصعب بۆ ئه وێ.

پیغه مبه ر ﷺ ته واول دالنیا بوو که ئه نصاره کان به ته واولی ئاماده ن، چونکه داوای کۆچکردنی پیغه مبه ر ﷺ یان کرد بۆ لای خوێان، هه روه ها وتووێژه کانی عه قه به ی دووهم سوور بوونی ئه وانی دوپات ده کرده وه له سه ر به یعت و متمان به خشین به پیغه مبه ر ﷺ سه باره ت به خوێان، ئینجا ئه وان هه ر ئه و کاته حه زیان کرد هیرش ببه نه سه ر خه لکی مینا، له و که سانه ی که ئه شکه نجه ی پیغه مبه ر ﷺ یان داوه، به لام پیغه مبه ر ﷺ ڕیگه ی پینه دان.

به م شیوه ئه وان ئاماده کران بۆ ئه وه ی پیشوازی بکه ن له موسلمانان.^۲

دووهم: پیشه نگی موسلمانان.

کاتیک ئه نصاره کان به یعتیان دایه پیغه مبه ر ﷺ له سه ر ئیسلام و به رگریکردن لێ، بته رسته کان زۆر به وه قه لس بوون و ئه شکه نجه یان زیادی کر بۆ موسلمانان،

۱- پروانه: السيرة النبوية تربية امة وبناء دولة، صالح الشامی ۱۱۸.

۲- پروانه: هه مان سه رچاوه ۱۲۰-۱۲۱.

بویه پیغمبر پښگای دایه موسلمانان کوچ بکن بۆ مه دینه، مه به ستیش له و کوچه پیکهیتانی ده وله تی ئیسلامی بوو، که هه لسی به کاروباری بانگه وازو جیهاد، بۆ نه وه ی ئاین ته نها بۆ خوا بیّت، 'عائیشه په زای خوای لیبیّت ده فره مویت: ((کاتیک هه فتا که سه که له لای پیغمبر ﷺ گه پانه وه، پیخوشحال بوو، خوای گه وره یش خه لکانیکی خاوه ن نه زمون له جهنگ و فریا که وتن کرد به پشستیوانی پیغمبره که ی، له هه مان کاتدا ئازارو نه شکه نجه پۆژ تابی پتر ده بوو له سه ر موسلمانان، به شیوه یه ک سته میان لی کردن که پشتر وایان نه کردوه، بویه هاوه لان داوایان کرد پیغمبر ﷺ ریگه یان بدات کوچ بکن، پیغمبر ﷺ پیی فره مون: کوچگه ی ئیوه م پی پشان دراوه، زه وییه کی شۆره داری پر دارخورمایه، ده که ویتته نیتوان دوو ناوچه به ردی رهشیان تیا دایه، نه گه ر سه راتیش دارخورمای تیا بوايه ده موت خۆیه تی، له پاش چه ند پۆژیک به خۆشحالی یه وه ده رچووه لای هاوه لان و فره مووی: ئاگادار کرامه وه له جیگای کزچتان، یه سربیه، هه رکه سیك ده یه ویت بابروات.

نیتر نه وانیش پیکه ده که وتن له نیتوان خۆیانداو به په نهایی ده رده چوون، یه که م که سیش له هاوه لانی پیغمبر ﷺ گه یشته مه دینه، نه بو سه له مه ی کوپی عه بدولنه سه د بوو، له دوا ی نه ویش عامیری کوپی په بیعه له گه ل له یله ی کچی نه بی هه سمه که یه که م ئافره ت بوو گه یشته مه دینه، ئینجا هاوه لان به دوا ی یه کدا گه یشته مه دینه، ده چوونه ماله کانی نه نصار، نه وانیش جیگایان بۆ ئاماده ده کردن و دلنه وایان ده کردن، سالمی مه ولای نه بو حوزه یه پیش نویژی موهاجیرانی ده کرد له (قباء) پیش گه یشتنی پیغمبر ﷺ، کاتیک موسلمان هاتن بۆ مه دینه، قوره یش توپه بوون لییان، چه ند که سیکیش له وانه ی به یه تیان دابوو پیغمبر ﷺ له دوا جاردا وگه رابوونه وه مه دینه، که یه که مین موهاجیر گه یشته مه دینه، نه وان گه پانه وه لای پیغمبر ﷺ له مه ککه، تا کو دوا یی له گه ل هاوه لاندا گه پانه وه بۆ مه دینه، نه وانه موهاجیری نه نصارین، نه وان بریتی بوون له: زه کوانی کوپی عه بدولقه یس و،

عوقبه‌ی کوپی وه‌ه‌بی کوپی کیلده‌وه، عه‌بیاسی کوپی عوباده‌وه، زیادی کوپی له‌بید، ئینجا موسلمانان هه‌موویان ده‌رچوون بۆ مه‌دینه، که‌س له‌مه‌ککه نه‌مايه‌وه جگه له‌پتغمبەر ﷺ و نه‌بو به‌کرو عه‌لی، یان که‌سیکی نه‌خۆشی لوان که‌ناتوانیت کۆچ بکات.^۱

سی‌یه‌م: جوړه‌کانی دژایه‌تی‌کردنی قورەیش بۆ موهاجیره‌کان.

سه‌رانی قورەیش هه‌موو هه‌ولێکیان خسته گه‌ر بۆ به‌ربه‌ست دروستکردن له‌به‌رده‌م موسلماناندا بۆ نه‌وه‌ی کۆچ نه‌که‌ن، به‌چه‌ند شیوازیك:

۱- شیوازی جیاکردنه‌وه‌ی پیاو له‌گه‌ل ژن ومنالیدا: له‌م باره‌وه ئوممو سه‌له‌مه ده‌گێرپته‌وه چون خۆی و نه‌بو سه‌له‌مه‌ی می‌ردی کۆچیان کردوه‌و ده‌فه‌رموویت: کاتیک نه‌بو سه‌له‌مه بریاریدا کۆچ بکه‌ین بۆ مه‌دینه، وشتره‌که‌ی خۆی ئاماده‌کردو و منی له‌سه‌ری سوار کرد و سه‌له‌مه‌ی کوپیشم به‌باوشه‌وه بوو، ئینجا ده‌ریکردین و وشتره‌که‌ی پاده‌کیشا، کاتیک پیاوانیک له‌به‌نی موغیره چاویان پێیان که‌وت ووتیان: نه‌وه خۆت ئاره‌زی خۆته چی ده‌که‌یت، به‌لام بۆچی پێگه‌بده‌ین نه‌و ئافره‌ته که‌له‌ئیمه‌یه له‌گه‌ل خۆتی ببه‌یت؟

ده‌فه‌رموویت: هاتن په‌شمه‌ی وشتره‌که‌یان له‌ده‌ستی وه‌رگرت ومنیشیان لێی سه‌ند.

ئێتر له‌و کاته عه‌شیره‌تی به‌نو عه‌بدولئه‌سه‌د ووتیان: نه‌به‌خوا کوپی خۆمان ناهێلین له‌لای نه‌و ئافره‌ته بیت، مادام له‌یه‌کیانتان کرد، ده‌فه‌رموویت: سه‌له‌مه‌ی کوپی هه‌ریه‌که‌و به‌لایه‌کدا پایانه‌کیشا تا‌کو بالیان ده‌رکردو، به‌نوعه‌بدولئه‌سه‌د بردیان، به‌نو موغیره‌یش منیان له‌لای خۆیان گلدایه‌وه‌و، نه‌بو سه‌له‌مه‌ی می‌ردیشم پۆشت بۆ مه‌دینه وه‌ه‌موومانیان له‌یه‌که‌تر کرد.

ده‌فه‌رموویت: هه‌موو به‌یانیا‌نیک ده‌رده‌چووم وله‌نه‌بته‌ح داده‌نیشتم و تا‌کو ئێواره ده‌گریام نزیکه‌ی سالیك نه‌وه حا‌لم بووه تا پۆژیک ئامۆزایه‌کم له‌به‌نی موغیره منی

بینی و به زهیی به مندا هاته وه، به به نی موغیره ی ووت: ئایا ئەم به سته زمانه
 ده رناکه ن جیاتان کردووه ته وه له میژده که ی و کوپه که ی؟ ئیتر پئیان ووت: بۆ بۆ
 لای پیاوه که ت نه گه ر چه ز ده که ی، ئینجا به نو عه بدولئه سه دیش کوپه که یان بۆ
 گێرامه وه، به باوه شمه وه گرت و سواری و شتر بووم و به تهنیا به پێکه وتم بۆ مه دینه،
 که گه یشتمه ته نعیم، عوسمانی کوپی ته لحه م تووشی بوو، پپی و تم: بۆ کوئی نه ی
 کچی ئومه ییه؟ ووت: بۆ لای میژده که م له مه دینه. ووتی: که ست له گه ل نییه؟ ووت:
 ته نها خوا، ئەم کوپه. ووتی: سویند به خوا به جیته نا هیلم. ئیتر پشمه ی و شتره که ی
 گرت و پرایده کیشا، سویند به خوا له نیو عه ره بان که سم نه بینویه له نه و به خشنده تر،
 که ده گه یشتینه جیگایه ک و شتره که ی داده نیشانم و خۆی دوور ده که وته وه پاش
 نه وه ی ده یبه سته داریکه وه خۆشی له ژیر سیبهری داریکی تر پرا ده کشا، که کاتی
 پویشتن ده هات و و شتره که ی هه لده ساندمه وه و خۆی دوا ده خست و ده یوت سواریه،
 که سوار ده بووم دیسان په شمه که ی ده گرت و پرایده کیشا تا کو ده گه یشتینه شوینیکی
 تر، تا کو گه یشتینه مه دینه، که چاوی که وته لادیکه ی عه مری کوپی عه وف له (قباء)،
 ووتی: میژده که ت له و لادییه یه و، خۆی گه پرایه وه بۆ مه ککه.
 دوا ی نه وه ده یفه رموو: سویند به خوا هیچ مالیک وه کو مائی نه بو سه له مه ی پی
 نه هات و، هیچ که سیکیشم نه دی له عوسمانی کوپی ته لحه به خشنده و چاکتر.^۱
 ئەمه نمونه یه ک بوو، تیبینی ده که یین کاتی که موسلمان بیروباوه پ له دلیدا
 جیگکریبت، هیچ شتیک ناخاته پیشی ته نانه ت جگه ر گوشه که شی، یان خیزانه که ی،
 بۆیه نه بو سه له مه په زای خوا ی لیبت پویشت بۆ مه دینه و ناوپی له هیچ نه دایه وه،
 نه و شیوازه ش له دژایه تی بی به ره م بوو له گه ل نه بو سه له مه.^۲
 ناوهایه شوینه واری بیروباوه پ، نه وه خیزانیکه په رته وازه بووه، ئافره تیکیشه
 ده گریت، منالیکیشه بایی ده رچووه و له دایک و باوکی جیاکراوه ته وه، ئایا کو فرو
 سه رانی کو فر ده بی چیان ده ست که ویت له و جوړه که سانه؟

۱- برهانه: السيرة النبوية الصحيحة ۱/۲۰۲، ۲۰۳.

۲- برهانه: في السيرة النبوية، د. ابراهيم على محمد ۱۳۰، ۱۳۱ دابه شکردنی شیوازه کان له م کتیبه
 وه رگیراوه، دیمه نه مه زنه کانیش له الهجرة النبوية المباركة وه رگیراوه.

کرده وهی عوسمانی کورې ته لحه یش په زای خوای لیبت، نه و له و پږده دا بی باوه پ بو، (له دوی فته حتی مه کهه موسلمان بو) سره پای نه وهش نوموسه له مه شایه تی چاکه ی بو ددها، نه وه یش ئامازه یه کی پاسته له سر پاکي په سه نایه تی و ته وای جوامیری وپاریزگاریکردن بو بی ده سلات^۱ غیره تی پیگه ی نه دا ئافره تیک ببینی به ته نها خوی بیت له و بیابانه پئی بکات، باله سر ئایینی خویشی نه بیت، به لام بو خوا نه ی میلله تی موسلمان ته ماشای نه و په وشته و، په وشتی شارستانی سه ده ی بیسته م بکه، چون هیرش ده کریته سر ئازادیه کاندو، ده ستریزی ده کریته سر ئابرو وناموسدا، له پږی پوناکدا، ئینجا ته ماشاکن هکاره کانی راگه یاندن چیمان پی پیشان ده دن له فیړکردنی هه موو جوړو شیوازه کانی خراپه.

نه م به سر هاته شایه تی ده دات که عه رب خاوه نی په وشت وناکاری به رزبوونه وبویه خوای گه وره پټغمبهړی له نیو نه وانداه لباردوه، به پاستی هر نه وانیش شایسته بوون که نه و باره هه لېگرن وپایگه یه نن به هه موو خه لکی^۲.

هه روه ها چاودیږی کردنی خوای گه وره بو دؤستانی به جوانی به دیده کریت، چونکه هر خوای گه وره بوو که دلی عوسمانی نه رم کرد بو به زه یی هاتنه وهی به نوموسه له مه داو، کات وهه ولی بوی خسته گه پ^۳، هه روه ها سروشت پاکي عوسمان ده رده که ویت، که دواتر هیئای بولای ئیسلام له پاش صولحی حوده ییبه، له وانه شه هر له و ساته وه دلی روناک بوبیتته وه^۴.

۲- شیوازی رفاندن:

سهرانی مه کهه به پیگرتن له موسلمانان پانه وه ستان، به لکو هه ولیشیان ددها له مه دینه یش بیانگړپنه وه. نه م هه ولانه یشیان سه ربگریت و توانیان یه کیک له موهاجیران له مه دینه بگړپنه وه بو مه کهه^۵، سه باره ت به نه م شیوازه عومه ر

۱- بهوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۴.

۲- بهوانه: السيرة النبوية في ضوء القرآن والسنة، د. محمد ابو شهبة ۴۶۱/۱.

۳- التاريخ الاسلامی للحمیدی ۱۲۸/۳.

۴- بهوانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۰۴/۱.

۵- بهوانه: في السيرة النبوية ۱۲۲.

په زای خوی لپیټ بڼی ده گپړته وه و ده فرمویت: کاتیک ویستمان هیجره ت بکین، من وعه ییاشی کوپی نه بو په بیعه و، هیشامی کوپی عاصی کوپی وانیلی سه می به لئن په کتر ببینن له لای داره کانی به نی غیفار له نزیك مه ککه له لای په کیک له دډله کانی و، ووتمان: هریک له نئمه دواکه وت دوانه که ی تر ده پڼ و چاوه پړی ناکه ن.

ده فرمویت: من وعه ییاش له جیگای دیاریکراو په کترمان بینی به لام هیشام نه هات وله خسته برا .^۱

کاتیک هاتینه مه دینه چوپینه لای خیلې به نی عمری کوپی عه وف له (قبا)، نه بو جه هلی کوپی هیشام و حاریسی کوپی هیشام هاتن بو لای عه ییاش، که ناموزایان بوو، برایشیان بوو له دایکیانه وه، نه و کاته هیشتا پیغه مبر ﷺ له مه ککه بوو، به عه ییاشیان وت: دایک نه زری کرده وه سهری نه شوریت وله بهر خور دابنیشی تاکو ده تبینی، نه ویش به زهی به دایکیدا هاته وه، پیم وت: نه ی عه ییاش، سویند به خوا نه وان ده یانه ویت له نایینه که ت هه لگپړنه وه، وریایان به، سویند به خوا دایک نه سپی نازاری بدات سهری خوی پاک ده کاته وه، نه گهر گهرمایشی بیټ ده چپته بهر سیټهر .

وتی: سویندی دایک ناشکیتم، هه ندیک پاره یشم له وټیه ده یگپړمه وه .
فرمووی: پیم وت: به خوا تو ده زانیت که من په کیکم له ده و له مه نده کانی قوپه یش، نیوه ی مالی خومت پیده دهم وله گه لیان مه پړ، به لام نه و پازی نه بوو وتی: هه رده بیټ برېم، ووت: که هر سووری له سهر پویشن، وشتره که ی من ببه وشتریکی چاک وخیرایه، سواری ببه، نه گهر گومانت لییان کرد خوت رزگار بکه، له پړگا نه بو جه هل وتی: نه ی برا، وشتره که م خاویوته وه له پړکردندا، پړگام ده ده ی هه ندیک سواری وشتره که ت بم؟ وتی: به لی، نیتر نه وانیش دایان به زه ویداو به په تیک عه ییاشیان به سته وه و بردیانه وه بو مه ککه و له خسته یان برد .^۲

۱- بډوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۹ .

۲- السيرة النبوية الصحيحة ۲۰۵/۱ .

ده فهرمویت: ئیمه ده مانووت: هرکه سیک پاشگه زبیبته وه جاریکی تر خوای گه وره ته ویهی لی قبول ناکات، خویشیان هروایان ده زانی، به لام کاتیک پیغمبر ﷺ هاته مه دینه خوای گه وره نه مایه تانهی دابه زاند ﴿قُلْ يَعْبادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِیْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِیْمُ ﴿۵۳﴾ وَاَنِیْبُوا اِلٰی رَبِّکُمْ وَاَسْلِمُوْا لِلّٰهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ﴿۵۴﴾ وَاَتَّبِعُوا اَحْسَنَ مَا اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَّاتِیَکُمْ الْعَذَابُ بَعْتَهٗ وَاَنْتُمْ لَا تَشْعُرُوْنَ ﴿الزمر: ۵۳-۵۵﴾.

عومر ده فهرمویت: منیش نه وایه ته م له لاپه په یه کدا نووسی ونا ردم بۆ هیشامی کوپی عاص، نه ویش ده لیت: کاتیک پیم گه یشته له دۆلایک له دۆله کانی مه ککه، هر ده م هیناو ده مبردو لیتی حالی نه ده بووم، نهی خواجه حالیم بکه لیتی، ده لیت: نیتر خوای گه وره خستهی دلم که بوئیمه ومانان دابه زیوه، ده لیت: منیش گه پامه وه لای خوشتره که م وفریای پیغمبر ﷺ که وتم له مه دینه ^۱.

نه م پروداوه بۆمان دهرده خات چۆن عومر په زای خوای لیبیت پیلانی کوچکردنی ناماده کردوه، بۆ خوی وهاوپیکانی، که هریه کیکیان له هۆزیک بوون، جینگای یه کترینینیان دور بوو له مه ککه وه، له سهر پیگه ی مه دینه، به شیوه یه ک نه گه ر که سیکیان دواکه وتن له کاتی خوین، دوانه که ی تر بپوون ^۲.

به لام قوپه یش هر سور بوون له سهر به دوا دچوونیان ویه فروفیل توانیان عه ییاش بگپړنه وه، به سهر هاته که ههستی به رزی ناسایشی له لای عومر دهرده خات په زای خوای لیبیت، چونکه فیراسه ته که ی ته واو دهرچوو سه باره ت به پفاندنی عه ییاش ^۳.

۱- بپوانه: المجمع للهيثمی ۶۱/۶ وقال: رواه البزاز ورجاله ثقات، الهجرة النبوية المباركة ۱۲۱.

۲- بپوانه: التربية القيادية ۱۵۹/۲.

۳- بپوانه: في السيرة النبوية ۱۳۴.

هه‌روه‌ها ئاستی به‌رزی براه‌تی ئاشکرا ده‌کات که ئیسلام له‌دله‌کاندا دروستی کرد، عومەر په‌زای خوای لیبیت ئاماده‌بوو نیوه‌ی ماله‌که‌ی ببه‌خشیت له‌پیناو سه‌لامه‌تی براه‌یداو، له‌ترسی ئه‌وه‌ی بته‌رسته‌کان پاشگه‌زی نه‌که‌نه‌وه له‌ئیسلام، به‌لام سۆزی دایک زال بووه سهر عه‌یاشدا، بۆیه بپیری گه‌پانه‌وه‌ی داو، ده‌رونی پێگه‌ینه‌داپاره‌ی عومەر وه‌ریگریت له‌کاتی‌کدا خۆی مالی هه‌یه له‌مه‌ککه، وه‌کو چۆن به‌به‌رچاوی عومهره‌وه بیته‌که‌نه‌گر بگه‌رێته‌وه مه‌ککه له‌خسته ده‌بریت، کاتی‌کیش بێ ئومید بوو له‌قایلکردنی وشتره‌که‌ی خۆی پێداو، ئه‌وه‌ی عومەر پێشبینی کرد پوویدا له‌گه‌ڵ عه‌یاشدا.^۱

کاتی‌کیش ئه‌وه بلاو بوویه‌وه که خوای گه‌پانه‌وه وچاکه‌ی ئه‌و جوهره که سانه وه‌رناگیریت ئه‌م ئایه‌ته دابه‌زی ﴿قُلْ يٰعِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ﴾ (الزمر: ۵۳). عومهریش په‌زای خوای لیبیت به‌په‌له ئایه‌ته‌کانی نووسی و ناردی بۆیان، چی دلسۆزی ومه‌زنیه‌که به‌لای عومهره‌وه په‌زای خوای لیبیت^۲

۳- شیوازی زیندانی کردن :

قوپه‌یش په‌نای برده به‌ر زیندانی کردن، وه‌کو شیوازی‌ک بۆ قه‌ده‌غه‌کردنی کۆچکردن، هه‌رکه‌سیک بیویستبا کۆچ بکات و ده‌ستیان بکه‌وتبا زیندانیان ده‌کرد له‌یه‌کیک له‌ماله‌کانیاندا، ده‌ست و پێشیان ده‌خسته کۆته‌وه‌و پاسه‌وانیه‌کی توندیان له‌سه‌ری داده‌نا، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌توانیت هه‌لبیت، جاری واش بوو ده‌خانه نیو خانووی سه‌رنه‌گیراو،^۲ وه‌کو ئه‌وه‌ی پوویدا له‌گه‌ڵ عه‌یاش وه‌یشام، بۆ ئه‌وه‌ی گه‌رمای زۆر بیانگریته‌وه، وێپای ئه‌وه‌ی که زیندانی کراون.

سه‌رکردایه‌تی قوپه‌یش له‌م کاره‌ی دوو ئامانجی له‌به‌ر چاو گرتبوو: یه‌که‌میان/ قه‌ده‌غه‌کردنی کۆچکردن له‌سه‌ریان، هه‌روه‌ها بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و به‌ندیخانه‌یه بیته‌

۱- به‌وانه: التریبة القيادية ۱۶۰/۲ .

۲- به‌وانه: التریبة القيادية ۱۶۰/۲ .

۳- به‌وانه: فی السیره النبویه ۱۳۲ .

ناموزگار ييه‌ك بؤ هر كه سيك بيه‌ويت كؤچ بكات له‌وانه‌ی كه هاتونه‌ته‌وه له‌مه‌ككه، به‌لام نه‌م شيوازه‌ش هر بئ سوډبوو چونكه هه‌نديكيان هر ده‌يانتواني ده‌ريچن بگه‌نه مه‌دينه، وه‌كو عه‌يياش وه‌يشام په‌زای خوايان ليبيټ^۱، پيغمبر ﷺ له‌پاش كؤچكردنی بؤ مه‌دينه قونوتي ده‌خويندو ده‌پاراپيه‌وه بؤ نه‌و موسلمانان هه‌وساوانه‌ی مه‌ككه، ناوی هه‌نديكيشياني ده‌برد به‌تاييه‌ت، له‌نه‌بو هوره‌يره‌وه په‌زای خواي ليبيټ هاتوه، كه پيغمبر ﷺ كه هه‌لده‌سايه‌وه بؤ پكاتی كؤتايی ده‌يفه‌رموو: ((اللهم اخ عياش بن ابي ربيعه، اللهم اخ سلمة بن هشام، اللهم اخ الوليد بن الوليد، اللهم اخ المستضعفين من المؤمنين، اللهم اشد وطأتك على مضر، اللهم اجعلها سنين كسنين يوسف))^۲ واته: پيغمبر ﷺ ناوی نه‌و كه‌سانه‌ی ده‌برد وده‌پاراپيه‌وه خواي گه‌وره نه‌وان و هه‌موو هه‌وساوه‌ كانی باوه‌پداران رزگار بكات، دوعايشی ده‌كرد له‌دژي نه‌شكه‌نجه ده‌رانيان له‌بتپه‌رستان .

موسلمانان پفاندنی عه‌يياشيان پشت گوي نه‌خست، به‌لكو پيغمبر ﷺ كه سيكي نارد بؤ مه‌ككه، به‌پي پلانيكي نه‌خشه بؤ كيشر او توانی نه‌و دوو‌هاوه‌له رزگار بكات^۳.

۴- شيوازی روډكړنه‌وه له‌مال:

صوه‌يبي كوپي سينانی نه‌مري، له‌هؤزی نه‌مري كوپي قاسيپ بوو، پډمه‌كان هيرشيان هينا بوويه سه‌ريان و نه‌ويش هر به‌منالی به‌كؤيله‌ی برابوو، فيري زماني نه‌وانيش بوو بوو، سه‌رده‌ماننيكي زور هر له‌كؤيلايه‌تيدا بوو، تاكو عه‌بدوللای كوپي جودعان كړي ونازادی كرد، خؤي وعه‌عمار له‌يه‌ك پؤژدا موسلمان بوو.^۴

كؤچكردنی صوه‌يب كارئك بوو، نينجا تيدا به‌ديده‌كرا، چونكه هه‌رچي هه‌بوو له‌پيناوی خواي گه‌وره وپيغمبر ﷺ كړدی به‌قوريانی وخؤي گه‌يانده كاروانی

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۳۲ .

۲- البخاری، ۳۳/۲ رقم ۱۰۰۶ .

۳- بېوانه: في السيرة النبوية ۱۳۵ .

۴- الهجرة النبوية المباركة ۱۱۹ .

یه کتابه رستی ویاوه^۱، نه بو عوسمانی نوه دی په حمه تی خوی لیبت ده لیت: هه والمان پیگه یشتووه که کاتیک صوه یب ویستی کۆچ بکات بۆ مه دینه، خه لکی مه ککه پتیا ن ووت: هاتیه لمان به رسوایی وه ژاری، ده وله مند بویت وگه یشتیه نه م ئاسته، ئنجا ده ته ویت خۆت و مالت رزگار تان ببیت؟ سویند به خوا شتی و نابیت، ووتی: نه گه ر ماله که م به جیبه یلم بۆ تان پگه م ده دن برۆم؟ ووتیان: به لئ، نه ویش هه رچی مائی هه یه به جیبی هیشت، نه م هه واله کاتیک گه یشته پیغمبر ﷺ فهرمووی: ((ریح صهیب، ریح صهیب))^۲ واته: صوه یب قازانجی کرد، صوه یب قازانجی کرد، هه روه ها عیکریمه په زای خوی لیبت ده گپه یته وه: کاتیک صوه یب ده رچوو کۆچ بکات، خه لکی مه ککه شوینی که و تن، نه ویش هه موو تیره کانی ده ره ینا، چل تیری پی بوو، ووتی: پیم ناگن تا کو یه که و تیری کتان تی نه هاویشم، دواییش ئاساییه به لامه وه بکوژیم، ئیوه ده زانن من پیاوم، له مه ککه یش دوو که نیزه کم^۳ به جیبه یشتووه بیان به ن بۆ خۆتان، عیکریمه ده لیت: ئیتر نه م نایه ته دابه زییه سه ر پیغمبر ﷺ ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾ (البقرة: ۲۰۷) کاتیک پیغمبر ﷺ صوه یبی بینی فهرمووی نه ی ابا یحیی فروشته که ت قازانجی کرد و، ئینجا نایه ته که ی بۆ خوینده وه.^۴

صوه یب به لگه ی سه لمینراوی پیشکه ش کرد له سه ر بی نه قلی نه و جوړه که سانه، که پرو داو و جموجوله کانی میژوو به ته رازووی ماده ده کیشن، که واته کوا نه و ماله ی که صوه یب له کۆچه که یدا دهستی ده که ویت؟ نایا چاوه پروانی نه وه بوو موحه ممه د ﷺ پله و پایه یه کی بداتی له بری نه و مالا نه ی له دهستی ده رچوون، صوه یب نه وه ی ته نها له پینا و په زامه ندی خوی گه و ره کرد، بۆ نه وه ی ببیته

۱- هه مان سه رچاوه ۱۲۰ .

۲- بروانه: السيرة النبوية لابن هشام ۴۷۷/۱ .

۳- اخرجه الحاكم ۳/۳۹۸ وقال: صحيح على شرط مسلم، وسكت عنه الذهبي .

۴- اخرجه الحاكم ۳/۳۹۸ وقال: صحيح على شرط مسلم، ولم يخرجاه .

نمونه بۆ لاوانی موسلمان له فیداکاریدا، به لکو ئه وانیش هه مان پێگا بگره بهر.^۱
 ئه م هه لۆیسته ناوازان هه موو شتیك نه بوون له و كۆچه پیرۆزه دا، به لكو ئه و
 پوداوه مه زنه پیر بوو له چه ندين دیمه نی شكۆدارو، یه كلا بوونه وه، فیداکاری تر،
 كه وانه گه لیکی کاریگر ده به خشنه موسلمانان له سه روهری و سه ره رزیدا.^۲

چوارهم: ماله له ئامیزگره کان و کاریگری له سه ر دله کان.

له ده ره ئه نجامه کانی باوه پهیئان و به یعه تدانی ئه نصاره کان ئه وه بوو،
 پیغمبر ﷺ هه لسا به بانگه یشتکردنی موسلمانان بۆ كۆچکردنی بۆ مه دینه،
 هه روه ها دروستبوونی هاوهر پرسیاریتی له نیوان موسلمانان دا، بۆیه ده رگای
 ماله کانی ئه نصارو دله کانیا ن کرایه وه بۆ برا موهاجیره کانیا ن و، هه موویان
 ئاماده بوون بۆ له ئامیزگرتنیا ن و، دابه شکردنی مال و خواردن وه موو شتیك
 له گه لیاندا... ئه مه یش ناوی هه ندی له و مالا نه یه:

۱- مالی موبه ششیری کوپی عه بدولمونزیری کوپی زه نبه ر له قوبا: کۆمه لیک
 له ئافره تان و پیاوانی موهاجیرانی له خۆگرت له وانه عومه ری کوپی خه تتاب وه ندی
 له خیزانه که ی و خزمانی و حه فسه ی کچی و میژده که ی و عه ییاشی کوپی ئه بی
 په بیعه .

۲- مالی خوبه یبی کوپی ئیسافی سه ره به نی حاریسی کوپی خه زره ج له
 سونوح^۳، ته لحه ی کوپی عوبه یدوللا و دایکی و صوه یبی کوپی سینانی تیا بوون .

۳- مالی ئه سه عدی کوپی زوراره له به نی نه ججار، ده گێپنه وه: حه مزه چووته
 ناوی .

۴- مالی سه عدی کوپی خه یسه مه له به نی نه ججار، به مالی په به نه کان ده ناسرا،
 چونکه بی ژن و مناله کانی موهاجیرانی تیا نیشته جیبوون .

۱- بېوانه: الهجرة النبوية المباركة، د. عبدالرحمن ۱۲۱.

۲- هه مان سه رچاوه ۱۱۹.

۳- بېوانه: المرأة في العهد النبوي ۱۱۶.

۵- مائی عه‌بدوللای کوپی سه‌له‌مه‌ی به‌له‌جانی له‌ قوبا: عوبه‌یده‌ی کوپی حاریس وسوفه‌یله‌ی دایکی ومیسته‌حی کوپی نه‌ساسه‌ وتوفه‌یلی کوپی حاریس و، توله‌ییبی کوپی عومه‌یرو، حوصه‌ینی کوپی حاریس، هه‌موو نه‌وانه‌ تیا نیشته‌جی بوون .

۶- مائی به‌نی جه‌حجه‌با، که‌خاوه‌نه‌که‌ی مونزیری کوپی موحه‌مه‌دی کوپی عوقبه‌ بوون، نه‌وانه‌ی که‌چوونه‌ ناوی زوبه‌یری کوپی عه‌ووام و، نه‌سمائی کچی نه‌بو به‌کری خیزانی و، نه‌بو سه‌بره‌ی کوپی نه‌بی پوهم و ئومو کولسومی خیزانی^۱.

۷- مائی به‌نی عه‌بدولنه‌شه‌هل، که‌خاوه‌نه‌که‌ی سه‌عدی کوپی موعازی کوپی نوعمان بوو له‌به‌نی عه‌بدولنه‌شه‌هل، موصعه‌بی کوپی عومه‌یرو حه‌منه‌ی کچی جه‌حشی خیزانی تیا نیشته‌جی بوون .

۸- مائی به‌نی نه‌ججار، خاوه‌نه‌که‌یشی نه‌وسی کوپی سابیتی کوپی مونزیر، عوسمانی کوپی عه‌ففان و روقه‌ییه‌ی خیزانی تیا نیشته‌جی بوون^۲.
 ئهم مال به‌شکردن وهاوبه‌ر پرسیاریتی یه‌ سه‌ره‌کی ترین نه‌و هۆکارانه‌بوون که‌ پيشه‌کییه‌کی دروست کرد بۆ مانه‌وه‌ی پيغمبر ﷺ و، هاوه‌له‌ کۆچکردوه‌کانی به‌شیوه‌یه‌کی ئاسووده‌ له‌نیوانیاندا^۳.

برایه‌تی وپیکه‌وه‌ گونجان دروست بوو له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا، له‌پیکه‌ی بیروباوه‌پی پته‌وو، پاستی له‌مامه‌له‌کردن، له‌وانه‌شه‌ که‌سیک پرسیار بکات ئایا بۆچی سه‌رچاوه‌ میژووپییه‌کان باسی هیچ ده‌مه‌قاله‌و مشت ومپیکیان نه‌کردوه‌ له‌نیوان نه‌و مالانه‌دا، ته‌نانه‌ت له‌نیو ژئانیشتدا که‌به‌وه‌ ده‌ناسرین. نه‌وه‌ ئایینی پاسته‌قینه‌یه‌ که‌خواناسی ده‌کاته‌ بنچینه‌ی هه‌لسوکه‌وتی هه‌موو که‌سیک، په‌وشتی به‌رزیسه‌ که‌برایه‌تی نیو موسلمانان وپشتگیریکردنی بانگه‌واز ده‌سه‌پینتی، نه‌وه‌ کاریگه‌ری به‌یعت وپاستگویی وکارکردن له‌پیناو کۆمه‌لدا، له‌ترسی سزاو،

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۱۱۷ .

۲- بروهانه: السيرة النبوية ضوء القرآن والسنة لابی شهبة ۱/ ۴۶۸، ۴۶۹ .

۳- بروهانه: المرأة في العهد النبوي ۱۱۸ .

چاوه پړوانی پاداشته وه، هه موو که سیټک موسلمان بووه هه لده سټی به نه نجامدانی نه وهی له سهریتي، به دلسؤزی له ناشکراو نهیني دا، له بهر نه وهی ټیماندار بوون، هه موان له پټناو به رژه وهندی گشتی دا کاریان ده کرد، ته نانت که سی وابوو ده ترسا که نه نصارییه کان به هه موو پاداشته کانه وه پړون^۱.

لایه نی به خشنده یی ناشکرایه وپیویستمان به وه هیه هه میسه باسی بکهین، ټیمه له پړژگاری نه مړډاو، له پړیزی نیسلامیدا، له گه شتیکی چنډ پړژیدا دهر ونه کان ناشکرا دهن و، که موکورتيه کان دهرده که ون، به لام نه وه کومه لگایه که هیشتا له قونای دروستکردن دایه و جاری پټغمبر ﷺ نه گه یشتووه ته ناوی، سهره پای نه وهش دهرگای مال هکان له سهر پشته بۆ هاتووه کان، نه که له سهر ناستی تاک، به لکو له سهر ناستی کومه ل، موهاجیره کان چنډین مانگ له مالی نه نصاره کان مانه وه، پیکه وه ده ژیان، مالیان بۆ خهرج ده کردن وخزمه تیان ده کردن، به لام موهاجیره کانیش هه رپیشه نگ بوون بۆ نه وان چونکه نه وان بی مال و سامان نه بوون، به لکو هه موویان به جیهیشتبوو له بهر په زامه ندی خوی گه وره، نه وان به وشپوه بوون که قورئان ستایشی ده کردن: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّدِيقُونَ﴾ (الحشر: ۸).

نه م کومه لگا تازه یه له سهر واتا کانی بیروباوه پو خواناسین په روه رده ده بوو، که هیشتا پټغمبر ﷺ نه گه شتیبوو، به لام له ژیر چاودیږی نه قیبه کانیان که نه وان وه کو حه وارییه کانی عیسا بوون، هه روه ها له ژیر چاودیږی سهرانی موهاجیرو نه نصاره کان، که هه موویان له سهر چاوهی سازگاری پټغمبره رایه تی وه ریانده گرت^۲. ده مارگیریش به جاری له م کومه لگایه توایه وه، نه وهی پیشه وایه تی نویژی ده کرد، سالیم بوو که مه ولای نه بو حوزه یفه بوو ره زای خوی لیبت، له بهر نه وهی له هه موویان قورئانی ژورتر له بهر بوو، پړزو ته قدیری ژور بۆ هه لگری قورئانه،

۱- بېوانه: المرأة في العهد النبوی ۱۲۲.

۲- بېوانه: المرأة في العهد النبوی ۱۲۲.

هه‌رخویشی سبه‌ینی هه‌لگری ئالای شه‌پیشه، ئه‌و جیاوازییه‌نییه‌له‌ نئوانیاندا وه‌کو ئه‌مړۆ ده‌یبینین، له‌نئوان موجه‌یدو ئه‌و که‌سه‌ی قورئانی له‌به‌ره، هه‌لگری ئالای موهاجیران له‌شه‌پری یه‌مامه‌ سالیمی مه‌ولای ئه‌بو حوزه‌یفه‌یه، ده‌یفه‌رموو: خراپترین قورئان خوینم ئه‌گه‌ر هه‌لئیم، ده‌ستی پاستی بړا له‌و شه‌په‌دا، ئالاکه‌ی به‌ده‌ستی چه‌پی گرت، ئه‌ویش هه‌ر بړا، ئینجا باوشی پیاکرد تا‌کو شه‌هید بوو له‌پیناوی خوای گه‌وره‌دا.^۱

هه‌روه‌ها ئازادی بانگه‌واز بۆلای خوا به‌ئاشکراو، یه‌کێک بوو له‌هیماکانی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی، چونکه‌ گومانی تیدا نه‌ما که‌زۆریه‌ی سه‌رائی یه‌سریب هاتونه‌ته‌ ئایینی ئیسلامه‌وه، گه‌نجان وئافه‌ره‌تان وپیاوان هه‌موویان چالاک بوونه‌وه بۆ بانگه‌واز کردن بۆلای خواو، مژده‌دان به‌هاتنی پيغمبر ﷺ.

پێویسته‌ به‌راوردیش بکه‌ین له‌نئوان ئه‌و دوو کۆمه‌لگه‌یه‌ی له‌حه‌به‌شه‌و، له‌یه‌سریب به‌ریابوون، چه‌به‌شه‌ مۆرکی په‌ناهه‌نده‌یی پێوه‌ دیاریوو، زیاتر له‌وه‌ی کۆمه‌لگه‌یه‌کی ئیسلامی ته‌واو بێت، پاسته‌ موسلمانان ئازادی خواپه‌رستیان هه‌بوو، به‌لام له‌کۆمه‌لگای نه‌صرانی دابرابوون وکاریگه‌رییان نه‌بوو له‌سه‌ری هه‌رچه‌ند خۆی له‌خۆیدا پله‌یه‌ک له‌سه‌رووی کۆمه‌لگای مه‌که‌وه‌ بوو، بۆیه‌ به‌ بیستنی هه‌والی کۆچکردن بۆ مه‌دینه، هه‌موویان گه‌پانه‌وه، ئه‌وانه‌ نه‌بێت سه‌رکردایه‌تی داوای مانه‌وه‌ی لێکردن بمێننه‌وه‌ له‌حه‌به‌شه‌، گه‌شه‌کردنی کۆمه‌لگه‌ی مه‌ده‌نی هه‌رله‌و ساته‌وه‌ ده‌ستی پێکرد که‌دوانزه‌ هاوه‌له‌که‌ گه‌پانه‌وه‌ له‌به‌یعه‌تی یه‌که‌م، که‌به‌سه‌رۆکایه‌تی ئه‌سه‌ده‌ی کوپی زوداره‌ بوو، ته‌نها لێپرسراویتی بانگه‌وازی هه‌لگرت، نه‌کو سیاسي، به‌گه‌پانه‌وه‌ی حه‌فتا که‌سه‌که‌یش گه‌یشته‌ ئه‌و په‌پی فراوانبوونه‌وه‌و بونیاتنان، بپاریشیاندا که‌شاره‌که‌یان ببیته‌ یه‌که‌مین پایته‌خت بۆ ئیسلام له‌سه‌ر زه‌ویدا، ئاماده‌یش بوون که‌به‌ره‌نگاری هه‌موو دوژمنیکی ده‌ره‌کی بکه‌ن، که‌بیه‌وێت ده‌ستدریژی بکاته‌ سه‌ر سه‌روه‌ریاندا پێش گه‌یشتنی پيغمبر ﷺ.

ئو بنہ کۆلہ کی پیغمبر ﷺ کات وتوانای بۆ خەر جکرد بۆ پەرہ رده کردنی،
باشتر بہ روبوومی دەرکوت لہ پاش یه کگرتن لہ گەل کۆمەلگای مەدەنی نوێ،
مەردوولا لہ واتا کانی بیروباوہ پو برایەتی توانەوہ.

پیغمبر ﷺ موسلمانانی نامادە دە کرد بۆ یه کخستنی توانا کانیان و پیکهینانی
بنکە و بنچینە یه کی قایم، ئو کۆمەلگایەش کە دەوڵەتی ئیسلامی لہ سەر دابمە زریّت
بەرپانە بوو دواى بە یعەتدانی جەنگ نە بیّت، واتە ئو کۆمەلگایە پیکنە هات تا کو
هیزی پتویست نە بوو بۆ پارێزگاریکردن.^۱

بەم شێوەیش کۆمەلای موسلمانانی بەهیز گویزایەوہ بۆ مەدینەو، یه کیانگرت
لە گەل نە نصارە کاندای، لہ دایک بوونی دەوڵەتی ئیسلامی پاگە یەندرا، کە دواتر
شارستانیەکی دروست کرد هاو وینە ی لہ میژوودا نییە.

پینچەم: بۆچی مەدینە وەکو پایتەخت ھەلبژێردرا.

نەینی زۆر ھە یە لەو ھەلبژاردنەدا جگە لہ پاداشت دانەوہ ی خەلکە کە ی تەنھا
خوا ی گەرە خۆی دە یزانی، ئینجا مەدینە ناوچە یه کی سروشتی جەنگی قایمە،
لە لای خۆرئاواوہ ناوچە یه ی پەر لە بەردی وەبەرە دە یگریتەوہ، لە لای پۆژ
ھەلاتیشەوہ ناوچە ی بەردای و اقم دە یگریتەوہ، لای باکوور تاکە جیگابوو کە کراوہ
بوو، ئەویش پیغمبر ﷺ قایمی کرد بە دروستکردنی کەندەرکە لە سالی پینجی
کۆچی لە غەزای ئە حزابدا، ئەو لاکە ی تریش بە دار خورماو درەختی چەر بەری
گەرابوو، سوپا لییەوہ پەتەنە دە بوو لە جیگایەکی تەنگەوہ نە بیّت.

ھیزکی کەم بەس بوو بۆ تیکدانی سیستمی سەربازی و پێگە لیگرتنیان لہ
پیشکەوتن، ئیبنو ئیسحاق دە لیت: لایەکی مەدینە سەخت بوو، لایەکانی تریش پەر
لە خانووبەرەو دارخورما بوو، دوژمن نە یدە توانی لییەوہ تێپەر بیّت.^۲

۱- برونه: التربية القيادية ۱/۲، ۱۴۷، ۱۴۸.

۲- برونه: السيرة النبوية للندوي.

پیغمبر ﷺ نامارده‌ی کرد بۆ ئەم لایەنە کاتێک فەرمووی: من جێگای کۆچتانم پێی پیشاندراوه، ناوچه‌یه‌کی پڕ لە دارخورما لە نێوان دوو ناوچه‌ی به‌رداوی^۱.

خه‌لکی مه‌دینه له‌ئەوس و خه‌زرج به‌غیره‌ت و دلێرو سوارچاک بوون، ئازاد بوون به‌سه‌ر شۆپی پازی نه‌ده‌بوون، هه‌رگیز سه‌رانه‌یان به‌هیچ لایه‌نێک نه‌داوه، ئیبنو خه‌لدون ده‌لێت: ئەم دوو هۆزه‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات بوون به‌سه‌ر یه‌سرییدا، به‌شانازی و به‌هێز ده‌ناسران، هه‌ندی له‌هۆزه‌کانی موزه‌ریش هه‌ر سه‌ر به‌ئەوان بوون.

به‌نو عه‌دی کوپی نه‌جاریش خاڵوانی پیغمبر ﷺ، دایکی عه‌بدولموتته‌لیبیش یه‌کێک بوو له‌وان، یه‌کێ له‌وانه‌ش ئه‌بو ئه‌ییوبی ئه‌نصاری بوو که‌ پیغمبر ﷺ چوه‌ مالی ئه‌وان له‌مه‌دینه.

ئەوس و خه‌زرجیش له‌قه‌حتان بوون، ئه‌وانه‌یش که‌ زووتر له‌مه‌ککه‌ و ده‌ورو به‌ری موسلمان بوون له‌عه‌دنان بوون، که‌ پیغمبر ﷺ یش کۆچی کرد بۆ مه‌دینه، عه‌دنان و قه‌حتان یه‌کیان گرت له‌ ژێر ئالای ئیسلامدا، ئه‌وان پێشتر ناکۆکی هه‌بوو له‌نێواندا، به‌لام شه‌یتان هه‌یچ پێگه‌یه‌کی نه‌ما بۆ تێکدانیا ن به‌به‌هانه‌ی قه‌حتانی و عه‌دنانی، بۆیه‌ مه‌دینه چاکترین جێگایه‌ک بوو بۆ کۆچکردنی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی بۆ ئه‌وه‌ی به‌هێزبوونی ئیسلام ده‌سته‌به‌ر بێت^۲.

۱- خوشه‌ویستی پیغمبر ﷺ بۆ مه‌دینه و پارانیه‌ی بۆی :

پیغمبر ﷺ بۆ مه‌دینه پاراوه‌ته‌وه‌ و فەرموویه‌تی: ((اللهم حبب الينا المدينة کحبنا مکه‌ او اشد))^۳ واته‌: خواجه‌ گیان مه‌دینه‌مان لاخوشه‌ویست بکه‌ وه‌کو مه‌ککه‌ و زیاتر. ئه‌نه‌سیش په‌زای خوای لیبیت ده‌گێڕته‌وه‌ که‌ پیغمبر ﷺ کاتێک له‌گه‌شتێک ده‌گه‌رایه‌وه‌ و پێگه‌کانی مه‌دینه‌ی به‌رچاوده‌که‌وت، په‌له‌ی ده‌کرد له‌وشتره‌که‌ی بۆ ئه‌وه‌ی زوو بگات.

۱- بېروانه: الهجرة النبوية المباركة ۵۲.

۲- بېروانه: الاساس في السنة ۱/ ۳۳۲.

۳- بېروانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۵۷.

۲- پارانه وی پیغمبر ﷺ بۆ مه دینه که دوو به رانبر مه کهه پیرۆز تربیت:

ئەبو هوریره په زای خوای لیبیت ده گیرپتته وه: خه لکی که سه ره تای به روبو میان ده بین، ده یانه ینا بۆ پیغمبر ﷺ، ئەویش وه ریده گرت و ده پاراپیه وه له خوا: خواجه گیان به روبووم و به ره ممان زۆر بکهیت، شاره که مان پڕ له پیرۆزی و چاکه بکهیت، خواجه به ره کهت بخه یته پتوانه کانمانه وه، خواجه گیان ئیبراهیم بهنده و خوشه ویستی تۆ بوو، منیش بهنده و پیغمبره ی تۆم، ئەو نزای کرد له لات بۆ مه کهه، منیش ده پارپیمه وه لیت بۆ مه دینه به وه ی ئیبراهیم داوای لیکردی بۆ مه کهه، ئەوهنده ی تریش له گه لیدا، فه رموی: ئینجا مالیکی بانگ ده کرد و ئەو به ره مه ی پیده دا.^۱

۳- پاریزراوی مه دینه له ده ججال و تاعون به هوی پیرۆزی پیغمبر ﷺ:

خوای گه وه فریشته ی بۆ ته رخان کردوه ده پیریزن، بۆیه ده ججال هیچ ینگه یه کی نییه بۆ مه دینه، هه روه ها پیغمبر ﷺ پاراوه ته وه بۆیان له شیان ساغ بیت دوورین له په تاو نه خوشی خراپ.^۲

۴- چاکه ی ئەو که سه ی که ئارام ده گریت له سه ر ته نگانه ی مه دینه:

پیغمبره ی خوا ﷺ به ئینی به و که سانه داوه که شه فاعه تیان بۆ بکات له پۆزی قیامه تدا^۳، سه عدی کوپی ئەبی وه ققاس ده گیرپتته وه، ده فه رموویت: پیغمبر ﷺ فه رمویه تی: ((المدينة خير لهم لو كانوا يعلمون،))^۴ واته: مه دینه چاکتره بۆ ئەوان نه گه ر بیانزانیا، که س مه دینه به جیانه یلی که پشتی لی هه لبکات، تا کو خوای گه وه له ئەو چاکتری بۆ نه هیئی، که سیش نییه له سه ر ته نگانه و زه برو زهنگی مه دینه ئارام بگریت، تا کو من نه بمه شه فاعه تکاری یان شایهت بۆی له پۆزی قیامه تدا.

۱- مسلم، کتاب الحج، باب فضل المدينة ۱۰۰۰/۲ ورقمه ۴۷۲_۱۳۷۳.

۲- بپوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۵۸.

۳- هه مان سه رچاوه ۱۶۰.

۴- مسلم، کتاب الحج، باب فضل المدينة ۹۹۲/۲ رقم ۱۳۶۳.

۵- فه‌زلی مردن له‌مه‌دینه:

ئيبنو عومەر ده‌گيرپيته‌وه په‌زای خوای لیبیت، که پيغمبر ﷺ فه‌رموويه‌تی: ((من استطاع ان يموت بالمدينة فليمت، فانی اشفع لمن يموت بها))^۱ واته: نه‌گەر که سيک له‌ئيوه بتوانی له‌مه‌دینه بمريّت، باشته‌ر، چونکه من شه‌فاعه‌ت ده‌که‌م بو هه‌رکه‌سيک له‌مه‌دینه بمريّت. عومەری کوپی خه‌تتابيش په‌زای خوای لیبیت ده‌پاراپه‌وه‌و، ده‌يفه‌رموو: خوايه گيان شه‌هيديم پی ببه‌خشه له‌پيناوتدا، مه‌رگيشم بخه‌ره شاری پيغمبر ﷺ ده‌که‌ت.^۲

خوای گه‌وره‌يش نزاکه‌ی فاروقی وەرگرت وله‌ميحرابی پيغمبر ﷺ شه‌هيد بوو، له‌کاتیکدا پيش نوێزی موسلمانانی ده‌کرد له‌نوێزی به‌يانيدا .

۶- په‌ناي ئيمان‌ه‌وه، پيسی له‌خوی دوور ده‌خاته‌وه:

ئيمان هه‌ر ده‌گه‌رپيته‌وه بو مه‌دینه، خراپه‌کارانیش جيگه‌يان نابيته‌وه تيايدا، هه‌رکه‌سيکيش به‌مه‌دینه پازی نه‌بيت وليی ده‌ربچيت خوای گه‌وره له‌وه‌که‌سه باشته‌ری بو ده‌هيئي له‌ئيماندارانی راسته‌قینه،^۳ نه‌بو هه‌وره‌يره ده‌گيرپيته‌وه له‌پيغمبر ﷺ که فه‌رموويه‌تی: ((ان الايمان ليأرز الى المدينة كما تأرز الحية الى حبرها)).^۴

واته: ئيمان خوی کۆده‌کاته‌وه له‌مه‌دینه‌دا، وه‌کو چۆن مارخوی کۆده‌کاته‌وه له‌کونه‌که‌يدا.....هه‌روه‌ها فه‌رموويه‌تی:.....مه‌دینه پيسی له‌خوی دوور ده‌خاته‌وه، پوژی قيامه‌ت نايه‌ت تاكو مه‌دینه هه‌موو پياو خراپانی ده‌رنه‌هيئت، وه‌کو چۆن ناگر پيسی ئاسن لاده‌بات.^۵

۱- اخرجه احمد ۲/۱۰۴، ۷۴ ولفظه برقم ۵۸۱۸ باسناد صحيح، وصحه ابن حبان رقم ۳۷۴۱ .

۲- البخاری، كتاب فضائل المدينة ۱۰/۴ رقم ۱۸۹۰ .

۳- بروانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۶۱ .

۴- البخاری، كتاب فضائل المدينة ۹۳/۴ رقم ۱۸۷۶ .

۵- مسلم، كتاب الحج، باب المدينة تنفی شرارها ۱۰۰/۲ رقم ۱۳۸۱ .

۷- گوناوه و تاوان لاده بات .

زهیدی کوپی سابیت په زای خوای لیبت ده فرمویت، پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((انها طيبة تنفي الذنوب، كما تنفي النار خبث الفضة))^۱ واته: نه وه ته ییه، گوناوه لاده بات، وه کو چوَن ناگر پیسی زیو لاده بات .

۸- پاراستنی خوای گه وره بو مدينه له هه موو که سيک که نیازی خراپی هه بیت به رانبه ری:

خوای گه وره پاریزگاری بوی دهسته بهر کردوه به رانبه ره موو که سيک نیازی خراپه ی هه بیت به رانبه ری، پیغمبر ﷺ هه په شه ی کردوه له هه ره که سيک کاریکی خراپی تیادا نه نجام بدات، یان دالده ی تاوانباریکی تیادا بدا، یان خه لکه که ی بترسینی، هه په شه ی له وانه داوه به نه فرین وسزاو، له ناو بردنی به په له.^۲

له سه عدی کوپی نه بی وه ققاصه وه په زای خوای لیبت، که پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((لايکید اهل المدينة احد الا انماع كما ينماع الملح في الماء))^۳ واته: هه ره که سيک پیلان بگپرت بو خه لکی مدينه، ده تویتوه وه کو خوی چوَن ده تویتوه له ناو تاودا .

هه روه ها پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((المدينة حرم، فمن احدث فيها حدثاً او آوى محدثاً، فعليه لعنة الله، والملائكة، والناس اجمعين، لا يقبل منه يوم القيامة عدل ولا صرف))^۴ واته: مدينه قه ده غه کراوه، هه ره که سيک تاوانیک یان کاریکی خراپی تیادا نه نجام بدات، یان په نای خراپه کاریک بدات، نه وه له عنه تی خواو، فریشته کان وه هه موو خه لکی له سه ر بیت، خوای گه وره یش له پوژی قیامه تدا هچ چاکه و دادگه ریبه کی لی وه رناگریت .

۱- البخاری، کتاب المغازی، باب غزوة احمد ۳۵۶/۷ رقم ۴۰۵۰ .

۲- بېوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۶۲ .

۳- البخاری، کتاب فضائل المدينة، باب اثم من كاد اهل المدينة .

۴- مسلم، کتاب الحج، باب فضل المدينة ۹۹۹/۲ رقم ۱۳۷۱ .

۹- قدمه‌غه‌کردنی :

پیغمبر ﷺ له پښه وه چیه وه قه ده غه ی کرد بو که خوینی تیا دا بریژریت
چه کی تیا هه لښکیردریت، یان هیچ که سیکی تیا دا بتوقینریت، یان دارو دره ختی
تیا برپردریت، یان شتی ونبوی تیا هه لښکیردریت، مه گه ر که سیک ئاشکرای بکات،
له گه ل چه ندین شتی ترو، پیغمبر ﷺ ده فهرمویت : ئیبراهیم مه که کی قه ده غه کرد
ودوعای بۆ کرد، منیش مه دینه م قه ده غه کرد و، له خوای گه وره یش پاراومه ته وه
که به ره که ت بخاته پیوه ره کانیا ن وه کو چۆن ئیبراهیم بۆ مه که که پاراپه وه .
ئه م هه موو فه زل و چاکیتی یه، وای له هاوه لان کرد که بیه سترین به مه دینه وه،
سوورین له سه ر کۆچکردن بۆی ومانه وه تیایدا، به م شیوه یش هه رچی توانا کانی
ئوممه ت هه یه له وئ کۆبییته وه به ئا پاسته ی له ناو بردنی بته رستی و بیباوه پی
به ری بکه ون، رۆژه لات و پۆژئاوایش فه تح بکه ن .

به شی شه شه م

کوچکړنی پیغمبر ﷺ و نه بو به کر

باسی یه که م: ټیکشکانی پلانی بټپه رستان بو تیر وړکړنی
پیغمبر ﷺ.

پاش نه وهی قورپه یش دږان له پښکرتن له کوچکړنی هاوه لان په زای خویان
لیبیت وپړای هه موو شتوازه ناشیرینه کان، به لام قورپه یش هه ستیان کرد به مه ترسی
هه لویسته که و، ده ترسان له هه لویسته نابوری وقه باره کومه لایه تییه که یان له نیوان
هؤزه کانی عه رهدا، بویه سه رانیان له (دار الندوة) کوپونه وه، بو پوړیژکردن
دهریاره ی له ناویردنی پیغمبره ی ئیسلام، ئیبنو عه بباس له لیکدانه وهی بو نه م
نایه ته: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِرِينَ﴾ (الانفال: ۳۰) ده فهرموویت: قورپه یش له نیو
خویاندا پرس وپایان کرد ووتیان: سبه ی بیگرن وپیبه سنه وه، مه به ستیان پیغمبر
بو ﷺ، هه ندیکیان ووتیان: به لکو بیکوژن، هه ندیکیشیان ووتیان: وه دهری بنه ن،
خوای گه وره یش پیغمبره که ی ناگادار کرده وه و نه و شه وه عه لی له سه ر جیگای
پیغمبر ﷺ خوت،^۱ وپیغمبر ﷺ یش دهرچوو، کاتیک عه لی یان بینی ووتیان
کوا هاوپښکه ت؟ ووتی: نازانم، ئیتر نه وانیش به دویان که وتن وکاتیک گه یشتنه
شاخه که، پښگه یان لی ټیکچوو، ئینجا سه رکه وتن وپه لای نه شکوته که دا ټپه رین و
بینیان جالجالوکه هیلانه ی کردووه له دهرگای نه شکوته که دا، ووتیان: نه گه ر
له ژوره وه بووایان جالجالوکه هیلانه ی نه ده کرد لیږده دا، پیغمبر ﷺ و نه بو به کر
په زای خویان لیبیت سی پوژ له نه شکوته که دا مانه وه .

ماموستا سه‌یید قوتب په‌حمه‌تی خوای لیبیت دهریاره‌ی نه‌م نایه‌ته
 فرموویه‌تی: که‌نه‌وه وه‌بیرخسته‌وه‌یه‌ک بوو به‌وه‌ی که‌له مه‌ککه بوو پیش نه‌وه‌ی
 بارودوخ بگوپیت، ناگاداریه‌کیش له‌سهر ویست و فهرمانی خوای گه‌وره، موسلمانان
 جی‌او‌زی نیوان نه‌و دوو حاله‌یان ده‌زانی، دواتریش نه‌ک خوای گه‌وره هر
 زرگاریکردن له‌ده‌ستیان، به‌لکو سه‌ریشی خسته‌ سهریان، نه‌وان هه‌ولیان ده‌دا
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ند بکه‌ن یان بیکوژن، یان دهریبکه‌ن له‌مه‌ککه، له‌پاش
 کو‌بوونه‌وه‌شیان چه‌ند لایکیان هه‌لبژارد له‌هه‌موو هۆزه‌کان بۆ کوشتنی بۆ نه‌وه‌ی
 خوینی وونبیت له‌نیو هۆزه‌کانداو، به‌نو هاشمیش توانای جه‌نگ کردنیان نییه‌ دژبه
 هه‌موو عه‌ره‌ب .

دیمه‌نیکی سه‌یره، له‌هه‌مان کاتدا ترسناکیشه، نه‌و ئاده‌میزاده لاوازه بی
 ده‌سه‌لاتانه له‌کوئی وده‌سه‌لاتی خوا له‌کوئی؟ نه‌و ده‌سه‌لاته‌ی که‌زال ده‌بیته‌ سهر
 هه‌موو شتی‌کدا .^۱

دووهم: ریک‌خستنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ کوچکردن.

عائیشه په‌زای خوای لیبیت ده‌گپ‌په‌ته‌وه: پۆژ نه‌بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه‌ک جار
 نه‌یه‌ته مال نه‌بو به‌کر، یان به‌سبه‌ینان، یان به‌ئێواران، به‌لام نه‌و پۆژه‌ی که‌خوای
 گه‌وره مۆله‌تی کوچکردنی پێدا، له‌گه‌رمای نیوه‌پۆدا هات، که‌نه‌و له‌پۆژه‌کانی تر له‌و
 کاته نه‌ده‌هات، کاتی‌ک نه‌بو به‌کر پیغه‌مبه‌ر ﷺ بینی، ووتی: نه‌گه‌ر له‌به‌ر پوداوی‌ک
 نه‌بیته پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌م کاتدا نه‌ده‌هات .

عائیشه ده‌لێت: نه‌بو به‌کر جی‌گا که‌ی خۆی بۆ چۆل کردو پیغه‌مبه‌ر ﷺ دانیشته،
 که‌سیش له‌وئ نه‌بوو من وئه‌سمائی خوشکم نه‌بیته، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمووی: با که‌س
 لێره نه‌مینی، نه‌ویش ووتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، ته‌نها دوو که‌چه‌که‌مه، چی بووه،
 باوک و دایکم بکه‌م به‌قوربانته! فرمووی: ((انه قد اذن لي في الخروج والهجرة)) واته:
 رێگه‌م دراوه بۆ درچوون و کوچکردن، نه‌بو به‌کر ووتی: که‌واته مه‌به‌سنت

هاو پیتیمه ؟ پیغمبر ﷺ فرموی: به لئ. عائیشه ده لیت: سویند به خوا نه مزانیوه پیتش نه و پۆژه که سیک له خوشیدا بگریت، تا کو نه بوبه کرم بینی له و پۆژه دا، ئینجا وتی: ئه ی پیغمبره ی خوا، دوو وشتری باره لگری به هیزم ناماده کردوه بۆ ئه م پۆژه، ئیتر عه بدوللای کوپی ئوره یقیت که پیاویک بوو له به نی ده یلی کوپی به کریان به کری گرت وه کو چاوساغ، هه ردوو وشته که شی لابوو به ختیوانی ده کرد بۆ کاتی دیاریکراوه ^۱.

عائیشه ده لیت: به په له ترین شیوه ناماده کاریمان بۆیان نه جامدا، خوارده مه نیمان بۆ کردنه ناو کیسه یه ک و ئه سمائی خوشکم پارچه یه کی له پشتوینه که ی خۆی بپی وده می کیسه که ی پیبه ست، هه ربۆیه ناوئرا (ذات النطاقین)، ئینجا پیغمبر ﷺ و ئه بو به کری پۆیشتن بۆ ئه شکه وته که ی کتوی سه ورو خۆیان شارده وه سی پۆژ له وییون، عه بدوللای کوپی ئه بو به کریش لایان ده مایه وه، لاویکی ژيرو گوپرایه ل بوو، پارشیوان به جییانی ده هیشت و به ره به یان ده که پایه وه ناو مه که که وه کوئه وه ی شه وه له مه که که بوو بیت، ئیتر هه ر قسه و باسیک له دژی ئه وان بکرایه وه ریده گرت وشه و پیانی ده که یاند، عامیری کوپی فوه یه ریش که مه ولای ئه بو به کری بوو له نزیکیان هه ندی مه پی ده له وه پاند له شیره که ی بۆ ده بردن، له هه رسی ئه و شه وانه وای له گه ل ده کردن، ئینجا پیغمبر ﷺ پیاویکی به کری گرت له به نی عه بدی کوپی عه دی وه کو چاوساغ که متمانه یان پیی بوو سه ره پای ئه وه ش که له سه ر ئایینی قوپه ییش بوو، که دلنیا بوون لی هه ردوو وشته که یان پیداو به لئنیان دوا ی سی پۆژ یه کتر ببینن له لای ئه شکه وتی سه ورو عامیری کوپی فوه یه و پپییشانده ره که ییش له گه لیان پۆیشتن و پیگه ی که ناره کانی (السواحل) پیگرتن ^۲.

سُ' یه م: دهرچوونی پیغه مبه رﷺ و گه یشتنی به نه شکه وته که.

که س به دهرچوونی پیغه مبه رﷺ ی نه زانی ته نها علی و نه بو به کرو خیزانی نه بیت سه بارهت به علی، پیغه مبه رﷺ فرهانی پیکرد بمینیتوه تا کو نه و نه سپردانه ی له لای پیغه مبه رﷺ بوون بیانگیرپته وه له جیاتی پیغه مبه رﷺ، چونکه هر که سیك له مه که شتیکی هه بوايه لی ی بترسایه له لای پیغه مبه رﷺ دایده نا، به هوی ناویانگی پیغه مبه رﷺ به راستگویی و ده ست پاکی، له وکاته ی که له نیوان پیغه مبه رﷺ و نه بو به کر ده ستنیشان کرابوو، هه ردوکیان له په نچه ره یه کی پشتی مال نه بو به کره وه دهرچوون، بو نه وه ی قورپه یش پیان نه زانن و کوسپ دروست نه که ن له پیش نه و گه شته پیروزه دا، کاتیشیان دیاری کرد له گه ل عه بدوللای کوپی نوره یقیت یه کبگرن پاش سی شو له نه شکه وتی سه ور.^۱

چواره م: دل ناسکی پیغه مبه رﷺ له کاتی دهرچوونی له مه که که.

پیغه مبه رﷺ له کاتی دهرچوونیدا له لای بازاری مه که که دا له حه زوه رپاوه ستاو فره مووی: ((والله انك لخیر ارض الله واحب ارض الله الى الله، ولولا انی اُخرجت منك ما خرجت))^۲

واته: سویند به خوا چاکترین و خۆشه ویستری خاکی خوای به لای خواوه، نه که رییت و ده ریشنه کرابام دهر نه ده چووم لیّت، دوا ی نه وه ئیتر که وتنه پی و خوای گه وره له زه برو زهنگی بته رستان پاراستنی.

پیشه وا نه حمه د له ئیبنو عه بباسه وه ده گیرپته وه: بته رسته کان شوین پی پیغه مبه رﷺ یان هه لگرت و گه یشتنه نه شکه وته که و هیلانیه جالجالوکه یان له ده رگا که ی بینی...^۳ نه وه یش له سه ربازه کانی خوا بوون که ناهه قه کانی پی رسوا ده کات، سه ربازه کانی خوا جوړاو جوړن و به گه وره ییش نین، چونکه جاری واهیه

۱- خام النبیین لابی زهرة ۶۵۹/۱، السیره النبویه لابن کثیر ۲/۲۳۴.

۲- الترمذی: کتاب المناقب، باب فضل مکه ۷۲۲/۵ و صححه الالبانی صحیح سنن الترمذی.

۳- مسند الامام احمد ۱/۳۴۸، ورقمه ۳۲۵۱ وقال محققوه اسناده ضعیف...، و اقال: ابن کثیر فی تاریخه ۲/۲۳۹ وهذا اسناد حسن! وهو من اجود ماروی فی قصة نسج العنكبوت فی الغار.

میکرۆبیک که چاو نایبیت سوپایه کی به هیژ ده به زینتی: ﴿وَمَا يَلْمُزُكَ جُودَرِكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ﴾ (المدر: ۳۱).

سهر بازه کانی خوی گه وره له ته و او بوون نایه، هیچ توانایه کیش نییه بتوانیت سهر ژمیریان بکات یان ژماره و چۆنیتیان به ته وای بزانت.

پینچهم: چاودیرکردنی خوی گه وره بو پیغه مبه رﷺ.

سهره پای هه موو نه و دور بینانه ی که پیغه مبه رﷺ نه نجامی دا، به لام به ته وای پشتی پتیا ن نه بیت، به لکو متمانه و دلنایایی په های به خوی گه وره بو، هه میسه به و شیوه ی که خوی گه وره فیری کردبو و هه ردوعای ده کرد: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا﴾ (الاسراء: ۸۰).

له م نایه ته پیروژه دا پارانه وه یه که هیه خوی گه وره فیری پیغه مبه ره که ی ده کردو، بو نه وه ی نوممه ته که شی لیه وه فیرب، چۆن پرو بکه نه خوا، پارانه وه ی نه وه ی خوی گه وره راستگویی ببه خشیت پتیا ن له سهره تاو کۆتاییدا وله نیوان نه و دوانه شدا، راستگۆیش لیره دا بایه خوی هیه، چونکه بته رستان هه ولیان ده دا له گه ل پیغه مبه رﷺ له خسته ی ببه ن... خاوه ن بانگه واز توانا ووزه له که س وهرناگریژ جگه له خوی مه زن نه بیت، هه ره له و پرگه شه وه شکۆدار ده بیت، هه رگیز نابیت خوی بداته پال پادشایه که یان خاوه ن ده سه لاتیک بو نه وه ی سه ریخات)) له وانه یه بانگه واز دلی خاوه ن ده سه لات داگیر بکات، به لام نه گه ره خوی سهر باز بیت بو خاوه ن ده سه لات هه کان به هیچ شیوه یه که سهرکه و توو نابیت...

کاتیک بته رستان له ده رگای نه شکه و ته که راوه رستان و به چاو ده یان بین، پیغه مبه رﷺ دلنه وایی نه بو به کری کرد په زای خوی لیبیت که خویان له گه لدا به، نه بو به کر په زای خوی لیبیت ده ره موویت: به پیغه مبه ره ووت ﷺ کاتیک

له‌ئه‌شکه‌وته‌که بووین: ئه‌گه‌ر یه‌کێک له‌وان سه‌یری لای پێی خۆی بکات ده‌مانبێنی؛
 فه‌رمووی: ((ما ظنک یا ابا بکر بائین الله ثالثهما))^۱ واته: گومان‌ت چۆنه ئه‌ی ئه‌بو
 به‌کر به‌دوو که‌س سی‌یه‌میان خوا بێت، له‌پروایه‌تیکی تر هاتووه ((اسکت یا ابا بکر،
 اثنان الله ثالثها)) واته: بێ ده‌نگ به‌ئێه‌ی ئه‌بو به‌کر دوو که‌س و سی‌یه‌میان خوا به‌.

خوای گه‌وره‌یش ئه‌م پروداوه‌ی تو‌مار کردووه له‌قورئاندا و ده‌فه‌رموویت: ﴿إِلَّا
 تُصْرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا
 فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّا نَظُنُّ أَنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَأَنْزَلَ اللَّهُ
 سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
 كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبه: ۴۰).

شه‌شه‌م: په‌شمالی ئومومه‌عه‌ده له‌پێگای کۆچدا.

له‌پاش سی‌ شه‌و مانه‌وه له‌ئه‌شکه‌وتدا، پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌بو به‌کر په‌زای خوای
 لیبی‌ت له‌ئه‌شکه‌وته‌که ده‌رچوون، پاش ئه‌وه‌ی بته‌رستان بێ ئومید بووم له‌
 گه‌یشتن به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئه‌و کابرای که‌به‌کری گرتبوویان له‌کاتی خویدا ئاماده
 بوو، له‌پێگه‌یه‌کی تاییه‌ته‌وه بردنی بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که‌یان ئاشکرا نه‌بێت،^۲

له‌ پێگا به‌لای ئوممو مه‌عه‌ده‌دا تێپه‌رین له‌جێگه‌یه‌ک پێی ده‌وتریت قوده‌ید^۳،
 له‌لای ماله‌کانی خوزاعه، به‌سه‌ر هاته‌که‌یشی له‌لایه‌ن میژوو نووسه‌کانه‌وه باسکراوه،
 (ابن کثیر) ده‌لێت: به‌سه‌ر هاته‌که‌ی به‌ناوبانگه‌و له‌چه‌ندین پێگه‌وه پێمان گه‌یشتووه
 که‌یه‌کتر به‌هێز ده‌که‌نه‌وه^۴، له‌خالی‌دی کوپی خونه‌یسی خوزاعیه‌وه په‌زای خوای

۱- البخاری، کتاب فضائل الصحابة، باب مناقب المهاجرين ۳۶۵۳.

۲- بېوانه: المستفاد من قصص القرآن ۱۰/۲.

۳- جێگایه‌که هه‌شت کیلومه‌تر دووره له‌مه‌که‌وه.

۴- البداية والنهاية ۱۸۸/۲.

لَبَّيْتُ، که‌هاوه‌لی پيغمبر ﷺ بووه هاتووه، فه‌رموویه‌تی: کاتیک پيغمبر ﷺ له‌مه‌ککه ده‌رچوو به‌روه مه‌دینه، له‌گه‌ل نه‌بو به‌کرو عامیرو عه‌بدوللا، به‌لای دوو په‌شماله‌که‌ی ئوممو مه‌عبه‌ددا تیپه‌رین، که‌ئافره‌تیکی به‌ته‌مه‌ن وه‌وشمه‌ند بوو، دانیشتبوو هه‌ردوو ده‌ستی له‌سه‌ر نه‌ژۆکانی بوو، ئینجا نان وئاوی پیشکه‌ش کردن، له‌دوای نه‌وه داوای گوشت وخورمایان لیکرد بۆ نه‌وه‌ی لپی بکهن، به‌لام هیچی لانه‌بوو، چونکه‌ نه‌وان ئازوقه‌یان نه‌ماوو، له‌سائیکی گرانیشدا بوون، پيغمبر ﷺ ته‌ماشای مه‌پیکی کرد له‌لای په‌شماله‌که‌وه، وتی نه‌وه‌مه‌په‌چی په‌ نه‌ی ئوممو مه‌عبه‌د؟ ووتی: ماندویتی دواي خستوو له‌وه‌ی له‌گه‌ل پان به‌روات، پيغمبر ﷺ فه‌رمووی: ئایا شیریه‌یه؟ ووتی: نه‌وه‌نده لاوازه شیریه‌ی نییه. پيغمبر ﷺ فه‌رمووی: ((اتأذنین ان احلبها)) واته: پینگم ده‌ده‌یت بیدۆشم؟ ووتی: به‌لی باوک ودايکم به‌قوربان‌ت بیت، به‌لی نه‌گه‌ر شیر له‌گوانیدا هه‌یه بیدۆشه .

ئینجا پيغمبر ﷺ ده‌ستی هینا به‌گوانیداو ناوی خواي هینا، دوعای کرد بۆ نه‌وه‌مه‌په‌، مه‌په‌که قچه‌کانی له‌یه‌کتر دوور خسته‌وه‌و گوانه‌کانی پپ له‌شیر بوون، پيغمبر ﷺ داوای قاپیکی کرد نه‌وه‌نده گه‌وره‌بیت هه‌موویان لپی بخۆن، ئیتر شیریکی زۆری لیدۆشی تاکو قاپه گه‌وره‌که پپوو، دوايی ئوممو مه‌عبه‌د لپی خوارد تاکو تیر بوو، له‌پاش هه‌موویان ئینجا پيغمبر ﷺ لپی خوارد وئوانی تریش چه‌ند جاریکیت لیبیان خواردو، جاریکی تر بۆی پپکرده‌وه‌و، بۆی به‌جی هیشت و به‌یعه‌تیشی لی وه‌رگرت زۆری پی نه‌چوو تاکو نه‌بو مه‌عبه‌د به‌بزنه لاوازه‌کانیا نه‌وه گه‌پایه‌وه پیش نیوه‌پۆ، کاتیک نه‌بو مه‌عبه‌د نه‌وه شیریه‌ی بینی سه‌ری سوپما ووتی: نه‌وه شیرت له‌کوئ وه‌هینا، له‌کاتیکدا نه‌وه مه‌په‌ ته‌نها شه‌و ده‌گه‌پیته‌وه مال وئاوسیش نییه؟ ووتی: پیلویکی پیۆز به‌لاماندا تیپه‌پ بوو، ووتی: وه‌سفی بکه بۆم، ووتی: جوانیه‌کی ئاشکرای هه‌بوو، پوومه‌تی گه‌ش بوو، په‌وشتی جوان بوو، لاواز نه‌بوو، گلینه‌ی چاوی زۆر په‌ش بوو له‌ئاو سپیه‌تیدا، برژانه‌کانی درێژ بوون، ده‌نگیشی تیز نه‌بوو، گه‌رده‌ن درێژ بوو، پیش پپوو، برۆکانی باریک ودرێژ بوو، برۆکانی به‌ده‌م په‌که‌وه بوون، که‌بی ده‌نگ ده‌بیت شکۆداره، که‌گفتوگویش ده‌کات

سهری به رز ده کاته وه و ده گه شیتته وه له دووره وه، له نژیکه وه تا کو بلّی جوانه، قسه خوش و قسه زانه، قسه کانی ده لّی دهنکه مرواریه پیکخراون، نه کورته ونه بالا به رزه نه نه وه نده دريژه ديار بیت، نه نه وه ندهش کورته چاوی سهرکه ر پر نه کات، چلّیکه له نیو دووچلّداو له هه موشیان جوانتره، هاوه لی هه یه ده وریان داوه، که قسه ده کات گوی ی بۆ ده گرن، که فهرمانیش ده کات به په له جی به جی ده که ن، خزمه تکراره و خه لکی به ده وریه، نه مۆن ونه نه زانه.

نه بو مه عبه د ووتی: سویند به خوا، نه وه نه و که سه یه که ده لّین له قورپه یش سه رییه لداوه، من دهم ویست بېم به هاوه لی، نه گه ریش بۆم بلوی هه ر واده که م.

حه و ته م: راوانانی سوراقه ی کوپی مالیک بۆ پيغمه مبه ر ﷺ.

قورپه یش رایانگه یانده له ناو هه موو مه که ده دا، که هه رکه سیك پيغمه مبه ر ﷺ ئاماده بکات، به زیندووی یان به مردووی، سه د و شتری پیده ده ریت، نه م هه واله له لای عه ره به بیابان نشینه کانی ده وریه ری مه که که یش بلاو بوویه وه، سوراقه ی کوپی مالیک ته ماعی بوو نه و پا داشته به ده ست به ینی، بۆیه هه ولی زۆری دا بۆ نه و مه به سه ته، به لام خوای گه وره به ده سه لاتی بی سنوری خوئی، وایکرد سوراقه ی ببیته که سیك به رگری بکات له پيغمه مبه ر ﷺ نه که ده ستگری بکات.

ئینبو شیهاب ده لّیت: عه بدورپه حماني کوپی مالیکی مودله جی، که برازای سوراقه ی کوپی مالیکه بۆی گێپامه ته وه که باوکی بۆ گێپاوه ته وه، گوئی له سوراقه بووه وتوویه تی: بیباوه پانی قورپه یش هاتنه لمان ووتیان خوینبایی پيغمه مبه ر ﷺ و نه بو به کر بۆ که سیك بیانکوژیت یان به دیل بیانگریت نه وه نده یه، زۆری نه برد، دانیشتبووم له کوپی عه شیرته که مدا، پایوئیک هات، ووتی: نه ی سوراقه، من تارماییه کم بینی له پۆخی ده ریا وابزانم موچه مه دو هاوه له کانیه تی، سوراقه ده لّیت: زانیم نه وانن، به لام پیم ووت: نه خیر نه وانه نه وان نین، به لکو تو فلان و فلانت بینوه، به به رچاوی ئیمه وه به پیکه وتن، که میك له ناو کوپه که مامه وه و دواپی ده رچووم و، فه رمانم کرد به که چه که م، نه سه په که م ده ربکات وله پشت

به رزاييه كه وه بوم ناماده بكات، منيش پمه كه م هه لگرت وپيى دهرچووم له پشتي ماله وه وئاسنى خواره وه يم به زه ويدا پاكيشا، پمه كه م پړو له خوار كرد تاگه يشتمه نه سپه كه م وسواري بووم، كه پييان گه يشتم پيى نه سپه كه م هه لكه وت وله سهرى كه وتمه خوارى، هه لسام دهستم برد بؤ تيردانه كه م نه زلامه كانم^۱ تيايدا دهر كرد، تيريك پاكيشا نايا زيانيان پي بگه يه نم يان نه، نه وه م بؤ دهرچوو كه حه ز ناكه م، دووباره سواري نه سپه كه م بووم ويه قسه ي نه زلامه كانم نه كرد، نينجا نزيك بوومه وه له پيغه مېر ښځه و ناوړى ليږم نه دايه وه، به لام نه بو به كر هر ناوړى ده دايه وه، له پړ هه ردو ده ستى نه سپه كه م هه تا نه نژوى چوو به زه ويدا وله سهرى كه وتم، تيم خوړى وه لسامه وه له گه ل ده ستى دهر كرد وه لسا يه وه، له شوينه وارى ده سته كانيه وه دوكه ليكم بينى چوه ئاسماندا، دووباره نه زلامه كانم پاكيشاو نه وه دهرچووكه حه زى ليټنا كه م، نيتر منيش بانگم ليكردن وداواى ئاشتيم ليكردن، نه وانيش وه ستان ومنيش سواري نه سپه كه م بووم تا پييان گه يشتم، به دلمدا هات دواى نه وه ي كه بينيم كه خواى گه وره نه م پيغه مېره سره ده خات، بويه پيم ووت: ميلله ته كه ت خوښباييان له سهرت داناو، باسى نه وه شم بؤ كرد كه خه لكى به دوايانه وه ن، توپيشوو كه لوپه ليشم بؤ پيشنيار كردن به لام ليټان وه رنه گرتم وداواى هيچيان ليږم نه كرد، ته نها ووتى: نه م مه سه له باس مه كه، به لام من داوام ليكرد نوسراو ليكم بؤ بنوسى كه كه س زيانم پي نه گه يه نى، نه ويش فهرمانى كرد، عاميرى كوپى فوه يره له سهر پارچه يه كى پيست شتيك بؤ بنوسى، دواى نه وه پيغه مېرى خوا ښځه به پي كه وت.

نيينو عه بدولبه پ ده ليټ: سوفيانى كوپى عويه ينه ده گيږيټه وه له نه بو موساوه، له حه سه نه وه، كه پيغه مېر ښځه به سوراقي و توه: ((كيف بك اذا لبست سواري كسرى؟)) واته: پيت چونه نه گهر هه ردو ده سته وانه كه ي كيسرا له ده ست بكه يت؟ ده ليټ: كاتيك دوو ده سته وانه وتاجى كيسرايان هيټا بؤ عومر پره زاي خواى ليبيټ، سوراقي كوپى ماليكى بانگ كړو له ده ستى كرد، سوراقي پياويكى توكن بوو، توكى

بالې چرېبوو، پټې ووت: هر دوو ده ستت به رزیکه روه، ووتی: (الله اکبر) سوپاس بږ
 ټو خواي ټه مه ی له کیسرا وهرگرته وه که ټو ده دیووت من خواي خه لکیم، عومهر
 پاش ټه وهی ده سته وانه کانی به سوراقه دا، ده نگی به رز کرده وه^۱ سوراقه ی سوار
 کرد و به ناو مه دینه دا گټپرایان وخه لکیش ده وریان دابوو، ټویش هرقسه که ی
 عومهری دوپات ده کرده وه: سوپاس بږ ټو خواي ټه مانه ی له کیسرا وهرگرته وه و
 دای به سوراقه ی عهره بی بیابان نشین^۲.

هه شته م: پاکی بږ ټو وخوايه ی که دله کان ده گورې.

سهره تا سوراقه ده یه ویست پيغمبر ﷺ ده ستگیر بکات ویدا به ده ستی
 سهرانی مه که وه، بږ ټه وهی سه د وشتري ده ستکه ویت، به لام له نا کاو هه موو
 مه سه له کان سه روزيتر ده بڼه وه، چونکه سوراقه وای لیها ت خه لکی له پيغمبر ﷺ
 دوو ده خسته وه، له هر کوئ وه ده یانینی ده یووت: به م لادا مه پږن چونکه من
 که پراوم وله وئ نییه، به لام پاش دلنیا بوونی له گیشتنی پيغمبر ﷺ به مه دینه،
 به سهراته که ی باسکرو، خه لکیش ده یانگټپرایه وه تا کو هه موو یانه کانی مه که
 بیستیان، بږیه سهرانی مه که ترسان ټو به سهراته ببیته هو ی موسلمان بوونی
 هه ندیک له خه لکی مه که، ته نانه ت هه ندئ شه په هه لبه ستیش له و باره وه دروست
 بوو له نیتوان سوراقه و ټو به جهلدا .

نویه م: پيشوازي کړدنې ټه نصاره کان له پيغمبر ﷺ.

کاتیک موسلمانان له مه دینه بیستیان پيغمبر ﷺ له مه که وه ده رچوه به ره و
 مه دینه، هه موو سبه یانیک ده چوونه لای حه پر وه چاوه پوانیان ده کرد تا که رمای
 نیوه پږ ده یانیکه پانه وه، پږ ټیکیان پاش چاوه پوانیکي زږر که پانه وه ماله کانیان،
 پیاوړیکي جوله که له سهر یه کیک له قه لاکانیانه وه سه یری نیشتیکي خوی ده کرد،

۱- بېروانه: الروض الانف ۴/۲۱۸، الهجرة في القران ۲۴۶ .

۲- بېروانه: السيرة النبوية لابی شهبه ۱/۴۹۵ .

پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی به‌رچاو که‌وت جلی سپیان له‌به‌ردابوو، ئیت‌ر جوله‌که‌که به‌ده‌نگیکی به‌رزوه‌ه هاواری کرد: ئه‌ی کومه‌لانی عه‌رب، ئه‌وه ئه‌و که‌سه‌یه که‌چاوه‌پوانی ده‌که‌ن، ئیت‌ر موسلمانان چه‌که‌کانیان مه‌لگرت وچوونه پیشوازی پیغمبر ﷺ له‌لای حه‌رپه‌وه، به‌لام پیغمبر ﷺ به‌لای راستدا لای ماله‌کانی به‌نی عه‌مری کوپی عه‌وف لایدا، پۆژی دووشه‌مه^۱، له‌مانگی په‌بیعوئه‌وه‌لدا^۲، ئینجا ئه‌بو به‌کر هه‌لسا بۆلای خه‌لکه‌که‌و پیغمبر ﷺ به‌بی دهنگی دانیشتبوو، ئینجا ئه‌وانه‌ی که‌هیشتا پیغمبر ﷺ یان نه‌بینیبوو ده‌هاتن و به‌خیره‌هاتی ئه‌بو به‌کریان ده‌کرد، تا‌کو خۆر پیغمبر ﷺ ی گرت‌وه و ئه‌بو به‌کر به‌جله‌کانی خۆی سیبهری بۆ ده‌کرد، ئه‌و کاته‌ خه‌لکه‌که‌ زانیان ئه‌وه پیغمبره‌ه^۳، پیغمبره‌ی خوا درودو سلّوی خوای له‌سه‌ر بی‌ت زیاتر له‌ده‌شه‌و له‌به‌نی عه‌مری کوپی عه‌وف مایه‌وه^۴، مزگه‌وتی ته‌قوای له‌وێ دروست کرد و نوێژی تیاکردو، ئینجا سواری و شتره‌که‌ی بوو^۵.

له‌پاش ئه‌و ماوه‌ی که‌له‌قوبا مایه‌وه‌و، ویستی بجیته‌ ناو مه‌دینه‌وه، ((ناردی به‌دوای ئه‌نصاره‌کانداو، ئه‌وانیش هاتن و سه‌لاویان کرد له‌پیغمبره‌ه^۶ و ئه‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بی‌ت، ووتیان: سوارین له‌ئارامی و فه‌رمان به‌جیه‌یت‌راویدا، ئیت‌ر هه‌ردوکیان سوار بوون و ئه‌وانیش به‌چه‌که‌وه ده‌وره‌یانیا‌ندا))^۷

که‌گه‌یشته‌ مه‌دینه، خه‌لکی ده‌یانووت: پیغمبره‌ی خوا هات، پیغمبره‌ی خوا هات، ده‌رچوونه به‌رزاییه‌کان ته‌ماشایان ده‌کرد، هه‌ر ده‌یانووت: پیغمبره‌ی خوا هات^۸.

۱- ئیبنو حه‌جەر و توهیه‌تی: ئه‌م بۆچوونه جیگیره، نه‌ک ئه‌وه‌ی که‌ده‌لیت پۆژی مه‌ینی گه‌یشته‌وه، الفتح

. ۵۴۴/۷

۲- به‌وانه: الهجرة في القرآن الكريم ۲۵۱.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه ۳۵۲.

۴- صحيح البخاری، كتاب مناقب الانصار، باب هجرة النبي ۷۷، ۷۸/۵ ورقمه ۳۹۰۶.

۵- هه‌مان سه‌رچاوه ۳۹۱۱.

۶- هه‌مان سه‌رچاوه ۳۹۱۱.

نه و پوږه پوږيکی خوشی وشادی بوو، پوږی وا هه رگیز نه بینرابوو له مدينه،
خه لکی جوانترین جله کانیان پوږی وه کو پوږی جهن، به راستیش جهن بوو،
چونکه له و پوږه دا ئیسلام له ناسته نگی مه ککه وه، گويزرایه وه بؤ فراوانی جموجول
وکارکردن و بلاویوونه وهی له م جیگه پیروژه دا، له ویشه وه بؤ هه موو شوینه کانی سر
گزی زه وی، خه لکی مدينه هه ستیان به و چاکه ده کرد خوی گه وړه له گه لیان
نه نجامیدا، چونکه شاره که یان بوو به شوینيک پيغمبر ﷺ ی له خو گرت، هه روه ها
هاوه له به پوږه کانی وده ولته تی ئیسلام، بؤیه خه لکی مدينه له نه و په پی شادمانیدا
ده رده چوون وده یانوت: نهی پيغمبر ی خوا، نهی موحه مده نهی پيغمبر ی
خوا.^۱

پاش نه م پیشوازیکردنه جه ماوه رپیبه تاکه له میژووی مروځایه تیدا، پيغمبر ﷺ
به پیکه وت تا کو گه یشته مالی نه بو نه ییوبی نه نصاری په زای خوی لیبت،
نه نه س ﷺ ده فهرمویت: پيغمبر ﷺ پی ده کرد تا کو گه یشته مالی نه بو نه ییوب
له و کاته ماله ویان قسه ی ده کرد، که بیستی عه بدوللای کوپی سه لام له ناو
دارخورماکانیدا به ره که مه ی ده چنی بؤ مناله کانی، به لام به په له هاته لای
پيغمبر ﷺ گوپی لی بوو وگه رایه وه لای خیزانه که ی، پيغمبر ﷺ فهرمووی:
((ای بیوت اهلنا اقرب؟)) واته: کام له مالی که سه کانمان نزیکتره؟ نه بو نه ییوب
ووتی: من نهی پيغمبر ی خوا، نه وه ماله که مه و نه وه ده رگا که یه تی، فهرمووی:
که واته برؤ جیگایه کمان بؤ ناماده بکه^۲ نیت پيغمبر ﷺ چوه لای نه بو
نه ییوب تادروست کردنی مزگوت و ماله کانی .

به م شیوه یه ش کوچی پیروزی پيغمبر ﷺ و هاوه لانی به نه نجام گه یشته و
نامانجه کانیشی به وه کوتایی پینه هات، به لکو پاش گه یشته ده سستی پیکردو،
گه شتی ده ردی سه ری و به رهنکاریکردن ده سستی پیکرد، که پيغمبر ﷺ زالبویه
سه ریاندا بؤ گه یشته به دوا پوږی پرشنگدار بؤ نوممه تی ئیسلام وده ولته تی

۱- بروانه: الهجرة في القرآن ۲۵۲ .

۲- البخاری، کتاب مناقب الانصار، باب هجرة النبي الى المدينة ۷۹/۵ ورقمه ۳۹۱۱ .

نیسلا می، که توانی شارس‌تانی‌ه‌ک دروست بکات بۆ مرؤ‌فایه‌تی، له‌سه‌ر بنچینه‌ی بیروباوه‌پو له‌خواترسان و، چاکه‌و، دادگه‌ری، پاش ئه‌وه‌ی زالبویه‌ی سه‌ر به‌هیژترین دوو ده‌وله‌ت که حوکمی جیهانیان ده‌کرد له‌و سه‌رده‌مه؛ ده‌وله‌تی فارسه‌کان و ده‌وله‌تی پۆمه‌کان.^۱

ده‌یه‌م: په‌نده‌و نامۆزگاری.

۱- مملانی له‌نیوان هه‌ق وناهه‌ق: مملانی‌یه‌کی کۆنه ودریژخایه‌نه، یه‌کی‌کیشه له‌سوننه‌ته‌کانی خوا، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَدَّسَتِ الصَّمْعُ وَبَلَّوْتَ وَبَسَجْتُ يَدُكَ فِيهَا أَسْمُ اللَّهِ كَثِيرٌ وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (الحج: ۴۰).

به‌لام ئه‌م مملانی‌یه‌ی ئاکامه‌که‌ی ئاشکرایه: ﴿كَتَبَ اللَّهُ لَأَغْلِبَنَّ أَنَا وَرُسُلِي إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾ (المجادلة: ۲۱).

۲- پیلانگێزانی ناحه‌زانی بانگه‌واز به‌بانگه‌واز: ئه‌وه‌یش کاریکی به‌رده‌وامه‌و هه‌میشه‌ی دووباره‌ ده‌بیته‌وه، له‌پێگه‌ی زیندانی کردن وکوشتن وده‌رکردن و دوورخستنه‌وه، پێویسته له‌سه‌ر بانگه‌واز په‌نابگریته‌ خواو متمانه‌ی پێی هه‌بیته‌ وپشتی پێی به‌ستیت وئه‌وه‌ بزانیته‌ که‌پیلانی خراپ به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا ده‌شکێته‌وه، وه‌کو خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرِينَ﴾ (الانفال: ۳۰).

یه‌کی‌ک له‌پیلانه‌کانی تری دوژمنانی بانگه‌واز، به‌کارهێنانی چه‌کی مال و سامان بوو بۆ هه‌ڵخه‌له‌تاندنی خاوه‌ن نه‌فس نزمه‌کان، به‌مه‌به‌ستی له‌ناو‌بردنی بانگه‌وازو

بانگخوازن، بويه نه وان سه د و شتر يان وه كو خه لات ده ستنيشان كرد بؤ هه ركه سيك يه كيك له كوچكردوه كان بهيئيئت به زيندويي يان مردويي، بويه ته ماعكاران ده ستيان كرد به جموجول، يه كيك له و كه سانه ش سوراقه بوو، كه له پاش مله ورييه كي بي نه نجام، كه رايه وه به قازانجيكي پاكتر و چاكتر و، به لكو ريگه ي تيكد هدا له وانه ي شوين پيغمبر ﷺ ده كه وتن بؤ ده ستگير كردني، به م شيوه يه ش خوي گه وره خو شه ويستماني خوي ده پاراست ^١ خوي گه وره ده فره موويت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ (الانفال: ٣٦).

٣- ووردبيني له پلاندانان و كار كردن به هو كاره كان: نه و كه سه ي و ردبيته وه له پروداوي كوچكردن و ورد ي پلاندانان تيايداو، كار كردن به هو كان له سه ره تاوه تاكو كو تايي، بؤي ناشكرا ده بيت، كه پلانداناني پشت نه ستور به وه حي، هه ميشه بووني هه بووه له ژياني پيغمبر ﷺ، نه خشه كي شانيش به شيكه له سوننه تي پيغمبر رايه تي وداواكار ييه كاني خوي گه وره له موسلمانان، نه وانه ش كه كاري هه ره مه كي ده كه ن، به پاساوي نه وه ي كه نه خشه كي شان و كار قايمي له سوننه تدا نه هاتووه، نه وانه به هه لدا چوون و، تاوانيش ده كه ن له دژي خويان و موسلمانان ^٢. كاتيكي كاتي كوچكردن هاته پيشي و، پيغمبر ﷺ ده ستي كرد به جي به جي كردني نه مانه ي خواره وه تي بيني ده كه ين:

* هه بووني ريكخستني ورد بؤ كوچكردن تاكو سه ري گرت، سه ره پاي هه موو كوسپ و ته گه ره كان؛ چونكه هه موو هه نكاوه كاني كوچكردن به شيوه يه كي چاك ناماده كاري بؤ كرابوو، بؤ نمونه:

١- هاتني پيغمبر ﷺ له گه رماي نيوه پرودا، له و كاته ي كه كه س ده رناچيئت، به لكو خويشي له كاتي وه ها سه رداني نه ده كرد، بؤچي؟ بؤ نه وه ي كه س نه ي بيني .

١- بهوانه: الهجرة النبوية المباركة ٢٠٠.

٢- بهوانه: الاساس في السنة، سعيد حوي ٢٥٧/١.

ب- شاردنه و هی که سایه تی خوی له وکاته ی سهردانی نه بو به کری کردو، چونکه ده می خوی هه لپیکابوو، بۆ نه و هی ناسینه و هی ئاسان نه بیئت ^١.

ج- فهرمانی پیغمبر ﷺ به نه بو به کر که هه رکیه سیڤ له ژوره که دایه ده رچیت، کاتیکیش قسه ی کرد باسی ئاراسته ی کۆچه که ی نه کرد .

د- ده رچوونیشیان به شه و بوو، له ده رگای پشته و هی مالی نه بو به کر ^٢.

ه- ته نانه ت دووربینی گه یشته نه و هی که هه ندی پڠه ی ناباویان گرته به رو، په نایان برده به ر شاره زایه که پڠه کانی بیابان شاره زایه بیئت، با نه و شاره زایه بته رستیش بیئت مادام خاوه ن په وشت و سه نگین بیئت، به لگه ی نه و هشی تیا دایه که پیغمبر ﷺ ، سودد له تواناو به هره کان و ده رده گریت به ده ر له ته ماشا کردنی سه رچاوه که ی ^٣.

* هه لپژاردنی هه ندیک که سایه تی هۆشمه ند بۆ یارمه تیدانی کاروباری کۆچکردن، تیبینیش ده کریت نه و که سانه به سراونه ته وه به په یوه ندی خزمایه تی، یان په یوه ندی کارکردن، بۆ نه و هی ببه یه که یه کی هاوکار له پیناو به دیهینانی ئامانجی که و ره .

* دانانی هه رکه سیڤ له و که سانه له جیڤای گونجای خوی، که تیایدا کارامه یه ، بۆ نه و هی به باشترین شیوه نه نجامی بدات .

* بیروکه ی خه وتنی عه لی په زای خوای لی بیئت له جیڤای پیغمبر ﷺ ، بیروکه یه کی سه رکه وتوو بوو، چونکه سه ری لییان تیکداو، دووریانی خسته وه له پیغمبر ﷺ ، تا کو له تاریکی شه ودا ده رچوو به چاودیرکردنی خوای گه و ره ، چاوه کانی نه وان هه ر له سه ر جیڤای پیغمبر ﷺ بوو، چونکه گومانیان نه بوو که پیغمبر له جیڤاکه ی خه وتوو و دا پۆشراوه ، له کاتیڤدا خه وتوو که عه لی بوو ﷺ ئینجا ده بینین پیویسته کانی گه شته که به شیوه یه کی چاک دابین کرابوو:

١- بروهانه: فی السیره النبویه قراءه لجوانب الحذر والحمايه، ١٤١٧ .

٢- بروهانه: معین السیره ١٤٧ .

٣- بروهانه: الهجرة فی القرآن الکریم ٣٦١ .

ا- عه‌لی په‌زای خوای لیبیت: له‌جیگای پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌خه‌ویت بو چه‌واشه‌کردنی نه‌وان، بو نه‌وه‌ی دوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ سپارده‌کان بگیږیته‌وه بو خاوه‌نه‌کانیان .

ب- عه‌بدوللای کوپی نه‌بو به‌کر: هه‌وال هینه‌ری پاستگزو، ده‌رخه‌ری جموجوله‌کانی دوزمن .

ج- نه‌سمای (ذات النطاقین): نازوقه‌به‌ر له‌مه‌ککه‌وه بو نه‌شکه‌وت، له‌نیو شیت و هاریوونی بته‌رستاندا به‌دوی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو نه‌وه‌ی بیکوژن .

د- عامیری کوپی فوه‌یره: شوانی ساکار که‌گوشت و شیر پيشکesh ده‌کرده پیغه‌مبه‌ر ﷺ و نه‌بو به‌کر په‌زای خویان لیبیت، به‌پانه مه‌په‌که‌شی شوین پیی کاروانه میژوویه‌که‌ی ده‌سپریه‌وه، بو نه‌وه‌ی بته‌رسته‌کان نه‌وانی پی نه‌دۆزنه‌وه !! نه‌م شوانه هه‌لده‌ستا به‌بینینی پۆلی یارمه‌تیده‌رو به‌خیوکه‌ر .

ه- عه‌بدوللای کوپی نوره‌یقیت: پابه‌ری سه‌ر پاستی کۆچ و، شاره‌زای چاوساگی بیابان، له‌ئو په‌ری وریایی دا چاوه‌پوانی هیما‌ی ده‌ست پیکردن بوو له پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بو نه‌وه‌ی به‌پیکه‌ون له‌نه‌شکه‌وته‌وه بو یه‌سریب.

نه‌مانه پابه‌پاندن بوون بو کاره‌کان به‌شیویه‌کی ناوازه‌و، دوور بینی به‌شیوازیکی ئاقلانه‌و، دانانی هه‌رکه‌سیک له‌و که‌سانه له‌جیگای گونجاوی خۆیدا، داخستنیش بوو بو هه‌موو که‌لینه‌کان وداپۆشین بوو بو پیویستییه‌کانی کۆچه‌که، ته‌نها نه‌وه‌نده‌که‌سیش به‌کاره‌ینرا که‌پیویست بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌وه‌ی له‌توانایدا بوو نه‌نجامیدا، ئینجا چاوه‌پوانی چاودیر کردنی خوای گه‌وره‌ی ده‌کرد .^۱

۴- کارکردن به‌هۆکاره‌کان پیویستن: به‌لام نه‌وه ناگه‌یه‌نیت که‌هه‌میشه ده‌ره‌نجامی هه‌بیت، چونکه نه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌که په‌یه‌هسته به‌فه‌رمان‌ویستی خوای گه‌وره‌وه ، ئالی‌ره‌شه‌وه مه‌سه‌له‌ی پشتبه‌ستن به‌خوای گه‌وره پیویسته، وه‌کو ته‌واو که‌ریک بو کارکردن به‌هۆکاره‌کان .

پیغمبرِ خَوا ﷺ هه‌موو هۆکاره‌کانی ئاماده‌کردو هه‌موو هۆکاریکیشی وهرگرت، به‌لام هاوکات هه‌ر ده‌پاراپیه‌وه له‌خواو داوای سهرکه‌وتنی لیده‌کرد، که‌هاوله‌کانی سهر بخت و، نزاو پارانه‌وه‌ی قبول بکات و، نه‌وانه‌ی که له‌ده‌رگای نه‌شکه‌وته‌که پراوه‌ستان بگه‌پێنه‌وه‌و، پێی نه‌سه‌په‌که‌ی سوراقه بچه‌قیته ناو زه‌ویداو....^۱

۵- باوه‌ر به‌موعجیزه هه‌ست پێکراوه‌کان: له‌کوچی پیغمبر ﷺ هه‌ندی کارتی له‌ئاسابه‌ری هه‌ست پێکراو پویدا، که‌به‌لگه‌ن له‌سه‌ر چاودی‌ری کردن وپاراستنی خوا‌ی گه‌وره‌ بو پیغمبره‌که‌ی، له‌وانه، هیلانه‌ی جالجالۆکه‌که له‌ده‌رگای نه‌شکه‌وته‌که‌داو، پودا‌ی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل ئوممو مه‌عه‌ده‌دا، هه‌روه‌ها نه‌وه‌ی که‌پویدا له‌گه‌ل سوراقه و به‌لێن دانی پیغمبر ﷺ به‌ئو که‌ده‌سته‌وانه‌کانی کيسرا له‌ده‌ست بکات، پێویسته له‌سه‌ر بانگ‌خوازان خۆیان بی ئاگا نه‌که‌ن له‌ئو کاره له‌ئاسابه‌رانه، به‌لکو باسی بکه‌ن نه‌گه‌ر جیگیر بووبیت له‌سوننه‌دا، به‌مه‌رجیک، باسی نه‌وه بکه‌ن که‌ئو موعجیزانه به‌لگه‌ن له‌سه‌ر پیغمبره‌رایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ.^۲

۶- په‌وا‌ی په‌نا‌بردنه‌ به‌ر بی‌باوه‌ری متمانه‌ پێکراو: نه‌گه‌ر متمانه‌یان پێکه‌ن، چونکه ئیمه بینیمان که پیغمبر ﷺ نه‌بو به‌کر که‌سیکی بته‌رستیان به‌کری گرت بو نه‌وه‌ی بیته‌ چاوسا‌غیان له‌پێگه‌ی کوچه‌که‌ی‌اندا، هه‌ردوو وشتره‌که‌شیان پێداو به‌لێنیان لی وهرگرت له‌لای نه‌شکه‌وتی سه‌وره‌که‌بگرن، نه‌وه‌ش چه‌ند زانیارییه‌کی ترسناک بوو که‌خستیانه به‌رده‌ستی، بیگومان که پیغمبر ﷺ و نه‌بو به‌کر متمانه‌ی ته‌واویان پێکرد، نه‌وه‌یش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئو جووره‌که‌سانه ده‌شیت متمانه‌یان پێکریته‌ نه‌گه‌ر خۆیان جیگای متمانه‌ بن، وه‌کو نه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی هه‌بیته‌ له‌نیوانیاندا، یان ناسراوییه‌کی دێرین، یان دراوسیته‌ی، یان کاری چاکه‌ که‌پێشتر بانگ‌خوازه‌که پێشکه‌شی کردیته‌ بو‌ی، یان خاوه‌ن په‌وشت و ده‌ستپاکی بیته‌... مه‌سه‌له‌که‌ش په‌یوه‌سته به‌هه‌لسه‌نگاندنه‌وه‌و، هه‌روه‌ها به‌ژی‌ری بانگ‌خوازه‌وه‌و، ناسینی که‌سه‌که.^۳

۱- به‌وانه: من معین السیره ۱۴۸.

۲- به‌وانه: المستفاد من قصص القرآن ۱۰۸/۲.

۳- به‌وانه: المستفاد من قصص القرآن ۱۰۸.

٧- پوولی ئافرهت له‌کوچکردنه‌که‌دا: له‌ئاسمانی کوچکردندا هه‌ندی ناو دره‌وشایه‌وه، خاوه‌نی فەزل و چاکه‌ی زۆرو، پشکی چاک بوون له‌جیهادا، له‌وانه: عانی‌شە‌ی کچی ئە‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بی‌ت، که‌به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆ‌مان گێ‌پاوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها ئوممو سه‌له‌مه‌ی کوچکردووی به‌ئارام و، ئه‌سمانی (ذات النطاقین)^١ که‌به‌شداری کرد له‌گه‌یاندنی ئازوقه‌ به‌پيغم‌مبه‌ر ﷺ و ئە‌بو به‌کر په‌زای خوای لی‌بی‌ت، هه‌روه‌ها چۆن ئازاری له‌پیناو خوادا هه‌لگرت، خۆی باسی ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: ((کاتی‌ک پيغم‌مبه‌ر ﷺ و ئە‌بو به‌کر ده‌رچوون، که‌سانیک له‌قور‌ه‌یش هاتن بۆ‌ لام، ئە‌بو جه‌لیان تیا‌بوو، له‌ده‌رگای مال ئە‌بو به‌کر پاوه‌ستان، منیش ده‌رچووم بۆ‌ لایان، ووتیان: باوکت له‌کو‌یی‌ه ئه‌ی کچی ئە‌بو به‌کر؟ ده‌ل‌یت: ووتم: سو‌ی‌ند به‌خوا نازانم باوکم له‌کو‌یی‌ه! ئیتر ئە‌بو جه‌هل ده‌ستی به‌رزکرده‌وه_خۆ‌یشی که‌سیکی خراپه‌کارو به‌دپه‌وشت بوو و شه‌پازله‌یه‌کی لی‌مدا گواره‌که‌م که‌وته‌ خواره‌وه، ده‌ل‌یت: دوا‌ی ئە‌وه پ‌و‌یشتن...^٢ ئە‌مه‌ وانه‌یه‌که له‌ئه‌سمانه‌وه فی‌ری ئافره‌تانی موس‌لمانی ده‌کات، نه‌وه له‌دوا‌ی نه‌وه، چۆن نه‌ینی موس‌لمانان به‌شاریته‌وه له‌دوژمنان، چۆنیش به‌سه‌ربه‌رزی پاوه‌ست‌یت به‌ران‌به‌ر هی‌زه‌کانی سته‌م و زۆرداری! وانه‌ی دووه‌میشی ئە‌وه بوو کاتی‌ک ئە‌بو قوحافه‌ی باپیره‌ی هاته‌لای و نه‌کاته‌ چاوی نابینا بوو بوو، ووتی: سو‌ی‌ند به‌خوا واده‌زانم ئە‌بو به‌کر هیچی بۆ‌ به‌جی نه‌ه‌یشتون وتی: نه‌خ‌یر باپیره‌، ده‌ستت بخه‌ره سه‌ر ئە‌و پارانه. ده‌ل‌یت: ئە‌ویش ده‌ستی خسته‌ سه‌ری وتی خراپ نی‌یه‌، نه‌گه‌ر ئە‌وه‌نده‌ی بۆ به‌ج‌یه‌یشتن، کاریکی باشی کردووه‌و، به‌شتان ده‌کات، ده‌ل‌یت: سو‌ی‌ند به‌خوا هیچی بۆ‌ به‌جی نه‌ه‌یشتبووین، به‌لام بۆ‌ ئە‌وه‌ی باپیره‌م هی‌دی بکه‌مه‌وه.^٣

به‌م ژیری ول‌یزانی‌نه‌ی خۆی ئە‌سما توانی هه‌والی باوکی به‌شاریته‌وه‌و، دلی باپیره نابینا‌که‌ی ئاسوده‌ بکات، بی ئە‌وه‌ی درویش بکات، چونکه‌ به‌پاستی باوکی ئە‌و

١- به‌وانه: الهجرة النبوية المباركة ٢٠٦.

٢- هه‌مان سه‌رجاوه ١٢٦.

٣- به‌وانه: السيرة النبوية لابن هشام ١٠٢/٢ اسناده صحیح.

به ردانه ی به جېټېشت به لام نه وه بڼ نه وه بوو دلی نه و پیاوه پیره ی پی داخوړیت، به لام نه و به کر بیروباوه پړکی بڼ به جېټېشتن چیاکان نایجولینن وزیانیش کاری تیناکات، نه که می وزړیش هیچ کاریگه ریه کی له سهره یه، دلنیا ییشی به میراتی بڼ به جېټېشتن و، به و شیوه ییش بوو به نمونه یه ک دووباره ی نابیته وه بڼ خیزانی موسلمان، نه سمایش بوو به چاکترین نمونه بڼ نافرته تانی موسلمان به گشتی، له گه ل خوشکه کانیشی له مه کهکه مایه وه، بی نه وه ی سکا لایه ک بکات له ناپه حه تی، یان نه بوونه، تاکو پیغه مبه ﷺ زهیدی کوپی حاریسه و نه بو رافیی مه ولای نارد بڼ مه که و دوو وشترو پینچ سه د دره می پیدا له گه ل ناردن، نه وانیش فاتیحه و نوممو کولسومی کچی و سه وده ی کچی زه معی خیزانی نوسامه ی کوپی زهیدو و به ره که ی دایکی که به نوممو نه یمن دهناسرا، هره ها عه بدوللای کوپی نه بو به کریش مناله کانی نه بو به کری هینا که نه سماتو عائیشه یان تیا دا بوو، پاش نه وه ی گه یشتنه مه دینه چوونه مالی حاریسه ی کوپی نوعمان ^۱.

۸- نه سپه رده ی بټپرستان لای پیغه مبه ﷺ : بټپرستان سهره پای دژایه تی کردنیان بڼ پیغه مبه ﷺ نه سپه رده کانیان ده خسته لای نه و، که نه وه به لکه له سهر دزه یه کبونی هه لو یسته کانیان، چونکه نه وان له کاتی کدا به پیغه مبه ﷺ ده یانوت: دروژن و جادو بازو شیت، که سی تریشیان ده سنه ده که وت له نه و پاسنگوو ده سټاکتر، وه کو خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكَذِبُونَ ﴾ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿ (الانعام: ۳۳) .

نينا سهره پای نه وه ی پیغه مبه ﷺ له بارودوخی گرانی کوچکردندا بوو، هه رگیز نه و نه سپه ردانه ی له بیر نه کرد، به لکو فره مانی کرد به عه لی بیانگي پته وه بڼ خاوه نه کانیان ^۲.

۱- بهوانه: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۸ .

۲- بهوانه: الهجرة في القرآن الكريم ۳۶۴ .

۹- وشر به نرخي خوی : پيغمبر ﷺ پازي نه بوو سواري وشتره که بیت تاكو به نرخي خوی نه يکړی له نه بو به کر په زای خاوی ليبيت وکړدی به قهرز به سر خويه وه، نه مېش وانه يه کی ناشکرايه که بانگخوازن نه بڼه بار به سر که سه وه، له هيچ کاتيکدا، چونکه نه وان نه بيت سه رچاوه ی به خشيني بن .
 نه گهر به خشنده يش نه بن، نابيت دواکار بن، وه کو خوی گهره ده فهرمويت:
 ﴿وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (الشعراء: ۱۰۹).

هه لگړانی بیروباوه پ نابيت ده ست له که س پان بکه نه وه_ له خوی گهره نه بيت_ چونکه خه لکی وافيربوونه ته ماشای زمانی په فتار بکه نه کو گو فتار، دواکه وتنی موسلمانانیش کاتيک پويدا که هوکاره کانی بانگه وازو هه لگړانی ملکه چی ماده بوون، چونکه بۆ نمونه هه نديکیان چاوه پوانی موچه ده که ن وکاری بانگه وازيش له و حاله ته دا وه کو هه رکاريکی تری پيديت وجوانی ودرخشاوه ی خوی له ده ست ده دات. نه و ده نگه ی به رز ده بيته وه له ترسی خواو هیواي په زامه ندی، جياوازه له نه و ده نگه ی له پیناو بریکی پاره ی دیاریکراودا به رزده بيته وه، چونکه نه گهر پاره که پاره ده ستيت ده نگه که پاره وه ستيت، هر له کونيشه وه و تراوه: نه و که سه ی له ماته مینی شین ده کات وه کو نه و نافره ته نییه که جگر گوشه که ی له ده ست داوه.. بویه له م پوزگار هه دببینن کاریگه ری که م بووه ته وه و، خه لکی له پرنگای پاست لایانداوه ^۱.

۱۰- بانگخواز خوی به دور ده گريت له مالی خه لکی: کاتيک پيغمبر ﷺ خوشبوو له سوراوه: سوراوه پيشنياری یارمه تی کرده سر پيغمبر ﷺ و، وتی: نه وه تیردانه که مه وتیریکی لی ده رهینه، چونکه تو لای وشتر و مېری مندا تیده په ریت له جیگای فلان و فلان، چه ندت پتویسته لی بیه، پيغمبر ﷺ فهرمووی: ((لا حاجة لی فیها)) ^۲ واته: پتویستم پی نییه .

۱- پړاونه: معین السيرة ۱۴۸، ۱۴۹ .

۲- المسند ۳/۱ ورقمه ۲ تحقیق احمد محمد شاکر، وقال محقق طبعه الرسالة. اسناده صحيح علی شرط

که بانگخوازن بى نیاز دهن له‌وه‌ی لای خه‌لکيه، خه‌لکيش نه‌وانيان خو‌شده‌ویت، کاتیکیش ته‌ماعیان هه‌بیئت پییان، خه‌لکی هه‌ل‌دین لییان و نه‌میش وانه‌یه‌کی گرنکه بۆ بانگخوازن^١.

١١- سه‌ریازیتی پایه‌رزوگریان له‌خوشیدا: کاریگه‌ری په‌روه‌رده‌کردنی پيغمبر ﷺ بۆ نه‌بو به‌کروعلی دهرده‌که‌ویت، له‌وه‌ی کاتیک نه‌بو به‌کروستی کۆچ بکات بۆ مه‌دینه و پيغمبر ﷺ پیی فرموو: په‌له‌مه‌که، به‌لکو خوی گه‌وره‌هاوپیه‌کت بۆ ته‌رخان بکات، هه‌رله‌و پۆژه ده‌ستی کرده نه‌خشه‌کیشان بۆ کۆچکردن و دوو وشتی کپی وله‌مالی خویدا به‌خوینی ده‌کرد بۆ نه‌بو مه‌به‌سته، له‌پروایه‌ته‌که‌ی بوخاریدا هاتوو هه‌که‌ چوار مانگ به‌خووی کردن له‌مالدا، چونکه ده‌یزانی کاتی کۆچکردن کاتیک سخته وله‌وانه‌یه له‌ناکاو بیئت، بۆیه ئامرازه‌که‌ی ئاماده‌کردو، پتویسته‌کانی تری نه‌جامدا، کاتیکیش پيغمبر ﷺ هاته‌لای و فرمووی خوی گه‌وره‌پنگای داوم کۆچ بکه‌م، نه‌بو به‌کرو له‌خوشیدا گریا، عایشه‌په‌زای خوی لی بیئت له‌م باره‌وه فرموویه‌تی: سویند به‌خوا هه‌ستم نه‌ده‌کرد که‌س له‌خوشیدا بگری تاکو باوکم نه‌بینی له‌و پۆژهدا.

صدیق ده‌یزانی مانای نه‌م هاوپیه‌تیه، نه‌وه‌یه‌که له‌خزمه‌تی پيغمبریه‌ی په‌روه‌رگاری هه‌موو جیهاندا ده‌بیئت، هیچ نه‌بیئت بۆ ماوه‌ی چه‌ند پۆژیک و خوی ئاماده‌یه گیانی به‌خشیت به‌هاوپی و سه‌رگه‌وره‌که‌ی، چ سه‌رکه‌وتنیک هه‌یه له‌مه‌گه‌وره‌تر، که نه‌بو به‌کرو له‌نیو هه‌موو هاوه‌ل‌اندا شاد بیئت به‌نه‌م هاوپیتی یه، به‌دریژیی نه‌بو ماوه‌یه،^٢ و اتاکانی خو‌شه‌ویستی له‌پیناو خوادا له‌په‌ژاره‌ی نه‌بو به‌کرو دهرده‌که‌ویت نه‌وه‌کو بتپه‌رسته‌کان بیانین، بۆ نه‌وه‌ی نه‌بو به‌کرو بییته‌نمونه‌ی سه‌ریازی بانگه‌وازی راستگۆ له‌گه‌ل سه‌رکرده‌ی خوی، له‌و ساته‌دا نه‌بو به‌کرو له‌ژیانی خوی نه‌ده‌ترسا، چونکه نه‌گه‌ر و ابوابیه‌هاوپیتی پيغمبر ﷺ ی نه‌ده‌کرد له‌نه‌م کۆچکردنه ترسناکه‌دا، که که‌مترین سزای کوشتن بوو له‌لای بتپه‌رسته‌کان،

١- بپوانه: فی ظلال الهجرة النبوية ٥٨.

٢- بپوانه: التربية القيادية ١٩١/٢، ١٩٢.

بہ لّام نہ و ترسی مہ بو لہ ژبانی پیروزی پیغمبر ﷺ و دواوژی نیسلام، نہ گہر پیغمبر ﷺ بکہ ویتہ دہستی قورہیش^۱، مہ روہا مہستی لایہنی ناسایش لہ لای نہ بو بہ کر دہ ردہ کہ ویت، لہ زور مہ لویستدا، لہ وانہ: کاتیک پرسپاری لیگرا: نہ وہ کیئہ لہ گہ لندا؟ ووتی: نہ وہ چاوساگہ پیم پیشان دہدا، نہ و کہ سہی پرسپاری کرد واتیکہ یشت مہ بہستی پښگاہ، بہ لّام نہ بو بہ کر مہ بہستی پښگاہ چاکہ بو، بۆ نہ وہی خوی بیاریزیست لہ درو کردن^۲، چونکہ کۆچکردنہ کہ نہینس بو، پیغمبر ﷺ پازی بوو لہ سہر نہ و کردارہی^۳.

مہ روہا مہ لویستی علی کوپی نہ بو تالیب نمونہی سہریازی پاستگو بو، کہ دلسوز بیت بۆ بانگہ وازی نیسلام، چونکہ ژبانی خوی کرد بہ قوربانی پیغمبر ﷺ، چونکہ ساغ وسہ لامہتی سہر کردہ مانہ وہی بانگہ واز دہ گہ یہ نیت، لہ تیا چوونیشدا لاوازی وشکستی بانگہ وازی تیا دایہ، نہ وہی کہ علی نہ نجامیدا لہ شہوی کۆچکردندا، خوت لہ سہر جیگاہ پیغمبر ﷺ نہ گہری نہ وہی تیا بوو نہ و لاوانہی قورہیش بہ شمشیرہ کانیان بہ عہلیدا بہاتایہن، بہ لّام علی بیباک بوو لہ وہ، بہ سہ کہ پیغمبر ﷺ سہ لامہت بیت^۴.

۱۲- ہونہری بہ پیوہ بردنی گیانہ کان و مامہ لہ کردن لہ گہل دہرونہ کاند: خو شہ ویستی بی نہ ندازہی نہ بو بہ کر وھاوہ لان بۆ پیغمبر ﷺ بہ ناشکرا دہ ردہ کہ ویت لہ کاتی کۆچکردندا، مہ روہا خو شہ ویستی هاوہ لانیش لہ ژیاننامہی پیغمبر ﷺ دہ ردہ کہ ویت، نہ و خو شہ ویستیہیش مہ لقولای نیو دلہ کانہ و، سہرچاوہی نہ گرتوہ لہ ہیچ بہرژوہ وندیہ کی تر، یہ کی لہ ہوکانی نہ و خو شہ ویستیہیش نہ و سیفہ تہ سہر کردہ بیہی پیغمبر ﷺ خوابو، چونکہ خوی شہ ونخونی دہ کرد بۆ نہ وہی نہ وان بخون، ماندویش دہ بوو بۆ نہ وہی نہ وان بحہ سینہ وہ، خوی برسی دہ کرد بۆ نہ وہی نہ وان تییرین، دلخوش دہ بوو

۱- السيرة النبوية دروس وعبر للسباعی ۷۱ .

۲- پروانہ: الهجرة النبوية المباركة ۲۰۴ .

۳- پروانہ: الهجرة النبوية المباركة ۲۵۴ .

۴- پروانہ: السيرة النبوية للسباعی ۶۸ .

به‌دلخوشییان، خه‌مباریش ده‌بوو به په‌ژاره‌یان، کاره‌کشی هه‌مووی له‌پیناوی خوادا بوو،^۱

سه‌رکردایه‌تی سه‌رکه‌وتوو نه‌وه‌یه که بتوانیت گیانه‌کان به‌پژوه‌ببات پیش هه‌موو شتیک، مامه‌ل‌یش له‌گه‌ل ده‌رونه‌کان بکات پیش هه‌موو شتیک، چه‌ندیش سه‌رکردایه‌تی چاک بیت نه‌وه‌نده سه‌ریازه‌کان چاک ده‌بن، چه‌ندیش به‌خشنده و لی‌پورده بیت نه‌وانیش واده‌بن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌سۆز بوو بۆ سه‌ریازه‌کانی وشوینکه‌وتوانی، کۆچیشی نه‌کرد تاكو زۆربه‌ی هاوه‌لانی کۆچیان کرد، که‌س نه‌ما جگه‌له‌ چه‌وساوه‌و له‌خشته چوو‌ه‌کان وله‌ساتیک که‌ه‌ندی کاروباری تایبه‌تیاان هه‌بوو ده‌رباره‌ی کۆچ.^۲

۱۳- له‌پێگا بوره‌یده‌ی نه‌سه‌می په‌زای خوای لی‌بیت موسلمان بوو، له‌گه‌ل کاروانی خزمانیدا موسلمان بوون: نه‌و موسلمان‌ه‌ی که‌بانگه‌واز په‌لی هاو‌یشتوو‌ته ناخی دلی، هه‌چ کاتیک هه‌ست به‌ سستی ناکات له‌بانگ کردنی خه‌لکی بۆ ئایینی خوا، باهر چه‌ند بارودۆخ ناله‌بار بیت وئاسایش له‌ده‌ست درابیت، به‌لکو هه‌موو هه‌لێک ده‌قۆزیت‌وه بۆ که‌یاندنی ئایینی خوای گه‌وره، نه‌وه پیغه‌مبه‌ری خوايه‌ عليه السلام، کاتیک خرایه‌ تاریکی زیندانه‌وه‌و، زیندانیه‌کان له‌ده‌وری کۆبوونه‌وه، ده‌ستی نه‌کرد بۆ له‌و گله‌یی کردن له‌چاره‌نوسی خۆی، نه‌و ژیانه‌ تاریکه‌یش سه‌رقالی نه‌کرد له‌هه‌لسان به‌ئه‌رکی خۆی له‌بانگه‌واز کردن بۆ به‌کتابه‌رستی و، دژایه‌تی کردنی بته‌رستی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقَانِيهِ إِلَّا نَبَأُكُمَا بِتَأْوِيلِهِ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿٣٧﴾ وَأَتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي ابْرَهِيمَ وَاسْتَحَقَّ وَعَقُوبٌ مَا كَانَتْ لَنَا أَنْ تُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٨﴾ يَصْحَجِي السَّجْنِ أَرْيَابٌ مُتَفَرِّقُونَ خَيْرٌ أَمِ اللَّهُ الْوَاحِدُ

۱- به‌وانه: السيرة النبوية لأبي فارس ۵۴.

۲- به‌وانه: الهجرة النبوية المباركة ۲۰۵.

الْقَهَّارُ ﴿٣٩﴾ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿يوسف: ۳۷-۴۰﴾.

سوږه‌تی یوسف، سوږه‌تیکی مه‌ککيه، خوای گه‌وره‌یش فه‌رمانی کردووه به‌پیغه‌مبه‌ره‌ک‌ی که‌په‌یره‌وی بکات له‌پیغه‌مبه‌ران، بۆیه ده‌بینین له‌کاتی کچه‌که‌یدا پشتنی خوینی په‌وا کرابوو، خه‌لاتی زوړیشیان ده‌ستنیشان کردبوو بۆ که‌سیک ناماده‌ی بکات به‌زیندوی یان مردویی، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا په‌یام وئه‌رکه‌کانی خو‌ی له‌بیر نه‌چوو له‌پنگاش پیاویکی تووش بوو ناوی بوره‌یده‌ی کوپی حوصه‌یی نه‌سله‌می بوو په‌زای خوای لیبیت، له‌نیو کاروانیکدا بوو له‌خزمه‌کانیدا، بانگیانی کرد بۆ ئیسلام وئه‌وانیش موسلمان بوون^۱.

ئیب‌نو حه‌ج‌ری عه‌سقه‌لانیس ده‌گیرته‌وه که: پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌پنگای کوچ‌کردنیدا بۆ مه‌دینه، بوره‌یده‌ی کوپی حوصه‌یی کوپی عه‌بدوللای کوپی حارسی تووش بوو، بانگی کرد بۆ ئیسلام، به‌شداری شانزه غه‌زای کردووه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ر ﷺ^۲، له‌پاش نه‌وه بوره‌یده بوو به‌یه‌کک له‌بانگخو‌ازانی ئیسلام، خزمانیشی له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و پښمونیان وه‌رگرت و به‌ره‌و پیری ئیسلام هاتن، سه‌رفرازیش بوون به‌وه‌رگرتنی نیشانه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموویت: ((اسلم سالما الله، وغفار غفر الله لها، اما انی لم اقلها ولكن قالها الله عزوجل))^۳ واته: نه‌سله‌م خوا سه‌لامه‌تی بکات، غیفاریش خوا لی خوش بیت، من نه‌م قسم نه‌کردووه، به‌لکو خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی.

۱۴- له‌پنگه‌ی کوچ‌کردنه‌که دوو دز له‌سه‌ر ده‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ موسلمان بوون، له‌پنگه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نزیك مه‌دینه تووشی دوو دز بوو، دوو پسواکه‌یان پی ده‌وتن، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ چوو له‌ایان وداوای لی‌کردن موسلمان بن، نه‌وانیش

۱- بېروانه: الهجرة النبوية لأبي فارس ۵۹ شرح المواهب ۴۰۵/۱.

۲- بېروانه: الاصاله ۱۴۶/۱.

۳- صحيح الجامع الصغير ۳۲۸/۱، رقم ۹۸۶ مسلم، واللفظ له، ورقمه ۱۸۵-۲۰۱۶.

موسلمان بوون، ئينجا پرسياړي ليکړدن دهر باره ي ناويان، ووتيان: ئيمه دوو پرسواکه ين، پيغمبر ﷺ فهرمووي: به لکو ئيوه دوو پيژليگراوه کهن، داواشي ليکړدن بينه لاي بو مه دينه،^١ له م هه والهدا گرنگيداني پيغمبر ﷺ به بانگه واز دهرده که ویت، چونکه له پيگادا نه وه له ي قوسته وهو، نه و دوو دزه ي بانگ کرد بو ئيسلام وموسلمان بوون، موسلمان بووني نه م دوو دزه ي بش به لگيه له سر خيرايي به شويکه وټني دلله کان به دواي ههدا، نه گهر نه و دلله يه کلا ببيته وه بو وه رگرتني پاستي، گورپني ناوه کانيشيان له لايه ن پيغمبر ﷺ، به لگيه له سر بايه خداني پيغمبر ﷺ به ناو بانگي موسلمانان وپاگرتني هه سته کانيان ويه رزگردنه وه ي وره کانيان. نه وه ي بش به رزگردنه وه يه که بو که سايه تي، بو نه وه ي توانا کاني به گرپخت له پيناوي چا که دا.^٢

١٥- چاوپيکه وټني زويه يرو ته لحه په زاي خوايان ليبيټ له گهل پيغمبر ﷺ له پيگاي کزچکردندا: هه روه ها، يه کيک له پوداوه کاني پيگاي مه دينه، نه وه بوو، پيغمبر ﷺ زويه يري کور ي عه ووامي بيني له پيگا، له نيو کاروانيکي موسلماناندا که چوو بوون بو بازرگاني بو شام، ئيتير زويه يره هندی پوښاکي سپي له بهر پيغمبر ﷺ نه بو به کرد^٣، هه روه ها نوسه راني سيره گيپرواينه ته وه، که تووشي ته لحه ي کور ي عوبه يدوللايش بوونه، که له شام ده گه پايه وه، هه نديک پوښاکي پيدان.^٤

١٦- گرنگي بيروباوه پو ئايين له نه هيشتني کينه و دوژمنايه تي: بيروباوه پي راست و ته و او، بايه خيکي زوري هه يه له نه هيشتني کينه و دوژمنايه تيدا، هه روه ها له ناشتبوونه وه ي دلله کاندا، نه وه ي بش پوليکه ته نها بيروباوه پ ده توانيت بيگيريت، ناشکرايشه بيروباوه پي ئيسلامي چون هه ردوو هوږي نه وس وخه زره ج ي

١- الفتح الرباني للساعاتي ٢٨٩/٢٠ ورقمه في المسند ط الرسالة ١٦٦٩١، واورده الهيتمي في المجمع ٥٨/٦، ٥٩ وقال: وابن سعد اسمه عبدالله ولم اعرفه، وبقية رجاله ثقات .
٢- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدى ١٧٨/٣ .
٣- بېوانه: السيرة النبوية لأبي شهبه ٤٩٥/١، البخاري ورقمه ٣٩٠٦ .
٤- السيرة النبوية لأبي شهبه ٤٩٥/١، صحيح السيرة النبوية ١٨١ .

کۆکرده‌وه‌و، شوینه‌واری ئه‌و جه‌نگانه‌ی نێوانیانی سهریه‌وه که‌چه‌ندین سال بوو به‌رده‌وام بوو، دۆسیی تۆله‌سه‌ندنیککی زۆری له‌نێوانیاندا داخست، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا، ئینجا بینیمان بیروباوه‌پ چیکرد له‌دل وده‌رونی ئه‌نصاره‌کاندا، که‌به‌دلێکی فراوانه‌وه پێشوازییان کرد له‌براکانیان، تاکو ئه‌مپۆیش هه‌ر ئه‌وان نمونه‌یه‌کی ناوازه‌و بێ وینه‌ن له‌برایه‌تیدا، ئالێره‌شه‌وه په‌ی ده‌به‌ین به‌هه‌ل‌دانی دوژمنان بۆ لاوازکردنی بیروباوه‌پ له‌دلی موسلماناندا، هه‌ل‌دانی بێ وچانیان بۆ دروستکردنی ده‌مارگیری بۆ نیشتمان وپه‌گه‌زو شتی تر، له‌جیاتیی بیروباوه‌پی پاست^١.

١٧- خوشحالی موهاجیرین و ئه‌نصاره‌کان به‌گه‌یشتنی پيغمبر ﷺ: پێخۆشبوونی برپاداران له‌دانیشتوانی یه‌سهریب به‌ئه‌نصارو موهاجیره‌کانه‌وه، به‌شیوازیك بوو که‌ئافره‌ت و مناله‌کانیش له‌ماله‌کانیان ده‌رچوو، پیاوه‌کانیش ده‌ستیان له‌کاره‌کانیان هه‌لگرت، هه‌ل‌وێستی جوله‌که‌کانیش به‌شداریکردنی خوشحالی خه‌لکی مه‌دینه‌ بوو به‌په‌واڵه‌ت، به‌لام له‌ناخه‌وه ناپه‌حه‌ت بوون به‌مملانیی سهرکرده‌یه‌تی تازه‌، خوشحالی خه‌لکی مه‌دینه‌ به‌چاوپێکه‌وتنی پيغمبره‌که‌یان کاریکی سهر نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌و پرزگاریکردن له‌تاریکی به‌ره‌و روناکی، هه‌روه‌ها هه‌ل‌وێستی جوله‌که‌کانیش هه‌ر سهر نه‌بوو، چونکه‌ ئه‌وان که‌به‌دوو پرووی ده‌ناسران، ده‌سه‌لاتیان لی وه‌رگیرایه‌وه له‌سهر مه‌دینه‌و شوینه‌کانی تر، ئه‌وان مالی خه‌لکیان ده‌خوارد به‌ناو قه‌رز، خوینیان ده‌رشتن به‌ناو ئامۆژگاری وپاویژه‌وه، هه‌تاکو ئه‌مپۆیش ئه‌وان رقیان له‌هه‌رکه‌سیکه‌ گه‌لان له‌ژێر پکێفیان ده‌ریکات، به‌پق لیبونیان ناوه‌ستن به‌لکو پیلانی بۆ ده‌گێژن وپه‌شه‌ کوژی ده‌که‌ن ئه‌گه‌ر بتوانن، ئه‌وه ئایینیانه‌و، به‌و شیوه‌یش پاهاتوون^٢.

له‌پێشوازیکردنی پيغمبره‌ریش ﷺ له‌لایه‌ن خه‌لکی مه‌دینه‌وه ئه‌وه وه‌رده‌گیریت، که‌په‌وايه پێشوازیکردن له‌سهرکرده‌و زانیان وده‌ربیرینی خوشحالی به‌هاتنیان، پێزلێنانی پيغمبر ﷺ هه‌لقولای خۆشه‌ویستی بوو، به‌پێچه‌وانه‌ی

١- به‌وانه: الهجرة النبوية المباركة ٤٠٥.

٢- به‌وانه: السيرة النبوية للسباعی ٤٣، الهجرة في القرآن الكريم ٣٦٧.

پیشوازیکردن له سرکرده کانی نه م پړوگاره له جیهانی هاوچه ر خدا، ه روه ها پ روا
بوونی کیپرکی له چاکه له و پړداوه و ه رده گیردریت، چونکه ه موو عه شیره تیک
به روش بوو میوانداری بکات به پیغمبر ﷺ و، حه زیان ده کرد پاسه وانیتی بکن .^۱

۱۸- پړوونبونه وی سوننه تی سرکه وتنی پله به پله: چونکه تیپینی ده که یین
که پیغمبر ﷺ ی خوا ﷺ یه که مین جارکه چاوی که و ته نه نصاره کان، ته نها هانی دان
بوئ نیسلام و، قورثانی بو خویندنه وه، به لام کاتیک له سالی داهاتودا هاتن، به یعه تی
نافره تانی لیوه رگرتن، له سر خوا پرستن و پره وشتی چاکه، سالتیک دوی نه و
به یعه ته یش نینجا به یعه تی عه قه به ی دووه می لیوه رگرتن له سر جیهانو پشتگیری
کردن و دالده دان .^۲

شایه نی باسیشه که به یعه تی شه پرکردن و ه رنه گیرا دوی دوو سال نه بیت، واته
پاش دوو سال له نامه ده کردن، نه م شپوازه یش ده گونجیت له گال پربازی
په روه رده کردن که بانگه واز له ساری پړیشت له یه که مین پړژه وه .^۳

نه وه نه و پربازو بوو که خوی گه وړه پړنمای پیغمبره که ی کرد بوئ،
له به یعه تی یه که م نه نصاره کان به یعه تی دا له سر نیسلام و ه کو بیروباوه پړو
په روه رده، له به یعه تی دووه میش نه نصاره کان به یعه تی اندا له سر پاراستنی
بانگه وازو له نامیزگرتنی کومه لگی نیسلامی که به روبومه کانی پیگه یشتبوو، بنچینه و
بنه ماکانیشی پته و بوو بوو .

نه و دوو به یعه ته ته واکه ری یه کببون، له ننو پربازی په روه رده یی بو بانگه وازی
نیسلامی، یه که میان ناوه پړکه که بوو، دووه میشیان په یمانی جهنگ بوو، که بریتی یه
له و په رښه ی ناوه پړکه که ده پاریزیت، به لی، به یعه تی شه پرکردن پاش دوو سال بوو
له پاگه یاندنی موسلمانیتی نه ک کتوپربوبیت .

۱- پړوانه: السيرة النبوية لأبي فارس ۳۵۸، ۳۵۹ .

۲- پړوانه: الهجرة النبوية المباركة ۲۰۲ .

۳- پړوانه: بناء المجتمع الاسلامي في عصر النبوة، محمد توفيق ۱۱۹ .

له پاش دوو سال ټاماده کړدن، بوونه جيگای متعانه و شايسته بوون بؤ ټو به يعته، تبينی ټوهش ده کړيت که ټوه به کم به يعته بوو له موسلمانیک وهریگریټ، کاتيکیش به ټه نجام گه يشت بانگه وازی ټو پشتيوانانې ده ست که وت، له و خاکه ی که تيايدا ده ژيان، جيگای گونجاو بؤ ده په پړنی جه نگاوه ران، چونکه مه که له و سهرده مه به هيچ شيوه يه ک گونجاو نه بوو بؤ ټو مه به سته ^۱.

سوزی خوايش به به نده کانی ټوهی ويست ((که ټهرکی جهنگ وایان لټنه کات جيگایه کيان نه بيت بؤ نيسلام و ه کو قه لایه ک هانای بؤ بهینن، مه دينه يش ټو جيگایه بوو بؤ نيسلام)) ^۲

به يعته ی به کم له سهر باوه پ بوون به خواو پيغمبر ﷺ بنيات نرا بوو، به يعته ی دووه ميش له سهر کؤچکړدن وجيهاد، به م سى بنه مايه، باوه پ به خواو کؤچکړدن و جيهاد، بوونی نيسلام دټه دی، کؤچکړدنیش ټه نجام نه ده درا ټه گه ده سته يه ک نه بوايه ټاماده بيت بؤ دالده دان، بؤيه خواى گه وره فهرمووی: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الانفال: ۷۵).

به يعته ی شه پکړدنیش کؤتا پخؤشکه ربوو بؤ کؤچکړدنې پيغمبر ﷺ و هاوه لانى بؤ مه دينه، به و شيوه يش نيسلام ټو جيگای ده سته وت که بانگخوازانى راستى وړېنمونیکړدن لټوهی ده رېچن، هه روه ها هيژه کانی جيهاد بؤ يه که مين جار به پټکه ون وده ولته ی نيسلام دامه زرا ^۳.

۱۹- کؤچکړدن فيدا کاريبه کی مه زنه له پټناو خوا دا: کؤچکړدنې پيغمبر ﷺ و هاوه لانى بؤ مه دينه فيدا کاريبه کی گه وره بوو، پيغمبر ﷺ خؤی ده رباره ی فهرموويه تی ((والله انك لخیر ارض الله واحب ارض الله الى الله ولولا انى اخرجت منك

۱- هه مان سهرچاوه ۱۲۲، ۱۲۳.

۲- بېروانه: فقه السيرة للبطي ۱۷۲.

۳- بېروانه: الغرباء الاولون ۱۹۸، ۱۹۹.

((ماخرجت))

له عانیشه وه رهزای خوای لیبت، فهرموویه تی: کاتیك پيغمبر ﷺ هات بۆ مه دینه خاکیکی پر له ده ردو نه خووشی بوو، دۆله که شی ئاویکی پیسی پیا ده پوشت، بۆیه هاوه لآن تووشی نه خووشی بوون، به لام خوای گه وره پيغمبره که سه لامه ت کرد، عانیشه ده لیت: ئه بوبه کرو، عامیری کوپی فوه ی ره، بیلال له یه مالدّا بوون، تووشی تایه کی زۆر بوون، منیش داوای مۆله تم کرد له پيغمبر ﷺ سهردانیاں بکه م وئه ویش پڭای دام، پيش ئه وهی که ئایه تی حیجاب دابه زیت، که چووم له حالیکه خراپدا ئه وانم بینى، له ئه بو به کر نزيك بوومه وه و تم: چۆنى باوه گیان؟ ووتی:

کل امرئ مصبح فی اهله والموت ادنی من شراک نعله

واته: هه مو که سیك پۆزی لیده بیته وه له مالى خویدا، مردن له په تی نه عله که ی نزیکتره لیتى .

وتم: سویند به خوا باوکم نازانیت چی ده لیت، ده لیت ئینجا له عامیر نزيك بوومه وه و وتم: ئه ی عامیر چۆنى؟ ووتی:

لقد وجدت الموت قبل ذوقه انه الجبان حتفه من فوقه
کل امرئ مجاهد بطوقه کالتور یحیی جلدیه بروقه

واته: مردنم پيش بینینى چه شت، که سی ترسنۆک مردن له سه ره وهی بۆ دیت، هه رکه سیك هه ولده دات به گویره ی توانای خو، وه کو گا پیستی به شاخی ده خوړینى.

ده لیت: وتم: سویند به خوا عامیر نازانیت چی ده لیت، ده لیت: بیلال که تاکه ی هه ندیک باش ده بوو، له ناو حه وشه ی ماله که دا پادکشاو، ده یوت:

الا لیت شعری هل ابیتن لیله بواد وحولى اذخر وجلیل
وهل اردن یوماً میاه مجنّه وهل یبدون لی شامة وطفیل

واته: شوین وبارو شاخه کانى مه که که ی به ییردا ده هات و سۆزی بۆیان ده جولا .

ده‌لټت: منيش باسى ئه‌وه‌م كرد بۆ پيغه‌مبەر ﷺ و فه‌رمووی: ((اللهم حبب الينا المدينة، كما حبيت الينا مكة، او اشد، وانتقل حماها الى الجحفة، اللهم بارك لنا في مدنا وصاعنا))^١

واته: خوايه مه‌دينه‌مان لاخۆشه‌ويست بکه، وه‌کو چۆن مه‌ککه‌ت لامان خۆشه‌ويست کردو، زياتر، نه‌خۆشيه‌که‌شی بگويزه‌ره‌وه بۆ جوحفه، خوايه فراوانی بخه‌ره پيوانه‌کانمانه‌وه. خواي گه‌وره‌يش پارانه‌وه‌ی پيغه‌مبەر که‌ی وه‌رگرت وئو نه‌خۆشيه‌يان له‌ناو ده‌رچوو، مه‌دينه‌يش بوو به‌جيگايه‌کی چاک بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی کۆچيان بۆ ده‌کرد له‌هه‌موو لايه‌که‌وه.^٢

٢٠- خه‌لاتی پيغه‌مبەر ﷺ بۆ ئوموممه‌عه‌د: ده‌گيڤنه‌وه که‌مه‌ره‌کانی زۆر بوونه‌ته‌وه، به‌ئه‌ندازه‌یه‌ک که‌لييانی هه‌ناوه بۆ مه‌دينه، کورپه‌که‌ی ئه‌بو به‌کری بينی وناسيه‌وه، ووتی: دايه ئه‌وه ئه‌و پياوه‌یه که‌له‌گه‌ل پياوه پيروزه‌که‌دا بوو، ئه‌ويش هه‌لساو چووه لای ووتی: ئه‌ی به‌نده‌ی خوا ئه‌و پياوه کي بوو له‌گه‌لتدا بوو؟ ووتی: بۆ نازانيت؟ ئه‌وه پيغه‌مبهری خوا بوو ﷺ و ئينجا بردی بۆ لای، پيغه‌مبهریش ﷺ خواردنی بۆ دروست کرد وخه‌لاتی پيدا، له‌پيوايه‌تيکی تر هاتوه، له‌گه‌لمدا هات تاكو چووینه لای پيغه‌مبەر ﷺ و هه‌ندیک که‌شک و شتی بيايان نشينه‌کانی به‌دياری پيدا، ئه‌ويش پۆشاک ودياری پيدا، ده‌لټت: وا ده‌زانم ووتی: موسلمانيش بوو، خاوه‌نی (الوفاء) گيڤراوئيتيه‌وه که‌ئوممو مه‌عه‌د وميڤرده‌که‌ی کۆچيان کرد وخونه‌یسی برای موسلمان بوو، له‌پۆڤی (فتح)يش دا شه‌هيد بوو.^٣

٢١- ئه‌بو ئه‌ييوبی ئه‌نصاری په‌زای خواي ليبيت وه‌نديک هه‌لوئستي له‌ياد نه‌چوو: ئه‌بو ئه‌ييوب په‌زای خواي ليبيت ده‌فه‌رمووئت: کاتيک پيغه‌مبەر ﷺ هاته مالمان هاته نه‌ۆمی خواره‌وه، من ودايکی ئه‌ييوبيش له‌نه‌ۆمی سه‌ره‌وه بووين، پيم ووت: ئه‌ی پيغه‌مبهری خوا_باوک ودايکم به‌قوريانت بيت_من پيم ناخۆشه‌و

١- البخاری، رقم (١٨٨٩) ومسلم (١٣٧٦).

٢- بېوانه: التربية القيادية ٣١٠/٢.

٣- بېوانه: السيرة النبوية لأبي شعبة ٤٨٩/١، ٤٩٠.

قورسه به لامه وه له سه ره وه ت بم و، تۆ له خواره وه بێت، بۆیه داواکارم بچیتە سه ره وه ئێمه بێینه خواره وه، فهرمووی: ((یا ابا ایوب: ان ارفق بنا وبمن یغشانا ان نکون فی سفل البیت)) واتە: ئەى ئەبو ئەییوب: باشتەر بۆ ئێمه و ئەوانەى دێنه لامان له خواره وه بین .

ده لێت: پۆژێک گۆزه یه کی گه و ده مان شکا ئاوی تیا بوو، ئیتر من و ئوم ئەییوب به قه یفه یه که هەر ئەوه مان بوو خۆمانی پێدا بپۆشین ده ستمان کرد به وشک کردنه وهى ئاوه کهى بۆ ئەوهى تکه نه کاته سه ر پێغه مبه ر ﷺ و نا په حه تی بکات.^١

٢٢- کۆچکردنى عەلى خوا لێى پازى بێت و فهرمانکردنى به چاکه و قه ده غه کردنى له خراپه له کۆمه لگای نوێ: له پاش گێژانه وهى ئەسه په رده کان بۆ خاوه نه کانیا ن له مه ککه، عەلى گه یشته پێغه مبه ر ﷺ پاش گه یشتنى به قوبابه دوویان سێ شه و، ئیتر دوو شه و له قوبا مایه وه و، پۆژى جومه له گه ل پێغه مبه ر ﷺ ده رچوو بۆ مه دینه .^٢

عەلى په زای خواى لێبێت له و ماوهى له قوبا بوو، تێبینى کرد ئافره تێكى بێوه ژنى موسلمان هه یه، هه موو شه وێک پیاوێک دێت له ده رگایان ده دات و ئەویش دێته ده ره وه و، پیاوه که شتێكى پێده دات و ئافره ته که لێى وهرده گرێت، ده لێت: منیش که وتمه گومانه وه و، به ئافره ته که م ووت: ئەو پیاوه کێیه هه موو شه وێک له ده رگا که ت ده دا..... ووتی: ئەوه سه هلى کوپی حونه یفه، ده زانیت من ئافره تێکم که سم نییه، که شه و دێت هه لده کویتێته سه ر بتى خزمه کانى و ده یانشکێنێ و ده مداتێ و هکو سوته مه نى، جا عەلى په زای خواى لێبێت ئەوهى سه هلى له بیر نه ده کرد تائه و کاتهى له عێراق له لای خۆى تیا چوو .^٣

٢٣- کۆچکردن وهرچه رخا نێک بوو له میژووی ژياندا: له پاستیدا ئەو کۆچه پوداویکی مه زن بوو، په و په وهى میژووی به جارێک کوپی، هه ره ها کاروانى ژيان و

١- بهوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمرى ٢٢٠/١ .

٢- بهوانه: السيرة النبوية أبى شهبه .

٣- بهوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ٤٢١/٢ .

به‌رنامه‌کانی گوري، که خوی ده‌بيته‌وه له‌ياساو داب ونه‌ريت وږه‌وشت وږه‌فتاری تاک وکړمه‌له‌کان هه‌روه‌ها بيروباوه‌پو په‌رستنه‌کان وزانست و.....^١

٢٤- کۆچکردن له‌سوننه‌تي پيغه‌مېرانه: کۆچکردن سوننه‌تيکی ديريڼه، کۆچی پيغه‌مېرېشمان ﷺ داهيتراييک نه‌بوو له‌ژياني پيغه‌مېراند، نه‌گه‌ر له‌نيشتمان وشويڼی له‌دايک‌بوونيه‌وه کۆچی کردووه له‌پيناو پاراستنی بانگه‌وازاو دوزينه‌وه‌ی که‌شيکی گونجاو، که به‌رگري ليکريټ، نه‌وا ژماره‌يه‌ک له‌برا پيغه‌مېره‌کانی پيش خوی کۆچيان کردووه ونيشتمانه‌کانيان به‌جيپه‌يشتووه له‌به‌ر هه‌مان نه‌وه‌يانه .

چونکه مانه‌وه‌ی بانگه‌واز له‌که‌شيکی ناله‌باردا خزمه‌تي ناکات و، ته‌گه‌ره‌ی بؤ دروست ده‌کات و، تووشی گرزبوونه‌وه‌ی ده‌کات له‌بازنه‌يه‌کی ته‌سکدا، قورئانپيش باسی چهند نمونه‌يه‌کی بؤمان کردووه له‌کۆچکردنی پيغه‌مېران وشويڼکه‌وتوانيان له‌نه‌ته‌وه پابوردووه‌کان، بؤ نه‌وه‌ی پييازی خوی گه‌وره‌مان بؤ پونبيته‌وه له‌بوازی بانگه‌وازاو، ببېته پيشه‌نگيش بؤ هه‌موو خاوه‌ن باوه‌ړيک دواي خويان ديت، کاتيک که‌سيک سوکايه‌تي به‌قه‌واره‌و بوونی ده‌کات، ده‌ستدریژی ده‌کاته سهر.^٢

نه‌مه چهند په‌ندو ناموزگارپيه‌ک بوو، خوينه‌ریش به‌جیده‌هيلم خوی په‌ندی تری ليده‌ره‌پيڼی و، سوودی ليده‌ره‌برگريټ .

١- پړوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ٤٢٣/٢ .

٢- پړوانه: الهجرة في القرآن الكريم ١٧٥ .

باسی دووهم: ستایش کردنی موهاجیره‌کان و، هه‌ره‌شه‌کردن له‌دواکه‌وتوه‌کان.

کۆچکردن له‌مه‌ککه‌وه بۆ مه‌دینه، گرنه‌گرتن پوداوه له‌میژووی بانگه‌وازی ئیسلامیدا، چونکه خاڵیکی وه‌رچه‌رخان بوو له‌میژووی موسلماناندا، موسلمانان پێش نه‌وه‌ی کۆچبکه‌ن ئوممه‌تی بانگه‌واز بوون، ئایینی خویان ده‌گه‌یان بۆ نه‌وه‌ی قه‌واره‌یه‌کی سیاسیان هه‌بیّت، بانگه‌واز به‌پارێژێت، یان به‌رگریان لێبکات، به‌لام له‌پاش کۆچکردن ده‌وله‌تی ئیسلام دروست بوو، که‌بلاوکردنه‌وه‌ی ئیسلامی گرتنه‌ستۆله‌ ناوه‌وه‌ی دورگه‌و ده‌ره‌وه‌ی، بانگخوازان ده‌رده‌چوون بۆ شارو شوینه‌کان، ده‌وله‌تیش به‌رگری لێده‌کردن دژ به‌هر ده‌ستدریژییه‌ک ئه‌گه‌ر به‌ریاکردنی جه‌نگیشی تیا بووایه ^١.

جگه‌ له‌وه‌ش، کۆچکردن گرنگی خۆی هه‌یه له‌پێگه‌یشتنی قورئان و زانسته‌کانی، چونکه زانایان جیاوازیان کردووه له‌نێوان مه‌ککی و مه‌ده‌نی، یه‌که‌میان نه‌وه‌یه پێش کۆچکردن دابه‌زیوه، باله‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه‌یش بیّت، دووه‌میشیان نه‌وه‌یه که‌دوای کۆچکردن دابه‌زیوه، باله‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه‌ش بیّت، به‌پێی نه‌وه‌ش هه‌ندی سود دروست ده‌بیّت:

١- چه‌شتنی شیوازه‌کانی قورئان و سود لێوه‌رگرتنی بۆ شیوازی بانگه‌واز کردن بۆ لای خوای په‌روه‌ردگار .

٢- حاڵی بوون له‌ژيانامه‌ی پيغمبر ﷺ له‌ریگه‌ی ئایه‌ته قورئانییه‌کانه‌وه ^٢.

له‌به‌ر گرنگی کۆچکردنی پيغمبر ﷺ، ده‌بینین که‌قورئانی پیرۆز هانی موسلمانان ده‌دات له‌سه‌ر کۆچکردن له‌پێناوی خوادا، به‌شیوازی جیاجیا، جارێک به‌ستایشکردنی کۆچکردوان به‌خسڵه‌تی چاک، جارێکی تر به‌هه‌ره‌شه‌کردن له‌دواکه‌وتوان له‌کۆچ، یان به‌لێن پێدانی به‌وانه‌ی کۆچیان کردووه ^٣.

١- بېروانه: الهجرة النبوية، د. محمد ابو فارس ١٣.

٢- بېروانه: مباحث في علوم القرآن للقطان ٥٩.

٣- بېروانه: الهجرة في القرآن الكريم ٨٤ ئه‌م خالانه‌م له‌ئهم كتيبه‌ وه‌رگرتووه به‌ده‌ستكارييه‌ وه‌.

یه‌که‌م: وه‌سف کردنی موهاجیران به‌خسله‌تی چاک .

گرنگترین نه‌و خسله‌تانه‌ش موهاجیره‌کان جیاده‌کاته‌وه:

۱- دل‌سوزی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحشر: ۸)، ((يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا)) ناماژه ده‌کات بۆ نه‌وی نه‌وان مال و حالی خویان به‌جی نه‌هیشتووه نه‌گه‌ر له‌به‌ر دل‌سوزی نه‌بیّت بۆ خواو به‌دوای په‌زامه‌ندی نه‌ودا نه‌چو بیتن^۱.

۲- نارام‌گرتن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (۴۱) ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ (النحل: ۴۱-۴۲).

۳- راست‌گویی:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَنْصُرُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحشر: ۸).

به‌غه‌وی له‌ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لێت: ((اولئك هم الصادقون)) واته: له‌بیروباوه‌پیاندا.^۲

۴- جیهاد و قوریانیدن:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (التوبة: ۲۰).

۱- هه‌مان سه‌رچاوه ۸۶ .

۲- بپوانه: تفسیر البغوی ۳۱۸/۴ .

له‌وانه‌ش نه‌و تَبِیْنِیْهِی پَتِوِیستِه باسکرِیتْ نه‌و یِه بَیْتْ که‌قوربانیدان هه‌میشه
له‌گه‌لْ جِیهاد باسکراوه، چونکه جِیهاد نِیْیه به‌بِیْ قوربانیدان ^۱.

۵- پشتگیری کردنیان بُو خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتْ: ﴿وَيَصْرُورُنَّ اللَّهُ وَرَسُولُهُ^۱ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾
(الحشر: ۸).

۶- پشتبه‌ستن به‌خوای گه‌وره :

خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رمویتْ: ﴿الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾
(النحل: ۴۲).

۷- ئومید بوون به‌خوا :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتْ: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة: ۲۱۸).

(یرجون) وه‌کو ستایش و وه‌سفکردن هاتووه، چونکه که‌س دَلْنِیا نِیْیه له‌وه‌ی
بجِیتْ به‌هه‌شته‌وه، هه‌ر چه‌نده خوایشی په‌رستبیتْ، له‌به‌ر دوو هُو: به‌که‌م نازانیتْ
به‌چی کۆتایی به‌کرده‌وه‌کانی ده‌هیتنیتْ. دووه‌میش نه‌وه‌کو پشت به‌کرده‌وه‌کانی
به‌ستیتْ، نه‌وانه خوای گه‌وره لَیْیان خۆش بووه، به‌لام هه‌ر ئومیده‌وارن به‌خوای
گه‌وره ^۲.

۸- شونکه‌وتنی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ناخویشیدا :

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویتْ: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ
وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ

۱- به‌وانه: الهجرة في القرآن الكريم ۱۰۶.

۲- الجامع لاحكام القرآن ۵۰/۳ تفسیر ابی‌السعود ۲۱۸/۱.

فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ ﴿التوبة: ۱۱۷﴾
 ئەم ئایەتەیش لەتەببوك دابەزی .

قەتاد دەلێت: لەسالی تەبوك، لەئەو پەپڕی گەرمادا، دەرچوون بۆ شام، تووشی ئازارو ناپەهەتیهکی زۆر بوون، تەنانت پێمان گەیشتوو هەخوومایهکیان دەکردە دوو لەتەو، یان چەند کەسیکیان پێکەو هەخوومایهکیان لەنێو خۆیاندا دەگێڕا، دەیانمزی و، ئایان لەسەری دەخوارد، خوای گەورەیش لێیان خۆش بوو و، گەراپنەو هەساغ و سەلامەتی .^۱

۹- مافی پێشدانەو هەبیروبیاوێدا، دەبیته مایەیی به پێشهوا بوون و سەرودری :

خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿وَالسَّيْقُوتَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (التوبة: ۱۰۰).

پازی دەلێت: پێشدانەو هەبیته مایەیی چاکە، هەساویشیان بەو کارانە، وادەکات ئەوانی تر پەپڕەویان بکەن بۆیه موهاجیرەکان سەرگەورەیی موسلمانان .^۲

۱۰- سەرکەوتن :

خوای گەورە دەفەرموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (التوبة: ۲۰).

ئەبو سعود لەتەفسیرەکیدە دەلێت: (هم الفائزون) واتە: تاییه تەمەندن بەسەر کەوتنی گەورە یان پەها، وەکو ئەو هە سەرکەوتنی کەسانی تر لەچاو ئەوان سەرکەوتنی نەبیّت .^۳

۱- تفسیر ابن کثیر ۲/ ۳۹۷ .

۲- بروانە: تفسیر الرازی ۱۵/ ۲۰۸ .

۳- تفسیر ابی السعود ۴/ ۵۳ .

۱۱- باومر :

خوای گه وره ده فہ رمویت: ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ ءَاوُوا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الانفال: ۷۴).

دووم: به لئین به موهاجیران.

خوای گه وره باسی هندیك له و نیعمه تانه ی کردووه که به لئینی داوه به کۆچکردووه کان بیانداتی له دنیاو دواپۆژدا، له وانه:

۱- فراوانی پۆزی له دونیادا:

خوای گه وره ده فہ رمویت: ﴿وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَٰغَمًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۰).

بۆ نمونه خوای گه وره مالی (فی) ی بۆ ته رخا ن کردوون، چونکه له ماله کانیا ن ده رچوون و ته وان مافدار ترن پیی .

۲- سرپینه وهی خرا په کان و لیغوشبوونی گوناهاه کان :

خوای گه وره ده فہ رمویت: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَمَلٍ مِّنْكُمْ مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَنْتِ بَعْضُكُمْ مِّنَ بَعْضٍ فَأَلَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دُخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ﴾ (آل عمران: ۱۹۵).

چه نندین فہ رموده یش هاتووه له پیغه مبه ر ﷺ باسی نه وه ده کات که کۆچکردن ده بیته مایه ی سرپینه وهی گوناهاه کان .

۳- به رژیوونه وی پله و پایه یان له لای خوی په رومردگار :

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ﴾ (التوبة: ۲۰) .

نه وانه ی فه زلی کۆچکردن و جیهادیان به ده ست هیتا، له پووی ده رونی وله پووی ماله وه، پله و پایه و پژیان زۆرتره له که سیک نه وانه شی به ده ست هیتا بیت. ته نانه ت نه وانه ش هه لده ستان به ناودانی حاجیان و پۆژهن کردنه وه ی مالی خوا .^۱

۴- مژده پیدانی به هه شت وهه میسه مانه وه یان تیایدا :

خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمَ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝۱۰ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ۝۱۱ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (التوبة: ۲۰-۲۲) .

نه مه هه ندیک بوو له و به لیئانه ی خوی گه وره به موهاجیرانی داوه، به هوی چه شتنی تالیه کانی جیهاده وه .

هه مان نه و که سانه ی کۆچیان کردوه له مه که وه، نه یان هیشت نه فامه کان بانگه واز نیسلام زینده به چال بکه ن، که هیشتا له سه ره تای ژیانیدا بوو، نه وان به توندی ده ستیان گرته قورئانه وه، مله وپی قورپه یشیش زیاتر په یوه سستی ده کردن به نیسلامه وه، کاتی که بته رسته کان زیاده په وییان کرد، موسلمانان شایسته ی نیعمه ته کانی خوی گه وره بوون له دونیاو، پاداشتی گه وره یش له دواپۆژدا .^۲

سی یه م: هه ره شه کردن له وانه ی دواکه وتن له کۆچکردن .

یه کی له و سزایانه ی خوی گه وره دایناوه بۆ نه و که سانه، دواپۆژ خراپیه، په نا به خوا، وه کو فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ

۱- تفسیر المراحی ۷۸/۱۰، تفسیر الرازی ۱۳/۱۶، ۱۴ .

۲- بهوانه: هجرة الرسول وصحابته في القرآن والسنة للجمل ۳۳۲، ۳۳۳ .

قَالُوا كُنَّا مُتَضَاعِفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْتِكَ مَاؤُنْهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿ (النساء: ۹۷) .

له‌ئینبو عه‌باسه‌وه په‌زای خوای لیبت هاتوو که‌فرموویه‌تی: که‌سانیک له‌خه‌لکی

مه‌ککه، موسلمان بوو بوون به‌په‌نهانی، بته‌رسته‌کانیش له‌پوژی به‌دردا نه‌وانیان ده‌رکرد له‌گه‌ل خویان، جا تیریان به‌رده‌که‌وت، هه‌ندیک له‌وانه بریندار ده‌بوون و هه‌ندیکی‌شان ده‌کوژدان، موسلمانان ده‌یانوت: ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ﴾ نیتر نه‌وانیش نه‌م نایه‌ته‌یان نووسی و ناردیان بۆ نه‌و موسلمانانه‌ی له‌مه‌ککه ماونه‌ته‌وه و پاساویان نییه، ده‌لێت: نه‌وانیش له‌مه‌ککه ده‌رچوون و بته‌رسته‌کان به‌دوایاندا پوښتن و ئوانیش وایان پیشاندا که‌بۆلای موسلمانان ناچن و گه‌پانه‌وه له‌گه‌لیان نیتر نه‌م نایه‌ته له‌سهریان دابه‌زی: ﴿وَمَنْ النَّاسُ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ﴾ (العنکبوت: ۱۰).

کاتیک موسلمانان نه‌م نایه‌ته‌یان بۆ ناردن، نه‌وان بۆ هیوا بوون له‌هه‌موو چاکه‌یه‌ک، دوا‌ی خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا فُتِنُوا ثُمَّ جَنَهِدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (النحل: ۱۱۰) ^۱

خوای گه‌وره ناوی نه‌و جوژه که‌سانه‌ی به‌(سته‌م له‌خۆکه‌ر) ناو برده‌وه، مه‌به‌ست له‌سته‌میش نه‌وه‌یه نه‌وانه‌ی که‌موسلمان بوون هه‌ر له‌مه‌ککه مانه‌وه و کۆچیان نه‌کرد بۆ مه‌دینه، سته‌میان له‌خویان کرد به‌کۆچنه‌کردن. ^۲

۱- زاد المسیر لابن الجوزی ۹۷/۲، تفسیر القاسمی ۳/۳۹۹ .

۲- به‌وانه: الهجرة في القرآن الكريم ۱۶۱.

له‌م نایه‌ته‌ پیرۆزه‌دا هه‌په‌شه‌ی چاره‌نووسی خراپی هاتوو، بۆیه‌ هاوه‌لان په‌یوه‌ست بوون به‌فه‌رمانی خوای گه‌وره‌وو په‌یوه‌ندیان کرد به‌کۆمه‌لگای مه‌دینه‌وه‌ و فه‌رمانی خویان جی به‌جی کرد، ئه‌م هه‌په‌شه‌یه‌یش کاریگه‌ری خۆی بوو، له‌دل و ده‌رونی هاوه‌لاندا په‌زای خویان لیبت، ئه‌وه‌ زه‌موره‌ی کۆپی جوندوبه‌ کاتی پیگه‌یشت خوای گه‌وره‌ ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاندوو ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْتُمُ الْمَلَائِكَةَ ظَالِمِينَ أَنْفُسِهِمْ﴾ (النساء: ۹۷). خۆی له‌مه‌ککه‌ بوو، به‌کۆپه‌کانی ووت: هه‌لمگرن من له‌چه‌وساوه‌کان نیم، من ریگه‌ ده‌ناسم و نه‌مشه‌و له‌مه‌ککه‌دا به‌سه‌ر نابهم، ئیت له‌سه‌ر جیگایه‌ک هه‌لیانگرت به‌ره‌و مه‌دینه‌، پیاویکی پیرو به‌سالاچوویش بوو، بۆیه‌ له‌ریگا که خه‌ریک بوو بمریت، ده‌ستی راستی دا به‌ده‌ستی چه‌پیداو، ده‌یوت: خوایه‌گیان ئه‌مه‌ بۆ تۆیه‌ و نه‌مه‌ش بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت، به‌یعه‌تت پی ئه‌ده‌م، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت به‌یعه‌تی وه‌رگرتوو، ئینجا وه‌فاتی کرد، کاتیک هه‌والی مردنی گه‌یشته‌ هاوه‌لان، ووتیان: خۆزکه‌ له‌مه‌دینه‌ بمردایه‌، ئیت خوای گه‌وره‌ ئه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند ^۱: ﴿إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ (۹۸) ﴿فَأُولَٰئِكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَعْفُوَ عَنْهُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ (النساء: ۹۸-۹۹).

ئه‌م هه‌لۆیسته‌ خیرایی جیبه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کان پیشان ده‌دات له‌نه‌وه‌ی هاوه‌لان، له‌هه‌موو باره‌کانی ژانیاندا، هه‌چ کاتیک پاساویان نه‌ده‌هینایه‌وه‌ بۆ خۆیان ^۲.

ئه‌م هاوه‌له‌ به‌پی هه‌ندیك پیاویه‌ته‌ نه‌خۆش بوو، ^۳ به‌لام پیی وابوو مادام ئه‌وه‌نده‌ مائی هه‌یه‌ پشتی پی به‌ستیت وبتوانیت بگاته‌ مه‌دینه‌، ئه‌وا هه‌چ پاساویکی نییه‌، ئه‌مه‌ پیگه‌یشتنه‌ پالنه‌ره‌که‌ی بیروباوه‌پ بوو ^۱.

۱- روح المعانی ۱/۲۸، ۱۲۹ لالوسی، اسباب النزول للواحدی ۱۸۱.

۲- به‌وانه‌: الهجرة النبوية المباركة ۱۲۴.

۳- هه‌مان سه‌رچاوه‌ ۱۲۵.

پاش نه وهی خوای گه وره هه په شهی کرد له نه وانه ی دواکه وتن له کوچکردن،
 نه وانه ی جیا کرده وه که هیچ پیگه چاره یه کیان بۆ ده رچوون ویی به ش بوونه له ژیا نی
 (دار الاسلام) له مه دینه، مه سه له ی نه و جوړه که سانه له پیرو په ککه وته و ژن و منال،
 هه لواسراوه به نومیدی خوای گه وره له لیخوشبوون لییان به هوی پاساوه کانیا ن
 ونه توانینیا ن بۆ خو ده رباز کردن^۱، خوای گه وره ده فه رمویت: ﴿إِلَّا الْمُسْتَضَعِفِينَ
 مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا﴾ (٩٨) فَأُولَٰئِكَ عَسَىٰ اللَّهُ
 أَن يَعْفُو عَنْهُمْ^۲ وَكَانَ اللَّهُ عَفُوًّا غَفُورًا﴾ (النساء: ٩٨-٩٩).

١- هه مان سه رچاوه ١٢٦ .

٢- بپوانه: الهجرة في القرآن الكريم ١٦٧ .

به‌شی حه‌وته‌م

کۆله‌که‌کانی ده‌وله‌تی ئیسلام له‌مه‌دینه

پيغمبر ﷺ هر له‌سهره‌تای گه‌یشتنی به‌مه‌دینه، ده‌ستی کرد به‌قایم‌کردنی کۆله‌که‌کانی ده‌وله‌تی نوێ، له‌سهر هه‌ندیك له‌بنه‌ماو بنچینه‌ی پته‌و، هه‌نگاوه‌ سه‌ره‌تاكانیشی به‌بایه‌خداان به‌کۆله‌که‌ی ئوممه‌ت ده‌ستی پیکرد، وه‌کو دروست‌کردنی مزگه‌وتی گه‌وره‌ له‌مه‌دینه‌و، چه‌سپاندنی بریاه‌تی له‌نیو موهاجیران و نه‌نصاره‌کان له‌سهر بنه‌مای خۆشه‌ویستی له‌پیتا‌و خوا‌دا، هه‌روه‌ها ده‌رکردنی صحیفه‌، یان ده‌ستوری ئیسلامی له‌مه‌دینه، که‌په‌یوه‌ندی نیوان موسلمانان له‌گه‌ڵ جوله‌که‌و بت‌پرستان له‌مه‌دینه پیکده‌خات و، ئاماده‌کردنی سوپا بۆ پاراستنی ده‌وله‌ت و، هه‌ڵدان بۆ به‌دیپتانی ئامانجه‌کانی و کارکردن له‌پیتا‌و چاره‌سه‌رکردنی گیروگرفته‌کانی کۆمه‌لگای تازه‌و، په‌روه‌رده‌کردنی له‌سهر رێبازی خوایی له‌هه‌موو کاروباره‌کانی ژياندا، بنیاتنانی په‌روه‌رده‌یی و فیک‌کردن هه‌ر به‌رده‌وام بوو، قورئانیش له‌و سه‌رده‌مه‌دا هه‌ر باسی مه‌زنی خوای گه‌وره‌و، پاستی گه‌ردون و، به‌هه‌شت و دۆزه‌خ و، حوکمه‌ شه‌رعییه‌کانی ده‌کرد .

کاروانی زانستی و په‌روه‌رده‌یی ئوممه‌تیش گه‌ش‌ه‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ پيشکه‌وتنی قۆناغه‌کانی په‌روه‌رده‌و دروست‌کردنی کۆمه‌لگا‌و دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت .

ئینجا پيغمبر ﷺ هه‌لسا به‌چاره‌سه‌رکردنی قه‌یرانی ئابوری له‌مه‌دینه له‌پێگه‌ی رێبازی خوایی و، په‌روه‌رده‌کردنیش هه‌ر به‌رده‌وام بوو، ئینجا پۆژو وزه‌کات فه‌رز کرا، کۆمه‌لگایش گه‌ش‌ه‌ی ده‌کرد و ده‌وله‌ت به‌هێز ده‌بوو له‌سهر بنه‌ماگه‌لیکی به‌هێزو جیگیر .

باسی یه‌که‌م

کوئه‌که‌ی یه‌که‌م: دوستکردنی مزگه‌وت له‌مه‌دینه.

((یه‌که‌مین کار که پیغمبر ﷺ نه‌نجامیدا له‌مه‌دینه دوستکردنی مزگه‌وت بوو، بۆ ئه‌وه‌ی دروشمه‌کانی ئیسلام تیایدا ده‌رکه‌وێت و نوێژه‌کانی تیا بکری‌ت و دله‌کان پاک بکاته‌وه له‌پێسی سهر زه‌وی و چه‌په‌لی ژیا‌نی دنیا))^١

بوخاری به‌سه‌نه‌دی خۆی ده‌گێڕێته‌وه که پیغمبر ﷺ کاتی‌ک چووه‌ته مه‌دینه به‌سواری و شتره‌که‌ی، پێی ده‌کردو خه‌لکیش له‌گه‌لیدا پێیان ده‌کرد، تا‌کو و شتره‌که‌ی له‌لای مزگه‌وته‌که‌دا چۆکی دادا، له‌وکاته‌دا که سانی‌ک نوێژیان ده‌کرد له‌ناو مزگه‌وته‌که‌دا، که خۆی شوینی خورماو و شکرکردنه‌وه بوو، مو‌لکی دوو لای هه‌تیو بوو به‌ناوی سه‌هل و سه‌وه‌یل له‌په‌نای ئه‌سه‌ده‌ی کوپی زوراره ده‌ژیان، کاتی‌ک و شتره‌که چۆکی دادا له‌وێ، پیغمبر ﷺ فه‌رمووی: ((هذا ان شاء الله المنزل)) واته: ئه‌مه جێگای دابه‌زین ده‌بێت به‌ویستی خوا، ئینجا پیغمبر ﷺ بانگی ئه‌و دوو لاوه‌ی کردو، سه‌ودای له‌گه‌ل کردن بۆ ئه‌وه‌ی مزگه‌وتیکی له‌سهر دروست بکات، ووتیان: نه‌خێر، به‌لکو ده‌یه‌یه‌ خشین پێت ئه‌ی پیغمبه‌ری خوا، به‌لام پیغمبر ﷺ پازی نه‌بوو به‌دیاری و هه‌ربگرێت لی‌یان، تا‌کو لی‌یانی کړی.^٢

له‌ پێوایه‌تی ئه‌نه‌سی کوپی مالی‌کیش دا هاتووه: که دارخورما و گو‌پری بته‌رستان و که‌لاوه‌ی تیا‌بوو، پیغمبر ﷺ فه‌رمانی کرد به‌برینی دارخورما‌کان و، ته‌ختکردنی گو‌په‌کان و لا‌بردنی که‌لاوه‌کان، ده‌لێت: له‌ لای قبیله‌وه دارخورما‌کانیان پرێز کرد، لا‌کانیشیان به‌ به‌رد هه‌لچنی، پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل‌یان بوو، ئه‌وانیش له‌شیوه‌ی هه‌لبه‌ستدا ده‌یانوت:

اللهم! انّ لاخیر الا خیر الاخره فانصر الانصار والمهاجرة.^٣

واته: خوايه! چاکه هه‌ر چاکه‌ی دوا‌پۆژه، خوايه ئه‌نصارو موهاجیران سه‌رخه‌یت.

١- بېروانه: فقه السيرة للقرطبي ١٩١ وفقه السيرة للبرقي ٥١ به‌ده‌ستکاریه‌وه.

٢- البخاری: کتاب مناقب الانصار، باب هجرة النبي ﷺ واصحابه الى المدينة ورقمه ٢٩٠٦.

٣- مسلم، کتاب المساجد، باب ابتداء مسجد النبي ﷺ ورقمه ٥٢٤.

پيغمبر ﷺ له گهل هاوه لانيدا كاري ده كړد، يه كه مين پاچيشي بؤ ه لكه ندى بنچينه كه وه شانده كه سى بال قول بوو، دواى نه وه موسلمان ده ستيان كړده دروست كړدى نه و بنچينه يه به به رد، ديواره كانيشي كه كه ميك له بالاي پياو به رزتر بوو، به خشتي قوپ دروست كړا^۱، له لاي باكوريشه وه سيبه ريك له گه لاي دارخورما دروست كړا خرايه سره داري دارخورما، پيى ده و ترا صوفه، به لام به شه كاني تري مزگه وته كه هر به كراوه يي مائه وه^۲.

سى ده رگايشي هه بوو: يه كه ميان له كوتايي لاي باشوره وه، ده رگايه كيش له لاي پوژ ه لته وه، پيغمبر ﷺ ليى ده هاته ژوره وه له لاي ماله كه ي عايشه وه، ده رگايه كيش له لاي پوژ ناواوه، ده رگاي په حمه ي پيى ده و ترا، يان ده رگاي عاتيكه^۳.

يه كه م: ماله كاني پيغمبر ﷺ به ده وري مزگه وته كه ده .

هه ندى ژور به ده وري مزگه وته كه ده دروست كړا بؤ پيغمبر ﷺ وخيزانه كاني، ماله كانيشي وه كو مالى پادشاو قه يصهره كان نه بوو، به لكو مالى كه سيك بوو هيچ بايه خيك نه دات به دونياو خوشيه كاني، ماله كاني هه روه كو مزگه وته كه ي له خشت و قوپو به رد دروست كړا بوو، سابيته كانيشي له دارخورماو گه لاكاني، پوبه ره كانيشي كه م بوو، ديواي حه وشه كه ي نه وه نده نزم بوو كه نجيكى بالا به رز ده ستي پيډه گيشت، حه سني به صري لاويك بوو له گهل خه يره ي داكي كه كه نيزه كي نومموسه له مه بوو ده لئيت: ((ده ستم ده گه يشته سابيته ي هه ندى له ژوره كاني پيغمبر ﷺ))^۴

خانوه كاني پيغمبر ﷺ به و شيوه ساده بوو، له كاتيكا مدينه ناوبانگي هه بوو له قه لاي به رزدا، كه پياو ماقولاني تيا ده ژيا، وه كو خو ه لنان له كاتي ناشتي و،

۱- بېوانه: البداية والنهاية ۳/۲، التاريخ السياسي والعسكري لدولة المدينة، د. علي معطي ۱۵۶ .

۲- بېوانه: البداية والنهاية ۳/۲، محمد رسول الله ﷺ لمحمد رضا ۱۴۳ .

۳- بېوانه: التاريخ السياسي والعسكري لدولة المدينة، د. علي معطي ۱۵۷ .

۴- بېوانه: السيرة النبوية لابن شعبة ۳۶/۲ .

خوپاراستن له‌کاتی شه‌ر، نه‌وه‌نده‌ش شانازییان پی‌وه‌ی ده‌کرد ناویان ده‌نا، وه‌کو چۆن ته‌لاری عه‌بدوللای کورپی ئوبه‌ی کورپی سه‌للول ناوی موزاحیم بوو، هه‌روه‌ها ته‌لاری هه‌سانی کورپی سابیتیش ناوی فاریع بوو .

به‌لام پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ مال‌ه‌کانی به‌و شیوه‌ ساده‌ بوو، ده‌یشیتوانی بۆ خۆی کۆشکی به‌رز و‌خۆش دروست بکات، نه‌گه‌ر ته‌نها ئاماژه‌یه‌کی بکردایه، نه‌نصاره‌کان بۆیان دروست ده‌کرد، یان ده‌یتوانی له‌مال‌ه‌ گشتی یه‌کانی داها‌ت دروستی بکردایه، به‌لام نه‌وه‌ی نه‌کرد بۆ نه‌وه‌ی ببیته‌ نموونه‌یه‌کی به‌رزو، پيشه‌نگی‌کی مه‌زن له‌خۆ به‌که‌مزانین و‌دونیا به‌که‌م گرتن، هه‌موو توانایه‌کیشی کۆ ده‌کرده‌وه‌ بۆ کارکردن بۆ دوا‌ی مردن^١.

دووهم: بانگدان له‌مه‌دینه.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لسا به‌پراویژکردن له‌گه‌ڵ هاوه‌لانی بۆ دۆزینه‌وه‌ی کارێک خه‌وتوو ناگا بکاته‌وه‌، بێ ناگا و‌ریا بکاته‌وه‌، خه‌لکی ناگادار بکاته‌وه‌ به‌کاتی نوێژه‌کان، هه‌ندیکیان ووتیان: ئالایه‌ک به‌ریزیکریته‌وه‌ له‌کاتی نوێژه‌کان بۆ نه‌وه‌ی خه‌لکی ببینن، نه‌مه‌یش په‌خنه‌ی لیگیرا به‌وه‌ی که‌خه‌وتوو هه‌لناستیت، بێ ناگایش ناگادار ناکاته‌وه‌، هه‌ندیکی تر ووتیان: ناگرێک ده‌که‌ینه‌وه‌ له‌سه‌ر به‌رزییه‌ک، نه‌م بۆ چوونه‌یش هه‌ر په‌تکرایه‌وه‌، هه‌ندیکیشیان ئاماژه‌یان کرد بۆ شه‌پور (نه‌ویش نه‌وه‌ بوو له‌جوله‌که‌کان به‌کاریان ده‌هینا بۆ نوێژه‌کانیان) به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی باش نه‌بوو چونکه‌ پێی خۆش بوو جیاوازی بکات له‌گه‌ڵ کرده‌وه‌کانی نه‌هلی کیتابدا، هه‌ندی تریان ئاماژه‌یان کرد بۆ زه‌نگ (وه‌کو گاوه‌کان) پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌هه‌مان شیوه‌ نه‌مه‌شی پێی باش نه‌بوو، هه‌ندیکی تر پێیان باش بوو له‌کاتی نوێژه‌کاندا بانگ بکری‌ت بۆ نوێژ، نه‌م بۆ چوونه‌ قبول کرا، یه‌کێک له‌بانگده‌ره‌کانیش عه‌بدوللای کورپی زه‌یدی نه‌نصاری بوو، جاریکیان له‌نیوان خه‌وو ناگابووندا بوو، که‌سیک پێی ووت: ئایا فی‌ری چه‌ند وشه‌یه‌کت بکه‌م بیلێ‌ت له‌کاتی نوێژه‌کاندا؟ ووتی: به‌لێ، ووتی: بلی ((الله اکبر)) دووجار، شایه‌تمانیش به‌ینه‌ دووجار، دوا‌ی نه‌وه‌ بلی: (حي

على الصلاة) دووجار، ئینجا بَلَّی (حي على الفلاح) دووجار، دواى ئه‌وه‌ش دووجار بَلَّی (الله اكبر) و دواتر بَلَّی (لا إله الا الله)، كَاتِيك ئاگاداربوویه‌وه، چووه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و خه‌وه‌كه‌ی بۆ گێڕایه‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((انها لرؤيا حق)) واته: ئه‌وه خه‌ویکی پاسته، دواى ئه‌وه فه‌رمووی: ((لكن بلالا فانه اندى صوتاً منك)) واته: ئه‌وه بخه‌ره سه‌ر زمانى بیلال چونكه ده‌نگى له‌تۆ خۆشته‌ره، له‌كاتێك بیلال بانگی ده‌دا به‌م وشانه، عومهری كوپى خه‌تتاب هات و كراسه‌كه‌ی ده‌كرده كێش، ووتی: سویند به‌خوا ئه‌م ووشانه‌م بینیه‌وه له‌خه‌نمدا، بیلال یه‌كی بوو له‌بانگه‌ران له‌مه‌دینه، ئه‌وه‌كه‌ی تریش عه‌بدوللای كوپى ئوممی مه‌كتوم بوو، بیلال له‌پاش (حي على الفلاح) له‌نویژی به‌یانیدا ده‌یوت: ((الصلاة خير من النوم)) پیغه‌مبه‌ریش ﷺ قایل بوو له‌سه‌ر ئه‌وه^١، سه‌ره‌تایش له‌جیگایه‌كی به‌رزوه بانگی ده‌دا، به‌لام دواتر مناره‌یان داهیتا .

سُیْهَمْ: یه‌كه‌مین ووتاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌مه‌دینه.

یه‌كه‌مین ووتاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌وه بوو سوپاسی خوای کردو ستایشی کرد به‌وه‌ی كه‌شایسته‌یه‌تی و ئینجا فه‌رمووی: ((اما بعد: ايها الناس فقدموا لانفسكم، تعلمن واللّه ليصعقن احدكم، ثم ليدعن غنمه ليس لها راع، ثم ليقولن له ربه، وليس له ترجمان، ولا حاجب يحجبه دونه: الم يأتك رسولى فبلغك؟! وأتيتك مالا، وافضلت عليك، فما قدّمت لنفسك؟ فلينظرن يميناً، وشمالاً، فلا يرى غير جهنّم، فمن استطاع ان يقي وجهه من النار ولو بشق تمرة فليفعل، ومن لم يجد، فبكلمة طيبة، فان بها تجزى الحسنه عشر امثالها ، الى سبعمئة ضعف والسلام عليكم ورحمة الله)) واته: ئه‌ی خه‌لكینه، كارى چاكه بخه‌نه پێش خۆتان، كه‌سێك له‌ئێوه چاك ده‌زانى مردنى له‌پێدايه‌و، ئینجا مه‌رپه‌كانى به‌بى شوان به‌جێده‌هێلێت، دواى ئه‌وه خوای كه‌وره به‌بى ئه‌وه‌ی وه‌رگێڕێك له‌نیواندیا هه‌بێت، یان پاسه‌وانێك بپارێزێت، پێى ده‌فه‌رموێت: ئایا پیغه‌مبه‌ره‌كه‌م نه‌هاته لات و ئاگادارى نه‌كردیه‌وه، ئایا مالم پێى نه‌دايت و، چاكه‌م له‌گه‌لدا نه‌كردى، ئه‌ی تۆ چیت له‌پێش خۆته‌وه نارد؟ یه‌كێك

١- به‌روانه: نور اليقين للخضرى، تحقيق احمد عبد اللطيف ٩٥، وتاريخ خليفة بن خياط ٥٦ نقلًا عن تاريخ دولة الاسلام الاولى د. فايد حماد عاشور، سليمان ابو عريب ١٠٨ .

له‌ئێوه به‌لای پاست وچه‌پیدا ته‌ماشای ده‌کات وهیچ نابینیت، ئینجا ته‌ماشای پیشه‌وه‌ی خۆی ده‌کات دۆزه‌خ نه‌بیت هیچ نابینیت، جانه‌گه‌ر که‌سیک له‌ئێوه توانی پومه‌تی خۆی له‌ناگر بپاریزیت، نه‌گه‌ر به‌له‌ته خورمایه‌کیش بپیت، بابیکات، نه‌گه‌ر که‌سیکیش هیچی له‌ژێر ده‌ستدا نه‌بوو، بابه‌ قسه‌یه‌کی باش ئه‌وه بکات، چونکه چاکه‌یه‌ک به‌ده‌به‌رانه‌ره تاکو حه‌وت سه‌د به‌رانه‌ر ((والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته)).

جاریکی تر تاریکی تری وته‌وه ئه‌مه واتاکه‌یه‌تی :

((سوپاس وستایش بۆ خوای گه‌وره وپشتی پێده‌به‌ستم، په‌نايش ده‌گرم به خوای گه‌وره له‌خراپه‌کانی درون وکرده‌وه‌کانمان، هه‌رکه‌سیک خوای گه‌وره پینمویی بکات که‌س ناتوانیت گومرای بکات، هه‌رکه‌سیکیش گومرا بکات، که‌س ناتوانیت پینمونی بکات، شایه‌تیش ده‌ده‌م که‌هیچ خوايه‌ک نیه‌ جگه له‌خوای بێ هاوتا نه‌بیت، باشترین قسه‌ کیتابی خوای گه‌وره‌یه، سه‌رفرازه ئه‌وه که‌سه‌ی خوای گه‌وره له‌دلیدا پازاندویه‌تی‌وه‌وه هیناوی‌تی‌وه‌وه نیو ئیسلامه‌وه له‌پاش بېباوه‌پی، هه‌لشیبژاردوه له‌سه‌ر هه‌موو قسه‌یه‌ک له‌قسه‌کانی خه‌لکی، قورئان چاکترین به‌هێزترین وته‌یه، هه‌رکه‌سیک خوای خۆشده‌ویت ئێوه‌یش خۆشتان بویت، خواتان له‌هه‌موو دلتانه‌وه خۆش بویت، بپزاریش مه‌بن له‌قسه‌ی خوای گه‌وره یادکردنه‌وه‌ی، دلّه‌کانتانیش باره‌ق نه‌بیت له‌به‌رانه‌ری، چونکه خوای گه‌وره له‌هه‌موو دروستکراوه‌کانی، تیاياندا هه‌لده‌بژێریت، خوای گه‌وره‌یش چاکترین کرده‌وه‌ی ده‌ستنیشان کردوه‌وه، چاکترین به‌نده‌ی هه‌لبژاردوه‌وه‌وه‌ها چاکترین قسه‌یش، حه‌لال وحه‌رامیشی دیاری کردوه‌وه، ئێوه‌یش خوای گه‌وره بپه‌رستن و هاوتای بۆ بپیار مه‌ده‌ن و به‌پاستی لێی بترسن، له‌گه‌ڵ خوايش پاست بکه‌ن له‌وه‌ی که‌له‌زارتانه‌وه ده‌رده‌چیت و به‌ناوی خواوه یه‌کترتان خۆش بویت، خوای گه‌وره‌یش پقی ده‌بیته‌وه له‌وه‌ی په‌یمانانه‌کانی بشکینریت، (والسلام علیکم).^١

١- وشه‌کانی ئه‌م دوو وتاره به‌م شیوه‌ هاتوه‌وه له‌ (ابن اسحق) به‌روانه (السيرة النبوية لابن هشام) ٥٠١/١، ٥٠٢، هه‌روه‌ها به‌روانه: لیکدانه‌وه‌ی پیشه‌وا سوهمیلی بۆ هه‌ندێ وشه‌کانی وتاره‌که بۆ ئه‌وه‌ی به‌باشی لێی حالی ببیت (الروض الانف ٢/٢٥٠).

چوارم: صوفه ي پاشکوي مزگه وتي مه دينه .

کاتیک قبيله گوږدرا له به يتولمه قديسه وه به ره و که عبې پله و پايه به رز به فهرمانی خوی گه وره ، له پاش شانزه مانگ له کوچکردنی پيغمبر ﷺ بو مه دينه ،^١ به لام ديواړی قبيله ي په که م جار له کوتايی مزگه وته که وه هه رمایه وه ، سيږه ي بو دروستکرا ، يان سابيتي بو کراو ، ناوړا (الصفة) يان (الظلة)^٢ هېچ ده ورو به ريشی دانه ده پوشي .^٣

قازی عه يياز ده لیت: صوفه سيږه ريک بو له کوتايی مزگه وته که ي پيغمبر ﷺ هه ژاران په نايان بوی ده برد ، نه هلی صوفه يش هه ربه وه ناسران^٤ ئيبنو ته يمييه ده لیت: صوفه له کوتايی مزگه وتي پيغمبر ﷺ دابوو ، له باکوری مزگه وتي مه دينه .^٥

ئيبنو حه جهریش ده لیت: صوفه له کوتايی مزگه وتي پيغمبر ﷺ بو ، که پرک بو بو نه و بيگانانې جيگای که س وکاريان نييه .^٦

١- نه هلی صوفه :

نه بو هوره يره ده فهرمويت: (نه هلی صوفه ميوانانی ئيسلام بوون ، نه ده چونه لای مال وخیزان وکه سه وه)^٧

نه و موهاجيرانې پيش پيغمبر ﷺ ، يان له گه ل خوی کوچيان کرد تا کوتايی ماوه ي په که م پيش غه زای به در ، نه نصاره کان توانيان له مال له کانی خویان ميوانداریان پيښکه ن و خه رجيه کانيان دابه ش بکه ن له گه ليان ، به لام له پاش نه وه ژماره ي موهاجيران زور بوويه وه و نه نصاره کان توانيان نه ما بيانگر نه خویان .^٨

١- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمرى، ٢٥٧/١ .

٢- بېوانه: وفاء الوفا للسمهودى ٣٢١/١ .

٣- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة ٢٥٨/١ .

٤- بېوانه: نظام الحكومة النبوية المسمى: التراتيب الادارية، لعبد الحى الكتانى ٤٧٤/١ .

٥- الفتاوى: ٣٨/١١ .

٦- بېوانه: فتح البارى ٥٣٥/١ ، ٥٩٥/٦ .

٧- البخارى، رقم ٦٤٥٢ .

٨- بېوانه: السيرة النبوية تربية امة وبناء دولة للشامى ١٧٥ .

چونکه ((موهاجیران پوژ له دواى پوژ زیادیان ده کردو، ئیسلام بلآو ده بوویه وه، خه لکی تازه موسلمان ده بوون، نه دارو ده وله مه ندو خیزانداری پهبه ن به زوری کوچیان ده کرد بۆ مه دینه وله توانای نه نصاره کان نه ما دالده یان بده ن، که سیکیش شوینیکی ده ست نه که وتایه ده چوووه صوففه له مزگه وته که دا))^١

وایش ده رده که ویت که کۆچبار یه که مین جار ده هاته مه دینه چاوی ده که وته پیغمبر ﷺ و نه ویش ئاراسته ی شوینیکی ده کرد بۆ دالده دانی، نه گهر که سیکی له و جوړه نه بوايه، به شیوه کی کاتی له صوففه جیگیر ده بوو، تاکو ریگایه ک بدوزرایه ته وه.^٢

له موسنه ددا ریوایه ت کراوه له عوباده ی کورپی صامیته وه فهرموویه تی: کاتیک که سیک کۆچی ده کرد، ده هاته لای پیغمبر ﷺ، نه ویش ده ینارده لای که سیکمان فیڤری قورئانی بکه ین، جاریک پیغمبر ﷺ پیاویکی نارده لام، له گه لمدا ده بوو، له شیوه ی مال و منداله که ی خۆم پیده داو، قورئانم پیی ده خویند،^٣ یه که مین که سانیکیش چوونه صوففه موهاجیره کان بوون،^٤ بۆیه هه ر به نه وانه وه ناسراو پیی ده و ترا صوففه ی موهاجیره کان.^٥

هه روه ها نه و نیردانه ی ده هاتنه لای پیغمبر ﷺ موسلمانیتی خویان راده گه یاند به هه مان شیوه ده چوونه نه و شوینه،^٦ نه گهر که سیک بهاتایه ته لای پیغمبر ﷺ و ناسراویکی بوايه ده چوووه لای، نه گهر که سی نه بوايه ده چوووه لای نه هلی صوففه،^٧ نه بو هه ر هیره هه موو جیگیر بوانی صوففه ی ده ناسی، نه گهر پیغمبر ﷺ بیویستبا بانگی بکردنایه، به نه بو هه ر هیره ی ده وت، چونکه نه و

١- الفتاوی: ٤٠/١١، ٤١.

٢- بیروانه: السیره النبویه تربیه امة و بناء دولة للشامی ١٧٥.

٣- المسند: ٣٢٤/٥.

٤- بیروانه: وفاء الوفا للممهودی ٣٢٣/١.

٥- سنن ابی داود ٣٦١/٢.

٦- بیروانه: السیره النبویه الصحیحة ٢٥٨/١.

٧- هه مان سه رچاوه ٢٥٩/١.

ده يناسين و ناگاداري پله و پايه كانيان بوو له جيهادو خوا پرستندا،^١ ه نديك له نه نصاره كانيش هر چونه صوفه چونكه ناره زوويان بوو گوئ به دونيا نه دهن وله وئ بژين، له كاتيكدا ناچاري نه وه ش نه بوون و ماليان له مه دينه بوو، وه كو كه عبي كوپي ماليكي نه نصاري وحه نزه له ي كوپي نه بو عاميري نه نصاري (شوردراوي فريشته كان) و، حاريسه ي كوپي نوعماني نه نصاري وكه ساني تر .^٢

٢- خه رجي نه هلي صوفه و بايه خپيدانيان له لايه ن پيغمبر ﷺ و هاوه لانه وه:

پيغمبر ﷺ به خوي نه واني به سر ده كرده وه و سهرداني نه خوشه كانيانى ده كرد، زور جاريش له گه ليان داده نيشت، ناموزگاري و دلنه وايي و بيرخسته وه و ناراسته ي ده كردن بؤ خويندنه وه ي قورئان و ياد كردني خواو چاوپرينه پوژي دوايي،^٣ پيغمبر ﷺ خه رجي نه واني ده سته بهر ده كرد به چه ندين پيگه، له وانه:

١- نه گهر صه ده قه ي بؤ بهاتبا، ده ينارد بؤ نه وان بئ نه وه ي خوي هيچي ليوه رگريټ، به لام نه گهر ديارى بؤ بهاتبا ده ينارد بؤ نه وان و خويشي ليى ده برد .

ب- زور جار لياني بانگ ده كرد بؤ نان خواردن له يه كيټك له مال له كانى دايكانى بپرواداران په زاي خوايان ليبيټ، هيچ كاتيكش بئ ناگا نه ده بوو لييان، عه بدوپرهماني كوپي نه بو به كر په زاي خوي ليبيټ و ووتويه تي: نه وانه ي له صوفه بوون خه لكانيكى هه ژار بوون، جاريك پيغمبر ﷺ فرموي: ((من كان عنده طعام اثنين فليذهب بثالث، ومن كان عنده طعام اربعة فليذهب بخامس او سادس_ او كما قال_ وان ابابكر جاء بثلاثة و، ثيغمة بتر ﷺ ده كه سى برده وه)).^٤

واټه: هه ركه سيټك خواردني دوو كه سى هه يه يه كيټك له گه ل خوي ببات، هه ركه سيټك خواردني چواركه سى هه يه بايه كيټك يان دوو كه س له گه ل خوي ببات،

١- هه مان سهرچاوه .

٢- هه مان سهرچاوه .

٣- هه مان سهرچاوه ٢٦٦/١ .

٤- البخاري برقم ٣٥٨١، واللفظ له، ومسلم برقم ٢٠٥٧ .

جان ه بوبه کړ سې که سې هينا يه وه، پيغمبر ﷺ ده که سې برده وه...

ج- نينجا پيغمبر ﷺ پيويستيه گاني نه واني ده خسته پيش پيويستيه گاني تر، جاري گيان کړيله يان هينا، فاتيمه په زاي خوي ليبيت، دا وای خزمه تگار يکي ليکړد، نيتړ پيغمبر ﷺ فهرمووي: ((سویند به خوا هيچان پينادم و نه وانه ي له صوفه نه هيچان نييه بيخون، به لکو ده يان فروشم ونرخه که يان خه رج ده که مه سر نه واند. ^۱

۳- ليبراني نه وان بو خوا په رستن وجيهاد :

نه وان خه ريکي خوا په رستن بوون له مزگه و تداو، پرا هتابوون له گال هه ژاري ودوني به که م زانيندا، له خه لوه ته گانياندا نو يژيان ده کرد وقورثانيان ده خو يندو ثايه ته گانيان ليکده دايه وه و يادي خويان ده کرد، هه نديکيشيان فيري نووسين ده بوون، ته نانه يه کيکيان که وانه که ي خوي پيشکه ش کرده عوباده ي کوري صاميت په زاي خوي ليبيت چونکه فيري قورثان ونووسيني ده کردن، ^۲ خه لکي صوفه به شداريان ده کرد له جيهاددا، به لکو شهيديشيان هه بوو، نه وان خوا په رستي شه وو سوار چاکي پوژ بوون. ^۳ هه ندې له هاوه لانيش خويان ژياني نه و شو ينه يان هه لبرژار دبوو، نه که له پړوي ناچار ييه وه، وه کو نه بو هوره يره، په زاي خوي ليبيت، هه زاي ده کرد وابه سته ي پيغمبرييت ﷺ قهره بووي نه و زانست وچا که بکات که له ده ستي ده رچوه، نه مه يش به دينايه ت نه گه ر به و شيوه نزيک نه بيت له مالي پيغمبر ﷺ، نه بو هوره يره ده لييت: ((نيوه ده لين نه بو هوره يره فهرمووده زور ده گير يته وه له پيغمبر ﷺ، ده يشلن: بوچي موهاجيرو نه نصاره گان نه وهنده فهرمووده ناگير نه وه وه کو نه بو هوره يره، برا موهاجيره گانم سه رقالي بازر گاني بوون له بازار په کاند، به لام من هه ميشه له گال پيغمبر بووم ﷺ، به نانه سک، حازر ده بووم که نه وان دوا ده که وتن، نه گه ر نه وان له بير يان بچوا من له بهرم بوو، هه روه ها برا نه نصاره گانيشم سه رقالي مال ه گانيان بوون، منيش که سيک بووم له هه ژاراني صوفه، نه گه ر نه وان بير يان بچوايه من له بيرم ده ما)). ^۴

۱- اصل الحديث في البخاري برقم ۳۱۱۳، وهذا لفظ المسند ۱۰۶/۱ برقم ۸۳۸.

۲- سنن ابی داود: ۲۳۷/۲، وابن ماجه: ۷۳۰/۲.

۳- السيرة النبوية الصحيحة ۱/۲۶۴.

۴- البخاري رقم ۲۰۴۷ واللفظ له، مسلم رقم ۲۴۹۲.

به‌م شیوه‌ی پره‌زای خوای لیبت پوینده‌کاته‌وه که نه‌و له‌پیناو نه‌وه‌ی له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ردا بیت ﷺ نه‌و کاره‌ی کردووه، چونکه نه‌بو هوره‌یره مالی هه‌بو له‌مه‌دینه، نه‌و جیگایه بوو که دایکی تیایدا ده‌ژیا، که داواشی کرد له‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ خوا پښگای ئیسلامی پی‌پیشان بدات^۱، ئینجا نه‌بو هوره‌یره هه‌ژار نه‌بوو، یه‌که مینی پوژ که هاته لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خه‌یبه‌ر پشکی له‌ده‌ستکه‌وته‌کان بو ده‌سنیشان کردو کۆیه‌له‌یه‌کیشی له‌گه‌لدا بوو خزمه‌تی ده‌کرد^۲.

که‌واته نه‌وه‌ی که نه‌بو هوره‌یره‌ی هه‌ژار کرد په‌یوه‌ست بوونی بوو به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ و گوینگرتنی له‌فه‌رموده‌کانی، ده‌شیتوانی پیویستی نه‌بیت به‌مانه‌وه له‌صوفه نه‌گه‌ر بیویستبا^۳.

خه‌لکی صوفه زیاده‌که میان ده‌کرد به‌گویره‌ی گۆرانکاری له‌بارودۆخی خودی که‌سه‌کان، وه‌کو گه‌پانه‌وه‌ی منال و خیزان و، یان خوشگوزه‌رانی پاش ته‌نگانه، یان شه‌هید بوون له‌پیناو خوادا.

هه‌ژاری نه‌وان له‌به‌ر کارکردن نه‌بوو، چونکه وه‌کو زه‌مه‌خشه‌ری ده‌گیرته‌وه _ به‌پوژ ناوکی خورمایان ده‌هاپی، بو ئالیکی ئاژهل، چونکه خۆیان خاوه‌ن مه‌پو مالات نه‌بوون، که‌واته نه‌وان کاریان ده‌کرد بو به‌ده‌سته‌پینانی پۆزی^۴.

٤- ژماره‌و ناوه‌کانیان :

ژماره‌یان به‌پینی کاته‌کان ده‌گۆرا، له‌کاتی هاتنی نێرده‌کان بو مه‌دینه زیادیان ده‌کرد، که‌میشیان ده‌کرد کاتی که نه‌و که‌سانه نه‌هاتایه‌ن، به‌لام ژماره‌یان له‌کاتی ئاساییدا له‌ده‌ورو به‌ری هفتا که‌سدا بوو،^۵ جاری واش بوو ژماره‌یان زۆر زیادی ده‌کرد، تا‌کو جاریکیان سه‌عدی کوپی عوباده ته‌نها خۆی می‌وانداری به‌هه‌شتا که‌س

١- مسلم برقم ٢٤٩١ .

٢- بېوانه: السيرة النبوية تربية امة وبناء دولة ١٨٤ .

٣- هه‌مان سه‌رچاوه ١٨٤ .

٤- بېوانه: المدينة النبوية فجر الاسلام والعصر الراشدي، لشراب ٢٢٢/١ .

٥- بېوانه: الحلية ابو نعيم ٣٣٩/١، ٣٤١ .

کرد له ئه وان، جگه له وانه ی که دابهش بوونه سهرمالی هاوه لاند،^١ ئه مانه ی خواره ودهش ناوی هه ندیک له و هاوه لانه ی ئه هلی صوففه یه :

١- ئه بو هوره یه خوی به یه کیک له واند ه زانی

٢- ئه بو زه پی غیفاری خوی به یه کیک له وان ده زانی

٣- واسیله ی کوپی الاسق

٤- قه یسی کوپی ته هفه

٥- کعبی کوپی مالیکی ئه نصاری

٦- سعیدی کوپی عامری کوپی حوزه یمی جه محی

٧- سه لمانی فارسی

٨- ئه سمای کوری حاریسه کوپی سه عیدی ئه سله می

٩- هه نزه له ی کوپی ئه بی عامری ئه نصاری (غسیل الملائکه)

١٠- خه باب کوپی ئه رهت

١١- زه یدی کوپی خه تتاب

١٢- عبدالله کوپی مه سعود

١٣- سو هه یی کوپی سینانی پۆمی

١٤- بیلالی کوپی ره باحی وچه ندانی تریش خوی گه وه له هه موویان پازیبیت

هه ندیک له تو یژده وانیش که وتنه هه له یه کی گه وه وه، کاتیک مه سه له ی صوففه یان کرده به لگه بۆ صوفیه لاده ره کان وه کو کارنه کردن وته مه لی ومانه وه له ته کی و...^٢

ئه بو هوره یه که له هه مووان زیاتر په یوه ست بوو به صوففه وه، ده رچوه بۆ ناو جه رگه ی ژیان، به لکو بووه ته سه رکرده له سه ر به حه رینیش بۆ ماوه یه ک له سه رده می عومه ری کوپی خه تتاب، ژیانیک ی زیریشی به سه ر نه ده برد،^٣ به لکو

١- هه مان سه رچاوه ٣٤١/١ .

٢- به روانه: السیره النبویه تربیه امة و بناء دولة ١٨٦ .

٣- هه مان سه رچاوه ١٨٨ .

خه‌لکی صوفه که سانیکی مواهید بوون له پیتناوی خوادا له گۆره‌پانه‌کانی جه‌نگدا،
ژماره‌یه‌کیش له‌ئه‌وان شه‌هید بوون .

پینجه‌م: په‌ندو نامۆزگاری.

۱- مزگه‌وت یه‌کیکه له‌کۆله‌که‌کانی بنیاتانی کۆمه‌لگا :

دروستکردنی مزگه‌وتی زۆر گرنگه بۆ کۆمه‌لگای ئیسلامی، چونکه موسلمان
سیفەتی جیگیربوون و پته‌وی به‌په‌یوه‌ست بوون به‌سیستمی ئیسلام ده‌بیت له‌پرووی
بیروباوه‌په‌و په‌وشته‌وه، ئه‌وه‌ش له‌مزگه‌وته‌وه سه‌رچاوه ده‌گریت^۱.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَلْحَقْنَا أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَّخِذُوا اللَّهَ وَحُبُّ الْمُطَهَّرِينَ﴾
(التوبة: ۱۰۸).

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا
أَسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۖ رِجَالٌ لَا لُتَمِهِمْ يَخَذُلُ وَلَا يَبِيعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ
وَأَقَامِ الصَّلَاةَ وَآتِ الزَّكَاةَ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ ۖ وَالْأَبْصَارُ ۖ لِيَجْزِيَهُمُ
اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ ۗ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾
(النور: ۳۶-۳۸).

۲- مزگه‌وت هینای گشتگیریه له‌ئیسلام :

۱- چونکه پیکه‌پینراوه بۆ ئه‌وه‌ی ببنیته جیگایه‌ک بۆ په‌رستن و نوێژو یادکردن
وسوپاس کردنی خوای گه‌وره له‌سه‌ر نیعمه‌ته‌کانی، هه‌موو موسلمانێک ده‌چیته
ناوییه‌وه، نوێژو په‌رستنی تیا‌دا ده‌کات، هه‌چ که‌سی‌کیش ناتوانیت زیانی
پێبگه‌یه‌نیت تا‌کو پیرۆزی ئه‌و جیگایه‌ی پاراستبیت^۲.

۱- به‌وانه: فقه السيرة للبوطی ۲۰۳ او ۱۴۳ ط / اخری به‌ده‌ستکارییه‌وه .

۲- به‌وانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ۳۳/۳ .

ب- هـروهـا مزگـوت پيکـه پـنـراوه بـو ئـه وـهـی بـيـتـه شـوئـی بـه يـه کـه يـشـتـنـی پيغمبر ﷺ به هاوه لان وئو که سانهی دینه لای بو وهرگرتنی پښمویی و باوه پښتان به بانگه وازه که ی وپه یامه که ی^١.

ج- هـروهـا بـو ئـه وـهـی بـيـتـه زانکـو يـه ک بـو زانـسـتـه گـه رـدو نـی وئـه قـلـبـه کـان که قورئان هانی موسلمانانی داوه په پړه وی بکن و، هـروهـا بـو ئـه وـهـی بـيـتـه قوتابخانه يه ک ئيمانداران بيروپای خوځانی تيادا ئالو گوړ بکن و، په يمانگه يه ک بيت قوتابييه کانی زانست له هـمـو لايه که وه پړوي تيکه ک، بو ئه و ه ی له ئايينه که يان حالې بڼ وبگرينه وه لای ميلله ته کانينان وه کو مژده دهر و ترسيته ر، بانگه واز بکن بولای خواي گه وره ...^٢

د- هـروهـا پيکـه پـنـراوه بـو ئـه وـهـی بـيـتـه پـه ناگـه يـه ک بـو بـيگانـه و هـ ژاړو پړيوار، بو ئه و ه ی که س منه تيان به سر دانه کات وه که سيش پښگه ی زانست وهرگرتنیان لی نه گرت، چه ندين سر رکړده دهرچووی مزگـوتـن، پالـه و انـيـتـيان له نيو ديواره کانيدا گه شه ی ده کړد، چه ندين زانايش زانسته که ی له وپوه سرچاوه ی ده گرت وئيجا دهرده چوو بو ئه و ه ی تينويتی خه لکی بشکينی بو زانست، چه ندين بانگخوازش له گوړه پانه کانی مزگـوتـدا وانه کانی بانگه وازی بو لای خوا وهرده گرت، مزگـوت پيشه نگی بانگخوازان بوون، پيشه وای پړپيشانده ران بوو، پړخانه يه کيش بوو دلـه کانی را ده کيشا بو لای خو ی^٣.

چه ندين عه ره بی بيابانشيني که سورو زهردی له يه کتر نه ده کړده وه، هاته نيو مزگـوت وهاوه لانی بينی دهرريان دابوو له پيغمبره، به ئه و په پړی شهرم و گوړپايه لی، ئه ویش ده هات له گه لیان گوړی ده گرت، نيعمه تی بيرو هوش له لای دهرده که وت پاش ئه و ه ی په رده ی نه فامی دايپوشيبوو، تیده گه یی وفيرده بوو، ئيجا ده گه پايه وه لای خزمانی وده بووه پيشه وایان وبانگی ده کړدن بو لای خواو، په روه رده ی ده کړدن به و زانسته ی که فیری بوو، به و په فتاره يش که گرتيه به ر،

١- بړوانه: محمد رسول الله، محمد الصادق عرجون ٣٣/٣.

٢- بړوانه: محمد رسول الله، محمد عرجون ٣٣/٣.

٣- هـمـان سـه رچاوه ٣٤/٣.

ئەوانىش باوه پريان به بانگه وازه كەى هيناو بوونه ديپرېكى پوناك له ميژووى ئيسلاميدا.^۱

ه- ههروهها مزگهوت دروستكراوه بۆئەوهى بېتته قەلايهك بۆ كۆبوونه وهى موجهيدان كاتېك داواى دەرچوونيان ليدە كرېت، ئالاكانى جيهادو بانگه وازى تيا دهبەستريت ودهگە شىتە وه له سەر سەركرده كان بۆ بهرېكه وتن به ره و جيگاي پروداوه كان، له سايه شيدا سەريازانى خواى گەورە به پەرۆشه وه ده وهستان و چاوه پوانى سەرکه وتن يان شه هيديان ده كردن.^۲

و- ههروهها له پيناو ئەوه دا كه كۆمه لگاي نوئ گۆشه يه كى بۆ خۆى تيا بدۆزيتە وه بۆ ئەوهى بېتته نه خوشخانه يه ك بريندارانى جيهادى تيا چاره سەر بكرېت، ههروهها بۆ ئەوهى پيغمبەرى خوا ﷺ سەردانيان بكات و برينه كانيان ساريژبكات و چاكه يان بخاته پرو.^۳

ز- ئينجا بۆئەوهى بېتته جيگايهك بۆ بلاويوونه وهى هه والە كان و ناردنى پۆسته كان و دەرچوونى نامە كان و، ههروهها بۆ وەرگرتنى هه والە سياسىيه كان دەربارەى شەپو ئاشتى و، خویندنه وهى نامە كان له مژدهى سەرکه وتنى تيا دا بوو، يان ئەو نامانەى داواى يارمه تيدە كرد، يان هه والى شه هيدبوونى هاوه لانی له خۆده گرت، بۆ ئەوهى موسلمانانى تر هه مان پييازى ئەوان بگرته بهر.^۴

ح- ئامانجىكى تر له پيكره ينانى مزگهوت ئەوه بوو بېتته جيگايهك بۆ چاوديرى كردنى جموجوله كانى دوژمن، به تايبه تى ئەو دوژمنانەى كه له نيو پيزه كانى موسلماناندا خويان هه شاردا بوو وه كو جوله كه و مونا فېقه كان و پاشماوه كانى بته رستان كه له بته رستيدا پير بوو بوون، بۆ ئەوهى كۆمه لگا بپاريژيت له خراپه و پيلانه كانيان و به دووربن له ناپاكيه كانيان.^۵

۱- بپوانه: محمد رسول الله، محمد عرجون ۳/ ۲۴، ۳۵.

۲- بپوانه: سەرچاوهى پيشور ۳/ ۳۵.

۳- بپوانه: سەرچاوهى پيشور ۳/ ۳۵.

۴- بپوانه: سەرچاوهى پيشور ۳/ ۳۵.

۵- محمد رسول الله: محمد عرجون ۳/ ۳۶.

مزگه‌وتی پيغه‌مبەر ﷺ سهره‌تا پيغه‌مبەر ﷺ به‌خۆی ده‌ستی کرد به‌دامه‌زاندن و دروستکردنی له‌سهره‌تای هاتنيه‌وه بۆ مه‌دينه، بۆئوه‌ی ببيته‌ نمونه‌یه‌ك ته‌ماشابكریت، له‌ساده‌یی پواڵته‌ وقوولی واتا، بۆئوه‌ی مه‌زنترین ئامانجه‌کانی پيغه‌دی به‌يتریت، به‌كه‌مترین خه‌رجی وكه‌مترین ئاڤه‌حه‌تی^١.

٢- په‌رومردم‌کردن به‌پيشه‌نگی کرده‌یی:

یه‌كێك له‌پاستیه‌ چه‌سپاوه‌كان ئه‌ویه، پيغه‌مبەر ﷺ به‌شداری هاوه‌لانی کردوه له‌کارکردن و بنیاتناندا، به‌ردی هه‌لده‌گرت و خشتی ده‌خسته سه‌رسنگ و شانی، زه‌ویشی هه‌لده‌کەند به‌ده‌ستی وه‌كو هه‌ر كه‌سیکی تر له‌هاوه‌لان، بۆیه ئه‌و نمونه‌ی پيشه‌وای دادگه‌ر بوو كه‌ جیاوازی ناکات له‌نیوان سه‌رۆك وهاولا‌تی، یان سه‌رکرده‌و سه‌رباز، یان هه‌ژارو ده‌وله‌مه‌ند، هه‌موان له‌لای خوا یه‌كسان، جیاوازی نییه له‌نیوان عه‌ره‌ب وعه‌جه‌مدا مه‌گه‌ر به‌خواناسین وله‌خواترسان نه‌بيت، ئه‌وه ئیسلامه، دادگه‌ری ویه‌كسانی له‌هه‌موو شتێكدا، پيغه‌مبەریش ﷺ وه‌كو هه‌ر كه‌سیکی تر چاوه‌پوانی پاداشت بوو له‌لای خواوه،^٢ به‌شداریکردنی پيغه‌مبەر ﷺ له‌کاره‌کانی بنیاتناندا ته‌نها به‌برینی ئاوپیشم نه‌بوو، یان ته‌نها وه‌شاندنی یه‌كه‌م پاچ، به‌لكو به‌ته‌واوی سه‌رقالی کارکردن بوو، موسلمانان سه‌رسام بوون له‌پيغه‌مبەر ﷺ كه‌ ببنیان خۆل و تۆز له‌سه‌ری نه‌شتوه، ئوسه‌یدی كۆپی حوزه‌یری په‌زای خوای لیبت چوه‌ پيشی باره‌كه‌ی سه‌رشانی پيغه‌مبەر ﷺ وه‌ریگری، ووتی: بمده‌ری ئه‌ی پيغه‌مبەری خوا، پيغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: باریکی تر هه‌لگه‌ر، تۆ له‌من هه‌ژارتر نیت بۆ لای خوا^٣، كه‌ موسلمانان ئه‌و قسه‌ی پيغه‌مبەر ﷺ یان بیست چالاكتر بوونه‌وه له‌کاره‌کانیاندا،^٤ دیمه‌نیکی تاك وبی‌ هاوتایه، نه‌گه‌ر سه‌رکرده‌کانی جیهان جار جار هه‌چنه‌ پيشی بۆ کارکردن بۆ ئه‌وه‌ی كه‌ ئاله‌کانی ته‌له‌فیزیۆن ده‌ریان بخت وگۆزارو پۆژنامه‌كان له‌سه‌ریان بنووسی، ئه‌وا پيغه‌مبەر ﷺ

١- هه‌مان سه‌راوه ٢٢/٢.

٢- به‌وانه: التاريخ السياسي والعسكري، د. علی معطي ١٥٨.

٣- به‌وانه: صور من حياة الرسول، امين دويدار ٣٦١.

٤- به‌وانه: التاريخ السياسي والعسكري، د. علی معطي ١٥٨.

به رده که ی به زور له موسلمانان وهرده گرت وده یوت تو له من هه ژارتر نیت بولای خوا.

نم هه لویسته زور کاریگری هه بوو له سر هاوه لان، بویه چالاک بوونه وه و ده یانوت:

لئن قعدنا والنبي يعمل لذاک منا العمل المضلل.^١

واته: نه گه پيغمبر ﷺ کاربکات وئیمه دانیشین، نه وه کاریکی گومپاکه ره .
نم په روه رده کردنه به نه نجام ناگات له پښه یی ناموژگارییه وه، یان له پښه یی
قسه ی نه سته قه وه، به لکو پیویسته له پښه یی کرده وه وه زیندوبکریته وه، که هه رگیز
نه ده کرا دروست بیت له که شی مه که که پرېوو له پاونان وچه وسانه وه، به لکو له
کومه لگا تازه یه دیته دی. که ده ولت پیکهاتوه هاوه لان هه موویان ده لئین یه ک
ده ننگن ویه ک دلن، ده یانوت:

لاعیش الاعیش الاخرة اللهم ارحم الانصار والمهاجرة

هه روه ها به یه ک تاواز ده یانوت:

لئن قعدنا والنبي يعمل لذاک منا العمل المضلل .

هاوارکردنی سییه میشیان :

هذي الحمال لاحمال خيبر هذا ابر لرنا واطهر.^٢

نم به ریدو خشتانه بارن نه کو باره کانی خه ییبه که بویه سرب ده هات له خورماو
میوژ، دلنیا بوون به قسه ی خوی گه وره: ﴿ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ ﴾
(النحل: ٩٦).

بانگه وازی چواره میشیان :

١- بېوانه: السيرة النبوية لابن هشام ٤٩٦/١ .

٢- بېوانه: التربية القيادية، منير الفضبان ٢٤٩/٢ .

لايستوي من يعمر المساجدا يدأب فيه قائماً وقاعدا

ومن يرى عن الغبار حائدا^١.

واته: نابنه يهك، كه سيك مالى خوا ئاوه دان بكات وكه سيكيش خوى له ته پ وتوزه كه ي به دوور بگريټ .

٤- بايه خدان به شاره زايي و پسيوري :

له هه نديك پيوايه تدا باسي هاو هليك هاتووه ناوي ته لقي كوپي عه لي يه مامي بوو پر هزي خواي ليبيټ، كه شاره زه بوو له تيكل كردي قوپ له كاتي دروست كردي مزگه وتي پيغمبر

پيغمبر ﷺ بايه خيدا بهم هاتووه تازه يه بو مه دينه، كه يه كيك نه بوو له موسلمانان سهره تاكان، تواناي خويسي له وپواره دا گه شه پيدا بوو، نه وهش وانه يهك بوو بو موسلمانان له تواناو كارامه ييداو، ناموزگار ييه كي پيغمبرانه يه بو چونتي مامه له كردن^٢.

٥- دروشي دهولته تي ئيسلامي :

كه واته نويژ دروشم بوو بو يه كه م دهولته تي ئيسلامي جيهاني (الله اكبر.. الله اكبر) نه و وشه يه نه وه دهگه يه نيټ كه خوا له هه موو نه وانه مه زنتره، كه ورتره له دروستكاري كوسپه كان و، فهرماني خويسي زال دهكات .

* (اشهدان لاله الاالله) واته: هيچ فرمانپه واييهك وسهرگه ورييهك ودهسه لاتيك بو كه س نيهي بو خواي گه وره نه بيټ، (ان الحكم الاالله) چه مكى (لاله الاالله) نه وه دهگه يه نيټ هيچ فرمانپه وايهك نيهي يان كه سيك شهر يعت دانيت جگه له خواي گه وره .

* (اشهدان محمد رسول الله) خواي گه وره سهر كرده يه تي داوه ته دهستي، هيچ كه سيك بوي نيهي مملانيي له گه لدا بكات، چونكه خوى به رده وام هه ر به پړوهي

١- هه مان سهرچاوه ٢٤٩/٢ .

٢- بپوانه: التربية القيادية، منير الغضبان ٢٥٢/٢ به دهستكار ييه وه .

دهبات به و وشانه ی که خوی گه وره دایانده به زینتته سهری و، به و سوننه تانه ی ده یانخاته سهر دلی،^۱ هه روه هایش دانپیدانان ده گه یه نیت بۆ په یامی پيغمبر ﷺ و سهرۆکایه تی نایینی و دونیایی و گوپرایه لی ته واو بۆی.^۲

* (حي على الصلاة_حي على الفلاح) نه ی مروؤ وهره بۆ هاتنه ژیر ئالای نه م ده وله ته ی دلسۆزه بۆ خوا، یه کیک له ئامانجه کانیشی به هیژکردنی په یوه ندی نیوان موسلمان و په روه ردگاریتی و به هه مان شیوه له نیوان ئیمانداراندا، له سهر بنه مای به ها به رزه کان .

* (قد قامت الصلاة) نویژیش له نیو هه موو په رستنه کاند کۆله که ی نایینه، چونکه نه و دروشمانه ی که تیا یه تی وه کو پکوع و سجد، مه زنتین پواله ته کانی خوا په رستنن به واتا فراوانه که ی که ملکه چی و گوپرایه لی بۆ سهر گه وره ده گه یه نیت، موسلمان له بهر دهستی خوی گه وره پاده وه ستیت و، خوی ده داته دهستی په روه ردگاری، وه کو فه رموویه تی: ﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَ فِي الْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّي وَأُمِرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (غافر: ۶۶).

نه م په یوه ندیی به له نیوان دروشمی ده وله تی په سمی به فه رمان په وایه تی خوا و سهر گه وره یی شهر و، پوخانی سته مکاران و یاساو سیستمه کان و شه ریه ته کانیا ن به (حي على الفلاح... قد قامت الصلاة) که ئاماژه ده کات بۆ نه وه ی نویژ نه نجام نادریت وه کو پتویست له سایه ی ده وله تیک دا نه بیت که چاودیری بکات له سهر بنه مای نه و بنیات بنریت وله پیناو نه ویشدا بیت، موسلمانان به نه ینی وله پچه پښگای شاخه کان نویژیان ده کرد پیش دامه زراندنی ده وله ته که یان، به لام دوی نه وه ی که پارێژگاریکردنی شمشیره کاند نه و ده وله ته دامه زرا، ئیتر به ئاشکرا بانگ و قامه ت به رز ده کریتته وه، نه وانیش باناشکرا خه ریکی نویژ کردن بن بۆ خوی گه وره .

۱- بېوانه: قراءة سياسية للسيرة النبوية د. محمد قلعجي ۱۱۴ .

۲- بېوانه: دولة الرسول ﷺ من التكوين الى التمكين، د. كامل سلامة القدس ۴۳۸ .

میژوو باشتړین شایه‌ته له‌سەر نه‌وه‌ی خوا‌ی گه‌وره وه‌کو پټ‌ویست ناپه‌رست‌یت له‌ژیر سایه‌ی ده‌وله‌تیک‌ی به‌هیزدا نه‌بیټ، که‌بتوانیت به‌رگری بکات له‌لایه‌نگران و شوینکه‌وتوانی نایینه‌که .

ئینجا وشه‌کانی بانگدان دوباره ده‌بیته‌وه بۆ نه‌وه‌ی هه‌مان نه‌و چه‌مکانه‌ دوپات بکه‌نه‌وه .^۱

ئیمه‌ پټ‌ویستیه‌کی زۆرمان هه‌یه به‌تیگه‌یشتنی واتای بانگدان و‌حالیبون له‌ چه‌مکه‌کانی و‌کارکردن بۆ وه‌رگټ‌پانی بۆ شیوه‌یه‌کی کرده‌یی بۆ نه‌وه‌ی جیهاد به‌باشترین شیواز نه‌جام بده‌ین، بۆنه‌وه‌ی دروشمه‌کانی بټیاوه‌پی پی له‌ ناو بده‌ین و ، دروشمه‌کانی ئیمان و ده‌وله‌تی یه‌کتا‌په‌رستی پی پاگرین که‌حوکم ده‌کات به‌شه‌رعی خواو پټ‌بازه‌که‌ی .

۶- حوکمی مزگه‌وت دروست‌کردن و‌پازاندنه‌وی:

زانیان به‌ گشتی مزگه‌وت دروست‌کردنیان پی باشه‌وبه به‌لگه‌ی نه‌وه‌ی عومه‌روعو‌سمان خویان لی پازی بیټ مزگه‌وتی پيغه‌مېریان ﷺ دروست‌کرده‌وه^۲ به‌لام زانیان یه‌کده‌نگن له‌ سەر نه‌وه‌ی مزگه‌وت پازاندنه‌وه مه‌کروهه‌ و‌هاوپایشن له‌ سەر نه‌وه‌ی نابیت پاره‌ی وه‌قفکراو بۆ ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی مزگه‌وت له‌پازاندنه‌وه‌ی مزگه‌وتدا خه‌رج‌بکړیت، یه‌که‌مین که‌سیش مزگه‌وتی پازاندنه‌وه وه‌لید کوپی عبدالملکی کوپی مه‌روان بوو، له‌و کاته‌وه‌ش خه‌لکی فیږی ئه‌م کاره بوون که‌ دووره له‌و شیوازه‌ساده‌یه‌ی پيغه‌مېر ﷺ له‌ دروست‌کردنی مزگه‌وتدا.

مزگه‌وت دروست‌کردن

۷- پله‌و پایه‌ی مزگه‌وتی پيغه‌مېر ﷺ :

پيغه‌مېر ﷺ باسی پله‌و پایه به‌رزه‌کانی مزگه‌وتی خۆی کردوه، بۆیه‌ هاوه‌لان په‌یه‌وست بوون پټ‌وه‌ی، ده‌شتوانین بگه‌پټینه‌وه بۆ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و

موسليم و کتیبه کانی تر، بۆ ئه وهی ئه و پله و پایه بزانی، به لام لیڤره ته نها باسی
 یه ک فهرموده ده که ین چونکه واتایه کی قوولی تیا یه که ئه وهش
 له ئه بو هورهیره وه په زای خوای لیبیت، گوئی له پیغه مبه ر ﷺ بو وه
 فهرموویه تی: ((من دخل مسجدا هذا لیتعلم خیراً او یعلمه کان کالمجاهد فی سبیل
 الله، ومن دخله لغير ذلك کان کالناظر الی مالیس له))^۱ واته: ههرکه سیڤ بیته نیو
 ئه م مزگه وته بۆ فیڤبوونی چاکه یه ک یان فیڤکردنی چاکه یه ک، وه کو ئه و که سه یه
 جیهاد ده کات له پیتا و خوادا، ههرکه سیڤکیش بۆ شتیکی تربیت وه کو که سیڤکه
 ته ماشای شتیڤ بکات هی خوی نه بیت.

۱- بپوانه: المصنف لابن ابی شیبه ۲/۳۷۱، ۱۲/۲۰۹_رقم ۱۲۵۶۷، واخرجه الحاکم ۱/۹۱ قال: هذا حدیث صحیح علی شرط الشیخین، فقد احتجا بجميع رواته ولم یخرجاه، ولا اعلم له علة واورد الحاکم شاهداً له عقبه.

باسی دووهم: برایه‌تی له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا.

یه‌کێک له‌کۆله‌که‌ سه‌ره‌کییه‌کان که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پشتی پێی به‌ست له‌به‌رنامه‌ی چاکسازی و پێک‌خستنی موسلمانان و ده‌وله‌ت، به‌رده‌وامی بوو له‌بانگه‌واز کردن بۆ یه‌کتا په‌رستی و، پێبازی قورئانی و، دروستکردنی مزگه‌وت و، دامه‌زراندنی برایه‌تی له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا، ئه‌وه‌ش هه‌نگاوێک بوو که‌ متر نه‌بوو له‌هه‌نگای یه‌که‌م له‌دروستکردنی مزگه‌وتدا، بۆ یه‌کگرتنه‌وه‌ی کۆمه‌لگای موسلمان و ده‌رکه‌وتنی پێکهاته‌ تازه‌کانی.^۱

بنه‌مای برایه‌تی گشتی له‌نیوان موسلماناندا به‌رده‌وام بوو له‌سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌وه‌ هه‌ر له‌سه‌رده‌می مه‌که‌که‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئامۆزگاری موسلمانانی کرد بۆ وکینه‌یان له‌نیواندا نه‌بی‌ت، ده‌یفه‌رموو: ((لاتباغضوا، ولاتحاسدوا، ولاتدابروا، وكونوا عباد الله اخوانا، ولا یحل لمسلم ان یهجر اخاه فوق ثلاثة ایام)).^۲ واته‌: خۆتان به‌ دووربگرن له‌پق وکینه‌و، چاوتی‌پیرینی مائی یه‌کترو، پشت له‌یه‌کترو هه‌لکردن و، ببه‌ بنه‌ به‌نده‌ی خواو برای یه‌کترو، په‌وایش نییه‌ بۆ موسلمانێک قسه‌ له‌گه‌ل براکه‌ی نه‌کات له‌سه‌روی سی‌ پۆژه‌وه‌.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو یه‌تی: ((المسلم اخو المسلم لا یظلمه ولا یسلمه، ومن كان في حاجة أخيه كان الله في حاجته، ومن فرج عن مسلم كربة فرج الله عزوجل عنه كربة من كربات يوم القيامة، ومن ستر مسلماً ستره الله يوم القيامة)).^۳

واته‌: موسلمان برای موسلمان، سته‌می لێناکات و ئازاری نادات و نایه‌لێت که‌س ئازاری بدات، هه‌رکه‌ سی‌ک پێویستی براکه‌ی به‌جێبه‌ینی خوای گه‌وره‌ پێویستی ئو به‌جێده‌هینی، هه‌رکه‌ سی‌ک نا‌په‌حه‌تییه‌ک له‌سه‌ر موسلمانێک لابdat، خوای گه‌وره‌

۱- بېروانه: الادارة الاسلامية في عصر عمر بن الخطاب، د. مجدلاوی ۵۲، ۵۳.

۲- البخاری رقم ۶۰۶۵، واللفظ له، ومسلم رقم ۲۵۵۹.

۳- البخاری رقم ۲۴۴۲ واللفظ له، والمسند: ۹۱/۲ ورقمه ۵۶۴۶.

یه کیک له ناپهحه تییه کانی پوژی قیامه تی له سه ر لاده دات، هه رکه سیکیش نهی نی موسلمانیک داپوشیت، خوی گه وره له پوژی دوا ییدا دایده پوشت .

قورئانیس جهختی کردووه ته وه له سه ر براهی تی گستی له نیو موسلمانانداو، خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ (آل عمران: ۱۰۳).

هه روه ها فهرمویه تی: ﴿وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ۶۳). به لام بابیه تی نه م باسه بریتی یه له براهی تی تاییه ت، که نه و ماف و نه رکانه ی له سه ر بنیات نراوه که تاییه تتره له و ماف و نه رکه گشتی یانه ی نیوان خاوه ن باوه پان به گشتی^۱.

زانایان باسی براهی تییه کیان کردووه له نیو موهاجیره کاندایه مه ککه، (البلاذری) ناماژه ی کردووه بو نه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ براهی تی نه نجامداوه له نیوان موسلماناندا له مه ککه، پیش کۆچکردن له سه ر راستی و دلنه وایی، جابراهی تی بریاردا له نیوان هه مزه و زهیدی کوپی حاریسه داو، نه بو به کر و عومه رو، عوسمانی کوپی عه ففان و عه بدوپره حمانی کوپی عه وف و، زویه یری کوپی عه ووام و عه بدوللای کوپی مه سعودو، عوبه یده ی کوپی حاریس و بیلالی هه به شی و، موضعه بی کوپی عومه یرو سه عدی کوپی نه بی وه ققاص و، نه بو عوبه یده ی کوپی جه پپاح و سالیمی مه ولای حوزه یفه و، سه عیدی کوپی زهیدی کوپی عه مری کوپی نوفه یل و ته لحه ی کوپی عوبه یدوللای، له نیوان خوی و عه لی کوپی نه بوتالییدا^۲.

۱- بروه: السیره النبویه الصحیحه للعمری ۲۴۰/۱ .

۲- أنساب الاشراف للبلاذری ۲۷۰/۱ .

(البلاذری) (ت ۲۷۶ھ) کوئترین زانیہ ناماڑہی کردبیت بۆ ئو برایہ تیہی مہکک، بہ دواۓ ئویشدا (ابن عبدالبر) (ت ۴۶۳ھ) ہمان قسہی کردوہ بۆ ئوہی بہ پاشکاوۓ وتبیتی لہ ئوہی وەرگرتوہ، ہر وہا ہمان قسہ کراوہ لہ لایہن (ابن سید الناس) وہ بۆ ئوہی ناماڑہی کردبیت بۆ یہ کیک لہ دوو زانیہ،^۱ حاکم یش لہ (المستدرک) دا پیوایہ تی کردوہ لہ پڑگہی جہ میعی کوپی عومہ یرہ وہ، لہ ئیبنو عومرہ وہ کہ: پیغمبر ﷺ برایہ تی کردوہ لہ نیتوان نہ بو بہ کرو عومرو، تہ لہو زوبہ یرو، عہ بدوپرہ حمانی کوپی عہ وف وعوسمانی کوپی عہ فغان، لہ ئیبنو عہ عباسہ وہ بہ ہمان شیوہ ہاتوہ: ((پیغمبر ﷺ برایہ تی کردوہ لہ نیتوان زوبہ یرو ئیبنو مہ سعود دا))^۲

بہ لام (ابن القیم) و (ابن کثیر) پییان وایہ برایہ تی پوینہ داوہ لہ مہکک، ئیبنو لقہیم دہ لیت: ((دہ گپرنہ وہ کہ پیغمبر ﷺ برایہ تی کردوہ لہ نیتوان خودی موہاجیراندا، وہ کو برایہ تیہ کی دوہم، عہ لیشی کردوہ بہ برای خوی، بہ لام تہ نہا برایہ تی مہ دینہ جیگیربوہ، موہاجیرہ کانیش لہ بنچینہ وہ برابرہون بہ برایہ تی ئیسلام و مال و خزمایہ تی پڑچہ لہک، پتویستیان نہ بو بہ برایہ تیہ کی تازہ، بہ پیچہ وانہی موہاجیرو ئہ نصارہ کان))^۳ بہ لام (ابن کثیر) باسی ئوہی کردوہ کہ زانیان نکولیان کردوہ لہ و برایہ تی یہ لہ بہر ہمان ہۆ کہ (ابن القیم) باسی کردوہ .^۴

کتیبہ سہراتاکانی ژیاننامہی پیغمبر ﷺ و ہاوہ لان ناماڑہیان نہ کردوہ بۆ وہا برایہ تیہ ک لہ مہکک، (البلاذری) یش ہوالہ کہی بہ وشہی (وتیان) گپراوہ تہ وہ بہ بۆ ہینانہ وہی ئیسناد، ئوہ ش پیوایہ تہ کہ لاواز دہ کاتہ وہ، بہ لگو خودی (البلاذری) زانیان بہ لاوازیان زانیوہ، بہ لام گریمان ئہم پیوایہ تہ راستیش بیت،

۱- بپوانہ: السیرۃ النبویہ الصحیحۃ ۲۴۰/۱ .

۲- فتح الباری، ۳۰۴/۷، ط دار المنار .

۳- زاد المعاد ۷۹/۲ .

۴- بپوانہ: السیرۃ النبویہ لابن کثیر .

له سر نه وه هله ډه گيردريت برايې تي ناموزگاري وپشتگيري بووه له نيوان نه و
براينه، بې نه وه مافي ميراتي گرتن له نيوانياندا بوو بيت .
په كهم: برايې تي له مدينه .

ياساي به برابرېون به شداري كړد له گرېداني موسلمانان پيكه وه، چونكه
پيغمبر ﷺ نه و په يوه ندييه ي له سر بڼه ماي برايې تي ته واو له نيوانياندا به ستبوو،
نه و برايې تيه ي كه ده مارگيري نه فامي تيا ده توپته وه، هيچ په روشبونيك نيه بؤ
ئيسلام نه بيت، هه موو جياوازيه كاني په چه لك وړه ننگ ونيشتمانيش نامپنن، كه س
نه دوا ده كه وپت و نه پيش ده كه وپت ته نها به هلوپست وله خواتر ساني خوي نه بيت،
پيغمبر ﷺ نه م برايې تيه ي كردوه ته گريبه ستيكي كاريگر نه ك وشه يه كي
به تال، كردار پيكيشه په يوه ندي هيه به خوږن وماله وه، نه ك سلاويك بيت له سر زمان
وشوپنه واري نه بيت .

سوزه كاني نه و برايې تيه بلاو بوويه وه به ناو كومه لگاي تازه و جوانترين نمونه ي
پيكد هيتا .^١

هوي به هيز بووني برايې تي نيوان موهاجرو نه نصاره كان نه وه بوو، خه لگي
كومه لگاي نوې ته نها له سر ناييني خوا په كيان گرتبوو، نايينه كه شيان و
ايراهيتنا بوون وابكه ن وابلين و، نه وان دوورترين كه سانتيك بوون له وه ي قسه كانيان
ته نها دروشم بيت له سر زاريان، نه وان به و شيوه بوون كه خوي گوره باسي
كردوون: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (النور: ٥١).

به م شيوه يش به رده وامي ده سته بهر بوو بؤ نه و برايې تيه، كه خوي گوره
به هويه وه پشتي پي نه ستور كردن، تاكو به ره مي خوي هيتا له هه موو قوناغه كاني
بانگ واز له ژياني پيغمبر ﷺ، شوپنه واريشي دريژه وه بوو تاكو دواي كوچي دوايي
پيغمبر ﷺ، نه م برايې تيه يش هه ر به رده وام بوو له كاتي به يعه تي نه بو به كر

په‌زای خوای لیبیت و، نه‌نصاره‌کان هیچ درزیکیان دروست نه‌کرد له‌پیناو چه‌زی ده‌سه‌لاتداریتیدا، بویه مه‌سه‌له‌ی برایه‌تی پیشکه‌وتنیکی سیاسی بوو پیغمبر ﷺ په‌چاوی کرد بو په‌گ داکوتانی خوشه‌ویستی، هه‌موانیش پیش‌پرکییان ده‌کرد بو جیبه‌جیکردنی برپه‌گه‌کانی نه‌و برایه‌تیبه،^۱ به‌تاییه‌تی نه‌نصاره‌کان، که‌نوسه‌رو تویره‌ران هه‌رچند وه‌سفیان بکه‌ن ناگه‌نه وه‌سفکردنی خوای گه‌وره بویان،^۲ که‌فه‌رمووی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الحشر: ۹).

هه‌ندی ناوی موهاجیرو نه‌نصاره‌کان که‌بوونه‌برا له‌پیناو خوادا :

نه‌بویه‌کر_ په‌زای خوای لیبیت_ له‌گه‌ل خاریجه‌ی کوپی زوهه‌یر، عومه‌ری کوپی خه‌تتاب وعتبانی کوپی مالیک، نه‌بو عوبه‌یده‌ی کوپی جه‌پراح و سه‌عدی کوپی موعاز، عه‌بدوپه‌حمانی کوپی عه‌وف و سه‌عدی کوپی په‌بیع، زوبه‌یری کوپی عه‌ووام و سه‌لامه‌ی کوپی سه‌لامه‌ی کوپی وه‌قش، ته‌لحه‌ی کوپی عوبه‌یدوللای که‌عبی کوپی مالیک، سه‌عیدی کوپی زه‌یدو ثوبه‌ی کوپی که‌عب، موضعه‌بی کوپی عومه‌یرو نه‌بو نه‌ییوبی خالیدی کوپی زه‌ید، نه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌و عه‌بیادی کوپی حاتیبی کوپی نه‌بی به‌لته‌عه‌و عوه‌یمی کوپی ساعیده، سه‌لمانی فارسی و نه‌بوده‌ردا، بیلال و نه‌بو په‌ویحه‌ی عه‌بدوللای کوپی عه‌بدوپه‌حمانی خه‌سه‌می په‌زای خویان لیبیت.^۳

۱- بېوانه: فصول في السيرة النبوية د. عبدالمنعم السيد ۲۰۰.

۲- بېوانه: هجرة الرسول وصحابته في القرآن والسنة، للجمل ۲۴۵.

۳- بېوانه: السيرة النبوية لابن هشام ق/۱، ۵۰۵، ۵۰۶، ط/دار ابن كثير، السيرة النبوية لابن كثير ۳۲۴/۲.

دووهم: په‌ندو ناموزگارپيه‌کان.

١- په‌يوه‌ندی بېروباوېر بنچينه‌ی په‌يوه‌نديپيه‌کانه:

کومه‌لگای مه‌ده‌نی که‌نیسلام پيکيه‌ينا کومه‌لگایه‌کی بېروباوېری بوو راسته‌وخو په‌يوه‌ندی هه‌بوو به‌نیسلامه‌وه، خوښه‌ويستيش تيايدا تهنه‌با خو او پيغه‌مبه‌رو نيمانداران بوو، که‌نه‌وه به‌رزترين جوړه‌کانی په‌يوه‌ندی بوو، چونکه په‌يوه‌ندی هه‌به‌به‌ی بېروباوېر هيزو گيانه‌وه.^١

خوښه‌ويستی بوو خو او پيغه‌مبه‌رو نيمانداران گرنگ‌ترين شوينه‌واره‌کانی کوچکردن بوو، قورناني پيرؤزیش موسلمانانی له‌سهر نه‌و واتا به‌رزانه‌پاده‌هيناو په‌روه‌رده‌ده‌کرد، قورنان ناشکرای کرد که‌کوپه‌که‌ی نوح نه‌گهر چی کوپيشی بوو، به‌لام به‌که‌سی نه‌و دانانريت به‌هوی بيباوېری وجيا بوونه‌وه له‌هق وشوین نه‌که‌وتنی پيغه‌مبه‌ری خوا، خوی گه‌وره ده‌فرمويت: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الحجرات: ١٠).

برپنی هه‌موو خوښه‌ويستيه‌کيش له‌نيوان باوه‌پداران وبيباوېر پان له‌بتپه‌رست و جوله‌که‌و گاور، باباوک وبراو کوپيشيان بن، ناوبردنې نه‌و جوړه‌که‌سانه‌ش به‌سته‌مکار، که‌نه‌وه‌ش ناماژه‌به‌ بو نه‌وه‌ی نه‌گهر نه‌و نيمانداره‌ی که‌سيکی بيباوېری خوشبويت گه‌وره‌ترين تاوانی نه‌نجامداوه، خوی گه‌وره ده‌فرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا ءَآبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (التوبة: ٢٣). جا نه‌گهر خوی گه‌وره بېوادارانی وريا کردبیتته‌وه له‌خوښه‌ويستی بی باوه‌پان به‌شيوه‌به‌کی گشتی، له‌هه‌مان کاتدا نايه‌تيکی زؤریش هه‌به‌ده‌رباره‌ی ناگادار کردنه‌وه‌ی بېواداران له‌گوپړاپه‌لی بو نه‌هلی کيتاب، يان بکړين به‌خوښه‌ويست و لايه‌نگر^٢، خوی گه‌وره ده‌فرمويه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنِ تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ

١- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة ١/ ٢٥٢.

٢- بېوانه: الهجرة في القرآن الكريم، احزمي جنول ٤١٧.

أَوْتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٠﴾ (آل عمران: ۱۰۰).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَرَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُمْ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (المائدة: ۵۱).
خوای په‌روه‌ردگار ناراسته‌ی خوښه‌ویستی بۆ باوه‌پداران ده‌ستنیشان کردوه و
فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ۖ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حَرْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ﴾ (المائدة: ۵۵، ۵۶).

چونکه ه‌اوه‌لان تیگه‌یشتبویون که دل‌سوزیان ده‌بی بۆ سه‌رکرده‌کانیان و بیروباوه‌په‌که‌یان بیټ، جیه‌ادیانیش ده‌بی بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی فه‌رمانی خوای گه‌وره بیټ، نه‌وانه‌شیان هه‌مووی له‌خوایاندا به‌دهیتنا، خوښه‌ویستی خوایانیاں پاک کرده‌وه و ته‌نھا بۆ خواو پيغمبرو نیمانداران ته‌رخان کرد، میژوویشیان پرې بوو له‌هه‌لویسته‌ ناوازه‌کانیان که‌ تا‌ما‌زه‌ده‌کات بۆ تیگه‌یشتنی قوولیان بۆ واتای خوښه‌ویستی و دل‌سوزی که‌ به‌خشیان به‌خواو نایین و بیروباوه‌پو براکانیان .

نه‌و برایه‌تیه‌ی که‌پویدا له‌نیوان موهاجیرو نه‌نصاره‌کاندا له‌پیش نه‌وه بیروباوه‌پړک هه‌بوو له‌سه‌ر بنچینه‌ی یه‌کگرتن و باوه‌پ دروست بوو بوو، چونکه برایه‌تی له‌نیوان دوکه‌سدا بیروباوه‌پریان جیا‌بیټ خه‌یال و نه‌فسانه‌یه، به‌تاییه‌تی نه‌گه‌ر نه‌و بیرو بۆچوونه‌ خاوه‌نه‌که‌ی ناچار بکات په‌فتاریکی دیاری کراوی هه‌بیټ له‌ژياندا، بۆیه بیروباوه‌پری نیسلا‌می برېره‌ی پشتی برایه‌تیه‌و خه‌لگیش هه‌موویان ده‌خاته‌ پړزی به‌ندایه‌تی پوخت و په‌تی بۆ خوای گه‌وره بی‌بایه‌خدان به‌هېچ جیا‌وازیه‌ک ته‌نھا جیا‌وازی خواناسین و کرده‌وه‌ی چاک نه‌بیټ، چاوه‌پوان کراویش نییه‌ که‌ برایه‌تی و هاوکاری له‌نیو که‌سانیکدا بلا‌وبیټه‌وه که‌ بیروباوه‌پو بیروکه‌ی جیا‌جیا په‌رت‌ه‌وازه‌ی کردین و هه‌ریه‌کیکیان بو‌بیټه‌ مولکی خو‌ویستی و ناره‌زووه‌کانی.^۱

٢- خوشه‌ويستی له پيښاو خواډا بنچينه‌ی کومه‌لگای مه‌دينه‌ بوو :

برايه‌تی له‌سهر خوشه‌ويستی له‌پيښاو خوا به‌هيزترين کول‌که‌کانی بونياتناني نوممه‌تی ئيسلامه، لاواز بوونيشی ده‌بيته‌ مايه‌ی لاوازيوونی هه‌موو بونياته‌که،^١ بويه پيغمبر ﷺ هه‌ميشه هه‌ولای دده‌دا نه‌و چه‌مکه به‌هيزيکات له‌کومه‌لگای تازه، ده‌يفه‌رموو: ((ان الله تعالى يقول يوم القيامة: أين المتحابون بجلالي اليوم اظلمهم في ظلي يوم لا ظل الا ظلي)).^٢

واته: خواي گه‌وره له‌ږوژی قيامه‌تدا ده‌فه‌رمويټ: له‌کوښ نه‌وانه‌ی يه‌کتران خوشه‌ويست له‌پيښاو مه‌زنی من، نه‌مږو ده‌يانخه‌مه ژير سايه‌ی خوم، که‌هيج سايه‌يه‌کی تر نييه جگه له‌سايه‌ی من.

ئينجا نه‌و خوشه‌ويستيه‌يش کاريگه‌ری خوی بوو له‌کومه‌لگای تازه‌دا، نه‌نه‌س ﷺ ده‌گيرټته‌وه: ((نه‌بو ته‌لحه له‌هه‌موو نه‌نصاره‌کان دارخورماي زوړتر بوو له‌مه‌دينه، له‌هه‌مووشيان به‌لايه‌وه خوشه‌ويستتر نه‌وانه‌ی به‌يروحا بوون، که‌به‌رانبه‌ر مزگه‌وته‌که‌ی پيغمبر ﷺ بوو، پيغمه‌مبه‌ری خوا ﷺ خويشی ده‌چووه نيو نه‌و باخه‌و ناويکی سازگاری هه‌بوو ليی ده‌خواردوه، جاکاتيک نه‌م نايه‌ته دابه‌زی: ﴿لَنْ نَّأَلُوا الْإِلَهَ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٩٢﴾ (آل عمران: ٩٢). نه‌بو ته‌لحه هه‌لساو ووتی: نه‌ی پيغمه‌مبه‌ری خوا، خواي گه‌وره واده‌فه‌رمويټ ومنيش نه‌و باخه‌ی به‌يروحام له‌هه‌موو ماله‌کانم به‌لاوه خوشه‌ويستره‌و ده‌يکه‌م به‌صه‌ده‌قه‌و چاوه‌پوانی پاداشتی ده‌که‌م له‌لای خوا، جاهه‌رچی خوا پيی خوشه نه‌نجامی بده له‌نه‌و باخه. پيغمه‌مبه‌ری ﷺ فه‌رموی: نه‌و ماله‌ت له‌قازانجدايه، نه‌و ماله‌ت له‌قازانجدايه‌و، من گويم له‌قسه‌کانت بوو، پيم باشه بيده‌ی به‌خزمانت، نه‌بو ته‌لحه ووتی: وابکه نه‌ی پيغمه‌مبه‌ری خوا، ئينجا دابه‌شی کرد به‌سهر خزمان وناموزاکانی.^٣

١- بېروانه: محمد رسول الله، عرجون ١٢٩/٣ .

٢- مسلم: كتاب البر والصلة والآداب، باب فضل الحب في الله، ورحمة ٢٥٦٦ .

٣- بېروانه: السيرة النبوية الصحيحة ٢٥٤/١، وانظر: البخاري، ارقام ٤٥٥٤، ١٤٦١، ٥٦١١ .

۳- ناموزگاری کردن له نیو برایاندا :

٣- البخارى: كتاب الصوم، باب الوصال الى السحر، ورقمه ١٩٦٨ .

٤- نہ خیر، تائہ و کاتہی ستایشیان بکہن ودوعای چاکہیان بؤ بکہن :

نہ نصارہ کان مہلدہ سان بہلدانہوی موہاجرہ کان و، فہ زلیٰ نہوانیشیان دہدا بہ سہر خویاندا، نہ بو مورہیرہ دہ فہرمویت: نہ نصارہ کان بہ پیغمبر ﷺ یان ووت: دارخورماکانمان دابہش بکہ لہ نیوان نیئمہ وبراکانماندا، فہرموی: نہ خیر، ووتیان: باہلسن بہ نہرکہکانی ولہ بہرو بومہ کہیدا بہ شداریان دہکہین، ووتیان، بہ لئی بہ سہر چاوہ .^١

نہم فہرمودہیہ نہوہ دہگہیہ نیت کہ نہ نصارہ کان پیشنیاران کردہ سہر پیغمبر ﷺ مالہ کانیان بہش بکات لہ گہل موہاجرہ کاند، مالہ کانیشیان بریتی بوو لہ دارخورماو، پیغمبر ﷺ پازی نہ بوو، ویستی دلنہ وایان ستمی تیانہ بیت لہ دژیان، بہوہی کہ خواہ نیتی نہو باخانہ لہ دہست نہ دہن، بؤیہ نہ نصارہ کان بہ موہاجرہ کانیان ووت: نہرکی باخہ کانمان لہ سہر لادہن وہکو ئاودیری ویزار کردن، بہ شدارتان دہکہین لہ بہرہ مہ کہیدا، نیتر پیغمبر ﷺ نہو بؤ چوونہی پیباش بوو .^٢

موہاجرہ کان سوپاسی نہم کردہوہوہ لویستہ بہرزانہیان کرد بؤ برا نہ نصارہ کانیان و، ووتیان: نہی پیغمبرہری خوا، ہرگیز کہ سانیکمان نہ بینوہ بہم شیوہ جوانہ دلنہ وایی بکہن و، بہ خشندهی بکہن، کاروئہرکیان لہ سہر لابر دین ولہ بہرہ میشدا بہ شدارمان دہکہن، تہنانت واگومان دہبہین پاداشت ہہمووی بؤ نہوان بیت، ووتی: نہ خیر، تائہ و کاتہی ستایشیان بکہن ودوعای خیریان بؤ بکہن .^٣

لہ ناماژہ کردنی موہاجرہ کانیش بؤ پاداشت نہوہ دہردہ کہ ویت تاجہند وابؤ چوونیان بؤ ژیان دواپوژ قوول بووہو، زالبوہتہ سہر بیروباوہر پاندا .^٤

١- البخاری: المزارعة رقم ٢٣٢٥ .

٢- بیوانہ: التاريخ الاسلامی ٢٩/٤ .

٣- مسند احمد: ٢٠١/٣، وبرقم ١٣٠٧٥ ط/الرسالة، وقال الشيخ شعيب، والشيخ عادل مرشد: اسنادہ صحیح

علی شرط الشیخین. وانظر: ابن ابی شیبہ ٦٨/٩، رقم ٦٥٦١ .

٤- بیوانہ: التاريخ الاسلامی للحمیدی ٢٩/٤ .

نېنجا پټغمبر ﷺ ويستی پاداشتی نه نصاره کان بداته وه له سر نه وه له وېستی و جوامیريانه ی پېشکه شيان کرد به برا موهاجيره کانيان، ((نه نه س ده گټر پټه وه که پټغمبر ﷺ بانگی نه نصاره کانی کرد بؤ نه وې خاکی به حره بينيان بؤ ته رخان بکات، به لام نه وان پازی نه بوون و، ووتيان مه گهر چی به نيمه ده دهيت به برا موهاجيره کانيشمانی بدهيت، پټغمبر ﷺ فرمووی: ((إما لا، فاصبروا حتی تلقونی فانه سيصیبکم بعدی أثره))^۱ واته: نه گهر هر پازی نابن، نارام بگرن تا به من ده گهن (له سر حه وزی که وسه) چونکه له پاش من نيوه تووشی خو په رستی ده بن .

نهم برايې تی په ئامانجه کانی خو ی به ديه ټنا، په کيک له وانه لا بردنی دلته نگی موهاجيره کان وپشتگير کړدنيان، هه روه ها هه لسانه وې ده وله تی تازه، چونکه هيچ ده وله تيک ناتوانيت هه لسی له سر بڼه مای په کبوونی خه لکی نه بيت، په کبوون و پالېشتيش به دی نايهت به بې دروستبوونی برايې تی وخوښه ويستی، هه موو کومه ليک په يوه ندی خوښه ويستی وبراېه تی راسته قينه دروست نه کهن له نيوان خو ياندا، هه رگيز ناتوانن په کبگرن له سر بڼه مایه کی دياريکراو، نه گهر په کبوونيش به راستی دروست نه بيت له نه ته وه و کومه لدا، هه رگيز ده وله تيان لی پيکنايهت .^۲

۵- میرانگرتن به برايې تی :

ميژووی مړوفايه تی به گشتی پروډاوېکی به کومه لی به خو وه نه بينيوه، وه کو پروډاوی پيشوازي کړدنې نه نصار له موهاجيره کان، به خوښه ويستی کی بيته ندازه و به خشنده ييه کی بيوينه وه و به شداریه کی کاریگه روه، کيپرکييان ده کرد بؤ دالده دان وده ست خسته ژړبار، پټغمبر ﷺ نه و برايې تيبه ی کرده ليپر سراویتی کی راسته قينه له نيو نه و برايانه داو ((خوای گه وره مافی میراتی به ستووه به نه و برايې تی په وه به دهر له مافه کانی خزمایه تی، په کيک له حکمه ته کانی نه و کاره يش نه وه بوو راستی برايې تی ئيسلامی به شيوه په کی ناشکرا دهر که ویت له بیری موسلماناندا و

۱- البخاری: مناقب الانصار، رقم ۳۷۹۴ .

۲- فی ظلال القرآن: ۳۵۲۶/۶ .

دل‌نیابن له‌وهی که نه‌و برایه‌تی یه بریتی نییه له‌هه‌ندی دروشم وقسه‌ی په‌تی)).^۱
 ماوه‌ی سه‌رتای کۆچکردنیش نه‌نصارو موهاجیره‌کانی خسته به‌رانبه‌ر
 لیپرسراویتییه‌کی تایبه‌ت له‌هاوکاری و پشتگیری کردن له‌یه‌کتر، به‌هوی نه‌وه‌ی
 موهاجیره‌کان مال و حالی خویان به‌جیه‌یشتبوو له‌مه‌ککه‌و به‌میوانی هاتبوونه لای
 برا نه‌نصاره‌کانیان له‌مه‌دینه، بۆیه نه‌و برایه‌تییه زامنی به‌دیپنانی نه‌و
 لیپرسراویتییه‌بووکه له‌پاستیدا زیاتر له‌برایه‌تی دایک و باوک به‌هیزتربوو، جاکاتی‌ک
 موهاجیره‌کان جیگیر بوون له‌مه‌دینه و ئیسلام ده‌سه‌لاتی و هرگرت گیانی ئیسلامه‌تی
 بوو به‌تاکه په‌گیکی سروشتی بۆ کۆمه‌لگای تازه له‌مه‌دینه .

کاتی‌ک موهاجیره‌کان پراhtن له‌گه‌ل که‌شی مه‌دینه و شاره‌زایی پینگا‌کانی به‌ده‌ست
 هیئانی پۆزی بوون و، ئینجا پاش وهرگرتنی ده‌ستکه‌وته‌کانی به‌در، مه‌سه‌له‌ی
 میراتی گه‌راپه‌وه بۆ دۆخی سروشتی گونجاو له‌گه‌ل فیتره‌تی ئاده‌میزاد له‌سه‌ر
 بنه‌مای خزمایه‌تی، میراتگرتنی نیو به‌برا بووه‌کان لایه‌را، به‌ده‌قی قورئانی پی‌روژ:
 ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَّهَدُوا مَعَكُمْ فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ
 أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الانفال: ۷۵) .

نه‌م نایه‌تی نه‌سخی مه‌سه‌له‌ی میراتگرتنی به‌برا بووه‌کان کرد^۲، به‌لام
 پشتگیری‌کردن و نامۆزگاری و میوانداری هه‌رمایه‌وه له‌نیویاندا، چونکه ئیبنو عه‌بباس
 پوونی‌کردوه‌ته‌وه کاتی‌ک گه‌یشتوه‌ته نه‌م نایه‌ته: ﴿وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوْلَىٰ مِمَّا
 تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَنُكُمْ فَتَأْتُوهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 كَانَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا﴾ (النساء: ۳۳) .

که (ولکل جعلنا موالی) مه‌به‌ستی میراتگرانه، (والذین عقدت ایمانکم).
 موهاجیره‌کان کاتی‌ک هاتنه مه‌دینه، میراتگری نه‌نصاریه‌کان بوون له‌جیاتی
 که‌سه‌کانیان به‌هوی نه‌و برایه‌تییه پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌نجامیدا له‌نیویاندا، جا کاتی‌ک
 نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿ولکل جعلنا موالی﴾ نه‌وه‌ی نه‌سخ کرد، ئینجا فه‌رمووی:

۱- بیروانه: فقه السيرة للبوطي ۱۴۹ .

۲- بیروانه: السيرة النبوية الصحيحة ۲۴۶/۱ .

﴿واللذين عقدت ايمانكم﴾، واتا: له پشتگیری و میوانداری و ئامۆژگاری.^١

٦- به‌های مرقّایه‌تی و به‌های نمونه‌یی:

له پێگه‌ی په‌یوه‌ندی به‌هیزی نیوان موهاجیر و ئه‌نصاره‌کان، چه‌ند به‌هایه‌کی مرقّایه‌تی و کۆمه‌لایه‌تی نمونه‌یی به‌رپا بوو که پێشتر کۆمه‌لگای خپله‌کی شتی وای به‌خۆیه‌وه نه‌بینیبوو.

٧- توانندنموی جیاوازیه‌هه‌ریمی و هۆزایه‌تیه‌کان:

له‌ناوبردنی جیاوازی هه‌ریمی و هۆزایه‌تی کاریکی ئاسان نیه له کۆمه‌لگه نه‌فامه‌کاندا، چونکه ئه‌وان ئایینیان بریتیه له ده‌مارگیری، جا ئامانج له مه‌سه‌له‌ی به‌براکردنیان توانندنه‌وه‌ی ئه‌و جیاوازییانه‌ بوو به‌ شیوه‌یه‌کی پاستی له‌ناو خودی ئه‌و دوو به‌ره نه‌فامه‌وه.

له پاستیدا هه‌ندئ له‌وه‌خۆشیانه‌ی تووشی پیزی ئیسلامی هاوچه‌رخ ده‌بیّت بریتین له زالبوونی گیانی هه‌ریمایه‌تی و ده‌مارگیری له دلی هه‌ندیک له بانگخوازه‌کاندا، ئه‌م نه‌خۆشیانه‌ش پێگه‌ له نیوان ئه‌وان و زالبووندا، پێزه‌کان لاواز ده‌کات، به‌لکو په‌رته‌وازه‌شی ده‌کات و موسلمانان سه‌رقالی خۆیان ده‌بن له جیاتی بایه‌خدان به‌ ئامانجه‌گه‌وره‌کان. ئه‌وانه‌ش هه‌لقولای نه‌خۆشی ده‌روونی هه‌ندیک له موسلمانانه به‌هۆی دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له قورئانی پیرۆز و سوننه‌تی پيغمبر ﷺ، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌سه‌ریان په‌روه‌رده نه‌بوون ململانی و کینه له نیوانیاندا په‌یدا ده‌بیّت.

موسلمان له‌م پۆژگاره‌دا پتویستی زۆریان هه‌یه به‌و براهیه‌تیه‌ی که له نیوان موهاجیر و ئه‌نصاره‌کاندا پوویدا، چونکه مه‌حاله ژیانیکی موسلمانانه‌ی پڕ له سه‌روه‌ری ده‌ست پێ بکریته‌وه، ئه‌گه‌ر کۆمه‌لگا ئیسلامیه‌کان خۆیان نه‌پارێزنه‌وه به‌و ئاکاره جوانانه‌وه و، به‌رز نه‌بنه‌وه بۆ ئه‌م ئاسته ئیمانییه به‌رز.

٨- براهه‌تی نیوان موسلمانان هویه‌که بۆ ده‌سه‌لاتی واتایی:

به‌ده‌ست هیتانیشی له پینگه‌ی په‌روه‌ده‌کردنی تاکه‌کان ده‌بی‌ت له‌سه‌ر ئیسلام و ناماده‌کردنی سه‌رکرده‌کان و نه‌هیشتنی هۆکاره‌کانی جیاوازی و په‌رته‌وازه‌بوون و کارکردن به‌بنچینه‌کانی یه‌کگرتن.^١

گرنگترین بنه‌ماکانی یه‌کگرتن بریتین له: یه‌کبوونی بیروباوه‌پ و راسته‌قینه‌یی هاتنه‌پال ئیسلام و به‌دی هیتانی براهه‌تی له‌نیوان موسلماناندا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمووی‌ت: ﴿وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنُصْرِهِ وَإِلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ (١٢) وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَئِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ٦٢-٦٣).

هه‌روه‌ها فه‌رمووی‌ته‌ی: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (الحجرات: ١٠).

که‌سی‌ک ناتوانی‌ت شیرینی ئیمان بچه‌ژیت تاکو براهه‌تی به‌دی نه‌هیتیت، پیغمبر ﷺ ده‌فه‌رمووی‌ت: ((ثلاث من كن فيه وجد بهن حلاوة الايمان: ان يكون الله ورسوله احب اليه مما سواه، وان يحب المرء لا يحبه الا الله، وان يكره ان يعود في الكفر كما يكره ان يقذف في النار))^٢ واته: سی‌شت له‌هه‌ر که‌سی‌ک هه‌بن شیرینی ئیمان ده‌چیژیت: خوای گه‌وره و پیغمبره‌که‌ی له‌هه‌موو که‌سی‌کی تر خۆشه‌ویستتر بن‌لای، هه‌ر که‌سی‌کیش هه‌رکی‌ی خۆش ویست له‌پیناو خودا خۆشی بویت، هه‌روه‌ها پینیشی ناخۆش بی‌ت بگه‌رپته‌وه بۆ بی‌باوه‌پی وه‌کو چۆن پینى ناخۆشه‌فری بردپته‌ناو ناگه‌روه.

براهه‌تی له‌پیناو خودا گرنگترین نه‌وه‌یانه‌یه‌که‌کارده‌کات بۆ خۆپاگرتن له‌پرووی سه‌ختترین ده‌رده‌سه‌ری که‌تووشی موسلمانان بی‌ت، هه‌روه‌ها تیگه‌یشتنی

١ - به‌پوانه: فقه‌التمکین فی القرآن للصلابی (٢٥٢).

٢ - به‌پوانه: البخاری، کتاب‌الایمان، باب‌حلاوة‌الایمان، ورقمه (١٦).

ته‌اوو بۆ برایه‌تی ده‌بیته مایه‌ی یه‌کگرتنی پړیزی موسلمانان و به‌هیز بوونیان و، سهربه‌رزی و ده‌سه‌لاتیان.^۱

۹- هه‌ندی له چاکیه‌کانی ئه‌نصار:

أ- خوای گه‌وره ناوی ناون (الانصار): خوای گه‌وره و پيغمبره‌که‌ی ﷺ ئه‌م ناوه‌یان لی ناون، کاتیک به‌یعه‌تیا دا له‌سهر ئیسلام و په‌نای خاوه‌ن باوه‌پانیان دا و ، ئایینی خویان سهرخست، ئه‌وان پيشتەر به‌و ناوه نه‌ده‌ناسران، غه‌یلانی کوپی جه‌ریر ﷺ ده‌لێت: به‌ ئه‌نه‌سم وت (خوای لی پازی بیّت)، ئایا ئیوه به‌ ئه‌نصار ده‌ناسران، یان خوا به‌و شیوه‌یه ناوی ناون؟ وتی: به‌لکو ئه‌وه ناوانی خوای گه‌وره‌یه بۆ ئیتمه،^۲ سه‌باره‌ت به‌ چاکیه‌کانیشیان ئه‌وه‌نده زۆره له ژماردن نایه‌ن. هه‌ندیکیان له قورئان باسکران، به‌وانه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَاوَا وَنَصَرُوا أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ (الانفال: ۷۴)، ﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَٰئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمُ الْبُيُوتُ الَّتِي هُمْ فِيهَا يَكُونُونَ﴾ (التوبة: ۱۰۰)، ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِبُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (الحشر: ۹)، فه‌رمووده‌کانیش هه‌ر زۆرن، له‌وانه:

ب- خۆشه‌ویستی پيغمبر ﷺ بۆ ئه‌وان: له‌ ئه‌نه‌سه‌وه (په‌زای خوای لی بیّت) فه‌رموویه‌تی: پيغمبر ﷺ ئافره‌تان و مندالانی بینى - ده‌لێت واده‌زانم له‌ شاییه‌که‌وه - ده‌که‌پانه‌وه و هه‌ستایه‌وه و پێی فه‌رموون: ... ((اللهم انتم من احب

۱- به‌وانه: نظريات في رسالة التعاليم، محمد عبدالله الخطيب، محمد عبدالعليم حامد، (۲۶۲) به‌ ده‌ستکاریه‌وه.

۲- البخاري، كتاب مناقب الانصار، باب مناقب الانصار رقم (۳۷۷۶).

الناس الى))^١ واته: سئ جار فهرمووی: خوايه ئه‌وانه خوښه‌ويسترين که‌سن له‌لای من.

ج- خوښه‌ويستنی ئه‌نصار نيشانه‌ی ئيمان و، پق لیبوونيان نيشانه‌ی نيفاقه ، هه‌ر که‌سێك خوښيانی بویت خوښه‌ويستی خوا به‌ده‌ست ده‌هێنی، که‌سێكيش پقی لیبان بێته‌وه، به‌ت به‌خت ده‌بێت به‌قینی خوا: له‌به‌پائی کوپی عازیبه‌وه هاتووه فهرموویه‌تی: گویم له‌ پيغمه‌مبه‌ر بوو ﷺ ده‌یفه‌رموو: ((الانصار لایحبه‌م الا مؤمن، ولا یغضه‌م الا منافق، فمن احبه‌م احبه‌ الله، ومن ابغضه‌م ابغضه‌ الله))^٢ واته: ئه‌نصاره‌کان ئيماندار نه‌بیت خوښيانی ناویت، مونا فیکیش نه‌بیت پقی لیبان نابیته‌وه، هه‌ر که‌سێك خوښيانی بویت خوا خوښی ده‌ویت، هه‌ر که‌سێكيش پقی لیبان بیت خوا پقی لیبه‌تی.

د- شایه‌تی داوین پاک و ئارامگرتنی بۆ داوین: له‌ عایشه‌وه (په‌زای خوای لئ بیت) فهرموویه‌تی: پيغمه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: ((ما یضر امرأه‌ نزلت بین بیتین من الانصار او نزلت بین ابویها))^٣ واته: هیه‌ج زیانی نیه، یان جیاوازی نیه، ئافره‌تێك مائی له‌نیو دوو مائی ئه‌نصاردا بیت، یان له‌ نیو دایک و باوکی دابیت.

ه- ئه‌گه‌ر کۆچکردن نه‌بوایه پيغمه‌مبه‌ر ﷺ هه‌زی ده‌کرد یه‌کێک بوایه له ئه‌نصاره‌کان:

پيغمه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: لو ان الانصار سلکوا وادیا او شعبا لسلکت وادی الانصار، ولو لا الهجرة لکنت امرأه‌ من الانصار"^٤ واته: ئه‌نصاره‌کان به‌ دۆلێک یان پچه‌ پێگه‌یه‌کی نیو شاخه‌کاندا برۆن، منیش له‌گه‌ڵ ئه‌وان ده‌بم، ئه‌گه‌ر کۆچکردنیش نه‌بوایه منیش یه‌کێک ده‌بووم له‌وان.

١ - البخاري، کتاب مناقب الانصار، رقم (٣٧٨٥).

٢ - البخاري، کتاب مناقب الانصار، باب حب الانصار من الايمان رقم (٣٧٨٣).

٣ - رواه احمد (٢٥٧/٦)، وابن حبان (٧٢٦٧)، والحاكم (٨٣/٤)، والبزار (٢٧٩٢ و ٢٧٩٣) ومجمع الزوائد (٣٩/١٠).

٤ - البخاري: مناقب الانصار رقم (٣٧٧٩).

و- دوعاگردنی پیغمبر ﷺ بۆ ئه وان و مندال و خیزانه کانیان:

بوخاری له عہدولای کوپی فہزلہ وہ دہگیریتہ وہ کہ گوئی له ئہ نہسی کوپی مالیک بووہ فہرموویہ تی: خہ مبار بووم بۆ ئہ وانہی تووشی ہاتن له حہ پرہ، جا کاتیک زہیدی کوپی ئہرقہم ناگادار بوویہ وہ له دلتنگی و خہ مباریم بۆی نووسیم کہ گوئی له پیغمبر ﷺ بووہ فہرموویہ تی: ((اللہم اغفر للانصار ولابناء الانصار)) واتہ: خواہی له ئہ نصارہ کان و کوپرہ کانیان خوش بہ. ئیبنو فہزل گومانی بووہ لہ وہی ئایا پیغمبر ﷺ دوعای بۆ کوپرہ زاکانیشیان کردییت.

ہہروہا ئہ نہس (پرہزی خوای لی بیئت) دہگیریتہ وہ کہ پیغمبر ﷺ فہرموویہ تی: الانصار کرشی وعیبتی، والناس سیکثرون ویقلون، فاقبلوا من محسنہم وتجاوزوا عن مسیئہم" واتہ: ئہ نصارہ کان جیگای نہینی و پی سپاردنی من، خہلکی ہہر له زیادبووندان و ئہ وان له کہم بووندان.^۱

ہہروہا له ئہ بوقہ تادہ وہ ہاتوہ، گوئی له پیغمبر ﷺ بووہ لہ سہر مینبہرہ وہ فہرموویہ تی:

((... فمن ولي الانصار فليحسن الي محسنهم، وليتجاوز عن مسيئهم، ومن افزعهم فقد افزع هذا اللذي بين هاتين - و اشار الى نفسه)) واتہ: ہہر کہ سیک بوو بہ فہرمانپرہ وای ئہ نصار با چاکہ له چاکہ کاریانہ وہ و ہریگریٹ و، چاوپووشی له خراپہ کاریان بکات، ہہر کہ سیکیش ترس و بیم و بخاتہ دلانہ وہ، ئہ و کہ سہ بہرامبہر من ئہ وہی کردوہ.

۱ - ئیبنو حہجہر دہلث: ناماژہ یک تیادیہ بۆ موسلمان بوونی ہوزہکانی عہرہب و عہجہم، کہ ئہ وانہ چہند بہرامبہر ہوزی ئہ نصاری، ئیتر ئہ نصارہ کان ہہرچہ نیکیش له پڻگای مندال بوونہ وہ زیاد بکہن ہہر ناگہ نہ ئہ وہ موو خہلکی کہ موسلمان دہبن، لہ وانہ شہ پیغمبر ﷺ) ناگادار کرابیتہ وہ کہ ئہ وان بہ پرہایی کہم دہکہن.... فتح الباری: (۱۲۲/۷).

باسی سییه‌م: ده‌ستوری مه‌دینه

پیغمبر ﷺ) ه‌لسا به پ‌یک‌خستنی په‌یوه‌ندییه‌کان له‌نیوان خه‌لکی مه‌دینه، له‌ باره‌شه‌وه نووسراویکی نووسیووه سه‌رچاوه میژوویییه‌کان باسیان کردووه، ئامانج له‌ ئه‌و نووسراوه - یان په‌په‌یه - پوون کردنه‌وهی په‌یوه‌ست بوونی ه‌موو لایه‌نه‌کان له‌ مه‌دینه‌وه، دیاری کردنی ماف و ئه‌رکه‌کان له‌ سه‌رچاوه میژوویییه‌ کۆنه‌کان ئه‌م بابته‌ له‌ ژیر ناوی (الکتاب) و (الصحیفة) باسکراوه، به‌لام توژیینه‌وهی نوییه‌کان به‌ ده‌ستور ناویان بردووه.

دکتۆر ئه‌کرم زیاتولعومهری له‌ کتیبی (السيرة النبوية الصحيحة) دا لیكۆلینه‌وهی کردووه سه‌باره‌ت به‌ ده‌ستوره، وتویه‌تی: ... کۆی پ‌یگه‌کانی ئه‌و ده‌ستوره به‌رز ده‌بن بۆ ئاستی فه‌رمووده‌ پاسته‌کان.^١

ه‌روه‌ها ئه‌وه‌شی پوون کردۆته‌وه که شیوازی ئه‌و ده‌ستوره په‌سه‌نایه‌تی ده‌ستوره‌که ده‌رده‌خات، چونکه ده‌قه‌کانی پ‌یکهاتوون له‌ ه‌ندی وشه و ده‌برپ‌ین که باو بووه له‌ سه‌رده‌می پیغمبر ﷺ و دواتر به‌کاره‌ینانی که‌م بووه‌وه تاکو وای لیها‌ت ته‌نها پسپۆره‌کان له‌ میژووی ئه‌و سه‌رده‌مه نه‌بی‌ت که‌س شاره‌زای نیه‌ ده‌رباره‌یان، هیچ ده‌قیکیش نیه‌ له‌و ده‌ستوره‌دا، پیا‌ه‌ل‌دان، یان شکاندنه‌وهی که‌سی تیا‌بی‌ت له‌سه‌ر ئاستی تاک یان کۆمه‌ل، بۆیه ده‌کریت ب‌ل‌یین ده‌ستوریکی په‌سه‌نه و ساخته‌ نیه،^٢ ئینجا لی‌کچوونیکی زۆر ه‌یه له‌نیوان شیوازی ده‌ستوره‌که‌و شیوازی نووسراوه‌کانی تری پیغمبر ﷺ که ئه‌وه‌ش سه‌لماندنیکی تری پی‌ ده‌دات.

یه‌که‌م: نووسراوه‌که‌ی پیغمبر له‌ نیوان موها‌جیر و ئه‌نصار و جووله‌که‌کاندا: ده‌قی ده‌ستوره‌که:^٣

١- ئه‌مه نووسراویکه له موحه‌مه‌د ﷺ (پیغمه‌بری خوا) له‌نیوان ئیماندار و

١ ب‌روانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (٢٧٥/١).

٢ تنظیمات الرسول الاداریة فی المدینة لصالح العلی (٥،٤).

٣ مجموعة الوثائق السياسية لمحمد حميدالله ص ٤١-٤٧ وابن مشام (١٤٧/٢-١٥٠).

موسلمانان له قورهيش (خه لکي په سريب) و، هر که سيکيش هاتوته پاليان و جيهادي له گه لئاندا کردوه.

۲- نه وان ته نها خويان - له نيو خه لکيدا - نه ته وه په کي سه ربه خون.

۳- موهاجره کان له قورهيش له سره حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام، له خوينبایي به شداری ده که ن و، پژگارانہی ديليان پیکه وه ددهن، به چاکه و دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۴- به نو عه وف له سره حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام، هاوکاري په کتر ده که ن له خوينبایي و هم مو تايه په کيانش پژگارانہی ديلي خويان ددهن به چاکه دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۵- هه روه ها به نو حاريس (کوپي خه زره ج) له سره حالي خويان وه کو کاتي هاتني ئيسلام، هاوکاري په کتر ده که ن له خوينبایي و، هم مو تايه په کيانش پژگارانہی ديلي خويان ددهن به چاکه و دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۶- به نو ساعیده له سره حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري په کتر ده که ن له خوينبایي و، هم مو تايه په کيانش پژگارانہی ديلي خويان ددهن به چاکه و دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۷- به نو جوشه م له سره حال خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و، هاوکاري په کتر ده که ن له خوينبایي و، هم مو تايه په کيانش پژگارانہی ديلي خويان ددهن به چاکه و دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۸- به نو نه جار له سره حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري په کتر ده که ن له خوينبایي و هم مو تايه په کيانش پژگارانہی ديلي خويان ددهن به چاکه و دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۹- به نو عه مري کوپي عه وف له سره حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري په کتر ده که ن له خوينبایي و هم مو تايه په کيانش پژگارانہی ديلي خويان ددهن به چاکه و دادگهري له نيوان خاوهن باوه پاندا.

۱۰- به نو نه بيت له سره حالي خويانن وه کو کاتي هاتني ئيسلام و هاوکاري

یه کتر ده کهن له خوینبایی و هه موو تایه فیه ک پزگارانه ی دلی خوین ده دهن به چاکه و دادگهری له نیوان خاوهن باوه پاندا.

۱۱- به نو ئه وس له سهر حالی خوینان وه کو کاتی هاتنی ئیسلام و هاوکاری یه کتر ده کهن له خوینبایی و هه موو تایه فیه ک پزگارانه ی دلی خوین ده دهن به چاکه و دادگهری له نیوان خاوهن باوه پاندا.

۱۲- ئیمانداران نابیت که سیڅ به جی بهیڅن له نیوان خویناندا قه رزار بیت یان مندالی زور بیت و پیویسته دهستی یارمه تی بو دریز بکه، له پزگارانه و خوینباییدا، هه روه ها ئیماندار بوی نیه هاوپه یمانیتی یاریده ده ریڅی ئیماندار یڅی تر بکات به بی خوی.

۱۳- خاوهن باوه په له خوا ترسه کان، له دژی هه ر که سیڅن له نیو خویناندا سته مکار بیت، یان بیه ویت به رگری بوخوی به دهست بهیڅنیت به سته م، یان گونا و دوژمنایه تی و خراپه له نیوان خاوهن باوه پاندا دروست بکات، هه موویان ده بیت دژی بوهستن ئه گهر کوپی یه کیڅیش بیت له خوینان.

۱۴- هیچ ئیماندار یڅ بوی نیه ئیماندار یڅی تر بکوژیت له پیناو بی باوه پڅدا یان پشتگیری بیباوه پڅ بکات له دژی ئیماندار یڅ.

۱۵- په نای خوی گه وره یه ک په نایه، کام له خاوهن باوه پان پله و پایه ی که متره ده توانیت په نا بدات، خاوهن باوه پانیش هه موویان له نیو خویناندا پشتیوانی یه کترین.

۱۶- هه ر که سیڅیش له جوله که کان شوینی ئیمه بکه ویت، پشتگیری لی ده کړیت و سته می لی ناکړیت و پشتگیری که س ناکړیت له دژی.

۱۷- ناشتی برودار انیش یه ک ناشتیه، برودار یڅ به جیا له بروداره کانی تر نابیت ناشتی نه نجام بدات له شه پڅدا که له پیناو خوادا بکړیت مه گهر یه کسان و دادگهری نه بیت له نیوان خویناندا.

۱۸- هه رچی که سانیکیش غه زامان له گه لدا بکه، هه ندیکیان به دوی نه وه کانی تر دا دین.

- ١٩- بروداران په کسانن سه بارهت به وې که به سراندا دېت له پېناو خوادا.
- ٢٠- خاوهن باوه په له خوا ترسه ګان له سر چاکترين و پاسترین پېازن هېچ بته رستیکش بوی نيه په نای مالیکي قوره ش بدات، يان دالده ی که سیکيان بدات، يان پڼګه له خاوهن باوه پڼګ بګریت له دږی نه و.
- ٢١- هر که سیکش ئیمانداريک بګریت پېی ده کوږیته وه مه ګر که س و کاری کوږاوه که پازی بن به خوینبایی، هه موو ئیماندارانیش له دږی ده بن، هېچ پڼګه یه کی تریان له بهر ده مدا نيه نه و نه بیت.
- ٢٢- هر ئیمانداریکش دان بنیت به وې له م په په یه دا هاتوه و، باوه پې هه بیت به خوا و پوږی دوايی، په و نيه بوی په نای که سیک بدات تاوانبار بیت و پشتګیری ئی بګات، هر که سیش وای کرد له عنهت و پق و قینی خوی له سر بیت تا پوږی قیامهت، هېچ چاکه و دادګر یه کی ئی وهرناګریت.
- ٢٣- هر چه ندیش جیاوازیتان هه بیت له سر هر مه سه له یه ک پتویسته ده رباره ی بګه پڼنه وه لای خوا و پښتانه به وې موحه ممد ﷺ.
- ٢٤- جووله که ګان هاوکاری ئیمانداران ده ګن له خه رګر دندا، تاګو چه نګاوهر بن.
- ٢٥- جووله که ی به نی عه وف نه ته وه یه ګن له ګه ل ئیمانداراندا، جووله ئاینی خویان هه یه و، موسلمانانیش ئاینی خویان هه یه، خویان و نه وانه ی له ګه لئانان وه کو مه والی. مه ګر که سیک ستم له خوی بګات و تاوان نه نجام بدات، له و حاله ته دا ته نها خوی و خیزانه که ی خوی تیا ده بات.
- ٢٦- جووله که ی به نی نه جګار هه مان مافی جووله که ی به نی عه وفیان هه یه.
- ٢٧- جووله که ی به نی حاریس هه مان مافی جووله که ی به نی عه وفیان هه یه.
- ٢٨- جووله که ی به نی ساعیده هه مان مافی جووله که ی به نی عه وفیان هه یه.
- ٢٩- جووله که ی به نی جووشه م هه مان مافی جووله که ی به نی عه وفیان هه یه.
- ٣٠- جووله که ی به نی نه وس هه مان مافی جووله که ی به نی عه وفیان هه یه.
- ٣١- جووله که ی به نی سه عله به ش هه مان مافی جووله که ی به نی عه وفیان

ههۍه، مه گەر که سټک سته م بکات و تاوانبار بیټ، ئه واته نهها خوی و کهس و کاره که ی له ناو ده بات.

۳۲- جه فنه بنه تیره یه کن له سهعله به ههروه کو خویان.

۳۳- به نی شوته یبه هه مان مافی به نی عه و فیان ههۍه.

۳۴- ئه وانه ی له گهل سهعله به دان وه کو مه والی ههروه کو ئه وانن.

۳۵- ده ست و پیوه ندی جووله که ههروه کو ئه وانن.

۳۶- هېچ که سټکیش له ئه وان بوی نیه ده ر بچټ به پټکه پیدانی موحه ممد نه بیټ ﷺ.

(هه ر که سټکیش شه پ و ده ست درټی بکات، له دژی خوی و ئه ندامانی خیزانه که ی خوی ده ی کات، مه گەر که سټک سته می لی کرابیټ. خوی گه وره یش له سر ئه مانه پازی نیه).^۱

۳۷- جووله که خه رجیان له سر خویانه و، موسلمان خه رجیان له سر خویانه، پشتگیری کردنیش ههۍه له نیوانیاندا له دژی که سټک دزایه تی ئه م ده ستوره بکات، ههروه ها ئاموزگاری کردنیش ههۍه له نیوانیاندا، له گهل چاکه شیدا نه ک خه راپه.

۳۸- که سټک گونا هبار نابیټ به کرده وه ی هاوپه یمانه که ی و، سته ملیکراو پشتگیری لی ده کړیټ.

۳۹- ناوه وه ی یه سرب قه ده غه یه له سر ئه وانه ی په یوه نديان ههۍه به ئه م په روه.

۴۰- دراوسی ههروه کو خوته به بی زیان و گونا.

۴۱- هېچ پیروزیه کیش په نا نادرټ به مؤله تی خاوه نه کانی نه بیټ.

۴۲- هه رچی ناکوکی پروده دات له نیوان ئه وانه ی په یوه نديان ههۍه به ئه م لاپه روه، بوی کلا کرده وه ی پیویسته بگه رټنه وه لای خوا و پیغه مېر ﷺ خوا گه وره و پشتیوانه بروداره کانیش قایلن به وه ی که له م لاپه رده هاتوه.

۱- ئه وه ی له نیوان ئه م دوو که وانه وه یه له سیره ی ئیبنو هیشام وه رگېراوه.

٤٣- پټويستيشه هه موويان به رگري بکه له یه سريب. (نه قوره يش و نه پشتيوانانی ره وانه په نابدرين).^١

٤٤- نه گه ريش بانگبکړين بۆ به شداريکردن له ناشتی وړيکه وتن له سهریانه به شداري بکه، هه مان نه و مافه شيان هه یه له سهر ئيمانداران مه گه ر که سيکیان دژايه تی ئايینی خوا بکات نه وه بانگه يشتی جيبه جينا کریت.

٤٥- جوله که کانی نه وس، خویان و مه والیبه کانیا، حالیان حالی نه وانه یه په یوه نديدارن به م لاپه په یه وه، له گه ل چاکه ی ته واوله لایه ن نه و که سانه وه، چاکه يش وه کو خراپه نییه، هه ر که سيک کرده وه یه ک نه نجام بدات، له گه ل خويدا نه نجامی ده دات، خوی گه وره يش له سهر نه وه ی له م لاپه په دا هاتووه پازيیه.

٤٦- نه م نووسراوه نابيته پيگر له گه يشتن به سته مکار و تاوانبار، هه ر که سيکيش ده ربجيت، یان دانیشيت له مه دینه، دلنیا و بی ترس ده بيت، مه گه ر که سيک سته م بکات یان تاوانبار بيت، خوی گه وره يش په نای هه موو چاکه کاریکه، هه روه ها موحه مه ديش ﷺ.^٢

دووم: هه ندیک په ندو ئاموزگاری سه باره ت به ده ستوره که (نوسراوه که).

١- دیاریکردنی چه مکی ئومه ت:

نه و ده ستوره (نوسراوه) هه ندیک بنه مای گشتی له خوگرت، که ده ستوره نوییه کانیش تا کو ئیستا ده یه ئننه وه، پيشه نگی نه و بنه مایانه يش دیاری کردنی چه مکی نه ته وه یه، چونکه نه ته وه له و لاپه په دا موسولمانان هه مويان ده گریته وه. به موهاجیرو نه نصاره وه، هه روه ها که سانیکي تر که خویان دابيته پالیان وه جیهادیان له گه ل دا بکه، نه وان هه موويان پیکه وه نه ته وه یه کن له ناو خه لکید.^٣ نه مه يش شتيکی نوی یه له ميژوی ژيانی سیاسی له دورگی عه رب، چونکه پيغمبر ﷺ نه وانی گواسته وه له دروشمی هوزايه تی و پاشکویه تی بوی، به ره و دروشمی نه ته وه که هه موو که سيک ده گریته وه له وانه ی ئايینی تازه یان هه لېزاردووه،

١- نه مه ی نئو دوو که وانه که له ئيبنو هيشامه وه یه.

٢- بېروانه: مجموعة الوثائق السياسية (٤٧/٤١)، هه روه ها بېروانه: ابن هشام (٥٠٤-٥٠١/١).

٣- بېروانه: التاريخ السياسي والعسكري، د. علي معطي (١٦٩).

توانه‌وه له کومه‌لی موسلمانانه‌وه و بوون به يه‌ک نه‌ته‌وه^١ پټکه‌وه به‌ستراو به په‌يوه‌ندی بيروباوه‌ړ نه‌ک خزمایه‌تی، چونکه هه‌ست و بيروبوچوون و پووگه و خوښه‌ويستمان بؤ خوايه نه‌ک بؤ هوژ، په‌نا بردنيانیش بؤ شهرعه نه‌ک بؤ داب و نه‌ريت، به‌م شتانه‌ش خوځيان جياکردوته‌وه له هه‌موو خه‌لکي، ئه‌م په‌يوه‌نديانه ته‌نها تاييه‌تن به موسلمانانه‌وه، که‌سانی تر ناگړيته‌وه له جووله‌که و هاوپه‌يمانه‌گانيان.

بيگومان جياکردنه‌وه‌ی کومه‌لی ئايني مه‌سه‌له‌يه‌کی مه‌به‌ست بوو، ئامانجيش تيايدا زياتر يه‌کگرتن و شانازيکردن بوو به خوځيانه‌وه^٢ نه‌ويش زياتر له‌وه‌دا دهرده‌که‌ويټ کاتيک که جيابوونه‌وه له هه‌مووان به‌يه‌ک قبيله و پووکړنه که‌عبه پاش سيانزه يان حه‌فده مانگ له به‌يتولمه‌قدیس.^٣

ئينجا پيغه‌مبه‌ر ﷺ هر به‌رده‌وام بوو له جياکردنه‌وه‌ی هاوه‌لانی له زؤر بابۀ‌تدا، بؤيانيشی پوون کرده‌وه که مه‌به‌ستی ناقایلی جووله‌که‌کانه، بؤ نمونه جووله‌که‌گان به پيلاوه‌وه نوږټ‌ناکه‌ن، به‌لام پيغه‌مبه‌ر ﷺ مؤله‌تی هاوه‌لانی دا که نوږټ‌بکه‌ن به پيلاوه‌وه هه‌روه‌ها جووله‌که‌گان نيشانه‌ی پيرييان په‌نگ نه‌ده‌کرد، بؤيه موسلمان سپيټی سر و پيشيان به خه‌نه و جوړه پوه‌کيک که ته‌می پي ده‌وترا په‌نگ ده‌کرد هه‌روه‌ها جووله‌که پوژي عاشورا به‌پوژوو ده‌بوون، به‌لام پيغه‌مبه‌ر ﷺ له کوتايی ژيانيدا برياريدا پوژي توپه‌ميش له‌گه‌ل ده‌ی موحه‌په‌م به‌پوژوو بيټ وه‌کو جياوازيه‌ک له‌گه‌ل نه‌وان.^٤

ئينجا پيغه‌مبه‌ر ﷺ بڼه‌مای به پيچه‌وانه پويشتنی جگه له‌خوځيانی بؤ بريار دان و فه‌رموی: ((من تشبه بقوم فهو منهم))^٥ واته: که‌سيک لاسايی که‌سانیکي کرده‌وه

١ - بېوانه: التاريخ السياسي والحضاري، د. السيد عبدالعزيز سالم (١٠٠).

٢ - بېوانه: قيادة الرسول السياسية والعسكرية، احمد راتب (٩٣).

٣ - بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة (٢٩٣/١).

٤ - بېوانه: تاريخ خليفة بن خياط (٢٣، ٢٤)، و سيرة ابن هشام (٥٥٠/١).

٥ - بېوانه: تاريخ خليفة بن خياط (٢٣، ٢٤)، و سيرة ابن هشام (٥٥٠/١).

له نه وانه. هره وها فرمويي تي: "لاتشبهوا باليهود" واته: لاسايي جووله كه كان مه كه نه وه. فرموده ده له و باره وه زړن، كه جياوازي موسلمانان له كه ساني تر درده خات، بيگومان لاسايي كردنه وې كه ساني تر يش ناگونجيت له گه ل شانازي كردن به خو و به رزيوونه وه به سر بيباوه پاندا، نه ميس به ربه ستيك دروست ناكات له نيوان نه وان و كه ساني تر چونكه قه واره ي كومه لي نيسلامي گه وره يه و، فراوان بوونه وه ه لده گريت و كه ستيك باوه پ به بروبواوه په كه ي به يتييت ده توانيت خو ي بداته پاليان.^٢

نه و ده ستوره جووله كه ي به به شيك له هاوالاتياني ده ولتي نيسلامي داناو و په گه زيكي سهره كيش له په گه زه كاني، بويه ماده ي شانزه نه و چه مكه ي تيا هاتووه و له ماده ي بيست و پينجيش زياتر پوښنايي خراوه ته سر كاتي ك جووله كه ي به ني عه وف به نه و ه يه ك دانراون له گه ل نيماندانان.

به م شيوه يش ده بينين كه نيسلام نه هلي كيتابي به هاوالاتي خو ي ژماردووه، تانه و كاته ي ه لده ستن به نه ركه كاني خو يان، چونكه جياوازي ثاين - به پي ي پرگه كاني ده ستوره كه - هويه ك نيبه بويه هاوالاتي نه بوون.^٣

٢- ده سه لاتي به رزيو خوا و پيغه مبره ﷺ:

ده ستوري مه كه كه بريڼه وې هه موو مه سه له كاني گيږاوه ته وه بو خوا و پيغه مبره ﷺ وه كو له ماده ي بيست و سي هاتووه، مه به ستيش له وه ناشكرايه كه بريتيه له دووپا تكدنه وې ده سه لاتي تاييه تي ثاينه كه زال بيت به سر مه دينه و ناكوكيه كان په كلايي بكاته وه بو پيگرتن له دروست بووني پشيو ي له ناو مه دينه، له هه مان كاتدا جه خت كردنه و ه يه ك بيت له سر سره رو كايه تي پيغه مبره ﷺ، له سر ده ولت،^٤ چونكه ده ستوره كه سرچاوه ي ده سه لاته، ته شريع و دادوهر ي و

١- بېوانه: السيرة النبوية الصحيحة (٢٩٣/١).

٢- بېوانه: نظام الحكم، ظافر القاسمي (٣٧/١).

٣- بېوانه: تاريخ السياسي والحضاري، د. السيد عبدالعزيز (١٠٢).

٤- بېوانه: تفسير المنار (٣٠٩/١٢).

جیبه‌جیکردنه‌کانی ده‌ستنیشان کردوه، پیغمبریش ﷺ په‌رؤشی بوو بؤ فرمانپه‌وایی خوی گه‌وره به‌ندایه‌تیه‌کی په‌تیه بؤ په‌روه‌دگار، چونکه یه‌کتا په‌رستی دیته دی و ثابین ته‌نھا بؤ خوا ده‌بیټ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِينَ الْفَئِمَّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (یوسف: ٤٠).

واته: حوکی پاسته‌قینه له‌خوایه‌تی و بیروباوه‌پ په‌رستن و مامه‌له‌کردندا ته‌نھا بؤ خوی گه‌وره‌یه، به‌وه‌حی ده‌ینیټ بؤ هه‌لټزاده‌ی خوی له‌پیغمبران وه‌پینگه نه‌دراوه به‌هیچ ئاده‌میزادیک به‌بیروبو‌چوون و ئاره‌زووی خوی قسه‌ی تیا بکات، یان به‌کوشش و به‌باش زانینی خوی برپاری تیا بدات، چونکه نه‌م بنه‌مایه بنچینه‌ی ثابینی خوایه له‌سه‌ر زمانی هه‌موو پیغمبران ناگوټ بکوپینی جیگا و کاته‌کان.^١

قورثانی پیروژ دابه‌زیووه له‌پیناو به‌دی هیټانی به‌ندایه‌تی و فرمانپه‌وایی بؤ خوی گه‌وره، وه‌کو فه‌رموویه‌تی ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴾ (الزمر: ٢-٣).

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَافِينَ خَصِيمًا ﴾ (النساء: ١٠٥).

وه‌کو چۆن به‌دی هیټانی به‌ندایه‌تی ئامانجیکه بؤ دابه‌زاندنی قورثان، جی به‌جیکردنی فرمانپه‌وایه‌تیش ئامانجیکه له‌دابه‌زاندنی، وه‌کو چۆن خواپه‌رستیش

نه نجام نادریت له پښگه و هحیه وه نه بیت، به هه مان شیوه ره و انیه حوکم به هیچ بکریت جگه به شهرعی خوی گوره نه بیت یان به شیک که بنچینهی هه بیت له شهرعدا.^۱

جیبه جیکردنی حاکمیهت هه موارکردنی خواپه رستنه و هه لسانه به و نامانجهی که مروف و جنوکهی له پیناودا دروستکراوه، خوی گوره ده فهرمویت: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶).

جوله که کانیش له وه دستوره دا دانیان نا به ده سه لاتیکی دادوهی بالادا، که دانیشتوانی مه دینه بگه پښه وه لای به جوله که کانیشه وه، به پپی مادهی چل و دوو، به لام جوله که ناچار نه کران هه موو کاتیک هه بگه پښه وه بۆ لای دادوهی نیسلامی، به لکو ته نها له و پروداوانهی له نیوان خویان و موسلماناندا پروو ده دات، به لام سه بارهت به مه سه له تایبه ته کانیان و باره که سایه تیبه کانیان، خویان ده گه پښه وه بۆ ته ورات و قه شه کانیان حوکمیان ده کرد له نیوانیاندا، به لام نه گهر بیانویستبا ده یانتوانی دادوهی ریان به پښنه لای پیغمبر ﷺ.

قورنایش پیغمبر ﷺ ی نازاد کرد له وهی قایل بیت به حوکم کردن له نیوانیاندا، یان گیرانه وه یان بۆ لای قه شه کانیان، خوی گوره ده فهرمویت:

﴿سَمْعُونَ لِلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلسُّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (المائدة: ۴۲).

یه کیک له وه مه سه لانهش جوله که کان ویستیان پیغمبر ﷺ بکه نه به دادوهر تیایدا، ناکوکی نیوان به نی نه زیر و به نی قوره یزه بوو له خوینبایی کوژداوه کانیاندا، چونکه به نی نه زیر به هیتر بوون له به نی قوره یزه، بۆیه خوینبایی دوو به رامبه ریان ده سه پانده سه ریان بۆ کوژداوه کانیان، جا کاتیک نیسلام بوو به خاوهن ده سه لات

له مه‌دینه به‌نی قوره‌یزه قایل نه‌بوون به زیاده‌که و داوای یه‌کسانیان^۱ کرد له خوینبا پیدا، بویه نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَكُنَّا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنْ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَّهُ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾ (المائدة: ٤٥).

به پټی ماده‌ی چل و دویش پیغمبر ﷺ بوو به خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی دادوهری بالا که هه‌مووان ده‌گه‌پښه‌وه لای، هیژنکی جیبه‌جی کردنیشی بوو، چونکه فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره پټویسته گوږپایه‌لی بکړیت و جیبه‌جی بکړیت، به هه‌مان شیوه فه‌رمانه‌کانی پیغمبر ﷺ یش پټویسته گوږپایه‌لی بکړیت.^۲

به‌م شیوه‌یه‌یش پیغمبر ﷺ بوو به سه‌رؤکی ده‌ولت، له هه‌مان کاتیشدا سه‌رؤکی ده‌سه‌لاتی دادوهری و جیبه‌جی کردن و شه‌رعه‌کان، پیغمبر ﷺ به خوی نه‌و سی ده‌سه‌لاته‌ی گرته‌ده‌ست وه‌کو پیغمبره‌ری خوا و داوا لیکراو به گه‌یاندنی شه‌رعی خوا و، لیکده‌ره‌وه‌ی کتابی خوا، ده‌سه‌لاتی جیبه‌جی کردنی وه‌کو پیغمبره‌ری فه‌رمانپړه‌وا و سه‌رؤک وه‌رگرت، چونکه به‌پټی برکه‌کانی ده‌ستوره‌که سه‌رؤکایه‌تی گرته‌ده‌ست، هه‌روه‌ها به پیکهاتنی تایه‌فه جیاجیاکان له‌وانه‌ی ماده‌ی سی و شه‌ش ده‌یانگریته‌وه، که هاوپه‌یمانیتیان له‌سه‌ر قه‌ده‌غه کراوه له‌گه‌ل قوره‌یشدا، یان هه‌ر هوژنکی تر دوژمنی ئیسلام بیت، به‌لکو برکه‌ی له‌وش پوونتر نه‌وه‌یه که بریار درا که‌س په‌نای قوره‌یش یان پشتیوانانی قوره‌یش نه‌دات، له‌و دوستوره‌شدا ناوی که‌س نه‌هاتووه جگه له پیغمبر ﷺ.^۳

۳- هه‌ریمی ده‌ولت:

هه‌روه‌ها له یه‌کیک له برکه‌کانی ده‌ستوره‌که‌دا هاتووه که مه‌دینه قه‌ده‌غه کراوه، بنچینه‌ی نه‌و قه‌ده‌غه کردنه‌ش نه‌وه بوو دره‌خته‌کانی نه‌برپټه‌وه و،

۱ - بېوانه: دولة الرسول ﷺ من التكوين الى التمكن (٤١٨).

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه (٤٢٠).

۳ - بېوانه: نظام الحكم: ظافر القاسمي (٣٨/١).

په‌له‌وره‌کانی نه‌کوژین، جا نه‌گه‌ر نه‌وه‌ حوکمی دره‌خت و په‌له‌وره‌ بیت، نه‌بیت حوکمی مال و ناده‌میزاده‌کان چون بیت؟^۱ نه‌م ده‌ستوره‌ نیشانه‌کانی ده‌وله‌تی دیاری کرد، یه‌ک نه‌ته‌وه‌ و، یه‌ک هه‌ریم که مه‌دینه‌یه‌ و ده‌سه‌لاتیکیش که هه‌موان ده‌گه‌رینه‌وه‌ لای و قسه‌ی خوی گه‌وره‌ حوکم ده‌کات.

مه‌دینه‌ بریتی بوو له‌ سهره‌تای ده‌وله‌تی ئیسلامی و خالی ده‌رپه‌پین و ناوه‌ندی بازنه‌که‌ که ده‌وله‌ت لیوه‌ی گه‌وره‌وه‌ ده‌بوو، بۆ نه‌وه‌ی سنووریک دیاری بکات بۆ پشیوی و ناارامی و ئاسایشی گشتی تیا به‌رقرار بیت.

ئینجا پیغمبر ﷺ هاوه‌لانی خوی نارد بۆ جیگیرکردنی هه‌ندی ئالا له‌ هه‌موو لاکانی مه‌دینه، له‌ پۆژه‌لات و پۆژئاواوه‌، له‌ نیتوان کیتی سهر له‌ باکووره‌وه‌ و، کیتی عه‌یر له‌ باشووره‌وه‌.

ئینجا نه‌م هه‌ریمه‌ فراوان بوویه‌وه‌ به‌ فراوان بوونه‌وه‌ی فتوحاته‌کان و موسلمان بوونی نه‌وه‌گه‌لانه‌ تاکو پوه‌ریکی فراوان و به‌ربلای گرتنه‌وه‌، له‌ زه‌ریای نه‌تله‌سیه‌وه‌ له‌ پۆژئاواوه‌ که ناوچه‌گه‌لیکی زۆری له‌ پۆژئاوای نه‌وروپا و باشووری گرتنه‌وه‌، بۆ ناوچه‌گه‌لیکی تری به‌ربلای له‌ پۆژئاوای ئاسیا و باشووری، تاکو ده‌گاته‌ زۆربه‌ی خه‌لکی چین و پوسیا له‌ پۆژه‌لاته‌وه‌ و، هه‌مووی باکووری نه‌فریقا و ناوه‌راستی،^۲ هه‌ریمی ده‌وله‌ت کراوه‌ بوو، هیچ سنووریک جوغرافی یان سیاسی بۆ ده‌ستنیشان نه‌کراوو، چونکه‌ له‌ پایته‌خته‌وه‌ ده‌ست پیده‌کات که مه‌دینه‌ و، هه‌موو گۆی زه‌وی ده‌گرتنه‌وه‌، خوی گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَأَصْبِرُوا إِنَّا الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (الاعراف: ۱۲۸).

هه‌روه‌ها چه‌مکی نه‌ته‌وه‌یش به‌ هه‌مان شیوه‌ کراویه‌ و ده‌نه‌خراوه‌ له‌سه‌ر ده‌سته‌یه‌کی دیاری کراوه‌ به‌لکو پان ده‌بیتنه‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی موفایه‌تی بگرتنه‌وه‌،

۱ - بپوانه: دولة الرسول ﷺ من التكوين الى التمكن (۴۱۱).

۲ - هه‌مان سه‌رچاوه‌ (۴۲۱).

نه گهر ولاړی ثابینی خوی گه وړه بده نه وه.

چونکه ده وله تی نیسلا می په یامی جیهانیه، هه مرو که سیټک له سهر زه ویدا پشکی تیادا هه یه وه له ریگه ی جیهادیشه وه فراوان ده بیټ.^١

٤- نازادییه کان و مافه کانی مروؤ؛

ده ستوره که به ناشکرا ناماژه ده کات بو بلیمه تی پټغمبر ﷺ له داپشتنی بابته کان و دیاری کردنی په یوه نندییه کان به یه کتریه وه، چونکه نه و بابته تانه به شیوه یه کی گشتی به یه که وه به سترابوون و، ده گونجا بو چاره سهر کردنی بارودوخ و کیشه کانی ناو مه دینه له و کاته دا، نه و نده دیش بنچینه و بنه مای تیادا بو که دادگری په ها و یه کسانی ته واو به دی به یتیت له نیو ناده میزاده کاندا و، هه مووان ماف و نازادییه کانیان ده سته بهر بیټ.^٢

دکتور (محمد سلیم العوا) ده لیت: تا کو نه م پوژگار دیش نه و بنه مایانه ی ده ستوره که هه ر کاریان پی ده کریت، پی ده چیت هه ر کاریانیش پی بکریټ له سیسته مه کانی حوکمرانیدا، خه لکی له پاش چه ندین سده به وه گه یشتن که له یه که م ده ستوری سیاسیدا هاتووه که پټغمبر ﷺ نووسیویه تیه وه.^٣

ده ستوره که ناشکرای کرد که نازادیه کان پاریزراون، وه کو نازادی بیروباوه پ و خوا په رستی و، مافی ناسایش... هتد.

بو نمونه نازادی ناین ده سته بهر بوو بو موسلمانان و جووله که کان، خوی گه وړه ده فهرموویت: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة: ٢٥٦).

ثینجا ده ستوره که به توندی هه پشه ی کردووه له سهر پیچی که ران له و بنه مایانه ی تیایدا هاتوون، ثینجا ده ستوره که ش به پوونی باسی به رپاکردنی

١ - هه مان سهرچاوه (٤٢٠).

٢ - بېوانه: النظام السياسي في الاسلام (٦٥).

٣ - هه مان سهرچاوه (٥٨).

دادگه‌ری و یه‌کسانی کردووه له نیتوان خه‌لکیدا.

ده‌وله‌تی ئیسلامی پیویسته له‌سه‌ری بوار بپه‌خسینیت بۆ هه‌موو مرؤفیک داوای مافی خۆی بکات و پێ بگات به ئاسانترین پێگه‌وه به‌بێ ماندوو بوون و زیان بینین،^۱ پیویستیشه له‌سه‌ری هه‌ر پێگه‌ریک قه‌ده‌قه بکات که کۆسپ بیت له پێگه‌ی وه‌رگرتنه‌وه‌ی مافه‌که‌یدا، بێ په‌چاوکردنی زمان و نیشتیمان و باری کۆمه‌لایه‌تی، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة: ۸).

واته: پقتان له که‌سانیک واتان لی نه‌کات سته‌میان لی بکه‌ن، له لایه‌کی تریشه‌وه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت خۆشه‌ویستیتان بۆ که‌سانیک واتان لی نه‌کات چاوپۆشیان لی بکه‌ن.^۲

سه‌باره‌ت به‌ بنه‌مای یه‌کسانیش، ده‌قه‌کان به‌ پاشکاوی هاتوون ده‌رباره‌ی، وه‌کو ماده‌ی پانزه و نۆزده که به‌ ئاشکرا وه‌کو سوه‌یلى ده‌لێت - ئاماژه ده‌کات بۆ یه‌کسانی.^۳

بنه‌مای یه‌کسانی یه‌کیکه له‌و بنه‌مایانه‌ی ئیسلام دانسی پێداناوه، چونکه بنه‌مایه‌که به‌شداری ده‌کات له‌ دروستکردنی کۆمه‌لگای موسڵمان، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (الحجرات: ۱۳).

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((یاایها الناس الا ان ربکم واحد، وان اباکم واحد، الا لا فضل لعربی علی اعجمی، ولا لعجمی علی عربی، ولا لأحمر علی أسود، ولا لأسود علی أحمر إلا بالتقوی، ابلغت))؟^۴

۱ - هه‌مان سه‌رچاوه (۵۲).

۲ - بپروانه: الروض الانف (۱۷/۲) نقلا عن نظام الحكم للقاسمي (۳۸/۱).

۳ - بپروانه: مسند امام احمد (۴۱۱/۵)، برقم (۲۳۴۸۹) ط/ الرسالة، وقال محققوه: اسناده صحیح.

۴ - بپروانه: مبادئ نظام الحكم في الاسلام، عبدالحميد متولي (۳۸۵).

واته: نهی خه لکینه خوی ئیوه یه ک خوايه، باوکتان یه ک باوکه، چاک بزائن، هیچ عه ره بیک چاکتر نیه له که سیک عه ره ب نه بیت، یان که سیک عه ره ب نه بیت چاکتر نیه له عه ره بیک، یان سووریک له په شیک یان په شیک له سووریک، تهنه به ته قوا و له خوا ترسان نه بیت، ئایا نه مه م پراگه یاند؟

نهم بنه مایه بووه وی پاکیشانی زوریک له گه لان له کون و تازه دا به ره و نیسلام، نهم بنه مایه سر چاوه یه ک بوو له سهرچاوه کانی هیژ بؤ موسلمانان.

لیړه شدا مه به ست له یه کسانۍ یه کسانۍ گشتی نییه له نیوان هه موو خه لگدا، له هه موو بواره کانی ژياندا، وه کو هه ندی له فريو خوره کان بانگه شهی بؤده کهن و به دادگه رانهی ده زانن،^۱ چونکه جیاوازی له به ره و تواناکان، هه روه ها له پله کان ئامانجیکه له ئامانجه کانی دروست کردن،^۲ به لگو مه به ست له و یه کسانیه که شه ریعت بانگه وازی بؤ کردوه، که یه کسانیه که په یوه سته به باروودوخه کانه وه، په ها نییه له هه موو باروودوخه کاندا،^۳ یه کسانۍ له مامه له کردنی خه لگی دایه به رامبه ر شه رعو دادوه ری و، هه موو حوکمه نیسلامی و مافه گشتیه کان به بی جیاوازی به وی نه ژادوو په گه زو په نگ و مال و سامان و ناوداری و^۴

ده ستوره که هه موو نه و پیوستیه ده ستوری و کارگیریه کانی تیدایه بؤده ولت و ، په یوه ندی تاکه کان به ده ولته وه، قورئانیش بؤماوهی ده سال به سر پیغه مبه ردا دابه زی له مه دینه و نه خشه ی ده کیشا بؤ پربازه کانی ژیان و هه لده سا به داپشتنی بنه ماکانی حوکم و بنچینه کانی سیاسه ت و کارو باری کومه لگاؤ، حوکمه کانی حه لال و حه رام و بنچینه کانی دادوه ری و، یاساکانی ده ولته ی موسلمانان له ناوه و دهره وه، سونه تی بلندی پیغه مبه ریش ﷺ پالپشتی ده کرد و شيگردنه وه و به رچاو پوونی ده کرد، چونکه ده ستوره که بریتی بوو له هه ندی هیلی پان له پیکخشنی ده ستوری و ده ستنیشان کردنی په یوه ندی به بیباوه په نیشته جیکانی مه دینه، له نه وپه پی لیبوردن و یه کسانیدا، به تایبه تی کاتیک تیبینی نه وه بکرت نهم

۱- بېوانه: الاخلاق الاسلامية واسسها، للميداني (٦٢٤/٤).

۲- بېوانه: فلسفة التربية الاسلامية، ماجد الكيلاني (١٧٩).

۳- بېوانه: مبادئ علم الادارة، محمد نورالدين (١١٦).

۴- فقه التمكن، د. علي الصلابي (٤٦٣).

ده ستوره بڼه ګه سانتيك بووه كه ديلي ده مارگيري هژايه تي بوونه وه هه ستيان به بووني خويان نه ده كړد به زالېوون و ده سولات نه بڼت،^١ هم ده ستوره واتاي شارستاني زوري تڼد ابوو، له وانه ې كه خه لكي نه مړو ناوي ده بهن به مافه ګاني مړو، كه پيويسته له سر هه ردوولا پابه ند بن به بړ ګه ګانيه وه، جا ثايا هم پابه ند بوونه دروست بوو؟^٢

سې يه م: هه لويستي جووله كه له مه دينه.

جووله كه ګان به به لگي سه لمي تراو بويان ده ركوت كه موحه ممه د ﷺ پيغمبر ې خوايه، به لام نه وان زياتر به ره لستي و دوژمنايه تيان ده كړد و پق و كينه يان په ره ې ده گرت له دږي پيغمبر ﷺ و ثيمانداران، سه فيه ې كچي حويه كوپي نه خته بي داكي بپرواداران ﷺ ده فرمويت: من خوشه ويسترين مندا له ګاني باوكم بووم له لاي باوكم و نه بو ياسري مامم، هر كاتيک له ګه ل منالتيكي تر منيان ببينايه تهنه منيان هه لده گرت، ده لئيت: كاتيک پيغمبر ې خوا ﷺ هاته مه دينه و، له لاي به ني عه وف له قوبا لايدا، باوكم چوو و مامم به ياني زوو پيش پووناك بوونه وه ې دونيا چوونه لاي، نه شگه پانه وه تا نزيكي خورئاو ابوون، به ماندوويي و خاوه خاو ګه پانه وه، ده لئيت: منيش بويان پيکه نيم وه كو جاره ګاني تر، به لام كه سيان ناوه پيان ليتم نه دايه وه، نه وهنده خه مبار بوون، ده لئيت: ګويم له ياسري مامم بوو به باوكمي ده وت: ثايا نه وه خوي بوو؟ وتي: به لي سويند به خوا خوي بووه، وتي: ثايا ده يناسي و جيگيري ده كه ې؟ وتي: به لي، وتي: كه واته چيت له دلدايه به رامبري؟ وتي: دژايه تي كردني تا ماوم.^٣

جووله كه ګان چه ندين هيرشي را ګه يان دنيان به رپا كړد بڼه ناشيرين كردني پيغمبر ﷺ و په واندنه وه ې خه لكي له ده وري، چونكه جووله كه هه ستيان كړد به مه ترسيه كي راسته قينه له سر به رژه وهنديه ګانيان، هه روه ها له سر بپروباوه په

١- پړوانه: صور وعبر من الجهاد النبوي في المدينة، د. محمد فيض الله (٢٩-٣٠).

٢- پړوانه: هجرة الرسول وصحابته للمجل (٢٦١).

٣- پړوانه: السيرة النبوية لابن هشام (٥١٨-٥١٩).

ساخته که یان که له سهر سهر که شی و خه لکی به که مزانین بنیات نراوه، ئیسلام بانگه وازی ده کرد بۆ یه ک خوا په رستن، ئه وان ده یانوت عوزه یر کوپی خواپه، ئیسلام بانگه وازی ده کرد بۆ یه کسانى له نیتوان په گزى ناده میزاددا به گشتى، ئه وان خو یان به گه لى هه لېژارده ی خوا ده زانى و خه لکی تریان له خو یان به که متر ده زانى، بۆ یه ئه وان پابه ند نه بوون به پرگه کانی ده ستوره که و، ده ستیان کرد به گومان ده ربړین به رامبه ر پيغمبرایه تی موحه ممه د ﷺ و په یامه که ی، پرسىاری زؤریشیان ده کرد بۆ ئه وه ی له پړودا بمینیت و سه غلته بیت، هه روه ها ئیماندارانیان ده خه له تاند و درو یان له گه ل ده کردن،^٢ بیجگه له کارى خراپه ی تریش.

١- هه ولدانى جووله که بۆ شه فکردنى به رى ناوخویى:

یه کیک له هوکاره نه گریسه کانیان بۆ دژایه تی ئیسلام په رته وازه کردنى پړى موسلمانان بوو، له پړگه ی پچراندنى په یوه ندی خو شه ویستى له نیتوانیاندا، به وروژاندنى پشویى ناوخویى و به رزکردنه وه ی دروشمى نه فامى و، ده مارگیرى هه ریمایه تی و، بانگه شه ی په گه زپه رستى و هوژایه تی و، ناشوویه گپړى له نیتو برایاندا، که وه کو یه ک جهسته هه لویستیان ده کرد.^٣

یه کیک له پیره کانی جووله که ته له که یه کی دؤزیه وه بۆ په رته وازه کردنى ئه نصاره کان، له پړگه ی وروژاندنى ده مارگیرى بۆ ئه وه ی جاریکی تر بگه پړینه وه بۆ نه فامى جاران و پيغمبر ﷺ که سانیک له باشتړین پشٹیوانه کانی له ده ست بدات،^٤ ده ربیره ی ئه م هه واله موحه ممه دى کوپى ئیسحاق ده گپړتیه وه: شاسى کوپى قه یس، کابرایه کی به سالآچوو بوو بیباوه پړکی سهرسه خت و کینه له دل بوو به رامبه ر به موسلمانان، به لای کؤمه لیک له هاوه لانى پيغمبر ﷺ تپه پ بوو له نه وس و خه زده ج، له کؤړکدا پیکه وه گفتم و گویان ده کرد، ئه ویش به پړوخوشى و

١- بېوانه: الصراع مع اليهود، د. محمد ابو فارس (٣١/١).

٢- بېوانه: الصراع مع اليهود، د. محمد ابو فارس (٣١/١-٤٦).

٣- هه مان سهرچاوه (٤٤/١).

٤- بېوانه: التاريخ الاسلامية للحمیدی (٣٧/٤).

قسه کانیان بی تاقت بوو، وتی:

کورانی قه یله^۱ پیکه وه دابنیشن پیکه وه له م ولاته، نیر ئیمه دانیشتمان چوڼ ده بیټ، نیر داوای کرد له لویکی جووله که بچیته نیویانه وه، باسی پوژی بو عاس بکات، که له و پوژده دا نه وس سرکه وتنه سر خه زره جدا و، سه دانیان کوژران. نیینو نیسحاق ده لیت: نه ویش وایکرد و هندیك هه لبه سستی وه بیر هیټانه وه ده یاره ی شه په که، نیر دوو که س له وان له یه کتر پاست بوونه وه و ده ستیان کرد به قسه به یه ک وتن، تا یه کیکیان به نه وه ی تری وت: که ر حه ز ده که ن شه په که له جاران که ر م تر به رپا ده که ی نه وه، نیر هه ردوولا توپه بوون و وتیان به لئ با وایټ، جیگای یه کتر بینینیشمان حه پرده بیټ.

کاتیک پیغمبر ﷺ ناگادار بوویه وه، له گه ل کومه لیک له موهاجیره کاند پویشټ بؤ لایان و فهرمووی: ((یا معشر المسلمین، الله الله، ابدعوی الجاهلیة، وانا بین اظهرکم بعد ان هداکم الله للاسلام واکرمکم به، وقطع به عنکم امر الجاهلیة، واستنقذکم به من الکفر والفسق به بین قلوبکم؟)).

واته: نه ی کومه لانی موسلمانان له خوا بترسن، نایا بانگه شهی نه فامی ده که ن و من له نیوانتان دام، له پاش نه وه ی که خوی گه وره ناسینی نیسلامی پی به خشین و، له نه فامی نیو وه ی داپری و، پزگاری کردن له بیباوه پی و دلّه کانتانی یه کخست.

نیر بویان ده رکه وت که شه یتان فریوی داو و دوژمن پیلانی بؤ گپاون، نه وسا ده ستیان کرد به گریان و باوه شیان کرد به یه کدا هه موویان، له گه ل پیغمبر ﷺ به گوپرایه لئ گه پانه وه، دوی نه وه سه باره ت به نه م مه سه له خوی گه وره نایه تی دابه زاند: ﴿قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَكْفُرُوْنَ بِآٰیٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِدٌ عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ ۝۱۸﴾ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْكِتٰبِ لِمَ تَصُدُّوْنَ عَنِ سَبِيْلِ اللّٰهِ مِّنْ ءٰمَنَ تَبْغُوْهَا عَوَجًا وَّأَنْتُمْ شٰهَدَآءُ وَمَا اللّٰهُ بِغَفْلٍ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿ (ال عمران: ۹۸-۹۹).

هه روه ها ده رباره ی نه و سی کوپی قه یزی و جه باری کوپی سه خر و نه وانه ی له که لیان بوون له کډړه که دا، خوی گه وره نه م نایه ته ی دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿١٠٠﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ ءَايَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ ۚ وَمَن يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿١٠١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ۚ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾ وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا ۚ وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُم بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ۚ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾ وَلَتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾﴾ (ال عمران: ۱۰۰-۱۰۵).

له نه م به سهراته دا توانای پیغمبر ﷺ ممان بؤ دهرده که ویت بؤ پوچه لکردنه وې پیلانه کانی جووله که بؤ تیکدانی پړزی موسلمانان و، بایه خدانی به کاروباری موسلمانان و، به زه یی پیامتنه و هیان، چونکه به په له چوه لای نه نصاره کان و خوی گه وره ی به یادیان هینا یه و ناموژگاری کردن، له راستیدا وشه کانی پیغمبر ﷺ کاریگه ری زور هه بوو له سهریان و هه موو شوینه واریکی نه قامی له دل و دهر و نیاندا سپړه و، بویان دهر که وت نه ویش پلانیك بووه له دوژمنه کانیانه و هه ده ستیان کرد به گریان..^۱

۲- هیرش کردنه سهرزاتی خوی په رومردگار:

زیاتر له که سیك له وانه ی ژیاننامی پیغمبر ﷺ یان نویسووه، ناماژه یان کردووه بؤ نه وې نه بو به کړ ﷺ چوه ته سهر جووله که کان له مالی میداس که

جيگه يه ك بوو ته وراتيان تيا ده خوښند، له وي خه لگيكي زوري بينيووه كډوونه ته وه له سره يه كيكيان پي دوترا (فينخاص)، يه كيكي بوو له زانا و قه شه كانيان قه شه يه كي تريشي له گه لدا بوو ناوي نه شيع بوو، نه بو به كر به فينخاصي وت: به لات ليډا، له خوا بترسه و موسلمان به، سوښند به خوا تر چاك ده زاني موحه ممه د پيغه مبهري خوايه به پراستي له لاي خواوه هاتووه، له ته وراتيشدا له لاي خوتان نووسراوه. فينخاص به نه بو به كړي وت: سوښند به خوا نه ي نه بو به كر هيچ پيويستيمان به خوا نيه، به لكو نه و پيويستي به نيمه يه، ناشپارپينه وه ليي نه وه نده ي نه و ده پارپته وه له نيمه، نيمه بي نيازين له نه و به لام نه و بي نياز نيه له نيمه، نه گهر پيويستي پيمان نه بووايه قه رزي لي نه ده كړدين، وه كو هاوه له كه تان بانگه شه ده كات، سوو له نيوه قه ده غه ده كات و ده يدات به نيمه، نيتر نه بو به كر توپه بوو، به توندي له پوومه تي فينخاصي دا و وتي: سوښند به و كه سه ي گياني مني به ده سته، نه گهر نه و په يمانه نه بووايه كه له نيتوانماندايه له گه رده نتم ده دا، جا فينخاص چووه لاي پيغه مبهري ﷺ و وتي: نه ي موحه ممه د بړوانه هاوپر كته چي پي كړدوم، نيتر پيغه مبهري ﷺ به نه بو به كړي وت: چي واي لي كړديت وا بكه يت؟ نه بو به كر وتي: نه ي پيغه مبهري خوا، دوزمني خوا قه شه يه كي زور گه وره ي كړد، ده لئيت خوا هه ژاره و، نه وان ده و له مهندين و منيش له پيناوي خوادا توپره بووم و له پوومه تيم دا، به لام فينخاص نكولي كړد و وتي: قه سه ي له م جوړم نه كړدوه، نينجا خوي گه وره به رپه رچي دايه وه و پاستگويي نه بو به كړي له م نايه ته دا دابه زاند: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاكُمْ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (ال عمران: ١٨١).

هه روه ما له نه بو به كړدا (په زاي خوا لي بيت) نه م نايه ته دابه زي: ﴿تَتَّبَلُّونَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَسْمَعُكُمْ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصِيرُوا تَتَّقُوا فَإِنَّ

ذَٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿ (ال عمران: ۱۸۶).^۱

قورئانی پیروژ له چه ندين نايه تدا باسی په وشت ناشیرینی نه وانی کردووه له گه له خوای گه وړه و، چه ند قسه ی نابه جییان کردووه دهر باره ی وه کو فه رموویه تی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا أَقْدَمُوا نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَسَعُونَ فِي الْأَرْضِ فُسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿ (المائدة: ۶۴).

واش دهر ده که ویت ناوه پوکی هه لویسته که یان له کینه ی دلیان دژ به پیغمبر ﷺ و بانگ وازه که ی سهر چاوه ده گریست، له وانه شه به جی پشتمنی موسلمانان بو نه وان هوکاریکی تر بیت، یان نه وه ی که موسلمانان په یوه نديان له گه لیان برپه وه و وه لامی فه رمانه کانی قورئانیان دایه وه و، نه مه ش کاریگری خه راپی هه بوو له سهر باری ئابووریان، که نه مه یش وای کرد زیاتر توپه بن و په وشت ناشیرینی پیشان بده ن سه بارت به قسه کردن دهر باره ی خوای گه وړه.^۲

۳- په وشت ناشیرینیان له گه له پیغمبر ﷺ و جنیودانیان به پیغمبران و قورئان:

جووله که کان قسه ی ناشیرینیان ده کرد به پیغمبر ﷺ له ئاماده بوونی و کاتی وتارخویندنی و تانه و ته شهریان لیده دا و جوړیک سلویان لی ده کرد ئاماژه ی تیاوو بو بیږه وشتی خوایان.

عائیشه عليها السلام ده گپړتته وه که که سانیکي جووله که هاتنه لای پیغمبر ﷺ و وتیان: (السلام عليك) نه ی نه بو لقاسم، واته مردنت له سهر بیت، منیش وتم مردن له سهر خوتان بیت و خوا ئاوهاو ئاوهاتان لی بکات، نه وسا پیغمبر ﷺ فه رمووی: ((مه يا عائشة فان الله لا يحب الفحش والتفحش)) واته: نه که ی نه ی عائیشه خوای

۱- بېروانه: تفسیر القرطبي (۴/۲۹۵)، السيرة النبوية لابن هشام (۱/۵۵۸-۵۵۹)، سبل الهدى والرشاد

(۳/۵۸۳-۵۸۵)، و تفسیر مجاهد (۱۴۰).

۲- بېروانه: الصراع مع اليهود (۱/۵۱).

گه وره حه زى له قسه ی ناشیرین نیه، وتم: ئه ی پیغمه مبه ری خوا ده بینی چی ده لئین؟ فرمووی: ئایا نابینی من وه لامیان ده ده مه وه و ده لئیم: (وعلیکم)، ده لئیت نه وسه نه م نایه ته دابه زی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَنْتَجِبُونَ إِلَى الْأَعْدَاءِ وَالْعَدُوْنَ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا لَمْ يُحَيِّكَ بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا فِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ (المجادلة: ٨).

ئه م نایه ته یش ئه و کینه ده رده خات که زال بوو بوویه سه ر جووله که کاندای و پالی پیوه ده نان هه موو پێگایه ک بگرته به ر بۆ لیدانی ئیسلام و، له ناو بردنی خواهن په یامه که و، زال بوونه سه ر موسلماناندا، به لام لاوازیان له وه دا ده رده که ویت که به و جوړه سلواویان کردووه له پیغمه مبه ر ﷺ، چونکه وا ده رده که ویت که له قه یرانیکی ده روونیدا ژیاون به هو ی له ده ستدانیان بۆ پله و پایه که یان هاتنی هیژیکی تازه، یه کی که له کیشه سه خته کانی جووله که یش ئه وه بوو به لای خو یانه وه که هه موو شیوازه کانی درایه تیان به کار ده هیتا و هیه ئاکامیکی نه بوو، بۆیه په نایان ده برده به ر ئه و جوړه پێگه لارانه، چونکه دوعا کردن له دژی ناحه زدا واپیشان دانیش که سلو ده کات چه کی بیده سه لاتانه و نامرازی بی ئومیدانه و مه ی داخ له دلانه.^١

کاتیکیش پیغمه مبه ر ﷺ گو یی له قسه کانی عانی شه بوو په زای خوا ی لی بیت نامۆزگاری کرد نه رم و نیان بیت، پوونیشی کرده وه بۆی موسلمان بۆی نیه خو ی بداته ده ستی توپه ییه وه.

چونکه له سه رخو یی به ره مه مپکه هه ولقولاوی په وش ت جوانیه، خوا ی گه وره یش پاداشتی نه رمی و له سه رخو یی باشت ده داته وه له توند و تیژی.^٢

سه باره ت به قسه کردنیشیان به پیغمه مبه ران، جار یکیان چه ند که سیکیان هاتنه لای پیغمه مبه ر ﷺ، که بریتی بوون له نه بو یاسری کوپی نه خته ب و نافیه یی کوپی

١. بپروانه: حوار الرسول مع اليهود، د. محسن الناظر (١٠١).

٢. هه مان سه رچاوه (٨٧).

نه بی نافع و عازیری کوپی نه بی عازیر و کهسانی تر، پرسایریان کرد له پیغمبر ﷺ باوه پی به چ پیغمبریک هیه، پیغمبریش ﷺ فرمووی: ((نؤمن بالله، وما انزل الینا وما انزل علی ابراهیم واسحاق والاسباط وما اوتی موسی وعیسی وما اوتی النبیین من ربهم لا نفرق بین احد منهم ونحن له مسلمون)).

جا کاتیک گه یشته باسی عیسا ﷺ وتیان: ئیمه باوه پیمان نیه به عیسای کوپی مریه م و باوه پیش به که سیک ناهینین باوه پی به نه و بیت.

ئیتتر خوی گه وده نه م ئایه تهی دهریاره یان دابه زاند: ﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَقِیْمُوْنَ مِمَّاۤ اٰتٰنَا بِاللّٰهِ وَمَاۤ اُنْزِلَ اِلَیْنَا وَمَاۤ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاَنْۢ اَکْثَرُکُمْ فَسِیْقُوْنَ﴾ (المائدة: ۵۹).

سه بارهت به هه وله کانیان بۆ که م کردنه وه له قورئانی پیروز، له پرسیارو مشت و مپه کانیندا، ئیبنو عباس (په زای خوی لیبت) ده گیریتته وه: کاتیک پیغمبر ﷺ هاته مه دینه، قه شهکانی جوله که وتیان: نهی موحه مه د، نه م ئایه ته: ﴿وَسْئَلُوْکَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْۢ اَمْرِ رَبِّیْ وَمَاۤ اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا﴾ (الاسراء: ۸۵).

ئایا مه به ست له ئیمه یه یان نه ته وه که ی تو، فرمووی هه ردوولا، وتیان: به لام تو له وهی که بۆت هاتوه تیایه تی که نه وان باسی هه موو شتیکی تیایه، پیغمبر ﷺ فرمووی: نه وه له زانستی خوادا که مه، نه وه ش که هه تانه به شتان ده کات نه گهر کاری پیبکه ن^۱ ده فرموویت: ئیتتر دوا ی نه وه له وه لامیاندا خوی گه وده نه م ئایه تهی دابه زاند: ﴿وَلَوْ اَنَّ مَا فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرٍۭ اَوْ قَلَمٍۭ وَّالْبَحْرِ یَمْدُهُ مِنْۢ بَعْدِهِ�ْ سَبْعَةُۤ اَبْحُرٍۭ مَاۤ نَفِدَتْ کَلِمٰتُ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ﴾ (لقمان: ۲۷).

۴- پالپشتی کردنی مونا فیه‌کان و پیلانگیرانیان له‌گه‌لیان:

قورئانی پیروژ باسی سهرکردایه‌تی هزیری جووله‌که‌ی کردووه بۆ پارتی مونا فیه‌کان، نه‌وان هه‌لسان به‌پیلان دانان و ئاراسته‌کردنیان و شیوازه‌کانی پیلان و فریودان و وروژاندنی پشتیویان فیر ده‌کردن، خوای گه‌وره ده‌فرموویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ﴾ (البقرة: ۱۴).

نه‌سه‌فی له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لئیت: (شیاطینهم) نه‌وانه‌ن که وه‌کو شه‌یتانه‌کانن له‌ هه‌لگه‌پانه‌وه‌یاندان، که جووله‌که‌ن.^۱

جووله‌که‌کان شان به‌شان له‌گه‌ل مونا فیه‌که‌کاندا پیلانیان ساز ده‌کرد له‌ دژی موسلمانان، له‌ و باره‌شه‌وه خوای گه‌وره ده‌فرموویه‌تی: ﴿بَشِّرِ الْمُتَفَقِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝١٣٨ الَّذِينَ يَتَخَذُونَ الْكُفْرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَنُوعُوا عَنْهُمْ أَلْعَزَّةَ فَإِنَّ أَلْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا﴾ (النساء: ۱۳۸-۱۳۹).

مامۆستا (محمد دروزه) ده‌لئیت: جمهوری پاشه‌که‌رانی قورئان له‌سهر نه‌وه‌ن که (الکافرین) مه‌به‌ست له‌ جووله‌که‌کانه، هه‌ر له‌ خودی ئایه‌ته‌که‌شدا به‌لگه‌ هه‌یه له‌سهر نه‌وه، له‌ ئایه‌تی دوا‌ی نه‌ویشدا به‌لگه‌یه‌کی تر هه‌یه ئاشکرایشه که پاگرتنی جووله‌که‌کان له‌ لایه‌ن مونا فیه‌که‌کانه‌وه وه‌کو سهرگه‌وره و، په‌یوه‌ندی به‌هیزی نیوانیان، شوینه‌واریکه له‌شوینه‌واره‌کانی پیلانگیرانیان له‌دژی بانگه‌وازی ئیسلامی و ده‌وله‌ته‌که‌ی.^۲

ئینجا هانی مونا فیه‌کانیشیان دا بۆ هه‌لگیرسانی شه‌ر له‌ دژی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، له‌ عوروه‌ی کوپی زوبه‌یره‌وه هاتوو که ئوسامه‌ی کوپی زه‌ید (په‌زای خوای له‌سهر بیت) بۆی گیراوه‌ته‌وه: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سواری گوێ دریزیک بوو، ئوسامه‌ی

۱- بروهانه: تفسیر النسفی (۲۱/۱).

۲- بروهانه: سیره‌ الرسول ﷺ (لدروزة ۱۷۹/۲-۱۸۰).

کوپى زه‌یدیشى له‌گه‌ڵ خۆى سوار کرد بۆ سەردانى سەعدى کوپى عوباده له‌ به‌نى حارسى کوپى خه‌زده‌ج پيش پروداوى به‌در، ده‌لێت: تاكو به‌لاى كۆرێكدا تێپه‌ربووه‌بدولای کوپى ئوبه‌ی کوپى ئه‌بى سه‌لوولى تيادابوو، پيش موسلمان بوونی عه‌بدولā، ته‌ماشای کرد تێكه‌له‌یه‌ك هه‌یه‌ له‌ و كۆرپه‌دا له‌ موسلمان و بته‌رست و جووله‌كه‌، عه‌بدولāى کوپى په‌واهه‌یش له‌وى بوو، كاتێك تۆزى ژێر پێى گویدرێژه‌كه‌ گه‌یشه‌ كۆرپه‌كه‌، عه‌بدولāى کوپى لووتى خۆى داپۆشى به‌ چمكى پۆشاكه‌كه‌ى، ئینجا وتی: تۆز مه‌كه‌ن به‌ سه‌رماندا، ئینجا پیغمبر ﷺ سلāوى لێکرد و پاره‌ستا و بانگى كردن بۆ لاى خوا، و قورئانى به‌سه‌ردا خویندن ئینجا عه‌بدولā وتی: ئه‌ی كابرا قسه‌ له‌م قسانه‌ جوانتر نیه‌ ئه‌گه‌ر پاست بووايه‌، جا ئازارمان مه‌ده‌ له‌ كۆرپه‌كه‌ماندا، بگه‌رپۆه‌ لاى ولاخه‌كه‌ى خۆت و هه‌ر كێ هاته‌ لات بۆى بگێرپه‌وه‌، ئه‌وسا عه‌بدولāى کوپى په‌واهه‌ وتی: به‌لكو بێره‌ لامان له‌ كۆرپه‌كه‌ماندا، چونكه‌ پیمان خوشه‌، ئینجا موسلمانان و جووله‌كه‌كان ده‌ستیان کرد به‌ جێنێدان به‌ یه‌كتر تاكو خه‌ريك بوو ده‌ست بكه‌ن به‌ شه‌ركردن، به‌لام پیغمبر ﷺ هه‌ر هێمنى ده‌کردنه‌وه‌ تا بێده‌نگ بوون، دواى ئه‌وه‌ سواری ولاخه‌كه‌ى بوو تا گه‌یشه‌ لاى سەعدى کوپى عوباده و پێى فه‌رموو: ((يا سعد الم تسمع ما قال ابو حباب...)).

واته‌: ئه‌ی سه‌عد ئایا نه‌تبیسیت ئه‌بو حباب — مه‌به‌ستى عه‌بدولāى کوپى ئوبه‌ی بوو — ئاوها و ئاوهاى وت، سەعدى کوپى عوباده وتی: ئه‌ی پیغمبه‌رى خوا لێى خوش به‌، سویند به‌و كه‌سه‌ى قورئانى به‌سه‌رتدا دابه‌زاندوه‌، خه‌لكى مه‌دینه هه‌موویان پێككه‌وتن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى بیکه‌ن به‌ سه‌رگه‌وره‌، جا كاتێك خواى گه‌وره ئه‌وه‌ى په‌تكرده‌وه‌ به‌و حقه‌ى كه‌ به‌ ئێوه‌ى به‌خشى، ئه‌و دوورخرايه‌وه‌، بۆیه ئه‌وه‌ ده‌كات كه‌ ده‌بیینی، ئیتیر پیغمبر ﷺ لێى خوش بوو.^۱

۵- تانه لیدانی جووله که کان له و که سه ی نیمانی هیئا له قه شه کان (عه بدولای کورې

سه لام) ﷺ:

عه بدولای کورې سه لام کاتیک به هاتنی پيغمبر ﷺ ی زانی بؤ مه دینه، هاته لای وتی: من دهر باره ی سئ مه سه له پرسپارت لی ده که م پيغمبر نه بیت که س وه لاهه که ی نازانیت، وتی: یه که مین نیشانه کانی قیامت چیه؟ یه که مین خواردنی به هشت چیه؟ به موی چیه وه کور له باوک ده کات؟ یان له خالوانی ده کات؟ پيغمبر ﷺ فه رموی: ((خبرني بهنّ انفا جبريل)) واته: پيش که ميک جبريل ناگاداری کردم وه، ده لیت عه بدولا وتی: نه وه دوژمنی جووله که یه له فریشته کان، نینجا پيغمبر ﷺ فه رموی: ((اما اول اشراط الساعة: فنار تحشر الناس من المشرق الى المغرب....)).^۱

واتا: یه که مین نیشانه کانی قیامت، ناگریکه خه لکی کؤده کاته وه له پوژمه لات وه بؤ پوژناوا، یه که م خواردنی به هشتیه کانیش جگه ری ماسیه، مه سه له ی لی که چوونیش له منالدا، پیاو نه گهر چووه لای خیزانه که ی و ناوی خوی پيش خیزانه که ی هات له خوی ده چیت مناله که، نه گهر ناوی نافره ته که یش پيشتر بیت له نافره ته که ده چیت، وتی: شایه تی ده دم تۆ پيغمبره ری خوایت، نینجا وتی: نه ی پيغمبره ری خوا جووله که خه لکیکی بوختانکه رن نه گهر بزائن موسلمان بوومه پيش نه وه ی پرسپاریان لی بکه یت بوختانم بؤ ده که ن، جووله که کان هاتن و عه بدولا چووه ژوره وه، پيغمبر ﷺ فه رموی: عه بدولای کورې سه لام چؤن پیاویکه له نیوتاندا؟ وتیان: زاناتر و کورې زاناترمانه و، چاکترو کورې چاکترمانه، پيغمبر ﷺ فه رموی: پیتان چؤنه نه گهر عه بدولا موسلمان بیت؟ وتیان خوا له وه بیپاریزیت، ئیتر عه بدولا دهر چو بولایان و وتی: ((اشهد ان لا اله الا الله واشهد ان محمدا رسول الله))، وتیان به لکوتو خراپتر و کورې خراپترمانی و، ده ستیان کرد به قسه پیکردنی.^۲

۱- البخاري: كتاب الانبياء، باب خلق آدم، رقم (۳۳۲۹).

۲- البخاري: كتاب الانبياء، باب خلق آدم، رقم (۳۳۲۹).

نه‌وان هر قه‌شه‌یه‌ک موسلمان بویه نازاریان ددها و گومانیان له‌ده‌وری دروست ده‌کرد و بوختانیان بۆ ده‌کرد، قورئانیش باسی نه‌م هۆکاره‌ی بۆمان کردووه و به‌رگریشی له‌ نه‌و موسلمانانه کردووه که نه‌و هیرشانه له‌ دژیان کراوه، خوی که‌وره ده‌فرموویت: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتَاءَ آلِيلٍ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَن يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾﴾ (ال عمران: ۱۱۳-۱۱۵).

واحیدی له (اسباب النزول) دا وتویه‌تی: ئیبنو عه‌باس و موقاتیل وتویانه: کاتیک عه‌بدو‌لای کوپی سه‌لام و سه‌له‌به‌ی کوپی سه‌عه^۱ و ئوسه‌یدی کوپی سه‌عه‌ی و نه‌سه‌دی کوپی عوبه‌ید و، نه‌وانه‌ی له‌ جوله‌که‌ موسلمان بوون، قه‌شه‌کانی جوله‌که‌ وتیان: پیاو خراپه‌کانمان نه‌بیت که‌س ئیمانی به‌ موحه‌مه‌د نه‌هیتاوه، نه‌که‌ر نه‌وانه‌ چاک بویه‌ن وازیان له‌ ئاینی باو باپیرانیان نه‌ده‌هیتا، ئینجا پێیانیان وت: ئیوه‌ ناپاکیتان کرد که‌له‌ ئاینی خۆتان هه‌لکه‌رانه‌وه. ئیتر خوی که‌وره‌یش نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ ءَاتَاءَ آلِيلٍ وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾﴾ (ال عمران: ۱۱۳).

۶- واته‌وات کردن و تانه‌لێدان له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و موسلمانان:

جوله‌که‌ به‌دوای هه‌ل ده‌که‌پان بۆ زیان که‌یاندن به‌ موسلمانان و په‌رته‌وازه‌کردنیان، یه‌کێک له‌وه‌لانه‌ نه‌وه‌ بوو، له‌ مانگه‌ سه‌ره‌تاکاندا یه‌کێک له‌وه‌ قیبا‌نه‌ی به‌یعه‌تیان به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا له‌ عه‌قه‌به‌ وه‌فاتی کرد، که‌ نه‌بو ئومامه‌ نه‌سه‌دی کوپی زوراره‌ی خه‌زه‌جی بوو په‌زای خوی لی بیت، نه‌و کاته‌ی پرومه‌ته‌ی جه‌سته‌ی سوور بوویه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ردانی کرد و فرمووی:

۱ - ئیبنو حه‌جه‌ر ده‌لێت: ده‌وتریت سه‌عه‌نه، ده‌گێرته‌وه: سه‌عه‌ی، (الاصابة - ترجمة اسيد بن سعية) هه‌روه‌ها ئیبنو حه‌جه‌ر باسی نه‌سه‌دی کردووه‌ نه‌ک ئوسه‌ید له‌ ژياننامه‌ی نه‌سه‌دی کوپی سه‌عه‌ی قه‌ره‌زی.

((سیقولون، لو لا دفع عن صاحبه، ولا املك له خيرا ولا نفعاً، ولا تمحلن له)) واته: ئیستا جووله‌که‌کان ده‌لین با ئه و نه‌خۆشیه‌ی له‌سهر هاوه‌له‌که‌ی لابر‌دایه، منیش نه سوود و نه زیانی ناتوانم پی بگه‌یه‌نم، به‌لام هه‌ولێکی بۆ ده‌ده‌م پزگاری بیټ، ئیتر فه‌رمانی کرد له دوو جینگه‌وه سه‌ری داخ کرا و مرد، ئه‌م پروداوه‌ش تاکه پروداویک نه‌بوو کینه‌ی جووله‌که‌ی له دژی موسلمانان ده‌رخست چونکه له سه‌ره‌تای کۆچکردندا ئه‌وه‌یان بلأوده‌کرده‌وه که جادوویان کردووه له موسلمان و کوپیان نابیټ، بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانان سه‌غلات بکه‌ن و ئه‌و که‌شه خۆشه‌یان ئی تیک بده‌ن که تیای ده‌ژیان، بۆیه کاتی‌ک یه‌که‌مین منالی کوپ له دایک بوو له نیوان موهاجیره‌کاندا که عه‌بدولای کوپی زوبه‌یر بوو، خۆشی و شادیه‌کی زۆر بلأو بوویه‌وه له نیوانیاندا.^۱ ئه‌سمائی کچی ئه‌بو به‌کر په‌زای خویان ئی بیټ ده‌گێرپێته‌وه کاتی‌ک عه‌بدولای کوپی زوبه‌یر له سکیدا بوو، ده‌لێت:

ده‌رچووم و کاتی مندال بوونم بوو، هاتمه مه‌دینه و، له قوبا دابه‌زیم و له‌وئ مندالم بوو، ئینجا برده‌مه لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئه‌ویش مناله‌که‌ی خسته باوه‌شی و داوای خورمایه‌کی کرد و جوی و تفی کرده ناو ده‌می، ئیتر ئه‌وه یه‌که‌مین شت بوو چووه ناو سکیه‌وه، دوا‌یی که‌میکی له خورماکه خسته ناو ده‌می و دوعای بۆ کرد، ئه‌و یه‌که‌م منال بوو له‌وئ له‌دایک بوو، بوو به‌مایه‌ی شادیه‌کی زۆر لای موسلمانان، چونکه پێیان وترابوو جووله‌که جادوویان کردووه و کوپتان نابیټ.^۲

له په‌یوايه‌تیکی تر دا هاتوو که ناوی ناوه عه‌بدولأ، پاش ئه‌وه که ته‌مه‌نی گه‌یشه‌ته حه‌وت یان هه‌شت سال هات بۆ ئه‌وه‌ی به‌یعت بدات به پیغه‌مبه‌ر ﷺ، زوبه‌یری باوکی ئه‌وه‌ی پی و تبه‌وو، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێکه‌نی که بینێ به‌ره‌و لای دیت... موسلمانان له کاتی له‌دایک بوونی عه‌بدولأ (الله اکبر) یان ده‌کرد.^۳

۱- بېوانه: اليهود في السنة المطهرة (۲۶۵/۱).

۲- البخاري، كتاب العقيدة - باب تسمية المولود، ورقمه (۵۴۶۹) واللفظ له، ومسلم كتاب الاداب - باب

استحباب تحنيك المولود ورقمه (۲۵-۲۱۴۶).

۳- بېوانه: المستدرک، للحاکم: كتاب معرفة الصحابة (۵۴۸/۳)، وقال هذا حديث صحيح على شرط الشيخين،

ووافقه الذهبي.

۷- هه‌لويستيان له‌گورپنی قبیله:

له‌وانه‌یه پړوداوی گورپنی قبیله یه‌که‌مین پړوداو بیت که شه‌په‌که‌ی گواسته‌وه له قسه‌کړنده‌وه بۆ په‌لاماردان و ده‌ستپوه‌ردانی کړده‌یی له‌لایه‌ن جووله‌که‌وه، به‌مه‌به‌ستی له‌فکړدنې ده‌ولته‌تی ئیسلامی تازه‌ پیگه‌یشتوو،^۱ له‌به‌رائی کوپی عازیبه‌وه په‌زای خوی لې بیت ده‌گیرنه‌وه، یه‌که‌مین جار پيغمبر ﷺ هاته‌مه‌دینه، چوه‌لای باووب‌پیرانی - یان خالوانی - له‌نه‌نصاره‌کان و شانزه‌یان حه‌فده‌ مانگ له‌ نویژدا پړوی ده‌کړده به‌یتولمه‌قدیس، به‌لام خوی پیی خوش‌بوو قبیله‌که‌ی پړوه و مالی خوا بیت، یه‌که‌مین نویژیش که‌کړدی نویژی عه‌صر‌بوو، یه‌کیک له‌وانه‌ی که‌له‌که‌لیدا نویژیان کړد، ده‌رچوو به‌لای مزگه‌وتیکدا تیپه‌پی له‌نویژدا بوون، له‌کاتی کړنوشدا وتی: سویند به‌خوا له‌که‌ل پيغمبر ﷺ نویژم کړد و پړومان به‌ره‌و مه‌که‌که‌بوو، نه‌وانیش هر له‌جیگای خویانه‌وه سووپانه‌وه به‌ره‌و مالی خودا، جووله‌که‌کان پییان خوش‌بوو پيغمبر ﷺ پړوی ده‌کړده به‌یتولمه‌قدیس، به‌لام کاتیک پړوی کړده که‌عبه‌ پییان ناخوش‌بوو،^۲ له‌م پړوداوه‌شدا هه‌ندی‌نایه‌تی مه‌زن دابه‌زییه‌سه‌ر پيغمبر ﷺ که‌په‌ند و ناموزگاری تیدا‌بوو بۆ موسلمانان، خوی‌گه‌وره‌ده‌فه‌رموویت:

﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۸۹) وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِنَّهُ لَيَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِمَّتْ نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۹۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۹۱﴾ فَادْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَأَشْكُرُوا

۱- بېوانه: اليهود في السنة المطهرة (۱/۲۵۸).

۲- البخاري: كتاب الايمان، باب الصلاة من الايمان، ورقمه (۴۰).

لِ وَلَا تَكْفُرُونَ ﴿البقرة: ۱۴۹-۱۵۲﴾.

• خوای گه وره باسی نه وې کردووه که جووله که ده یلین له کاتی گړپنی قیبله دا، له دروستکردنی گومان و پرسیار له پیش پړوداوه که، نه مه یش ئاماژه ده کات بڼ پښتانه مبرایه تی موحه ممد ﷺ، چونکه نه وې مه سه له یه کی نادیار بوو، باسی کرد و ئینجا پړویدا، نه وې مه یش به لگه یه له سر نه وې که موحه ممد ﷺ پښتانه مبره و باسی شتکه لیک ده کات که هیشتا پړویان نه داوه.

مه وړه ها ئاماژه یش ده کات بڼ چاره سره کردنی کیشه گان له پیش که وتنه وړیان، بڼ نه وې موسلمانان خویان ئاماده بکن بڼ زال بوون به سر گرفته کاند، چونکه پړوداو که کتوپر بیت قورس ده بیت له سریان و تووشی شپړزه بیان ده کات، به پیچه وانه ی نه وې که پیشتر ناگایان لی بیت^۱.

(ابو السعود) له ته فسیره که یدا ده لیت: باسی مه سه له که ی کرد پیش پړودانی بڼ نه وې موسلمانان دل و د وړوونیان ئاماده بیت بڼ پړویه پړووبونه وې مه لویستی نه و، چونکه مه والی ناخوش نه گهر کتوپر بیت قورس ده بیت له سر د وړوون، وه لای ئاماده کړاویش به هیتر ده بیت بڼ ناحه زی سره سخت^۲.

خوای گه وره یش جووله که کانی به نه زانین و به د پړه وشتی له بهر پړه خنه گرتیان له گړپنی قیبله و پلان گړپنایان له دڼی پښتانه مبر ﷺ... خوای گه وره ده فهرمویت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عَمَّا يَمُنُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

نایه ته که باسی نه وې ده کات که نویژکردن به وړه و به یتولمه قدیس تاقیکردنه وې بوو، گواستنه وې بڼ که عبه هر تاقیکردنه وې، (البیضاوی) له ته فسیره که یدا

۱- بېوانه: الصراع مع اليهود، د. محمد ابو فارس (۱۰۲/۱).

۲- بېوانه: تفسیر ابن سعود (۱۷۱/۱).

ده‌لټ: ئیغه قیبله‌ی تۆمان نه‌کرده به‌یتولمه‌قدیس ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌بیټ بزانیڼ کټ ده‌که‌ویته شوین پيغه‌مبه‌ر ﷺ و کټ پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی خه‌لکی پټ تاقیبکه‌ینه‌وه، بزانیڼ کټ شوینکه‌وتووی تۆ ده‌بیټ له‌ نوټژکردندا و کټ واز له قیبله‌ی باووباپیرانی ناهینټ، یان بۆ ئه‌وه‌ی بزانیڼ کټ شوینی پيغه‌مبه‌ر ده‌که‌ویټ و کټ شوینی ناکه‌ویټ، هه‌رحیش له‌به‌ر شتیکی کاتی بیټ به‌ لاچوونی لاده‌چیټ، ... واته: ئیغه تۆمان نه‌گیڤراوه‌ته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی که له‌سه‌ری بووی ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌بیټ بۆمان ناشکرا بیټ کټ جیگیر ده‌بیټ له‌سه‌ر نیسلام کټ پاشگه‌ز ده‌بیته‌وه به‌هوی دوو دلی و ئیمان لاوازییه‌وه.^۱

چونکه‌ سه‌ره‌تا نوټژکردن پوه‌و که‌عه‌ بوو، ئینجا پووین کرده به‌یتولمه‌قدیس، جاریکی تر گه‌رانه‌وه به‌ره‌و که‌عه‌، ئه‌وه‌یش هیچی تیا نیه، چونکه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فرمانی پیکردوه‌وه، واته‌ پووکرده‌ هه‌ر جیگایه‌ک له‌سه‌ر فره‌مانی خوا هه‌ر خوا په‌رسنه‌، خه‌لکی ئه‌وه‌نده‌یان له‌سه‌ره‌ ملکه‌چ بن بۆ فره‌مانی خوا و، په‌یوه‌ست بن به‌ ئاراسته‌کانی، ئه‌و که‌سه‌ی گوڤراپه‌لای پيغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌بیټ به‌ سه‌رکه‌وتوو داده‌نرټ له‌ تاقیکردنه‌وه‌که‌دا، هه‌ر که‌سێک پازی نه‌بیټ به‌ حوکمێک له‌ حوکمه‌کانی شه‌رع ده‌که‌ویټ و تیا ده‌چیټ، ئیمانی راسته‌قینه‌ش ئه‌وه‌یه‌ که‌ خاوه‌نه‌که‌ی پابه‌ند ده‌کات به‌ شوینکه‌وتنی شه‌رع و لادان له‌ ئاره‌زوو،^۲ بۆیه‌ هاوه‌لان جیگیر بوون و وه‌لامی فره‌مانی خویان دایه‌وه‌.

له‌ ئیبنو عومه‌ره‌وه‌ ﷺ فره‌موویه‌تی: له‌ کاتی‌که‌دا خه‌لکی نوټژیان ده‌کرد له‌ قوبا له‌ نوټژی به‌یانی که‌سێک هات و وتی: پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ قورئانی به‌سه‌ردا دابه‌زییوه‌ ئه‌مشه‌و، فره‌مانی پیکراوه‌ پووبکاته‌ که‌عه‌ له‌ نوټژدا، ئه‌وانیش پووین کرده‌ که‌عه‌، پاش ئه‌وه‌ی پووین کردبوویه‌ شام.^۳

هه‌روه‌ها ئایه‌ته‌که‌ په‌رۆشی ئیمانداران ده‌رده‌خات له‌سه‌ر براکانیان، چونکه‌ ده‌یانوت چاره‌نووسی براکانمان چۆن ده‌بیټ که‌ مردونه‌ و له‌ ژیاناندا پووین

۱- بېروانه: تفسیر البیضاوی نقلًا عن الصراع مع اليهود (۱۰۱/۱).

۲- بېروانه: الصراع مع اليهود (۱۰۱/۱).

۳- بېروانه: تفسیر ابن کثیر (۲۷۵/۱) ط/ دار الشعب.

ده کرده به يتولمه قدیس، خوی گه وره یش ناگاداری کردنه وه که نویژده کانیان وهر گیراوه، نیینو عه بیاس ﷺ ده گیرپته وه:

که پیغمبر ﷺ داوی لیکرا پوو بکاته که عه، وتیان: نهی پیغمبره یی خوا، وهی براکانمان که له دنیا ده رچوون و نویژیان به ره و به يتولمه قدیس ده کرد؟^۱

نیر خوی گه وره نه م نایه تهی دابه زاند: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

هه روه ها بویانی پوون کرده وه که خوی گه وره به سوز و به زه ییه و به م شیوه یش ناسووده یی ده خاته دل و ده روونی موسلمانانه وه و له دله پراوکی پرکاریان ده کات و، په زامه ندی و متمانه و جیگیر بونیان پی ده به خشیت...^۲

• ﴿قَدْ زَيَّ تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ (۱۴۴) وَلَئِنْ آتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ (۱۴۵) الَّذِينَ آتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (۱۴۶) الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ (۱۴۷) وَلِكُلِّ وَجْهٍ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَفِئُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۱۴۴-۱۴۸).

پیغمبر ﷺ به په روش بوو له نویژکردنیدا پووبکاته که عه یی نیراهیمی باوکی ﷺ، چونکه مافدارترین که سه به نه و، خوی به ره می دعای نه و بوو، هه لگری نالای یه کتاپه رستیه به راستی وه کو چون نیراهیم هه لیگرت، نیجا

۱. بېوانه: سنن الترمذی (۲۰۸/۵)، ورقمه (۲۹۶۴) وقال الترمذی هذا حديث حسن صحيح.

۲. في ظلال القرآن (۱۳۳/۱).

پیغمبر ﷺ، به هه‌مان شیوه به په‌رۆش بوو بۆ نه‌وه‌ی جیاواز و سه‌ربه‌خۆ بیت له ئاینه‌کانی پیش خۆی، که لایان دابوو وه‌کو جووله‌که و گاواره‌کان، بۆیه پیغمبر ﷺ قه‌ده‌غه‌ی ده‌کرد لێیان لاسایی نه‌وان بکه‌نه‌وه و فه‌رمانیشی ده‌کرد به جیاوازی بوون له‌گه‌لێاندا و، ئاگاداری ده‌کردنه‌وه نه‌که‌ونه هه‌مان هه‌له‌کانی نه‌وان، نه‌مه‌یش نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که به شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام پھوبکاته قیبله‌ی باوکی پیغمبران، که یه‌که‌مین ماله بۆ خوا دروست کرابیت.^۱

پووداوی گواستنه‌وه‌ی قیبله چه‌ندین واتای سیاسی و سه‌ربازی و ئایینی و میژووویی تێدا‌یه، لایه‌نه سیاسی‌ه‌که‌ی نه‌وه بوو دوورگه‌ی عه‌ره‌بی کرد به خولگه‌ی پووداوه‌کان، لایه‌نی میژووویی نه‌وه بوو جیهانی به‌سته‌وه به میراتی عه‌ره‌بی بۆ ئیبراهیم (علیه السلام)، لایه‌نی سه‌ربازیشی نه‌وه بوو پێگه‌ی خۆشکرد بۆ فه‌تحکردنی مه‌که‌که و کۆتایی پێهینانی باری نه‌گونجای مالی خوا، بۆ نه‌وه‌ی بیته مه‌له‌بندی یه‌کخواپه‌رستی پاش نه‌وه‌ی که مه‌له‌بندی بته‌رستی بوو.^۲

• ﴿وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ (۱۵۹) وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ إِلَّا لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِنَّمْ عَلَيكُمْ لَعَلَكُم تَهْتَدُونَ ﴿۱۶۰﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿۱۶۱﴾ فَأَذْكُرُوا أَنِ ادَّخِرُوا إِلَى وَلَا تَكْفُرُونَ﴾ (البقرة: ۱۴۹-۱۵۲).

وه‌کو چۆن خوای گه‌وره به ئیماندارانی وتبیت: نیعمه‌تی پووکردنتان بۆ قیبله‌که‌تان و، جیاکردنه‌وه‌تان به که‌سایه‌تی خۆتان، له نیعمه‌ته‌کانی خوايه له‌سه‌رتان، پیش نه‌وه‌یش چاکی تری زۆری له‌گه‌لتان کردووه، له‌وانه:

۱- به‌وانه: الصراع مع اليهود (۱/۱۰۰).

۲- به‌وانه: الاساس في السنة (۱/۴۴۰).

- ﴿کَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا﴾ چونکه بوونی پښتېمېر ﷺ وه کو سرکرده ی پوره شکاران و بانگوازان، تایبه تمندی نه و بژارده یه که خوی گه وړه سر به رزیانی کرد به نه و پښتېمېر، زانای د پروونه کان و چاره سرکه ری دلّه کان و پړوناکی چاوه کان....

- ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا﴾ چونکه بابته ی سره کی بو بنیاتنان و پوره وړه کردن، ته کانی خوی گه وړه یه که هه میسه له گه ل پړوداوه کانداده به زی، بویه نه وان بوون به نه و ه یه کی ناوازه له میژووی مړوفايه تیدا.

- ﴿وَيُزَكِّیْكُمْ﴾ چونکه ماموستای پوره شکار - پښتېمېر ﷺ - خوی به رپرس بوو له هه لمه تی پوره وړه کردن، هر خویشی بوو که په وشتی و جیبه جیکړدنې بو حوکمه کانی قورثانی پیروژ گه یشته نه و ناسته ی تاك بوویه وه له نیوان هه موو ناده میزاده کانداده: ﴿وَأَنَّكَ لَکَلِّ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ (القلم: ۴). هر نه ویش بوو که عانیسه (په زای خوی لی بیت) به مه زنتړین خه سلّهت وه سفی کرد کاتیک فهرمووی: (کان خلقه القرآن)، واته: په وشتی نه و په وشتی قورثان بوو، نیتر هاوه لانیس قورثانیان ده بیست له زمانی پښتېمېر ﷺ و نه و قورثانه یان ده بیینی که به بهر چاویانه وه پښی ده کرد.

- ﴿وَعَلَّمَكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِکْمَةَ﴾، نه مه نه کی سیه مه که بریتیه له فیترکردنی هاوه له به پړزه کان، قورثانی پیروژ بو نه و ه ی کاریگر بیت پړیوستی هه یه به پوره شکاریکی خواناس که دلّه کان پاک بکاته وه و، هه لسیّت به فیترکردنی شهرعی خوا بو خه لکی و، هه له کانیان بو چاک بکاته وه له تیگه یشتنیاندا، پښتېمېر ﷺ خوا ﷺ هاوه لانی فیترده کرد له سر پړبازی خویته تی، نیتر هاوه لانیس پړبازی فیترکردن و پوره وړه کردن و، بانگواز و، سرکرده یه تی کردنی خه لکی له پښتېمېر ﷺ فیتر ده بوون، پښتېمېر ﷺ توانی نه و ه که به ته وای ناماده بکات بو سرکرده یه تی مړوفايه تی، هاوه لانیس له دوی خوی به رده وام هر پوره وړه ی

قورئان و پیغمبره رایه تیان هه لده گرت بۆ هه موو جیگایه ک و، بوون به شایهت له سهر خه لکی.

- ﴿وَعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾: نه وان چی بوون پیش په یامی پیغمبر ﷺ دوی نه وه بوون به چی؟ نه وان هه میسه له جهنگ و ململانی و نه فامیه کی کویرانه دا بوون، به لام به فه زلی خوا بوون به نه ته وه یه کی مه زن، په یام و نامانجیکی هه یه له زیاندا، هیچ خه میکیان نیه ته نها په زامه ندی خوا و گوپرایه لی بۆ خوا و پیغمبر ﷺ، له تاکرپه وی و خو په رسته یه وه پویشن به ره و بنیاتنانی کومه ل و نه ته وه و، ده ولت و دروستکردنی شارستانی، به وهش بوون به شایسته ی مه زنترین دوو نیشانه له بوونه وه ردا.

- ﴿كُنتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ (ال عمران: ۱۱۰).

هه روه ها نیشانه ی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَادَهُ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۴۳).

- ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون﴾: نه م چاکه و به خششانه، پیویستی هه یه به یادی خوا و سوپاسکردنی به یانیان و ئیواران، خوی گه وره یش هانی ده دان له سهر نه وه ی یادی بکه ن، خویشیان پاش نه وه ی ونبوی ئیو بیابان بوون، له لای خوا گه وره باس ده کرین.

جنگای خوږه تی خوی گه وړه سوپاس بکړیت له سر نه و هه موو چاګانه.^۱
 به و شپوه ش، نایه ته پیرۆزه کان هاوه لانی په روه رده ده کرد له پښه ی پوډاوه
 گه وړه کانوه و، که سایه تی به هیزی موسلمانې دروستکرد که جګه له نیسلام به
 هیچ نایینکی تر پازی نابیت، که جووله کیشی ناسیووه له پښه ی قورثانه و به
 ته وای لیتان حالې بووه، وه کو خوی گه وړه هه رموویه تی: ﴿وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ
 وَلَا النَّصْرَىٰ حَتَّىٰ تَبْعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي
 جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ﴾ (البقرة: ۱۲۰).

۸- هه ندیک له سیفه ته کانی جووله که که له قورثاندا هاتووه:

نه و که سه ی به دوی جووله که و هه لویسته کانیان بګه پښت له دږی پيغمبر ﷺ
 ناشیرینی کرده وه کانیانې بؤ دهرده که ویت، هه روه ها نه و به دپه وشتیه ی نه وان
 له سرین، هیچ سه یریش نیه بؤ که سانیک که له نایینی خویان هه لګه پښه و به و
 شپوه بن. دهرده سه ری پيغمبر ﷺ و هاوه لانی له گه ل جووله که دا سه خت و ناخوش
 بوو، قورثانی پیرۆز باسی هه ندیکانی کرده و، هه روه ها کتیه کانی سیره و میژوو
 پښ له و شپوه هه والانه، قورثانی پیرۆز و سوننه تی پيغمبر ﷺ باسی خه سه له ته
 ناشیرینه کانیان کرده و وه کو دوپویی و، به دپه وشتی له گه ل خوا و پيغمبر ﷺ د،
 پیلان گپړان و ته له که بازی و، پوپامایی و، سوود وهرنه گرتن له زانست و، پق و
 کینه و، چاو تی پښه مالی خه لکی و، ته ماعکاری و، په زیلی و، نانکویری و،
 بیشرمی و، له خوبایی بوون و خوبه زل زانین و خو دهرخستن و هاوتا بؤ خوا
 برپاردان و دژایه تی کردنی پیاوچاګان و لاسایی کرنه وه ی کوپړانه و زانست
 شاردنه و و تیکدانی زانیاریه کان و ته له که بازی له دهر قه ده غه کراوه کان و
 جیاوازی و چینایه تی له جپه جیکردنی حوکه کان و به رتیل خواردن و دروکردن و
 ناپاکی.^۲

۱- پروانه: التربية القيادية، (۲/ ۴۴۲).

۲- بګه پښه بؤ کتیبې به پښی: د. عبدالله الشقاری (اليهود في السنة المطهرة).

* هاوتا پرستن له گه ل خوا دا :

خوا پرستنيان پوچهل و تيكله به شيرك بوو، چونكه باوه پريان وابوو خواى گوره كوپى هه يه، كه سانى تريشيان له گه ل خوا ده پرست، قورئانى پيرؤزيش هه نديك له وانه باس كردووه: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرُ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَنَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٣٠﴾ اتخذوا أخبارهم ورهبانهم أربابا من دون الله والمسيح ابن مريم وما أمروا إلا ليعبدوا إلها واحداً لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون﴾ (التوبة: ۳۰-۳۱).

نه وان پيغه مبه ران و پياوچا كه كانيان ده پرست و گورپه كانيان ده كرد به پرستگا و بت و ده يانپه رستن،^۱ پيغه مبه رى خوا ﷺ ده فهرمويت: له عنه تى خوا له جووله كه گورپى پيغه مبه ره كانيان ده كرد به پرستگا.^۲

* د ژايه تى كردنى پيغه مبه ران و پياوچاكان :

له هه مان كاتدا كه قه شه و زانا كانيان پيرؤز پاده گرت تا ده گه يشته ناستى پرستنيان، ده بينين له به رامبه ردا د ژايه تى پيغه مبه ر ﷺ و پياوچا كه كانيان ده كردو، هه لمه تى پيلانگي پريان به چه ندين شيواز ده كرده سه ريان، به لكو جارى واش بوو ده يانكوشتن، وه كو كوشتنيان بؤ زه كه ريا و يه حيا (عليهما السلام)،^۳ خواى گوره يش بؤ مان ده گيړپيته وه و ده فهرمويت: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَحْيَىٰ لَنَ نَصَبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَحَدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْمِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَافِهَا وَفُومِهَا

۱ - بېوانه: اليهود في السنة المطهرة (۵۰۷/۲)

۲ - البخاري، كتاب الصلاة - باب (۲۵) ... رقم (۴۳۷).

۳ - بېوانه: اليهود في السنة المطهرة (۵۰۹/۲).

وَعَدَسَهَا وَبَصَلَهَا قَالِ اسْتَبْدِلُوكَ الَّذِي هُوَ أَذْفُ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْبَطُوا
مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَّا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِّنَ
اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا
عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١﴾ (البقرة: ٦١).

* شاردنه‌ویان بوزانست و تیکدانیان بوزاستیه‌کان؛

نه‌و خه‌سلته‌هه‌ر له‌دیر زه‌مانه‌وه‌له‌گه‌ل جووله‌که‌دا بووه، نه‌بو هوره‌یره
ده‌گی‌ریت‌هه‌له‌ پیغمبر ﷺ که‌فه‌رموویه‌تی: "قيل لبني اسرائيل (وادخلوا الباب
سجدا وقولوا حطة) فبدلوا، فدخلوا يزحفون على استهاهم، وقالوا: حبة في شعرة"
واته: به‌بنی ئیسرائیل و ترا ... (وادخلوا الباب سجدا وقولوا حطة) به‌لام نه‌وان
گو‌ریان و، خو‌یان خشان له‌سه‌ر پاشی خو‌یان و وتیان: ده‌نکه‌تویه‌ک له‌موویه‌کدا.

گه‌وره‌ترین نه‌و زانستانه‌ش قه‌شه‌کانی جووله‌که‌هه‌ولیاندا بیشارنه‌وه، زانیان بوو
به‌ پیغمبرایه‌تی موحه‌مه‌د ﷺ، ئیبنو‌عه‌بباس (په‌زای خو‌ای لی بیت)
ده‌فه‌رموویت: پافیعی کو‌پی حاریسه‌و سه‌لامی کو‌پی میشکه‌م و مالیکی کو‌پی
سه‌یف و پافیعی کو‌پی حوریمله، هاتنه‌لای پیغمبر ﷺ و وتیان: نه‌ی موحه‌مه‌د
ئایا تو‌بانگه‌شه‌ی نه‌وه‌ناکه‌ی له‌سه‌ر ئایینی ئیبراهیمی و باوه‌ریشته‌هه‌یه‌به
ته‌وراتی ئیمه‌و شایه‌تی ده‌ده‌یت که‌پاسته؟ پیغمبر ﷺ فه‌رموی: به‌لی، به‌لام
ئیه‌و شتتان داهیناوه‌و نکولیتان کردوه‌له‌نه‌و په‌یمان‌ه‌ی خو‌ای گه‌وره‌لی
وه‌رگرتبوون، نه‌وه‌ش فه‌رمانتان پی‌کراوه‌ناشکرای بکه‌ن به‌لام ده‌یشارنه‌وه، منیش
بی‌به‌ریم له‌وه‌ی داتانه‌یناوه، وتیان: ئیمه‌ده‌ست به‌وه‌ده‌گرین که‌لامانه‌و ئیمه‌
له‌سه‌ر پی‌گای پاستین و، باوه‌ریشته‌پی‌ناهی‌نین و شویتنت ناکه‌وین، ئیتر خو‌ای
گه‌وره‌ده‌رباره‌یان نه‌م ئایه‌ته‌ی داگرت: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى
تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ مَّا أُنْزِلَ

إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَيْنًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٦٨﴾ (المائدة: ٦٨).^۱

* دوو بهرکي:

جووله که هه میښه ناکوکن له بیروباوه پړدا، جیاوازن له حوکمه کانیاندا، وا ده زانن ککوکن به لام دلّه کانیاڼ پهرته وازه یه، وه کو خوی گه وره باسیانی کردووه: ﴿لَا يَقْنِلُونَكُمْ جَمِيعًا إِلَّا فِي قُرَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ مِنْ وَرَاءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمِيعًا وَقُلُوبُهُمْ شَتَّى ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ﴾ (الحشر: ١٤).

* به رتیل:

یه کیک له خه سلّه ته کانی جووله که نه وده یه، له پیناو به دی هیڼانی نه و نامانجه ی ده یانه ویت پتی بگن هه موو پڼگایه ک ده گرنه بهر، با ناکوکیښ بن له گه ل شه رعدا وه کو، به رتیلدان و مالی حه رام، خوی گه وره یش به م شیوه یه باسیانی کردووه: ﴿سَنَعُوذُ بِالْكَذِبِ أَكْثَلُونَ لِلْسُّحْرِ فَإِنْ جَاءُوكَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ يَضُرُّوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ (المائدة: ٤٢).

* دوو پړوی:

هه ندیک له سهرانی جووله که موسلمان بوونی خویان څسته پړو کاتیک نیسلام به هیز بوو له مه دینه، به لام خویان له سهر جووله که یی مابوون له په نهانیدا، خوی گه وره له و باره وه ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَامَنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شَاطِئِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَءُونَ ﴿١١﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ﴾ (البقرة: ١٤-١٥).

۱- سیره ابن هشام (ق/ ٥٦٧-٥٦٨) واللفظ له، تفسیر الطبري، الاثر رقم (١٢٢٨٤)، والاثر رقم (١٢٢١٩).
عن تفسیر الایة (٦٨) والایة (٥٩) من سورة المائدة والاثر (٢١٠١) عن تفسیر الایة (١٣٦) من البقرة، (فتح الباری ٢٦٩/٨).

* پروپامایی:

له گه ل پږ و کومه لگادا خویان ده گونجاند، خه راپه یان قه ده غه نه ده کرد، بویه
 خوی گه وره له عنه تی لی کردوون له قورئاندا: ﴿لَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي
 إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ
 (۷۸)﴾ ﴿كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾
 (المائدة: ۷۸-۷۹).

* سوود و مرگرتن له زانست:

خوی گه وره باسی نه م خه سلته ی بۆ کردوون به وردی فه رمووی ته: ﴿مَثَلُ
 الَّذِينَ حُمِلُوا الثَّورَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
 الَّذِينَ كَذَبُوا بِبَايَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الجمعة: ۵).

* بق و کینه و مله جوړی:

یه کیك له خه سلته ته جیگیره کانی جووله که بق لیبونیانه بۆ هه موو شتیك له
 خویان نه بیټ و، هه موو که سیك جووله که نه بیټ، به تاییه تی نه گه ر په یوه ندی کی
 هه بیټ به پیغه مبر ﷺ، وه کو پروداوی قیبله و، مه سه له ی قه ده غه کردنی مه ی،
 عه بدولای کوپی مه سعود (په زای خوی لی بیټ) ده فه رموویټ: کاتیك حه رام بوونی
 مه ی دابه زی، جووله که وتیان: ئه ی باشه براکانتان که مردن مه بیان
 نه ده خواره وه، ئیتر خوی گه وره نه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا
 وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعُمُوا﴾ (المائدة: ۹۳).

ئیتیر پیغه مبر ﷺ فه رمووی: ((قيل لي: انت منهم)) واته: پیم و تراوه تق یه کیکی
 له نه وان.^۱

۱ - بهوانه: المستدرک للحاكم: كتاب الاشربة (۴/۱۴۳-۱۴۴). صحيح الاسناد، ووافقه الذهبي.

* حه سوودی:

جووله که چاویان برپیوویه پیغه مېر څخسته به ووی په یامه که ی، چونکه نه وان چاوه پوانی پیغه مېر ټک له خویان دهرکه ویت ده وری بده و شه پی له گه لدا بکن له دوی ناهه زه کانیا، جا کاتیک پیغه مېر له که سانی ترهات، نه وان شیت بوون و، پیگای پاستیان ونکرد، ده ستیان کرد به دژایه تی کردنیکی سخت، هه روه ها حه سوودیان دهربرد به هاوه لانی پیغه مېر څخسته له سر باوه پ و پیگای پاست هه لېژارندیان.^۱

خوای که وړه ده فهرموویت: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة: ۱۰۹).

* له خوبایي بوون و خوبه زلزانين:

نهم خه سلته تیان هه ر له کژنه وه له گه لدا بوو، چونکه نه وان وا ده زانن چاکترینی خه لکن و، خویان به گه لی هه لېژر دراوی خوا ده زانن، پیشیان وایه به هشت بو جووله که دروست کراوه و پیگه ی نه وان نه بیت هه موو پیگایه کی تر به ره و گومپایی ده پوات، خوای په روه ردگاریش باسی نهم خه سلته تاشرینه ی نه وانی کردوه و^۲ فهرموویته تی: ﴿وَقَالُوا لَن يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة: ۱۱۱).

نهم له خوبایي بوون و خوبه زل زانینه تیان له چه ندین شیوازا خوی ده بینیت هه به رامبه ر به پیغه مېر څخسته دا،^۳ ثیبنو عه بباس (په زای خوای لی بیت) ده فهرموویت: پیغه مېر څخسته چوه لای نوعمانی کوپی نه زانه و به حری کوپی عه مرو، شاسی کوپی عه دی و، قسه تیان له گه ل کرد و، قسه ی له گه ل کردن، ثینجا بانگی کردن بو

۱- بېروانه: الصراع مع اليهود (۷۰/۱).

۲- بېروانه: الصراع مع اليهود (۷۱/۱).

۳- بېروانه: اليهود في السنة المطهرة (۴۹۵/۲-۴۹۶).

لای خوا و له توپه‌یی خوا ترساندنی، وتیان: له چی ده‌مانترسینی نه‌ی موحه‌ممه‌د، سویند به خوا نیچه کوپ و خو‌شه‌ویستی خواین، - وه‌کو و ته‌ی گاوردنه‌کان - نیت‌ر خوای گه‌ورده نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ﴾ (المائدة: ۱۸).^۱

* چروکی:

یه‌کیک له سیفه‌ته کۆنه‌کانیان چروکیه و، پاره خه‌رجنه‌کردنه له پیناو خوادا، نه‌وان ده‌هاتنه لای پیاوانیک له نه‌نصار و ده‌یانوت: پاره‌کانتان خه‌رج مه‌که‌ن ده‌ترسین هه‌زار بن، په‌له‌یش مه‌که‌ن له پاره‌خه‌رجکردندا، نیت‌وه نازانن بۆ چی به‌وده‌دات،^۲ نیت‌ر خوای گه‌ورده نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا﴾ (النساء: ۳۷).

واته: له ته‌وراتدا به‌لگه‌ی راستیتی قورئان هه‌یه: ﴿وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾ (النساء: ۳۹).

* سه‌رکه‌شی:

سه‌ره‌پای ناشکرابوونی به‌لگه‌ی سه‌لمینراو له‌سه‌ر پینغه‌مبه‌رایه‌تی موحه‌ممه‌د ﷺ به‌لام جووله‌که هه‌ر باوه‌ریان نه‌ده‌هیتنا به‌هۆی سه‌رکه‌شیه‌وه که وای کردبوو نه‌قله‌کانیان دابخریت و خوای گه‌ورده‌ش باسی نه‌و سیفه‌ته‌ی له نه‌واندا کردبوو و فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَمَّا أَتَتْ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ ءَايَةٍ مَّا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَمَّا اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة: ۱۴۵).

۱. به‌وانه: تفسیر الطبری، واللفظ له بالائر رقم (۱۱۶۱۳) عن تفسیر الایة (۱۸) من المائدة، سیرة ابن هشام

(ق/۵۶۳).

۲. به‌وانه: اليهود في السنة المطهرة (۲/ ۴۸۷-۴۸۸).

به‌لّی نه‌ی پیغمبره‌ری خوا ﷺ نه‌گر هه‌زار هه‌زار به‌لگه پیشک‌ش بکه‌یت قایل نابن، ناگوړین و باوه‌پ ناهین: ^۱ ﴿..... وَمَا تُغْنِي الْآلَيْتُ وَالنُّذْرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (یونس: ۱۰۱).

ئه‌مه هه‌ندئ بوو له سیفته خراپه‌کانی جووله‌که که قورئان ئاماژه‌ی پیکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی موسلمانان له هیچ شوین و سهرده‌میکدا پیاو هه‌لنه‌خه‌له‌تین.

جواره‌م: (إِنَّ اللَّهَ لَا يَصْلَحُ عَمَلُ الْمُفْسِدِينَ):

خوای گه‌وره کرده‌وه‌ی خراپه‌کاران راست ناکاته‌وه:

ده‌ستوره‌که ئاستی ئه‌و دادگه‌ریه‌ی ئاشکرا کرد که پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل جووله‌که نه‌نجامی دا، هه‌روه‌ها چه‌مکی ئازادی به‌هاولاتیانی ده‌وله‌ت به‌خشی و بنه‌مای ده‌مارگیری و په‌تکردنه‌وه‌ی بیروبو‌چوونه‌کانی تر به‌جاریک نه‌هیشته، ته‌کتیکی‌کیش نه‌بوو له‌و قوناغه به‌ریا بکریته تا پیغمبر ﷺ ده‌سه‌لات په‌یدا بکات و دوژمنه ده‌ره‌که‌کان له‌ناو ده‌بات، حاشا پیغمبر ﷺ به‌و شیوه‌یه بیته، ئه‌وه هه‌لو‌یستی‌ک بوو هه‌لقولاو له‌سیاسه‌تیکی ئیسلامی وه‌رگیراو له‌شهریعه‌تی خوای په‌روه‌ردگار.^۲

له‌پاستیدا پیغمبر ﷺ هه‌ندئ ڕیکه‌وتننامه‌ی به‌ست له‌گه‌ل جووله‌که‌دا که ژیانیکی سه‌ریازانه‌ی بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کردن له‌ژێر سایه‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامیدا، به‌بۆنه‌ی ئه‌وه‌ی ئه‌وان نه‌هلی کیتابن، به‌لام جووله‌که به‌سروشتیان خه‌لکیکی ناپاک و سه‌مکار و بئ‌ئمه‌کن، نه‌شیانتوانیوه و ناشتوانن خویان بپارزینه‌وه به‌خه‌سه‌له‌تی چاک، بۆیه په‌یمان‌ه‌کانیان له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ شکاند و چاره‌نووسیان به‌شیوه‌یه‌کی گونجاو له‌گه‌ل کرده‌وه‌کانیان کوتایی پیته‌ات و، پیغمبر ﷺ هه‌لسا به‌چۆلکردنی مه‌دینه له‌به‌نی قه‌ینوقاع و به‌نی نه‌زیر و هه‌روه‌ها کوشتنی پیاوانیک له‌به‌نی قوره‌یزه،^۳ قورئانی پیرۆزیش ئاماژه‌ی داوه به‌سروشتی جووله‌که له‌گه‌ل

۱- بپوانه: العهد والميثاق في القرآن الكريم، د. ناصر العمر (۱۲۱).

۲- بپوانه: الصراع مع اليهود (۷۲/۱).

۳- بپوانه: العهد والميثاق في القرآن الكريم، د. ناصر العمر (۱۲۱).

پیکه و تننامه کاند، خوی گه‌وره ده‌فهرموویت: ﴿الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَاهِدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَنْقُونَ﴾ (الانفال: ۵۶).

ئه‌و په‌یمان‌ه‌ش نایه‌ته‌که ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات بریتیه له‌و به‌ئینا مانا‌نه‌ی پیغمبر ﷺ ده‌بیه‌ست له‌گه‌ل جووله‌که، که جه‌نگی له‌گه‌ل به‌رپا نه‌که‌ن و یارمه‌تی دوژمنانی ئیسلام نه‌ده‌ن،^۱ وه‌کو لیکده‌ره‌وانی قورئان ئاماژه‌یان پیکردوه.

جووله‌که چه‌ندین پیکای جیا جیا‌یان ده‌گرته‌به‌ر بۆ پیلانگیران له پیغمبر ﷺ و ئیمانداران، به‌لام پیکاکانیان هه‌رگیز سه‌ری نه‌ده‌گرت و بۆ به‌ره‌م بوو، ئه‌وه‌یش بێگومان به‌هۆی په‌روه‌رده‌کردنی پیغمبر ﷺ بوو که واتاکانی ئیمانی ده‌چه‌سپاند له‌ دله‌کانیاندا و، به‌ندایه‌تی ته‌واوی بۆ خوی گه‌وره به‌دی ده‌هینا و، پویه‌پرویی بته‌پرستی ده‌بوویه‌وه به‌هه‌موو شیوازه‌کانی و، هاوه‌لانیشی فیر ده‌کرد له‌سه‌ر وه‌رگرتنی هۆکاره‌کانی پاپه‌پین و ده‌سه‌لاتی واتایی و کرده‌وه‌یی، پیغمبر ﷺ هاوه‌لانی په‌روه‌رده‌کرد له‌سه‌ر سه‌ربه‌ری پیاوه‌تی و جوامیری و قبول نه‌کردنی سه‌رشۆپی و به‌رگری کردنی سته‌م و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌نه‌دان بۆ پیلانه‌کانی جووله‌که و که‌سانی تر، بۆیه هه‌ر له‌هه‌ول‌دانا بوون تا سه‌رکه‌وت.^۲

فیل و ته‌له‌که‌کانی جووله‌که له‌ دژی موسلمانان له‌ ئه‌وپه‌ری ژیریدا نه‌خشه‌ی بۆ ده‌کیشرا، به‌لکو هیچ سه‌رکه‌وتنیکیان به‌ده‌ست نه‌ده‌هینا، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی یه‌که‌می هاوه‌لان به‌هۆی سه‌رکردایه‌تی و پێبازی پیغمبر ﷺ که به‌رپای ده‌کرد.^۳

به‌لام موسلمانانی ئه‌مڕۆ ده‌پووخین له‌ به‌رامبه‌ری پیلانه‌کانی جووله‌که، له‌به‌ر دووریان له‌ پێبازی پیغمبر ﷺ و شیوازی به‌ره‌نگاری کردنی بۆ جووله‌که‌کان، نه‌ته‌وه‌ی ئیسلام پێویستی نۆری هه‌یه به‌ سه‌رکردایه‌تیکی ژیر و هۆشمه‌ند، شاره‌زابیت به‌ ئاکاره‌کانی جووله‌که، بۆ ئه‌وه‌ی بزانیته‌ چۆن هه‌لسوکه‌وتیان له‌گه‌ل بکات له‌ پۆشنایی سیاسه‌تی پیغمبر ﷺ دا له‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل ئه‌م جووره‌ که‌سانه.

۱- بپوانه: تفسیر الطبری (۳۰/۸) والتحریر والتنوی (۴۸/۱۰).

۲- بپوانه: الصراع مع اليهود (۸۰/۱).

۳- بپوانه: (۷۹/۱).

له‌م پوژگارهی خۆماندا، په‌نجه‌ پیسه‌کانیان‌ هاویشتوته‌ نیو ژور لایه‌نه‌کانی ژيانی گه‌لان و ولاتان، ئامانجیشیان‌ ته‌ن‌ها خراپه‌ کردنه‌ له‌سهر زه‌ویدا که‌ نه‌وه‌یش دهرېپړنی قورئانی پیرۆزه: ﴿وَيَسْعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا﴾ له‌ راستیدا به‌کاره‌ینانی (یسعون) وه‌کو ئاماژه‌ ده‌کات بۆ تازه‌ بوونه‌وه و هه‌میشه‌ به‌رده‌وامی نه‌و کاره‌یان خراپه‌کاری نه‌وان قوناغیکي میژوویی نه‌بووه و ته‌واو نابیت، به‌لکو نه‌وه چاره‌نووسی گه‌ردوونی نه‌وانه‌ تا پوژی دوايي، جووله‌کیش توانیویانه‌ زال‌ ببن به‌سهر ژوریک له‌ ده‌ستکه‌وتی نه‌ته‌وه‌کان له‌ پڼگه‌ی ته‌له‌که‌ نه‌خشه‌ بۆکی‌شراوه‌کانیان و نه‌بوونی قه‌واره‌ی ئیسلامی، که‌ توانای هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نه‌و پیلانانه‌ی هه‌بیت.

بلیمه‌تی جووله‌که‌ له‌ پووخاندندا مه‌سه‌له‌یه‌ک نییه‌ جیگای گومان بیت، نه‌و بلیمه‌تییه‌ی پووداوه‌کان ده‌قوژیت‌وه‌ بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خۆی، جووله‌کیش بوونی کاریگه‌ری خۆیان هه‌یه‌ له‌ ده‌وله‌ته‌ گه‌وره‌کاندا، له‌ پووی ئابووری و سیاسي و پاگه‌یانندن و، هه‌یج کاتی‌کیش دوا نه‌که‌وتوون له‌ هه‌ردوو سیسته‌می جیهانی سه‌رمایه‌داری و شیوعی، یان له‌ شوپشه‌ گه‌وره‌کانی جیهان، چه‌ند سازمانی‌کی نیۆده‌وله‌تیش هه‌یه‌ هه‌ول‌ی گه‌وره‌ی به‌گه‌پخستوه‌ بۆ به‌دی هینانی ئامانجه‌کانی جووله‌که‌، ناودارترینیان له‌ (ماسۆنییه‌ت) و (لیونز) و (روتاری) و (شه‌ود ویهوده) ... هتد.

ئایا توێژه‌ری وریا هه‌ست ناکات له‌م مه‌سه‌له‌ جوړیک له‌ زیاده‌په‌وی هه‌یه‌ به‌ مه‌به‌ست یان به‌بی مه‌به‌ست؟

نه‌م وینه‌ی که‌وا ده‌ریده‌خات جووله‌که‌ جیهان ده‌جوولتین و نه‌وان سه‌رکرده‌ی سیاسي و بیر و داهین‌ه‌ر ... گوايه‌ که‌سایه‌تییه‌ گرنگه‌کان له‌وانه‌ی که‌ جووله‌که‌ نین وه‌کو به‌ردی شه‌تره‌نج وان وه‌کو (وليام غای کار) ده‌لێت.^۱ نه‌م بپه‌ ژوره‌ له‌ کتیب که‌ باسی پوولی ترسناکی جووله‌که‌ ده‌کن، یارمه‌تی ده‌دات بۆ ئاماده‌کردنی که‌سیک بۆ خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و لیکدانه‌وه‌یه‌کی ئاماده‌ پێشکه‌ش ده‌کات بۆ هه‌موو نه‌و

شکاندن و به‌زینانه‌ی توشی نه‌توه بووه، به‌زین له پړووی شارستانی و سهربازی وه‌کو یه‌ک.

هه‌ستکردنی خه‌لکی به‌وه‌ی که هه‌موو شتی‌ک پېش وه‌خت ئاماده‌ کړاوه و بپراوه‌توه و نه‌خشه‌ی بۆ کیشراوه له لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه، سستیان ده‌کاته‌وه له جیهادکردن، نه‌وه‌شی که ده‌وتریت دهرباره‌ی جووله‌که ده‌کریت بوتريت دهرباره‌ی هر دوژمنی‌کی تر، بۆ نمونه‌ کومه‌له باتنیه‌کان له جیهانی ئیسلامی که قه‌واره‌ی به‌هیزیان په‌یدا کردوه له زور ده‌وله‌تدا، به‌لکو قه‌واره‌ی سهربه‌خوی خویان هه‌یه له زیاتر له ولاتی‌کی ئیسلامی.

نه‌و کومه‌لانه زورجار که‌سانیکیان ده‌ست ده‌که‌ویت که گه‌وره‌یان کاته‌وه زیاتر له نه‌ندازه‌ی خویان، بۆ نمونه هه‌ر که‌سی‌ک دهرباره‌یان بنووسیت یان قسه‌ بکات، پړزی یان ژبانی له مه‌ترسیدا ده‌بیټ،^۱ نه‌م زلکردنه‌وه ترسناکه بۆ دوژمنانمان راستیه‌کی نییه، چونکه لایه‌نگرانی شه‌یتان هه‌رچه‌ندی‌ک زله و زه‌به‌لاح بن هه‌ر لاوان.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا﴾ (النساء: ۷۶).

له راستیدا هی‌زی نه‌وان له لاوازی ئیمان و دوری ئیمه‌دایه له پړبازی خوای گه‌وره، چونکه ئیمانی راسته‌قینه هه‌موو پیلانه‌کان له‌به‌ر ده‌میدا ده‌پوخین، به‌لام پښوخته ترس وه‌لا بخريت چونکه ده‌بیټه هوی کوشتنی هی‌مه‌ت و وړه.

کاتی‌کیش نه‌و ده‌سته به‌ ئارامه ئیمانداره په‌یدا ده‌بیټ، هه‌موو پیلانه‌کانی جووله‌که و که‌سانی تر تیکده‌شکیت.

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ سَّوْهُمُ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ

مُحِيطٌ ﴿ (ال عمران: ۱۲۰).

ئەمەيش له ههچ حاله تێکدا ئەوه ناگهيه نیت، که ههیزی دوژمن پشتگوێ بخریت
یان به کهم سهیر بکریت، با ههچهند بیهیه خ بیئت.
پتویسته پێگای میانپهوی بگرینه بهر له ههڵسهنگاندنی ههیزی دوژمن نه
زیاده پهوی بکهین له گهوره کردنه وه یاندا به شتوهیهك وره مان دابه زیت و پاساومان
بۆ دروست بکات بۆ بهزین، له هه مان کاتیشدا خۆ بیهتاگا نه کهین له بوونی ئەوان.^۱

باسی چوارهم: بهر بهر هکانی یه کتری کردن و بزوتنه وهی پوله سهر بازیه کان.

یه کهم: سوننه تی بهر بهر هکانی.

نه وه یه کی بوو له و سوننه تانه ی پټغمبر ﷺ مامه له ی له گه لدا ده کرد، نه وه یش به شیوه یه کی ناشکرا دهرده که ویت له قوناغی مه دینه دا له گه ل بزوتنه وهی پوله سهر بازی و نیرده و غه زاکان که پټغمبر ﷺ نه نجامی دده له دژی بته رسته کان، نه م سوننه تیش به شیوه یه کی پاسته وخو په یوه ندی هیه به ده سلاتی په یدابوونی نه م دینه وه، خوی گه وره یش ناماژه ی پیکردوه کاتیک فهرموویه تی: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۱).

هر وه ها له فهرمووده ی خوی گه وره دا: ﴿الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (الحج: ۴۰).

له نایه ته که ی سوره تی به قهردها، تیبینی ده کړیت له پاش باسکرنی نمونه یه ک له نمونه کانی ململانی هاتووه له نیوان هق و ناهه قدا، که بریتیه له باسکرنی تالوت و سهر بازه نیمانداره کانی و جالوت و شوینکه وتوانی، خوی گه وره یش له و باره یه وه ده فهرموویت: ﴿وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۱).

که نه وه ده که یه نیت پالنن به خراپه وه له م پښکایه دا نیعمه تیکه هه موو خه لکی ده گړیته وه^۱ نینجا نایه تی سوره تی حه ج دیت پاش راگه یانندی نه وه ی که خوی

گه‌وره به‌رگری ده‌کات له‌پشتگره باوه‌پداره‌کان ، هه‌روه‌ها پاش پیگه‌دان به‌جه‌نگکردن خوی گه‌وره برپاری بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی ده‌دا که‌ئه‌ویش بریتیه له :
﴿وَلْيَنْصُرَكَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ﴾.

شه‌ریعت دانانی جه‌نگ کردنیش به‌چهند قوناغیکدا تیپه‌پی :

قوناغی یه‌که‌م : قه‌ده‌غه‌بوون ، له‌وکاته‌ی موسلمانان له‌مه‌که‌ بوون و داویان ده‌کرد له‌ پيغمبر ﷺ پیگه‌ی شه‌پکردنیان پيبدات ، ئه‌ویش پیی فه‌رموون :
((اصبروا فاني لم اؤمر بقتال))^۱ واته : ئارام بگرن چونکه من فه‌رمانم پینکراوه جه‌نگ به‌رپا بکه‌م.

قوناغی دوهم : پیگه پیدان به‌بی واجب بوون ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتَلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (الحج : ۳۹).

قوناغی سییه‌م : واجب بوونی شه‌پکردن دژ به‌ئه‌وانه‌ی جه‌نگ له‌ دژی موسلمانان به‌رپا ده‌که‌ن ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَتِّلُونَكُم وَلَا تَعْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (البقرة : ۱۹۰).

قوناغی چواره‌م : فه‌رزیوونی جه‌نگکردن دژ به‌هه‌مو بیباوه‌پان ، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت : ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة : ۳۶).

ئه‌م پله به‌پله په‌چاوکردنه له‌حوکمی شه‌پکردندا ، خواستی ده‌وله‌تی تازه پیگه‌یشتوو بوو ، هه‌روه‌ها حاله‌تی سوپای ئیسلامی که تازه پیکهاتبوو له‌پروی ژماره و که‌ره‌سته‌وه ، وای ده‌خواست ، بۆیه پیویست بوو ماوه‌یه‌کی دیاری کراو هه‌بیئت پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی دوزمنانی بانگه‌وازی ئیسلامی فه‌رزه‌بیئت ، تا ئه‌وکاته‌ی ده‌وله‌تی ئیسلامی خوی ده‌گریت و به‌هیز ده‌بیئت و ده‌توانیئت خوی پاگریت له

به‌رامبه‌ر هیزه‌کانی کوفر له دوورگی عه‌ره‌بدا، با قوره‌یشیش سه‌رقالی پاپه‌پاندنی
 نه‌و هیزانه بوون له دژی موسلمانان، وه‌کو پووشیدا دواتر، له‌و کاته شه‌پکردن
 واجب ده‌بیئت کاتیک ده‌وله‌تی ئیسلامی ئاماده‌ی پووبه‌پووبونه‌وی هه‌موو
 نه‌گه‌ره‌کان ده‌بیئت، نه‌مه سه‌باره‌ت به‌ جه‌نگ کردن له‌گه‌ل بیباوه‌پانی قوره‌یش
 فه‌رمان درا به‌ پێگه‌دان به‌ جه‌نگ فه‌رزبوون، به‌لام له‌ حاله‌تیکدا موسلمانان له
 ده‌وله‌تی خۆیان بن له‌ مه‌دینه و توشی هیش بینه‌وه له‌ لایه‌ن دوژمنه‌کانیانه‌وه،
 جه‌نگ له‌و کاته‌دا ده‌بیئت به‌ فه‌رز، هیچ بواریک نیه‌ بۆ نه‌گه‌ریکی تر، وه‌کو جیبه‌جی
 هینانیک بۆ به‌یعه‌تی شه‌پکردن، که‌ نه‌نصاری ناچار ده‌کرد شه‌پ له‌گه‌ل هه‌موو
 که‌سیکدا بکه‌ن له‌ پێناوی به‌رگری کردن له‌ ده‌وله‌تی ئیسلامی و خاوه‌نه‌کی و
 شوینکه‌وتووانی،^۱ هاوکات له‌گه‌ل دابه‌زینی مۆلت دان به‌ جه‌نگ، پیغمبه‌ر ﷺ
 ده‌ستی کرد به‌ پاهینانی هاوه‌لانی له‌سه‌ر هونه‌ره‌کانی جه‌نگ، به‌خۆشی به‌شداریان
 ده‌کرد له‌ پاهینان و مه‌شقی سه‌ربازیدا، هه‌روه‌ها هه‌ل‌دانی له‌ گوپه‌پانه‌کانی جه‌نگدا
 به‌ مه‌زنترین نه‌و کرده‌وانه ژمارد که‌ موسلمان نزیک ده‌کاته‌وه له‌ خوی خۆی،
 پیغمبه‌ریش ﷺ هه‌لسا به‌ جیبه‌جی کردنی وته‌ی خوی گه‌وره: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا
 اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ
 مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
 وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

به‌رنامه‌یشی له‌ ئاماده‌کردنی موجاهیدی موسلمان پشتی ده‌به‌ست به‌ دوو
 پێبازی هاوسه‌نگ: ئاراسته‌کردنی واتایی و پاهینانی کرده‌یی.

۱- ئاراسته‌کردنی واتایی:

پیغمبه‌ر ﷺ هه‌ولی ده‌دا و ده‌ی موجاهیده‌کان به‌رز بکاته‌وه و هیوایان پێ
 ببه‌خشیت به‌ سه‌رکه‌وتن یان به‌ به‌هشت، هه‌ر له‌و ساتانه‌وه نه‌و هیوایه له‌گه‌ل
 سه‌ربازه‌کاندا بوو له‌ گوپه‌پانه‌کانی جه‌نگ دا و پالی پێوه ده‌نان هه‌موو توانا

۱- بېوانه: القتال والجهاد، لمحمد خير ميكل (۱/ ۴۶۳-۴۶۴).

دهروونی و جهسته یی و هونه رییه کان به خه رج بدن له پیناو بردنه وهی شه په کان، یان مردن له ژیر سیبهری شمشیر ه کاندا.^۱

له وته کانی پیغمبر ﷺ له و باره وه، فهرموده یه که نه مه واتاکه یه تی: سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، نه گه ر له بهر نه وه نه بیت پیاوانیک له ئیمانداران دلایان ئاسوده نابیت له پاش من به جی بمینن، منیش توانام نییه ئاماده یان بکه م بۆ جهنگ، هیچ کاتیک له پۆلیکی سهربازی دوا نه که وتم که جهنگ بکات له پیناو خوادا، سویند به و که سه ی گیانی منی به دهسته، پیم خو شه بکوژیم له پیناو خوادا و زیندوو بکریمه وه و دوباره بکوژیم و ئینجا زیندوو بکریمه وه و بکوژیم و زیندوو بکریمه وه و جاریکی تر بکوژیم.^۲

بیجگه له چه ندین فهرموده ی تری پیغمبر ﷺ که باسی فه زلی شه هیدی و شه هید ده کات له پیناو خوی گه وره.^۳

۲- شیوازی کرده یی:

پیغمبر ﷺ هه ولیدا پشت ببه ستیت به هه موو توانا کانی موسلمان به پیاو و ژن و منال و لاو و پیره وه، هه روه ها راهاتن له سه ر لیها تووی له شه پکردن به یم و شمشیر و تیر و مه شقی سهربازی له سه ر پشتی نه سپ، پیغمبر ی خوا ﷺ هه ردوو جۆری په روه رده یی سهربازی له ئاراسته کردن و راهیتان و هیوا به سه رکه وتن یان به هه شت ئاویت ه ده کرد و هانی موسلمانانی ده دا بۆ شاره زایی له هونه ره کانی تیر هاویشتن، پیغمبر ی خوا ﷺ ده فهرمویت: ((من تعلم الرمي ثم تركه، فليس منا، او قد عصي))^۴

واته: هه ر که سیك فیتری تیر هاویشتن بوو ئینجا وازی لیهینا، نه و که سه له ئیمه نیه، یان تاوانی کردوه.

۱- بپوانه: دراسة في السيرة (١٦١).

۲- بپوانه: البخاري: كتاب الجهاد والسير، باب تمنى الشهادة، رقم (٢٧٩٧).

۳- بپوانه: البخاري: كتاب الجهاد والسير، رقم (٢٨١٧).

۴- مسلم: كتاب الامارة، باب فضل الرمي والحث عليه، رقم (١٩١٩).

جا نه‌وه بانگه‌وازیکه بۆ ئومەت به گشتی، تەنانه‌ت بۆ نه‌وانه‌ش پیرن، خۆیان رابه‌ینن له‌سەر پێکانی نیشانه و ده‌ست پاستی و گورجی جموجۆل، له‌ پاستیدا ئیسلام گرنگی ده‌دات به‌ تواناکانی ئومەت و ئاراسته‌یان ده‌کات به‌ ره‌و کاری مه‌زن. پيغمه‌به‌ر ﷺ خۆیشی گرنگی ده‌دا به‌ ئاماده‌کردنی به‌پێی هه‌موو بارودۆخه‌کان و هانی هه‌موو کاریکی ده‌دا موسلمانان ته‌نجامی به‌دن، جیگیریشه وه‌ك فه‌رموویه‌تی: ((واعدوا لهم ما أستطعتم من قوة، الا ان القوة الرمي، الا ان القوة الرمي، الا ان القوة الرمي))^۱ واته: نه‌وه‌ی له‌ تواناتاندا هه‌یه وه‌كو هه‌یز به‌کاری به‌ینن، هه‌یزیش تیر هه‌ویشته (سێ جار دووباره‌ی کردۆته‌وه).

دووم: له‌ ئامانه‌کانی جیهاد له‌ پێناو خوادا:

۱- پاراستنی ئازادی بیروبا:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونََ الَّذِينَ كُفُّوا لِلَّهِ فَإِنْ أُنتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۳۹﴾ (الانفال: ۳۹-۴۰).
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعَمَ الْمَوْلَى وَنِعَمَ النَّصِيرِ ﴿۴۰﴾

۲- پاراستنی دروشم و په‌رسته‌کان:

خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ۝۳۸﴾ أذن لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۳۹﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمُوتُ وَبِيعَ وَصَلَاتٌ وَمَسْجِدٌ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۰﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْأُمُورِ ﴿۴۱﴾ (الحج: ۳۸-۴۱).

۱- مسلم: كتاب الامارة، باب فضل الرمي والحث عليه، رقم (۱۹۱۷).

۳- نه هیشتنی خراپه له سهر زموی:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٠﴾ فَهَزَمُوهُمْ يَذُنَ اللَّهُ وَقْتَلِ دَاوُدُ جَالُوتَ وَءَاتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥١﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ﴾ (البقرة: ۲۵۰-۲۵۲).

(ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ده باره ی فهرمووده ی خوای گه وره: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ﴾ (البقرة: ۲۵۱). ده فهرموویت: واته: نه وه نه بی خوای گه وره خه لکانیکې تر پال ده نیټ وه کو به نی ئیسرائیلی پالنې به شه پرکړن له گه ل تالوت و نازایی داوود، نه گهرنا له نټو ده چوون.

۴- تاقي کردنه وه و په روږده کړدن و چاکسازی:

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمُوا فَشُدُّوا الْوَتَاكُ فَإِمَّا مَأْبُودٌ وَإِمَّا فَدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِن لِّبَلَا بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُعْطِيَ أَعْمَلَهُمْ ﴿٦٠﴾ سَيَدْخِلُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ أُولَٰئِكَ سَيَدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ (محمد: ۴-۶).

(ابن کثیر) له ته فسیره که یدا ده باره ی فهرمووده ی خوای گه وره: ﴿وَلَٰكِن لِّبَلَا بَعْضِكُمْ بِبَعْضٍ﴾ (محمد: ۴). فهرموویه تی: واته: به لام جیهاد و جهنگ کردنی له گه ل دوژمنان بو نټوه داناو وه کو تاقي کردنه وه،^۲ هروها باسی حکمه تی

۱- تفسیر ابن کثیر (۱/۲۶۲)، او ص (۴۴۷) من ط/ دار الشعب

۲- تفسیر ابن کثیر (۴/۱۵۴).

دانانی جیهادی کردوه کاتیک فہرموویہ تی: ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ﴾ (ال عمران: ۱۴۲).

۵- ترساندن‌ی بیباوم‌ان و پ‌سواکردن‌یان و سہر ش‌وہ کردن‌یان و لہ ناو‌بردنی پ‌یلانہ کانیان:

خوای گہ‌ورہ دہ فہرموویت: ﴿وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ﴾ (الانفال: ۶۰).

مہ‌روہ ما فہرموویہ تی: ﴿قَتَلُوهُمْ يَعْذِبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِيهِمْ وَيَصْرِكُمْ عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾ وَيُذْهِبَ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۴-۱۵).

مہ‌روہ ما فہرموویہ تی: ﴿فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۷﴾ ذَلِكَمُ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ﴾ (الانفال: ۱۷-۱۸).

۶- ناشکراکردنی دوو‌روہ‌کان:

خوای گہ‌ورہ دہ فہرموویت: ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّى يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (ال عمران: ۱۷۹).

(ابن کثیر) دہ فہرموویت: واتہ: پ‌ت‌ویستہ ہویہ ک دروست بکات ب‌و دہ ردہ سہری پشتگیری خوای تیا ناشکرا بی‌ت و د‌وژمنی خوای تیا پ‌سوا بی‌ت، ٹیمان‌داری خ‌و‌پاگرو مونا فیقی خرابہ کاری تیا‌دا بنا س‌رین، مہ بہ س‌تی لہ پ‌وڑی ٹو حودہ کہ خوای گہ‌ورہ

نيماندارانی تاقی کرده‌وه، به‌وشيوه‌يه‌ش باوه‌پ و خوږاگری و گوږپايه‌ليان ده‌رکه‌وت بۆ خوا و پيغه‌مبه‌ره‌که‌ی، په‌رده‌ی له‌سهر مونايفيقانیش پامالی، نيتړ ملپيچی نه‌وان ده‌رکه‌وت و ناشکرا بوون که جيهاد ناکه‌ن و ناپاکن له‌گه‌ل خوا و پيغه‌مبه‌ر ﷺ.

۷- به‌رپاکردنی حوکمی خوا و سيسته‌می ئيسلامی له‌سهر زه‌ويدا :

له‌پاستيدا به‌رپاکردنی حوکمی خوا له‌سهر زه‌وی يه‌کيکه له‌ نامانجه‌کانی جيهاد، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموويت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَبَكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنَ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (النساء: ۱۰۵).

۸- به‌رگری کردن له‌ درې ده‌ست دريژي بيباوه‌پان :

نه‌مه‌يش يه‌کيکه له‌ نامانجه‌کانی جيهاد له‌ ئيسلامدا و ده‌بيته چنډ به‌شيکه‌وه:

- ده‌ستدریژي کردني بيباوه‌پان له‌سهر ده‌سته‌يه‌کی نيمانداري چه‌وساوه له‌ خاکی بيباوه‌پاندا: به‌ تاييه‌تی نه‌گه‌ر نه‌توانن بچنه جیگايه‌ک دلنيا بن تيایدا له‌سهر ثايينه‌که‌يان، پيويسته له‌سهر ده‌وله‌تی ئيسلامی خوی ناماده بکات بۆ جيهادی بيباوه‌پان بۆ پزگارکردنی نه‌و ده‌سته موسلمانان له‌و سته‌مه‌ی که‌وتووه‌ته سهریان.^۱

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموويت: ﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۷۶) وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا﴾ (النساء: ۷۴-۷۵).

- ده‌ست دريژي کردني بيباوه‌پان له‌سهر خاکی موسلمانان، خوی گه‌وره فه‌رموويه‌تی: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعَدُّوا إِيَّاهُ اللَّهُ لَا

يُحِبُّ الْمُعَذِّبَ ﴿١١٠﴾ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفَنَاءُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْتُلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقْتُلُوكُمْ فِيهِ فَإِن قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ﴿١١١﴾ فَإِن أَنَّهُوَ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿البقرة: ١٩٠-١٩٢﴾.

زانایان پوونیان کردووه ته‌وه، نه‌گه‌ر بیباوه‌پان ده‌ستدریژی بکه‌نه سه‌ر خاکی نیسلا می پیویسته به‌رگری لی بکریت، چونکه نه‌گه‌ر دوژمن نه‌وه خا که داگیر بکات موسلمانان ده‌چه‌وسینیت‌ه‌وه و حوکه‌کانی کوفری تیادا به‌ریا ده‌کات و خه‌لکه‌کش ناچار ده‌کات ملکه‌چ بن بوی، نه‌وسا ده‌بیته (دار الکفر) دوی نه‌وه‌ی که (دار الاسلام) بوو.

هه‌ندی له زانایانی هه‌نه‌فی وتوویانه: هه‌ر جیگایه‌ک مه‌ترسی هیری شی دوژمنی له‌سه‌ر بیت پیویسته جیهادی تیا بکریت و سه‌روک فه‌رمانی پاراستنی نه‌وه جیگایه‌ ده‌ربکات، نه‌گه‌ر خویشیان توانایان نه‌بوو پیویسته له‌سه‌ر نزیکترین که‌سانیک له نه‌وان یارمه‌تیا ن بده‌ن تا توانای به‌رگری کردنی دوژمنانی بۆ دروست ده‌بیته...
• له‌حاله‌تیکدا دوژمن سته‌م بلأو بکاته‌وه له‌نیو هاوالاتیه‌کانی خویدا با

بیباوه‌پیش بن:

چونکه خوی گه‌وره سته‌می قه‌ده‌غه کردووه له‌سه‌ر به‌نده‌کانی، به‌ریا کردنی دادگه‌ریش له‌سه‌ر زه‌ویدا پیویسته له‌سه‌ر هه‌موو خه‌لکی، نه‌گه‌ر موسلمانان به‌رگری نه‌که‌ن له‌سته‌م لی‌کراوه‌کان تاوانبار ده‌بن، چونکه نه‌وان فه‌رمانیان پی‌کراوه جیهاد بکه‌ن بۆ سه‌رخستنی هه‌ق و پوچه‌لکردنه‌وه‌ی نا هه‌ق و بلأو کردنه‌وه‌ی دادگه‌ری و نه‌هیشتنی سته‌م، سه‌رفرازیش نابن به‌وه نه‌بیته خوی گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ (المائدة: ٨).

• له کاتی وهستان له دژی بانگخوازان بۆ لای خوا و قه دهغه کردنیان بۆ که یاندنی دینی خوا:

موسلمانان خوی گه وره پتویستی کردۆته سهریان په یامه کانی خوی گه وره بگه یه نن، بۆ ته وای خه لك، وه کو فه رموویه تی: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (ال عمران: ۱۰۴).
دوژمانانی خواش پڼگه له پشتگرانی ده گرن بانگه وازه که بگه یه نن و کۆسپیان بۆ دروست ده که ن له و بواره دا، بۆیه خوی گه وره پتویستی کردووه له سهر به نده نیمانداره کانی بجهنگن له دژی هه موو که سیك ده بیته ته گهره له پڼگای خوا.^۱
خوی گه وره ده فه رموویت:

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۖ﴾ (۱) ﴿وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَءَامَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۖ﴾ (۲) ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۖ﴾ (۳) ﴿فَإِذَا لَيْسَ لَ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرَبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَفْخَضْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَتَاقَ فِيمَا مَتَّ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرَمْتُمْ وَلَٰكِن لِّبَلَّوْا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾ (محمد: ۱-۴).

سئ یه م: گرن گترین پۆله سهر بازیه کان پیش غه زای به در.

به جیگیر بونی موسلمانان له مه دینه به سهر کردایه تی پیغه مبه ر ﷺ و، سهر دروستبونی کۆمه لی نیماندار له کۆمه لگای نوی، پتویست بووله سهر موسلمانان، سهر کرده کانیا ن ناگاداری بارودۆخی ده وره به ری خویان بن و ئه وه ی چاوه پوانیا ن ده کات له لایه ن دوژمانیا نه وه، پتویستیش بوو بانگه واز به پڼکه ویت بۆ ئه و ئامانجه ی که پیغه مبه ر ﷺ په وانه کراوه بۆی و خۆی و هاوه لانی ده ردی سهری زۆریان بینا له پینا ویدا.

هه لویستی قوره یشیش له مه دینه یه کیک له و مه سلانه ی پټویستی به چاره سرکردن بوو له لایه ن سهرکړدایه تی مه دینه، چونکه خه لکی مه ککه پازی نابن نیسلام قه واره یه کی هه بیت له مه دینه، له بهر نه وې ده بیت هه ترسی له سهر قه واره ی خویان و پټویسته له پړوی پاوه ستن و بهر ننگاری بکه ن، خه لکی مه ککه هه ولی زوریان دا پیغمبر ﷺ نه گاته مه دینه، هه لویستی دوژمنانه یان هه بوو له دژی پیغمبر ﷺ و موسلمانان،^۱ دژایه تی کردن هه به رده وام بوو له پاش کړچکردنی پیغمبر ﷺ دیارترین نه و هه لویستانه ش نه ویه که بوخاری گیراویه تیه وه له عه بدولای کوپی مه سعود (په زای خوی لی بیت) نه ویش له سه عدی کوپی موعاز گیراویه تیه وه: که نه و هاوړپې نومه ییه ی کوپی خه لف بوو، نومه ییه ش که به مه دینه دا تیپه پړوایه لای سه عد لای ددها، جا کاتییک پیغمبر ﷺ هاته مه دینه سه عد چوو بۆ عه مره، چوو ه مالی نومه ییه له مه ککه و پټی وت: کاتیکی گونجاوم بۆ بدوژنه وه به لکو ته واف بکه م به ده وری مالی خوا، نیت له ده وری نیوه پړدا ده رچوون و تووشی نه بو جه هل بوو، وتی: نه ی باوکی صه فوان، نه وه کیپه له گه ل ټو؟ وتی: نه وه سه عده، نه بو جه هل پټی وت: نه بینم به بی ترس ته واف ده که یت به ده وری که عبه داو، له دین ده رچوو ه کانیش دالده ت دده ن، سویند به خوا نه گه ر له گه ل نه بو صه فوان نه بوایه ی به ساغی نه ده گه راپته وه، سه عد پټی وت و دهنکی به سهریدا به رز کرده وه: سویند به خوا نه گه ر پټگام لی بگریت له مه، له شتی له مه قورستر له سهرت پټگات لی ده گرم، پټگات له سهر مه دینه^۲

له پړوایه تی به یه قیشدا هاتووه: سویند به خوا نه گه ر ته وافم لی قه ده غه بکه یت بازرگانیت به ره و شام قه ده غه ده که م.^۳

نهم پووداوه نامازه ده کات بۆ نه وې نه بو جه هل سه عدی کوپی موعاز به دوژمن ده زانیت، نه گه ر له په نای سهرگه وره یه کیشدا نه هاتایه خوین پشتنی په و

۱ - پړوانه: فقه التمكن في القرآن الكريم للصلابي (۴۸۸).

۲ - البخاري، كتاب المغازي، رقم (۳۹۰۰).

۳ - پړوانه: دلائل النبوة للبيهقي (۲۵/۳).

ده‌کرا، نه‌م‌یش مامه‌له‌یه‌کی تازه بوو له لایه‌ن سهرانی مه‌ککه‌وه به‌رام‌به‌ر خه‌ل‌کی مه‌دینه، پيش دروست بوونی ده‌وله‌تی ئیسلامی که‌س پتویستی به‌ په‌نادانی که‌سیک نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی بپته ناو مه‌ککه‌وه به‌لکو قوره‌یش له‌وه ده‌ترسان شه‌ر دروست بپت له‌ نیتوان خۆیان و خه‌ل‌کی مه‌دینه، له‌م باره‌یشه‌وه به‌ خه‌ل‌کی مه‌دینه‌یان وت: سویند به‌ خوا که‌په‌ک‌یک نییه له‌ که‌په‌که‌کانی عه‌ره‌ب نه‌وه‌نده‌ی ئیوه پیمان ناخۆش بپت شه‌ر له‌ نیتواناندا هه‌لگیرسیت.^۱

هه‌روه‌ها ئه‌م به‌سهراته‌ ناماژه ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی کاروانه‌کانی بازرگانی قوره‌یش له‌ پێکه‌یاندای بۆ شام له‌ ئاسایشدا بوون له‌ کاتی پوودانی ئه‌م پووداوه، واته: ده‌وله‌تی ئیسلامی مامه‌له‌ی دوژمنی له‌گه‌ڵ خه‌ل‌کی مه‌ککه‌دا نه‌ده‌کرد، که‌واته کاربه‌ده‌ستانی مه‌ککه ده‌ستپیشخه‌ر بوون بۆ پاگه‌یاندانی شه‌ر له‌ دژی ده‌وله‌تی ئیسلامی له‌ مه‌دینه و موسلمانانیا‌ن به‌ دوژمنی جه‌نگی له‌ قه‌له‌م ده‌دا و پێکه‌یان نه‌ده‌دا بپته مه‌ککه، له‌ په‌نای که‌سیکدا نه‌بپت.^۲

به‌لگه‌یه‌کی تریشمان له‌به‌ر ده‌ستدایه له‌سه‌ر ئه‌و پاستیه، له‌ سونه‌نی ئه‌بو داودا هاتوه، له‌ عه‌بدو‌په‌رچه‌مانی کوپی که‌عبی کوپی مالیکه‌وه، له‌ یه‌کی له‌ هاوه‌لانی پيغمبر ﷺ، که‌ بپباوه‌پانی قوره‌یش نوسراویان نویسیبوو بۆ ئوبه‌ی، هه‌ر که‌سیکیش له‌ بته‌رسته‌کانی ئه‌وس و خه‌زده‌ج، (پيغمبر ﷺ) له‌ و کاته له‌ مه‌دینه بوو، پيش پوودانی جه‌نگی به‌د، تیایدا هاتبوو:

ئیوه په‌نای که‌سیکی ئیمه‌تان داوه و ئیمه‌ش سویند به‌ خوا ده‌خۆین ئیوه‌یان جه‌نگی له‌گه‌ڵ بکه‌ن یان ده‌ری بکه‌ن، یان هه‌موومان دین بۆتان و، جه‌نگاوه‌رتان ده‌کوژین و ئافره‌تانتان ده‌به‌ین، کاتی‌ک ئه‌م هه‌واله‌ گه‌یشه‌ ئوبه‌ی و ئه‌و بته‌رستانه‌ی له‌گه‌ڵیدا بوون، کۆبوونه‌وه بۆ جه‌نگ کردنی پيغمبر ﷺ، جا کاتی‌ک پيغمبر ﷺ ئاگادار بوویه‌وه، فه‌رمووی: ((لقد بلغ وعید قریش منکم المبالغ، ما کانت تکیدکم باکثر من تریدون ان تکیدوا به‌ انفسکم، تریدون ان تقتلوا ابناءکم واخوانکم)).

۱- بروهانه: سیره ابن هشام (الروض الانف ۲/۱۹۲).

۲- بروهانه: الجهاد والقتال (۱/۴۷۶).

واته: قوره‌یش هه‌په‌شه‌ی زۆرتان لای ده‌که‌ن، ئه‌وه‌نده‌یش پیلانیان بۆتان نه‌ده‌گیرا که خۆتان بۆ خۆتانی ده‌گیرین، ده‌تانه‌وێت له‌گه‌ڵ کوپ و براکانی خۆتان شه‌پ بکه‌ن، کاتیک ئه‌وه‌یان بیست له‌ پیغمبر ﷺ بلأوه‌یان کرد.^۱

ئا لیره‌شدا مه‌زنی پیغمبر ﷺ ده‌رده‌که‌وێت، چونکه‌ توانی ئه‌م ئاشووبه‌ بنه‌ر بکات له‌سه‌ره‌تاوه‌ و، سه‌ربه‌زی هۆزیه‌تی لایان وروژاند، چونکه‌ پیغمبر ﷺ ده‌روونی ئاده‌میزادی له‌ ناخه‌وه‌ ده‌ناسی، بۆیه‌ گوتاره‌که‌ی له‌گه‌ڵیان کاریگه‌ربوو، ئیمه‌یش پیوستمان به‌ تیگه‌یشتنیکی وا که‌وره‌ هه‌یه‌ بۆ له‌ناویردنی هه‌ولێکانی بیباوه‌پان بۆ په‌رته‌وازه‌کردنی موسلمانان و بونیاتی ناوخۆییان، ئینجا له‌ پاش پاگه‌یاندنی شه‌پ له‌ لایه‌ن قوره‌یشه‌وه‌ دژ به‌ ده‌وله‌تی ئیسلامی و، دابه‌زینی پێگه‌دان به‌ جه‌نگ کردن هه‌لوێستی ئاسایی ئه‌وه‌ بوو که‌ مه‌دینه به‌پێی بارودۆخی تازه‌ مامه‌له‌ بکات، جموجۆلی پیغمبر ﷺ به‌ره‌و به‌هێزکردنی پله‌وپایه‌ی ده‌وله‌ت و، به‌رپه‌رچدانه‌وه‌ی قوره‌یش له‌م شه‌په‌ی پاگه‌یاندوه‌ له‌ دژی موسلمانان، بۆیه‌ ئه‌م پۆله‌ سه‌ربازی و غه‌زایانه‌ پووایندا له‌ پیش غه‌زای به‌دری گه‌وره‌:

۱- غه‌زای (الابواء):

یه‌که‌یکه‌ له‌ سه‌ره‌تا غه‌زاکانی پیغمبر ﷺ،^۲ هه‌روه‌ها ده‌ناسرێت به‌ غه‌زای وه‌ددان،^۳ دوو جێگه‌ن له‌ نزیک یه‌ک، شه‌ش یان هه‌شت میلیان له‌ نێواندایه‌ شه‌پ پروی نه‌دا له‌م غه‌زایه‌دا، به‌لکو پێکه‌وتن له‌گه‌ڵ به‌نی زه‌مه‌ره‌ له‌ کینانه، ئه‌م غه‌زایه‌ له‌ صه‌فه‌ری سالی دووه‌می کۆچیدا بوو، ژماره‌ی موسلمانانیش دووسه‌ده‌ که‌س به‌ سوار و پیاده‌وه‌.^۴

۲- پۆلی سه‌ربازی عوبه‌یدی کوری حاریس:

یه‌که‌مین ئالای تیا به‌سترا به‌ ده‌ستی پیغمبر ﷺ ژماره‌یان شه‌ست که‌س بوو له‌ موهاجیره‌کان، ژماره‌ی دوژمنیش له‌ قوره‌یش دووسه‌ده‌ که‌س بوون له‌ نێوان

۱- سنن ابی داود (۲/۲۱۳)، ورقمه (۲۰۰۴) صحیح سنن ابی داود للالبانی، وقال: صحیح الاسناد.

۲- ده‌لێن له‌ ناوی (زیام) وه‌وه‌ ده‌رگیراوه‌ واته‌: ده‌رد و نه‌خۆشی.

۳- لادێیه‌که‌ له‌ نزیک (الابواء).

۴- به‌پوانه‌: جیش النبی ﷺ لمحمود شیت خطاب، (۵۴).

سوارو پیاده‌دا، سهرکرده‌ی بته‌رسته‌کان نه‌بو سوفیانی کوپی حهرب بوو، هندیك په‌لاماردان له هردوو لاهه پوویدا نزيك ناوی پابیغ، سه‌عدی کوپی نه‌بی وه‌قاص تیریکی هاویشته، که یه‌که‌م تیر بوو له نیسلامدا بهاویژریت، نه‌وه‌ش له‌پاش گه‌پانه‌ویان بوو له (الابواء).^۱

۳- پوولی سهریازی حه‌مزهی کوپی عه‌بدولموته‌لیب:

ئیبنو نیسحاق ده‌لّیت: پیغمبر ﷺ له‌پاش گه‌پانه‌وه‌ی له‌نه‌بوا حه‌مزهی کوپی عه‌بدولموته‌لیبی نارد بۆ پۆخی ده‌ریا، له‌لای عه‌یصه‌وه به‌سی سوار له‌موجاهیده‌کان، له‌وی تووشی نه‌بو جه‌ل بوو له‌گه‌ل سیّ سه‌د سواردا له‌خه‌لکی مه‌ککه، به‌لام مه‌جدی کوپی عومهری جوهریینی که‌وته نیوانیان که له‌هه‌دوو لاهه نزيك بوو، ئیتتر هه‌ر یه‌که و گه‌پانه‌وه شه‌پ به‌ریا نه‌بوو.^۲

۴- غه‌زای (بواط):^۳

نهم غه‌زایه له‌مانگی په‌بیعولنه‌وه‌لدا بوو له‌سالی دووه‌می کۆچی، پیغمبر ﷺ له‌سه‌ر دووسه‌د سوار له‌هاوه‌لانی ده‌رچوو، مه‌به‌ستیشی پینگه‌گرتن بوو له‌کاروانیکی قوره‌یش که پیکده‌هات له‌ئومه‌ییی کوپی خه‌لف و سه‌د سوار و دوو هه‌زار و پینچ سه‌د و شتر.

۵- غه‌زای عوشه‌یره:^۴

تیايدا پیغمبر ﷺ غه‌زای قوره‌یشی کرد، نه‌بو سه‌لمه‌ی کوپی عه‌بد و نه‌لنه‌سه‌دی له‌جیگای خۆی دانا له‌مه‌دینه، له‌وی مانگی جومادی یه‌که‌م و چه‌ند شه‌ویك له‌جومادی ئاخیره‌مایه‌وه، تووشی شه‌پیش نه‌بوو، چونکه کاروانه‌که چه‌ند پۆژیک پیش نه‌وه تیپه‌پ بووبوو به‌ره‌و شام،^۵ ئیتتر له‌قه‌راغی ده‌ریا مایه‌وه،

۱ - بېروانه: حدیث القرآن عن غزوات الرسول، د. محمد بکر العباد (۴۰/۱).

۲ - بېروانه: سیره ابن هشام (ق/۱/۵۹۵).

۳ - شاخیکه له‌شاخه‌کانی جوهرینه، به‌لای شاخی په‌زا و نزيك یه‌نبوع.

۴ - جیگایه‌که له‌نیوان مه‌ککه و مه‌دینه له‌لای یه‌نبوعه‌وه له‌لای پۆخی ده‌ریای سووره، (مراسد الاطلاع ۹۴۳/۲)، هه‌ندی ناوی تریش هه‌یه له‌سه‌حیحی بوخاریدا هاتوه، - کتاب المغازی - الباب الاول: (العشیره، العسیره، العشیر)، ئیبنولجه‌وزی به‌ (ذات العشیر) و (ذات العسیره) ناوی بردوه.

۵ - بېروانه: طبقات ابن سعد (۱۰/۲).

هه‌واله‌که‌شی گه‌یشته قوره‌یش و، ده‌رچوون بۆ ږوویه‌ږوو بوونه‌وه له‌گه‌ل پيغمبر ﷺ و دواي نه‌وه غه‌زای به‌دری گه‌وره ږوویدا.

۵- پۆلی سهربازي سه‌عدی کوږی نه‌بی وه‌قاص:

له‌پاش غه‌زای عوشه‌یره، پيغمبر ﷺ هه‌لسا به‌ناردنی سه‌عدی کوږی نه‌بی وه‌قاص له‌ پۆلیکی سهربازي‌دا که پيک ده‌هات له‌ هه‌شت که‌س له‌ موهاجیره‌کان، نه‌ویش ده‌رچوو تا‌کو گه‌یشته خه‌پرار،^۲ له‌ خاکی حیجاز و پاشان گه‌رايه‌وه، به‌بی نه‌وه‌ی تووشی هیچ شه‌رپک بیت.^۳

۶- غه‌زای به‌دری یه‌که‌م:

هۆکه‌ی نه‌وه‌بوو کورزی کوږی جابیری فیه‌ری، هیژشی کردبوویه سهر و شتر و مه‌ږ و مالاته‌کانی مه‌دینه و هه‌ندیکی به‌ تالان بردبوو، بۆیه پيغمبر ﷺ به‌ دوايدا ږویش تا‌کو گه‌یشته دۆلک سه‌فوانی پی ده‌وتریت له‌ لای به‌در، فريای کورزیس نه‌که‌وت و پيغمبر ﷺ گه‌رايه‌وه بۆ مه‌دینه.^۴

۷- پۆلی سهربازي عه‌بدولای کوږی جه‌حشی نه‌سه‌دی بۆ نه‌خله:

پيغمبر ﷺ عه‌بدولای کوږی جه‌حشی نارد له‌گه‌ل هه‌شت که‌س له‌ موهاجیره‌کان بۆ نه‌خله له‌ باشووری مه‌که‌که له‌ کوتایی مانگی ږه‌جه‌بدا، بۆ ناگایی و شاره‌زابوون له‌ هه‌واله‌کانی قوره‌یش، به‌لام ږيگه‌یان گرت له‌ کاروانیکی بازرگانی قوره‌یش و ده‌ستیان به‌سهرداگرت عه‌مری کوږی جه‌زده‌می سهرکرده‌ی کاروانه‌که‌شیان کوشت و دوو ږياویشیان به‌ ديل گرت که عوسمانی کوږی عه‌بدولا و هه‌که‌می کوږی که‌یسان بوو، هه‌ردوو کیشیانان هینایه‌وه بۆ مه‌دینه، پيغمبر ﷺ یش هیچ ږياریکی نه‌دا له‌ ده‌سته‌که‌وتانه‌وا تا‌کو خوای گه‌وره نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَشْهَرِ الْاَحْزَامِ فِىْهِ قِتَالٌ فِىْهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللّٰهِ وَكَفَرٌ بِهٖ وَالْمَسْجِدِ

۱- مه‌مان سهرچاوه (۱۱/۲).

۲- جیگایه‌که له‌ حیجاز نزیک جوحفه (مراسد الاطلاع ۴۵۵/۱).

۳- ږه‌وانه: سیره ابن هشام (۶۰۰/۲).

۴- ږه‌وانه: سیره ابن هشام (۶۰۰/۲).

الْحَرَامُ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فِيمَتٍ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿البقرة: ۲۱۷﴾.

له‌پاش دابه‌زینی ئه‌م ئایه‌ته پيغمبر ﷺ کاروانه‌که‌ی وه‌رگت له‌گه‌ل دوو دیله‌که‌دا، له‌م پۆله سهریازیه موسلمانان یه‌که‌مین ده‌ستکه‌وتیان ده‌ستکه‌وت و، عه‌مری کوپی حه‌زیه‌میش یه‌که‌مین که‌س بوو به‌ ده‌ستی موسلمانان بکوژیته و عوسمانی کوپی عه‌بدولا و حه‌که‌می کوپی که‌یسانیش یه‌که‌م دیل بوون له‌ لای موسلمانان.^۱

چواره‌م: هه‌ندی سوود و په‌ند و ئاموزگاری.

۱- که‌ی فه‌رمان به‌ جیهاد کرا؟

دکتور موحه‌مه‌د ئه‌بو شه‌به پێی وایه فه‌رمانی جیهاد له‌ سه‌ره‌تاکانی سالی دووه‌می کۆچی بووه، پاساویشی بۆ ئه‌وه هیناوه‌ته‌وه که موسلمانان له‌ سالی یه‌که‌مدا سه‌رقالی پێکخستنی کاروباری ئایینی و دنیاوی بوون، وه‌کو دروستکردنی مزگه‌وتی پيغمبر ﷺ و، کاروباری بزتیویان و، پێگه‌کانی خۆزیاندن و، پێکخستنی بارودۆخی سیاسی و، مه‌سه‌له‌ی براهیه‌تی نێوانیان ون پێککه‌وتن له‌گه‌ل جووله‌که‌کان که له‌ مه‌دینه ده‌ژیان بۆ ئه‌وه‌ی سه‌لامه‌ت بن له‌ زیانه‌کانیان،^۲ ماموستا سه‌لاح شامیش پێی وایه پێگه‌دان به‌ جیهاد له‌ کۆتاییه‌کانی سالی یه‌که‌می کۆچیدا بوو.^۳

۲- جیاوازی له‌ نێوان پۆلی سهریازه‌کان و غه‌زادا:

نووسه‌رانی ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ، ناوی (غزوة) یان له‌ هه‌موو کۆمه‌لیک له‌ موسلمانان که پيغمبر ﷺ خۆی له‌گه‌لیان ده‌رچووپیته بۆ پێکدادان له‌گه‌ل دوژمن، ئیتر شه‌ر پوویداپیته یان پووی نه‌داپیته، ژماره‌یان زۆر بوویته یان که‌م،

۱ - بپروانه: حديث القرآن الكريم عن غزوات الرسول (ﷺ).

۲ - بپروانه: السيرة النبوية لأبي شهبه (۷۶-۷۵/۱).

۳ - بپروانه: معنى السيرة (۱۷۵).

هه موو کومه لیکیش له موسلمانان پیغه مبه ر ﷺ نارد بیتنی بۆ به رهنکاری دوزمن وشه ی (سریه) یان (بعث) یان بۆ به کارهیتاوه، جاری وابووه تووشی شه پ بوونه و هندی به بی شه پکردن گه پاونه ته وه، یان به مه بهستی هه والگری دوزمن ده رچوونه، ژماره شیان نۆر جار که م بووه، چونکه بۆ ئه رکیکی دیاریکراو پۆیشتوون، وه کو په لاماردان یان ترساندنی دوزمن، پیغه مبه ر ﷺ خۆی سه رکردایه تی بیست و حه وت غه زای کردووه، پۆله سه ربازییه کانیش که ناردوونی مه زنده ده کریت به سی و هشت پۆلی سه ربازی، هه موو ئه وانه ش له ماوه یه کی که م له ته مه نی نه ته وه کاندایه نه خشه ی بۆ کیشاوه که ته نها ده سال بووه.^۱

۳- ژماره ی دانیشتوانی مه دینه و په یوه ندیان به پۆله سه ربازییه کانه وه:

پیغه مبه ر ﷺ له سالی یه که می کۆچیدا فه رمانی کرد به نه جامدانی سه رژمیرییه کی دانیشتوان، پاسته وخۆ له پاش برایه تیه که و ته نها موسلمانانیشی گرته وه، وه کو له ده قی فه رمانه که ی پیغه مبه ر ﷺ دا ها تووه، کاتی که فه رموی: ((اكتبوا لي من تلفظ بالاسلام من الناس)) واته: ناوی هه موو ئه وانه م بۆ بنووسن که موسلمان بوونه.

ده رکه وتن ته نها ژماره ی جه نگاوه ره کان ده گاته (۱۵۰۰) پیاو،^۲ موسلمانان له پاش ئه م سه رژمیرییه پرسیا ریکیان کرد له خۆیان: ئایا بۆ بترسین که ژماره مان هه زار و پینج سه د که سه، چونکه ئه وان پینچتر نه ده خه وتن به بی چه ک، پیغه مبه ر ﷺ ریگه ی نه ده دا به شه و ده رچن له ترسی ئه وه ی ناپاکیان له گه لدا نه کریت،^۳ به لام پاسته وخۆ پاش ئه م سه رژمیرییه پۆله سه ربازی و غه زاکان ده ستیان پیکرد، ئه م جیبه جی کردنه ش شیوازیک بوو له پیکهستن و په ره سه ندنی ده وله تی تازه پیکه یشتوو.^۴

۱ - فی ظلال السیره، غزوة بدر، لأبي فارس (۱۲).

۲ - بروهانه: الوثائق السياسية، حميد الله (۶۵).

۳ - بروهانه: الروض الانف للسهيلى (۴۲/۵).

۴ - بروهانه: دراسات في عهد النبوة للشجاع (۱۶۳).

۴- پاسه‌وانیتی هاوه‌لان بۆ پیغمبر ﷺ:

هاوه‌لان (پره‌زای خویان لى بیّت) پاسه‌وانیتی پیغمبر ﷺ ده‌کرد، دایکی ئیمانداران عائیشه (پره‌زای خوی لى بیّت) ده‌فرموویت: له شه‌ویکا پیغمبر ﷺ خوی لى نه‌ده‌که‌وت و فرمووی: "لیت رجلا صالحا من اصحابي، یحرسني اللیلة" واته: خۆزگه‌ پیاوچاکێک له هاوه‌لانم پاسه‌وانی بکردایه‌م، له و کاته گویمان له ده‌نگی چه‌ک بوو، فرمووی: ئه‌وه کییه؟ وتی: سه‌عدم ئه‌ی پیغمبره‌ی خوا، هاتووم پاسه‌وانیت بکه‌م، ئیتر پیغمبر ﷺ خوی لیکه‌وت تا گویمان له پرخی بوو.

ئه‌ویش پیش غه‌زای به‌دری گه‌وره‌ بوو،^۱ له فرموده‌که‌ی عائیشه‌یشدا په‌وایی پاسه‌وانیتی وه‌رده‌گیریت هه‌روه‌ها دووریانی که‌مه‌رخه‌می نه‌کردن، ئینجا به‌پیی فرموده‌که‌ پێویسته له‌سه‌ر خه‌لکی پاسه‌وانیتی سه‌رگه‌وره‌که‌یان بکه‌ن به‌ هۆی مه‌ترسی کوشتنه‌وه، هه‌روه‌ها ستایشی چاکه‌ی تیا‌دایه بۆ خۆبه‌خش به‌کاری چاکه، پیغمبر ﷺ وای کرد سه‌ره‌پای پشت به‌ستنی به‌هیزی به‌ خوی به‌لام مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو سونه‌تیک بۆ ئومه‌ته‌که‌ی دیاری بکات.^۲

۵- ده‌قی به‌ئیننامه‌یه‌که‌ له‌گه‌ڵ به‌نی زه‌مه‌ره و په‌راویژ دانان له‌سه‌ری:

((بسم الله الرحمن الرحيم))، ئه‌مه نووسراویکه له موحه‌مه‌د ﷺ بۆ به‌نی زه‌مه‌ری کوپی به‌کری کوپی عه‌بدومه‌نافی کوپی کینانه که ئه‌وان بى ترس بن له‌سه‌ر خۆیان و مالیان، پشتگیریش بکړین له دژی هه‌ر که‌سیک نیازی خراب بیّت به‌رامبه‌ریان، مه‌گه‌ر له‌ حاله‌تیکدا ئه‌وان هه‌لسن به‌ دژایه‌تی کردنی دینی خوا، هه‌تا‌کو ده‌ریا خوری ته‌ر بکات هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پیغمبر ﷺ بانگی کردن بۆ پشتیوانی کردن پێویسته له‌سه‌ریان بێن، په‌یمانی خوا و پیغمبه‌ریان له‌سه‌ر بیّت، پشتگیری کردنیش بۆ پیاوچاک و له‌ خوا ترسانه.^۳

۱- البخاری: کتاب التعمی: باب قوله (ﷺ) "لیت کذا وکذا" (۷۲۳۱).

۲- به‌وانه: تفسیر القرطبی لاپه‌ره (۲۲۰/۶).

۳- به‌وانه: ولاية الشرطة في الاسلام، د. عمر محمد الحمیدانی (۶۲).

۴- الوثائق السياسية محمد حمیدالله (۲۲۰، رقم ۲۵۹).

پیغمبر ﷺ ه‌لیکی زېړنی قوسته‌وه له غ‌زای (الابواء) دا و، په‌یمانیکي س‌ریازی نه‌جامدا له‌گ‌ل س‌رگه‌وره‌ی به‌نی زمووره‌دا، جینگای نه‌وان بایه‌خیکی س‌ریازی خو ه‌بوو له مملانی نیوان ده‌وله‌تی نیسلامی تازه پیگه‌یشتوو له‌گ‌ل قوره‌یشدا، بویه پیغمبر ﷺ کاری ده‌کرد بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی بی لایه‌نییان، له کاتی پرودانی پیکداندانی س‌ریازی له نیوان مه‌دینه و خ‌لکی مه‌ککه، پلانیشی تا کاتی جه‌نگی به‌در نه‌وه‌بوو کاروانه‌کانی قوره‌یش جارس بکات به ناردنی ه‌ندی پۆلی س‌ریازی بچوک له موهاجیره‌کان، به تایبه‌تی له کاتیکدا نه‌و کاروانانه پاریزدواو نه‌بوون به سوپایه‌ک، چونکه قوره‌یش تا نه‌و کاته بیرى له‌وه نه‌کردبوویه‌وه.^۱

نزیکی به‌نی زه‌مره و هاوپه‌یمانانه‌کانیان له مه‌دینه که بازاپ و س‌رچاوه‌ی ئابووری نه‌وان بوو، نه‌وانی خستبوویه ه‌لویتستیک پیکه چاره‌یه‌کیان نه‌بیټ جگه له پیکه‌وتن له‌گ‌ل ده‌وله‌تی نیسلامی، که له زاراوه‌ی نویدا ده‌ستدریژی نه‌کردنی پی ده‌وتریت.^۲

نهم پیکه‌وتننامه‌یه‌ش نه‌وه‌ی ناشکرا کرد که سیاسه‌تی شه‌ری له‌وانه‌یه‌وا بکات له موسلمانان که هاوپه‌یمانیتی س‌ریازی، ئابووری، یان بازرگانی ببه‌ستن، له‌گ‌ل هر هیژیک له‌و هیژانه‌ی قه‌واره‌ی ه‌یه، ه‌روه‌ها نه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت که هاوپه‌یمانیتی سیاسی بنچینه‌ی ه‌یه له شه‌ردا، پیوستیه‌کیشه مه‌به‌ستی لابرندی زیانی پروداو یان چاوه‌پوان کراو ده‌یسه‌پینیت،^۳ هاوپه‌یمانیتیه‌که‌شی پیوسته بنیات نرابیت له‌س‌ر بنه‌مای لابرندی زیان و به‌رژوه‌ندی هاوپه‌شی، ه‌روه‌ها پیوسته ئامانجیکي شه‌ری ناشکرای تیا به‌دی بکریټ، موسلمانانیش بریار و پا و بۆچوونی خویانیان تیا دا ه‌بیټ، به‌لام نه‌گ‌ر ته‌نها پاشکو و جیه‌جیکه‌ربن، وه‌کو پیکه‌وتننامه‌کانی نهم س‌رده‌مه، نه‌وه نابیته پیکه‌وتننامه‌یه‌کی شه‌ری، پیوسته له‌س‌ر س‌هرانی نه‌ته‌وه‌ی نیسلامیش چاک حالی بن له به‌رنامه‌ی

۱- به‌وانه: نشأة الدولة الإسلامية، د. عون شریف لاپه‌ره (۴۳).

۲- به‌وانه: الفقه السياسي، خالد سليمان الفهداوي (۱۱۹).

۳- ه‌مان س‌رچاوه (۱۲۴).

پیغمبر ﷺ له بزوتنه‌وی سیاسیدا، ه‌روه‌ها چاک تیښگن له و بنه‌ما شهرعی‌ی که ده‌لټت: ((لا ضرر ولا ضرار)) واته: نه زیان به‌خش به نه زیان به خوتیش بگه‌یه‌نه.^۱

ماموستا (مصطفی الزرقا) له میانه‌ی باسکردنی هم بنه‌مایه ده‌لټت: هم بنه‌مایه له کول‌که‌کانی نایینه و ده‌قه‌کانی قورئان و فهرموده‌کان شایه‌تی بؤ ده‌دن، نه و زیانه ده‌گریته‌وه که قه‌ده‌غه‌کراوه نیتر چ زیان‌تکی گشتی بن یان تاییه‌تی، ه‌روه‌ها نه‌وه ده‌گریته‌وه که به پښگه‌ی گونجاو لابریټ پیش که‌وتنه‌وی، له پاش پوودانیشی کاری پیویست بکه‌یت بؤ نه‌وه‌ی شوینه‌واره‌کانی لابریټ و، دووباره نه‌بیته‌وه، ه‌روه‌ها ناماژه ده‌کات بؤ پیویستی کارکردن به سووکترینی خراپه له نیوان دوو خراپه‌دا، بؤ نه‌وه‌ی خراپترینیان پال بنریټ، نه‌وه‌ش سووک کردنه‌ویه‌که بؤ نه‌وه‌ی خراپه‌ی که به هیچ شیوه‌یه‌ک ناتوانریټ لابریټ.^۲

هم پښکه‌وتننامه‌یه شهرعی بوونی نه‌وه جوړه گریبه‌ستانه ناشکرا ده‌کات له نیوان ده‌ول‌ته‌ی ئیسلامی و ده‌ول‌ته‌تکی تردا، نه‌گه‌ر به‌رژه‌وندی موسلمانان وا بخوازیټ، ده‌ول‌ته‌ی ئیسلامی له‌م حاله‌ته‌دا پیویسته پشتگیری بکات له ده‌ول‌ته‌ی هاوپه‌یمان گه‌ر داوای لی‌کرد، ه‌روه‌ها ده‌کریټ ده‌ول‌ته‌ی ئیسلامی داوای چه‌ک و جه‌نگاوه‌ر بکات له ده‌ول‌ته‌ی هاوپه‌یمان بؤ نه‌وه‌ی شه‌پ بکه‌ن له ژیر ئالای ئیسلامی، له دژی دوژمنان.^۳

ه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ مه‌رجی کرد له‌سهر به‌نی زه‌مره که دژ به‌ ناینی خوا جه‌نگ نه‌که‌ن، تا‌کو پشتگیری موسلمانان به‌ده‌ست به‌ینن، نه‌مه‌ش دوورخستنه‌ویه‌ک بوو بؤ نه‌وه‌و کوسپانه‌ی ده‌وه‌ستن له پښگای بانگه‌وازا،^۴ هم

۱- هم بنه‌مایه بنچینه‌ک‌ی ده‌گه‌رپته‌وه بؤ فهرموده‌یه‌کی پیغمبر ﷺ (ابن ماجه) ده‌یگریته‌وه (۲۹/۲، رقم ۱۸۹۶) که فهرمووی‌تی صحیحه و نه‌لبانی هیناویه‌تیه‌وه له صحیحی سونه‌ی ئیبنو ماجه‌دا وه وتوویه‌تی: صحیحه به‌ ژماره (۱۹۱۰، ۲۳۷۰)، ۱۹۱۱ (۲۳۷۱).

۲- بېروانه: المدخل الفقهي، للشيخ الزرقا (۹۷۲).

۳- بېروانه: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية، د. محمد خير ميكل (۱/۴۷۹).

۴- بېروانه: دولة الرسول من التكوين الى التمكن (۵۳).

ړيککه و تننامه‌ی به ده‌ستکه و ټيکي سياسي و عه‌سکري ده‌ژميردريت بؤ
موسلمانان.^۱

۶- (من يه‌که‌مين پياوم تيريکي له پيڼاو خوا دا هاويشتبيت):

پول سهربازي عوبه‌يده‌ی کورپي حارس (په‌زاي خواي لي بي) يه‌که‌مين پول بوو
له ميژووي نه و جوړه هيژانه، که موسلمانان تيايدا پووبه‌پړووي بته‌رستان ببنه‌وه له
پيکداداننيکي سهربازيدا، شه‌پ له نيوان ه‌ردوولا دا شيوه‌ی په‌لامار به تيرهاويشتني
وه‌رده‌گرت، به سه‌عدي کورپي نه‌بي وه‌قاصيش (په‌زاي خواي لي بيت) يه‌که‌م
عه‌ربه که تيريکي وه‌شانديت له پيڼاو خواي گوره، له و شه‌پ‌دا که دريژخايه‌ن
نه‌بو، چونکه ه‌ردوولا برياري پاشه‌کشه‌يان دا، پاشه‌کشه‌کردني موسلمانان زور
به‌هيژ و پيکخراو بوو، به سه‌رکردايه‌تي سه‌عدي کورپي نه‌بي وه‌قاص ﷺ، پولتيکي
گوره‌ی ه‌بوو له تيکدان و په‌رته‌وازه‌کردني دوژمن به مه‌به‌ستي په‌کخستنيان له
هيژشکردن، له پيگه‌ی تير باران کردنيان، که نه‌ميش بوو به قه‌لغاننيکي به‌رگري
کردن، له و پوژده‌ عوتبه‌ی کورپي غه‌زوان و ميقدادي کورپي نه‌سوده^۲ ه‌له‌هاتن به‌ره‌و
لاي موسلمانان که نه‌وان پيشتي موسلمان بووبوون، له م پول سهربازيه‌دا سه‌عدي
کورپي نه‌بو وه‌قاص ﷺ پيشکه و تننيکي سهربازي ئيسلامي تو‌مارکرد، له
ژياننامه‌ی پر سه‌روه‌ی خوي‌دا، ه‌روه‌ها له م پول سهربازيه‌دا جه‌خت کرايه‌وه
له‌سر سياسي ته‌ي تاييه‌ت به کوکړدنه‌وه‌ی موهاجيران بؤ نه‌و غه‌زا و پول
سهربازيانه له لايه‌ن پيغمبر ﷺ تا کاتي جه‌نگي به‌در، وه‌کو جيپه‌جپکړدنیک بؤ
ړيککه و تننامه‌ی عه‌قه‌به‌ی دوهم.^۳

۱- بېوانه: الدعوة الاسلامية، د. عبدالغفار عزيز (۲۹۶).

۲- سه‌رگه‌وره‌مان ميقدادي کورپي عه‌مري به‌هراني کيندي، ده‌شليڼ حه‌زده‌می، زياتر به ناوبانگي ميقدادي
کورپي نه‌سوده ناسراوه (الاصابة لأبي حجر ۱۶۰/۶ عن ترجمة برقم ۸۲۰۱).

۳- بېوانه: السرايا والبعوث النبوية، د. بريك العمري (۹۲).

۷- دهقى دهستورى پيځكه وتن له گهل جوهرينه و قسه كردن له سهرى.

((ئەوان بېترس دەبن له سەرخۆيان و ماله كانيان، كۆمه كيش دەكرين دژى هەر كه سيك سته ميان لايىكات، يان جه نكيان له گهل بكات، تەنها له ئاين و خيزاندا نه بېت، ئەومافانه ي بۆچاكه كارى بيايان نشينه كانه، هەمان ئەومافانه بۆ شارنشينه كانيشه)).^۱

گرنگى ئەم پيځكه وتننامه يه له وه دايه، كاتيك مه جديى كوپى عەمرى جوهرنى ناوبژى كرد له نيوان پۆلى سەربازى حەمزەى كوپى عەبدولموتەليب و كاروانه قورەشيه كه به سەركردايه تى ئەبو جه هلى كوپى هيشام و پاسەوانيتى سى سەد سواری قورەيشى.^۲ كه له لای ناوچه ي دهسه لاتی جوهرينه وه پريزان به ست و خۆيان ئاماده كرد بۆجهنگ،^۳ به لام پيش هەلگيرسانى شەپه كه مه جديى كوپى عەمرهاته نيوانيانه وه كه يه كيك بوو له سەرانى جوهرينه، توانيشى سەرکه وتوو بېت له هەولئى ناشتى خوازانه ي له نيوان هەردولا، چونكه مه جدى و هۆزه كه ي هاوپه يمان بوون له گهل هەردولاياندا، ئەوانيش له قسه ي دەرنه چوون و هەردولايانيش گه پانه وه بۆشوین و پتي خۆيان به بى شەپ.^۴

له م پيځكه وتننامه دەرده كه ویت كه ده ولە تى ئيسلامى پيځكه وتننى به ستووه له گهل هۆزه كانى نزىكى خۆى پيش ئەو كارە سەربازيانە ي پتي هەلساوه، به بهلگه ي ئەوه ي كه بزوتنه وه ي پۆله سەربازيه كان كه ئاراسته دەكرا له دژى قورەيش، پيش ئەوه پيځكه وتننامه يه كى ناشتى هەبوو له نيوان ده ولە تى ئيسلامى و هۆزى جوهرينه كه جيگير بوون له سەر پۆخى دەريای سوور، كه ناوبژيان كرد بۆ پوونه دانى شەپ له نيوان موسلمانان و بيباوه پانى مه ككه.

يه كيك له و شتانه ش كه له و پيځكه وتننامه وه فيرى دەبين شەريعه تى پيځكه وتننه له نيوان ده ولە تى ئيسلام و ده ولە تى كى تردا، كه ئەويش له لای خۆيه وه په يوه ندى

۱- بېروانه: مجموعة الوثائق السياسية، محمد حميد الله (٦٢).

۲- بېروانه: المواهب اللدنية (٧٥/١).

۳- بېروانه: طبقات ابن سعد (٦/٢) هروها بېروانه: السرايا والبعوث، (٨٥).

۴- بېروانه: السرايا والبعوث النبوية (٨٦).

ناشتی هه‌بیته‌ له‌گه‌ل ده‌وله‌تیکی دژ به‌ نیسلام، به‌ مه‌رجیک پشتگیری نه‌ و ده‌وله‌ته‌ نه‌کریت دژ به‌ موسلمانان، هه‌روه‌ها ده‌کریت پاشی خو سازدان واز له‌ جه‌نگکردن به‌ینریت له‌گه‌ل دوزمندا، وه‌کو وه‌لامدانه‌ویه‌ک بو ناو‌بژیکردنی ده‌وله‌تیکی تر، نه‌گه‌ر زیانیکی تیدا نه‌بیته‌ بو موسلمانان.^۱

ناکامه‌کانی پۆلی سه‌ربازی هه‌مه‌ (په‌زای خوای لی بیته‌) له‌سه‌ر سه‌ربازگی بته‌رستان له‌ نه‌وپه‌پی خراپیدا بوون چونکه‌ قه‌واره‌ی قوره‌یشی له‌ق کرد و، ترسی خسته‌ دللی نه‌وانه‌وه‌ و چاویانی له‌سه‌ر نه‌ و مه‌ترسیه‌ی رووی تی کردبوون کرده‌وه‌، چونکه‌ پێگی بازرگانی و هیزی نا‌بووری قوره‌یش که‌وته‌ مه‌ترسیه‌وه‌^۲ نه‌بو جه‌هل له‌پاش که‌پانه‌وه‌ی بو مه‌که‌ک وتی: نه‌ی کۆمه‌لانی قوره‌یش، موحه‌مه‌د له‌یه‌سریب جیگیر بووه‌ و هیزه‌کانی ده‌نیتریت، مه‌به‌ستیشی نه‌ویه‌ زیانتان پی بگه‌یه‌نیت، بو‌یه‌ وریابن له‌ پێگی نه‌وه‌وه‌ تیپه‌پنه‌په‌ن، یان نزیک‌ی بکه‌ونه‌وه‌، چونکه‌ نه‌ و وه‌کو شیریی به‌ هه‌لمه‌ته‌ و زۆر توپه‌یه‌ لی‌تان، سویند به‌ خوا جادوویه‌کی نه‌وتوی هه‌یه‌، خو‌ی و هاوه‌لانی که‌ ده‌بینم شه‌یتانیان له‌گه‌لدا ده‌بینم، ئینجا ئیوه‌ گا‌وران له‌ دوزمنایه‌تی کوپانی قه‌یله‌ (نه‌وس و خه‌زه‌ج)، که‌واته‌ موحه‌مه‌د دوزمنه‌ و په‌نای بردۆته‌ به‌ر دوزمن.^۳

۸- پۆلی سه‌ربازی عه‌بدو‌لای کوپی جه‌حش و په‌ند و نامۆزگاریه‌کانی:

پۆله‌که‌ی عه‌بدو‌لای کوپی جه‌حش هه‌ندی دهره‌نجامی گرنگی هه‌بوو، هاوکات هه‌ندی په‌ند و نامۆزگاریشی تیا‌بوو، له‌وانه‌:

۱- له‌ هه‌والی نه‌ و پۆله‌دا ها‌توو‌ه‌ که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نووسراویکی بو نه‌میری پۆله‌که‌ نووسیوه‌ و فه‌رمانی پیکردوو‌ه‌ که‌ نه‌جوولیت‌ه‌وه‌ له‌ پاش دوو پۆژ پیکردن نه‌بیته‌، نه‌مه‌یش نموونه‌یه‌که‌ بو جیبه‌جیکردنی بنه‌مایه‌کی گرنگ له‌ بنه‌ماکانی جه‌نگ، نه‌ویش شاردنه‌وه‌ی پلانه‌کانی جه‌نگ، یه‌کیک له‌وانه‌یش هیللی پیکردنه‌ تا‌کو

۱- به‌وانه‌: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية (١/٤٧٨-٤٧٩).

۲- به‌وانه‌: السرايا والبعوث النبوية (٨٦).

۳- به‌وانه‌: الجهاد والقتال في السياسة الشرعية (١/٤٧٨-٤٧٩).

سوپاکه به‌بی ترس به‌پيځکه‌وټ دوور له پلانه‌کانی دوژمن، مه‌دینه له‌و سهرده‌مه‌دا بته‌رست و جووله‌که‌شی تیدا بوو، شتیکی چاوه‌پوان کراویشه که نه‌و ساته‌خه‌لکی مه‌ککه ناگادار بکه‌نه‌وه به‌هیلی پيکړدنی نه‌و پوله سهربازییه، جا کاتیګ که‌سانی پوله‌که پيککه‌وتن و، خویشیان نه‌یاندۀ زانی به‌ره‌و کوټ ده‌پوټ، پيغه‌مبه‌ر ﷺ ترسی نه‌ما له‌وه‌ی که نه‌نجامه‌که‌ی ناشکرا بیت بۆ دوژمن.^۱

کاریګه‌ری په‌روه‌رده‌کردنی پيغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ ناشکرا دیاره له‌م پوله پیرۆزه‌دا، چونکه هه‌موویان گوټ‌پایه‌ل بوون و پوښتن بۆ ناوچه‌ی دوژمنه‌کانیان و، لیښیان تیپه‌پین تا که‌یشتنه ناوچه‌یه‌ک له‌ پشتیانوه، نه‌میش به‌لګه‌یه له‌سهر باوه‌پی هاوه‌لان و گوټ نه‌دانیان به‌ گیانی خوټیان له‌پیتناو خواډا.^۲

ب- قوره‌یش هه‌ولیدا که‌وتنه‌وه‌ی جه‌نگ بقوزیت‌وه له‌ مانګه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کاندا:

به‌م بۆنه‌یه‌وه قوره‌یش شه‌پنکی راګه‌یاندنی چپی به‌رپاکرد، له‌ګه‌ل هه‌ندی پړوپاګه‌نده له‌ دژی موسلمانان، نه‌و پيښماییه ئیبراهیمیان‌ه‌ی قوسته‌وه که شوینه‌واریان له‌ کومه‌لګای جاهیلیدا هه‌ر مابوویه‌وه، وه‌کو قه‌ده‌غه‌کردنی شه‌پ له‌ مانګه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کاندا، قوره‌یش نه‌م هه‌ل‌ه‌یان قوسته‌وه بۆ ناوړه‌پاندنی پيغه‌مبه‌ر ﷺ و، ده‌رخستنیان له‌ شیوه‌ی سته‌مکارد، که پيژ ناګریت له‌ پيژداره‌کان،^۳ نه‌وان ده‌یانوت: موچه‌مه‌د و هاوه‌لانی مانګه قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانیان شکاند و خوټنیان تیدا پرشت و مالیان تالان کرد و پیاوانیان تیا به‌ دیل گرت.^۴

قوره‌یش له‌و پیلانه‌یاندۀ سهرکه‌وتن له‌ سهره‌تاوه، چونکه (پړوپاګه‌نده‌که‌یان ده‌نگیکی زوری دایه‌وه، شوینه‌واریکی به‌رچاوی هه‌بوو ته‌نانه‌ت له‌ خودی مه‌دینه‌دا، چونکه مش‌ت و مړ له‌ نیو موسلمانانیشدا زور بوویه‌وه، په‌خنه‌یان گرت له‌ پیاوانی پوله سهربازییه‌که که له‌و مانګه‌دا شه‌پیان کردووه، هه‌لوټیسته‌که توندبوویه‌وه و

۱- بېوانه: التأریخ الاسلامی، مواقف وعبر (۷۱/۴).

۲- هه‌مان سهرچاوه (۷۱/۴).

۳- بېوانه: مكة والمدينة في الجاهلية وعهد الرسول (صلى الله عليه وسلم) للاستاذ احمد الشريف (۴۴۵).

۴- بېوانه: سنن البيهقي (۵۹/۹) نقلا عن السرايا والبعوث النبوية (۱۰۰).

جوله که ده یانویست ناشووب بنینه وه) ^۱، ده شیانتوت: بیگومان جهنگ به رپا ده بیت له نیوان موسلمانان و قوره یشدا، به لکو له نیوان نه وان و هه موو عه ره بدا به بۆنه ی شکاندنیان بۆ پژی مانگی قه ده غه کراو، ته نانه ت هه ندی قسه یان بلاو کرده وه، که ده ربړینی ده کرد له پق و کینه ی دلّیان به رامبه ر به ئیسلام و موسلمانان، وه کو نه وه ی مانای خراپیان جووت ده کرد له گه ل ناوی نه وانه ی به شداریان کرد له و پۆله سهریازییه دا. ^۲

کاتیك به شداریوانی پۆله که وایانزانی ئیتر تیاچوون، وه لامی خوی گه وده هه ست و زمانی بته رسته کانی بپی و په رده ی له سه ر نه و تاوانبارانه پامالی و، وه لامی دانه وه که به رگری کردن له پځای خوی گه وده و کوفر پیگردنی گه وده تره له شه پرکردن له مانگه قه ده غه کراوه کان و (المسجد الحرام) و ده رکردنی خه لگه که ی تاوانیکی گه وده تره له و شه په ی نه وان باسی ده که ن، قوره یش هه موو نه و تاوانانه ی نه نجام دا و هه مووشی له بیر خۆی برده وه، ته نها پژی نه و مانگه نه بیت که وه کو نامرازیک سوودی لی وده رده گرت بۆ به رپاگردنیکي شه پځی توند و تیژ له دژی موسلمانان و ده ول ته که یان، به مه به سستی هه لگه پراندنه وه ی هۆزه بته رسته کان و په واندنه وه ی خه لکی له ده وری ئایینی ئیسلام، به نه ندازه یه ک که پیغه مبه ر ﷺ خه می ده خوارد و لومه ی سه رکرده ی پۆله سهریازییه که ی ده کرد له سه ر نه وه ی که کردوویانه، ^۳ بۆیه ئایه ته کان زۆر به هیژ و توندیه وه به رپه رچی پروپاگه نده کانی قوره یشی ده دایه وه و، پوونی ده کرده وه نه و مانگانه هه رچه ند پیزدارن، به لام هه ر که سیك دژ به پځای خوا بیت پژی نیه. ^۴

ج- په رووشی سه رکرده بۆ سه لامه تی سهریازه کانی:

کاتیك سه عدی کوپی نه بی وه قاص و عوتبه ی کوپی غه زوان دواکه وتن به هۆی گه پانه وه یان به دوی وشتريکدا لییان ون بوو بوو، قوره یشیش له و کاته دا هاتبوون

۱- بپوانه: مكة والمدينة في الجامعة وعهد الرسول (٤٤٥).

۲- بپوانه: سيرة ابن هشام (ق/١-٦٠٣-٦٠٤)، التاريخ الاسلامي (٧٢/٤).

۳- بپوانه: دولة الرسول من التكوين الى التمكن (٥٣٣).

۴- بپوانه: السرايا والبحوث النبوية (١٠٠).

بۇ پزگارکردنی ه‌ردوو ديله‌که‌يان، پيغمبر ﷺ پازى نه‌بوو، فه‌رمووى: ((اخاف ان تكونوا قد اصبتم سعد بن مالك، وعتب بن غزوان)) واته: ده‌ترسم شتيکتان هيټا بېت به‌سره‌ س‌ه‌عدى کوپى مالک و عوتبه‌ى کوپى غ‌ه‌زوان ئيتړ پزگارى نه‌کردن تاكو گه‌پانه‌وه و، دواى نه‌وه به‌ پزگارانه‌ نازاد کران، نه‌وسا ح‌ه‌که‌مى کوپى که‌يسان موسلمانان بوو،^١ هر له‌لای پيغمبر ﷺ مايه‌وه، عوسمانى کوپى عه‌بدو لای کوپى موغيره به‌ کافرى گه‌پايه‌وه.^٢

له‌ پيښاى پيغمبر ﷺ نه‌وه تيد‌ه‌گه‌ين، که‌ پټويسته س‌ه‌رکرده بايه‌خ بداته ساغ و سه‌لامه‌تى س‌ه‌ربازه‌کانى، چونکه‌ نه‌وانن که‌ گيانى خويان ده‌که‌نه‌ قوربانى له‌ پيټناو نايينى خواى گوره و دامه‌زاندنى ده‌وله‌تى ئيسلامى.

قوتابخانه س‌ه‌ربازيه نوښه‌کان ده‌لټن: س‌ه‌رباز کاتيک ه‌ه‌ست به‌ بايه‌خدانى س‌ه‌رکردياى ده‌کات به‌ ساغ و سه‌لامه‌تى و ناسايش، نه‌وه هيچ کاتيک دوو دل ناييت له‌ به‌خشينى ه‌ه‌موو شتيک بتوانيت بيبه‌خشيت.^٣

د - په‌يدا بوونى په‌رومردى هيمن له‌ گوره‌پاندا:

پولى س‌ه‌ربازى عه‌بدو لای کوپى جه‌حش ئامانجه‌کانى خوى به‌دى هيټا، توانايشى ده‌رکه‌وت له‌ په‌ل هاويشتنه نيو ناوچه‌کانى ژير ده‌سه‌لاتى قوره‌يش، به‌ راډه‌يه‌ک بوو به‌ مايه‌ى س‌ه‌رسام بوونيان، ته‌نانه‌ت سيخوپه‌کانى قوره‌يشيش نه‌يانتوانى بزائن پړوى پوله س‌ه‌ربازيه‌که‌ به‌ره‌و کوييه، نه‌وه‌ش ئامانجى پيغمبر ﷺ بوو له‌ نه‌خشه‌که‌يدا، بۇ پاراستنى زانياريبه‌کان، ((چونکه‌ شاردنه‌وه گرنگرتين هوکاره‌کانى (مباغته) واته‌ کت و پر نه‌نجامدانى کار، که‌ نه‌ويش يه‌کپکه‌ له‌ بنه‌ماکانى جه‌نگ)).^٤ نه‌يټنى کارکردن نه‌وه‌ى س‌ه‌لماند که‌ پوله س‌ه‌ربازيبه‌کانى پيغمبر ﷺ نه‌وه‌نده به‌هيټن ده‌توانن هر نه‌رکيکى قورس نه‌نجام بده‌ن، پټويستيه‌کانى جه‌نگ و پاڼه‌پاندى نه‌رکه‌کان له‌ خوياندا به‌دى بکه‌ن.

١ - بېروانه: السرايا والبعوث النبوية (١٠٠).

٢ - بېروانه: غزوة بدر الكبرى، د. محمد ابو فارس (٢٣).

٣ - بېروانه: غزوة بدر الكبرى، د. محمد ابو فارس (٢٣).

٤ - بېروانه: الرسول القائد، خطاب (٩٤).

یه کیک له شوینه واره کانی په روه رده ی پیغمبر ﷺ له توند و تۆلی سهربازیدا خوی ده بینیتوه له سهرکرده ی پۆله که دا و گوپراپه لی کردنی ته وای بۆ پیغمبر ﷺ بئ هیچ دوو دلپیه ک، به لکو له پاش خویندنه وه ی بۆ نوسراوه که خوی کرد به پئشه نگیک چاک بۆ سهربازه کانیشی، کاتیک پیی وتن: هه رکئ له ئتوه حه زی له شه هیدبوونه با له گه لمان ده ریچیت، هه رکه سیش حه ز له شه هیدی ناکات با بگه ریته وه، به لام من ده پۆم بۆ جیبه جیکردنی فه رمانی پیغمبر ﷺ.^۱

۹- ئامانجی پۆله سهربازییه کان:

کاتیک ده کۆلینه وه له بزوتنه وه ی پۆله سهربازی و غه زاکان که پیغمبر ﷺ سهرکرده یه تی ده کرد، ده توانین حالی بین له زۆریک له و ئامانجانه، بۆ نمونه نه گه ر ورد بینه وه له بزوتنه وه ی پۆله سهربازه کان که پئش جهنگی به در ده رده چوون، ده بینین هه موو به شداربووانی له موهاجیره کان بوون، یه ک که سیکی نه نصارییان تیانه بوو، ئیبنو سه عد رضی الله عنه ده لیت: ((هه مووان له سه ر نه و بۆچوونه ک ته نها موهاجیره کان به شدار ده بوون))، تا کو کاتی جهنگی به در پیغمبر ﷺ هیچ که سیکی له نه نصار نه نارد بۆ هیچ کاریکی سهربازی،^۲ نه وه یش کاریکی نه خشه بۆ کیشراو بوو، ئامانجی خوی تیا بوو، یه کیک له و ئامانجانه زیندووکردنه وه ی کیشی نه نصاره کان خویان بوو له دلی خویاندا و له سه ر ئاستی ده ره کی و ماندووکردنی ئابووری قوره یش و گه مارۆدان و گیراندنه وه ی هه ندئ له مافه زه وتکراوه کانیا ن و، لاوازکردنی قوره یش له پروی سهربازییه وه، پاهینانی هاوه لان له سه ر فیژیوونی هونه ره کانی جهنگ کردن و ده ستنیشانکردنی جموجۆله کانی قوره یش و ترساندنی دوژمنه ناوخوییه کانی ناو مه دینه و ده ووبه ری و تاقیکردنه وه ی هیزی دوژمن،^۳ له پاستیدا نه و پۆله سهربازیانه یش ئامانجه کانی خویان جیبه جئ کرد، له وانه:

۱- پانکردنه وه ی شکۆمه ندی ده ولت له ناوخۆ و دهره وه:

نه و پۆله سهربازی و غه زایانه توانیا ن سهرنجی دوژمنانی بانگه واز پابکیشن بۆ هیزی موسلمانان و توانیا ن له سه ر لی دانی هه ر بزوتنه وه یه کی ناحه ز له ناوخۆ یان

۱- بپوانه: سیره ابن هشام (ق/۱/۶۰۲) من رواية ابن اسحاق عن عروة.

۲- بپوانه: الطبقات الكبرى لابن سعد (۶/۲).

۳- بپوانه: غزوة بدر الكبرى لأبي فارس (۱۴-۲۴).

ده‌ره‌وه، تاكو كهس بیر له‌وه نه‌کاته‌وه هئرش بکاته سهر ده‌وله‌تی نیسلا می که سوپاکه‌ی پانه‌وه‌ستی به‌شو و پۆژ، نه‌وه‌یش بووه هۆی ترساندن‌ی جووله‌که‌کان و هۆزه بتپه‌رسته‌کان‌ی ده‌وروبه‌ری مه‌دینه و، وای کرد که دوزمنان هه‌زار جار بیر بکه‌نه‌وه پیش نه‌وه‌ی شه‌ر بکه‌ن له‌گه‌ل موسلمانان، یان پشتگیری دوزمنه‌کانیان بکه‌ن، تیبینیش ده‌که‌ن ژماره و هیزی نه‌وه‌یژانه له‌زیادبووندا بوو، پۆلیکی سهربازی نه‌ده‌گرایه‌وه یه‌کیکی تر ده‌رده‌چوو، بۆ به‌دیپیتانی هه‌مان ئامانج، که بریتیه له‌لیدانی به‌رژه‌وه‌ندییه ئابووریه‌کان‌ی قوره‌یش و، پڙگه‌گرتن له‌بازرگانییه‌کانیان به‌تایبه‌تی به‌ره‌وشام، نه‌وه‌یش وای ده‌کرد ژماره‌ی پاسه‌وانانی نه‌و کاروانانه زیاد بکه‌ن و نرخ‌ی کالاکان به‌رزیتیه‌وه، بیچگه له‌وترسه‌ی که بازرگانه‌کان و ده‌وله‌مه‌نده‌کان‌ی مه‌که هه‌ستیان پی ده‌کرد.^۱

ب - به‌ده‌ست هیئانی لایه‌نگیری هه‌ندئ هۆزه‌کان و که‌مکردنه‌وی پۆلی عه‌ربه‌به بیاباننشینه‌کان؛

چونکه پيغمبر ﷺ پڙکه‌وتنی کرد له‌گه‌ل هۆزی جوهه‌ینه و هاوپه‌یمانی له‌گه‌لیان کرد، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌هۆزه‌کان‌ی تر بۆ ده‌سته‌به‌رکردنی بی لایه‌نیان له‌ململانی نیوان مه‌که و مه‌دینه و کارکردن بۆ پاکیشانیان بۆ لای خۆیان چونکه له‌بنچینه‌دا نه‌وه‌هۆزانه لایه‌نگیری قوره‌یشن و هاوکاریان له‌گه‌ل ده‌که‌ن و، هاوپه‌یمانیی میژوویی له‌نیوانیاندا هه‌یه که قورئان به (ایلاف)^۲ ناوی بردووه، له‌و پڙگه‌یه‌وه قوره‌یش هه‌ولئ داوه دلتیا بیت له‌سهر بازرگانییه‌که‌ی له‌گه‌ل شام و یه‌مه‌ندا.^۳

ئینجا له‌پاش پڙکه‌وتنی پيغمبر ﷺ له‌گه‌ل هه‌ندئ له‌وه‌هۆزانه، بوو به‌مایه‌ی مه‌ترسی بۆ بازرگانی قوره‌یش و موسلمانان بوون به‌سهرگه‌وره‌ی ناوچه‌که.^۴

۱- به‌وانه: دولة الرسول من التكوين الى التمكن (۵۳۲).

۲- سوره‌تی قوره‌یش.

۳- به‌وانه: المجتمع المدني، د. اکرم ضیاء العمري.

۴- به‌وانه: دراسات في السيرة (۱۹).

پيغمبر ﷺ هه‌لسا به كه مكرده‌وه‌ی پۆلى عه‌ره‌به بياياننشينه‌گان، بۆ ئه‌وه‌ی بوونيان نه‌بييت له پيگای بازرگانپيه‌كاندا، چونكه ئه‌و عه‌ره‌بانه سه‌رچاوه‌يه‌كى هه‌ره‌شه بوون بۆ كاروانه بازرگانپيه‌كان، ئه‌وانه‌ی به ناوچه‌ی ئه‌واندا تپيه‌پ ده‌بوون ئه‌بوايه باجيان بدایه‌وه ئه‌و كاته ده‌يانتوانی تپيه‌پ بن، به دروست بوونی ده‌وله‌تی ئيسلامی ئه‌وه‌يان له ده‌ست ده‌رچوو، بۆيه خۆيان تاقي كرده‌وه هيرش بكه‌نه سه‌ری، ئه‌م كاره‌يش كورزی فيهری پتي هه‌لسا، به‌لام پيغمبر ﷺ وه‌دووی كه‌وت تاكو سه‌فوان (جيگايه‌كه نزیک به‌در (۱۵۰) كيلۆمه‌تر له مه‌دينه‌وه دووره)، نووسه‌رانی ژياننامه‌ی پيغمبر ﷺ ئه‌م پروادوه‌يان به غه‌زای به‌دری بچوك ناوبردوه، ئه‌و غه‌زايه وانه‌يه‌ك بوو بۆ هه‌موو عه‌ره‌بيكي بيايان نشين، چونكه پاش ئه‌وه‌ی جاريكي تر هيچ كه‌سيك له‌وانه نه‌يانتوانی بير له هيرش كردنه سه‌ر مه‌دينه‌دا بكه‌ن، ئاليژه‌شه‌وه بوو كه نه‌ته‌وه‌ی ئيسلام پازی نه‌بوون به پيدانی باج به چه‌ته و پيگره‌كان، به‌لكو ناچاری كردن پاشه‌كشه بكه‌ن وه بچنه نيو هه‌ندی پيگكه‌وتن نامه‌وه له‌گه‌ڵ موسلمانان.^۱

ج- په‌يه‌ه‌ندی ئه‌م پۆله سه‌ربازپيانه، به بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی ئيسلامی:

ئه‌م غه‌زا و هيژه بچووكانه وه‌كو پاهينان و ئاماده‌كارييه‌کی سه‌ربازی بوو بۆ سه‌ربازانی ئيسلام، ئه‌م چالاكپيه‌پ گۆپه به‌لگه بوو له‌سه‌ر ده‌وله‌تی ئيسلام وه‌كو شانە‌ی هه‌نگ ماندوو نه‌ناسانه كار ده‌كه‌ن، هه‌روه‌ها تپيني ئه‌وه ده‌كریت له‌سه‌رده‌می پيغمبر ﷺ، كه هاوه‌لان په‌رۆش بوون بۆ به‌شداریكردن وه‌كو سه‌ركرده و سه‌رباز، ئيتير پيغمبر ﷺ به‌ليني پيده‌دان بۆ جيگيركردنی كۆله‌كه‌كانی ده‌وله‌ت و خۆ ئاماده‌كردن بۆ فتوحاتی چاوه‌پوانكراو كه به‌رده‌وام پيغمبر ﷺ مژده‌ی به هاوه‌لان ده‌دا له‌و باره‌وه له هه‌موو حاله‌تيكدا.

ئينجا به وردبوونه‌وه له سه‌ركرده و پۆله سه‌ربازيه‌كان، هه‌ندی ناوی پرشنگدارمان به‌رچاو ده‌كه‌وييت كه پۆلى گه‌وره‌يان بينی له بزوتنه‌وه‌ی فتوحاتی

ئىسلامىدا، وەكو سەركردهى فتوحاتى شام (امین الامة) ئەبو عوبەيدەى كوپى جەپراح و سەعدى كوپى ئەبى وەقاص سەركردهى قادسیه و مەدائىن و خالىدى كوپى وەلید، شمشىرى ھەلگىشراوى خواى گەورە و بەزىنەرى پۆمەكان لەیەرمووك و ەمرى كوپى عاص، فاتحى مىصر و لىبىيا و، چەندىن سەركردهى تر (پەزای خویان لى بىت) لە پاستیدا خالىد و ەمر پاش موسلمان بوونىان سەركردهى ھەندى لەو پۆلە سەربازىانەيان گرتە ئەستۆ، ئەو جموجۆلە سەربازىانەش بە گشتى پاهىنانىكى زىندووى چاك بوو لە ژيانى خودى خۆشەويستمان موحمەد ﷺ، بەلگە دەكرىت وەكو خولى سەربازى بۆ سەركردهكان كە توانىيان دواتر پۆژھەلات و پۆژئاواى زەوى فەتح بكەن.

باسی پېنجه م: بهرده وای بونیاتنانی په روه رده و زانستی.

سهره تاي سوره تي به قهره يه کيک له و نايه تانه ي له سهره تاي سهرده مي مه دینه دا دابه زين و، باسی سيفه ته کانی باوه پدار و بېباوه پ و دوو پوهه کان ده کات، ئینجا ناماز ه يه کی تېدايه بؤ جووله که و گا وره کان و، جه خت کردن له سهر دهر خستنی راستی جووله که که هر له يه که مين پوژه وه به ره لستی بانگه وازی ئیسلاميان کرد له مه دینه، سوره تي به قهره به دوور و دريژی باسی له سيفه ته کانی جووله که کردوه.^۱

نوهش پېويسته تېبینی بکريت که سوره تي به قهره له سهره تاي دابه زینی قورئان بوو له مه دینه و بانگه وازی خه لکی ده کرد بؤ وه رگرتنی ثاینی خودا و په رستنی، وه کو ده فهرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٢١﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿البقرة: ۲۱-۲۲﴾.

نايه ته کانی سهرده مي مه دهنی هوشیاری ده دایه موسلمانان که سيفه تي دوو پوهه کان وه رېگرن، مه ترسی مونافيقه کانیشی ده خسته پړو له سهر ده ولته تی تازه، بزوتنه وې نیفاق له سهرده مي مه دینه دا ده سستی پیکرد چونکه ((موسلمانان له مه که نه وه نده هیزیان نه بوو که س لییان بترسیت، یان به ته مای شتيک بیت لییان، تا کو خویانیان لی نزیک بکه نه وه، یان پیلانیان بؤ بگيږن، ئینجا نايه ته کان سیما و هه وال و هه لویستی مونافيقه کانی باسکردوه و، که م سوره تي مه دهنیش هه يه باسیکی له و جوړه ی تیا نه بیت، به تاییه تي سوره ته دریژ و مامناوه ندیبه کان، نوهش وا ده گه يه نیت که نه و بزوتنه و هه بوونی هه بووه به دریژی سهرده مي مه دهنی، نه گه رچی دواي نیوه ی یه که م لاواز ده بوو)).^۲

۱ - پړوانه: الظلال (۲۷/۱).

۲ - پړوانه: السيرة النبوية، دروزة (۷۲-۷۶) نقلًا عن دراسات في عهد النبوة، د. عبدالرحمان الشجاع.

قورئانی مہ دہنی ہر بہرہ دامیش بوو له باسکردنی مہ زنی خوا و راستی گہردوون و هاندان بۆ به ههشت و ترساندن له دۆزەخ و شەریعت و حوکم دانان بۆ پەرورده کردنی ئومەت و، به هیژکردنی کۆلە کهکانی دەولەت که هەڵدەستیت به بلۆکردنەوی بانگەواز له نێوان خەلکیدا و جیهاد دەکات له پێناو خوادا.

کاروانی زانستی موسلمانانیش پەرە دەسەند له گەڵ پەرەسەندنی قوناغەکانی بانگەواز و بونیاتنانی کۆمەلگا و دامەزراندنی دەولەت، قورئانی پیرویش ستایشی زانست و زانست پەرورانی کردوو و به هه مان شیوه فرموده‌یش هاتوو له پیغمبر ﷺ له و بارهوه، کتیبەکانی فرموده‌یش چەندین بابەتی دەربارە ی زانست تیا دایه.

موسلمانان له وه دُنیا بوون که زانست یه کێکه له گرنگترین هۆکاره‌کانی ده‌سه‌لات، چونکه مه‌حاله‌ خوای گه‌وره ده‌سه‌لات بداته نه‌ته‌وه‌کی نه‌فام، دواکه‌وتوو له کاروانی زانست، نه‌وه‌که‌سه‌یش ورد بێته‌وه له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیروژ به‌ ئاشکرا نه‌وه‌ی بۆ دهرده‌که‌وێت، قورئانی پیروژ زانستی کردوو به‌ دژی کوفر،^۱ وه‌کو فرموده‌یه‌تی: ﴿ اَمَنْ هُوَ قَنْتِ اَنَّا اَلَيْلِ سَاجِدًا وَاَقَامًا يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِيْنَ يَعْلَمُوْنَ وَالَّذِيْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ اِنَّمَا يَتَذَكَّرُ اُولُو الْاَلْبَابِ ﴾ (الزمر: ۹).

تا که شتێکیش خوای گه‌وره فرماني کردوو، داوای زیاده‌ی لی بکریت زانسته، خوای گه‌وره ده‌فرموده‌یت: ﴿ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِيْ عِلْمًا ﴾ (طه: ۱۱۴)، هه‌روه‌ها به‌که‌مین خاسیه‌ت خوای گه‌وره ئاده‌می پی جیا کرده‌وه زانست بوو، وه‌کو ده‌فرموده‌یت: ﴿ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلٰى الْمَلٰٓئِكَةِ فَقَالَ اَنْشِؤْنِيْ بِاَسْمَآءِ هٰٓؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴾ (البقرة: ۳۱).

پیغمبر ﷺ هه‌ر به‌رده‌وام بوو له پێیازی پەرورده‌یی بۆ فێرکردنی هاوه‌لانی و خوا به‌یاده‌یتانه‌وه‌یان و هاندانیان بۆ په‌وشتی جوان و شیرین، هه‌روه‌ها ورده‌کاری

شهریعتی بۆ پروون کردنه‌وه، ناراسته‌کردنیشی بۆ هاوه‌لانی جاری وابوو به شیوه‌ی تاک بوو یان به کۆمه‌ل، خۆشه‌ویستمان سه‌روه‌تیکی زۆری بۆ به‌جی هیشتووین له هۆکاری په‌روه‌ده‌یی له فیژکردن و وانه و تنه‌وه‌دا، چونکه پيغمبر ﷺ په‌چاوی هۆکاری په‌روه‌ده‌یی ده‌کرد که یارمه‌تیده‌ر بیټ بۆ له‌به‌رکردن و وه‌رگرتن، یان ببیته‌ مایه‌ی جیگیربوونی واتا له‌ دل و ده‌رووندا، یه‌کێ له‌ هۆکارانه‌ش له سه‌رده‌می مه‌که‌که و مه‌دینه‌شدا نه‌مانه‌ بوون:

یه‌که‌م: گرتن‌ترین هۆکار و بنه‌ما په‌روه‌ده‌یییه‌کان.

۱- دووباره‌کردنه‌وی قسه :

ئه‌وه ئاسانه‌تره بۆ له‌به‌رکردن و یارمه‌تیده‌ره بۆ تیگه‌یشتنی، بۆیه پيغمبر ﷺ سووربوو له‌سه‌ر دووباره‌کردنه‌وی قسه‌کانی له‌ زۆربه‌ی حاله‌ته‌کاندا، له‌ئه‌نه‌سی کوپی مالیکه‌وه په‌زای خوای لیبیت هاتوه که پيغمبر ﷺ نه‌گه‌ر قسه‌ی بکردایه سی جار دووباره‌ی ده‌کرده‌وه تاکو لێی تیبگه‌ن ...^۲

۲- له‌سه‌رخۆ قسه‌کردن و، جیا‌کردنه‌وی وشه‌کان:

پيغمبر ﷺ له‌سه‌رخۆ قسه‌ی ده‌کرد و په‌له‌ی نه‌ده‌کرد له‌ قسه‌کردندا، به‌لکو وشه‌یه‌کی له‌ وشه‌یه‌کی تر جیا‌ده‌کرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌به‌رکردنی ئاسان بیټ و، نه‌گۆر‌دریټ له‌کاتی گواستنه‌وه‌یدا، ئه‌وه‌نده‌یش ئاسانی ده‌کرده‌وه تاکو نه‌گه‌ر گوێگر ببووستبا قسه‌کانی بژماردايه ده‌یژمارد،^۳ عوروه‌ی کوپی زوبه‌یر ده‌گێر‌پێته‌وه له‌ عایشه په‌زای خوایان لیبیت، که فه‌رمویه‌تی: ئایه سه‌یرت نایه‌ت له‌ باوکی فلان (ئه‌بو هوره‌یره)؟ هاتوه‌ له‌ نزیک ژووره‌که‌مدا دانیشتوه‌وه فه‌رموده‌ له‌ پيغمبر ﷺ ده‌گێر‌پێته‌وه، ده‌یدا به‌گویمدا، منیش نوێژم ده‌کرد، ئینجا پویشت پێش ئه‌وه‌ی نوێژه‌که‌م ته‌واو بکه‌م، نه‌گه‌ر فریای بکه‌وتایه‌م به‌رپه‌رچم ده‌دايه‌وه، پيغمبر ﷺ به‌و شیوه‌یه‌ قسه‌ی نه‌ده‌کرد که ئێوه ده‌یکه‌ن.^۴

۱- به‌روانه: مناهج واداب الصحابة في التعلم والتعليم، د. البر (۵۹-۶۰).

۲- البخاري: کتاب العلم، باب من أي والحديث ثلاثا..... ورقمه (۹۵).

۳- به‌روانه: مناهج واداب الصحابة، د. عبدالرحمان البر (۶۲).

۴- البخاري: کتاب المناقب، باب صفة النبي (ﷺ) رقم (۲۵۶۸).

۳- میان‌ه‌روی و بیزارنه‌کردن و هه‌لیژاردنی کاتی گونجاو:

پیغمبر ﷺ میان‌ه‌په و (واتا نه‌دریژه‌ی ده‌دایه و نه‌کورتی ده‌کرده‌وه) بوو له فیژکردن و بری ئه‌و بابه‌ته‌ی ده‌یوته‌وه، له‌جۆر و کات بۆ ئه‌وه‌ی هاوه‌لان بیزار نه‌بن و چالاک بن بۆ له‌به‌رکردن، تیگه‌یشتنیشی ئاسان بیّت له‌سه‌ریان، له‌ئیبینو مه‌سعوده‌وه (په‌زای خوای لی بیّت) فه‌رموویه‌تی: کان النبی ﷺ یتخولنا بالموعظة فی الایام کراهة السامة علینا.

۴- به‌کاره‌ینانی په‌ند و نموونه:

په‌ند کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌یه له‌گه‌یاندنی واتا به‌عه‌قل و دل، چونکه‌شتی واتایی به‌شیوه‌یه‌کی هه‌ستپیکراو باس ده‌کات، جگه‌له‌وه‌ی که‌جۆریکیشه‌له‌ په‌وانبیژی سه‌رنج پاکیش، به‌تایبه‌تی سه‌رنجی قسه‌زانه‌کان، بۆیه‌قورشان زۆرجار په‌ند و نموونه‌ده‌هینیتته‌وه، هۆکاری ئه‌و کاره‌شی باس کردووه و، ده‌فه‌رموویت: ﴿وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الحشر: ۲۱).

له‌سه‌ره‌مان پێبازیش پیغمبر ﷺ به‌رده‌وام بوو، به‌زۆری په‌ندی به‌کارده‌هینا، عه‌بدولای کوپی عومەر ﷺ ده‌فه‌رموویت: (هه‌زار په‌ند له‌پیغمبر ﷺ فێر بووم).

چه‌ندین کتیبیش دانراوه‌له‌باره‌ی په‌نده‌کانی پیغمبر ﷺ، کۆنترینان به‌ناوی (امثال الحديث) ی پامه‌ورمزیه (ت ۳۶۰).

۵- پرسیارکردن:

پرسیارکردن یه‌کێکه له‌هۆکاره‌په‌روه‌رده‌یه گرنه‌کان له‌گرێدانی به‌هێز له‌نیوان پرسکه‌ر و پرسیارلیکراودا، و کردنه‌وه‌ی زه‌ین و سه‌رنج پاکیشانی بۆ وه‌لامدانه‌وه، بۆیه‌پیغمبر ﷺ پرسیاری به‌کارده‌هینا له‌چه‌ندین شیوازا، بۆ فیژکردنی هاوه‌لان، ئه‌وه‌یش کاریگه‌رییه‌کی زۆری هه‌بوو له‌چاک‌حالی بوونی هاوه‌لاندا، جاری وابوو پیغمبر ﷺ پرسیاری ده‌کرد ته‌نها له‌به‌ر سه‌رنج پاکیشان و

ورژاندن، له و کاته یسدا پرسیاره که له شیوه ی ناگدار کړدنه وده دا دیت (الا) — نایا —
 — ټډرجار، له نه بو هوره یروه (په زای خوای لی بیت) هاتووه، که پټغمبر ﷺ
 فرموویه تی: ((الا ادلکم علی ما یحو الله به الخطایا، ویرفع به الدرجات؟ قالوا: بلی
 یا رسول اله! قال: اسباغ الوضوء علی المکاره وکثرة الخطا الی المساجد، وانتظار
 الصلاة بعد الصلاة، فذلکم الرباط)).^۱

واته: نایا نه وده تان پیشان بدهم که خوای گه وره تاوانه کانی پی دهر پټته و و
 پله و پایه کانی پی به رز ده کاته وده؟ هاوه لانیس وتیان: به لی نه ی پټغمبری خوا:
 پټغمبریش ﷺ فرمووی ده ست نویژگرتن له کاتی ناخوشیدا و ټډر هه نگانوان
 به ره و مزگه و ته کان و چاوه پوان کړدنی نویژ له دوی نویژ، چونکه نه وه پریاته
 له پټناو خوادا.

جاری واشبوو پټغمبر ﷺ پرسیارنکی لی ده کړدن و ده یزانی نه وان وه لاهه که ی
 نازانن و ده گه پټنه وه لای خوا و پټغمبره که ی، مه به ستیشی سه رنج پاکیشانیان
 بوو بق مه سه له که،^۲ له نه بو هوره یروه (په زای خوای لی بیت) که پټغمبر ﷺ
 فرموویه تی:

((أتدرون من المفلس)) واته: نایا ده زانن کی مفلیسه؟ وتیان: مفلیس نه و
 که سه یه که مال و شتومه کی نه بیت له ناو نیمه دا، به لام پټغمبر ﷺ
 فرمووده یه کی ناراسته کړد که نه مه و اتا که یه تی:

فرمووی: مفلیس له ثومه تی من نه و که سه یه له پوژی قیامه تدا دیت، به نویژ و
 پوژوو و زه کاته وه، به لام جنیوی به نه م داوه و بوختانی به نه ودا کړدوه، مالی
 نه وی خواردوه و خوینی نه وی پشتووه و له نه وی داوه، نیت له چاکه کانی
 ده دریت به نه و که سانه، که چاکه کانی ته واو بوو بهر له وه ی مافه کانی لی
 وهر بگریته وه له گونا هه کانی نه وان ده خریته سه ر نه و که سه نینجا ده خریته
 دوژه خه وه.^۳

۱- مسلم: کتاب الطهارة، باب فضل اسباغ الوضوء، ورقمه (۴۱ - ۲۵۱).

۲- بېروانه: مناهج واداب الصحابة (۶۷).

۳- مسلم: کتاب البر والصلة، باب تحریم الظلم، ورقمه (۵۸۱).

جاری واشبوو پرسپاری ده‌کرد و یه‌کټک له‌هاوه‌لان وه‌لامی باشی ده‌دایه‌وه،
نیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ ستایشی نه‌و که‌سه‌ی ده‌کرد وه‌کو هاندانیک بۆ خۆی، و نه‌وانی
تر، وه‌کو نه‌وه‌ی کردی له‌گه‌ل نوبه‌ی کوپی که‌عبدا (په‌زای خوای لی بیټ،
پیغه‌مبه‌ر ﷺ فهرمووی: ((یا ابا منذر اُتدري اُی ایه من کتاب الله اعظم؟)) واته: نه‌ی
باوکی مونزیر ئایا ده‌زانیت کام نایه‌تی کتابی خوا مه‌زنتره؟ ده‌فهرموویت و تم: خواو
پیغه‌مبه‌ری خوا باشت ده‌زانن، فهرمووی: نه‌ی باوکی مونزیر ئایا ده‌زانیت کام
نایه‌تی کتابی خوا مه‌زنتره؟ ده‌فهرموویت، و تم: ﴿الله لا اله الا هو الحي القيوم﴾،
ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سهر سنگی نوبه‌ی دا و فهرمووی: پیروژت بیټ نه‌و زانسته
نه‌ی نه‌بو مونزیر.^۱

نه‌م به‌چاک زانین و هاندانه‌ پټیگه‌ هه‌موار ده‌کات له‌ لایه‌ن نه‌و که‌سه‌ی فی‌ر
ده‌بیټ هه‌ست بکات دانیایی و متمانه‌ به‌خۆبوون وای لی ده‌کات زیاتر هه‌ولئ
له‌به‌رکردن و زانست به‌ده‌ست هی‌نان بدات.^۲

۶- خسته‌پرووی واتای سه‌یر بۆ سه‌رنج پاکیشان و گرینگی دان:

یه‌کټک له‌ جوانترین نه‌و شیوازانه‌ش نه‌وه‌یه که‌ جابری کوپی عه‌بدوللا په‌زای
خوای لی‌بیټ ده‌گێڕیته‌وه که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ لای بازارپټکدا تپه‌پی و، خه‌لکی به‌
ته‌نیشتی‌وه بوون، گیسکیکی که‌په‌ی مرداره‌وه بووی بینی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لیگرت
و فهرمووی: کامتان هه‌ز ده‌که‌ن نه‌مه‌ هی ئیوه بیټ به‌یه‌ک دره‌م؟ وتیان: به‌هه‌چ
به‌رانبه‌رێک هه‌ز ناکه‌ین بۆ ئیمه‌ بیټ، چی پټیکه‌ین؟ فهرمووی: ((قو الله للدنيا
اهوان على الله من هذا عليكم)) واته: سویند به‌ خوا نه‌م دونیا لای خوا بی‌ بایه‌ختره
له‌و ناژه‌له‌ له‌لای ئیوه.

۱ - مسلم: کتاب صلاة المسافرين وقصرها، باب فضل سورة الكهف، اية الكهف والكرسي، ورقمه (۸۱۰).

۲ - بروهانه: مناهج واداب الصحابة (۶۹).

۳ - مسلم: کتاب الزهد و الرقائق، ورقم (۲۹۵۷).

۷- به‌کاره‌یتانی هوکاري پړونکردنه‌وه:

پيغمبر ﷺ هه‌لده‌سا به به‌کاره‌یتانی نه‌وه‌ی که نه‌مړې پټی ده‌وتریت هوکاري پړونکردنه‌وه بۆ دوپاتکردنه‌وه‌ی واتاکان له‌ دل و میښکی گوښگراندا و سه‌رنج پاکیشانیان بۆ لای باسه‌که، له‌و هوکارانه:

- ده‌ربړین به‌ جولای ده‌ست: وه‌کو نه‌وه‌ی په‌نجی ده‌کرد به‌ناو یه‌کدا بۆ پړونکردنه‌وه‌ی په‌یوه‌ندی نیوان ئیماندار و براکه‌ی، له‌ نه‌بوموسای نه‌شع‌ریه‌وه په‌زای خوای لیبت، له‌ پيغمبره‌وه ﷺ که‌ فهرموویه‌تی: ((المؤمن للمؤمن کالبنیان یشد بعضه بعضاً))^۱ واته: ئیماندار بۆ ئیماندار وه‌کو بونیاته هه‌ندیکیان هه‌ندیکی تریان پاده‌کیشن.

- ده‌ربړین به‌ وینه‌ کیشان: پيغمبر ﷺ چه‌ند هیلیکی له‌سه‌ر زه‌وی پاده‌کیشا بۆ سه‌رنج پاکیشانان هاوه‌لان، ئینجا ده‌ستی ده‌کرده پړونکردنه‌وه‌ی وشه‌کانی نه‌و هیلانه و مه‌به‌ستی لییان، له‌ عه‌بدهلای کورپی مه‌سعوده‌وه، په‌زای خوای لیبت، ده‌فهرموویت: پيغمبري خوا ﷺ هیلیکی پاکیشا، ئینجا فهرمووی: ((هذا سبیل الله)) واته: نه‌مه‌ پښکای خوايه، ئینجا چه‌ند هیلیکی به‌لای پاستیدا پاکیشا، هه‌روه‌ها به‌لای چه‌پیدا، ئینجا فهرمووی: نه‌مانه‌ پښکه‌ن- یه‌زید ده‌لیت په‌رت‌ه‌وازه‌ن- له‌سه‌ر هه‌موو پښکه‌یه‌ک شه‌یتانیک پاره‌وستاوه‌ بانگه‌وازی بۆ ده‌کات، ئینجا نه‌م نایه‌ته‌ی خوینده‌وه: ﴿وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصَّكُم بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾^۲ (انعام: ۱۵۳).

- ده‌ربړین به‌ به‌رز کردنه‌وه و خسته‌نه‌وه‌ی پړوی نه‌و شته‌ی باس ده‌کریت: پيغمبر ﷺ کاتیک باسی حوکمی له‌به‌رکردنی ئاوریشم و ئالتونی ده‌کرد - وه‌کو له‌ فهرمووده‌یه‌کی عه‌لیدا هاتووه په‌زای خوای لیبت که‌ ده‌یفه‌رموو - پيغمبر ﷺ

۱- البخاري: کتاب المظالم، باب نصر المظلوم، رقم (۲۴۴۶).

۲- مسند الامام احمد (۴۳۵/۱) ورقمه‌ی ط/ الرسالة (۴۱۴۲) (ج/ ۲۰۷، ۲۰۸) وقال محققوه: اسناده حسن،... و اخرجه‌ الحاکم (۳۱۸/۲) وقال الحاکم: هذا حديث صحيح الاسناد.

ئاوریشمیکی هه‌لگرت به ده‌ستی راستی و ئالتونیکی هه‌لگرت به ده‌ستی چه‌پی و فره‌مووی: ((انا هذین حرام علی ذکور امتی))^۱ واته: ئەم دووانه قه‌ده‌غه‌ن له‌سه‌ر نۆزینه‌کانی ئوممه‌تی من، له‌ پڕوایه‌تی نه‌سائیشدا هاتوو: ((احل الذهب و الحریر لاناث امتی، و حرم علی ذکورها))^۲ واته: ئالتون و ئاوریشم پڕوایه‌ بۆ میینه‌کانی ئوممه‌تم و قه‌ده‌غه‌یه له‌سه‌ر نۆزینه‌کانیان، که‌واته پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆی کرده‌وه له‌ نیوان و قسه‌ کردن و به‌رزکردن ئالتون و ئاوریشمه‌که بۆی به‌ ته‌واوی سه‌رنجیان پابکیشی، بۆ ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌که پونتر بێته‌وه و ئاسانتر بێت بۆ له‌به‌ر کردن.

- فی‌رکردنی کرده‌یی به‌ نه‌جامدانی کاره‌که له‌ پیش چاوی خه‌لکید: وه‌کو ئه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌جامی دا کاتی‌ک سه‌رکه‌وته سه‌ر مینه‌به‌ره‌که و نوێژی کردو هه‌موو موس‌لمانان بینیان، له‌ سه‌ه‌لی ساعیدییه‌وه پڕه‌زای خوای لی‌بی‌ت، فره‌موویه‌تی: پیغه‌مبه‌رم بینی ﷺ له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که نوێژی کرد و (الله اکبر)ی کردو هه‌ر له‌سه‌ر مینه‌به‌ره‌که بوو، دوا‌یی کړنووشی برد و، ئینجا دابه‌زی و هاته‌ خواره‌وه له‌ بن مینه‌به‌ره‌که‌دا سو‌جده‌ی برد و جاریکی تر گه‌پایه‌وه، کاتی‌ک لی‌بوویه‌وه، پووی کرده‌ خه‌لکه‌که و فره‌مووی: ئه‌ی خه‌لکینه، بۆ ئه‌وه‌ وام کرد وه‌کو من بکه‌ن و فی‌ری نوێژه‌که‌م بن.^۳

۸- به‌کاره‌ینانی وشه‌ی جوان و ناسک:

به‌کاره‌ینانی گوتاری جوان دل‌ه‌کان یه‌کده‌خات و پاده‌کیشیت بۆ لای راستی و، پال‌ده‌نی به‌ موس‌لمانانه‌وه تیبگه‌ن و له‌به‌ر بکه‌ن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیشه‌کی به‌کارده‌هینا بۆ قسه‌کانی، به‌تایبه‌تی نه‌گه‌ر له‌ باسکردنی مه‌سه‌له‌یه‌کدا بوا‌یه شه‌رمی لی‌بکرایه، وه‌کو ئه‌وه‌ی کردی له‌ کاتی فی‌رکردنیان بۆ مه‌سه‌له‌ی چوونه سه‌رئاو، پیشه‌کییه‌کی له‌و باره‌وه به‌کاره‌ینا به‌وه‌ی که فره‌مووی: ((انما انا لکم بمنزلة الوالد اعلمکم، فاذا اتی احدکم الغائط، فلا یستقبل القبلة، و لا یستدیرها، ولا

۱- ابو داود، کتاب اللباس، باب فی الحریر للنساء رقم (۴۰۵۷) و صححه‌ الالبانی فی صحیح سنن ابی داود.

۲- صحیح سنن النسائي، الالبانی، ورقمه (۵۱۶۳) و صححه.

۳- البخاری: کتاب الجمعة، باب الخطبة علی المنبر (۹۱۷).

یستطب بیمیه))^۱ واته: من له جیگه‌ی باوکم بۆ ئیوه فیرتان ده‌که‌م، نه‌گه‌ر که‌سیکتان چوو ه سهر ئاوبا پوه نه‌کاته قیبله و پشتی تیته‌کات، به ده‌ستی راستیشی خۆی پاک نه‌کاته‌وه. مامۆستای یه‌که‌م ﷺ کۆمه‌لی بانه‌مای په‌روه‌رده‌یی په‌چاو کرد له ئه‌وپه‌ی به‌رزی په‌وشتی و بیروه‌وشدا بوون، به شیوه‌یه‌ک که له دلی هاوه‌لاندای جیگیر ده‌بوو، نه‌مه‌یش هه‌ندیکه له‌و بانه‌ما به‌رزانه‌ی که پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌کاریده‌هیتا:

- هاندانی چاکه کار و ستایش کردنی:

بۆ ئه‌وه‌ی چاکتر بێت و زیاتر به‌ره‌و زانست بێت، وه‌کو ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌بو موسای نه‌شعهری کردی په‌زای خوای لیبت له‌ کاتی‌ک وه‌سفی ده‌نگ خۆشی ئه‌وی کرد له‌ قورئان خویندندا، نه‌بو موسا په‌زای خوای لیبت ده‌گێرته‌وه، که پیغه‌مبه‌ر ﷺ پێی فهرمووه: ((لو رایتني و انا استمع لقراءتك البارحة، لقد اوتیت زمزماً من مزامیر آل داود))^۲ واته: خۆزگه ده‌تبینیم دوینی گویم له‌ قورئان خویندنه‌که‌ت ده‌گرت، ده‌توت به‌ گه‌رووی داود ده‌خیوینی.

- به‌سۆز بوونی له‌گه‌ڵ ئه‌و که‌سه‌ی هه‌له‌ ده‌کات و توند نه‌بوون له‌گه‌ڵیدا:

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بارودۆخی خه‌لکی ته‌ماشای ده‌کرد و پاساوی ده‌هینایه‌وه بۆ نه‌زانینیان و به‌ نه‌رم و نیانی هه‌له‌کانی بۆ چاک ده‌کردنه‌وه و، پاسته‌کانی فی‌ر ده‌کردن، بێگومان ئه‌وه‌ش دلی ئه‌و که‌سه‌ی پێ ده‌کرد له‌ خۆشه‌ویستی په‌یامی ئیسلام، هه‌روه‌ها دلی ئه‌و که‌سانه‌یش که ئاماده‌ی ئه‌و پوداوه ده‌بن ئاماده‌ ده‌کات بۆ له‌به‌رکردنی،^۳ موعاویه‌ی کوپی هه‌که‌می سوله‌می ده‌گێرته‌وه په‌زای خوای لیبت و ده‌فهرمویت: له‌ کاتی‌کدا نوێژم ده‌کرد له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ پیاوی‌ک پێژی، منیش وتم: ((یرحمک الله)) خه‌لکه‌که‌یش هه‌موویان ته‌ماشایان کردم، وتم: ئه‌ی

۱- ابو داود، کتاب، باب کراهیة استقبال القبلة عند قضاء الحاجة (۳/۱، رقم ۸) و حسنه الالبانی فی صحیح

سنن ابی داود.

۲ - مسلم: کتاب صلاة المسافرين، باب استحباب تحسین الصوت بالقران و رقمه (۲۳۶) - (۷۹۳).

۳- به‌وانه: مناهج و اداب الصحابة (۸۶).

له‌باری دایکم بجوایم، بۆ ئاوها ته‌ماشام ده‌که‌ن؟ ئه‌وانیش به‌ده‌ستیان ده‌یاندايه
سه‌ر پانی خۆیاندا، که بینیم ده‌یانه‌وئیت بۆ ده‌نگم بکه‌ن بۆ ده‌نگ بووم، جا کاتیک
پیغمبر- دایک و باوکم به‌قوربانی بیّت- نوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد، مامۆستای وه‌کو
ئه‌وم نه‌بینیوه نه‌له‌پیش ئه‌و نه‌له‌دوای ئه‌و، شیوازی فیڕکردنی له‌ئه‌و جوانتر
بیّت، سوئند به‌خوا هیچ قسه‌یه‌کی زیری پێم نه‌وت، نه‌لێی دام و نه‌قسه‌یه‌کی
پێکردم، فهرمووی: ((ان هذه الصلاة لا يصلح فيها شيء من كلام الناس، انما هو
التسبيح و التكبير و قراءة القرآن)) واته: ئه‌مه نوێژه و ناكریّت قسه‌ی تیا بیّت له‌و
شیوازه‌ی خه‌لكی ده‌یکه‌ن، به‌لكو هه‌مووی (سبحان الله) و (الله اكبر) و قورئان
خوئندنه.

جا ته‌ماشاکه- په‌حمه‌تی خوات لی‌بیّت- چەند پیغمه‌بری خوا ﷺ نهرم و نیان
بووه له‌فیڕکردندا، ئینجا ته‌ماشاکه ئه‌و شیوازه‌ جوانه‌ چ شوینه‌واریکی
به‌جیه‌شتوو له‌دلی موعاویه‌دا.

- به‌راشکاوی زهم نه‌کردن به‌لكو ته‌نها به‌کاره‌ینانی ئاماژه:

چونکه ئه‌وه جوریکه له‌چاودی‌ری کردنی هه‌ستی ئه‌و که‌سه‌ی هه‌له‌ ده‌کات،
کاتیک پیغمه‌بر ﷺ عه‌بدوللای کوپی له‌ته‌بیبیه‌ی به‌کاره‌ینا په‌زای خوای لی‌بیّت
له‌سه‌ر کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کاتی به‌نی سوله‌یم، دیاری وه‌رده‌گرت له‌ئه‌وانه‌ی زه‌کاتیان
ده‌رده‌کرد، ئه‌بو حومه‌یدی ساعیدی په‌زای خوای لی‌بیّت ده‌گیرپێته‌وه‌ و
ده‌فه‌رمووی: پیغمه‌بری خوا ﷺ به‌کاره‌ینا بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زه‌کات له‌به‌نی
سوله‌یم ئیبنو له‌ته‌لو تیبیه‌ی پێ ده‌وترا، کاتیک که‌پایه‌وه‌ لی‌پرسینه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ
کرد، وتی: ئه‌وه مالی ئێوه‌یه و ئه‌و دیارییه‌ بۆ خۆم، پیغمه‌بر ﷺ فهرمووی: ((ئایا
ئه‌گه‌ر له‌مالی باوکت و دایکتدا دابنیشتبایت ئه‌م دیاریه‌ت با بۆ به‌اتبا گه‌ر پاست
ده‌که‌یت، دوای ئه‌وه پیغمه‌بر ﷺ وتاری خوئند و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کرد و
هه‌ندێ شتی بۆ پوون کردنه‌وه، ئه‌مه واتا که‌یه‌تی: ((هه‌ر که‌سیک له‌ئێوه
به‌کارده‌هێنم له‌سه‌ر کاریک له‌وانه‌ی خوای گه‌وره‌ پێی سپاردوم، ئه‌و که‌سه‌یش دێت و

ده‌لټت: نه‌وه مالئ نټوه‌یه و، نه‌وه‌ش دیارییه بۆ خۆم، نه‌ی بۆ له‌ مالئ دایک و باوکیدا دانانیشی به‌لکو دیاری بۆ بټت، سویند به‌ خوا که‌سیک له‌ نټوه شتیک به‌بی مافی خۆی وه‌ریگریت، خوای گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی نه‌وه لټی ده‌پرسیته‌وه له‌ پوژی قیامه‌تدا، جا با که‌ستان له‌وانه نه‌بن ده‌چنه لای خوای شتیکیان له‌و جوړه کردبټت، پاشان ده‌ستی به‌رز کرده‌وه تا‌کو سپټتی ژیر بالئ بینرا، ده‌یفه‌رموو: ((اللهم هل بلغت)) واته: خواجه، ئایا پام گه‌یاند.

- توپه‌ بوون و سه‌رزه‌نشت کردن هه‌رکاتیک پیویست بکات:

وه‌کو نه‌وه‌ی هه‌له‌یه‌کی شه‌رعی له‌ که‌سانیکه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وټ که‌ باریکی تایبه‌تیان هه‌یه، یان نه‌وه‌له له‌ بازنه‌ی تاکه که‌سیک دا نه‌بټت و ببټته مایه‌ی ئا‌واوه‌یه‌ک، نه‌و توپه‌بونه‌یش شیوازیکی ئا‌راسته‌ کردنه‌وه وه‌ریگریت، بی زیاده‌ په‌وی، به‌لکو به‌پټی پیویست، بۆ نمونه‌ توپه‌ بوونی پیغمبر ﷺ له‌ عومه‌ر په‌زای خوای لی بټت کاتیک بینی ته‌وراتیک به‌ ده‌سته‌وه‌یه بۆ نه‌وه‌ی بیخوینټه‌وه، جابر ﷺ ده‌فه‌رمووټ: عومه‌ری کوپی خه‌تتاب نوسخه‌یه‌کی له‌ ته‌ورات هینایه‌ لای پیغمبر ﷺ و فه‌رموو: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا ﷺ نه‌وه نوسخه‌یه‌که له‌ ته‌ورات، پیغمبر ﷺ بی دهنگ بوو، عومه‌ریش ده‌ستی کرد به‌ خویندنه‌وه‌ی و په‌نگی پیغمبر ﷺ ده‌گوپا، ئیتر نه‌بویه‌که فه‌رموو: له‌ باری دایکت بجوایه‌یت عومه‌ر، نابینی پومه‌تی پیغمبر ﷺ چۆن ده‌گوپټ؟ ئیتر عومه‌ر ته‌ماشای پومه‌تی پیغمبر ﷺ کرد و وتی: په‌نا ده‌گرمه‌ خوا له‌ توپه‌ بوونی خوا و پیغمبه‌ری خوا، پازی بووین به‌ خوایه‌تی خوا و ئایینی ئیسلام وه‌کو ئایینمان و موحه‌مه‌دیش وه‌کو پیغمبه‌رمان، پیغمبر ﷺ فه‌رموو: ((والذي نفس محمد بيده لو بدا لكم موسى فابتعتموه وتركتموني لضللت من سواء السبيل، لو كان حيا و ادرك نبوتي لا تبعني)).^۱ واته: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته، نه‌گه‌ر موسا

۱. البخاري، كتاب الحيل، باب احتيال العامل ليهدي له، و رقمه (۶۹۷۹).

۲. مجمع الزوائد: (۱/۱۷۳، ۱۷۴)، له‌ شواهد كثره‌ تقوى الحديث، روى الحديث ائمة منهم: احمد (۳/۳۸۷) و مواضع اخرى، و اورده الشيخ الالباني في (ارواء الخليل - ج ۶/۳۴) و اورد تقوية العلماء له، ثم قال: ((لكن الحديث قوى فان له شواهد كثيرة)) و ذكرها فانظرها عنده.

دهرکه ویت و شوینی بکون و من به جی بهیلن گومپا ده بن له پښکای پاست، نه گهر موسای خویشی له ژياندا بوايه و فريای من بکه وتايه شوینم ده کتوت.

هروه ها توپه بوونی پیغمبر ﷺ له هندیك له هاوه لانی که پیش نویژیان ده کرد و نویژیان به خه لکی دریژ ده کرده وه، که نه وهیش ناپه حهت بوو بۆ نه وانه ی لاواز و نه خوښ و سه رقالبوون، نه بو مه سعودی نه نصاری په زای خوای لی بیت ده گپرتته وه، پیاویك وتی: نه ی پیغمبره ی خوا فلانه که س نویژ زور دریژ ده کاته وه، ده لیت: پیغمبرم ﷺ نه دیوو پیشتر له ناموژگاریکردندا به و شیوه توپه بیت و فهرمووی: ((ایها الناس انکم منفرون فمن صلی بالناس فلیخف، فان فیهم المریض والضعیف و ذا الحاجة)).^۱ واته: خه لکینه، ئیوه خه لکی ده په ویننه وه، هرکی له ئیوه پیش نویژی کرد بۆ موسلمانان با نویژکی کورتیان بۆ بکات، چونکه له نه وانداهیه نه خوښه، یان لاوازه، یان کاری هیه.

هروه ها توپه بوونی له کاتی مشت و مپی هاوه لان دهریاره ی قه دهر، عه بدوللای کوپی عه مری کوپی عاص په زای خوای لی بیت، ده فهرمویت: پیغمبر ﷺ دهرچوو بۆ لای هاوه لانی له کاتیکدا نه وان خه ریکی مشت و مپ بوون دهریاره ی قه دهر، ده توت ده نکه هه ناره ده ته قینیتته پوومه تی نه وه نده توپه بوو، فهرمووی: ((بهذا امرتم؟ او لهذا خلقتم؟ تضربون القرآن بعضه ببعض؟ بهذا هلك الامم قبلکم)).^۲

واته: ئایا به مه فهرمانتان پیکراوه؟ یان بۆ نه وه دروستکراون؟ هندی له قورئان به نه و دایدا ده دهن؟ به م شیوه نه ته وه کانی پیش ئیوه له ناوچوون. نمونه یه کی تر له توپه بوونی پیغمبر ﷺ نه وه یه که عائیشه په زای خوای لی بیت ده گپرتته وه، ده فهرمویت: پیغمبره ی خوا ﷺ که فهرمانیکی بکردایه بۆ نه نجامدانی کاریک، فهرمانی ده کرد له توانایاندا بوايه، نه یانوت: ئیمه وه کو تو نین نه ی پیغمبره ی خوا، خوای گوناھی پابردووت و داهاتوتی لابر دووه، ئیت

۱- البخاری، کتاب العلم، باب الغضب فی الموعظة و التعليم... رقم (۹۰).

۲- ابن ماجه، کتاب المقدمة، باب فی القدر، رقم (۸۵)، و قال البوصیری فی الزوائد: هذا اسناد صحیح، رجاله

ثقات، و صححه الالبانی فی صحیح سنن ابن ماجه، و رقمه (۶۹-۸۴).

پيغمبر ﷺ ټوپه ده بوو تاكو له پومه تيدا درده كهوت و ده يفرموو: ((ان اتقاكم واعلمكم بالله انا)) ١ ټوپه بوونی پيغمبر ﷺ له و جيگايانه دا بؤ فير كردن و ناراسته كردن بوو، بؤ نه وې هاوه لان وريا بينه وه و نه كه ونه نيو هه له وه، چونكه ((ناموزگار يكار ده كړيت له شيوه ي ټوپه دا در كه ويټ، چونكه جيگاكي و پيويست ده كات خه لكی وريا بكاته وه، هه روه ها ماموستايش، نه گه ر ه ستي كرد نه و كه سې فير ده بيت لای، باش حالې نابيت بيزاري در بر پيني ماموستا چا كتر ده بيت، نه وه يش پيويست نيه له هه موو حاله تيكدا، به لكو له كه سيك بؤ كه سيك ده كوري)) ٢.

- قوستانه وې هه نديك پړوداو بؤ پونكردنه وه و فير كردنی واتای گونجاو:

هه ندي شت پويده دا له لای پيغمبر ﷺ، نه ویش سودی ليوه درده گرت وه كو هه ليك بؤ پونكردنه وې مه سه له يه ك بؤ هاوه لان، عومه ر په زای خواي لي بيت ده كي پريته وه كه هه ندي ديليان هينا بؤ لای پيغمبر ﷺ نافره تيكيان تيدا بوو شير له مه مكيدا زور بوو، به په له پري ده كرد و، منالتيكي له ناو ديله كاندا بينی و له باوه شي گرت و شيري پيدا، پيغمبر ﷺ پي فهرموو: ((اترون هذه طارحة ولدها في النار؟ قلنا: لا، وهي تقدر على ان لا تطرحه فقال: ((لله ارحم بعباده من هذه بولدها)))) ٣.

واته: پيتان وايه نه و نافره ته مناله كه ي خوي فريداته ناگره وه، وتيان: نه خير به ويستی خوي هه رگيز كاري له و جور ناكات، فهرموو: خواي گوره به به زه يي تره به به نده كاني له و نافره ته به منداله كه ي.

به م شيوه پيغمبر ﷺ نه م هه له ي قوستانه وه بؤ ناشناكردنی خه لكی به سوز و به زه يي خواي گوره به نه وان. ٤

١- البخاري: كتاب الايمان، باب قول النبي ﷺ ((انا اعلمكم بالله)) رقم (٢٠).

٢- فتح الباري (١/١٨٧).

٣- البخاري: كتاب الادب (٥٩٩٩). هر له بوخاريدا به هه ندي شيوازي ترهاتوه، ومسلم (٢٧٥٤).

٤- الرسول المعلم، عبدالفتاح ابو غدة (١٦٠) نه م باسهم پوخته كرده وه له (مناهج و اداب الصحابة في التعلم والتعليم) د- عبدالرحمن البر.

دووم: ناکاری هاوه لآن له کاتی گوئگرتنیان له پیغه مبهړ ﷺ.

هاوه لآن به په رۆش بوون بۆ په یوه ست بوون به هندی پوهشتی جوان و بڼه مای گرینگ، که کاریگری زوری مه بوو له چاکی له بهر کردن و فیروون و گه یاندنی نایینی خوا، له وانه:

۱- بیدهنگی ته واو و چاک گوئگرتن:

پیغه مبهړ ﷺ له وه مه زنتره له دلی هاوه لاندیدا که دهنگیان بیټ له کوپه که یدا، یان سهرقالی شتیکی تر بن، یان دهنگیان بهرز بکه نه وه، به لکو به ته واوی گوئیان دهگرت و خویان ساز دها بۆ سود وهرگرتن، عهلی په زای خوای لی بیټ دهگیرپته وه که پیغه مبهړ ﷺ... نه گهر قسه ی بکردبا هاوده مانی وه کو مه لیان له سهر سهر نیشیتبیته وه وایوون، که بیدهنگ ده بوو قسه یان ده کرد.....^۱

ماموستا عه بدولغه تتاح ابو غده په حمه تی خوای لی بیټ ده فهرموویت: بنچینه ی له نه وه وه هاتوو که قه له په شیش جاری وا هیه له سهر وشت ده نیشیتته وه، گه نه له سهری وشته که هه لده چنیت و ده یخوات، ئیتر وشته که ش ناجولیتته وه بۆ نه وه ی قه له په شه که هه لنه فرپت و نه و گه نه یه ئازاری نه دات، قسه که له نه وه وه په یدا بووه...^۲

۲- وازهینان له ناکوکی و قسه پینه برینی تا ته واو ده بیټ:

نه وه شیش نه و په پی په وشت جوانیه، که ده بیټه مایه ی پیخو شبوونی هه موو دانیشتوان وه یارمه تیده ره بۆ ئاسان تیگه یشتن و فیروون، له هه مان فهرمووده که ی عه لی هاتوو،.. مشتمریان نه ده کرد له بهر ده میدا، که سیکیش قسه ی بکردایه گوئیان لی دهگرت تا قسه که ی ته واو ده کرد.....^۳ که واته نه و کوپه

۱- الترمذي في الشمائل المحمدية، باب ما جاء في خلف رسول الله، رقم (۳۳۵)، وانظر تحقيق و تعليق أ. سمیع عباس علی مختصره للشمائل الذي سماه، اوصاف النبي ﷺ عند الاحاديث (۲۴۵، ۲۲۶، ۷)، وانظر حديث هند ابي هالة، والاجنار التي تشهد له بالصحة في دلائل النبوة للبيهقي، تحقيق د. عبدالمعطي قلعجي (ج/۱- ۲۸۵- ۳۲۲).

۲- پروانه: الرسول المعلم و اساليبه في التعليم (۳۰).

۳- الترمذي في الشمائل المحمدية، باب ما جاء في خلق رسول الله، رقم (۳۳۵) وانظر (م- ۲- ص ۴۶۷).

هیچ مشت و مرو دنگ به‌رزکردنه‌وی تیادا نه‌بووه به‌لکو له ئه‌وپه‌ری شکۆمه‌ندیدا بووه.

۲- گه‌رانه‌وه‌یان بۆ لای پیغمبر ﷺ سه‌باره‌ت به‌و شتانه‌ی لییان گیر ده‌بوو:

سه‌ره‌پای پێزی زۆریان بۆ پیغمبر ﷺ و به‌مه‌زن سه‌یرکردنیان بۆی، بۆ هه‌موو شتێك پێویستی به‌ پونکردنه‌وه‌ بوایه ده‌گه‌رانه‌وه‌ لای، هه‌فصه‌ په‌زای خوای لیبیت ده‌فه‌رموویت: پیغمبر ﷺ فه‌رموویه‌تی: ((انی لارجوا الایدخل النار احد ان شاء الله ممن شهد بدراً و الحديبية))، واته: ئومیدم هه‌یه لای خوای گه‌وره‌ که‌سێك نه‌چیته‌ ئاگره‌وه‌ له‌وانه‌ی ئاماده‌ی به‌در و حوده‌یبیه‌ بوونه. ده‌فه‌رموویت: وتم ئه‌ی پیغمبره‌ری خوا، ئایا خوا نه‌یفه‌رموو: ﴿وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَّقْضِيًّا﴾ (مریم: ۷۱)، فه‌رمووی: ئایا خوای گه‌وره‌ نه‌شیفه‌رموو: ﴿ثُمَّ تَجِىءُ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُوا الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثِّيًّا﴾ (مریم: ۷۲).

هه‌روه‌ها جابری کوپی عه‌بدوللا، له‌ عه‌بدوللای کوپی ئونه‌یس ده‌گێڕێته‌وه‌، که‌ فه‌رموویه‌تی: گویم لێ بوو پیغمبر ﷺ ده‌یفه‌رموو: خوای گه‌وره‌ به‌نده‌کان یان خه‌لکی هه‌شر ده‌کات به‌ خه‌ته‌نه‌ نه‌کراوی و هیچ شتێکیان پێ نه‌یه‌، ئینجا به‌ ده‌نگێك بانگیان ده‌کات دوور و نزیک وه‌کو یه‌ك گوێیان لێ ده‌بیئت. ده‌فه‌رموویت: من پاشام، من خاوه‌ن ئایینم، که‌س له‌ خه‌لکی به‌هه‌شت نابێ بچنه‌ به‌هه‌شت و، خه‌لکی دۆزه‌خ بچنه‌ دۆزه‌خ، تاکو هه‌ر که‌سێك سته‌می لێکرا بیئت مافی بۆ وه‌رنه‌گره‌وه‌، ته‌نانه‌ت شه‌پازله‌یش. وتیان: ئه‌وه‌ چۆن ده‌بیئت له‌ کاتی‌کدا ئێمه‌ به‌ پووت و خه‌ته‌نه‌ نه‌کراوی ده‌چینه‌ لای خوا؟ فه‌رمووی: به‌ چاکه‌ و خراپه‌. ئینجا فه‌رمووده‌ی خوای گه‌وره‌ی خوێنده‌وه‌: ﴿الْيَوْمَ تُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ﴾ (غافر: ۱۷).

به‌م شێوه‌ هاوه‌لان په‌رسیان ده‌کرد ده‌باره‌ی ئه‌و شتانه‌ی که‌ نه‌یانده‌زانی، وتووێژ و گه‌رانه‌وه‌شیان بۆ لای پیغمبر ﷺ کاریگه‌ری زۆری هه‌بوو له‌سه‌ر تێگه‌یشتن و له‌به‌رکردنیان.

۴- رھوانہ کردنی فہرموودہ:

ھاوہ لان پھزای خویان لیبتت ئەگەر گوئیان لە شتیک بواہ لە پیغمبەر ﷺ و زانستیکیان لی وەر بگرتایە، لەنیو خۆیاندا باسیان دەکرد و پھوانەیان دەکرد، ئەنەس پھزای خوی لی بیت دەفەرموویت: ((کاتیک لای پیغمبەر ﷺ دەبووین وە گویمان لە فەرموودەیک بواہ لەنیو خۆماندا دووبارەمان دەکردە وە تاکو لەبەرمان دەکرد)).^۱

بنەمای پھوانەکردن ھەر مایە وە لەنیوان ھاوہ لاندا تاکو دوی لە دنیا دەرچوونی پیغمبەریش ﷺ، ئەبو نوزرەہی کوپی مونزیری کوپی مالیک پھحمەتی خوی لیبتت دەلیت: ((ھاوہ لانی پیغمبەر ﷺ کە کۆدەبوونە وە، لە نیوان خۆیاندا باسی زانستیان دەکرد و سوپەتیکیان دەخویندە وە)).^۲

۵- پرسیارکردن بە مەبەستی زانست و کارکردن:

پرسیارەکانی ھاوہ لان بە مەبەستی زانست و کارکردن بوو، ئەک بۆ کات بەسەربردن، چونکە ئەوہیان دەزانی کە پیغمبەر ﷺ حەز بە کات بەفیرۆدان ناکات وە پقی لە زۆر پرسیار کردنە، سەھلی ساعیدی پھزای لیبتت دەفەرموویت: ((حەزی نەدەکرد لە زۆر پرسیار کردن و بە شتیک خراپی دەزانی)).^۳

نەوہوی دەفەرموویت: ((مەبەست لەو پرسیارانەیکە کە پتویست نین، بەتایبەتی ئەوانەیکە نەینی موسلمانیک دەربخات، یا خراپەیکە بلأو بکاتە وە، یا نەشرینیکی تیادابیت لە دژی موسلمانیک. زانایان دەفەرموون: بەلام ئەگەر پرسیارەکان دەربارەیک بابەتگەلیک بن کە لە مەسەلەکانی ئاییندا پتویستین، ئەوہ هیچ قەدەغەکردنیک دەربارە نەھاتوہ)).^۴

۱- أخرجه الخطيب في الجامع (۱/۳۶۳، ۳۶۴) وفيه يزيد الرقاشي، قال الهيثمي في المجمع (۱/۱۶۱) وهو ضعيف.

۲- الجامع لاخلق الراوي، تحقيق د. محمود الطحان (ج ۱/۲۳۷ ورقمە ۴۶۸) وورد نحوه الهيثمي عن ابن نضرة عن ابي سعدي في المجمع (۱/۱۶۱) وقال: رواه الطبراني في الاوسط ورجاله رجال الصحيح.

۳- أخرجه ابو حنيفة زهير بن حرب باسناد صحيح في كتاب العلم (۲۰، رقم ۷۷).

۴- شرح النووي على مسلم (۷/۷۴۱ ط/الشعب).

۶- وازهینان له توند رموی و پرسیار نه کردن دهریاره شتی له یه کچوو:

وه کو جبّه جیکردنیك بؤ وریا کردنه وې پيغمبر ﷺ و قه دهغه کردنی دانیشتنی له گه ل نه و که سانه، عائیشه په زای خوی لیبت دهغه رموویت: پيغمبر ﷺ خوا ﷺ نه م نایه ته ی خوینده وه: ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ تُحْكِمُكُمُ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمْنًا بِهٖ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (ال عمران: ۷). دهغه رموویت: پيغمبر ﷺ فهرمووی: ((فاذا رايت الذين يتبعون ما تشابه منه فأولئك الذين سمي الله فاحذروهم)).^۱ واته: نه گهر نه وانه ت بینی که شوین نه وانه ده که ون که له یه ک ده چن، بزانه نه وانه که خوی گه وړه وریایی داوه دهریاره یان.

۷- پرسیار کردن دهریاره نه و شتانه ی شهرعی خوا بیډهنگ بووه دهریاره یان:

هاوه لان په زای خویان لیبت په یوه ست بوون به م په وشته وه نه و جوړه پرسیارانه یان نه ده کرد، بؤ نه وې نه بیته مایه ی فهرز بوونی شتیك که فهرز نه کراوه له سهریان، یان قه دهغه کردنی شتیك که قه دهغه نه کراوه له سهریان، خوی گه وړه دهغه رموویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنَ أَشْيَاءٍ إِن بُدَّ لَكُمْ فَسْأَلُكُمْ وَإِن تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ يُنَزَّلَ الْقُرْءَانُ بُدَّ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ (المائدة: ۱۰۲، ۱۰۱).^۲

هه وړه ها سه عدی کوپي نه بو وه قاص له پيغمبر ﷺ ده گپړیته وه فهرموویته ی: ((ان اعظم المسلمين جرماً من سأل عن شيء لم يحرم، محرم من اجل مسألته)).^۲ واته: تاوانبارترین کهس له موسلمانان نه و که سه یه پرسیار ده کات دهریاره ی شتیك که قه دهغه نییه و قه دهغه ده بیت به هو ی پرسیاری نه و که سه وه.

۱. البخاري: كتاب التفسير، سورة ال عمران، رقم (۴۵۴۷).

۲. البخاري، كتاب الاعتصام، باب ما يكره من كثرة السؤال.. ورقمه (۷۲۸۹)، اللفظ له، و مسلم: كتاب الفضائل- باب توقيره (ﷺ) و ترك اكثار السؤال.. ورقمه (۲۳۵۸).

۸- سوود وەرگرتن له کاتی بی‌کاری پیغه‌مبه‌ر ﷺ و پرسیار کردن له کاتی گونجاوا؛

ئەبو موسای پەزای خوای لیبت دە‌فەر‌مویت: ((پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ که نوێزی به‌یانی ده‌کرد لار ده‌بوینه‌وه به‌ره‌و لای، هه‌ندیکمان پرسیا‌ری قورئانمان لی‌ده‌کرد و، هه‌ندیکمان پرسیا‌ری به‌شی میراتی‌مان لی‌ده‌رد و، هه‌ندیکمان پرسیا‌ری خه‌نمان لی‌ده‌کرد)).^۱

۹- پێز لێ‌نانی بارودۆخه‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و م‌کو‌ر نه‌بوون له‌سه‌ر پرسیار کردن؛

به‌تایبه‌تی د‌وای ئە‌وه‌ی ئا‌گادار کرانه‌وه، بۆیه پێگه‌یان به‌عه‌ره‌به‌ بیابان نشینه‌کان نه‌ده‌دا پرسیار بکه‌ن و چاوه‌پوانی هۆش‌مهن‌ده‌کانیان ده‌کرد بێن، بۆ ئە‌وه‌ی پرسیار بکه‌ن له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، ئە‌نه‌سی کو‌پی مالیک پەزای خوای لیبت ده‌گێ‌رتنه‌وه و ده‌فەر‌مویت: ((نه‌هیمان لێ‌ک‌رابو پرسیار بکه‌ین له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، بۆیه پێمان خۆش بوو عه‌ره‌بیکی بیابان نشینی هۆش‌مهن‌د به‌تایه و پرسیا‌ری بک‌ردایه له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئی‌مه گوێمان بگرتایه، جارێ‌کیان که‌سیک له‌ بیابانه‌وه هات و وتی: ئە‌ی مو‌حه‌مه‌د، نێ‌رد‌راوه‌که‌ت هاته ل‌امان و بانگه‌شه‌ی ئە‌وه‌ی ده‌کرد گوايه خوا تۆی پ‌ه‌وانه ک‌رد‌وه، فەر‌مو‌ی: پ‌است ده‌کات.^۲

به‌م شی‌وه ب‌ونیاتن‌انی پ‌ه‌ره‌ده‌یی به‌رده‌وام بوو له‌ کۆمه‌لگای تازه، به‌ه‌لوێستی ک‌رده‌یی پ‌وون، هاوکات له‌گه‌ڵ بلا‌و ک‌ردنه‌وه‌ی فێ‌ربوون و فێ‌ر ک‌ردندا له‌ نێ‌وان مو‌س‌لماناندا، ئە‌و ئا‌راسته‌ک‌ردنانه‌ش به‌شداری ده‌کرد له‌ ئاماده‌ک‌ردنی مو‌س‌لمانان وه‌کو تاک و کۆمه‌ڵ و ده‌وله‌ت که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دايمه‌زاند.

۱ - قال الهيثمي في مجمع الزوائد (١/١٥٩)، رواه الطبراني في الكبير. وفيه محمد بن عمر الرومي، ضعفه ابو داود و ابو زرعه، وثقه ابن حبان.

۲ - مسلم: كتاب الايمان، باب السؤال عن اركان الاسلام، ورقمه (١٠-١٢).

باسی شه شه م: پړوداوه کان و یاسادانان

یه که م: چاره سهرکردنی قهیرانی نابوری.

کوکچکردنی موسلمانان بؤ مه دینه بوو به مایه ی بارقورسیه کی زور به سهر شانی ده ولته تی ئیسلامیه وه، سهرکرده ی گشتی ده ولته تیش ده سستی کرد به چاره سهرکردنی نه و قهیرانه به چهند پښکایه ک، سهره تا بریایه تی له نیوانیاندا کرد، ئینجا مه لسا به دروستکردنی سوفه له لای مزگه وته که دا بؤ دالده دانی گه وره ترین ژماره له هه ژارانی موهاجیره کان و، گرنگی دا به لیکنولینه وه ی دؤخی نابوری له مه دینه و، بؤی دهرکه وت که هیزی نابوری له ده سستی جوله که دایه و، نه وان خاوه نی بازار و سامانی مه دینه، نرخي کالاً و شت و مه کیش نه وان ده ستنیشانی ده که ن و قورخی ده که ن و، پټویستی خه لکی ده قوزنه وه، بؤیه پټویست بوو بازار پک دروست بکریست بؤ موسلمانان که کیپرکی بکات له گه ل جوله که کانداسه باره ت به سهرچاوه کانی نابوری له مه دینه دا، که ره وشته جوانه کانی ئیسلام تیايدا دهرکه ویت له جیهانی بازرگانیدا.

شهریعتی خوی گه وره چاره سهری کی شه ی نابوری کردووه له پښکای به سهراته قورناییه کانه وه که خه لکی پټویسته پهندي لیوه ریگرن، خوی گه وره چاودیری نه و نومه ته ی ده کرد و، هه نگاوه کانی پی ه لده گرت بؤ نه وه ی ناماده بیت بؤ هه لگرتنی پاسپارده ی ئیسلام و، جیاوازیش نه بوو له ده ولته تا له نیوان شتی گه وره و بچووکدا چونکه هه مووی به شداری ده کرد له به رز کردنه وه ی ده ولته تا و به هیزکردنی له به رامبه ر نه و مه ترسییانه ی پړوی تیده که ن، جا زه کات و سهر فیره و پړوگرتن له و یاسایانه بوون که تیبینی سوننه تی پله به پله یان تیا ده کریست له بونیاتنای کومه لگه ی موسلماندا و، چاودیرکردنی بؤ بارودؤخی خه لکی و گواسته نه وه یان به ره و چاکتر، به بی هیچ په له کردنیک، به لکو هه موو شتی که له کاتی خؤیدا.

دووه م: هه ندی له یاساکانی ئیسلام

۱- یاسای فه رز بوونی پۆژوو له ئیسلامدا:

له سالی دووه می کۆچی و له مانگی شه عباندا، خوای گه وه پۆژووی فه رز کرده سه ر موسلماناندا و کردی به یه کێك له پووکنهکانی ئیسلام، وهکو چۆن له سه ر نه ته وهکانی پێش ئیسلامیش هه ر فه رز کرابوو، نه وهیش جه خت کردنیك بوو له سه ر گرنگی نه و خوا په رستنه مه زنه و په له و پایه ی وهکو خوای گه وه ده فه رموویت:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لِمَلَّكُمْ تَنَفُّونَ﴾ (البقرة: ۱۸۳).

۲- یاسای سه رفیتره:

له په مه زانی هه مان سالد، خوای گه وه یاسای زه کاتی سه رفیتره ی بۆ موسلمانان پێویست کرد، له سه ر هه موو که سیکی ئازاد یان کۆیله، نێر یا خود می، منال یا خود گه وه، له موسلمانان، ابن عباس ده فه رموویت: پېغه مبه ری خوا ﷺ زه کاتی سه رفیتره ی فه رز کرد، وهکو پاکبوونه وه یه ک بۆ پۆژوان له قسه ی به تال و کاری نابه جی و، وهکو خواردنیکیش بۆ هه ژاران، هه رکه سیك ده ری بکات پێش نوێژ نه وه زه کاتیکی وه رگیراوه، هه رکه سیکیش دوا ی نوێژ ده ری بکات چاکه یه که له چاکه کان.^۱

۳- نوێژی جه ژن:

هه ر له م سالد پېغه مبه ری خودا ﷺ نوێژی جه ژنی کرد، بۆ یه که مین جار، خه لکی له گه ل پېغه مبه ر ﷺ ده رچوون بۆ نوێژگا له ده ره وه ی شار و ده یانوت (لااله الا الله) و (الله اکبر) و سوپاسی خوایان ده کرد له سه ر نه وه موو چاکه ی له گه لیان ده یکات.

۱- سنن ابی داود، کتاب الزکاة، باب زکاة الفطر رقم (۱۶۰۹) وحسنه الالبانی فی صحیح ابی داود، بالرقم

۴- یاسای زهکات:

له‌سالی دووه‌می کۆچیدا، خوای گه‌وره یاسای زه‌کاتی دانا بۆ موسلمانان وه‌کو یه‌کیک له‌کۆله‌که‌کانی ئیسلام، ئه‌وه‌یش له‌دوای مانگی په‌مه‌زان بوو، چونکه زه‌کاتی گشتی دوی زه‌کاتی سه‌رفیتره بوو، زه‌کاتی سه‌رفیتره‌یش دوی پۆژوو بوو به‌دلتیایی یه‌وه، ئه‌مه‌یش ئاماژه ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی پوایه‌ت کراوه له‌لایان پێشه‌وایان ئه‌حمده و ئیبنو خوزه‌یمه و نه‌سائی و ئیبنو ماجه و حاکیم، له‌فه‌رمووده‌ی قه‌یسی کوپی سه‌عدی کوپی عوباده، فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمانی پی‌ کردین به‌ سه‌ده‌قه‌ی خیر پیش فه‌رزبوونی زه‌کات، دوی ئه‌وه زه‌کات فه‌رز بوو، ئیتر نه‌ فه‌رمانی پی‌کردین و نه‌ لی‌مانی قه‌ده‌غه‌کرد.^۱

ئیبنو حه‌جره ده‌لیت: ئیسناده‌که‌ی ته‌واوه، زۆرینه‌ی زانانی‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه‌ن له‌ سه‌له‌ف و خه‌له‌ی موسلمانان، که زه‌کات له‌ مه‌دینه دابه‌زی له‌ سالی دووه‌می کۆچیدا.^۲

۵- هاوسه‌رگیری پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل عانیشه یمین:

ماره‌برینه‌که له‌ مه‌که بوو پیش کۆچکردن کاتیک ته‌مه‌نی شه‌ش سالان بوو دوی له‌ دنیا ده‌رچوونی خه‌دیجه په‌زای خوای لی‌بی‌ت، گواسته‌وه‌که‌شی له‌ مه‌دینه بوو له‌ تۆ سالتیدا، له‌ مانگی شه‌وال له‌ سالی یه‌که‌می کۆچی.^۳

بزوتنه‌وه‌ی بانگه‌واز و جیهاد و په‌روه‌ده‌ کردن و دروستکردنی ده‌وله‌ت هه‌ر به‌رده‌وام بوو، هاوسه‌رگیری هه‌ر به‌رده‌وام بوو له‌ مه‌دینه، به‌لکو کاریکی زۆر و ئاساییش بوو وه‌کو خواردن و خواردنه‌وه، ئه‌وه‌یش یه‌کیکه له‌ دیارده‌کانی ئیسلام، چونکه ئایینی فیتره‌ته، به‌لکو هاوسه‌رگیری به‌شیکی گرنه‌ له‌ دروستکردنی کۆمه‌لگای موسلمان.^۴

۱- صحیح سنن النسائي، للالباني، كتاب الزكاة، باب فرض صدقة الفطر قبل نزول الزكاة و رقمه (۲۵۰۶) و

صححه.

۲- پروانه: السيرة النبوية لابي شعبة (۱۱۱/۲).

۳- پروانه: من معين السيرة (۱۶۸).

۴- پروانه: الاساس في السنة (۴۲۰/۱).

ئو کاته‌ی پیغمبر ﷺ ه‌لسا به گواستنه‌وی عائیشه ته‌مه‌نی په‌نجاو چوار سال، ئه‌م ته‌مه‌نیش وا دیته پیش چاری به‌رانبه‌ر که ئه‌وه که‌سیکی پیرولاوازه، بیگومان تیپه‌پرونی سالان پیوه‌ریکی گشتیه بۆ ته‌مه‌نی خه‌لکی وه‌کو بنه‌مایه‌کی گشتی، به‌لام پیوه‌ری راسته‌قینه زیندویه‌تی مروفه و چالاکی و تواناییه‌تی له‌سهر کارکردن، ئیمه له‌وانه‌یه که‌سیک ببینن له‌سی سالییدا بیّت به‌لام له‌لاشه‌ی خۆیدا لاوازی که‌سیک ه‌لبگریت له‌په‌نجا سالییدا بیّت، به‌پیچه‌وانه‌یش له‌وانه‌یه که‌سیک ببینن په‌نجا سالان بیّت به‌لام له‌سی سال زیاتری بۆ مه‌زنده ناکریت، که‌سایه‌تی پیغمبریش ﷺ له‌م بواره‌دا زۆر تاک بوو کاتیکی له‌په‌نجا سالییدا بوو، که‌سیک بوو له‌ئوپه‌ری هیزی که‌نجی و وره به‌ریزی و پیاوه‌تیدا بوو، له‌وه‌شدا که‌سی پیا نه‌ده‌گه‌یی له‌مروفه‌کان.

له‌ پروی کرده‌ییشه‌وه، جیاوازی ته‌مه‌ن له‌نیوان پیغمبر ﷺ و عائیشه‌دا ئه‌و زۆره نه‌بوو، ئه‌وه‌تا جاری وابوو پیش‌برکیتی ده‌کرد له‌گه‌ل عائیشه‌دا و پیشی ده‌دایه‌وه و جاری وابوو عائیشه پیشی ئه‌وی ده‌دایه‌وه، ئیتر ده‌یفه‌رموو: ئه‌مه‌یان له‌جیاتی ئه‌وه‌یان،^۱ نمونه‌یش زۆره له‌م باره‌یه‌وه.^۲

هه‌موو خاوه‌ن دیدیکی راست ده‌توانی له‌دانایی ئه‌و کاره‌ بگات که‌ بۆچی پیغمبر ﷺ هاوسه‌رگیری کرد له‌گه‌ل عائیشه په‌زای خوای لیبت، ئه‌م هاوسه‌رگیریه له‌سهره‌تای سه‌رده‌می مه‌دینه‌دا پویدا، هه‌روه‌ها له‌سهره‌تای ژيانی یاسادانانی پیغمبره‌وه ﷺ. بیگومان مروفه به‌شیکی زۆر له‌ژيانی له‌مالدا له‌گه‌ل خیزاندا به‌سهر ده‌بات، پیوستیش بوو ئه‌و ئاکارانه‌ی پیغمبر ﷺ بگوێزرینه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی ببنه‌ پیشه‌نگ بۆ خه‌لکی، ئه‌وه‌یش ئه‌رکی خاتو عائیشه بوو به‌تایبه‌ت، هه‌روه‌ها دایکانی ئیمانداران په‌زای خوایان لیبت، عائیشه په‌زای خوای لیبت به‌و تیگه‌یشتنه‌ی که‌ خوای که‌وره پیی به‌خشیبوو، پۆلی خۆی به‌باشترین شیوه ده‌گه‌یاند، به‌سه‌یرکردنیک خیرایش بۆ کتێبه‌کانی ژياننامه‌ی پیغمبر ﷺ ئه‌م

۱- بروانه: من معین السيرة (۱۷۲).

۲- هه‌مان سه‌رچاوه (۱۷۲).

پاستیه دهرده‌که‌ویت. نه‌وه‌یش که یارمه‌تی دا نه‌م پۆله ببینی ته‌مه‌نی دریزی بوو،
 که نزیکه‌ی په‌نجا سال ته‌مه‌نی کرد له پاشان له دنیا دهرچوونی پیغمبر ﷺ،
 که له و ماوه‌یه‌دا توانی نه‌وه‌ی که له پیغمبره‌وه ﷺ فیربوو بوو بیگه‌یه‌نیت،
 په‌زای خوی لیبت و پازی بکات. ۱.

به شمی هه شقه م

غه زای به دری گه وړه

باسی یه که م: قوناغی پیش جه نکه که

موسولمانان هه والیان پی گه یشت که کاروانیکی گه وړه^۱ قوره یش، مالتیکی نوری تیا به سهرگردایه تی نه بو سوفیان، له شامه وه دهرچووه، سی تا چل که س پاسه وانیتی ده که ن،^۲ پیغمبر ﷺ هستا به ناردنی به سبه سی کوپی عه مر^۳ بۆ کۆکردنه وهی زانیاری دهرباره ی کاروانه که، جا کاتیک گه پایه وه به هه والی ته و او دهرباره ی کاروانه که، هانی هاوه لانی دا بۆ دهرچوون و پی فهرمون: - هده غیر قریش فیها أموال فاخرجوا اليها لعل الله ينفلكموها^۴ (واته: نه وه کاروانی قوره یشه و سامانه کانیا نی تیا دایه، دهریچن به لکو خوی گه وړه بیکاته ده سته کوت بۆ ئیوه)، دهرچوونی پیغمبر ﷺ له مه دینه دا له پۆزی دوانزه ی پهمه زان له سالی دووه می کۆچی بو، بیگومان پیغمبر ﷺ له کاتی دهرچوونی مه به سستی شه پرکردن نه بو، به لکو مه به سستی کاروانه که ی قوره یش بو، نه و کاته حاله تی نیوان هه ردو و لاش حاله تی شه پر بو، له و کاتانه یش مال و خوینی دوزمن په و ده بیت، نه خوازه لا نه وه ش که زۆرک له و مالانه ی له و کاروانه دا بوون مالی موهاجیره کان بو، قوره یش به سته م و زۆرداری ده ستیان به سهردا گرتبو.

پیغمبره ی خوا ﷺ داوای کرد له عه بدولای کوپی نوممو مه کتووم پیش نویژی بکات بۆ خه لکی له مه دینه، کاتیک که خوی دهرچو بۆ به در، ئینجا نه بو لوبابه ی

۱ - نه و که لوبه لانه ی له م کاروانه دا بو به سه د و په نجا هزار دینار مه زنده ده کرا، بهوانه: موسوعة نضرة النعيم في مكارم اخلاق الرسول الكريم (۲۸۶/۱).

۲ - جوامع السيرة لأبن حزم (۱۰۷).

۳ - نه م ناوه له (صحيح مسلم) دا به (بسببة) هاتووه وه ئیبنو حه جهر چاکی کردوته وه.

۴ - سيرة ابن هشام (۶۱/۲) (يسند صحيح) الى ابن عباس رضي الله عنه.

۵ - بهوانه: حديث القران عن غزوات الرسول، د. محمد ال عابد (۴۳/۱).

له په‌وحا که پانه‌وه بۆ مه‌دینه و کردی به فەرمانده‌ی شاره‌که.^۱
 پیغمبر ﷺ هه‌لسا به ناردنی دوو که‌س له هاوه‌لانی^۲ بۆ به‌در وه‌کو پیشه‌نگیک
 بۆ زانینی هه‌والی کاروانه‌که، نه‌وانیش هه‌والیان هینایه‌وه،^۳ له سه‌رچاوه
 راسته‌کانیشدا هه‌ندیگ جیاوازی دروست بوو، سه‌باره‌ت به ژماره‌ی نه‌و هاوه‌لانه‌ی
 که له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ ده‌رچوون بۆ غه‌زای به‌در، له کاتیگدا بوخاری به سێ سه‌د
 بریک دایانی ناوه،^۴ موسلیم باسی نه‌وه ده‌کات که ژماره‌یان سێ سه‌د و نۆزده
 که‌س بووه،^۵ نه‌مه له کاتیگدا سه‌رچاوه‌کان ناوی سێ سه‌د و چل هاوه‌لیان
 نووسیوه له به‌شداربووانی به‌در،^۶ هینزی موسلمانان له به‌در بریتی نه‌بوو له هه‌موو
 توانای سه‌ربازی ده‌وله‌تی ئیسلامی، چونکه ده‌رچوونی نه‌وان له‌پیناو ده‌ست
 به‌سه‌رگرتنی کاروانیگدا بوو، نه‌شیانده‌زانی پووبه‌پرووی هیژه‌کانی قوره‌یش و
 هاوپه‌یمانه‌کانیان ده‌بنه‌وه، که ژماره‌ی نه‌وان که‌یشته هه‌زار که‌س،^۷ دوو سه‌د
 سواریان له‌گه‌ل بوو له پال و شتره‌کان و کۆیله‌یان له‌گه‌ل بوو ده‌فیان لی ده‌دا و،
 گۆرانیان ده‌وت له دژی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی،^۸ نه‌مه له کاتیگدا که موسلمانان
 ته‌نها دوو نه‌سپیان پی بوو، له‌گه‌ل هه‌فتا و شتر که به نۆره سواری ده‌بوون.^۹

یه‌که‌م: هه‌ندیگ پروداو له‌کاتی پیکردن به‌ره‌و به‌در.

نه‌مه‌یش چه‌ند پروداویکه که په‌ند و ئامۆژگاری زۆری تیدایه له پێگادا پوویاندا:

۱- گپانه‌وه‌ی به‌رائی کوپی عازیب و عه‌بدولای کوپی عومه‌ربه‌هوی مندالیانه‌وه:

له پاش ده‌رچوونی پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی له مه‌دینه، که‌یشته جیگایه‌ک له

۱ - البداية والنهاية (۲۶۰/۳)، المستدرک للحاکم (۶۳۲/۳).

۲ - (عدي بن الزغباء ويسبس بن عمرو) بوون نه‌و دوو که‌سه. الطبقات لابن سعد (۲۴/۲).

۳ - الطبقات لابن سعد (۲۴/۲) بسند صحيح.

۴ - فتح الباري: ابن حجر العسقلاني، (۲۹۲-۲۹۰/۷).

۵ - مسلم، شرح النووي، تحقيق أ. محمد تامر (۳۴۰/۶)، ط/ دار الفجر للتراث.

۶ - البداية والنهاية (۳۱۴/۲) مه‌روه‌ها: الطبقات، خليفة بن خياط.

۷ - مسلم، بشرح النووي. محمد تامر (۳۴۰/۶) ط/ دار الفجر للتراث.

۸ - البداية والنهاية (۲۶۰/۳).

۹ - المسند (۴۱۱/۱) و مجمع الزوائد (۶۹/۶)، جوامع السيرة (۱۰۸).

ده‌روه‌ی مه‌دینه (بیوت السقیا) و له‌وی پاره‌ستان و پیغمبر ﷺ ته‌ماشای نه‌وانه‌ی کرد که به‌شداری له‌هیزه‌که‌دا، نیتر نه‌وانه‌ی گپراه‌وه که توانایان نه‌بوو له‌گه‌ل سوپای موسلمانان پئی بکن و به‌شداری جه‌نگ بکن، بویه به‌پائی کوپی عازیب و عه‌بدولای کوپی عومه‌ری گپراه‌وه به‌هوی مندالیانه‌وه، نه‌وان ده‌رچووبون له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ به‌ناره‌زوی خوین و په‌روشی به‌شدار کردن له‌جیه‌ادا.^۱

۲- بگه‌پیره‌وه وه‌هاوکاری وهرناگرم له‌که‌سیکی موشریک:

له‌وکاته‌ی که پیغمبر ﷺ و هاوه‌لانی پریان ده‌کرد، یه‌کیک له‌بتپه‌رسته‌کان حه‌زی کرد له‌گه‌ل خزمه‌کانی خویدا ده‌ریچیت بۆ جه‌نگ، پیغمبر ﷺ نه‌وی گپراه‌وه و فهرمووی: ارجع فلن استعین بمشرك))، واتا: بگه‌پیره‌وه من قایل نابم به‌هاوکاری کردنی که‌سیکی بتپه‌رست، نه‌و پیاوه‌ش زۆر هه‌ولای دا به‌لام پیغمبر ﷺ پازی نه‌بوو، تا‌کو موسلمان بوو، ئینجا به‌شداری کرد.^۲

۳- به‌شداری کردنی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌لانی له‌کاره‌سه‌خته‌کاندا.

عه‌بدولای کوپی مه‌سعود ده‌گپیتته‌وه: له‌پۆزی به‌دره‌ر سی‌که‌س و له‌سه‌ر وشتریک بووین، نه‌بو لوبابه‌ و عه‌لی کوپی نه‌بو تالیب له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ، نیتر نۆره‌ی پیغمبر ﷺ له‌پیکردندا، وتیان ئیمه‌ له‌جیاتی تۆ پئی ده‌که‌ین، پیغمبر ﷺ فهرمووی: ما أنتما بأقوی منی، ولا انا باغنی عن الاجر منكما))^۳ واته: ئیوه له‌من به‌هیزترین و، منیش له‌ئیوه که‌متر پیویستم نییه به‌پادا‌شت.

دووه‌م: سووری بتپه‌رستان له‌سه‌ر پویه‌پویه‌وه له‌گه‌ل نه‌بو سوفیان هه‌والی ده‌رچوونی پیغمبر ﷺ ی پیگه‌یشت له‌مه‌دینه، به‌مه‌به‌ستی پیکرتن له‌کاروانه‌که‌ و ده‌ست به‌سه‌راگرتنی، بویه ناراسته‌ی کاروانه‌که‌ی گوپی به‌ره‌و پیکای که‌ناری ده‌ریا، له‌هه‌مان کاتدا هه‌لسا به‌ناردنی عه‌مری کوپی زه‌مزه‌می غیفاری نارد بۆ لای

۱ - بپوانه: السيرة النبوية لأبي شعبة (۱۲۴/۲).

۲ - بپوانه: السيرة النبوية الصحيحة للعمری (۳۵۵/۲).

۳ - بپوانه: المسند (۴۱۱/۱) برقم (۲۹۰۱)، وصحاح اسناده، الشیخ احمد شاکر..

قوره یش داوای دهرچوونیان ده کات بؤ پزگارکردنی کاروانه که یان،^۱ نه بوسوفیان وریابوو بؤ وهرگرتنی هه والی موسلمانان و جموجولیان، به لکو به خوی هه ولی ددها دهنګ و باسیان بزانتیت، خوی به ره و به در چوو، له وی پرسیاریان کرد: ثایا که ستان بینویه؟ وتیان: نه خیر، ته نها دوو پیاو نه بیت، وتی: شوینی لادانی ولاخه کانیا م پی پیشان بدهن، نه وانیش پیشانیاندا، نه ویش پشقله که ی هه لگرت و له تی کرد بینی ناوه که خورمایه وتی: سویند به خوا نه مه تالیک یسریبه،^۲ به م شیویه ش توانی هه والی دوزمنانی خوی بزانتیت، ته نانه ت هه والی نه و پوله ی که دهرچوون بؤ کۆکردنه و هه وال، له ریگه ی خواردنی ولاخه کانه وه، به م شیویه ش بوی دهرکه وت که کاروانه که ی له مه ترسیدایه، بویه هه لسا به ناردنی عمر و ناراسته ی کاروانه که شی گۆپی به ره و ریگای پۆخی دهریا.^۳

نه م هه واله قورس بوو له سهر سهرانی قوریش و زۆر توپه یانی کرد، چونکه نه وه یان به سووکایه تییه ک ژمارد به که رامه تیان و به رژه وه نندیه نابوریبه کانیا ن که مه ترسی له سهر دروست بوو، نه مه جگه له وه ی جۆریک بوو له داگرتنی پله و پایه یی قوپه یش له نیو هۆزه کانی عه رب دا، بویه نه وان په رۆش بوون بؤ پووبه پووبوونه و هه موسلمانان به نه و په پی توانایانه وه.^۴

عمری کوپی (ضمضم) ی غیفاری به شیویه که ی زۆر سهرنج پاکیش چووه لای قوپه یش، کاری ده کرده سهر هه موو که سیګ بیبینیایه یان بیبیستایه، جیگای سهر ولاخه که ی هه لآودیو کردبوو، لووتی وشتره که شی بریپوو، کراسه که ی خویشی له به رو دواوه دادرپوو، به م شیویه هاته ناو مه که وه و به هه مووی توانای هاواری کرد: نه ی کۆمه لانی قوریش، کاروانه که تان، کاروانه که تان، ماله کاننان له گه ل نه بوو سوفیانه و موحه ممه د هاوه لانی ریگایان پی گرتووه، وانا زانم فریای بکه ون: هاوار هاوار.^۵

۱ - بېروانه: موسوعة نضرة النعيم (۲۸۷/۱).

۲ - بېروانه: السيرة النبوية لابن هشام (۲۳۰/۲).

۳ - بېروانه: غزوة بدر الكبرى لأبي فارس (۳۳-۳۴).

۴ - بېروانه: موسوعة نضرة النعيم (۳۸۷/۱).

۵ - بېروانه: السيرة النبوية لابن هشام (۲۲۱/۲).

به لām کاتيک نه بو سوفيان دلنیا بوو له سره سه لامه تي کاروانه که که سيکی نارد
 بو لای سهرانی قورپه يش به نامه يه که وه، کاتيک له جوحفه بوو، تيايدا
 ناگاداريکړدنه وه که خوی و کاروانه که پزگاريان بووه و، داوای ليکړدن بگه پړنه وه بو
 مه کهکه، نه مه يش بووه مایه ی دابه شبوونیکي زور له نيوان بوچوونه کاند، چونکه
 زوربه يان سووربوون له سره پيشکه وتنی بو به در، بو ته می کردنی موسلمانان و،
 نارام کردنی پښگای بازرگانيه که يان، هه روه ها ناگادارکړدنه وه ی هوزه کانی تر
 به هيږی قورپه يش و ده سه لاتی، له م کاته دا به نو زهره جيا بوونه وه و، به نو عديش
 هه له سره تاوه نه هاتبوون، ئيتر به نو زهره گه پانه وه بو مه کهکه، به لām زوربه ی
 هيږه کانی قورپه يش و هاوپه يمانه کانيان، پوښتن به ره و به در.^۲

سی يه م : پړاويژکردنی پټغمبر ﷺ هاوه لانی.

کاتيک هه والی قوتارپوونی کاروانه که گه يشته پټغمبر ﷺ و نه وه ی که سهرانی
 قورپه يش سوورن له سره شه پکردنی له گه ل موسلمان و، پټغمبر ﷺ پړاويژي کرد به
 هاوه لان له م باره وه،^۳ هندی له هاوه لان پووبه پووبوونه وه ی سهریازييان پی چاک
 نه بوو له گه ل قورپه يشدا، چونکه پيشبینی نه وه يان نه کردوه و خویان بوی ناماده
 نه کردوه، هه وليشياندا پټغمبر ﷺ به بوچوونه که يان قايل بکن، قورنانی
 پيروزيش باسی هه لويستی ده سته ی ئيماندارانی کردوه به م شيوه يه: ﴿کَمَا
 أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ يَتِّكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَرِهُونَ ﴿٥﴾ يُجَادِلُونَكَ فِي
 الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَانَمَا يُسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى
 الطَّائِفَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَنْ
 يُخَيِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ﴿٧﴾ لِيُخَيِّقَ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ
 الْمُجْرِمُونَ﴾ (الانفال: ۵-۸).

۱. نه خنه سی کوپی شوره یق ناموزگاريانی کرد جيا بينه وه، بپوانه: ابن هشام (۲/۲۳۱).

۲. بپوانه: موسوعة نضرة النعيم (۱/۳۸۷).

۳. صحيح البخاري، كتاب المغازي، باب (قصة غزوة بدر) (۳/۳۹۵۲).

سهرانی موهاجرین به‌کۆی را پشت گیریان کرد له بیرۆکه‌ی پیشکه‌وتن به‌رهو پووی دوژمن،^۱ میقدادی کوپی نه‌سوه‌دیش هه‌لۆیستیکی جیاوازی هه‌بوو، عه‌بدولای کوپی مه‌سعود ده‌فه‌رمویت: هه‌لۆیستیکم بینی له میقداد، پیم خوش بوو خاوه‌نی نه‌و هه‌لۆیسته بووایه‌م له‌وه‌ی که خاوه‌نی هه‌رشتیکی تریوایه‌م، له‌و کاته‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای کرد له‌بته‌رستان، میقداد هاته‌ لای پیغه‌مبه‌ر ﷺ و فه‌رمووی: ئیمه وه‌کو قه‌ومه‌که‌ی موسا نالین: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ (المائدة: ۲۴)، به‌لکو شه‌پ ده‌که‌ین له‌ لای پاست و له‌ لای چه‌پت و له‌به‌ر ده‌م و له‌ دواوه‌ت، ئیتیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ پووی که‌شایه‌وه و، له‌ پریوایه‌تیکیشدا هاتووه،^۲ میقدادی کوپی عه‌مر له‌ پۆژی به‌دردا وتی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، ئیمه نه‌وه‌ت پی نالین که به‌نی ئیسپرائیل به‌ موسایان وت: ﴿فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَتِلَا إِنَّا هَهُنَا قَاعِدُونَ﴾ (المائدة: ۲۴)، به‌لکو به‌پیکه‌وه و ئیمه‌یش له‌گه‌لت ده‌بین، ئیتیر پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کو چۆن بلّی پووی که‌شایه‌وه.

له‌ پاش نه‌وه پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌پایه‌وه و فه‌رمووی: پابۆچوونی خۆتانم بۆ باس بکه‌ن خه‌لکینه، مه‌به‌ستیشی نه‌نصارپه‌کان بوو زیاتر، چونکه نه‌وان زۆرینه‌ی سه‌ریازه‌کانیان پیک ده‌هینا، هه‌روه‌ها له‌به‌ر نه‌وه‌ی به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووه‌م ناچارکه‌ر نه‌بوو بۆ نه‌وان له‌ پووالتدا که‌ پارێزگاری بکه‌ن له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه، سه‌عدی کوپی موعاز که‌ هه‌لگری ئالای نه‌نصارپه‌کان بوو، ده‌رکی کرد به‌ مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ستایه‌ سه‌رپیتی و فه‌رمووی: سویند به‌ خوا و ده‌زانم مه‌به‌ستت ئیمه‌یه نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌لّی، نه‌ویش وتی: ئیمه ئیمانمان پیت هیناوه و باوه‌پمان پی کردووی، بپۆ بۆ نه‌نجامدانی هه‌ر شتیک که‌ ده‌ته‌ویت و ئیمه‌یش له‌گه‌لتداین، سویند به‌و که‌سه‌ی تۆی به‌پاستی په‌وانه‌ کردووه، نه‌گه‌ر له‌ ده‌ریا به‌ده‌یت له‌گه‌لت له‌ ده‌ریا ده‌ده‌ین، یه‌ک

۱- بپوانه: موسوعة نضرة النعيم (۱/۲۸۸).

۲- البخاري: كتاب التفسير (۲/۴۶۰۹).

پیامان دواناکه ویت له تو، به وهیش ناره حهت نین سبهی پوویه پووی دوژمنمان بکه یته وه، ئیمه له جهنگدا به نارامین له پوویه پووی بونه وهدا پاستگۆین، به لکو خوی گه وره شتانیکت له ئیمه پی پیشان بدات چاوتی پی گهش ببیتته وه، برۆ به پیروزیایی خوی گه وره.^۱

پیغمبر ﷺ به قسه کانی سه عد پی خوشحال بوو و، چالاک بوویه وه، ئینجا فهرمووی: ((سیروا وابشروا، فان الله تعالى قد وعدني احدي الطائفتين والله لكانني أنظر الى مصارع القوم))^۲ واته: به پی کهن و مژده بدهن، چونکه خوی گه وره به لئینی یه کیک له دوو کومه له که ی پی داوم، سویند به خوا وه کو ئه وه یه ته ماشای نه و جیگانه بکه م که تیایدا ده کوژین.

قسه کانی سه عد هاندەر بوون بۆ پیغمبر ﷺ و گریان بهردایه ههستی هاوه لان، وره ی هاوه لانی به رزکرده وه و هانیدان له سهر شه پ کردن. سووربوونی پیغمبر ﷺ له سهر پاوێژ کردن به هاوه لان له غه زاکاندا، به لگه یه له سهر گرنگی پاوێژ له کاتی جهنگدا به شیوه یه کی تایبته، چونکه جهنگه کان چاره نووسی گه لان دیاری ده کهن، یان به ره و سهر که وتن، یان به ره و گل.^۳

چواره م: پیغمبر ﷺ هه لسا به پیکه خستنی سه ربازه کانی پاش نه وه ی گوێراهی هاوه لانی بینی، هه روه ها ئازاییان و کوپوونه وه یان له سهر جهنگ کردن، به یداخی سپی به ست و دایه دهستی موسعه بی کوپی عومه ی، دوو به یداخی ره شیشی دایه دهستی سه عدی کوپی موعاز و عه لی کوپی ئه بی تالیب، هه روه ها قه یسی کوپی ئه بی سه عسه عه شی دانا له سهر به شی دواوه ی له شکره که.^۴

۱ - رواه ابن هشام (۶۲/۲-۶۴) عن ابن اسحاق بدون اسناد واورده الامام الذهبي في مغازيه - تحقيق د. عمر التدمري (ص ۱۰۷) كلمات قريبة من سيرة ابن هشام، و عنوان لها الامام الذهبي: ... ذكر غزوة بدر من مغازي موسى بن عقبة فانها من اصح المغازي))، صحيح مسلم: رقم (۱۷۷۵) كتاب الجهاد - باب غزوة بدر.

۲ - بپوانه: البداية والنهاية (۲/۲۶۲) باسناد صحيح، المسند (۵/۲۵۹) رقم (۳۶۹۸).

۳ - بپوانه: غزوة بدر الكبرى لأبي فارس (ص ۳۷).

۴ - بپوانه: زاد المعاد (۳/۱۷۲).

پيغمبر ﷺ ه سټا له گڼ له بوبه کړدا بڼ زانینی بارودڅی سوپای موشريکان، له و کاته ی نه وان خه ریکی گه پان بوون له ناوچه که پیره پیاوړکی عه ره بیان بینی، پيغمبر ﷺ پرسپاری لیکرد دهر باره ی سوپای قوپه یش، هه روه ها پرسپاری موحه ممد و هاوه لانی لیکرد، نه ویش له وه لاما وتی: وتی پیتان نالیم تاکو پیم نه لاین نیوه کین. پيغمبر ﷺ هرموی: نه گهر پیمان بللی پیت ده لاین، وتی: واته یه ک به یه ک؟ هرموی: به لی، کابرای پیر وتی: بیستووه موحه ممد و هاوه لانی له پړوی نه وند و نه وند دهر چوونه، نه گهر نه و که سه پاستی کرد بیت له گه لم نه مړ سوپای موحه ممد له فلانه جیگان، هه والیشم زانیوه قوپه یش له پړوی نه وند و نه وند دهر چوونه، جا نه گهر نه و که سه پی و تم پاستی کرد بیت، نه مړ سوپاکیان له فلانه جیگایه، نینجا وتی: نه وې ویستان پیم وتن، نیوه ش پیم بلین نیوه کین؟ پيغمبر ﷺ هرموی: ((نحن من ماء)) واته: نیمه له ناوین، نینجا پيغمبر ﷺ و نه بو به کر پیاوه کیان به جیهیشت و، له بهر خویه وه ده یوت: مه به سستی چی بوو له ناوین؟ نایا مه به سستی هوزی (ماء السماء) ه له عیراق؟

له نیواره ی نه و پړوه ی پيغمبر ﷺ و نه بو به کر دهر چوون، پيغمبر ﷺ ه لسا به ناردنی علی کوپی نه بو تالیب و، زوبه یری کوپی عوام و، سه عدی کوپی نه بی وه ققاص و چند هاوه لیک بڼ سر ناوی به در به مه به سستی به ده سته پنانی زانیاری دهر باره ی سوپای قوپه یش، له وې دوو گه نجیان بینی خه ریک بوون ناوین هه لده گزی بڼ سوپای بته رستان، نه وانیش هینایان بڼ لای پيغمبر ﷺ و پی هرمون: ((اخبارني عن قريش)) واته: هه والم بده نی دهر باره ی قوپه یش، وتیان: سویند به خوا نه وان له پشت نه و ته پړکه دورهن، پيغمبر ﷺ پی و تن: ژماره یان چه نده؟ وتیان: زړن، هرموی: که ره سته ی چیه؟ وتیان: نازانین. پيغمبر ﷺ هرموی: هه موو پړویک چه نده سرده بېن؟ وتیان: پړویک نو و پړویک ده، پيغمبر ﷺ هرموی: نه وان له نیوان نوسد و هه زار دان، نینجا پی هرمون: کتیا تیا به له سهرانی قوپه یش؟ نه وانیش وتیان: عوتبه و شه یبه ی

کوپانی په‌بیعه و، نه‌بو جه‌ل و، نومه‌بییه‌ی کوپی خه‌له‌ف و هه‌ندیکی تر له‌ نازیانی
قوپه‌یش، پیغمبر ﷺ به‌ره‌و لای هاوه‌لانی پدیشته و فه‌رمووی: ((هذه مكة قد
القت اليكم افلاذ اكبادها))^۱ واته: نه‌و قوپه‌یشه‌ جگه‌رگوشه‌کانیان فپه‌ داوه‌ته‌ به‌ر
ده‌ستتان.

پبیازی پیغمبر ﷺ نه‌وه‌ بوو که په‌رۆش بوو بۆ ناسینی سوپای دوژمن و،
زانینی ئامانجه‌کانیان، چونکه‌ یارمه‌تی ده‌دا بۆ نه‌خشه‌کیشانی سه‌ربازی گونجاو بۆ
په‌وبه‌په‌وبونه‌وه‌ی دوژمن، شیوازی کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری له‌ غه‌زای به‌در، جاری
وابوو له‌ پێگه‌ی خۆی و جارجاره‌ش له‌ پێگه‌ی که‌سانی تروه‌، هه‌روه‌ها
پیغمبر ﷺ به‌مه‌ی نه‌یانی پاگرتنی جیبه‌جی ده‌کرد له‌ جه‌نگه‌کانی، چونکه‌
قورئانی پیروژ نامۆژگاری موسلمانانی ده‌کرد بۆ گرنگی نه‌و به‌مایه‌، خوای گه‌وره‌
ده‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى
الرَّسُولِ وَالْإِلَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعِلِمُهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ أَفْضَلُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
وَرَاحَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء: ۸۳).

ئینجا پیغمبر ﷺ په‌یوه‌ست بوو به‌ به‌مه‌ی په‌نهانی له‌ هه‌موو غه‌زاکانی به‌
شیوه‌یه‌کی گشتی، له‌ که‌عبی کوپی مالیکه‌وه‌ (په‌زای خوای لی بیته) فه‌رموویه‌تی:
((پیغمبر ﷺ کاتیک بیویستایه‌ غه‌زایه‌ک بکات وای ده‌رده‌خست به‌ره‌و لایه‌کی تر
ده‌هوات))^۲.

له‌ غه‌زای به‌دریشدا نه‌م ئاکاره‌ پیروژه‌ به‌م شیوازه‌ ده‌رکه‌وت:

- ۱- پرسیارکردنی پیغمبر ﷺ له‌و پیاوه‌ پیره‌ که‌ چاوی پێکه‌وت له‌ به‌در
ده‌رباره‌ی موحه‌مه‌د و سوپاکه‌ی، هه‌روه‌ها ده‌رباره‌ی قوه‌پیش و سوپاکه‌یان.
- ۲- به‌کاره‌ینانی شاردنه‌وه‌ له‌ کاتی وه‌لامدانه‌وه‌ی پرسپاری نه‌و پیاوه‌: ئیوه
کین؟ نه‌ویش فه‌رمووی: ئیحه‌ له‌ ئاوین، چونکه‌ پیغمبر ﷺ مه‌به‌ستی شاردنه‌وه‌ی

۱- به‌روانه: المسند (۹۴۸).

۲ - البخاری: کتاب الجهاد والسير، باب من اراد غزوة فوری بغیرها (۲/۲۴۷).

هه‌وایی سوپای موسلمانان بوو له‌ قورپه‌یش.

۳- پاش وه‌لامه‌که‌ی یه‌کسه‌ر کابریان به‌جیه‌یشت، ئه‌ویش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر دانایی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه‌ نه‌گه‌ر وه‌لامی ئه‌و پیاوه‌ی بدایه‌ته‌وه‌ و، له‌ جێگای خۆی پراوه‌ستایه‌، ئه‌و پیاوه‌ داوای پوونکردنه‌وه‌ی ده‌کرد له‌ مه‌به‌ستی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ و قسه‌ی.^۱

۴- پێغه‌مبه‌ر ﷺ که‌ فه‌رمانی کرد زه‌نگی وشتره‌کان بپچڕیت، له‌ عایشه‌وه‌ (په‌زای خوای ئی بیّت)، پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد زه‌نگه‌کان له‌ ملی وشتره‌کان بپه‌ردین له‌ پۆزی به‌دردا.^۲

۵- شاردنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌و ئاراسته‌ی که‌ مه‌به‌ستی بوو، کاتیك ده‌رچوو بۆ به‌در، چونکه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ((... ئیعه‌ کاریکمان هه‌یه‌ هه‌ر کێ و لاخی ئاماده‌یه‌ با سواریت له‌گه‌لمان)).^۳

ئیمامی نه‌وه‌وی ئه‌مه‌ی کردووه‌ به‌لگه‌ له‌سه‌ر (مستحب) بوونی شاردنه‌وه‌ی کاره‌کان له‌ کاتی جه‌نگدا، هه‌روه‌ها ئاشکرا نه‌کردنی سه‌رکرده‌ی جه‌نگ بۆ ئه‌و ئاراسته‌ی مه‌به‌سته‌تی بۆ ئه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌ بلاق نه‌بیته‌وه‌ و، دوژمن لییان ئاگادار نه‌بیته‌وه‌.

هه‌روه‌ها تیبینی ده‌که‌ین که‌ په‌روه‌رده‌ی هیمنی له‌ پێبازی پێغه‌مبه‌رایه‌تی به‌رده‌وام بوو له‌ قوناغی نه‌ینی و ئاشکرا له‌ مه‌ککه‌ و، نه‌برایه‌وه‌ له‌گه‌ڵ دامه‌زراندنی ده‌وله‌ت و، به‌لکو هه‌ر گه‌شه‌ی ده‌کرد له‌گه‌ڵ به‌ره‌وپیش چوونی ده‌وله‌ت، به‌ تایبه‌ت له‌ کاتی غه‌زاکانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ دا.

پێنجه‌م: ئامۆژگاری حوبابی کوپی موزیر له‌ به‌در: پاش کۆکردنه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هه‌ندێ زانیاری ورد ده‌رباره‌ی قورپه‌یش، به‌ په‌له‌ خۆی و هاوه‌لانی به‌رێکه‌وتن بۆ به‌در، بۆ ئه‌وه‌ی پیش نه‌وان بگه‌نه‌ ئاوی به‌در و، پێگه‌یان ئی بگرن

۱ - بروه‌نه: سیره‌ ابن هشام (۲۲۸/۱).

۲ - بروه‌نه: المسند (۱۵۰/۶) برقم (۲۵۱۶۶).

۳ - مسلم: کتاب الاماره (۱۵۱/۳) رقم (۱۹۰۱).

دەسەلات بگرنە سەر ئاوەکە، بۆيە لە لای نزیکتەین جیگا لە ئاوی بەدر دابەزین،
 حوبابی کورپی مونزیر هەستا و وتی: ئەى پېغەمبەرى خوا، ئەم جیگایە، جیگایەکە،
 خوای گەورە بۆی دەستنیشان کردووی بۆمان نییە گۆرانیکاری تیا بکەین؟ یان
 بیروپا و جەنگ و پلانە؟ فەرمووی: ((بل هو الرأي والحرب والمکيدة))، فەرمووی:
 ئەى پېغەمبەرى خوا، کەواتە ئەمە جیگایەکی باش نییە، خەلکی هەلسیئە تاکو
 بچینە نزیکتەین ئاو لە سوپای بێتەرستانەو، لەوێ دابەزین، هەرچی ئاو و
 بیرەکانی خوار خۆمان هەیه تێک بدەین، حەوزیکیش دروست بکەین پەڕی لە ئاو
 بکەین و ئینجا شەپیان لە گەڵ بکەین، ئێمە ئاو دەخوین و ئەوان ناتوانن ئاو بخوین،
 ئیتر پېغەمبەر ﷺ ئامۆزگاریەکی وەرگرت و سوپاکەى برد تاکو گەیشتە نزیکتەین
 ئاو لە دوزمەنەو و لەوێ دابەزی، ئینجا حەوزیان دروست کرد و بیرەکانی تریان
 پەرکەدەو، ئەمەیش نمونەیهکە لە ژيانى پېغەمبەر ﷺ لە گەڵ هاوەلانی، کە هەر
 کەسێک لە ئەندامانى ئەو کۆمەلگایە دەیاننوانی بیر و بۆچوونی خۆیان بخەنە پەرو،
 هەرگیز بە بیریشیدا نایەت ئەو سەرکردە تورپە بێیت و، ئەو تورپە بوونە چى ئى
 بېیتەوێ وەکو دابەزینی ناودارى ئەو کەسەى ئامۆزگارى دەکات بە پێچەوانەى
 بیروبۆچوونی سەرکردە، یان زیان بینینی خۆى و مالى لە ئەرەنجامدا.

ئەم ئازادییەى پېغەمبەر ﷺ هاوەلانى لەسەر پەرەردە دەکرد، پێگەى
 هەموارکرد بۆ سوود وەرگرتنى کۆمەلگایەکان لە بیروبۆچوونی هەموو
 هۆشمەندەکان، سەرکردە لە ئاو کۆمەلگایە زۆر سەرکەوتوو دەبێت، بە تەمەنیشى
 گەورە نەبێت، چونکە بە تەنها بۆچوونی خۆى کار ناکات، یان بە بۆچوونی
 کەسانێک کە زال بن بەسەریدا و، لەوانەیه تەماشای بەرژەوێندى تاییبەتى خۆیان
 بکەن، پێش بەرژەوێندى، سەرکردە پێویستە بە بۆچوونی هەموو سەربازەکانى بیر
 بکاتەو، لەوانەشە بۆچوونی پەسەندیشى لە کەسێکى زۆر بێ ئاو و پلە و پایە
 دەست بکەوێت، چونکە هیچ پێگرتێک نییە لە گەیانندى بیروپاکەى بۆ لای
 سەرکردە.^۱

ئينجا نيمه تېيښي مه زني په روه رده ي پيغمبرايه تي ده كه ين له كه سيكي حوبابي كړي مونزير، كاتيک به نه وپه پي نه ده به وه ده چيته پيشه وه بؤ لاي پيغمبر ﷺ، بؤ نه وه ي پلانه كه ي بخاته پړو بؤ نه وه ي داوي لي بکريت، به لام نه وه له پاش پرسيار کړدني بوو له پيغمبر ﷺ كه نايان نه و جيگا خوي گه وره ديارى کردوه يان بوار هيه بؤ به پړو خستني بيرو بؤ چووني كه سيټي. نه و پرسياره مه زني نه و گه وره سه رکړده يه تاكه دهرده خات كه ده زانيت له كوي و كه ي قسه ده كات له پيش سه رکړده كه ي، چونكه نه گهر نه م جيگايه وه حى هلي بزارديت، نه گهر له گهر دني بدرت پي خوشتره له و باره وه يه ك وشه قسه بکات، به لام نه گهر بؤ چووني مړفانه يه نه و نه و پلانيكي ستراتيژي ته ووي پييه.

نهم دهر وونه به رزه، شاره زاي بنچينه ي ناموژگاري كړدن و بيروپا دهر خستن بوو، هه روه ها گه يشتبو له واتاي گوپرايه لي و چه مكي گفتم و گو كړدن و خسته پړوي بيرو بؤ چووني جياواز بؤ بيرو بؤ چووني سه رگه وره ي ناده ميزاده كان (دروود و سلوي خوي گه وره ي له سه ر بيت).

ئينجا مه زني سه رکړد ايه تي پيغمبر ﷺ له گوپگرتني بؤ پلاني نويدا دهرده كه ویت كه سه ربازيكي له سه ربازه كاني يا خود يه كيك له سه رکړده كاني پيشنياري ده كات و نه ميش جيبه جيي ده كات .^۱

شه شه م: باسكردني قورشان بؤ دهر چووني بته رسته كان: خوي گه وره ده فـه رموويت: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرِئَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ (الانفال: ۴۷).

خوي په روه رديگار نه وي کردوه له لاسايي کړدنه وي بيپاوه پانه كه له ماله كاني خويان دهر نه چوونه به هوي له خويابي بوون و پوپاماييه وه.

هه روه ها خوي گه وره له م نايه ته دا سي وه سفي داوه ته پال بيپاوه پان: له خويابي بوون و پوپامايي و به ره لستي پيگاي خوا.

نه‌وه‌ش ټيښی ده‌که‌ین که په‌روه‌ردگار دهرېړنی کردوه له سهرکه‌شی و، له‌خوبایی بوونیان به شیوه‌ی ناو که ناماژه ده‌کات بؤ ده‌سه‌لات وچه‌سپاندن، له به‌ره‌لستیشیان به شیوه‌ی کردار که ناماژه ده‌کات بؤ نوییوونه‌وه و پړودان.^۱

له لیکنده‌وی نه‌م نایه‌تیشدا قورتوبی ده‌فه‌رموویت: مه‌به‌ست له نه‌م نایه‌ته نه‌بوجه‌ل و هاوړپکاني بوون که دهرچوون له پړوی به‌در بؤ پشتگیری کردنی کاروانه‌که، دهرچوون به کویله و گورانی بیژ و نامرازی موسیقا ژه‌نین، کاتیک گه‌یشتنه جوحفه، خوفانی کینانی — که هاوړپی نه‌بو جه‌ل بوو — هه‌ندی دیاری نارد بؤی له‌که‌ل ناموزایه‌کیدا و وتی: نه‌گر جه‌نگی نیمه له‌که‌ل خوا بیټ، وه‌کو موحه‌ممه‌د بانگه‌شی ده‌کات، سویند به خوا نیمه توانای جه‌نگ کردنمان نییه له‌که‌ل خوا، نه‌گر جه‌نگی نیمه‌یش له‌که‌ل خه‌لکیدا بیټ، سویند به خوا نیمه توانای نه‌و جه‌نگه‌مان هه‌یه. به‌و خواجه نیمه له‌شه‌پی موحه‌ممه‌د ناگه‌پړینه‌وه، تا‌کو ده‌گه‌ینه به‌در و ناره‌قی تیا ده‌خوینه‌وه و، کویله‌کان موسیقا بژه‌ن له‌سهرمان، چونکه به‌در وه‌رزیکه له وه‌رزه‌کانی عه‌رب و، بازارپیکه له بازاره‌کانیان، با عه‌ره‌بیش بییستن به دهرچوونمان و هه‌تا هه‌تایه ترس و بیممان بکه‌ویتته دلایانه‌وه، ئیر گه‌یشتنه به‌در و به‌و شیوه له ناوچوون.^۲

حه‌وته‌م: هه‌لویتستی بټه‌رستان کاتیک گه‌یشتنه به‌در: خوی گه‌وره هه‌لویتستی نه‌وانی ناشکرا کردوه، ده‌فه‌رموویت: ﴿إِنْ تَسْتَفِئِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (الانفال: ۱۹).

پیشه‌وا نه‌حمه‌د له عه‌بدولای کوپی سه‌عله‌به ده‌گیرپته‌وه که نه‌بو جه‌ل کاتیک پیکدادان پړویدا له نیوان هه‌ردوولا، وتی: خواجه نه‌مه له هه‌موومان زیاتر په‌یوه‌ندی خرمايه‌تی ده‌پچړینیت، شتیکیشی هی‌ناوه نازانین چیه، خواجه نه‌مړو له ناوی

۱ - بېوانه: حدیث القرآن عن غزوات الرسول، (۱/۶۵-۶۶).

۲ - بېوانه: تفسیر القرطبي (۸/۲۵).

بدهیت، جا ئەو دەست پێشخەر بوو.^۱

کاتیڤ سوپای مه‌ککه گه‌یشته به‌در ناڤۆکیان تیڤه‌وت و، پریزه ناوڤۆیه‌کانیان بزواندنی تیڤه‌وت، ئیبنو عه‌بباس (په‌زای خوای لی بیت) ده‌فه‌رموویت: کاتیڤ موسلمانان دابه‌زین و بته‌پرسته‌کان هاتن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌ماشای عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌ی کرد له‌سه‌ر وشتیکی سوور بوو، فه‌رمووی: ئە‌گه‌ر له‌که‌سیڤ له‌ ئە‌واندا چاکه‌ی هه‌یه له‌ لای خاوه‌نی وشته‌ سووره‌که‌ با شوینی بکه‌ون سه‌رفراز ده‌بن، ئە‌ویش ده‌یوت: ئە‌ی خزمان گوێپایه‌ ئیم بکه‌ن سه‌باره‌ت به‌ ئە‌وان، چونکه‌ ئە‌گه‌ر جه‌نگ بکه‌ن هه‌ر له‌ ده‌ل‌کانتاندا ده‌مینیته‌وه، هه‌ریه‌که‌ و ته‌ماشای بکوژی براکه‌ی و بکوژی باوکی ده‌کات، ئە‌و کاره‌ بخه‌نه ئە‌ستۆی من و بگه‌پێنه‌وه، ئە‌بو جه‌هل وتی: سیه‌یه‌کانی بای کرد، کاتیڤ موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی بینی، موحه‌مه‌د و هاوه‌لانی به‌رخ خۆرن، با یه‌که‌تر ببینن ده‌زانن. عوتبه‌ وتی: بۆت ده‌رده‌که‌وێت کێ ترسنۆک و خراپه‌که‌ره‌ بۆ که‌سانی خۆی، سوێند به‌ خوا من خه‌ل‌کانیک ده‌بینم به‌ لێدان لێتان ده‌دن، ئایا نابینن سه‌ریان ده‌لێی سه‌ری ماره‌ و، پوو‌خساریان وه‌کو شمشیره‌.^۲

ئە‌وه‌یش هه‌کیمی کوپی حیزامه‌ باسی پۆژی به‌درمان بۆ ده‌کات که‌ ئە‌و کاته‌ خۆی له‌ پریزی بته‌پرسته‌کان بوو و هیشتا موسلمان نه‌بوو، ده‌لێت: ده‌رچوین تا‌کو گه‌یشتینه ئە‌و شوینه‌ی خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا باسی کردووه: (العدوة القصوى)، منیش چوومه‌ لای عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌ و وتم: ئە‌ی باوکی وه‌لید ئایا بۆ سه‌روه‌ری ئە‌م پۆژه‌ بۆ خۆت نابه‌یت هه‌تا ماوێت؟ وتی: چی بکه‌م؟

وتم: ئێوه‌ ته‌نها داوای خوینی ئیبنولحه‌زهمی ده‌که‌ن له‌ موحه‌مه‌د، ئە‌ویش هاوپه‌یمانی تویه، جا خوین بایه‌یه‌که‌ی بده‌ و به‌ خه‌ل‌که‌که‌ بگه‌پێره‌وه، وتی: به‌لێ من خوین بایه‌یه‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گرم، ئینجا بپۆ بۆ لای ئیبنولحه‌زله‌ییه‌ – واته‌ ئە‌بو جه‌هل – و پێی بلێ: عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌ پێت ده‌لێت: ئاماده‌ی ئە‌م‌پۆ خۆت و ئە‌وانه‌ی له‌گه‌ل‌دان واز له‌ ئامۆزاکه‌ت به‌پێن و بگه‌پێنه‌وه؟ وتی: ئایا که‌سی تری

۱- المسند (۴۳۱/۵)، برقم (۲۳۶۶۱)، وقال محققوا ط/ الرسالة: صحيح وهذا اسناد حسن.

۲- بروانه: مجمع الزوائد (۷۸/۶) وقال: رواه البزاز رجاله ثقات.

دهست نه کهوت له تو زیاتر بینږیت؟

وتم: منیش نه ده بوومه نیږده ی که سیکی تر جگه له نهو.

حکیم ده لیت: منیش به په له چووم بۆ لای عوتبه بۆ نه وه ی هیچم له هه واله که له دهست نه چیت، نه وه عوتبه ی کوپی په بیعه یه له سهر کردایه تی قوپه یشدایه و، پیوستیه ک نابینیت بۆ شه پکردن له گه ل موحه ممد، بانگی قوپه یشیشی کردووه بۆ واز هیتان له موحه ممد، جا نه گه ر پاست بکات له و قسانه ی ده یکات سهر به رزی نه و سهر به رزی قوپه یشه و، مولکی نه و مولکی قوپه یشه، تویش ده بیته خو شحالتین کهس به نه و، نه گه ریش دروژن بیت له ناو عه ربه دا ده تویته وه و ته واو ده بیت.

به لام خو به زلزانینی جاهیلی له هه موو سهرده م و جیگایه کدا پیکه ناداته پاستی بجو لیته وه، چونکه دلنیا یه سهر که وتنی نه مانی خو ی ده گه یه نیت.^۱

ئینجا قوپه یش هه لسان به ناردنی عومهری کوپی وه هبی جومه ی، بۆ نه وه ی مه زنده ی هیزی موحه ممد بکات، نه ویش نزیک ی سهر بازگه کیان بوویه وه و گه پایه وه بۆ لایان و تی: سی سهد کهس که میک زیاتر یان که متر ده بن، به لام موله تم بده ن، ئینجا له ناو دۆله که وه پویش و دوور که وته وه، به لام هیچی نه بینی، و تی: نه ی کومه لانی قوپه یش من به لام بینی مه رگی له گه ل خو ی هیتا وه، و شتره کانی مه دینه مردنی په شیان هه لگرتووه، نه وانه که سانیکن هیچ به رگریه کیان نییه شمشیره کانیان نه بیت، سویند به خوا وانا زانم که سیکیان بکوژیت تا کو که سیک نه کوژیت، جا نه گه ر نه وه نده ی خو یانتان لی بکوژن، خو شی ژیان چیه دوی نه وه، ئیتر خو تانیش ده زانن.^۲

خودی ئومه ییه ی کوپی خه له فیش سهره تا پازی نه بوو له مه که ده ریچیت له ترسی مردندا، نه بو جه هل هاته لای و تی: نه ی نه بو سه فوان، خه لکه که ببینن تو سهر که وره ی خه لکیت و دوا که وتویته نه وانیش دوا ده که ون، دوا یی قایل بوو و تی:

۱ - بېوانه: مرويَات غزوة بدر (ص ۱۵۵).

۲ - بېوانه: البداية والنهاية (۲۶۹/۳).

که تو هر وازم لئ ناهينی، ده‌بيټ هر چاکترين و شتر بکړم له مه‌ککه‌دا.

ئينجا نومه‌ييه وتی: نه‌ی دايکی سه‌فوان نامادهم بکه.

نه‌ویش پټی وت: نه‌ی باوکی سه‌فوان بېرت چوو برا يه‌سريبه‌که‌ت چی پټی وتی؟
مه‌به‌ستی سه‌عدی کوړی مه‌عاز بوو کاتيک وتبووی: گويم له پيغمبر ﷺ بووه که
تو ده‌کوژديټ.^۱

وتی: له بېرم نه‌چوه من به ته‌ما نيم زور له‌گه‌ليان بچم، جا کاتيک که ده‌رچوون
ده‌گه‌شتنه هر کوږ و شتره‌که‌ی ده‌به‌سته‌وه، هر وایش بوو تاکو خوی گه‌وره به
کوشتی دا له به‌در.^۲

يه‌کيک له فيله‌کانی نه‌بو جه‌هليش نه‌فرینی خوی له‌سهر بيټ نه‌وه بوو عوقبه‌ی
کوړی نه‌بو موعه‌يتی نارده لای به جیگايه‌کی ميخوپه‌وه وتی: تو ژنی. نه‌ویش
وتی: خوا ناشرينت بکات.^۳

له راستيدا هيز و وره‌ی سوپای مه‌ککه له‌رزک بوو له دلّه‌کاندا، نه‌گه‌رچی به
پواله‌ت هيز و جیگيربوونی پټوه دياربوو، به‌لام له ناخه‌وه له ترس و پاراييدا
ده‌ژيان.^۴

ئينجا نه‌و خه‌ونه‌ی عاتیکه‌ی کچی عه‌بدولموته‌ليب کاریگه‌ری هه‌بوو له‌سهر وره‌ی
خه‌لکی مه‌ککه، نه‌و له خه‌ونيدا بينیبووی پياويک داوای ده‌رچوونی قوپه‌یش ده‌کات
بو شه‌ر، به‌ردیکی گه‌وره‌شی له‌سهر کيوی نه‌بو قوبه‌يسه‌وه له مه‌ککه خستبووه
خواره‌وه، پارچه پارچه بووبوو، چووبووه هه‌موو مالیکه‌وه، نه‌م خه‌ونه
ناکوکیه‌کی دروست کرد له نيوان عه‌بباس و نه‌بو جه‌لدا، تاکو (ضمضم) هات و
هه‌والی کاروانه‌که‌ی بو هينان و، نه‌وسا مه‌ککه هيمن بوويه‌وه و خه‌ونه‌کیان به
شيويه‌کی تر ليکدايه‌وه.^۵

۱ - بهوانه: فتح الباري (۲۳۸/۷)، المطبعة السلفية، مصر.

۲ - بهوانه: مروييات غزوة بدر (ص ۱۳۶).

۳ - بهوانه: مروييات غزوة بدر (ص ۱۳۷).

۴ - هه‌مان سه‌رچاوه (ص ۱۳۸).

۵ - بهوانه: المجتمع المدني في عصر النبوة للعمري، (ص ۴۱).

هه روه ها جوهه يمي کوږي سه لتي کوږي موله لیب به هه مان شيوه خه ونیکی
 بینیبوو کاتيک قورپه يش له جوحفه دابه زين، نه و له خه ونیدا پیاوړيکي بینیبوو،
 به سر نه سپيکه وه دیت و پاده وه ستیت و وشتریکيشی پییه و ده لیت: عوتبه و
 شه بییه ی کوړانی په بیعه و نه بولحه که می کوږي هیشام و نومه بییه ی کوږي خه له ف و
 فلان و فلان کوژران، چهند ناوړيکي تريشی باس کردبوو له وانه ی له به در کوژران و،
 نینجا وشتره که ی سهریږي و به ره لای کرده ناو سهر بازگه که و جیگا نه ما له ناو نه و
 سهر بازگه یه خوینی نه و وشتره ی بهر نه که ویت، کاتيک نه بو جهل هه والی نه م
 خه ونه ی پیگه يشت، وتی: نه وه يش پیغه مبه ريکي تره له نه وه ی عه بدولموته لیب
 ده زانیت سبه ی کی له ئیغه ده کوژریت که ده سته ویه خه بووینه وه.^۱ نه و خه ونانه
 کاریگه ری خراپی خو یان بوو له سر وره ی نه وان.

باسی دووهم: پیغمبر ﷺ و موسلمانان له گۆره پانی جه‌نگدا.

یه‌که‌م: دروست کردنی که پری سهرکردایه‌تی.

پاش دابه‌زینی پیغمبر ﷺ و موسلمانان له‌سهر نزیکترین ئاوی به‌در له بتپه‌رستانه‌وه، سه‌عدی کوپی موعاز پیشنیاری کرده سهر پیغمبر ﷺ که پرێک بۆ سهرکردایه‌تی دروست بکریّت و دوور بیّت له مه‌ترسی دوژمنان، سه‌عد له میانه‌ی پیشنیاره‌که‌یدا وتی: ئه‌ی پیغمبره‌ی خوا ئایا که پرێکت بۆ دروست نه‌که‌ین تیایدا بمینیته‌وه و، دواي ئه‌وه پووبه‌پووی دوژمنانمان ببینه‌وه، ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره سهری خستین ئه‌وه‌یه که پیمان خوشه، ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌که‌ی تریش بوو ده‌چینه سهر یه‌کێک له ولاخه‌کان و ده‌گه‌رپینه‌وه لای ئه‌وانه‌ی له مه‌دینه ماونه‌ته‌وه، چونکه کهسانێک له‌وێ به‌جیمان ئه‌ی پیغمبره‌ی خوا، ئیمه له ئه‌وان زیاتر تۆمان خوش ناویّت، ئه‌گه‌ریش بیانزانیا تووشی شه‌ر ده‌بین دوا نه‌ده‌که‌وتن، به‌لکو خوای گه‌وره به ئه‌وان به‌رگریّت لێ بکات و بانگه‌واز و جیهادت له‌گه‌لدا بکه‌ن، پیغمبر ﷺ ستایشی سه‌عدی کرد و دوعای چاکه‌ی بۆ کرد، ئینجا موسلمانان که‌پره‌که‌یان دروست کرد بۆ پیغمبر ﷺ له‌سهر ته‌پۆلکه‌یه‌ک که زالّ بوو به‌سهر گۆره‌پانی شه‌ره‌که‌دا، ئه‌بو به‌کریش (په‌زای خوای لێ بیّت) له که‌پره‌که‌ له‌گه‌ل پیغمبر ﷺ بوو، کۆمه‌لێکیش له لاوانی ئه‌نصار به‌سهرکردایه‌تی سه‌عدی کوپی موعاز پاسه‌وانیّتێ که‌پره‌که‌یان ده‌کرد.^۱

هه‌ندێک له سووده‌کانی دروستکردنی که‌پره‌که‌:

- ۱- پێویسته جیگای سهرکردایه‌تی به‌رزتر بیّت له شوینی شه‌ره‌که بۆ ئه‌وه‌ی سهرکرده بتوانیّت به‌دواداچوون و به‌پێوه‌بردنی شه‌ره‌که به ئه‌نجام بگه‌یه‌نیّت.
- ۲- پێویسته باره‌گای سهرکردایه‌تی جیایه‌کی ئارام بیّت و پاسه‌وانیّتێ پێویستی هه‌بیّت.

- ۳- پتویسته بایه‌خ بدریت به ژیانی سهرکرده و دوو بخړیته‌وه له مه‌ترسی.
 ۴- پتویسته سهرکرده هیژیکي یه‌ده‌کی هه‌بیت بۆ قه‌ره‌بوو کردنی نه‌و
 زیانانه‌ی له گورپانی جه‌نگدا پرو دده‌ن.^۱

دووهم: هه‌ندیك له نیعمه‌ته‌کانی خوا له‌سهر موسلمانان پیش شه‌ره‌که.

یه‌کێك له‌و نیعمه‌تانه‌ی خوی گه‌وره منه‌تی کردووه به‌سهر موسلماناندا له پۆژی به‌در نه‌وه بوو وه‌نه‌وز و بارانی به‌سهردا دابه‌زاندن، پیش نه‌وه‌ی پرویه‌پروو بینه‌وه له‌گه‌ل دوژمنه‌کانیان، خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت:

﴿إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسُ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُم بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ﴾ (الانفال: ۱۱).

قورتوبی ده‌فه‌رموویت: نه‌و خه‌وه‌اتنه له‌و شه‌وه‌دا بوو که به پۆژی دوايیدا شه‌ره‌که هه‌لگيرسا، خه‌وه‌که زۆر سهر سووپه‌ینه‌ر بوو له‌و کاته ناپه‌حه‌ته‌دا، وه‌کو چۆن خوی گه‌وره خۆی دل‌ی دامه‌زاندن و قایمی کرد.

عه‌لی ﷺ ده‌فه‌رموویت: سوارمان تیا نه‌بوو ته‌نها میقداد نه‌بی‌ت به‌سهر نه‌سپیکي به‌له‌که‌وه بوو، نه‌و شه‌وه هه‌موومان خه‌ومان لیکه‌وت ته‌نها پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی نه‌بی‌ت تا‌کو به‌ره‌به‌یان نوێژی ده‌کرد و ده‌گريا له‌ژێر داره‌که.

سه‌باره‌ت به‌ نیعمه‌تی خه‌و برانه‌ویان له‌و شه‌وه‌دا، به‌ دوو شی‌واز لیک ده‌دریته‌وه:

- ۱- به‌بۆنه‌ی نه‌و خه‌وه‌وه به‌هی‌زی کردن له‌سهر شه‌پکردن له‌ پۆژه‌که‌یدا.
 ۲- هیمن و دل‌نیای کردنه‌وه‌ی به‌ لابرانی ترس و بیم له‌ دل‌ه‌کانیان، وه‌کو وتراوه: هیمنی خه‌و هی‌نه‌ره و، ترس خه‌و لابه‌ره.^۲
 خوی گه‌وره‌یش پرونی کرده‌وه بۆ ئیمانداران که چاکه‌ی له‌گه‌ل کردن به‌ باراندنی باران، که وه‌رزی بارانی‌ش نه‌بوو، وه‌کو فه‌زل و چاکه‌یه‌ک.

۱ - بېوانه: غزوة بدر الكبرى، (۶۶).

۲ - بېوانه: تفسير القرطبي (۳۷۲/۷).

خسته پالې باراندنه که ش بڼ خوی گوره بڼ ناگادارکردنه وېه که خوی گوره چاکه ی له گه لیاندا کردوه.

پیشه و پازی ده فهرموویت: زانراویشه به باو که که سی ئیماندار قیزی له خوی دپته وه کاتیک له شی گران بیت و غه مگین ده بیت نه گهر نه توانیت خوی بشوات، بیگومان ناسان کردنی خوشوردنی موسلمانان له و کاته دا په کیکه له نیعمه ته کانی.^۱

هه روه ها خوی گوره فهرموویه تی: ﴿وَيُذْهِبْ عَنْكَ رِجْزَ الشَّيْطَانِ﴾ ئیبنو جهریر له ئیبنو عه باس ده گپړپته وه و ده فهرموویت: پيغمبر ﷺ دابه زی - واته کاتیک پویش به ره و به در، له نیوان موسلمانان و ناوه که دا خولیکي زور هه بوو کوبوویه وه - موسلمانان تووشی لوازیه کی زور بوو، شه یتانیش تووړه بوونیکي زوری خسته دلّه کانیاں و گومانی بڼ دروست کردن، نیوه بانگه شه ی نه وه ده که ن خوشه ویستی خوان و پيغمبره رتان تیا به و وا بته رسته کان پیش نیوه ده ستیان گرته سهر ناوه که وه و نیوه به له ش گرانۍ ده گهن، ئیتر خوی گوره بارانیکي زوری بڼ باراندن وه موسلمانان لییان خوارده وه و خویان پی پاک کرده وه و گومانه کانی شه یتانی له سهر لابرډن، خوله که یش پاش بارانه که له جیگای خوی جیگیر بوو، خه لکه که و ولاخه کان له سهری پتیان کرد به ره و لای بته رسته کان.^۲

خوی گوره پوونی کردوته وه که بارانی باراندووه ته سهر به نده ئیمانداره کانی پیش هه لگیرسانی شه په که، نه وانیش له پووی هه ست و واتاییه وه خویان پی پاک کرده وه، چونکه خوی گوره دلّه کانیاں به هیژ کرد و پیانی جیگیر کرد، چونکه هه ر که سیک ته ماشا بکات له ناوچه ی به در لمیکي جولاهوی زور ده بیینی تاکو نه مپویش هه ر هیه، زور گرانیسه پیکردن له سهری، چونکه توی زوری هیه. جا کاتیک بارانه که باری لمه که خوی گرت و پیکردن ناسان بوویه وه له سهری و توزه که ی دامرکا، هه موو نه وه ش نیعمه تیکی خوی گوره بوو له سهر به نده کانی.^۳

۱ - پړوانه: تفسیر الفخر الرازي (۱۳۳/۱۵).

۲ - پړوانه: تفسیر الطبري (۱۹۵/۹).

۳ - پړوانه: حدیث القرآن عن غزوات الرسول (۹۱/۱).

سینه م: پلانی پیغمبر ﷺ له جهنگه که.

له پوژی مه لگیرسانی شه پی به در، پیغمبر ﷺ شیوازیکی نویی داهینا بو جهنگ کردن له گه ل دوژمنانی خوا، پیش نه و پوژده زانراو نه بو نه و شیوازه له شه پکردن، نه ویش بریتی بو له سیسته می ریزه ندی،^۱ که قورئان ئاماژه ی بو ده کات: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَانَهُمْ بَنِينَ مَرْصُوصًا﴾ (الصف: ۴).

شیوازه که شی به م جوړه ده بیټ: جهنگاوه ره کان به وینه ی ریزه کانی نوژ پاده وهستن، نیت نه و ریزانه ش به پیی زور و که می ژماره یان زیاد و که م ده کات، ریزه به که مه کان له مه لگرانی پم ده بن بو شکاندنی هیژی سواره کان، ریزه کانی دواي نه و انیش تیر هاویژ ده بن بو نه و هی تیره کانیان ئاراسته ی دوژمنان بکه ن، له سووده کانی نه م شیوازه ییش له جهنگی به دردا:

- ۱- توقاندنی دوژمنان و ئاماژه ییش بو بو جوانی پیکهستن له لای موسلمانان.
- ۲- بواي هیشته وه له دهستی سهرکرده ی گشتی که هیژیکی به ده کی لا بمینیتته وه بو چاره سهرکردنی مه لویستی له ناکاو و شکاندنی دژه هیژش، یان لیدانی هیژیکی نادیا یی چاوه پوان نه کراو، مه روه ها سوودی لی وهرگیرا بو پاراستنی باله کان له مه ترسی پیاده و سواره کان، جی به جیکردنی نه م شیوازه به ده ست پیشخه رییه کی سهریازی ده ژمیردریست بو قوتا بخانه ی سهریازی، چونکه بو به که مجار بو له و شه په دا به کاره یینرا پیش ه زار و چوار سه د سال.^۲

تویژه ری ژیاننامی پیغمبر ﷺ ییش بوی دهرده که ویت، که پیغمبر ﷺ له ناکاو هندی شیوازی سهریازی داهینراوی له دژی دوژمنه کانی به کارده هیئا، به تاییه تی نه و شیوازه ی که پیشتر عه رب پیی ناشنا نه بوون، وه کو نه و هی له پوژی جهنگی به در و نوحود نه نجامی دا له گه لیان.

۱- بپوانه: القيادة العسكرية، د. محمد الرشید (۴۰۱).

۲- بپوانه: الرسول القائد، خطاب (ص ۱۱۱، ۱۱۶، ۱۱۷).

له پووی سهربازیشه‌وه له پاستیدا ئه‌م شیوازانه مایه‌ی سه‌رسام بوونه به که‌سایه‌تی پیغمبر ﷺ و لی‌هاتوویی سهربازی، چونکه فه‌رمان و ئاراسته سهربازییه‌کانی که ده‌ری ده‌کرد هاوشیوه‌ی بنچینه نوییه‌کانه له به‌کاره‌یتانی هی‌زی سهربازیدا.^۱

شیکردنه‌وه‌که‌شی ئه‌وه‌یه پیغمبر ﷺ شیوازی به‌رگری کردنی په‌چاو کرد و هی‌رش‌ی نه‌کرده سه‌ر هی‌زی قوره‌یش، ئاراسته ته‌کنیکیه‌کانی که سهربازه‌کانی جی به‌جی‌یان کرد هو‌کارێک بوون بۆ جووله‌پیکردنی ناوه‌ندی دوژمن و دابه‌زاندنی وره‌یان، به‌م شیوه‌یش سه‌رکه‌وتنی ته‌واو له‌سه‌ر دوژمن به‌ده‌ست هات به‌پشتیوانی خوای گه‌وره، سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی هی‌زی ئه‌وان سی به‌رامبه‌ر هی‌زی ئه‌وان بوون، چونکه پیغمبر ﷺ له هه‌موو هه‌لوێستیکدا به‌پیی به‌رژه‌وه‌ندی هه‌لسوکه‌وتی ده‌کرد، ئینجا پیغمبر ﷺ له لایه‌نی سهربازییه‌وه شیوازی سه‌رکردایه‌تی ئاراسته‌کردنی له جی‌گای گونجای خۆیدا به‌کاره‌یتا، هه‌روه‌ها کارکردنی به‌شیوازی قایل کردن له غه‌زای به‌دردا له پاوێژه‌کانی پیغمبر ﷺ په‌نگی ده‌دایه‌وه و له چه‌ندین جی‌گه‌دا، چونکه ئه‌و سه‌رکردایه‌تی سهربازه‌کانی نه‌ده‌کرد به‌پیی ده‌سه‌لات به‌لکو به‌پیی لی‌هاتوویی و متمانه، هه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ سوور نه‌بوو له‌سه‌ر چه‌سپاندنی بیروبو‌چوونی خۆی، به‌لکو پاوێژی ده‌کرد و بیروبو‌چوونی په‌سه‌ندی وهرده‌گرت، هه‌روه‌ها پیغمبر ﷺ له غه‌زای به‌دردا هه‌ستا به‌جی به‌جیکردنی شیوازی سه‌رکردایه‌تی ئاراسته‌کردن، ئه‌وه‌یش له چه‌ند مه‌سه‌له‌یه‌کدا ده‌رکه‌وت:

۱- فه‌رمانی پیغمبر ﷺ بۆ هاوه‌لان که تیر به‌هاوێژنه دوژمنه‌کانیان کاتی‌ک نزیک بوونه‌وه، چونکه له‌و حاله‌ته زیاتر ده‌پییکی ((ان دنا القوم منکم فانضحوم بالنبل))^۲ واته: ئه‌گه‌ر دوژمن لی‌تان نزیک بوونه‌وه تیر بارانیان بکه‌ن.

۲- قه‌ده‌غه‌کردنی بۆ هه‌لکێشانی شمشیر تاکو ریزه‌کانیان بچن به‌یه‌کدا^۳ ((ولا

۱ - المدخل الى العقيدة والاستراتيجية العسكرية، د. محمد محفوظ (۱۲۱).

۲ - صحيح السيرة النبوية برواية اخرى ونفس المعنى (۲۳۹).

۳ - به‌وانه: غزوة بدر الكبرى، ص (۶۳-۶۴) لایي فارس.

تسلوا السيف حتى يغشوكم)) واتا: شمشيره کانتان هلمه کيشن تاكو دینه ناوتانه وه.

۳- فرمانی پيغمبر ﷺ بۆ هاوۀ لان که کهم تير بهاويژن: ((واستبقوا نبلکم))^۱ کاتيک هم ناراسته سهربازيانه به راورد ده که يت به بنه ما نوييه کان له بهرگریدا، ده بينی پيغمبر ﷺ ده ست پيشخه ر بووه، به بئ خه ريك بوون به تويزينه وه و پويشتن بۆ هيچ کوليژيکی سهربازی، نه وهی پيغمبر ﷺ نه نجاميدا له بهر نه مړی به دامرکانی ناگر ده ناسريت تاكو نه و کاتهی دوژمن ده که ويته جيگای کاریگر بۆ چاکه کان، پيغمبر ﷺ يش هه مان مه به ستی هه بوو کاتيک فهرمووی: ((واستبقوا نبلکم)).

۱- هه لی سوود وهرگرتن له بارودڅی سروشتی له کاتی شه پی دوژمناندا، پيغمبر ﷺ هم هه له ی پشت گوئ نه خست، به لکو له هه موو بارودڅه کان سوودی وهرده گرت له گوړه پانی جهنگ بۆ بهرژه وهندي سوپا، مه قريزی ده لیت: ((پيغمبر ﷺ له پيش قوره يشه وه که يشته بهر، له کاتی خوړه لاتن پيغمبر ﷺ خه ريکی پيڅخستنی پيزه کان بوو، ئيتير پيغمبر ﷺ پړوي کرده خوړتاوا و نه وان پړويان که وته خوړه وه)).^۲

هم کاره يش به لگيه له سر به پړوه بردنی جوانی پيغمبر ﷺ و سوود وهرگرتنی له بارودڅه سروشتيه کان، هوکاري نه وه يش نه وه بوو چونکه خوړ نه گه ر پړويه پړوي جه نگاوه ر بئت بينینی تيک ده دات و بهرگری کردنی کهم ده کاته وه له پړوي دوژمن،^۳ له و کرداره ی پيغمبر ﷺ يش بزمان دهرده که ويته که خوړ و با و کهش و هه وا و... کاریگر يان هه يه له سر هيژه کان له کاتی جهنگدا، خواي گه ورده ش داواي ليتمان کردوه نه و جوړه هوکارانه وهريگرين به مه به ستی سرکه وتن.^۴

۱ - البخاري: كتاب المغازي، باب فضل من شهد بدرا رقم (۳۹۸۵، ۳۹۸۶).

۲ - بړوانه: القيادة العسكرية، (۴۵۳).

۳ - بړوانه: تحفة الاحوذی بشرح جامع الترمذی (۱۷۵/۷).

۴ - بړوانه: القيادة العسكرية في عهد الرسول (ص ۴۵۴).

ب- سه وادی کوپی غه زییه له نیو پیزه کاند:

پيغمبر ﷺ له به دردا پیزه کانی پړک ده خست بۆ نه وې پړک و پړک بن، تیریکي به ده سته وه بوو بۆ نه و مه به سته نووکی پتوه نه بوو، پیاوړیکي بینی ناوی سه وادی کوپی غه زییه بوو له نیو پیزه کاند ده رچوو بوو، نیت پيغمبر ﷺ به و تیره له سکی دا و پپی وت: پړک پاره سته نهی سه واد، نه ویش وتی: نهی پيغمبر ﷺ خوا نازارت دام، خوی گه وردهش توی به پاستی دادوهری ناردووه، من داوای تۆله ی خۆم ده که م، پيغمبر ﷺ پۆشاکه که ی له سر سکی خوی هه لمالی و فهرمووی: تۆله ی خۆت بکه ره وه، نه ویش باوه شی پپی کرد و سکی ماچ کرد، پيغمبر ﷺ فهرمووی: چی وای لی کردی نه و کاره بکه ی؟ نه ویش وتی: نهی پيغمبر ﷺ ده بینی نیغه له م حالته داین، حه زم کرد کۆتایی په یمان. نه وه بیت پیستم له پیستت بدات، نیت پيغمبر ﷺ دوعای خیری بۆ کرد.^۱

نه م به سهراته چهند سوودیکی تیا بوو:

۱- جه ختکردنه وې نیسلام له سر پړکخستن.

۲- دادگه ری په ها: چونکه پيغمبر ﷺ پازی بوو تۆله له لاخودی خوی

بکړیته وه.

۳- خۆشه ویستی سه رباز بۆ سه رکرده که ی.

۴- وه بیر هیئانه وې مردن و شهیدي.

۵- لاشه ی پيغمبر ﷺ پیرۆزه، ده ست پتوه دانیشی پیرۆزه، بۆیه سه واد

له سر نه وه سوود بوو.

۶- سکی پیاوړه ورت نییه، به به لگه ی نه وې که پيغمبر ﷺ ناشکرای کرد، نه گه ره ورتیش نه بوايه ناشکرای نه ده کرد.^۲

ج- هاندانی پيغمبر ﷺ بۆ هاوه لانی له سر شه پکردن:

پيغمبر ﷺ خوا هاوه لانی له سر نه وه په روه رده ده کرد که خاوه نی تین و

۱- صحیح السیره النبویه (ص ۲۳۶).

۲- بهوانه: غزوة بدر الکبری، لأبي فارس (۵۲).

ورهی به هیژ و پته و بن، دلایانی پر ده کرد له نازایی و بویری و هیوا به سرکه و تنه
 سر دورمانندا، بۆ ئه و مه به سته ییش شیوازی هاندان و ترساندنی به کارده هیئا،
 هاندان بۆ پاراستنی موجهیدان و ترسان له هه لاتن له پۆژی جهنگدا، ههروه ها
 باسی هۆکارهکانی سرکه و تنی بۆ ده کردن بۆ ئه وهی کاری پی بکن و، وریای
 ده کردنه وه له هۆکارهکانی به زین بۆ ئه وهی لئی دورکه ونه وه،^١ پیغه مبه ر ﷺ هانی
 هاوه لانی ده دا له سر جهنگ کردن وه کو گوپرایه لیه ک بۆ فهرمووده ی خوی گه و ره:
 ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا
 مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
 يَفْقَهُونَ﴾ (الانفال: ٦٥).

له غه زای به دری گه و ره دا پیغه مبه ر ﷺ به هاوه لانی فهرموو: هه ستن بۆ
 به هه شتیك پانایی ئاسمانه کان و زهوی هه یه، عومهیری کوپی حومامی ئه نصاری
 (په زای خوی لی بیت) وتی: به ه به ه (ئه وه نده پیی سه رسام بوو).
 پیغه مبه ر ﷺ فهرمووی: بۆچی ده لیتی به ه به ه؟
 وتی: نه سویند به خوا ته نها له به ر ئه وهی یه کیك بم له وانه، پیغه مبه ر ﷺ
 فهرمووی: تو یه کیکی له وانه.

ئه ویش چه ند خورمایه کی له تیردانه کی ده رهیتنا و دهستی کرده خواردنیان و
 دوا ی ئه وه فهرمووی: ئه گه ر من ئه وه نده بمینم تا کو ئه و خورمایانه ته واکم،
 ئه وه ته مه نیکی درێژه، ئینجا ئه و چه ند خورمایه ی فپیدا و شه پی کرد تا کوژا.^٢
 له پیاوایه تیکی تر دا ها تو وه، ئه نه س فهرمووی: ئه و خورمایانه ی فپیدا و وتی:

ركضا الى الله بغير زاد الا التقى وعمل المعاد
 والصبر في الله على الجهاد وكل زاد عرضة النفاق
 غير التقى والبر والرشاد

١- بهوانه: المدرسة النبوية العسكرية لأبي فارس (١٤٠).

٢- بهوانه: مختصر صحيح مسلم للمنذري (٧٠/٢)، رقم (١١٥٧) ورقمه في الصحيح (١٤٥ - (١٩٠١)).

نیت‌ر شه‌ری کرد تا‌کو شه‌هید بوو، ره‌حمه‌تی خوی لی بیت.^۱
 به‌کیکی تر له شیوازه‌کانی ناماده‌کردنی واتایی نه‌وه بوو پیغهمبر ﷺ مژده‌ی
 کوژدانی پیاوه نازا‌کانی قوره‌یشی به موسلمانان ددها، وه‌کو زیاده‌یه‌ک له دل‌نیایی
 جی‌گای کوژدانه‌کشی دیاری ده‌کرد، هه‌روه‌ها مژده‌ی ددها به نیمانداران به
 سه‌رکه‌وتن پیش ده‌ست پیکردنی شه‌ره‌که و ده‌یفه‌رموو: مژده بیت نه‌ی نه‌بو به‌کر.
 نینجا پیغهمبر ﷺ به‌ران‌به‌ر هاوه‌لان پاوه‌ستا و فه‌رموی:

سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به ده‌سته، نه‌م‌پ‌ه‌ر که‌سیک شه‌ریان
 له‌گه‌ل بکات و بکوژیت و دانی به خویدا گرت‌بیت و چاوه‌پوانی پاداشت بکات و
 هه‌ل‌نه‌هات‌بیت، خوی گه‌وره ده‌یخاته به‌ه‌شته‌وه.^۲

نه‌م شیوه ناماده کردنه‌یش کاری‌گه‌ری خوی هه‌بوو له‌سه‌ر ده‌روونی هاوه‌لان
 په‌زای خویان لی بیت) هه‌روه‌ها له‌سه‌ر نه‌وانه‌یش پاش نه‌وان هاتن.^۳

د- دوعاکردن و پارانه‌وه‌ی پیغهمبر ﷺ:

خوی گه‌وره ده‌فه‌رموویت: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ

بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ﴾ (الانفال: ۹).

کاتی‌ک پیغهمبر ﷺ پیزه‌کانی سوپاکه‌ی پیک‌خست و فه‌رمانه‌کانی ده‌رکرد و
 هانیدان له‌سه‌ر شه‌پرکردن، گه‌پایه‌وه بو که‌پره‌که‌ی له‌گه‌ل نه‌بو به‌کردا (په‌زای
 خوی لی بیت)، سه‌عدی کوپی موغازیش له ده‌رگای که‌پره‌که شمشیره‌که‌ی
 هه‌ل‌کیشابوو پاسه‌وانیتی ده‌کرد، نینجا پیغهمبر ﷺ بووی کرده په‌روه‌ردگاری
 ده‌پاراپایه‌وه و داوای نه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی ده‌کرد که به‌لینتی پیداو، له پارانه‌وه‌که‌یدا
 ده‌یفه‌رموو:

خوایه نه‌وه‌ی به‌لینت پیداووم بۆم به‌جی بهینه، خوایه نه‌گه‌ر نه‌م کومه‌له له‌ناو

۱- به‌وانه: صفة الصفوة (۱/۴۸۸)، زاد المعاد (۳/۱۸۲)، تاریخ الطبری (۲/۴۴۸).

۲- به‌وانه: سيرة ابن هشام (۱/۲۳۹).

۳- المدرسة العسكرية الاسلامية لأبي فارس (۱۴۳).

بچن له هه لگرانی نیسلاام ئیتر ناپه‌رستریټ له‌سهر زه‌وی، نه‌وه‌نده پاراپه‌وه و هاواری کرد تاكو پښاكه‌كه‌ی له‌سهر شانی كه‌وته خواره‌وه، ئیتر نه‌بو به‌كر هه‌لی گرت و خسته‌وه سهر شانی و فهرمووی: نه‌ی پیغمبه‌ری خوا به‌سته پارانه‌وه له په‌روه‌ردگار ت نه‌و به‌لټنی خوی به‌جی ده‌هینټ بۆت،^۱ خوی گه‌وره‌یش نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌زاند: ﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبِّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ﴾ له پړوايه‌تی ئیبنو عه‌باسدا هاتوه، پیغمبه‌ر ﷺ له پږی به‌در فهرمووی: خوايه من داوای به‌لټن و په‌یمان‌كه‌ت لی ده‌كه‌م، خوايه نه‌گه‌ر به‌وټت ئیتر ناپه‌رستریټ، ئیتر نه‌بو به‌كر ده‌ستی گرت و فهرمووی: خوی گه‌وره به‌سته، ئینجا پیغمبه‌ر ﷺ ده‌رچوو و ده‌یفهرموو: نه‌و كومه‌له ده‌شكټن و پشت هه‌ل ده‌كه‌ن.^۲

ئیبنو نیسحاق ده‌گټړټه‌وه كه پیغمبه‌ر ﷺ فهرموويه‌تی: خوايه نه‌وه قوره‌یشه به له‌خوبایی بوون و شانازی كردنه‌وه هاتوه دژایه‌تیت ده‌كات و پیغمبه‌ره‌كه‌ت به‌درؤ ده‌خاته‌وه، خوايه گیان كوا سهركه‌وته‌كه‌ت كه به‌لټنت پټدام.^۳

نه‌مه‌یش وانه‌یه‌كی په‌روه‌ردگارانه‌ی گرنكه بۆ هه‌موو سهركرده‌یه‌ك یان سه‌رؤك و سهرگه‌وره‌یه‌ك، یان تاكه كه‌سیكدا، كاتیك كه واز له ده‌روونی خوی ده‌هینټ و په‌نا ده‌باته ته‌نها خوی گه‌وره و كړنوش بردن بۆ ته‌نها خوی په‌روه‌ردگار، بۆ نه‌وه‌ی سهركه‌وتن دابه‌زټه سهریان، دیمه‌نی پیغمبه‌ریش ﷺ كه پښاكه‌كه‌ی له‌سهر شانی كه‌وته خواره‌وه نه‌وه‌نده پاراپه‌وه، دیمه‌نیکه هه‌لكولاوه له‌سهر دله‌كاندا، له‌و جوړه ساتانه‌دا.^۴

هـ - ((وما رميت إذ رميت ولكن الله رمى)):

پاش پارانه‌وه‌ی پیغمبه‌ر ﷺ له كه‌پره‌كه و، هاواركردنی به په‌روه‌ردگاری له كه‌پره‌كه ده‌رچوو، ئینجا مشتیک خولی هه‌لگرت و كردی به پړوی بته‌رسته‌كانداو فهرمووی: ((شاهت الوجوه)) واته: پړوخساره‌كانتان قټزه‌ون بټت.

۱- بړوانه: مسلم، كتاب الجهاد، باب الامداد بالملائكة ببدر (۳/۲۸۴).

۲- البخاري، كتاب المغازي، باب قصة بدر (۴/۶)، رقم (۳۹۵۳).

۳- بړوانه: البداية والنهاية (۳/۲۶۷).

۴- بړوانه: التربية القيادية (۳/۳۶).

ئینجا فه‌رمانی کرده هاوه‌لان هه‌مان کاره‌که‌ی ئه‌و بکه‌ن و خوای گه‌وره هه‌موو ئه‌و خۆلانه‌ی گه‌یاند هه‌ چاوی بته‌رسته‌کان و که‌سیان نه‌ما به‌ری نه‌که‌وێت، بۆیه خوای گه‌وره فه‌رمووی: ﴿وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَنْ يَكُنَ اللَّهُ رَمِيًّا﴾ (الانفال: ١٧). واتای ئایه‌ته‌که‌یش ئه‌وه‌یه خوای گه‌وره ده‌ست پیکردنی خۆل فیه‌ی دانه‌که‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی جیگیر کردووه، به‌لام گه‌یاندنه‌که‌ی بۆ ئه‌و جیگیر نه‌رکردووه، چونکه‌ فیه‌دان واتا تیگرتن و گه‌یاندن، جا تیگرتنی چه‌سپاند بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی و گه‌یاندنی بۆ ئه‌و جیگیر نه‌کرد.^١

تیببینی ئه‌وه ده‌که‌ین که پیغه‌مبه‌ر ﷺ هۆکاره‌ مادی و واتاییه‌کانی وه‌رگرت و، پشتی به‌ خوای خۆی نه‌ستوو بوو، بۆیه سه‌رکه‌وتن و پشتگیری له‌ لای خوای گه‌وره وه‌ هات، له‌ غه‌زای به‌ردا هۆکاره‌کان به‌ گوێره‌ی توانا کۆبوویه وه‌ له‌ گه‌ل یارمه‌تیدانی خوای گه‌وره له‌ ئاماده‌کردنی هه‌موو هۆکاره‌کانی سه‌رکه‌وتن و، له‌ جیهانی هۆکاره‌کاندا، لی‌کۆلینه‌وه‌ی زه‌وی و که‌ش و هه‌وا و، بوونی سه‌رکه‌دایه‌تی و متمانه‌ پێ بوونی، هه‌روه‌ها وه‌ری به‌رز، ئه‌مانه هه‌مووی چه‌ند خالیکی سه‌ره‌کی بوون بۆ په‌سه‌ندی بپیری سه‌ریازی، له‌ پاستیشدا زه‌وی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی موسڵماناندا بوو، که‌ش و هه‌وایش گونجاو بوو بۆ شه‌پکردن، سه‌رکه‌دایه‌تی بالایش بوونی هه‌بوو، هاوکات له‌ گه‌ل متمانه‌ی زۆر به‌ ئه‌و سه‌رکه‌دایه‌تییه و، وه‌ری به‌رز، هه‌ندیک له‌م واتایانه به‌ شیوه‌یه‌کی پاسته‌وخۆ له‌ خوای گه‌وره بوو، هه‌ندیکیشی له‌ کرداری پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌ بوو به‌ پێگه‌ی کارکردنی به‌ هۆکاره‌کان، جگه له‌ مه‌ش پشتگیری نادیا‌ری له‌ ئاسا به‌ ده‌ریش هه‌بوو، ئه‌مانه‌ش پێکه‌وه نمونه‌یه‌که له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی به‌ موسڵمانان ده‌به‌خشیت ئه‌گه‌ر نیه‌ته‌کان پاک بنه‌وه بۆ خوای گه‌وره وه‌ موسڵمانان کار بکه‌ن به‌ هۆکاره‌کان.^٢

١ - بېروانه: زاد المعاد (١٨٣/٣).

٢ - بېروانه: الاساس في السنة وفقهاها، السيرة النبوية (٤٧٤/١).

بتپه رستان ږوړ تورپه ږوون به بینینی نه و سی که سیهان که کوژان، هیرشیکي فراوانیشیان کرده سهر موسلمانان، که نه وپه پی خوپاگریان پیشاندا، له کاتیکدا نه وان هه لویستی به رگریان وه رگرتبوو، به تیریش لییان ده دان و، دروشمی موسلمانان له و ږوړه دا (أحد أحد) ږوو، دواي نه وه پيغمبر ﷺ فهرمانی پیکردن دږه هیرش بکه و هانی دان له سهر شه پرکردن و پی فهرمون: هیرش بکه، په یمانی به هه موو که سیکیشدا بکوژیت و خوپاگر بیت و چاوه پوانی پاداشت بکات، که ده چپته به هه شته وه، نه وه شی چالاکی موسلمانانی زیاد کرد نه وه ږوو له پيغمبر ﷺ یان ده بیست ده یفهرموو: ﴿سَيَهْرُمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدُّبُرَ﴾ (القمر: ٤٥).

هه روه ها زانینیان و هه سترکردنیان به یارمه تی فریشته کان و که م کردنه وې دوژمنان له چاوی موسلمانان و که م کردنه وې موسلمانان له چاوی بتپه رستاندا،^١ چونکه پيغمبر ﷺ شه وی پیش به یه که یشتنی هه ردو سوپاکه، ژماره ی بتپه رستانی له خه ونیدا بینی که م ږوون، نه و خه ونه شی گیراپه وه لای هاوه لانی و توانیش وه کو مژده یه که ته ماشای نه و خه ونه یان کرد، خوی گه وره ده فهرموویت:

﴿إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكَ قَلِيلًا وَلَوْ أَرَدْنَاكُمْ كَثِيرًا لَفِشَلْتُمْ وَلَتَنْزَعْتُمْ

فِي الْأَمْرِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ (الانفال: ٤٣). واته: پيغمبر ﷺ له خه ونیدا بتپه رستانی بیني به که می و نه و خه ونه شی ږو هاوه لانی گیراپه وه، نه ویش هویه که ږوو ږو خوپاگری نه وان، مواهید ده لیت: نه که ر بیت و له خه ونه که یدا به ږوړی ببینیانیان هه ره سیان ده هیئا و ده ترسان له کاتی جه نگدا و، ناکوکی ده که و ته نیویان: نایا شه پران له که ل بکه یان نا؟ شیوازی نایه ته که ش پابووردو ده که یه نیت، چونکه دابه زینی نایه ته که پاش خه ونه که ږوو ((ولكن الله سلم))، واته: پاراستنی له هه ره س و ناکوکی و که می کردنه وه له چاوی پيغمبر ﷺ،^٢ له کاتی پیکدادانی هه ردو سوپاکه، هه ره که و ژماره ی نه و

١- ږوواڼه: الرحيق المختوم (ص ١١٦-١١٨).

٢- ږوواڼه: المستفاد من قصص القرآن (١٢٥/٢).

سوپاکه ی به که م دهاته پیش چاو، خوی گه وړه ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ يُرِيكُمُوهُمْ
إِذِ اتَّقَيْتُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قَيْلًا وَيُقَالُ لَكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ لَقَضَىٰ اللَّهُ أَمْرًا كَأَن
مَفْعُولًا وَإِلَىٰ اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (الانفال: ٤٤).

که م کردنه وه شیان له چاوی موسلماناندا وه کو پاست خسته وه بو خه ونه کی
پیغمبر ﷺ بو، بونه وهی باسکرا بویان به چاوی خویان بیبینن و نورتر دلنیا بن و
له کاتی شه پدا خوراکر بن، عه بدوللای کوپی مه سعود (په زای خوی لی بیت)
ده فهرموویت: به پیاو ټکم وت به ته نی شتمه وه بو: نایا ژماره یان هفتا که س
ده بیت؟ وتی: به لکو وا ده زانم سه د که س بن، نینجا پیاو ټکیان به دیل گرت له
نه وان و پټیان وت ژمناره تان چه ند بو؟ وتی: هه زار که س، نه وه یش که خوی
گه وړه ده فهرموویت: ﴿وَيَقَالُ لَكُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ﴾ ته نانه ت که س ټک له بټپه رسته کان وتیان:
نه وانه به رخ خورن، سوز و به زه یی خوایش له و که م کردنه وه یه دا نه وه بو
جیگیربون و چالاک بوونه وه و، وړه یان بو شه پرکرن به رزبوویه وه، که م کردنه وهی
ژماره ی موسلمانان له چاوی بټپه رستاندا بو نه وه بو، کاتیک نه وان موسلمانانیا
به که می بینی به بی ترس و وریایی هیرشیان کرد، به لام کاتیک ده سته ویه خه وه
بوونه وه سه رسام بون و شکانه وه، چونکه مه زنده یان هه له بو، نه وه یش هویه ک
بوو بو سه رکه وتنی موسلمانان و ټیکشکاندی بټپه رستان.^١

یه که م: یارمه تیدانی خوی گه وړه بو موسلمانان به فریشته:

جیگیربوه به ده قی قورنانی پیروز و سوننه تی پیغمبر ﷺ و پړوایه تی
ژماره یه که له و هاوه لانه ی به شداری جهنگی به دریان کرد که خوی گه وړه ترس و
بیمی خسته دلی بټپه رستانه وه، وه کو ده فهرموویت: ﴿وَإِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ
أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبِّتُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا سَأُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَأَصْرَبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَأَصْرَبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ (الانفال: ١٢).

١- پړوانه: تفسیر الزمخشری (٢/٢٢٥)، تفسیر ابن کثیر (٢/٣١٥).

هه روه ها خواي گه وره ده فهرموويت: ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ (١٢٣) إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدِّدَ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزْلِينَ ﴿١٢٤﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ أَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿١٢٥﴾ وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِنَطْمِئَنَ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١٢٦﴾ (ال عمران: ١٢٣-١٢٦).

چند ږويوايه تيكي پاستيش هاتوه له ږيگه ي بوخاري و موسليم و نه حمه دي
كوپي حه مبه له وه، ناماژه ده كه ن بويه شداري كردني فريشته كان له جهنگي به دردا و،
هه لسانيان به ليدان و كوشتني بته رستان.^١

ثيبنو عه عباس ﷺ ده گيږيته وه و ده فهرموويت: له كاتيكا ده كيك له موسلمانان
به توندي پايده كرد به دواي ده كيك له بته رستاندا، گوږي لي بوو ده كيك به قامچي
له سهر وه له و پياوه ي دا، دهنگي سواره كيشي ده هات و ده يوت: ږو حه يزوم،^٢
ثيتر ته ماشاي بته رسته كه ي كرد له پيش خويدا كه و ته خواره وه، دواي نه وه
ته ماشاي كرد شوينه واري ليدانه كه له سر لووتی ماوه ته وه، نه نصاريه كه هات و
باسي نه م ږوواوه ي كرد و پيغه مبه ر ﷺ فهرمووي: پاست ده كه يت، نه مه يارمه تي
ناسماني سييه مه،^٣ هه روه ها له فهرمووده كه ي ثيبنو عه عباسدا هاتوه كه
فهرموويه تي: پيغه مبه ر ﷺ له ږوږي به دردا فهرمووي: (نه وه جيبيله سهر ي
نه سپه كه ي گرتوه و كه رسته ي شه ږي له به ر كړدوه)،^٤ له فهرمووده كه ي عه لي
كوپي نه بي تالبيدا ږه زاي خواي ليبييت هاتوه فهرموويه تي: پياويك له
نه نصاره كان كورته بالا بوو، عه باسي كوپي عه بدولموته ليبي به ديلي گرت، عه باس

١- ږوانه: موسوعة نضرة النعيم في مكارم اخلاق الرسول الكريم (٢٩١/١).

٢- ناوي نه و نه سپه يه كه فريشته كه سواي ده بوو.

٣- مسلم - الجهاد، باب الامداد بالملائكة، رقم (١٧٦٢).

٤- البخاري - المغازي، باب شهود الملائكة بدرا، رقم (٢٩٩٥).

وتی : نهی پیغمبره ږی خوا، سویند به خوا نه م پیاوه منی به دیل نه گرت، به لکو پیاوړیک منی دیل کرد سهری ږووتا ږووه وه، ږوخساریکي ژور جوانی هه ږوو، له سهر نه سپیکي به لک ږوو، وانا زانم له نيوه بیت، نه نصاریه که وتی: من دیلم کرد نهی پیغمبره ږی خوا، پیغمبره ږی خوا ﷺ فهرمووی : (اسکت فقد ایدک الله بملک)^١ واته: بی دهنګ به، چونکه خوی گه وره پشتگیری توی کردووه به فریشته یه ک، له فهرموده ی نه ږو داودی مازنیشدا هاتووه، فهرموویه تی: به دوی یه کیګ ږووم له بتپه رستان ږو لیدانی به لام نه و له گهر دنی درا پیښ نه وهی شمشیره که ی منی پی بګات، ږویه زانیم که جګه له من یه کیګی ترکوشتی.^٢

((یارمه تیدانی خوی گه وره ږو موسلمانان به فریشته مه سه له یه کی ږواوه یه و گومان نییه له جیګیر ږوونیدا، حیکمه تیش نه وه ږوو ببیته هؤکاریګ ږو سهرخستنی موسلمانان، نه مه یش ږوو که ږوویدا به دابه زینی فریشته کان، چونکه نه وان هه لسان به نه نجامدانی هه موو شتیک که ببیته مایه ی سهرکه وتن ږو موسلمانان، وه کو مژده پیدان و جیګیر کردنیان به وهی که خستیان نه یو دلایانه وه له هیوا و چالاکي شه ږکردن له گه ل ږیباوه پاندا، هه روه ها به به شداری کردنی پاسته وخو له جهنگدا، بیگومان نه و به شداری کردنه کرده ییبه دلله کانایانی به هیز کرد و جیګیری کردن له سهر شه ږکردن، نایه ته که یش نه م ناماژیه ی تیدایه و فهرموده کانی پیغمبره ﷺ به پاشکاوی باسیان کردووه.

له وانه شه که سیک ږرسیار بګات: حیکمه ت چیه له یارمه تیدانی موسلمانان، به فریشته، له کاتیکدا یه کیګ له فریشته کان وه کو جبریل به پشتیوانی خوی گه وره ده توانیت هه موو ږیباوه پان له ناو بدات؟

مامؤستا عه بدولکه ریم زهیدان وه لامی نه م ږرسیاره ده داته وه و ده لیت: سوننه تی خوا به وه هاتووه که پاستی و ږیووارانی ږیګای پاستی پال پیوه نانایان هه بیت له گه ل ناهق و لایه نګرانی، سهرکه وتنیش به پیی سوننه ته کانی خوی گه وره

١- ږپوانه: صحیح السیره النبویه (٢٤٧).

٢- هه مان سهرچاوه (٢٤٧).

ده‌به‌خشریت، ئەم پال پتوه‌نانه‌یش له‌ بنچینه‌دا له‌نیۆ لایه‌نگرانی هەق و ناهەقدا پووده‌دات، یه‌کیک له‌ به‌روبوومه‌کانی ده‌ست گرتن به‌ هەق و هه‌ڵسان به‌ پتویسته‌یه‌کانی ئەوه‌یه‌ که‌ یارمه‌تی و هاوکاری خۆای گه‌وره‌ به‌ده‌ست به‌یتن، به‌ چه‌ندین جۆر و شیواز، به‌لام ئەو پال پتوه‌نان و ململانییه‌ به‌رده‌وام ده‌بیت به‌پیتی سوننه‌ته‌کانی خۆای گه‌وره‌، له‌ ئەنجامیشدا ئەو لایه‌نه‌ی به‌هێزتره‌ به‌ هه‌موو واتا‌کانی به‌هێزی پتویست بۆ سه‌که‌وتن سه‌رده‌که‌ویت، جا یارمه‌تی دانیش به‌ فریشته‌کان هه‌ندیکه‌ له‌ به‌روبوومی ئیمان بوو بۆ کۆمه‌لی موحاهیدان، به‌لام ئەو دوا‌ی زالبوونی له‌سه‌ر خۆدی ئەو ئیماندارانه‌ پاده‌وه‌ستیت له‌ پرووی کاره‌ جه‌نگیه‌کانه‌وه‌، وه‌کو نزیک بوونه‌وه‌ له‌ کوژدان و خۆپاگری له‌ جه‌نگدا، هه‌میشه‌ پشت به‌ خوا به‌ستنیان و متمانه‌یان به‌ خۆای خۆیان ئەم واتایانه‌ خۆای گه‌وره‌ کردوونی به‌ هۆکار بۆ سه‌رکه‌وتن، له‌گه‌ڵ هۆکاره‌ کرده‌یه‌یه‌کانی تردا، وه‌کو که‌ره‌سته و ژماره‌ و ئاماده‌یی شه‌ر و فیروونی هۆزه‌کانی.... هتد، بۆیه‌ ئیسلام بانگی موسلمانان ده‌کات بۆ ئەوه‌ی به‌ خۆیان بچه‌ جه‌نگ و له‌ دژی بێباوه‌پان بجه‌نگن، هه‌رچی هۆکاری سه‌رکه‌وتنیش هه‌یه‌ به‌ ده‌ستی خۆیان ئاماده‌ی بکه‌ن...

خۆای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿قَتِلُوهُمْ يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِهِمْ وَيَبْطِرْكُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۖ وَيُذْهِبَ غِظَ قُلُوبِهِمْ وَتُؤْتِ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ۱۴-۱۵).

دابه‌زینی فریشته‌کان سه‌لامی خۆایان لای بیت، له‌ ئاسمانه‌کانه‌وه‌ بۆ زه‌وی به‌ مه‌به‌ستی سه‌رخستنی موسلمانان، به‌ پاستی پووداویکی مه‌زنه‌، چونکه‌ هێزێکی هه‌ره‌ گه‌وره‌یه‌، و ره‌یه‌که‌ بۆ ئیمانداران، بۆ ئەوه‌ی به‌ ته‌واوی دلتیا بن ئەوان ته‌نها خۆیان نین له‌ گۆره‌پانه‌که‌دا، ئەم هه‌سته‌ مه‌زنه‌یش و ره‌یه‌کیان پێده‌دات له‌ پووبه‌پووبوونه‌وه‌ له‌گه‌ڵ دوژمنانیاندا، با له‌ پرووی جه‌ربه‌زه‌یشه‌وه‌ بیت، چونکه‌ هاوسه‌نگی کرده‌یی نییه‌ له‌ نیوان سوپای بێباوه‌پان له‌ پرووی ژماره‌ و له‌ پرووی ئاماده‌کارییه‌وه‌، له‌گه‌ڵ سوپای ئیماندارانی ژماره‌ که‌م و لاواز له‌ پرووی ئاماده‌کارییه‌وه‌.

له هه مان کاتيشدا هؤکارپکي به هيزه بؤ تيکشکاني وره ي بياوه پان، کاتيک له نيوياندا نه گهري دوباره بوونه وده ي دابه زيني فريشته کان دروست بيت که هه نديکيان به چاوي خويان بينيان، نه وان هر مه زنده بکن بؤ هيزو ژماره ي موسلمانان ، به لام ترس و بيمپکي ناپه حه تيان هر لا ده مينيتته وه له نه گهري به شداريکردني هيزپکي به چاو بينرا و، نازان ژماره ي چنده و، تواناکه ي چونه ، نه م هه سته هاوپي موسلمانان بوو له هه مو نه و جهنگانه ي هاوه لان (په زاي خويان لي بيت) نه نجاميان ده دا له سرده مي پښتانه مبر ﷺ و سرده مي خليفه گاني راشيدين، هه روه ها له گه لي هه ندي ئيمانداراندا هر مایه وه وه کو هؤکارپکي به هيز له سرکه و تنه دوباره بووه کانينان له دږي دږمن.^١

دووه م: سرکه و تني موسلمانان له سره بته پرستان و هه رمووده ي پښتانه مبر ﷺ بؤ نه وانه ي خړانه بيره کونه که وه:

جهنگي به در به سرکه و تني موسلمانان ته واو بوو به سره بته پرستاندا، کوژراواني نه وان هفتا که س بوو، هفتا که سيشيان به ديلي گيران، که زږبه يان له سرکرده گاني قوره يش بوون، له موسلمانان يش چواره که س شهيد بوون، شش له موهاجيرين و هشت له نه نصاريه کان، پاش به ده سته ينيان سرکه و تن و شکاندي بته پرستان، پښتانه مبر ﷺ هه لسا به ناردني عه بدولاي کوپي په واحة و زهيدی کوپي حارسه بؤ مه دينه به مه به ستي مژده پيدانينان به سرکه و تني موسلمانان و تيکشکاني بياوه پان.^٢

نينجا پښتانه مبر ﷺ سي پوژ له به در مایه وه، له نه نه سه وه (په زاي خوي لي بيت) هه رمويه تي: پښتانه مبر ﷺ کاتيک سرده که و ته سر که سانیکدا سي پوژ له و جيگايه ده مایه وه.....^٣ له وانه شه حیکمت له وه بريتي بيت له:

١- پالاوتني هه لويس ته که به ليداني هر جموجولک له به رگري بي هيو، که

١ بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (٤/ ١٤٥).

٢ بېوانه: المستفاد من قصص القرآن (٢/ ١٣٣).

٣ صحيح السيرة النبوية (ص ٢٥٩).

له وانه یه هندی پاشماوهی ټیکشکاوه کان پیی هلسن له وانه بهره و چیاکان هلهاتون.

۲- ناشتنی نه وانهی شهید بوون له پیناو خوادا، که شه پر نه نه و جوړه پووداوانه ی تیا دروست نه بیټ، چونکه شهیدانی موسلمانان هر له خاکی شه پر که دا نیژراون و، جیگیریش نه بووه که نویژیان له سر کرابیټ، یان که سیکیان له دهره وې به در نیژرابیټ.^۱

۳- کوکړدنه وې دهستکه وت و پاراستنیان و دانانی که سانیک بو پاراستنیان، بو نه وې به ته ووی بدریټه شایسته کانیا، دهستکه وته کانی به در سپیږدان به نیینو حاریس عه بدولای کوپی که عی نه نصاری که یه کیک بو له بهنی مازین.^۲

۴- به خشینی هلیک بو سوپای سرکه وتوو بو پشوودان، دوی ماندووبوونی دهر وونی و لاشه یی ناپه حه ت که تووشیان بو له ناو کوپه پانی جهنگدا، هره وها بو ساپیژکردنی برینه کان و، بیرهنانی سرکه وتنی خوی که وړه، که به ناسان به دهست نه هات و، پیکه وه باسکردنی رووداو و به سهراته کانی نه و جهنگه و، دلیری فلانه که س و بویری له په لامالاردانی دوژمن و، نه وانه و په ندانه ی وهرگیردا له نه نجامدانی جهنگه که و بیره اتنه وې فرمانه کانی سرکردایه تی بالا و هلویتستی نه خشه کیشان و به شداریکردنی کرده یی له جیبه جیکردنیدا، بو نه وې بیټه پووناکیه که له بهری پی بکن له پووداوه داهاتووه کاندا.

۵- شاردنه وې لاشه بؤگه نه کانی دوژمنان، هره وها پویشتنه سر برینداره کانیا، به مه به ستنی کوشتنی هر که سیک له وانه که سرکردایه تی سوپای نیسلامی به باشی ده زانیت و، وه کو نه بو جهل که فیرعه ونی نه م ثومه ته یه و، که سانیکي تر وه کو سهری بیپاوه پی ثومه ییه ی کوپی خه ل ف و هاوشیوه کانیا، پيغمبر ﷺ فرمانی کرد به فپردانی نه و گلاوانه بو ناو بیره کونه کانی به در، نینجا له لیواری بیره کان وهستا و، فرمووی: ((بئس عشيرة النبي كنتم لنبيكم،

۱- پړوانه: موسوعة نضرة النعيم (۱/ ۲۹۱).

۲- پړوانه: محمد رسول الله ﷺ صادق عرجون.

کذبتموني وصدقني الناس، وخذلتموني ونصرني الناس، واخرجتموني واواني الناس^١)).

واته: به‌راستی که‌س و کاریکی خراپ بوون بۆ پيغمبره‌که‌تان، به‌ درۆتان خسته‌وه و خه‌لکی باوه‌پری پيکردم، پشتتان به‌ردام و خه‌لکی پشتی گرتم، ده‌رتان کردم و خه‌لکی دالده‌ی دام.

ئینجا فه‌رمانی کرد و پراکيشران بۆ لای بیره کۆنيك له بیره‌کانی به‌در و خراوه ناوی، پاش ئه‌وه له‌سه‌ریان پاوه‌ستا و فه‌رمووی: ((يا عتبة بن ربيعة، ويا شيبه بن ربيعة ويا فلاو...))^٢

واته: ئه‌ی عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه و ئه‌ی شه‌یبه‌ی کوپی په‌بیعه و، ئه‌ی فلان و فلان، ئایا ئه‌وه‌تان به‌دی کرد که خوای گه‌وره به‌لئینی پیدابوون، چونکه من ئه‌وه‌م به‌راستی به‌دی کرد که خوای گه‌وره به‌لئینی پیدابووم، عومهری کوپی خه‌تتاب فه‌رمووی: ئه‌ی پيغمبره‌ی خوا! قسه‌ی چی ده‌که‌یت له‌گه‌ل که‌سانیکدا بوونه‌ته که‌لاکی بۆگه‌ن؟ فه‌رمووی: سویند به‌و که‌سه‌ی گیانی موحه‌مه‌دی به‌ده‌سته، ئیوه له‌ئه‌وان باشتەر گویتان له‌من نیه، قه‌تاده وتی: خوای گه‌وره زیندووی کردنه‌وه تاکو قسه‌کانی پيغمبر ﷺ یان بیست وه‌کو سه‌رکۆنه کردن و که‌مکردنه‌وه و خه‌شم و داخ و په‌شیمانی.

بانگکردنی پيغمبر ﷺ بۆ کوژراوانی به‌در مه‌سه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی ئاشکرا کرد، ئه‌ویش ئه‌وه‌بوو ئه‌وان ژيانیکی تازه‌یان ده‌ست پيکورد. که ژيانی به‌رزه‌خه، که تیايدا قسه‌ی زیندووه‌کان ده‌بیسن، به‌لام ناتوانن وه‌لام بده‌نه‌وه یان قسه‌ بکه‌ن، باوه‌په‌یتان به‌م ژيانه‌یه‌کیکه له‌بیروباوه‌په‌کانی موسلمانان، خو‌شی و سزای کوپیش جیگیربووه له‌په‌گه‌ی فه‌رمووده‌راسته‌کانه‌وه. ته‌نانه‌ت پيغمبر ﷺ به‌لای دوو گوپدا تپیه‌پ بوو فه‌رمووی: ((إنهما يعذبان وما يعذبان في كبير))^٣، واته: ئه‌و

١- زاد المعاد (١٨٧/٣).

٢ - الاساس في السنة وفقها - السيرة النبوية (٤٧٩/١)، البخاري المغازي، باب قتل ابي جهل رقم (٣٩٧٦)

ومسلم: ح (٢٨٧٣ - ٢٨٧٤).

٣- بروهانه: البخاري، كتاب الوضوء، باب (ما جاء في البول) رقم (٢١٨).

عه فرا لیان داوه تاكو گه یشتووه ته سهره مرگ، نهویش کردی به پیشیدا و وتی: تو نه بو جهلی، نهویش وتی: کی له و که سه مه زنتره که خزمه کانی خوی بیکوژن، یان وتی: کوشستان،^۱ له فرموده ی عبدو لای کوپی مه سعودیش (په زای خوی لی بیت) هاتووه که فرموده ی تی: فریای نه بو جهل که وتم له پوژی به دردا که وتبوو، وتم: نه ی دوزنی خوا، خوی گوره پیسوی کردی؟ وتی: پیسوی کردم؟

منیش شمشیریکم به دهسته وه بوو، دهستم کرد به لیدانی، نهویش شمشیریکي چاکی به دهسته وه بوو، منیش له دهستم داو شمشیره کی له دهست که وت و نینجا هلم گرت، دوی نه وه پو شه ره کی سهری لبرد و منیش له گه رده نیم دا و، هاتمه لای پیغمبر ﷺ و نه وه م بؤ باسکرد و نهویش فرمودی: سویند ده خوی به و خوی ی که خوی ی که تر نییه جگه له نه و.

وتی: سویند به و خوی ی جگه له نه و خوی ی که تر نییه.

فرمودی: ده پړو دلتیا به له هه واله که، منیش ده رچووم و وه کو بالنده پام ده کرده وه به پاکردن گه پامه وه به پیکه نینه وه هه واله که م پی پراگه یاند.

پیغمبر ﷺ فرمودی: با بچین، منیش له گه لی پویشتم و پیم نیشاندا کاتیک پراوه ستا له سهری فرمودی: نه مه فیرعونی نه م نومه ته یه.^۲

پالنه ری نه و دو لاره نه نصاریه بؤ کوشتنی نه بو جهل نه وه بوو که بیستبوویان نه و جنیو و قسه ی ناشرینی کردوه به پیغمبر ﷺ، نا به و شیوه یه که نجانی نه نصار خوشه ویستیان هه بوو بؤ پیغمبر ﷺ به شیوه یه که ناماده بوون گیانی خویان بکه ن به قوریانی له پیناو توله کردنه وه له و که سه ی نازاری پیغمبر ﷺ ددهات، نه وه یش که پوویدا له نیوان عبدو لای کوپی مه سعود ﷺ و نه بو جهلدا، که له سهره مرگدا بوو، په ندیکي گه وره ی تیایه، چونکه نه وه تا نه و زورداره سته مکاره که به توندی نازاری موسلمانانی ددها له مه که که، وا که وتووته دهستی خودی نه وانه ی که نازاری ددهان.

۱ البخاري، كتاب المغازي، باب ((قتل ابي جهل)) رقم (٢٩٦٣).

۲ بروانه: صحيح السيرة النبوية (ص ٢٤٢).

ويستی خوی ګوره یش له سهر نه وه ده بټت نه و که سې که کوتایي به دوا هه ناسه ی ده ینټ ېه کي بټت له که سانه ی که ده چه وسانه وه به ده ستي نه بو جه هله وه، چونکه نه بو جه هل له خوباییه کی سهر که شی زوردار یو، ته نانه ت له و کاته یشدا که که وتبو وه سهر زه وی و کوتا هه ناسه ګانی هه لده کیشا،^۱ چونکه له پړوايه تيکی نیبنو نیسحاقدا هاتو وه که به عه بدولای کړې مه سعودی وتو وه کاتیک ویستوویه تی سهری بپریت: تو چوپته ته سهر به رزاییه کی سخت نه ی شوانی مه پره ګان.^۲

((خوی ګوره به په له ګیانی نه ګریسی نه بو جه هلی نه سنده وه به ده ستي بیچو وه شیرانی نیسلام به لکو به برینداری و توقیوی هیشتیه وه له حاله تيکی ناګا له خوبو وندا، بو نه وه ی ناستی نه و سهر شو پړییه ی خوی ببینټ له سهر ده ستي نه وانه ی ده یچه وساندنه وه، له پیاوانی ېه که می نیسلام، عه بدولای کړې مه سعود، چو وه سهر سنگی و، به هه ردو و پټی دوژمنی خوی شیلا و، کردی به پشیدا وه کو سوکایه تی پټکردنی و، سهر کونه ی ده کرد به هوی له خوبایي بوونی له سهر زه ویدا و، به شمشیره که ی خوی ده یکوژیت.... داخی زوریش ده کاته دلپه وه به وه ی که هه والی سهر که وتنی موسلمانانی پی ده ګه یه نټت و، هه روه ها پټی راده ګه یه نټت که نابروو چوون و سهر شو پړی شکست به سهر دوژمنانی خوادا دابه زییوه، که خودی نه م بیباوه پره سهر کردایه تی ده کرد....)).^۳

ب - کوژرانی نومه یییه ی کړې خه له ف:

عه بدو پره حمانی کړې عه وف ﷺ ده فهرمو وټت:
نامه م نووسی بو نومه یییه ی کړې خه له ف که مال و که س و کارم له مه کهه بپاریژیت، منیش مال و که س و کاری له مه دینه ده پاریزم، جا کاتیک (الرحمن) م نووسی، وتی من نازانم (الرحمن) چیه؟ نه و ناوه ی خۆتم بو بنووسه که له سهرده می

۱- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (١٥٨/٤-١٦٠).

۲- بېوانه: السيرة النبوية لابن هشام (٢٤٧/٢).

۳- بېوانه: محمد رسول الله، الصادق عرجون (٤٣١/٣-٤٣٢).

جاهیلیدا هه تبوو، ده لیت: منیش نوسیم (عبد عمرو).

له پۆزی به دردا چوممه سهر شاخیک بۆ ئه وهی بیپاریزم کاتیك خه لکی خه ویان لیکه وت، ئیتر بیلال چاوی پیکه وت، ده رچوو تا کو گه یشته کوپیک له کوپه کانی نه نصار، وتی: ئومه ییهی کوپی خه له ف! پزگار نه بیه نه گه ر ئه و پزگاری بیته، ئیتر کۆمه لیک له نه نصاره کان له گه لی بیته ده رچوون به شوینه واری ئیمه دا، کاتیك ترساین فریامان بکه ون کوپه که یمان بۆ به جیه یشتن بۆ ئه وهی سه رقالیان بکه م، نه وانیش کوشتیان و، هه ر سووربوون له سه ر شوینکه وتنمان - نه ویش پیاویکی قورس بوو، کاتیك فریامان که وتن پیم وت: له سه ر نه ژنۆت بکه وه، منیش خۆم به سه ریدا خست بۆ ئه وهی بیپاریزم، به لام ئه وان به شمشیره کانیاں لییان دا و ده ریان کرد له ژیرم و کوشتیان، یه کیکیشیان به شمشیره که ی له قاچی دام، عه بدوپره حمانی کوپی عه وف شوینی ئه و برینه ی پی نیشان ده داین له بان پی.

له گێپراوه کانی پیشوو تیبینی ئه وه ده که ین که:

١- ئه وهی پرویدا له گه ل بیلال په زای خوای لی بیته کاتیك دوژمنه سه رسه خسته که ی خۆی بینی، که ئه و له مه که که سه خترین نه شکه نه جی بیلالی ده دا و، ئیستا دیله به لای عه بدوپره حمانی کوپی عه وفه وه.

ئه وه هه لۆیستیک بوو له هه لۆیسته کانی تۆله سه ندنه وه له گه وره بیباوه په کان له ژیاںی دونیادا، وه کو نیعمه تیک بۆ ئیمانداران، خوای گه وره ده فه رموویت:

﴿قَتَلُوهُمْ يَعَذِّبَهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْرِجُهُمْ وَيَضْرِبُهُمْ عَلَيْهِمْ وَيَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ۝ وَيَذْهَبُ غِيظَ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۗ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ (التوبة: ١٤-١٥).

٢- ئه و شیوه کوشتنه ی ئومه ییه پیی کوژدا وانه و په ندیکه بۆ هه موو زۆرداره کان و، هه موو ئه وانه ی هه لده خه لتین به پله و پایه ی خویان. له وانه خوای گه وره ده سه لات به چه وساوه کان بدات به سه ریاندا له دنیا پیش پۆزی قیامه ت،

وهكو نه وهی كه پرویدا وهكو نومه ییه و هاوشیوه كانی له سهرانی كوفر.^١ خوی
كه وده ده فهرمویت: ﴿وَرِيدٌ أَنْ تَمَنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَتَجْعَلَهُمْ
أَيِّمَةً وَتَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾ (القصص: ٥).

٣- عه بدو پرهمانی کوپی عه وف فهرموی: ((پرهمه تی خوا له بیلال،
قه لغانه کانم پویشته هه ردوو دیله که ی کوشتم)^٢ نه وهیش که پرویدا له بیلاله وه که به
زۆر دوو دیله که ی له عه بدو پرهمان سه ند، به هیزی نه و نه نصارانیه که هاواری بۆ
بردن، نه وهیش به لگه یه له سه ر پشتیوانی کردنی برایانه له نیوان هاوه له
به پرژه کاندان.^٣

٤- هه لویستی دایکی سه فوان: پاش موسلمان بوونی پتیا ن وت نه و پیاوه بوو
قاجی عه لی کوپی سه فوانی بری له به دردا، وتی: باسی نه و که سانه مه که ن که
له سه ر بته پرستی کوژاون، خوی گه وده عه لی سه رشۆر کرد به وهی که حوبابی
کوپی مونزیری کوشت، نه و کاتیک لی ره ده رچوو موسلمان بوو، به لام له سه ر
پربازیکی تر کوژا،^٤ نه م هه لویسته ییش به لگه یه له سه ر پته وی ئیمانی، کاتیک
نه وهنده موسلمانانی خو ش ده ویست با له هه زه که ی خویشی نه بن، رقی له
بیاوه پانیش بوو با کوپی خویشی بیت.^٥

واش ده رده که ویت که کوپه که ی موسلمان بووه له مه که که، به لام به زۆر
ده رکراوه بۆ جهنگی به در، به لام له کاتی پیکدادانی هه ردوو سوپاکه که می ژماره ی
موسلمانانیا ن بین ی هه لگه پانه وه.^٦ ئیتر خوی گه وده ییش نه م ئایه ته ی دابه زاند:
﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ غَرَّ هَوَاهُ دِينُهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (الانفال: ٤٩).

١- بهوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (١٥٣/٤-١٥٢).

٢- بهوانه: سيرة ابن هشام (٤٤٤/٣).

٣- بهوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (١٥٣/٤).

٤- بهوانه هه مان سه رچاوه (١٥٣/٤).

٥- بهوانه هه مان سه رچاوه (١٥٤/٤).

٦- بهوانه: تفسير الطبري (٢١/١٠).

ج- کوژرانی عوبه‌یدی کوپی سه‌عدی کوپی عاص له‌سهر ده‌ستی زوبه‌یر:

زوبه‌یری کوپی عه‌وام ﷺ ده‌فه‌رموویت:

له پۆژی به‌دردا عوبه‌یدی کوپی سه‌عدی کوپی عاصم بینی، پر چه‌ک بوو، ته‌نها هه‌ردوو چاوی ده‌بینرا، نازناوی (ابو ذات الکرش) بوو، وتی: منم (ابو ذات الکرش) واته من ناسراوم به ورگن، منیش په‌لامارم دا به پمه‌که‌م و لی‌مدا و کوشتم، هیشتا وتی: پیم وترا که زوبه‌یر وتوویت: من پیم خسته‌سه‌ری.

عوروه ده‌لایت: پیغه‌مبه‌ر ﷺ داوای کرد و پیتی دا، کاتیک پیغه‌مبه‌ر ﷺ له دنیا ده‌رچوو و ه‌ری گرت‌وه، ئینجا نه‌بو به‌کر داوای کرد و پیتی پیتدا، کاتیک نه‌بو به‌کر له دنیا ده‌رچوو، عوم‌ه‌ر داوای کرد، له پاش عوم‌ه‌ریش و ه‌ریگرت‌وه و، عوسمان داوای کرد و، له پاش کوژرانی عوسمان که‌وته لای خاو و خیزانی عه‌لی، ئیتر عه‌بدو لای کوپی زوبه‌یر داوای کرده‌وه و تا‌کو کاتی کوژرانی لای بوو.^۱

((ئهم هه‌واله باسی وردی زوبه‌یر ده‌کات (په‌زای خوای لی بیت) له پیکانی ئامانجا، چونکه توانی پمه‌که بخاته ناو چاوی نه‌و پیاوه سه‌ره‌پای ته‌سکی نه‌و جیگایه، ئینجا توانی که وزه و توانای خوی دابه‌ش بکات له نیوان په‌لاماردان و به‌رگریکردن، چونکه پیکانی نه‌و پیاوه کاریکی گرانه له‌به‌ر نه‌وه‌ی هه‌موو گیانی خوی به ئاسن داپۆشی بوو، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا زوبه‌یر توانی چاویکی بپیکیت و کوتایی به ژیا‌نی به‌پینیت، برینه‌که‌یش زۆر قوول بوو، نه‌وه‌یش ئاماژه ده‌کات بۆ به‌هیزی زوبه‌یر، جگه له وردی و لی‌ها‌توویی له پیکانی ئامانجا.^۲

د- کوژرانی نه‌سوه‌دی مه‌خزومی:

ئیب‌نو ئیسه‌حاق ده‌لایت: نه‌سوه‌دی مه‌خزومی کابرایه‌کی دپنده و به‌دپه‌وشت بوو، له به‌دردا ده‌یوت: په‌یمان ده‌ده‌مه‌ خوا له حه‌وزه‌که‌یان ئاو بخۆم، یان بپروخینم، یان له پیناو نه‌و مه‌به‌سته بمرم، کاتیک ده‌رچوو، حه‌مزه‌ی کوپی عه‌بدو لموته‌لیب بۆی ده‌رچوو، کاتیک به‌یه‌ک گه‌یشتن حه‌مزه له پیتی نه‌سوه‌دی دا به نیوه‌ی لاقیه‌وه

۱- به‌روانه: صحیح البخاری، المغازی رقم (۳۹۹۸).

۲- به‌روانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (۱۶۳/۴).

په پړاندې پيش نه وې بگاته حه وزه که و فيچکې خوښی ده هات قاچي، ئينجا نزيك بويوه له حه وزه که به و حالې و خوی پي گه ياند، بۆ نه وې په يمانه کې به جي بهينيت، به لام حه مزه به دوايدا پويشت و له ناو حه وزه که کوشتي.^١

نومه ييه کورې خه له فيش پرسياړي کرد له عه بدوپړه حماني کورې عه وف ده رياره ی نه و که سه ی په پړکي حوشر مورخي به سر سنگه وېه، عه بدوپړه حماني وتی: نه و حه مزه ی کورې عه بدولموتته ليه، نومه ييه وتی: نه وېه که کرده وې خراپي به سردها هيناوين،^٢ که نه مېش شايه تيه که له يه کيک له سراني بيباوه پرييه و، ناماژه ده کات بۆ نه وې سوپاي بته رستان چهند شکستيان خواردوه به ده ستي شيري خوا حه مزه و (په زاي خوي لي بيت)، چونکه نه و درنده ناپاکه به ريه ره کاني کرد له گه ل موسلمانان، بويه حه مزه ی پاله وان له ناوي برد و کردی به په نديک بۆ هاوشيوه سرکه شه کاني.^٣

دووه: له ديمه نه مه زنه کان

شه هيد بوني حاريسه ی کورې سوراقه:

له نه سه وه ﷺ هاتوه که ده فرمويت: حاريسه له پوژي به دردا کوژرا، که هيشتا لاو بوو، دايکي هاته لای پيغمبر ﷺ وتی: نه ی پيغمبري خوا، تو نه زانی حاريسه بۆ من چي نه گه ياند؟ جا نه گه ر له به هه شتدا بيت نارام ده گرم و چاوه پواني پاداشت ده که م، به لام نه گه ر وا نه بيت من چي بکه م؟ پيغمبر ﷺ فرمووی: ((ويحک، او هبلت، او جنة واحدة هي؟ انها جنان كثيرة وانه في جنة الفردوس))^٤ واته: به لات ليذا، ثايا تو تيکچوويت، بۆچي يه که به هه شته، به لکو چه ندين به هه شته، حاريسه له به هه شتي فيرده وسدايه. له پړوايه تيکي تر هاتوه فرمويه تي: نه ی دايکي حاريسه، چه ندين به هه شته و له ناو به هه شتيکدايه،

١- بېوانه: سيرة ابن هشام (٢/٢٣٧).

٢- بېوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (٤/١٥١).

٣- هه مان سه رچاوه (٤/١٢١).

٤- البخاري: المغازي، باب فضل من شهد بدرا، رقم (٣٩٨٢).

كوپره كهى تويش فيردهوسى بالاي به دەست هيتا.^١

ا- شههيدبووني عهوفى كوپى حاريس:

ئىبنو ئيسحاق دەلايت: عاصمى كوپى عەمرى كوپى قەتادە بۆى گىپامەتەو: كه عهوفى كوپى حاريس، دايكى ناوى عەفرا بوو،^٢ فەرموويەتى: ئەى پىتەمبەرى خوا، چيە پەرورەدگار پىدەكەننيت له بەندەكەى؟ فەرمووى: ((عمسة يده في العدو حاسرا)) واتە: دەستى بخاتە ناو دوژمن بەبى قەلغان، ئەويش قەلغانىكى له بەردا بوو دايكەند و فرپيدا، ئىنجا شمشيرەكەى هەلگرت و شەپى گرد تاكو كوژا.^٣

ئەم گىپراوھە پتەوى پەيوەندى ھاوھلان دەردەخات بە قيامەت و پەروشيان بۆ پەزامەندى خوای گەورە، بۆيە عەوفى كوپى حاريس وەكو تير دەرچوو، بەبى قەلغان له دوژمنانى دەدا تاكو كوژا و پلەى بەرزى شەهيدى بەدەست هيتا، له پاستيدا چەكەكان گۆرپانكارىيان بەسەرداھات لە كۆمەلگای تازە، چونكە ئەندامەكانى پەيوەست بوون بە پۆژى دوايىھە و، پەروشييان پەيداكرد بۆ پەزامەندى خوای گەورە، دواى ئەوھى كه پەژارەيان ئەوھبوو ئافرەتان باسى جوامىريان بكەن و سەرگەورەى ھۆز لىيان پازى بىت و ھەلبەست بە ئازادىياندا بوترىت.^٤

ب- شههيدبووني سەعدى كوپى خەيسەمە و باوكى ﷺ:

ئىبنو حەجەر دەفەرموويت: موساى كوپى عوقبە فەرموويەتى، لە ئىبنو شىھابەو: تير و پشك كرا لە پۆژى بەدردا بۆ سەعدى كوپى خەيسەمە و باوكى، ئيتىر ناوى سەعد دەرچوو، باوكى پىي وت: كوپم ئەمپۆ چاكەم بدە بەسەر خۆتا و، من با بچم، سەعد فەرمووى: ئەى باوكم ئەگەر جگە لە بەھەشت شتىكى تر بووايە

١- اساس في السنة وفقها، سيرة النبوية (٤٧٥/١).

٢- عەفرانى كچى عوبەيدى كوپى سەلەبەى نەججارى، ھەر ھەوت كوپەكەى بەشدار بوون لە جەنگى بەدردا.

٣- بېوانە: صحيح السيرة النبوية، (٢٤٥)، الاصابة لابن حجر، ترجمة عوف بن الحارث برقم (٦١٠٧).

٤- بېوانە: التربية القيادية (٣١/٢).

وام ده‌کرد، ئیتر سه‌عد ده‌رچوو بۆ جه‌نگی به‌در و کوژرا، باوکیشی له‌ پۆژی ئو خوددا کوژرا.^١

ئهم گيڤراوه‌يش وینه‌یه‌کی پېشنگدار ده‌خاته‌پوو له‌ هاوه‌لانه‌وه، له‌ پووی پېشبرکييان له‌ سه‌ر جيهاد له‌ پیناو خوادا، ئه‌وه سه‌عدی کوپی خه‌یسه‌مه و باوکیه‌تی ناتوانن پیکه‌وه ده‌رېچن له‌ به‌ر پتویستی خیزانه‌که‌یان به‌ یه‌کيکیان، که‌سیان پازی نه‌بوون واز له‌ پۆیشتن به‌ینن بۆ گوپه‌پانی شه‌ر تاكو ناچار بوون تیر و پشکيان کرد، کوپه‌که‌یش له‌ ئه‌وپه‌پی په‌وشت جوانیدا بوو له‌ گه‌ل باوکی، به‌لام تینووی به‌هه‌شت بوو، بۆیه به‌و شیوه‌ جوانه وه‌لامی باوکی دایه‌وه.^٢

ج- نزای پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ ئه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌ی کوپی په‌بیعه‌:

له‌ عانیسه‌وه ﷺ فه‌رمویه‌تی: کاتیك کوژراوانی به‌در فه‌رمان درا پابکیشترین بۆ ناو بیره‌ کۆنه‌که، نا‌په‌حه‌تی وه‌دی کرا له‌ پووخساری ئه‌بو حوزه‌یفه‌ی کوپی عوتبه‌، کاتیك بینی باوکی به‌ره‌و ناو بیره‌ کۆنه‌که پاده‌کیشریت، پیغه‌مبه‌ر ﷺ پپی فه‌رموو: ئه‌ی ئه‌بو حوزه‌یفه‌! سویند به‌ خوا به‌وه ده‌که‌ی نا‌په‌حه‌ت بووبیتی بۆ باوکت؟ ئه‌ویش وتی: سویند به‌ خوا ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر گومانم نییه‌ له‌ خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی، به‌لام باوکم پیاویکی له‌ سه‌ر خۆ و هۆشمه‌ند بوو، منیش هه‌زم ده‌کرد نه‌مریت تاكو خوای گه‌وره هیدایه‌تی ده‌دات، جا کاتیك بینیم ئه‌و هیوايه له‌ ده‌ست چوو، ئیتر منیش خه‌مبار بووم، ئیتر پیغه‌مبه‌ر ﷺ نزای چاکه‌ی بۆ کرد.^٣

ئهم هه‌لوسته پته‌وی پاکیشان ده‌رده‌خات له‌ نیوان باوه‌پو سۆزی ئاده‌میزاد، چونکه باوه‌په‌سته مزییه‌کان نامرینن، به‌لکو په‌روه‌رده‌ی ده‌کات و ده‌یگوپی له‌ ده‌مارگرییه‌کی جاهلیی یه‌وه بۆ ئه‌مه‌کێک که پێبازی خوای گه‌وره نکۆلی لێناکات، ئیمانی ئه‌بو حوزه‌یفه‌ ﷺ ئیمانیکه پوداوه‌کان نایجولینن، چونکه ئه‌و کاتیك باوکی

١- الاصابة (٢٣/٢-٢٤).

٢- بیوانه: التاريخ الاسلامي للحمیدي (٨٧/٤).

٣- بیوانه: صحيح السيرة النبوية (٢٥١-٢٥٢)، اخرجه الحاكم (٢٢٤/٣) وقال صحيح علی شرط مسلم،

ووافقه الذمبي.

ده بیینی له ناو سهرانی قورپیش به بیباوه پی و ده خریته ناو نه و بیره کونه وه، سۆزی مرویسی وای لیده کات داخ بۆباوکی بخوات وه کو نه مه کیک، به لام پشتی هه رنه ستورده بیته به نیمانی خو، ته نها نه وه نده یه که بییتاقه تی دهرده بریت بۆ باوکی که بیبهش بوو له چاکه ی نیسلام.^١ له بهر نه م مه بهسته پیروژه ییش، په ژاره ی نه بو حوزه یفه بوو به هۆی پارانه وه ی پیغمبر ﷺ بۆی.^٢

د- عومه یری کوری وه قاص :

کاتی که پیغمبر ﷺ که وته پئی به ره و به در و سوپاکه ی به سه رکرده وه، که عومه یری کوری نه بی وه ققاصی گیرایه وه، نه ویش دهستی کرد به گریان بۆیه پیغمبر ﷺ ریگه ی پیدایه و، هه لگری شمشیره که یان گریدا، عومه یر خو ی دهشارده وه بۆ نه وه ی پیغمبر ﷺ نه بیینی، سه عد وتی: چیت لی قه و ماوه برام؟ وتی: نه ترسم پیغمبر ﷺ بمبینیت و به منالم بزانیته و بمگیریته وه، منیش هه زده که م ده ریجم به لکو خوی که وره شه هیدیم پی ببخه شیت.^٣ هه ر وایش بوو شه هید بوو.

١- بهوانه: محمد رسول الله (٤٤٦/٣).

٢- بهوانه: التاريخ الاسلامي للحميدي (١٧٤/٤)

٣ بهوانه: السيرة النبوية لأبي فارس، (٣١٧)، نقل عن صفة الصفوة (٢٩٤/١)، والمستدرک (١٨٨/٣)،

والاصابة (٣٥/٣).

ناوهړوك

- پيشه كى وه رگير ٥
- پيشه كى ٧
- به شى يه كه م: گرنترين پوداوه ميژووييه كانى پيش ناردنى پيغمبر ٢١
- باسى يه كه م: ژيارو نايه كانى پيش هاتنى پيغمبر ٢١
- يه كه م: نيمپراتوريه تى پړمانى ٢١
- دووه م: نيمپراتوريه تى فارسى ٢٢
- سئ يه م: هيندستان ٢٣
- چوارم م: بارودڅخى نايينى جيهان پيش ناردنى پيغمبر ٢٥
- باسى دووه م: بنچينه و شارسنانى عره ب ٣١
- يه كه م: بنچينه ي عره ب: ميژوونوسان بنچينه ي عره بيان ٣١
- دووه م: ژياره كانى دورگه ي عره ب ٣٤
- باسى سئ يه م: بارودڅخى نايينى وسياسى و كومه لايه تى و ٣٧
- يه كه م: بارى نايينى ٣٧
- دووه م: بارى سياسى ٤٠
- سئ يه م: بارى نابوورى ٤٢
- چوارم م: بارى كومه لايه تى ٤٥
- ١- شانازى كردنى بئ نندازه به په چله ك و نه ژاد: ٤٥
- ٢- شانازى كردن به وشه، به تاييه ت هؤنراوه: ٤٥
- ٣- ثافرت له كومه لكاي عره بدا: ٤٥
- ٤- هاوسه رگيرى: ٤٨
- ٥- جيا بونه وه: ٥٠
- ٦- جهنگ و په لامار و بهسره ددان: ٥١
- ٧- زانست و خويندنه وه و نووسين: ٥٢
- پينجه م: بارى پره وشتى ٥٣
- باسى چوارم م: گرنگترين پوداوه كانى پيش له دايك بوونى پيغمبر ﷺ ٦١
- يه كه م: بهسره اتى عه بدو لموت ته لايى باپيرى پيغمبر ٦١
- دووه م: بهسره اتى (أصحاب الفيل): ٦٤

- ۶۷..... چەند پەندو سودیک له پووداوی فیل:
- ۷۲..... باسی پینجه م: له له دایکبوونه وە تاکو (حلف الفضول)
- ۷۲..... یه که م: پەچه له کی پیغمبر ﷺ:
- ۷۴..... دوو م: هاوسەر گیری عەبدوللا کوپی عەبدولموتته لیب:
- ۷۶..... سئ یه م: له دایک بوونی خوشە و یستمان موحه مەد:
- ۷۷..... چوارە م: شیردەرەکانی پیغمبر ﷺ:
- ۸۴..... پینجه م: مردنی دایکی و له ئەستوگرتنی له لایەن باپیرو مامی.
- ۸۶..... شەشە م: کارکردنی پیغمبر ﷺ له شوانی.
- ۸۷..... هەروەها شوانی چەند خەسلەتیکي پەرورده یی بۆ خاوەنەکی هەموارده کات
- ۸۹..... حەوتە م: پاراستنی خوای گەرە بۆ پیغمبرەکی پیش ئەو ی.
- ۹۱..... هەشتە م: چاوپیکەوتنی بە حیرای قەشە بە پیغمبر ﷺ له تافی لاویدا.
- ۹۲..... له بەسەرەاتی بە حیرا ئەم سودانە وەرەگرن:
- ۹۳..... تۆیه م: جەنگی فیجار.
- ۹۴..... دەیه م: (حلف الفضول)
- ۹۸..... باسی شەشە م: بازرگانی کردنی و هاوسەریتی له گەڵ خەدیجە و.
- ۹۸..... یه که م: بازرگانی کردنی له گەڵ خەدیجە و ئینجا هاوسەرگیریان.
- ۱۰۲..... دوو م بە شداریکردنی پیغمبر ﷺ له دروستکردنی کەعبە.
- ۱۰۵..... سئ یه م: ئامادەکردنی خەلکی بۆ پیشوازیکردنی پیغمبرایەتی موحه مەد ﷺ.
- ۱۱۳..... بەشی دوو م: دابەزینی وەحیی خواو بانگەوازی نهینی.
- ۱۱۳..... باسی یه که م: دابەزینی وەحیی خوا له سەرگەرەوی هەموان موحه مەد ﷺ.
- ۱۱۴..... یه که م: خەونی پاست.
- ۱۱۶..... دوو م: خەلەوتی بە لاوہ دلگیربوو، بە تەنھاش له ئەشکەوتی.
- ۱۱۷..... سئ یه م: تا ئەوکاتە ی راستی و دلنیا یی بۆ هات له ئەشکەوتی.
- ۱۱۹..... چوارە م: ئەو نا پەحەتیه ی تووشی پیغمبر ﷺ بوو.
- ۱۲۲..... پینجه م: جۆرەکانی وەحی.
- ۱۲۴..... شەشە م: کاریگەری ئافەرەتی چاک له خزمەتکردنی بانگەوازدا.
- ۱۲۸..... حەوتە م: بە ئەمەک بوونی پیغمبر ﷺ بە رامبەر خاتوو خەدیجەل.
- ۱۲۹..... هەشتە م: بە درۆخستنه وە ی پیغمبەرەکان.
- ۱۳۰..... تۆیه م: (وفترالوحی) خاوبوونه وە ی وەحیی.
- ۱۳۲..... باسی دوو م: بانگەوازی نهینی.

- یه که م: فرمانی خوایی به گه یاندنی په یام. ۱۳۲.....
- دووه م: ده‌ستپیکردنی بانگه‌وازی نه‌یئی. ۱۳۴.....
- سئ یه م: به‌رده‌وام بوونی پیغمبر ﷺ له بانگه‌وازا. ۱۴۳.....
- چواره م: گرنترین تاییه‌تمه‌ندیه‌کانی کومه‌لی یه که م. ۱۴۷.....
- پینجه م: که سایه‌تی پیغمبر ﷺ و کاریگری له سهر دوستکردنی سهرکرده. ۱۴۸.....
- شه‌شه م: بابه‌تی خویندن له مالی نه‌رقه م. ۱۵۰.....
- حه‌وته م: هژکاره‌کانی هه‌لژاردنی مالی نه‌رقه م. ۱۵۱.....
- هه‌شته م: خاصیه‌ته‌کانی کومه‌لی یه که م. ۱۵۲.....
- تویه م: بلاءوبونه‌وی بانگه‌واز له تیره‌کانی قوپه‌یش و. ۱۵۵.....
- باسی سییه م: بنیاتنانی بیروباوه له سهرده‌می مه‌ککه‌دا. ۱۵۸.....
- باسی چواره م: مه‌سه‌لی خواپه‌رستن له سهرده‌می مه‌ککه‌دا. ۱۶۸.....
- یه که م: خاوین کردنی نه‌وی یه که م به‌جۆره‌ها خواپه‌رستن: ۱۶۸.....
- دووه م: په‌روه‌ده‌ی بیرو هۆش. ۱۷۰.....
- سئ یه م: په‌روه‌ده‌ی له‌ش. ۱۷۱.....
- چواره م: په‌روه‌ده‌کردنی هاوه‌لان له سهر په‌وشتی جوان و. ۱۷۲.....
- پینجه م: په‌روه‌ده‌کردنی هاوه‌لان له سهر په‌وشته جوانه‌کان. ۱۷۴.....
- به‌شی سییه م: ناشکراکردنی بانگه‌وازو شیوازه‌کانی دژایه‌تی. ۱۷۹.....
- باسی یه که م: ناشکراکردنی بانگه‌واز. ۱۷۹.....
- * گرن‌ترین رخنه‌ی بته‌رستان: ۱۸۲.....
- یه که م: په‌رخنه‌کانیان له سهر یه‌کتاپه‌رستی. ۱۸۲.....
- دووه م: باوه‌پنه‌بوونیان به‌پۆژی دواپی. ۱۸۴.....
- سییه م: په‌رخنه‌گرتنیان له پیغمبر ﷺ. ۱۸۷.....
- چواره م: هه‌لویتستان له قورئانی پیروژ. ۱۸۹.....
- باسی دووه م: تاقیکردنه‌وه. ۱۹۲.....
- حیکمه‌تی تاقیکردنه‌وه و سوده‌کانی: ۱۹۳.....
- باسی سییه م: شیوازه‌کانی به‌ره‌نگاری بانگه‌وازی ئیسلام له‌لایه‌ن. ۱۹۷.....
- یه که م: هه‌ولدان قوپه‌یش بۆ دوورخستنه‌وی نه‌بو تالیب: ۱۹۷.....
- دووه م: هه‌ولدان بۆ ناشیرین کردنی بانگه‌وازی پیغمبر ﷺ. ۲۰۰.....
- سییه م: نه‌و نازارو نه‌شکه‌نجان‌ی پیغمبر ﷺ تووشی بوون. ۲۱۴.....
- چواره م: نه‌و نازارو نه‌شکه‌نجان‌ی تووشی هاوه‌لانی پیغمبر ﷺ بوون. ۲۱۹.....

- پینجه‌م: هوی شه‌پنه‌کردن له‌مه‌ککه‌و، گرنگیدانی پیغمبر ﷺ به‌بنیاتنانی ناو‌خویی. ۲۳۹.....
- شه‌شه‌م: کاریگری قورئانی پیروژ له‌به‌رزکردنه‌وی وده‌ی هاوه‌لاندنا. ۲۴۷.....
- حه‌وته‌م: شیوازی دانوستان. ۲۵۲.....
- هه‌شته‌م: شیوازی مشت و مرو هه‌ولی یه‌کخستن. ۲۶۱.....
- ده‌یه‌م: ئابلوقه‌ی ئابووری وکومه‌لایه‌تی له‌کوتایی ﷺ. ۲۷۰.....
- به‌شی چواره‌م: کۆچکردنی حه‌به‌شه‌و، دهرده‌سهری تائیف و، ۲۷۹.....
- باسی یه‌که‌م: مامه‌له‌کردنی پیغمبر ﷺ له‌گه‌ل سوننه‌تی. ۲۷۹.....
- باسی دووه‌م: کۆچکردن بۆ حه‌به‌شه. ۲۸۳.....
- یه‌که‌م: کۆچکردنی یه‌که‌م بۆ خاکی حه‌به‌شه. ۲۸۳.....
- * ئاشکرا بوونی ئیمان: ۲۸۳.....
- * هه‌لهاتن به‌تائین: ۲۸۴.....
- * بلاوکردنه‌وی بانگه‌واز له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌ککه: ۲۸۴.....
- * گه‌پان به‌دوای جیگایه‌کی بۆ مه‌ترسی بۆ موسلمانان: ۲۸۵.....
- دووه‌م: کۆچی دووه‌می موسلمانان بۆ حه‌به‌شه. ۲۹۱.....
- باسی دووه‌م: سالی خه‌م وده‌ره‌ده‌سهری تائیف. ۳۱۰.....
- یه‌که‌م: سالی خه‌م. ۳۱۰.....
- دووه‌م: گه‌شته‌کی پیغمبر ﷺ بۆ تائیف. ۳۱۱.....
- باسی چواره‌م: ئیسراو میعراج..... ئه‌وپه‌ری پێزلینان. ۳۲۹.....
- دووه‌م: سوودو وانه‌و په‌نده‌کان. ۳۳۵.....
- به‌شی پینجه‌م: گه‌پان به‌سهر هۆزه‌کانداو کۆچکردنی هاوه‌لانی بۆ مه‌دینه. ۳۴۳.....
- باسی یه‌که‌م: گه‌پان به‌سهر هۆزه‌کاندا بۆ به‌ده‌سته‌تینانی پشتگیری. ۳۴۳.....
- یه‌که‌م: مه‌ندیک له‌شیوازه‌کانی پیغمبر ﷺ له‌به‌ریه‌رچدانه‌وی. ۳۴۴.....
- دووه‌م: دانوستان له‌گه‌ل به‌نی عامیر. ۳۴۶.....
- سێ یه‌م: دانوستان له‌گه‌ل به‌نی شه‌بیان. ۳۴۶.....
- چواره‌م: سوودو وانه‌و په‌ند. ۳۴۸.....
- باسی دووه‌م: که‌ژاوه‌ی چاکه‌و پێشه‌نگی پوناکی. ۳۵۱.....
- یه‌که‌م: په‌یه‌ودنیه‌ سهره‌تاییه‌کان به‌ئه‌نصاره‌کان له‌کاتی حه‌ج و عمره. ۳۵۱.....
- دووه‌م: سهره‌تای موسلمان بوونی ئه‌نصاره‌کان. ۳۵۳.....
- سێ یه‌م: به‌یعه‌تی عه‌قه‌به‌ی دووه‌م. ۳۵۴.....
- چواره‌م: به‌سهرهاتی ئوسه‌یدی کوپی حوزه‌یرو، سه‌عدی. ۳۵۶.....

- ٣٥٩..... پينځه م: سودو وانه و پهنده‌گان.
- ٣٦٣..... به يعتی عهقه بهی دووه م.
- ٣٧٣..... باسی چواره م: کوچ کردن بؤ مهدينه.
- ٣٧٤..... دووه م: پيشه نگی موسلمانان.
- ٣٧٦..... سی يه م: چوره‌گانی دزايه تیکردنی قورپه‌ش بؤ موهاجره‌گان.
- ٣٨٤..... چواره م: ماله له ناميزگره‌گان و کاریگری له سر دله‌گان.
- ٣٨٨..... پينځه م: بؤچی مهدينه و هکړ پايتخت هه لېږدرا.
- ٣٩٥..... به‌شی شه‌شم: کوچکردنی پيغمبر ﷺ و نه‌بو به‌کړ ﷺ.
- ٣٩٥..... باسی يه‌که م: تیکشکانی پلانی بته‌رستان بؤ تيرورکردنی پيغمبر ﷺ.
- ٣٩٦..... دووه م: پیکخستنی پيغمبر ﷺ بؤ کوچکردن.
- ٣٩٨..... سی يه م: دهرچوونی پيغمبر ﷺ و گه‌يشتنی به‌شکه‌وته‌که.
- ٣٩٨..... چواره م: دل ناسکی پيغمبر ﷺ له‌کاتی دهرچوونی له‌مکه‌که.
- ٣٩٩..... پينځه م: چاوديرکردنی خوی گوره بؤ پيغمبر ﷺ.
- ٤٠٠..... شه‌شم: په‌شمالی نومومه‌عه‌د له‌پښای کوچدا.
- ٤٠٢..... حه‌وتم: پاونانی سوراقه‌ی کوپی مالیک بؤ پيغمبر ﷺ.
- ٤٠٤..... هه‌شتم: پاکي بؤ نه‌و خویای که‌دله‌گان ده‌گړی.
- ٤٠٤..... تقي‌م: پيشوازيکردنی نه‌نصاره‌گان له‌پيغمبر ﷺ.
- ٤٠٧..... ده‌يه م: په‌نده و ناموزگاری.
- ٤٢٧..... باسی دووه م: ستایش کردنی موهاجره‌گان و، هه‌په‌شه‌کردن له‌دواکه‌وته‌گان.
- ٤٢٨..... يه‌که م: وه‌سف کردنی موهاجران به‌خسله‌تی چاک.
- ٤٣١..... دووه م: به‌لین به‌موهاجران.
- ٤٣٢..... سی يه م: هه‌په‌شه‌کردن له‌وانه‌ی دواکه‌وتن له‌کوچکردن.
- ٤٣٧..... به‌شی حه‌وله‌م: کوله‌که‌گانی ده‌وله‌تی نیسلام له‌مهدينه.
- ٤٣٨..... باسی يه‌که م.
- ٤٣٨..... کوله‌که‌ی يه‌که م: دروستکردنی مزگوت له‌مهدينه.
- ٤٥٨..... باسی دووه م: برایتی له‌نیوان موهاجرو نه‌نصاره‌گاندا.
- ٤٧٥..... باسی ستيه م: ده‌ستوری مهدينه.
- ٥٢٣..... باسی چواره م: به‌ربه‌ره‌گانی يه‌کتری کردن و بزوتنه‌وه‌ی پوله سهریازيه‌گان.
- ٥٢٣..... يه‌که م: سوننه‌تی به‌ربه‌ره‌گانی.
- ٥٥٣..... باسی پينځه م: به‌رده‌وامی بونیاتتانی په‌روه‌ده‌ی و زانستی.

- ٥٧١..... باسی شه شه م: پړوداوه کان و یاسا دانان
- ٥٧١..... یه که م: چاره سرکردنی قهیرانی نابوری.
- ٥٧٢..... دووهم: هندی له یاساکانی نیسلام.
- ٥٧٧..... به شې هه شته م: غه زای به دری گه وره.
- ٥٧٧..... باسی یه که م: قوناغی پیش جهنگه که.
- ٥٩٤..... باسی دووهم: پيغمبر ﷺ و موسلمانان له گورپه پانی جهنگدا.
- ٥٩٤..... یه که م: دروست کردنی که پری سرکردایه تی.
- ٥٩٥..... دووهم: هندی له نیعمه ته کانی خوا له سر موسلمانان پیش شه پر که.
- ٥٩٧..... سییه م: پلانی پيغمبر ﷺ له جهنگه که.
- ٦٠٥..... باسی دووهم: هه لکیرسانی جهنگ و شکسته ینانی بته رستان.
- ٦١٥..... باسی چواره م: چند دیمن و به سهراتیک له جهنگه که وه.
- ٦١٥..... یه که م: کوژراوی سته مکاران.
- ٦٢١..... دووهم: له دیمنه مه زنه کان.
- ٦٢٥..... ناوه پډک